

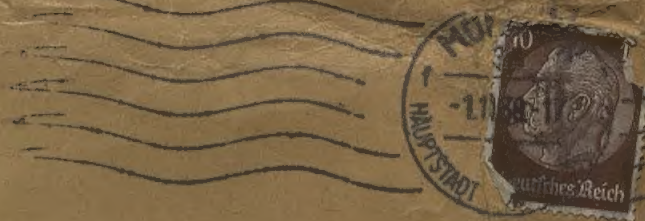
6894

Bibl. Jag.

1

Durchsage

Herrn

Dr. Al. Birkenmajer

Biblioteka Jagiellońska

Krakau

Polen

Post. Lehmann

6894

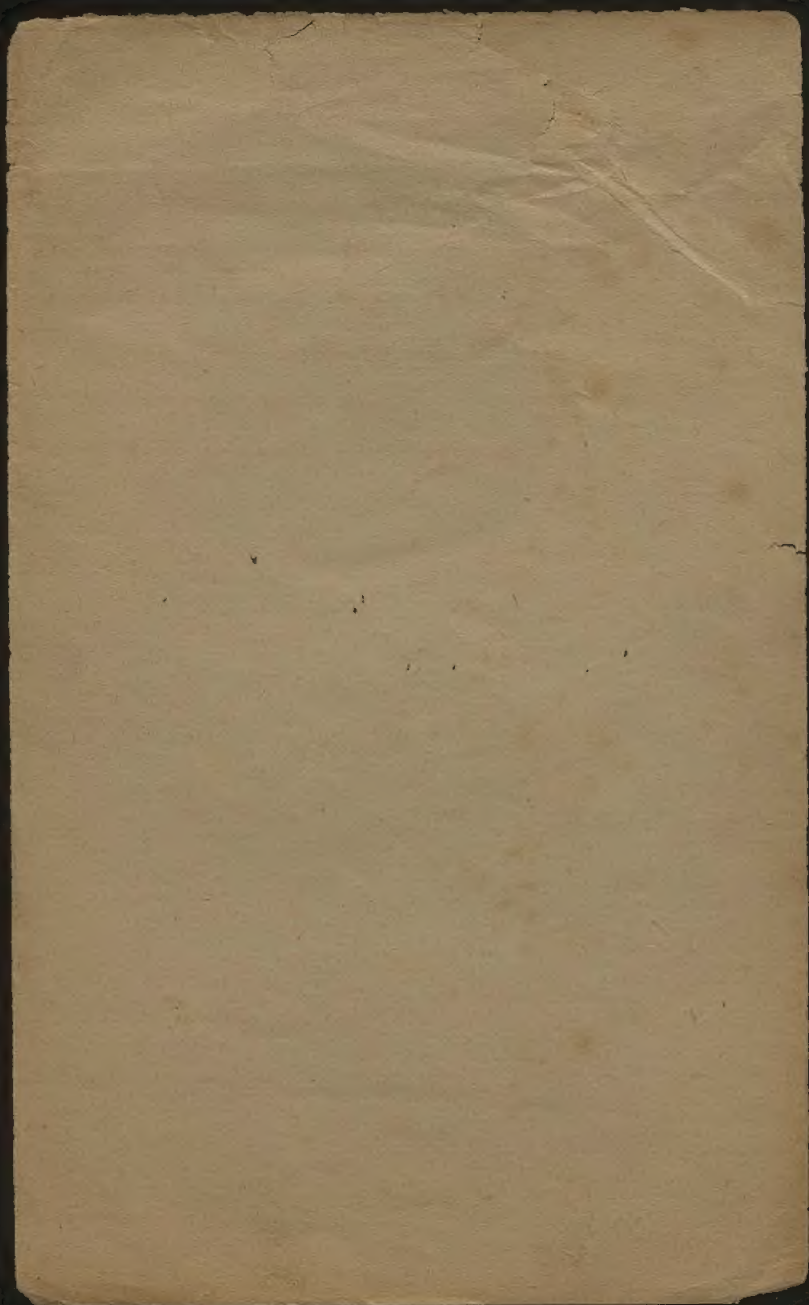
IV

6894/II

IX. 2

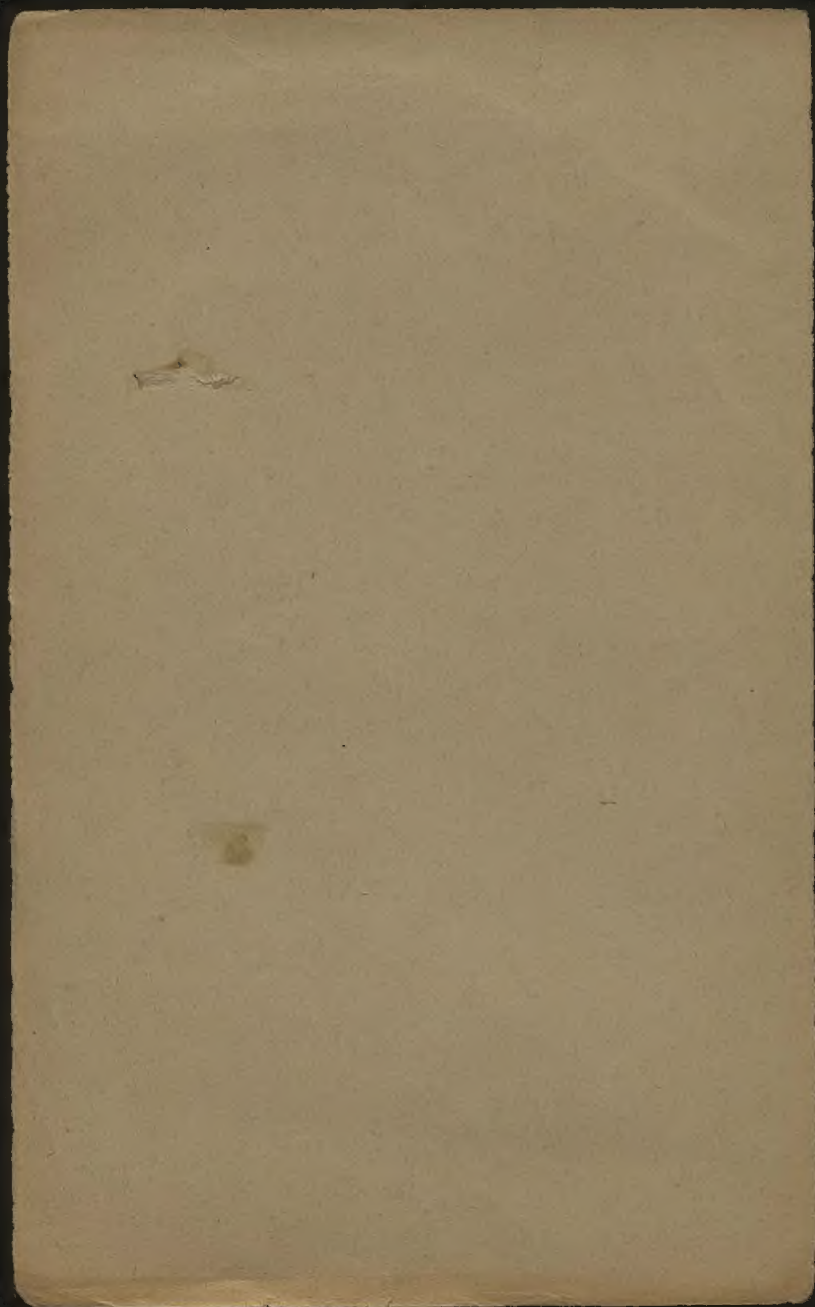
2

La praxite. I w porzylu. copto stawie iz oddiel-
nie prou rzezkowiskiem i prou odnowa-
cyu iz dou prymiotkiskiem lub kaimiskiem.
Nastadujz to wielory poei, maysol. Le-
marlowisk „ Dalej chlopecy dalej z miaz
za skiewoyuz za malinz „ O. kol. 1. 408

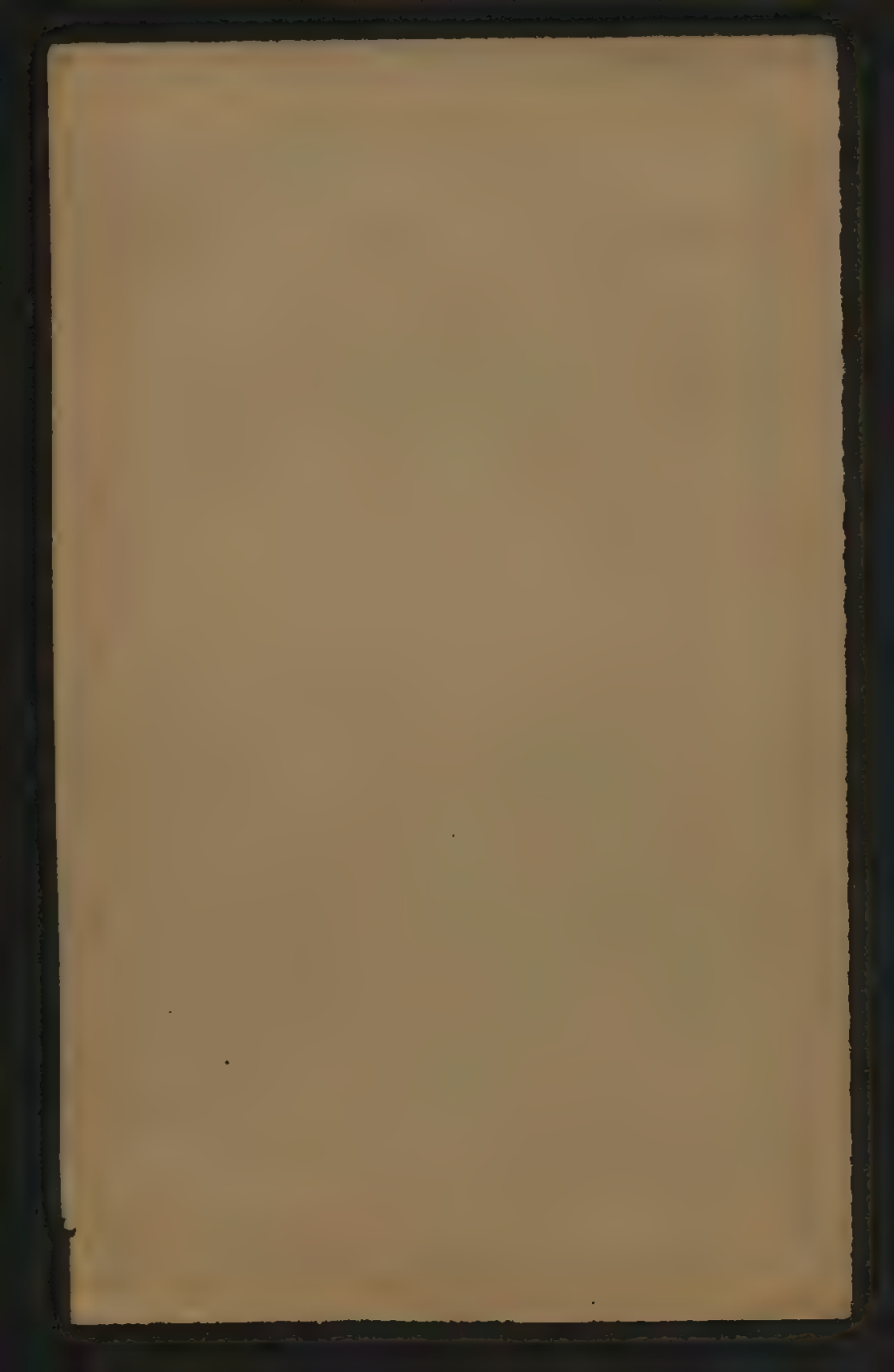
Zaferowaci st. z. Dm. zaprzęgi ^{myśl} / jakiej afary,
 być se postawili u kłopotu, nie perowski
 z tego powodu „Skutki tej katastroficznej akcji
 zarobkowej nie odkształty wcale na warstwy
 ludowe. Tylko najbliższej interesowanej sfery
 handlowej, są bardziej zaferowane i napręd
 obliczają przyswata ryski. „Pr. Tyg. 20. 288. „Ciż-
 gło jakiś miał interes do sąsiedniego po-
 kojku, wpadał więc niby to zaferowany „A.
 Wilk. Woty rob. 173. „Wieranie zaferowany, kwe-
 czy się, nie miał czasu do głębszych studiów praw-
 niczych „A. Kwant. Tyg. 27. 4. 14. 68.

Zaapellowac at-lije it. en. iku. odwotać się do wyz-
nęgo sądu w razie przegranej. Nim
zaapellowaś, zawarliśmy z nim do-
bowotną ugodę, "Zł. kawa. 59. 81.

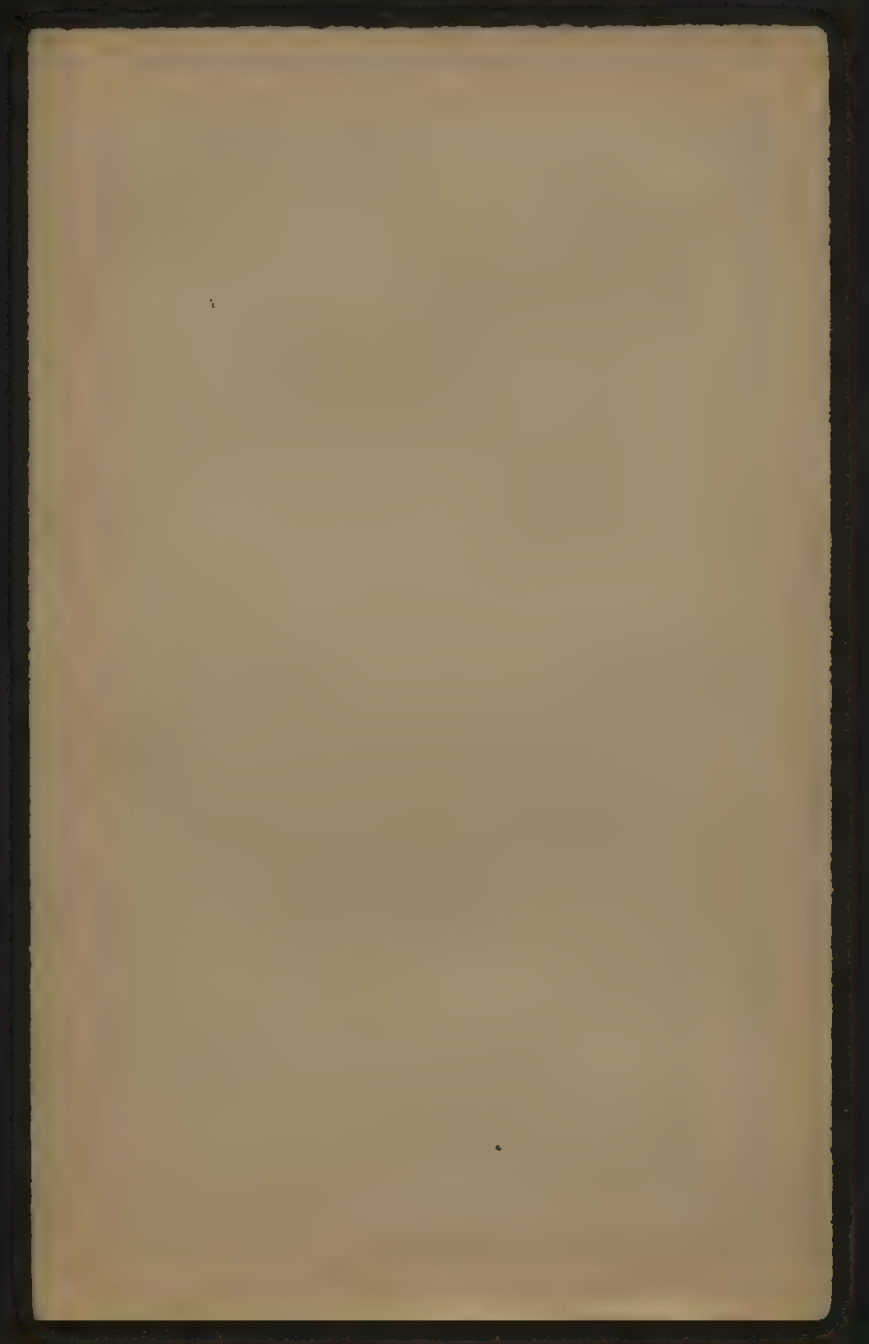

Tabaginie m. indm. Tabaginie dkm. bagien
napelnii, w bagie obwoie „Roboty ma-
ja na celu assanijs miasta, a miastowi-
cie odwozienie kabaginiemych parlyj.”
S. Lwow, 1886. 191. 3. 3 fig. zawiadai iow,
w niepanisj prsni pientai ię exoni kapiu
wai. to wiodz fig. „Tak jakoi nie wypadu
wypychai ię kaidemu na wotariu kęsz
sprawa ię prkoi to kabaginia „A. W. W. W. W.
1882. 265. 2 xij „Dotąd kaidem w togo roku.
wym kjeidzie przyrodniczo nie kaidemym
nigdy ię wksianki. Cy przypadkiem to spr-
wa nie została kabaginiem? „I. W. W. W. W.
633.

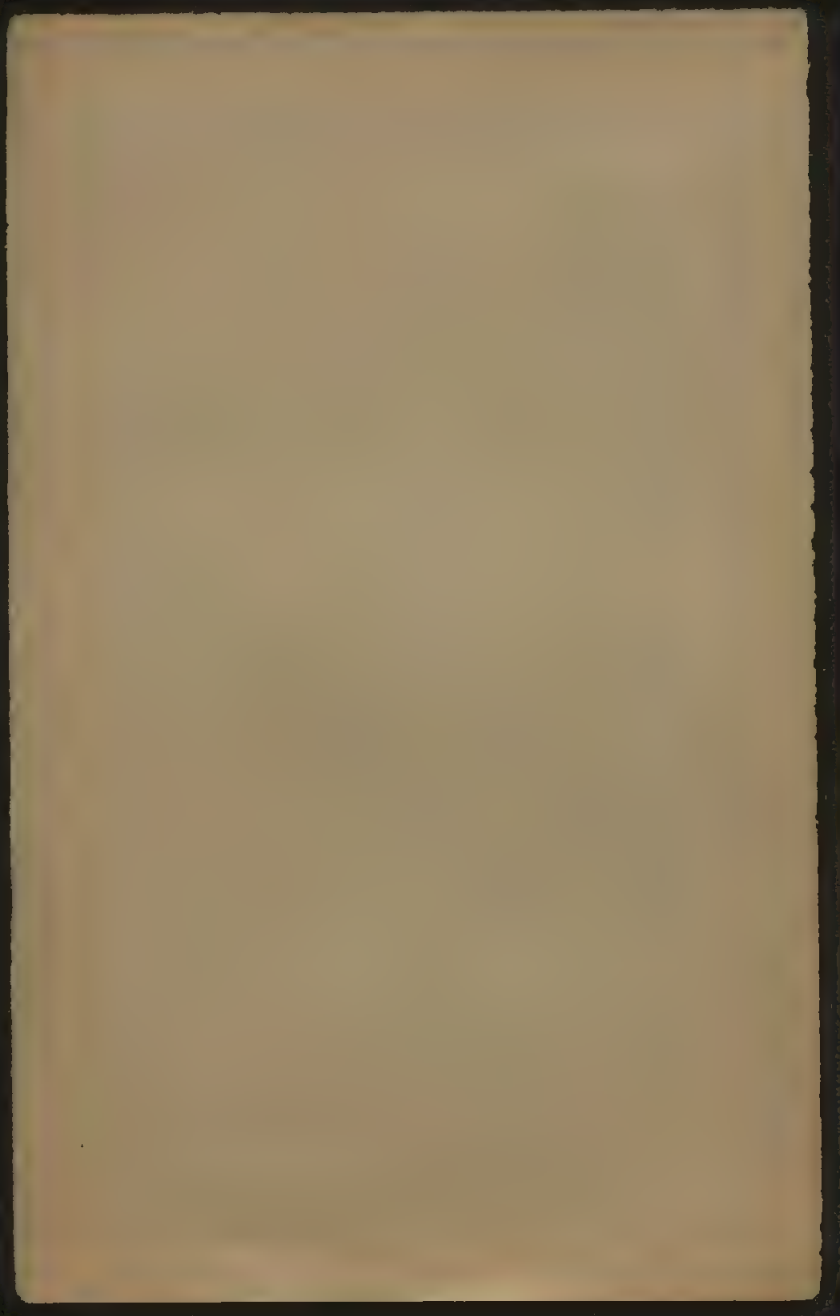
„Do wysławów i kabaginie przyjeżdżu ro-
win tej raki, najwiecej ię przyjeżdżu
utwarymym na niej jany i mityny” W. S.
raw. O rekui 34

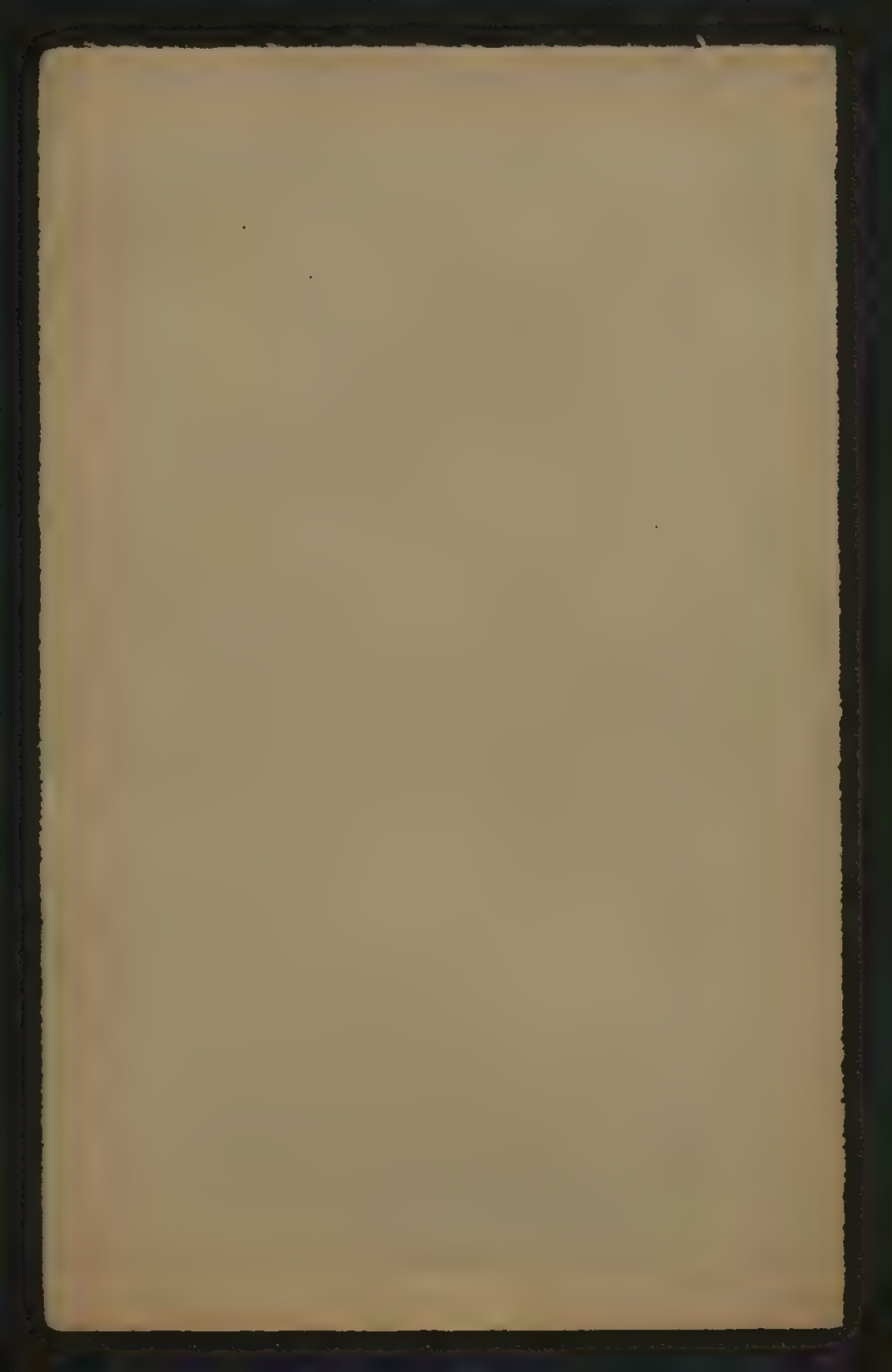
Zabacarnic' się - it - i st kaim dku. przejeżdżać
czas na zabacarnic'ach, karpomice' o ko-
municacji pomyśleć „Kęd” „No idź, a nie
zabacarnic' uż w mieście” A. Miller. Fot.
1. 96.

2
Zabieramy - ci - e prap. po którym mai sie bardzo
bierat płakat i wlechat, zapłakamy. Za
bierana potargana w kizie mury.. "Now
1882. 36. Dod. 1.

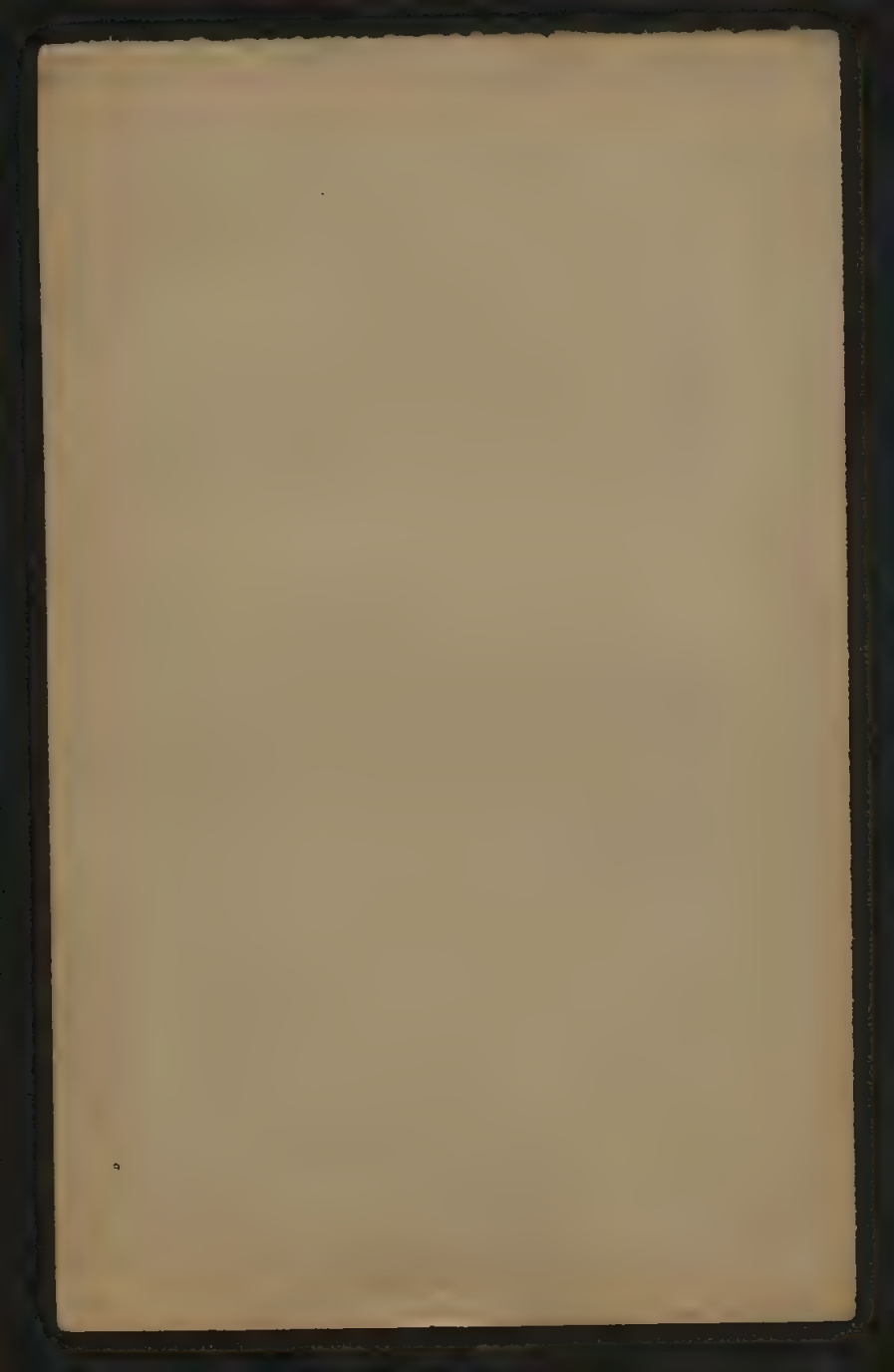

Zabiti si-ť je travi. dku. z travy si, biže n
proceisnosćami i t.p. kajďe z priest'
„keď priest' bývali? — z abiť si až
na okechy i na dvor kroľa pohľadu
J. Krav. Lubo. 1. 61.

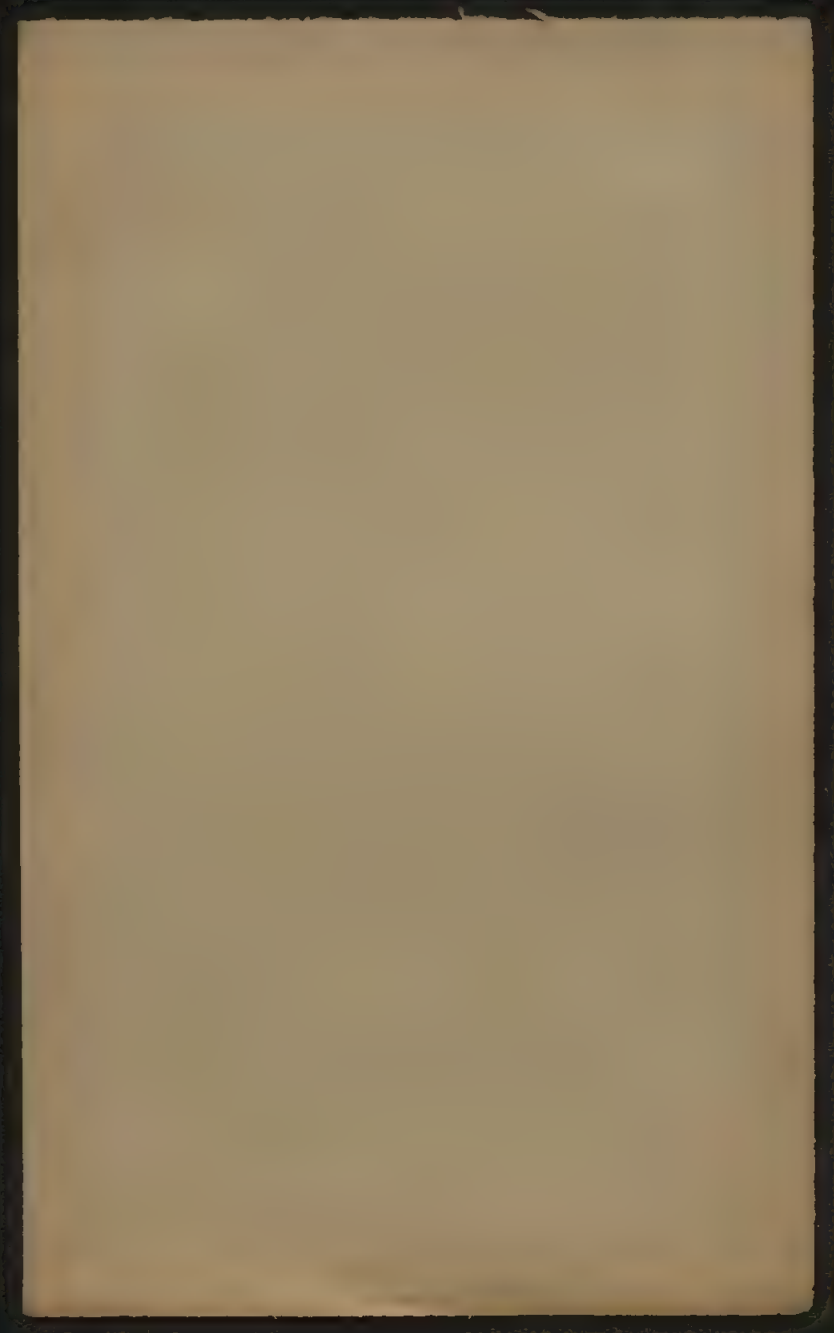

Хабігліво́сць і Харобігліво́сць - і. без і. м.

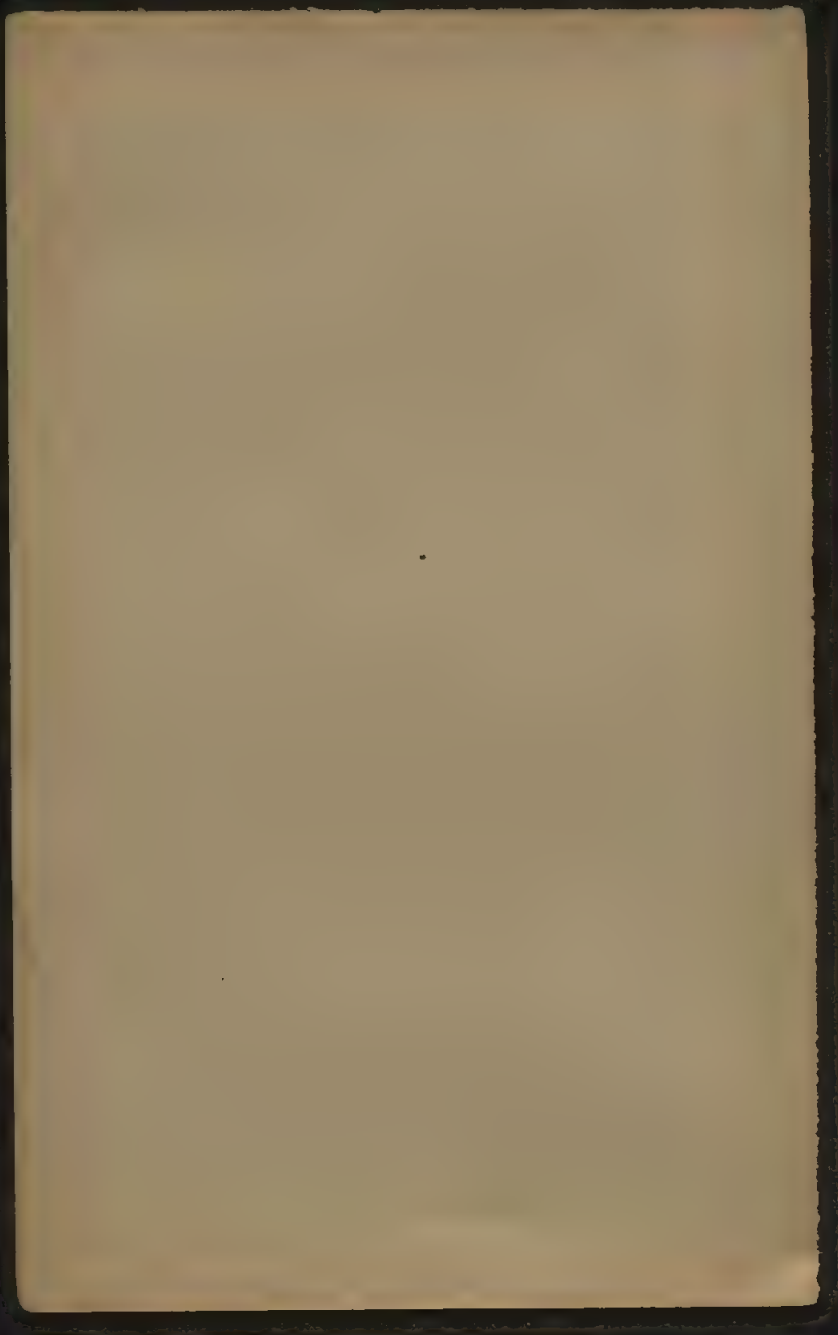
хабігліво́сць, хабігліва́ніе о интереса, добро
своє, ^{до увазі}обстоятєльствъ. - Віспоміненна дума
маткениани' ухвѣя́ю́ща́я́ сѣ до трону ми.
схала́ти́ в нїмъ з хабігліво́сцію і історію
тїмнію чужинного доволу етатистичн. Ж.
Крива іста. вар. 1. 94. - Літературно-доповідно
му, історію господарствъ, убогому, и.
мїею́щою́ історію́ харобігліво́сцію з нїе.
протакнованію, каменію. - Л. Кавк. 9.
кварт. 1887. 175. 2.

Zabiegliwy ~ Zapobiegliwy - a.e., zabiegający.
zabierający, obrotowy, poranny, gospo-
darczy „Gdy tuż blisko przeprowadzono
zrost, podkopyta arena w górę i nie-
kiedy zabiegliwy wciąż wciąż ja-
no „Zwierząt” J.T. Kwam. 2. 39. 1. „we dwu-
re kusi było gospodarstwo niemiennie
zabiegliwe” J. Z. fut. woj. 2. 194. „Był on-
wień niemiennie w gromie dła, zabie-
gliwy” J. Strze. 1878. 53. „Był dłuży wy-
sobim urzędnikiem, a dziś jest bardzo
zabiegliwym gospodarzem” J. Wiek 1878
30. „Zapobiegliwej niewiały nie było
w całej ciadzie” J. Kwam. 72. 55. „Nie wie-
wał grodu u siebie, bo był kawał
zapobiegliwym od innych” J. Kwam.
5. 118. „Zona jego była gospodarzem, za-
pobiegliwym” J. T. J. 1. 223.

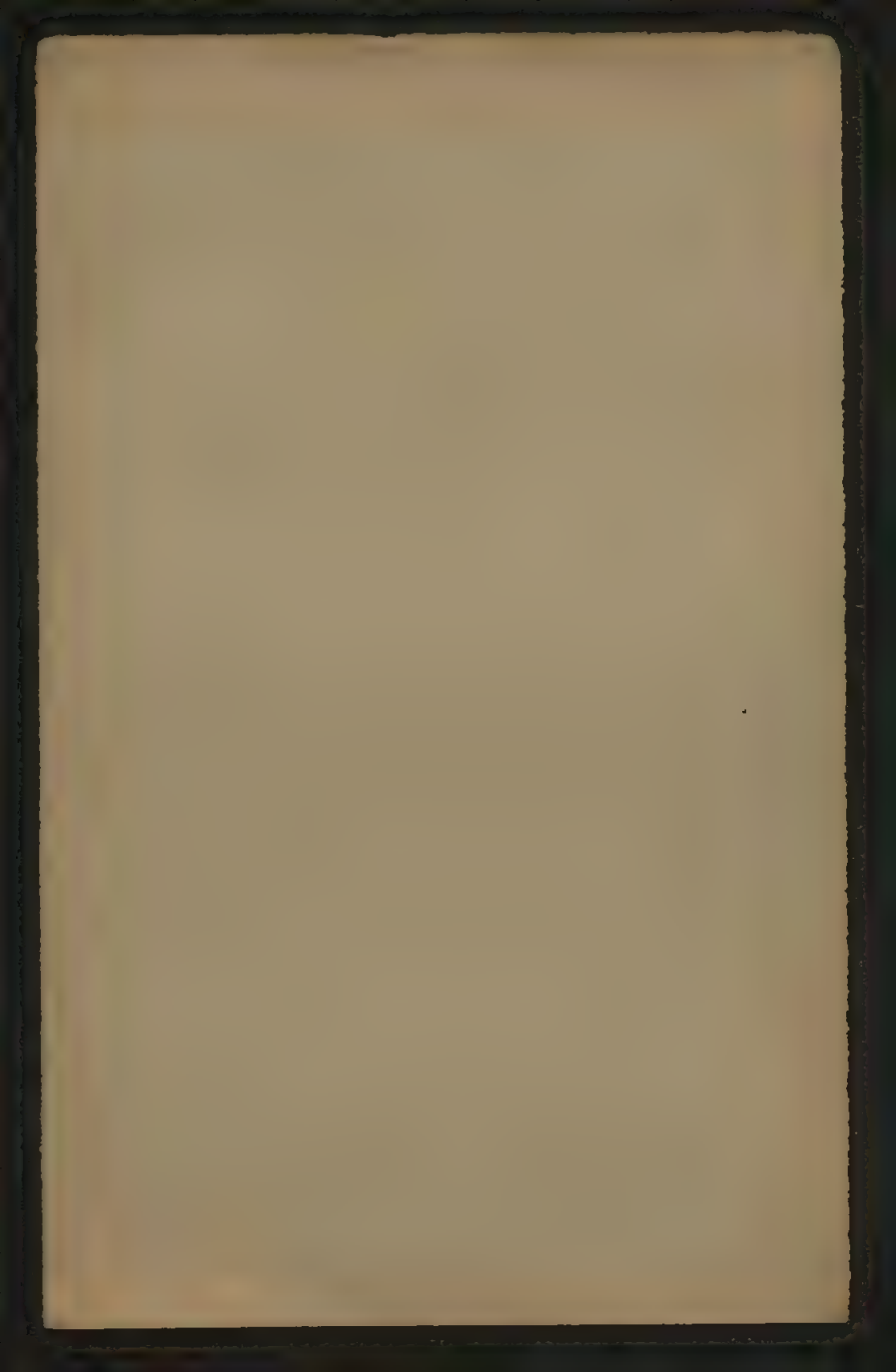

Zabijaka-i. m. ki-ów m. kabijak, kabjak, esto-
wiek gotów zerwać do bójki, „Wyrwij
go na reskę, ten kabijaka ci nie od-
mówi” H. Siemk. Og. i. nie. 3. 291.

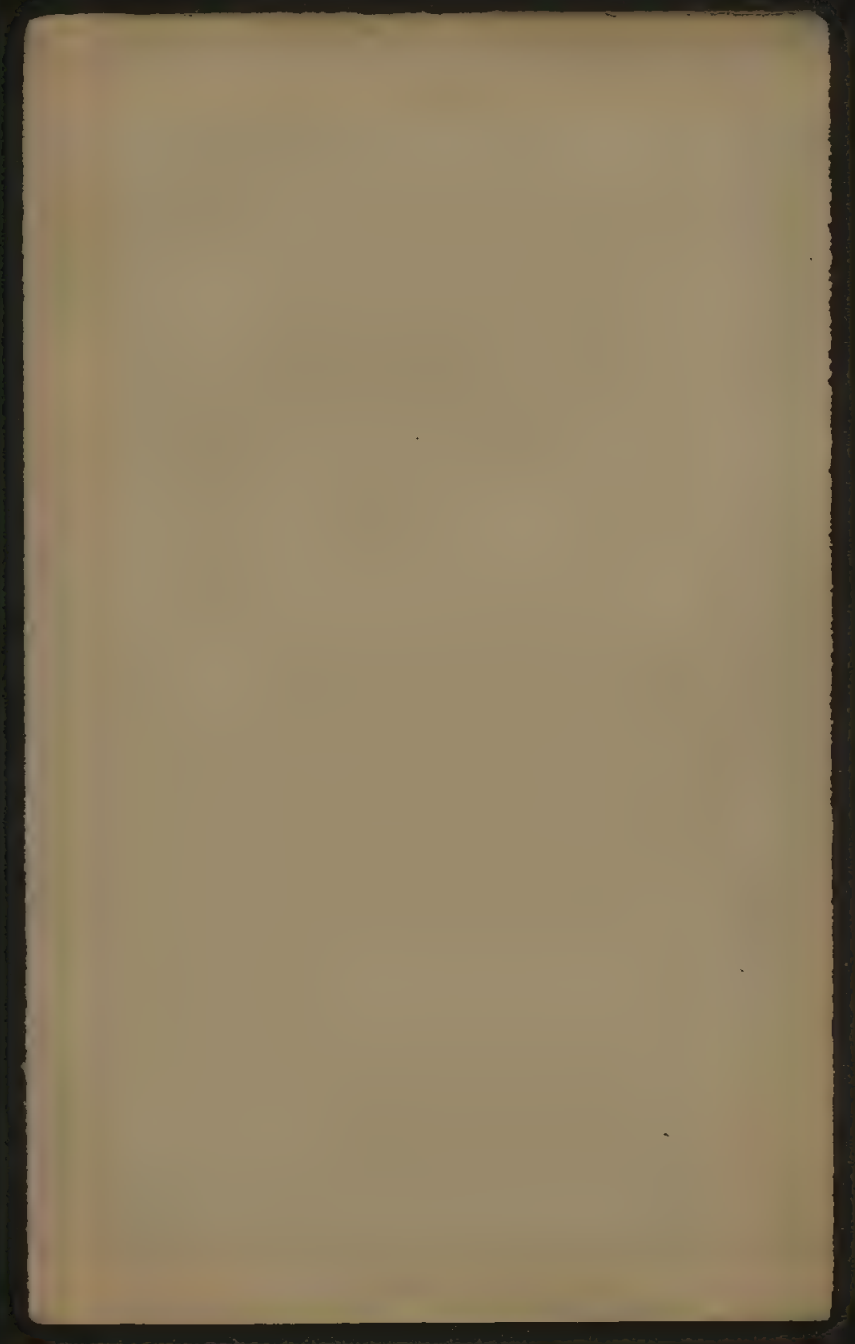

Żablikiński-at-a st. w. ndm. Żabliński-it-i. Dk.

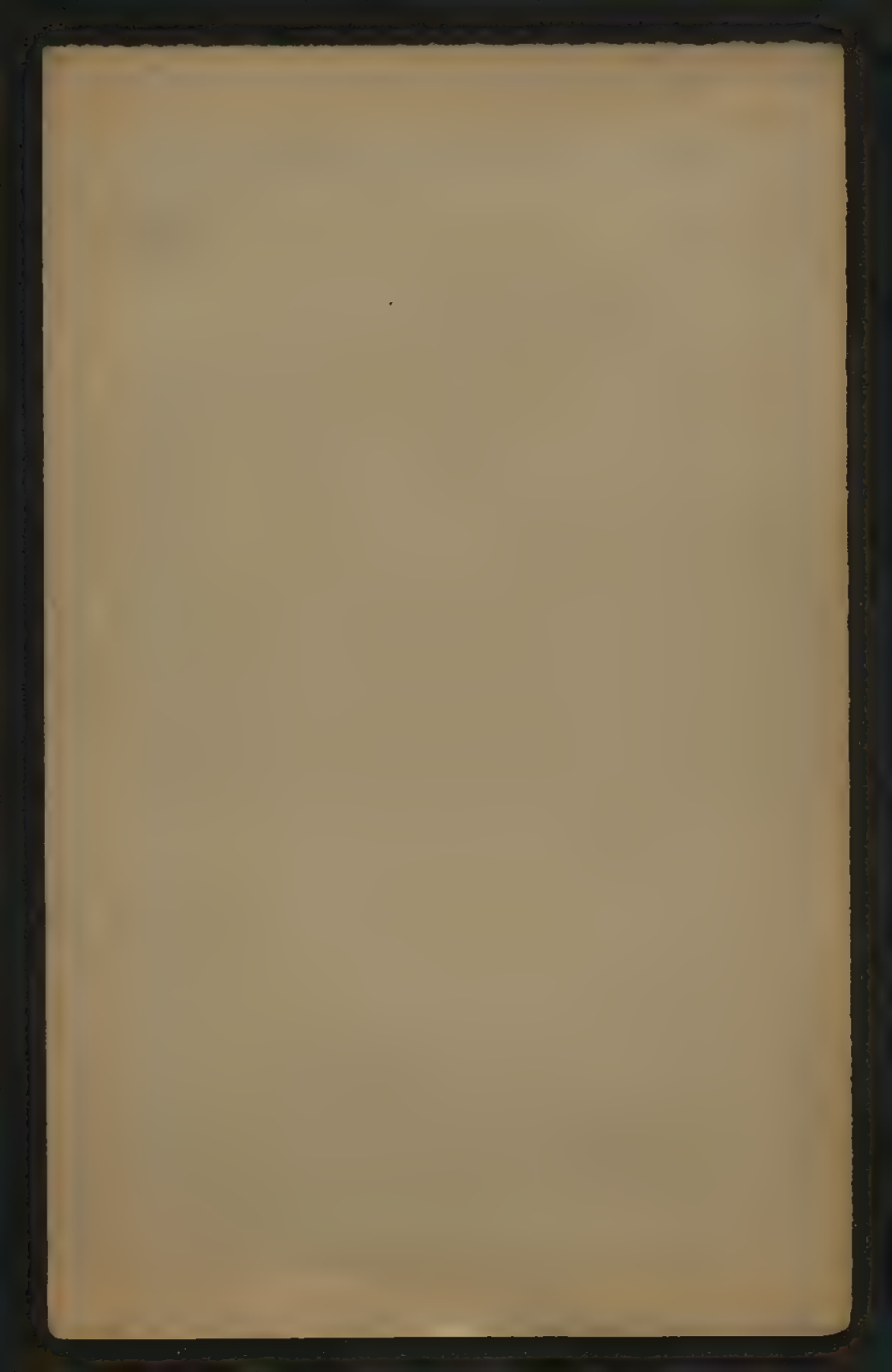
goić rano, wchodzi fig. „Czas kamora lub
przyjaźniejszy żabliński rano sera „Wiek
1883. 20. 3. 5 - się st. kam. goić się, rano
ka' in (mówię o rano) „Powoli żabliń-
nioty in rano wieczornej miłości „H.
Dzięk. Dod do br. Tyg 1885. 1 17.

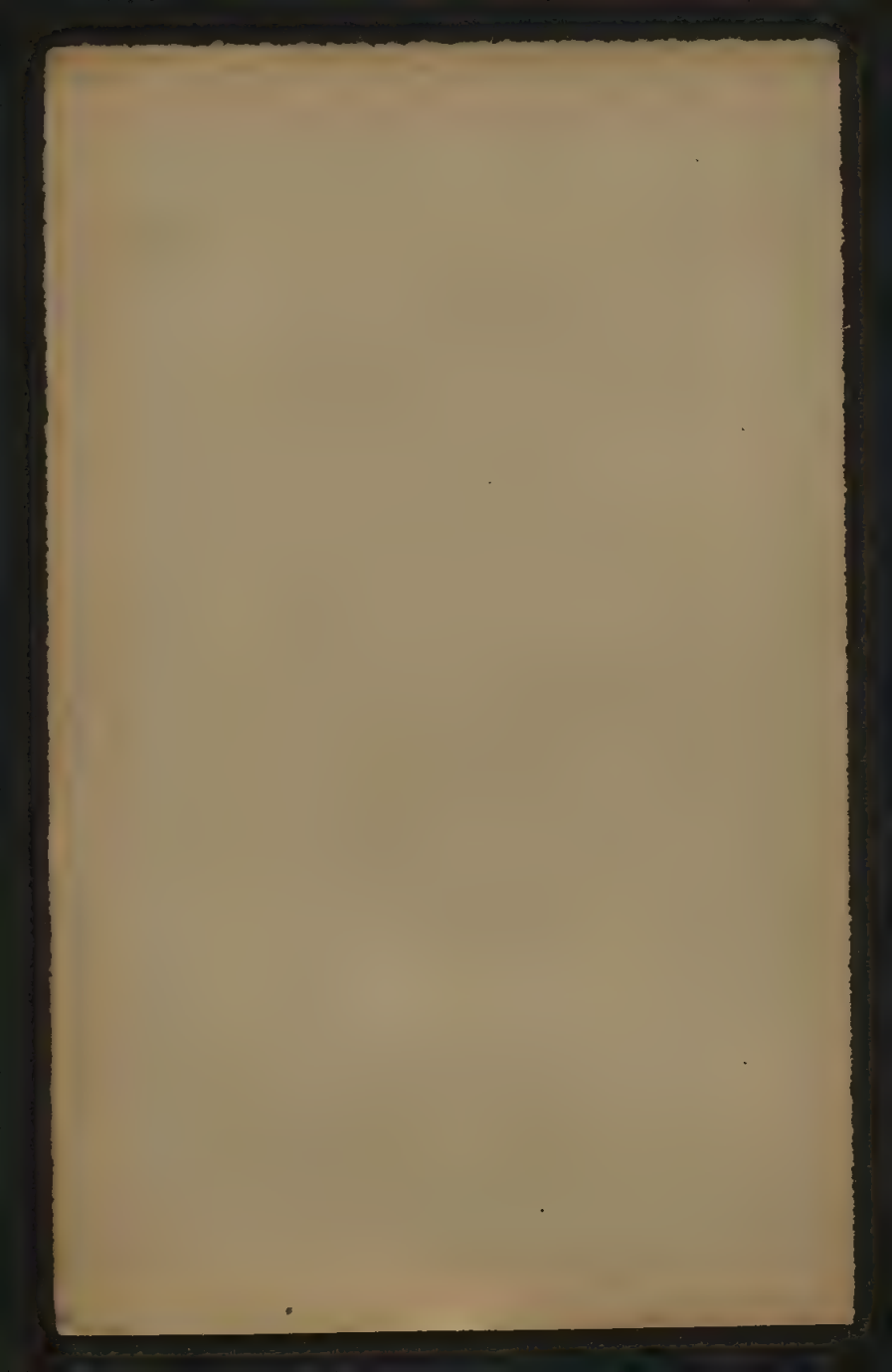
Zabłotać się - a st. raim. dkn. & fig. o rzeczach
niezys. znajdować się, być umiarkowanym
nieustannie, niespodzianie „Tu polna
grusza rosnąca już na miedzy, tam za-
błotała kępka brzozy z dawnego la-
su” A. Wilex. Tyg. powa. 1882. 211.

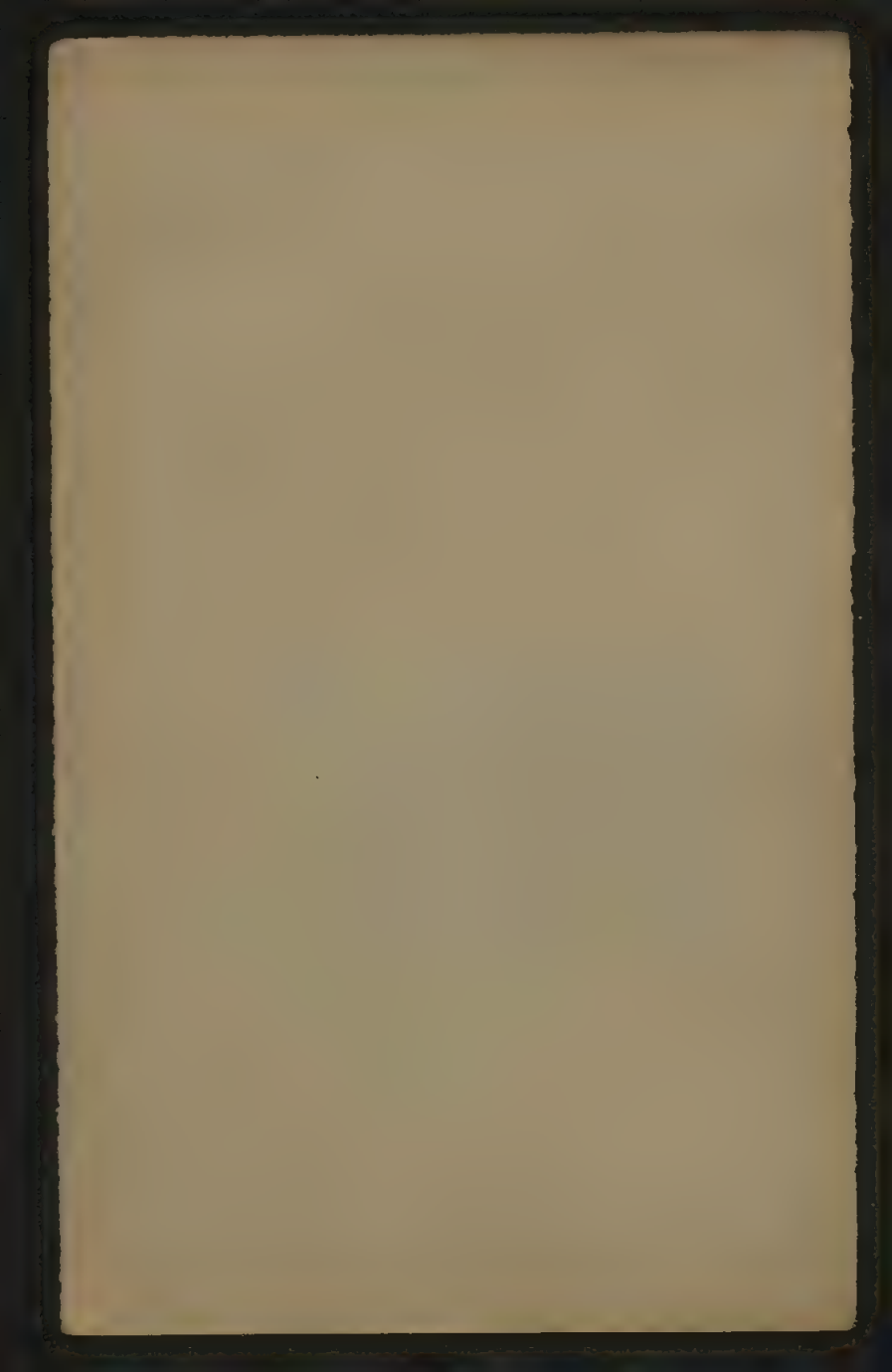
Zaborole - a. u. praw. „Drama była dosyć wa-
rowa, opatrzoną czystokształtami i o-
stroem zaborolem” *J. Kraw. P. 2. 2. 1920*
2. 87 „Mielić nas wysypai okopy, my
stawii ostrokoły i zaborole” *ib. 3. 216*
„Wtamtę tego dnia zaramia, gdy uwrót
ktoś zaborole” *P. St. D. 2. 192.*

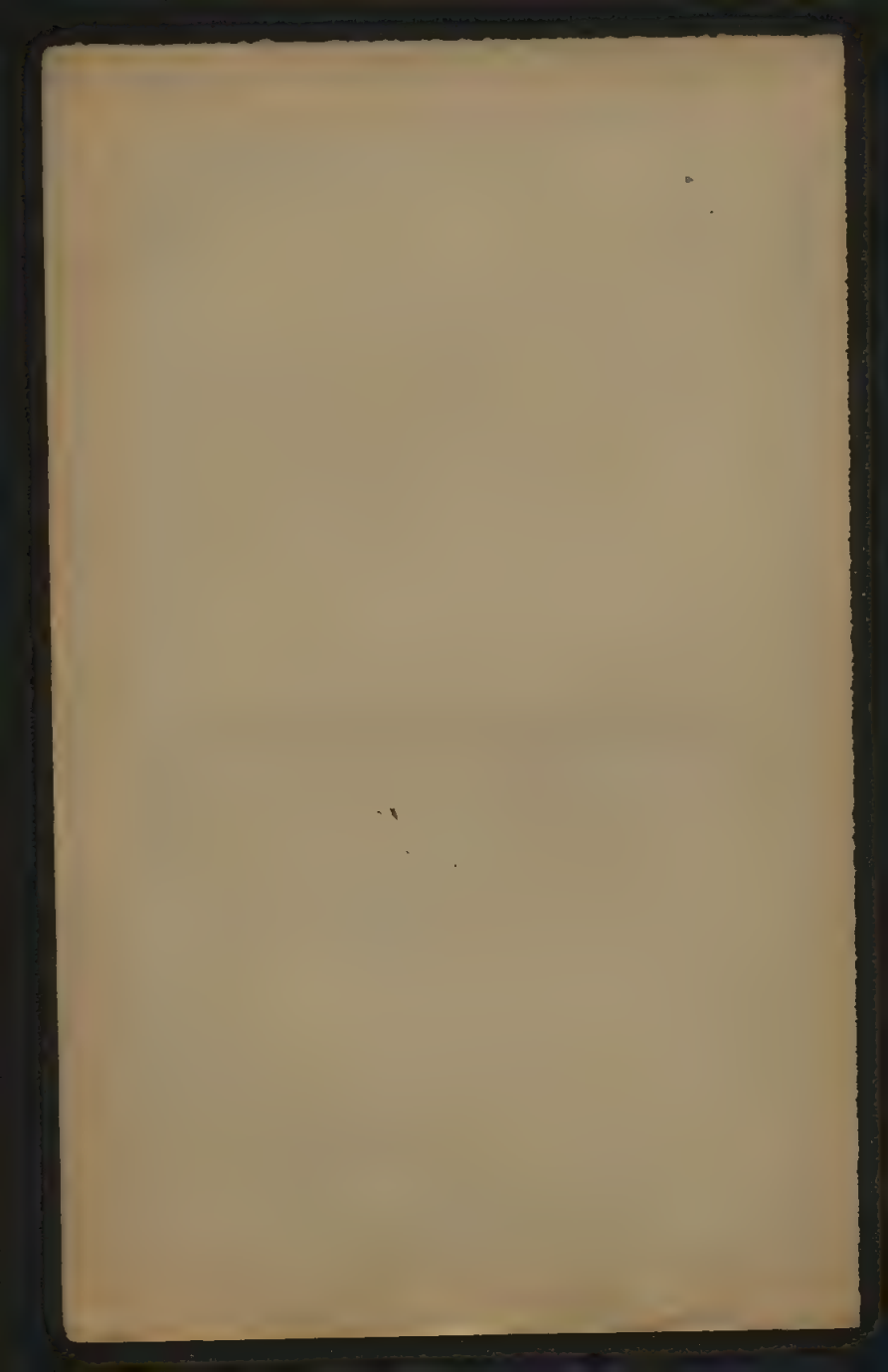
Labragony - al-ony st ex. dan /if. liudo bragony;
nydai' bragek " Tedy wzgier kairagony w
ostrogi" w. Pol. 7. 178.

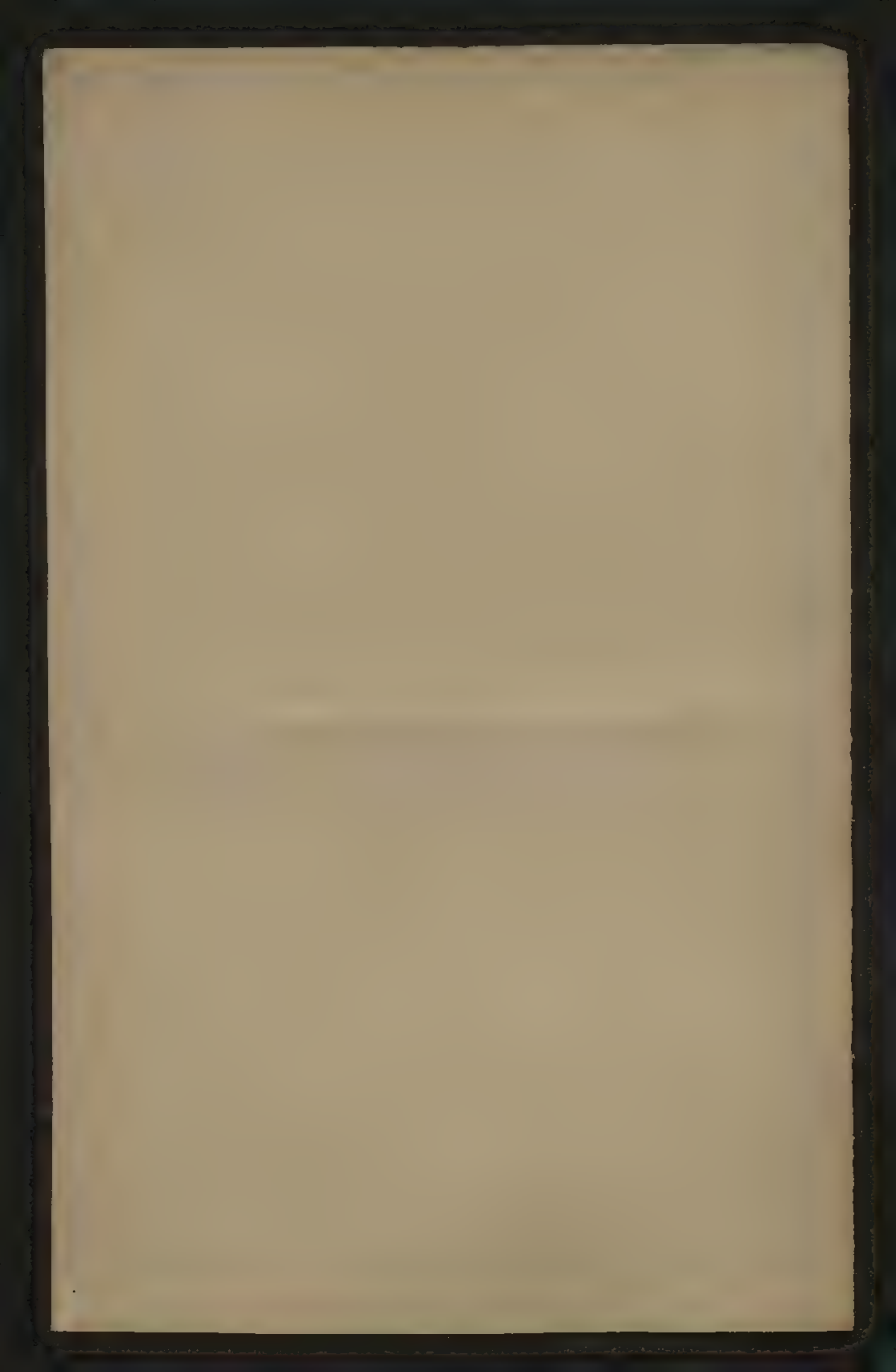
Łacacac'-at-a s. t. w. d. k. z. a. p. i. s. i. i. , r. o. p. i. s. i. i.
„ Co za radość, że te białogłowy w naj-
większej wsi tak się są próżni... Go-
niąc same za cackami, kacacaty świąt,
i krolity to, że miękawymi, sta dogo-
dzenia pięknej polowie rodująci ludz-
kiego, wola być cackami, jak ludźmi”
T. T. 1. 390.

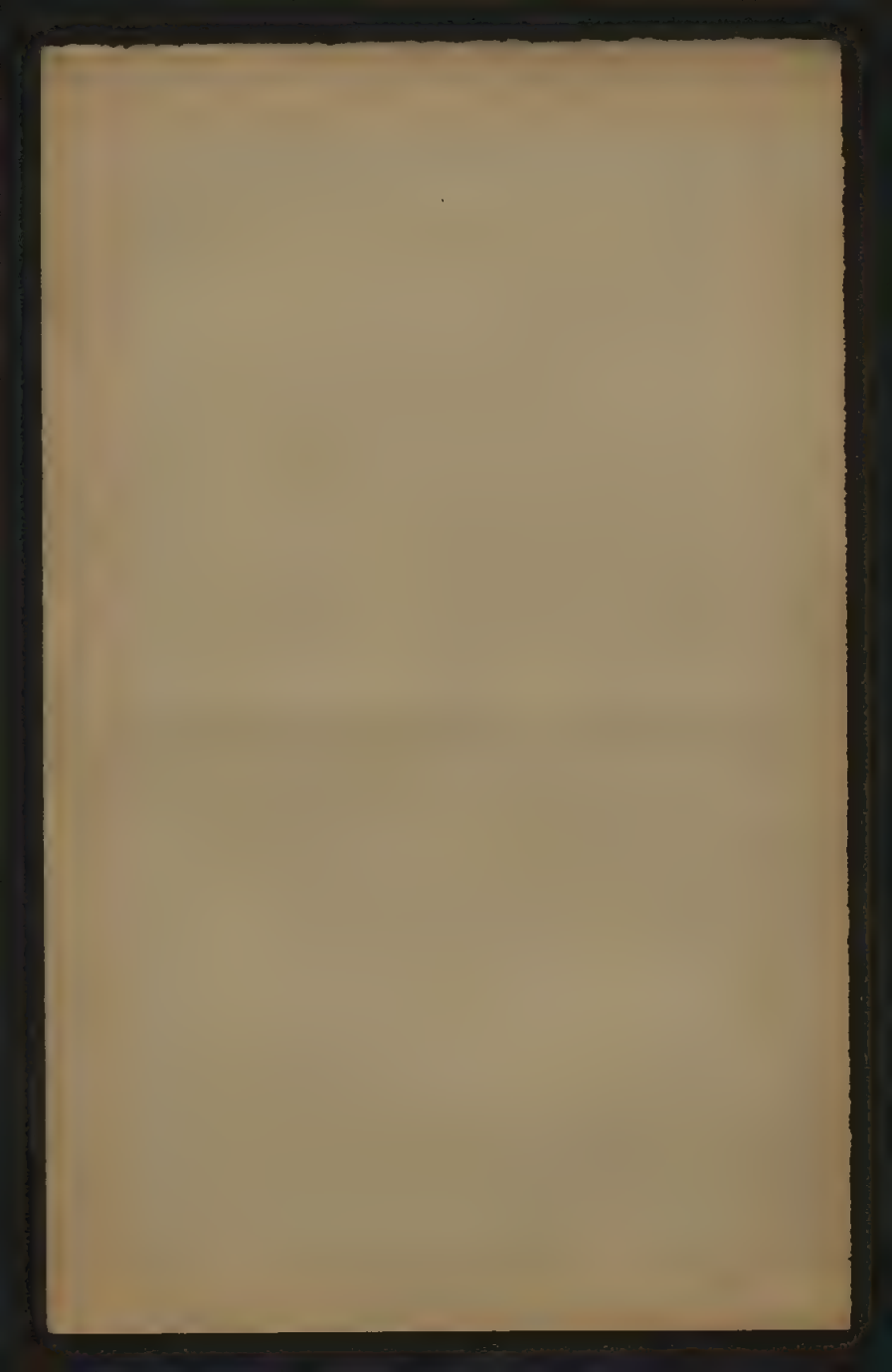
Zachary-ego m. praw. imię myślicie, Zacharyas,
zdrob. Zacharyaszek waka m. „Okiemit
się Zacharyaszek. nicieśda mu na choja
szek” O. Kot. 1. 340 uowie dla rymu c na.
miewat S.

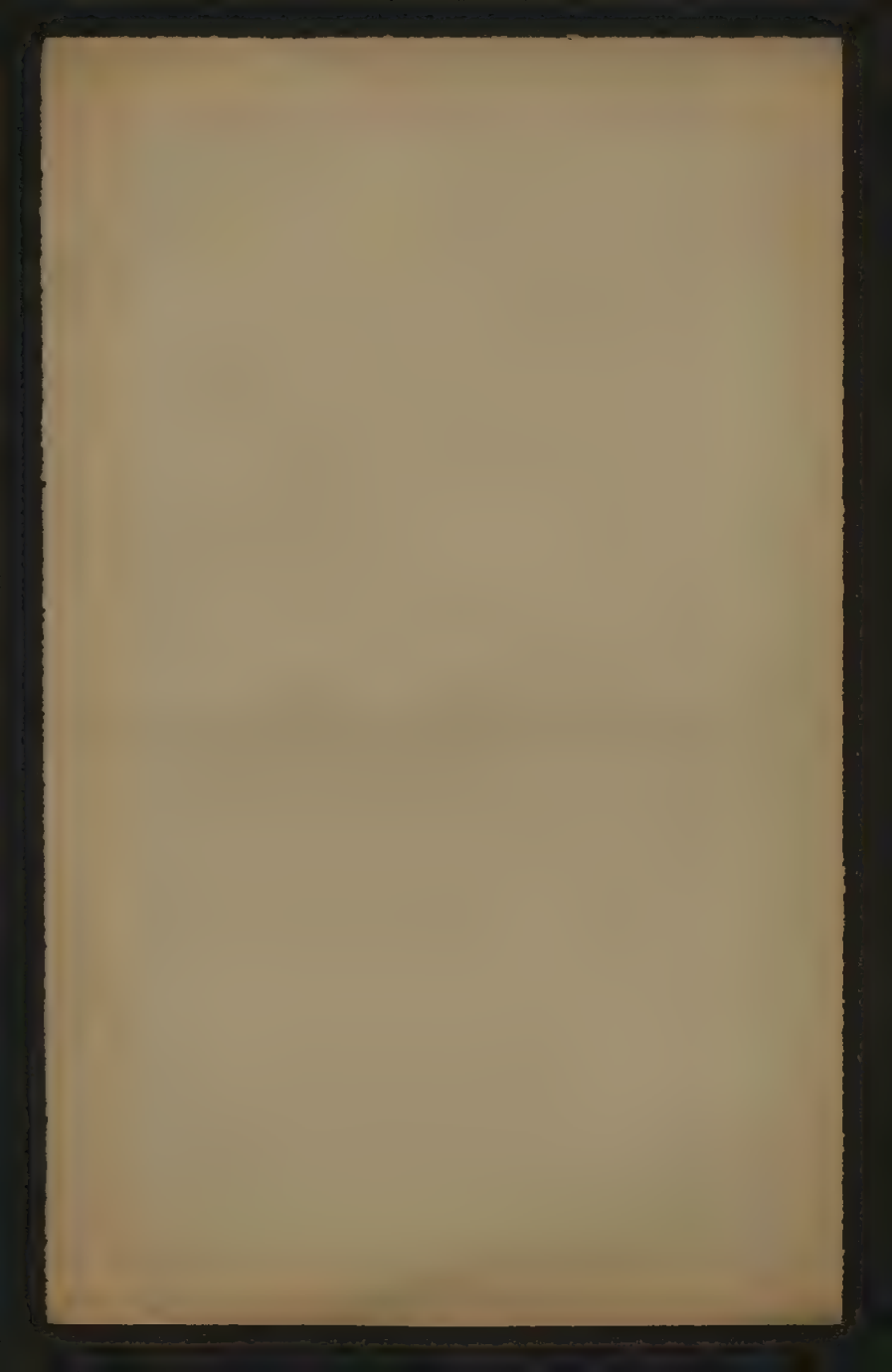
~
Ахейская и. и. пол. поп. выхл
на широкое похвоты и острою крив
якобы в шкеле добровольног
смысленног вбрызгиваня и от
здравителю племени)

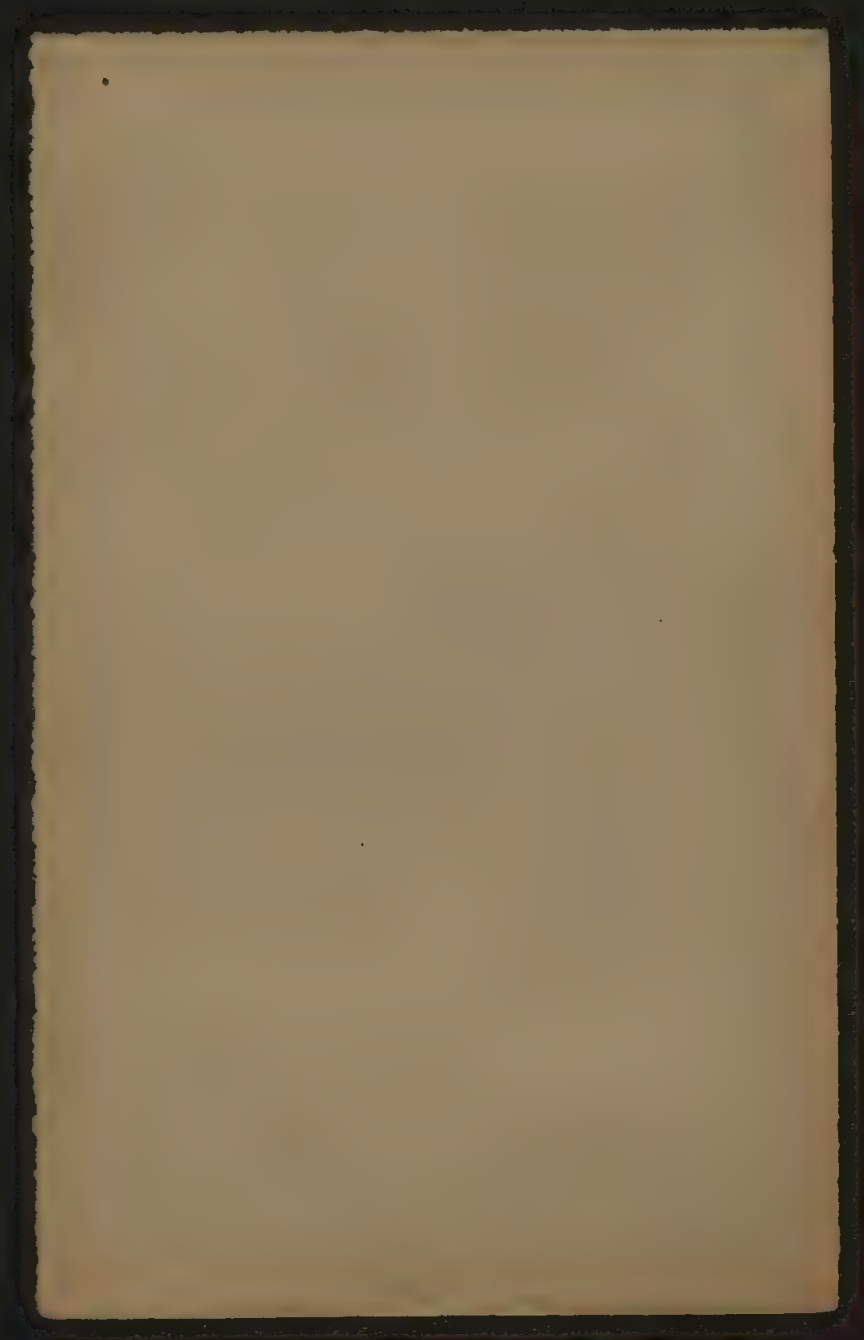
7
Zachcianka... i. k. uli. ude um, po kadamu ryse-
nie chofka, ochota na co "Przy bierku-
solie brabiostwa ci tramentem wypraco-
wali.. porlugijog. zachcianku wmyst.
hich z kolci sytemow i ministrow" p.
Kwara. 2. 33. 10. "Stlumit ducha, odebraf
odwazę zabif wraetkie zachcianki swa-
bady" M. Pol. Gnid buria 8 "Jerme sis po-
dobai oko byta nowa zachcianka am-
bitnej dxiwiny" "St. Gnid. Echo 1878. 249
"Protostajemy prokecin takim zachcian-
kom" Słowo 1882. 239. 3. Korm "Takie kwa-
biny maja czepto dxiwne zachcianki"
M. Pol. Paris. Dziady 189. "Ma sutanz
podnyta reformatorskicem zachcian-
kami" ib. 27.

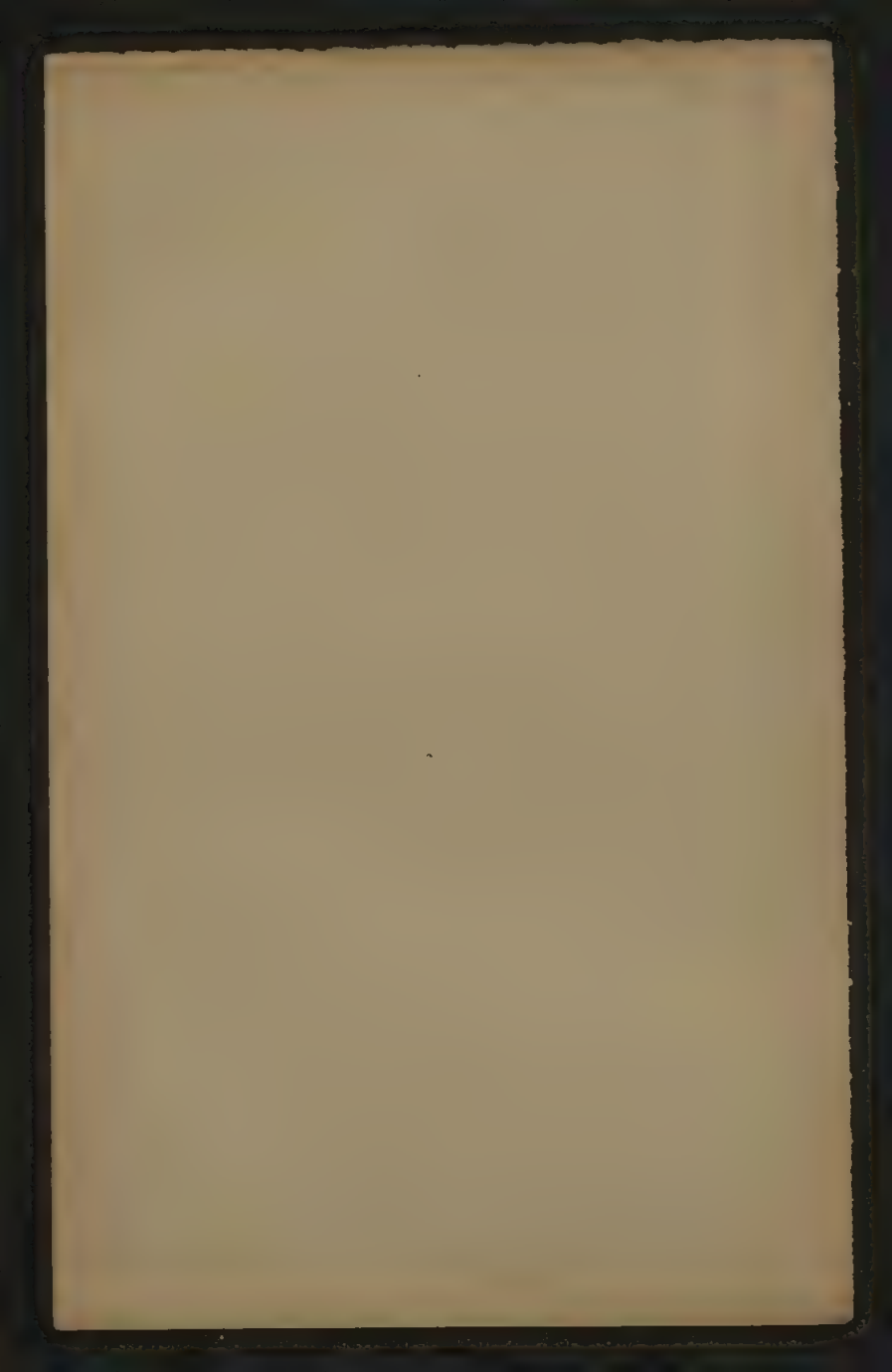
2
Захрєвски-такимъ первымъ родкамъ свѣтъ ко-
сильныхъ, Косиотъ паніи Вильгельмъ обхо-
дилъ въ второй одпущевымъ набоженіемъ
паніи съ своей конскраціи. депетионей
въ третій вѣдрилъ м. вѣдрилъ 1761 г.
На сѣчаніи свѣтъ, ни, горѣли, какъ zwy-
кло въ дни такой уроды, свѣтъ
Захрєвски хвалитъ "Ехъ 1878. 206. 3.

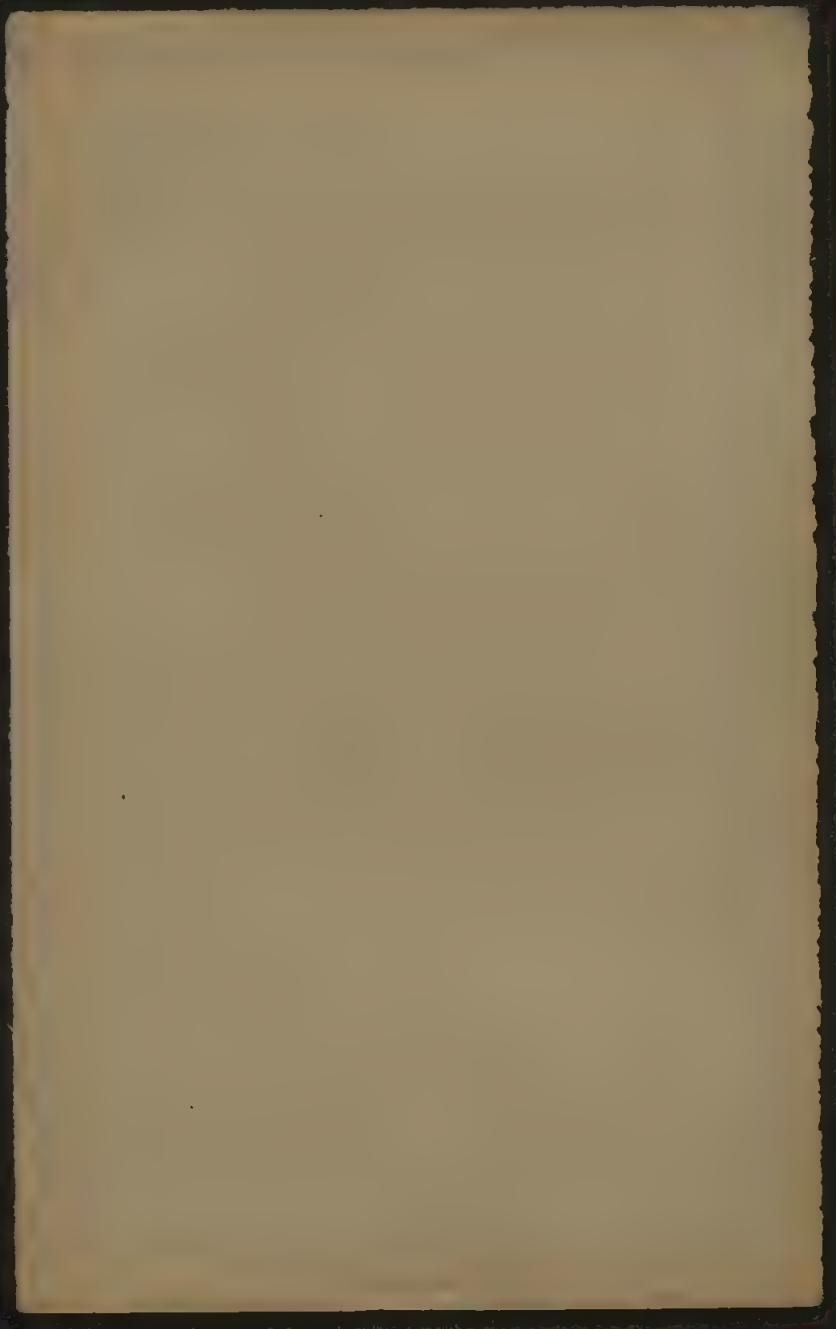
2
ka choroŭai'-at'-ruje st. i. j. d. k. z. fig. - na co, do-
znać nagłe, kapragrać mego, kajga iz cemu
usilnie, wbić sobie w głowę, „Niepodobna
wierzyć, żeby ka choroŭat tak nagłe na
przyjaciół na nas” wick 1887. 247. 2

2
Zachrapiać at. a sta. udk. Zachrapie it. i dku.
prow. zagrabiać, zagarniać, dwapać
cf chwapa, dochwapać i „Grypa
naszej słabości sumy nie za-
chwapia, i nie bawi się o nie proce-
sować” J. Waw. 29. 24.

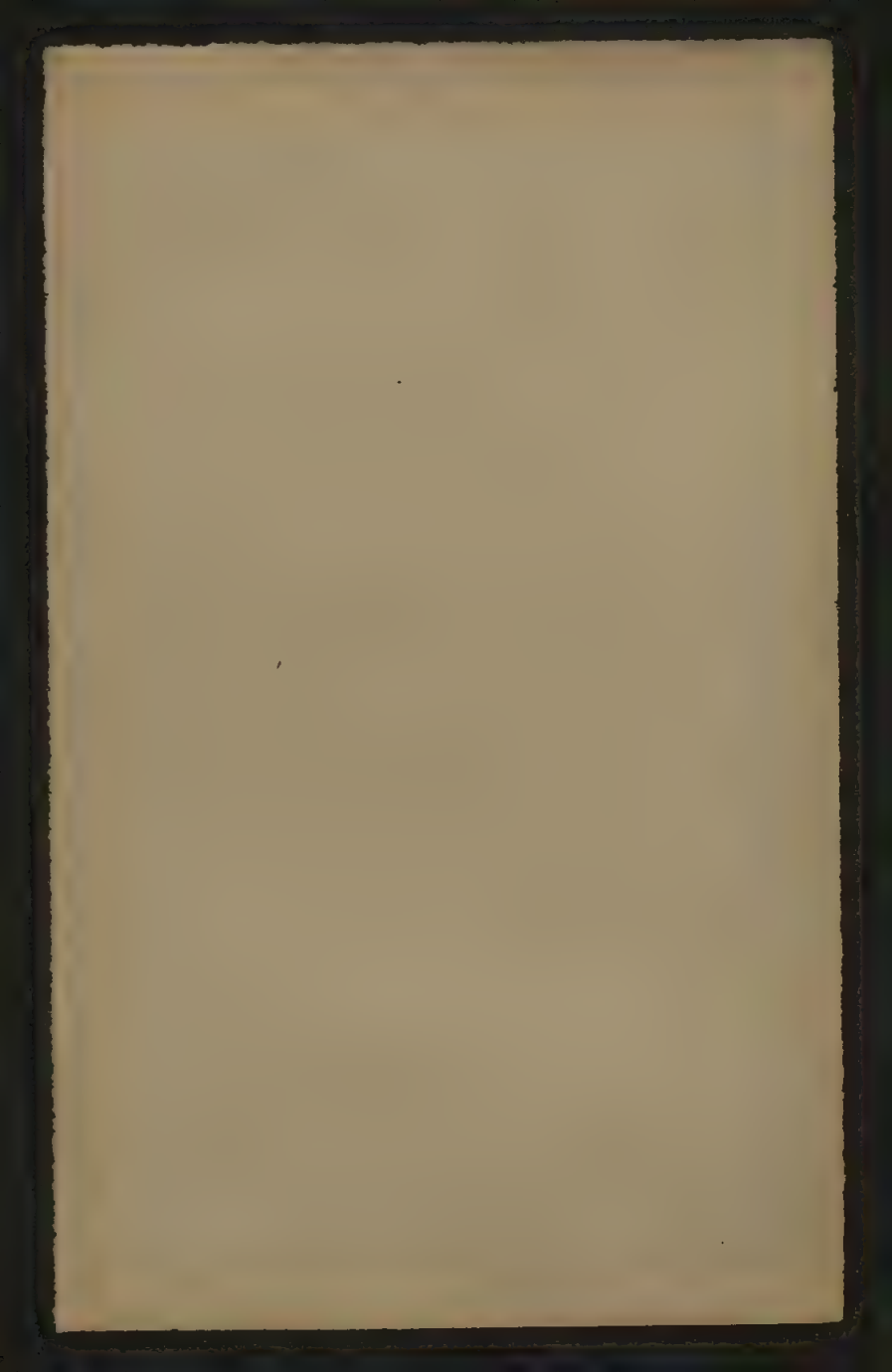

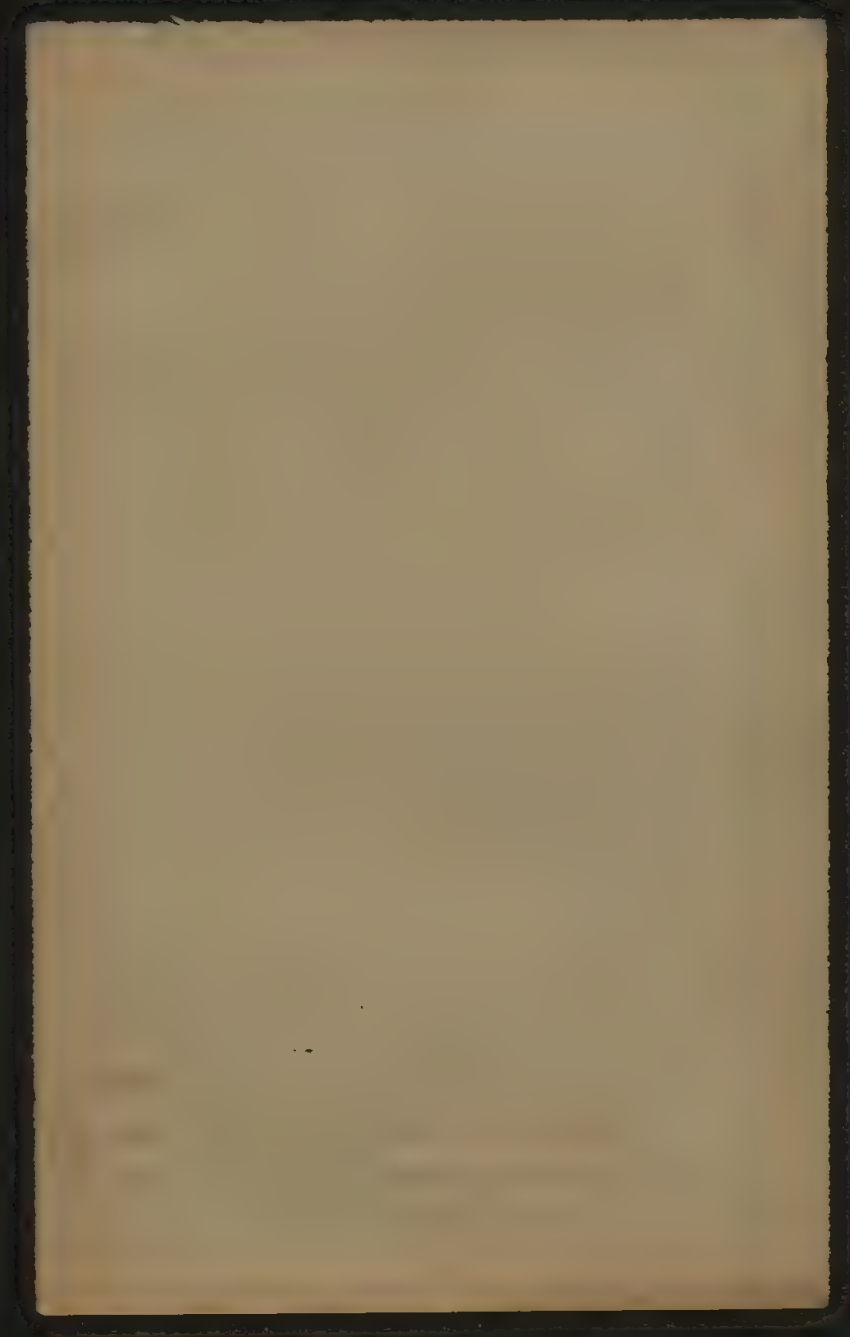
Zachrypnażi - at-pnie st. n. j. ok. ochrypnażi,
dortac' chrypki, ki. kup. ochrapiec'
„Lutysla był nie w zachrypnaży, ale
pominie to i nie odpiewał partyj
Fontka "S. nar. 1885. 199. 3.

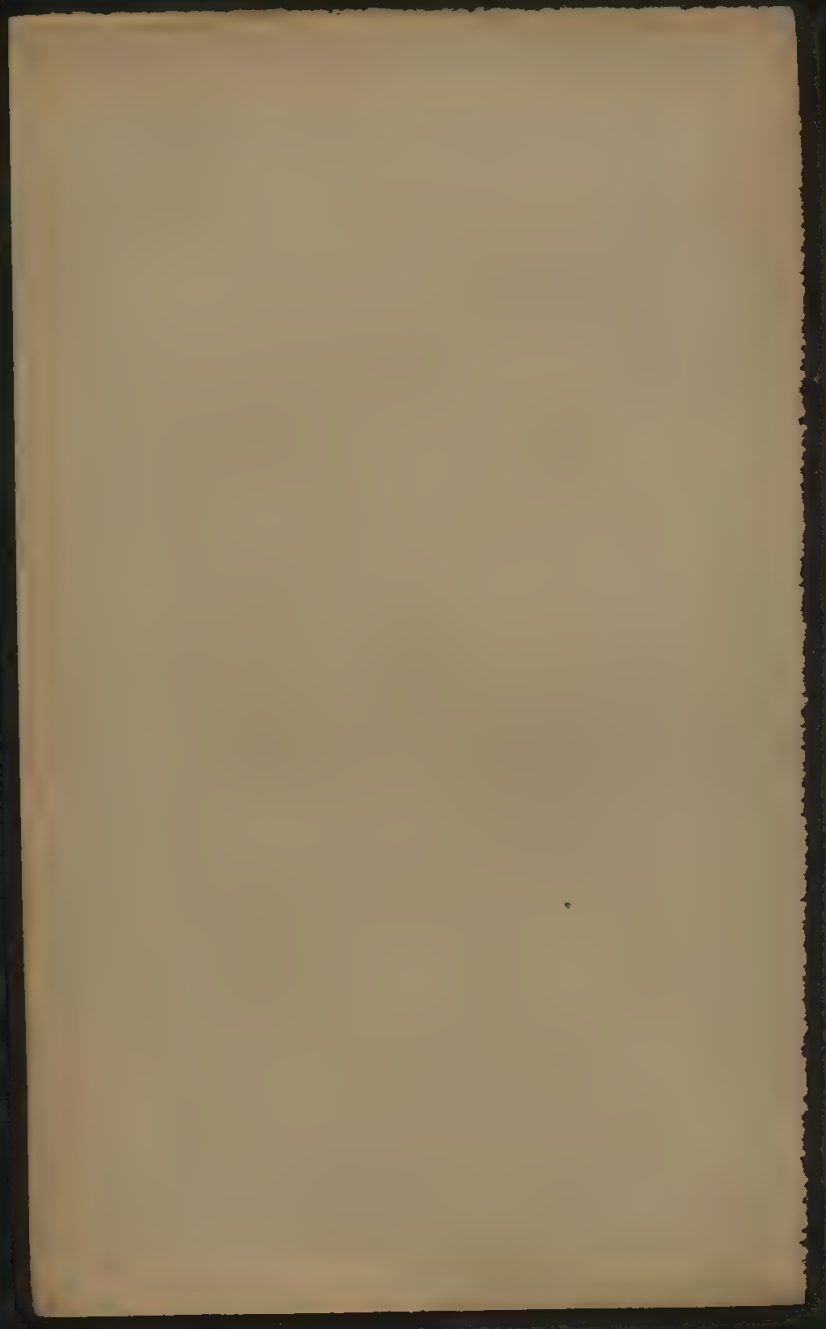
Защущаа а н.к. н.к. Защущаа и и

Dłm. § wprowadzić w rachwyt przerw
 opracowanie krytyk, podobanie się,
 skanować „Rachwyt” gwałt swoje
 mistrzowski, cały świat artystyczny.
 Ję. powr. 1882. 14 § - się st. kaim. wpa
 Dai w rachwyt wprowadzić się krytyk
 „Benefitów” Laniemowski wypchany w
 ray’ tchny publicznego, rachwyt coję
 się uwolnić widownię” w. 1887
 169. 3.

Zacichai - at a sta dka. uciwaij' jwajciwaij',
katagodkie sprawic' xely i os' nie na
brawo wykposu lub nie pociagusto
za soba xlych nastzypku. "Tu was
dzie domowym matusz' wywzema, to
kaidz tam lastis dawo' caly kawdzie
cia pamiomco pokedobroj, to
wrysklu kacicha." w bol f. 226
"Z kacichano sprawoz' ciwo' krew
biegta strugiem" ib. 3. 75.

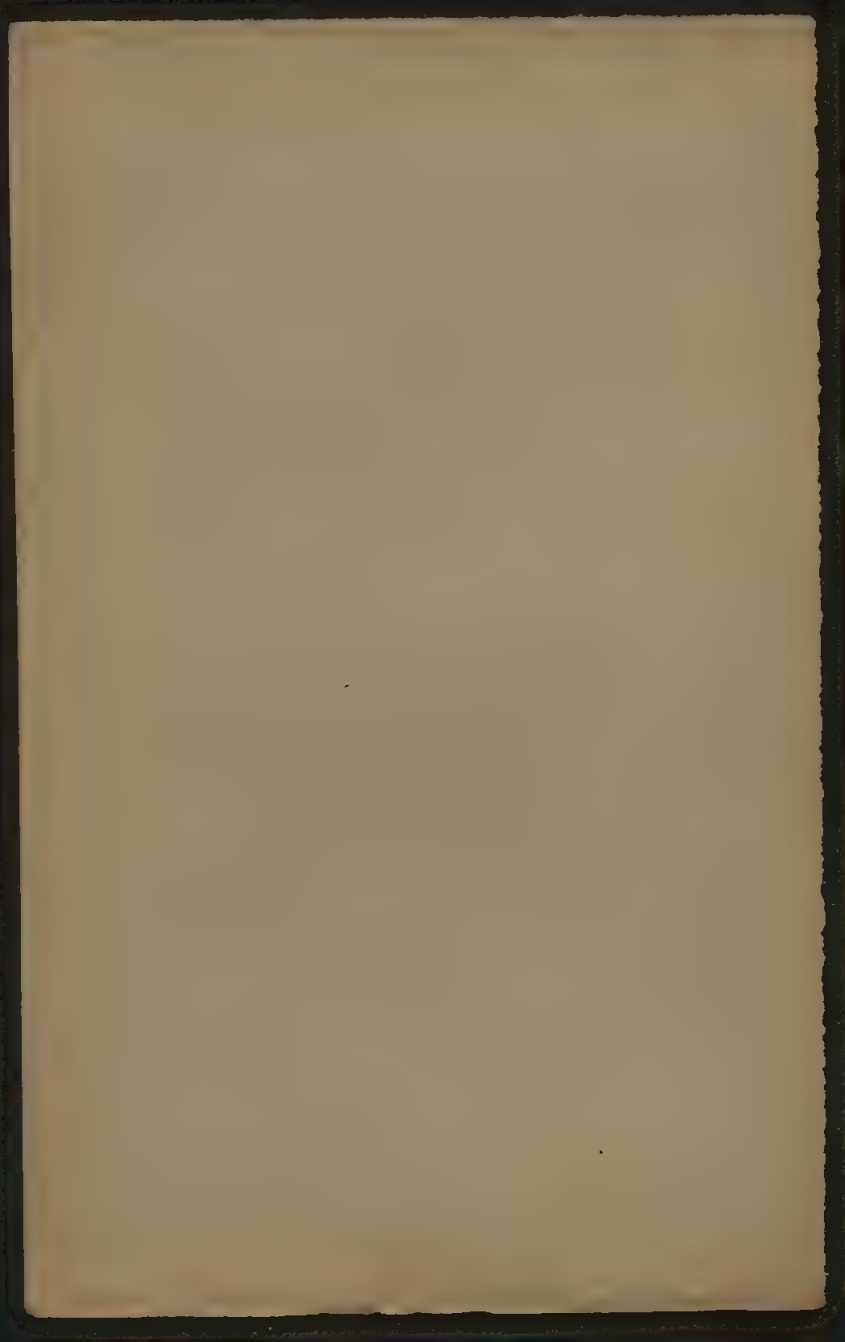

Żaciekawiać at-a st. w. ndku. Żaciekawić.

it i dku. wzbudzać ciekawość „Pli-
che, rzyły się niby to miejsce, nalewa wo-
dę, do ognia stawia, i jemuś bardzoj
ja, kuciekawia” J. Chę. Ks. zbior. wojc. 276
(1) „Staś wpadłszy w ten odrost, mino-
wolnie rozweselić się, zapomniać, ka-
ciekawic musiał” J. Kw. 18. 37. „Mógł
on każdego kuciekawic, bo nie wy-
glądał jak drwiarz” T. Dub. 1. 95. „Je-
stem. tak kuciekawiona, że całą noc
spać nie będę.” A. Wilk. Fot. 1. 29. 3-118
st. raim. ob. w. 1 „Konecaliśmy się z po-
kójem, wyszły kuciekawieni i nie
spokojni” J. Kw. 71. 106. „Lucia stała
kuciekawiona, stawy, list tenięży na
stole jej podał” T. Wiek 1878. 47. „Na
chwile przybycie majora nieco ich oży-
wiło i kuciekawilo” N. Pot. Pod burzą 103.
„Ulica pełna była ludu, kuciekawio-

wego, jach to zawsze bywa, uroczystości -"
Kur. war. 1877. 168.

Zaciera al a st. ndm. Zatrzei - katart katre
dm. §, zaciera' reze "trze' roka, c-reke
orzech u koutentu w ciu, dobrego lu-
mou „ Przykapiet do mnie zaciera-
jze reze i skawze " L. k. w. 2. 164.

Zacietkiewicz ^{ziut.} się zaim. Dm. kępi'ie rure, za.
^{Do rbytku, wpań w repaś.}
prosił (tracił z uwagi wrytko iure
na podobieństwo tokijskiego ciotrewia
"A najstraszniej pan Rejnt był zacie-
towień: jak raz kazał, bez pozwony
wzrost swójś tokował" As. Misk. 3. 24.

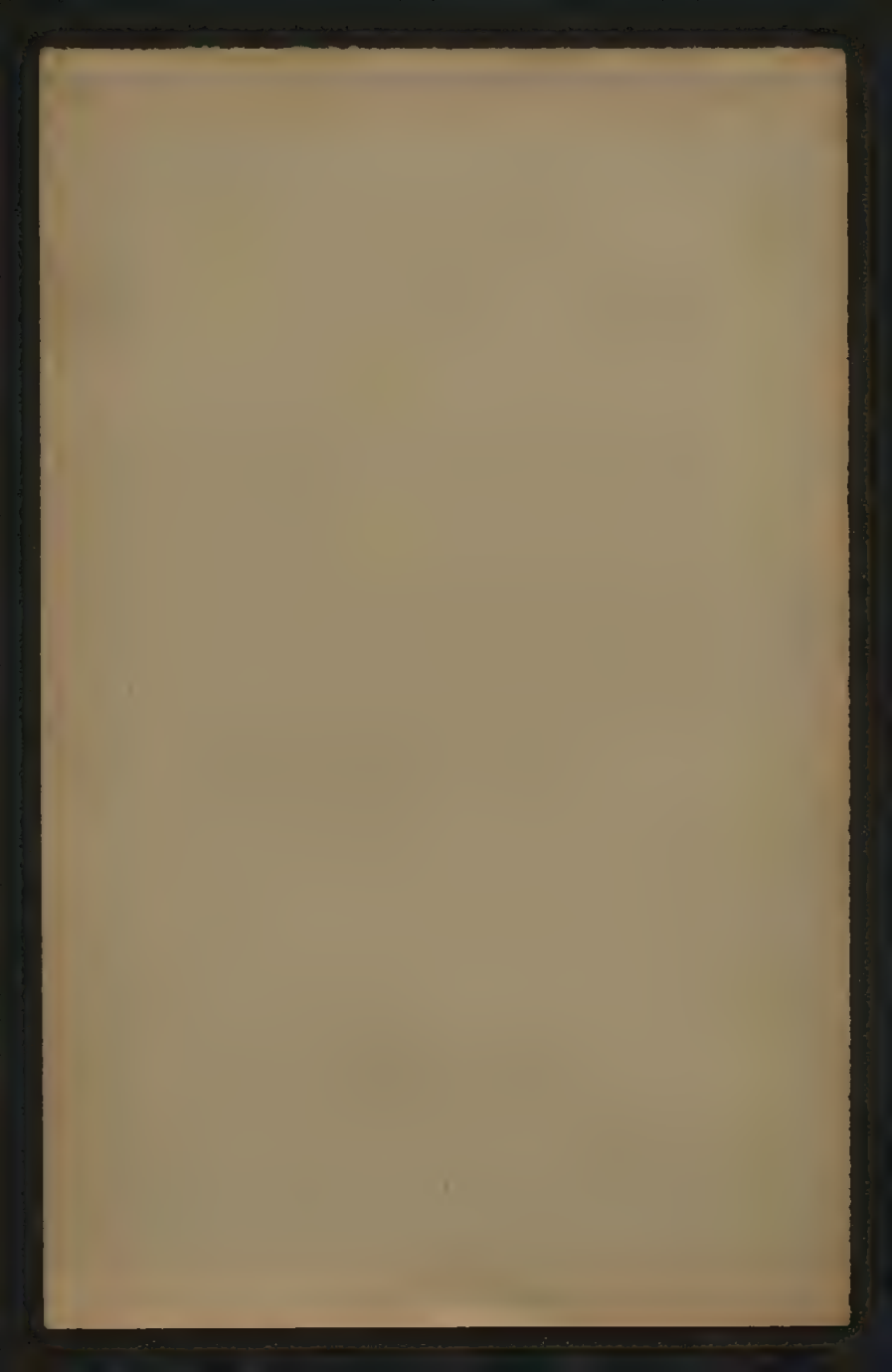
"I paktja pociwca bandrj' namizna,
bandrj' zacietkewiowa ołdeprj's juri-
cowa bandrj' od bezwzględnygo potę-
pienia faktu" S. nar. 1883. 17. 2.

Zacietkewienie - a. n. kart. kaprytniz-
cie zię rure z wielkim kapatem, nie ro-
zwalejgrym uwarai' na nie iurego "Nie
mogę pociwca' wamowy, uderza kępiem
w skot. - Ach! - Tracił' nie można było
pociwca' wamowy zacietkewienia" At.
hu. Fr. Kom. 4. 295.

"Karek wwar z wojewodę wawagotr siedzą-
cym, prawie na rękach za branyg mynieśle,

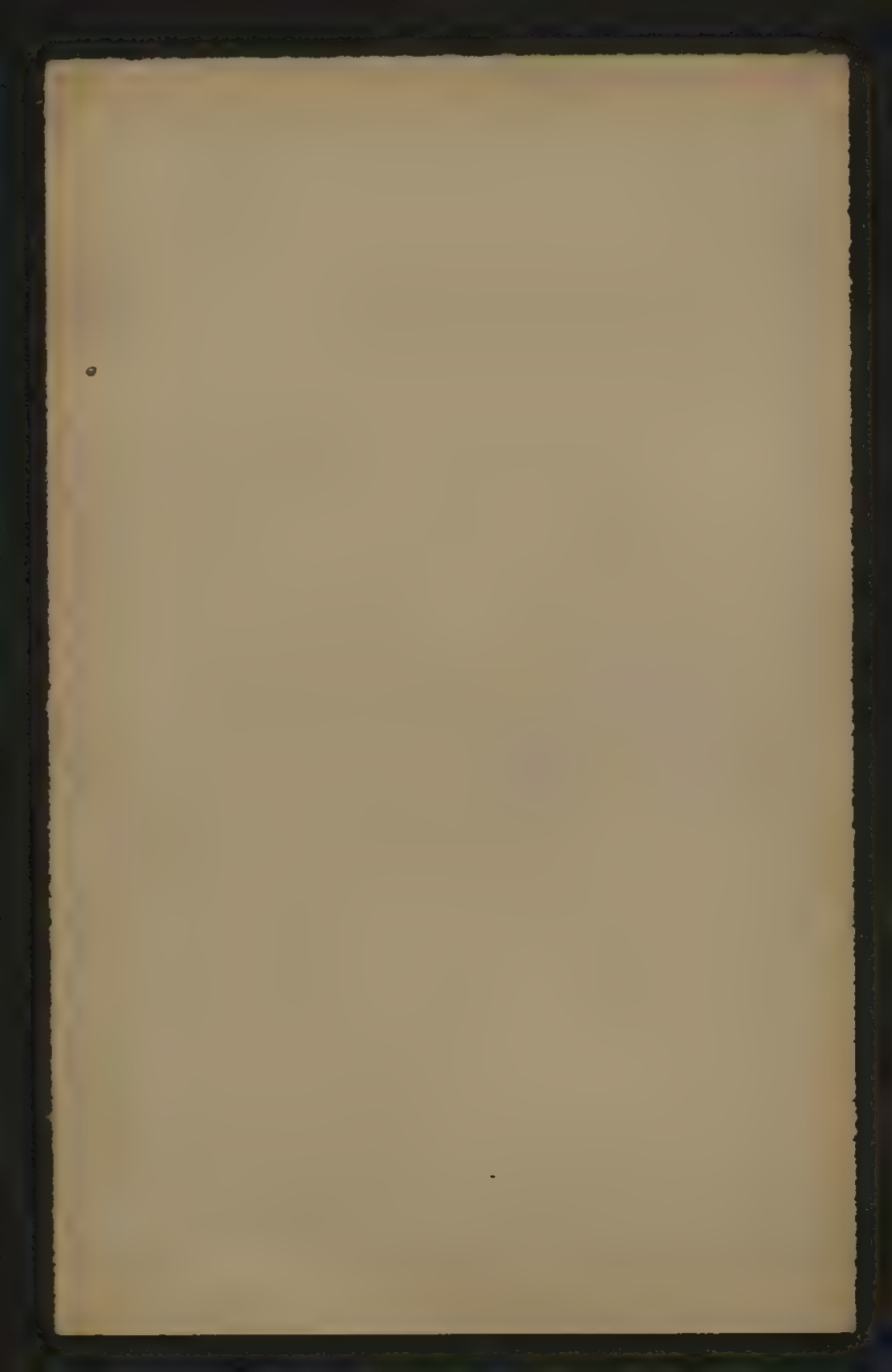
centery konie przednie odwinęli, a otoczym
wy ja, w wal popędzili do karku. - Kawato-
louisey, jini kacietykewieni na dobre, pusili
się w pogoni za nim "2. Kark. 1. 197. " Dawi
to go to, gdy się krawagier kacietykewieni i
pazowiat & imytacji i przejeżdżania "1. Po
wal. Blum 23. 324

Zacisnno pruit. cicho, spokojnie „Z podwórna
wchodzi wyjdaje už ciennu - ale jak
zacisnno i bezpiecznie, i tanio!” Jt.
Kraak. 72. 102. „Nie pragnęł lepiej... by-
to mu tam dobrze i zacisnno” L. Kuusi.
Tyg. 21. 2. 1. 171.

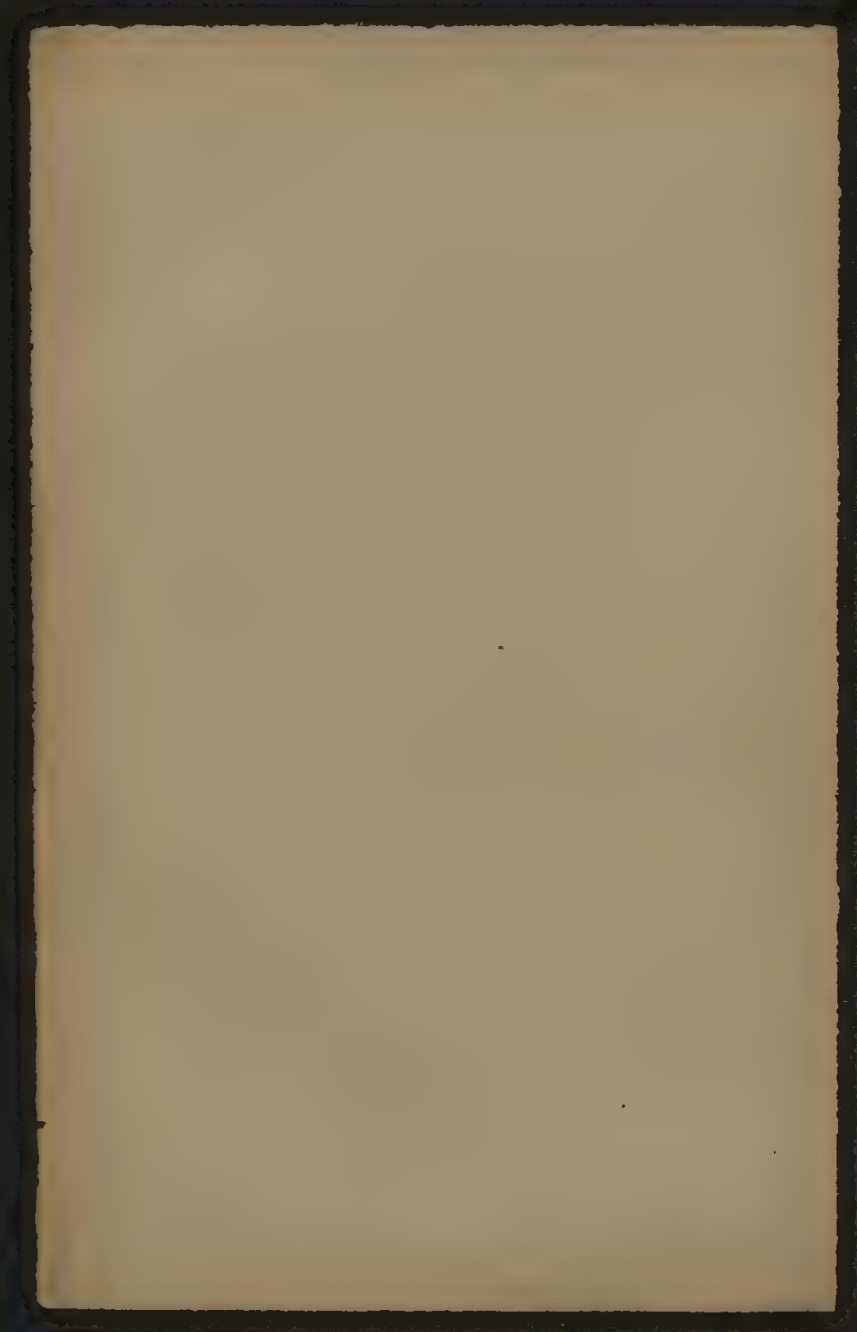

²
Lacofac' sig-al-a st. zaim. dkn. w znaku. moral. co-
fraga' uż. w tekście pod jatkimkolwied uwzglę-
dzeń zaimięci i i' z portogiem „Powsiada,
ie sig na wsi kacofetā w ubranie
okropnie” D. Pol. Dz. Ser. 29.

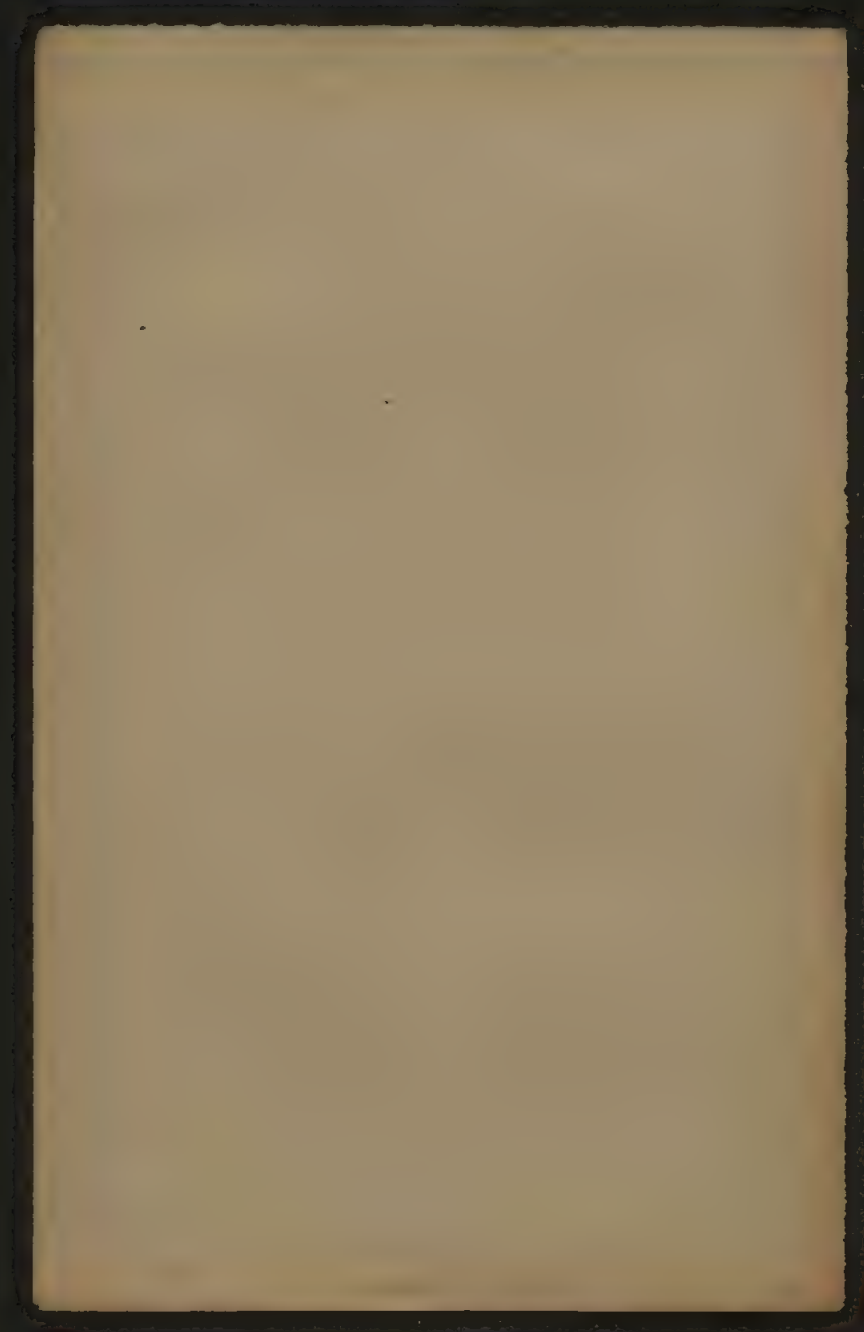
Kacofany a. e. wsteczny w kmac. urowal
 nie idący z portopem, mający kartowa
 te pojżicia, nie wiadzący co się dzieje w swoi
 cie " Kób jak chęć; mogą, ci się moje
 pojżicia wydać kacofanie. Dziwaczne, ~~to~~
 . ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ przesadnie nie wchodzą w to.
 Czworokrotny dyktu nie... okienka się, z pa
 mą, Allevelli, albo kmac nie przesłone. "
 M. Guwal. Długo 22. 395.

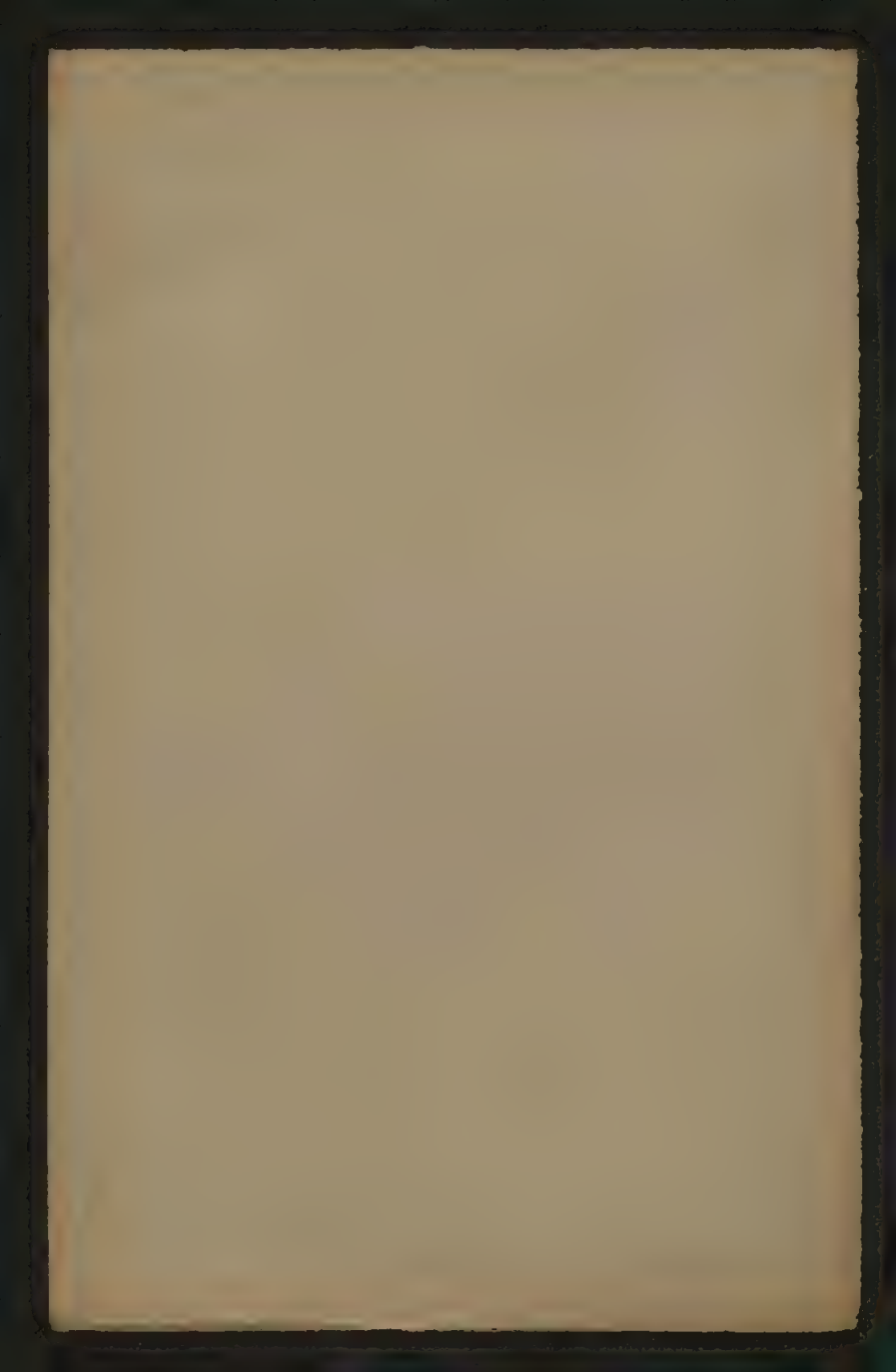
Zakadziś at-je st. n. j. dku. skadem iz kadusi,
od skadu pousis' mkođ na xdrovni
Zakadzai-at-a st. ex ndku. Zakadzi-
it i' dku. skadem kadusai, odurkac'
„Zbytek i mieszkanie” dobiłaj nas my-
xiwami, które, jak kapark kwicitoń,
uszypiają, duwa, kachadzaja i moora
J.J. Kwak 1.35. Smierci nakryta skut.
kim kuzadzeni'a od garvio Dż. pot. 1888. 20.2.

⁷
Karmielic-ił-i st. ex. dku. prow. zaproszeni, ka-
balanmic, stosując do umowy, główny
o Smutka po swej karmielowej głównie,
kobieta jenne czego nie zapomniat "L. Karmel."
1. 54.

Zadnieprze a n. kraj za Dnieprem rz. leżący,
zadnieprski „Tutaj żyćie jak u nas
na Zadnieprze” H. Siemk. Og. i unie. 3. 212.

Zadomowić się - iść i w kraju dłużej. Zasiadkiem uż
w domu, oddać uż wyłapanie domowi
„Z siebie spralony gospodarz wstąpi-
cie krowatki tej. Zardzewiałeś bracie,
Zadomowić uż musiałeś, kępru no
war.” „Zł. Wzrost. 1. 21.” „Do kamienicy
Zabierać uż jakos' nie sporo i' mo-
wiem sobie na nich komentarze
Do kamienicy Zadomowienia uż pisma
Franciszka „St. Próżn. 8. 1878. 255.”
„Umówili wojewodkowie że syn na
Zbyt się rozpiętna siedzeniem i kado-
mowieniem, że go na niezawyżne kio-
ruje trochę hartować noleży” „Zł. Wzrost.
101. 64.” „Chłopie dojrzałszy jest, nie
nie jeden war Zadomowionu wstąpić”
Zł. 1. 1. 38 „Stanożo mu na nuyki,
że uśledziemy wiecior kwył był poswie-
cać konie i' dniechu, że Ania może

здннвн'нз табз ннн'ннз в нзго кндо-
мннннннн нннн "Ннн' Г. нннн 1887. 132. 2.

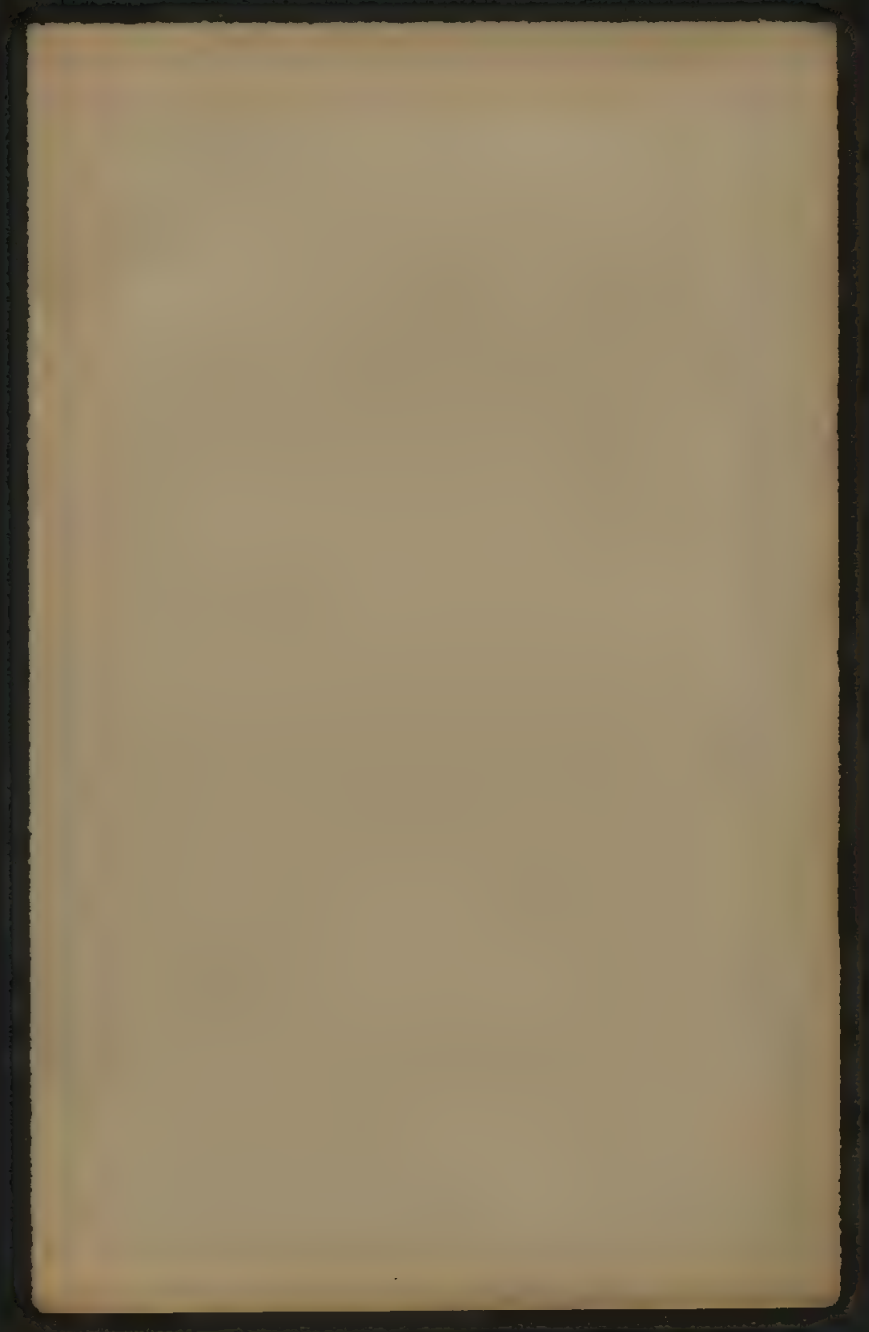
Ładowolnic' it' i' st ex. dnu Ładowolnic', Ładowalac'
al a v Ładowalnic' idnu utrzym' kado
sye woli' wodług woli' wyżej' sprawi'
komus' ukontentownic' z - nie st' zaim.
poprzedzi' na domie nie kadojącego więcej
i' musimy się Ładowalnic' skubaniem
naszych słow' kado domowosłych "wieś
1886. 42 i' Ładowalajęcy v. Ładowalnia
jęcy a e, dostateczny. pomyślny, wyśnig
cy kadoś Ładowolnic' v. Ładowoln.
jęcy a e, kintant. "Pomimo tegoż nie
pomyślnie, uważając, żeś w i' Ładowal
tracę na Ładowalnic'ją, dla tego, iż
ostatnie rokowania z Ławnic'ją uourzły
obawę konfliktu z tem rycarstwem"
wieś 1887. 235 l. "Łe wieś o dyminiji prawi
stra spraw reorganizacyjnych) prawią z wykle
wtedy, gdy polowienie przybierać się adaje po
wainny charakter, uourzaly zatem uourz
ie i' Łe, sytuacja przedstawia się kado
a i' wieś uourz' Ładowalnic'ją" t. 290. i

„Najdost. i. cini' mo potrzebuję teraz' w łóżku, to
nie uwio wychodzić z pokoju a stam' tej' zdrowia
w ogóle jest nadzwyczajny. L. lwow. 1888 3. 4 „Z San
Remo nadchodzi ciągle nadzwyczajne relacje o
stanie zdrowia cesarzewiwna niemieckiej, o "it. J. S.
ii Niezadowolnit ich (bizolow) wypty chorowia
u nich, jezo skutek, pomyślania, i' korek
cyjch zaprowu w ekstrema gancjach katolickich"
Ełp. Mł. i. Sta. 2. 62.

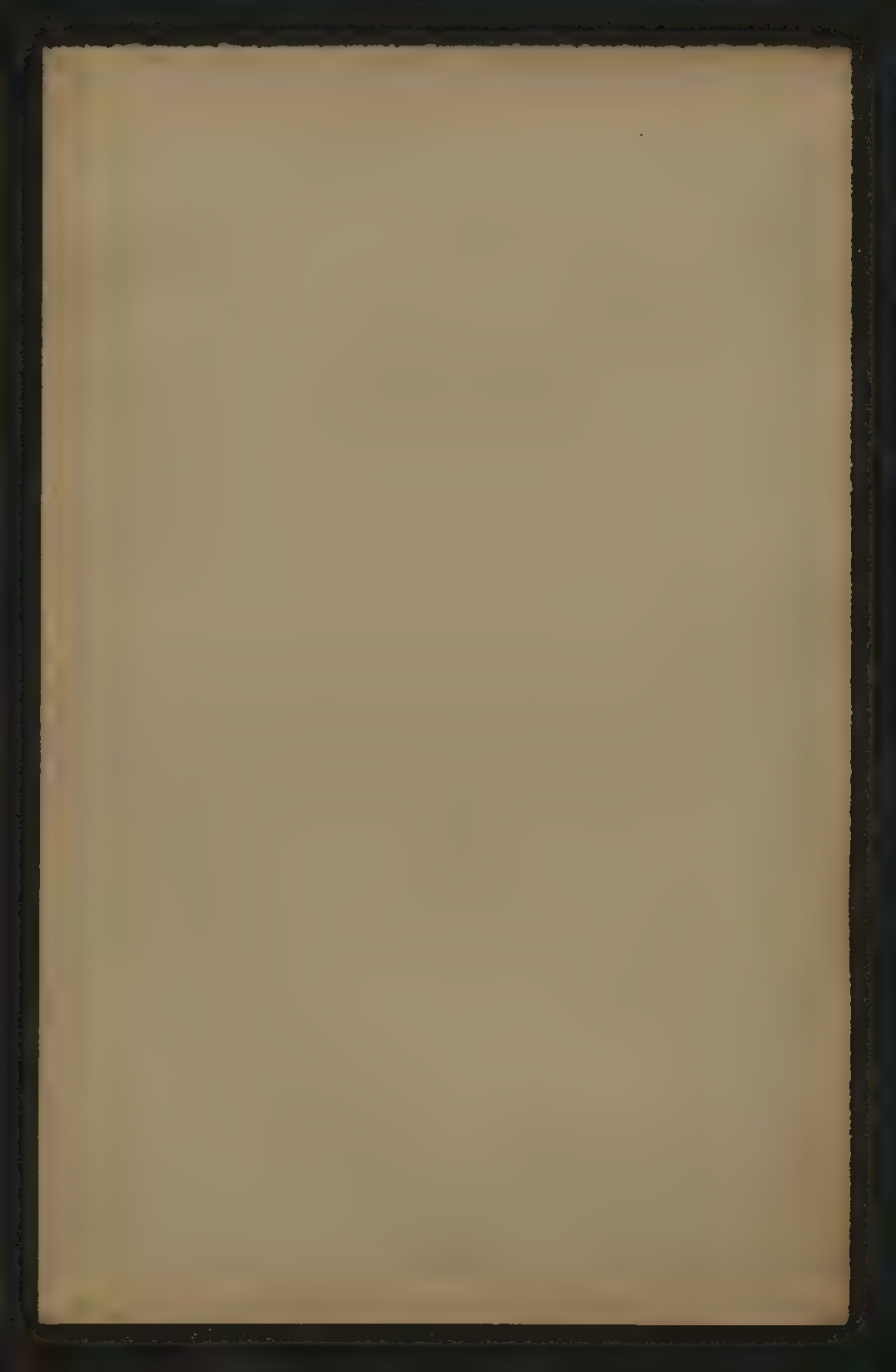
Zadvaivai'at-a st. x udu. Zadvaivai'-it'i du.

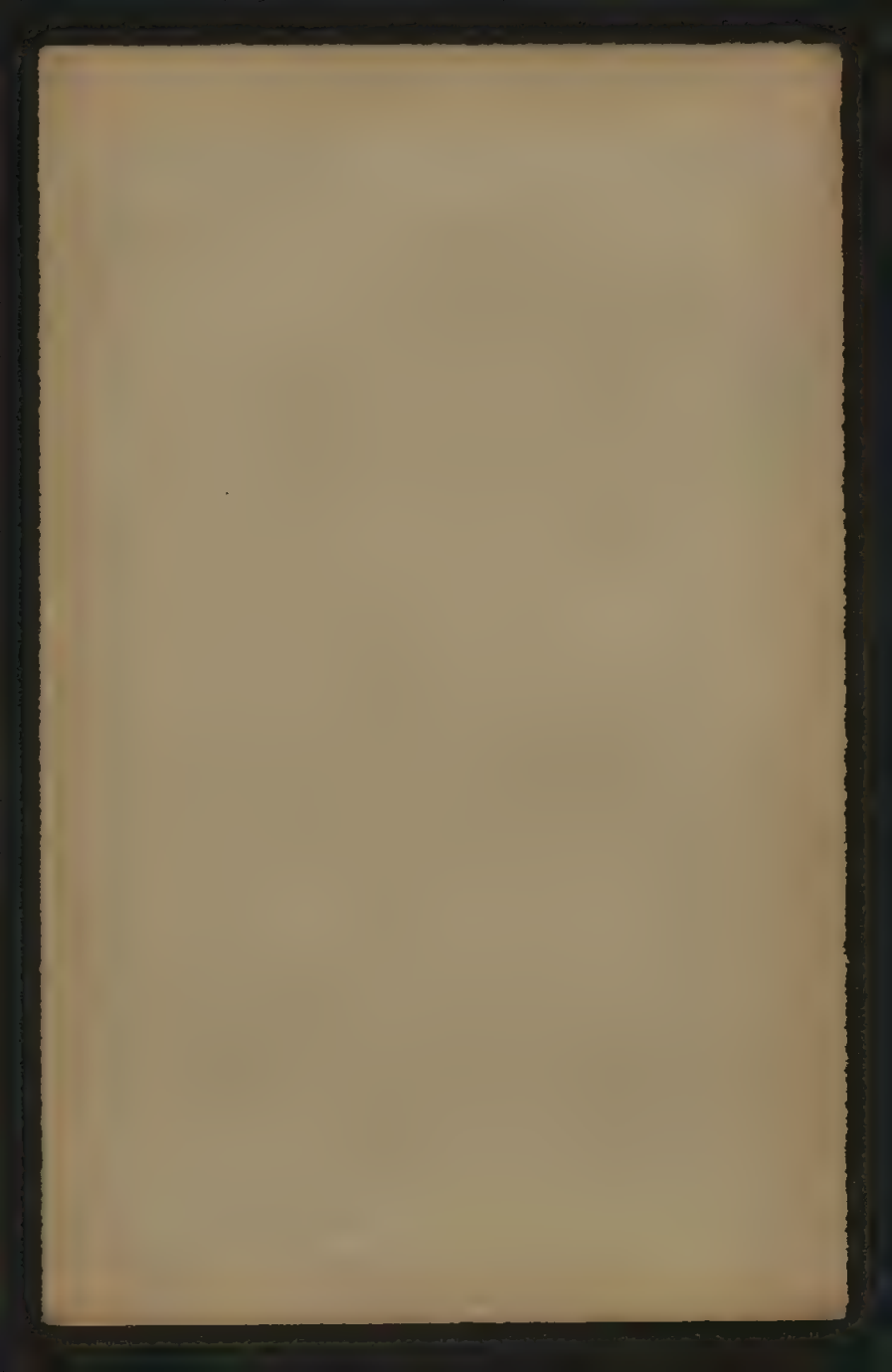
§ - is st. xau. podvaivai'is z him,
u dvaiivem postavii is vyzhdu kogo
polozhenu „Poragvay od krevnych ka-
dvaiivem is z vyzhlicem” st. kva.

75. 23.

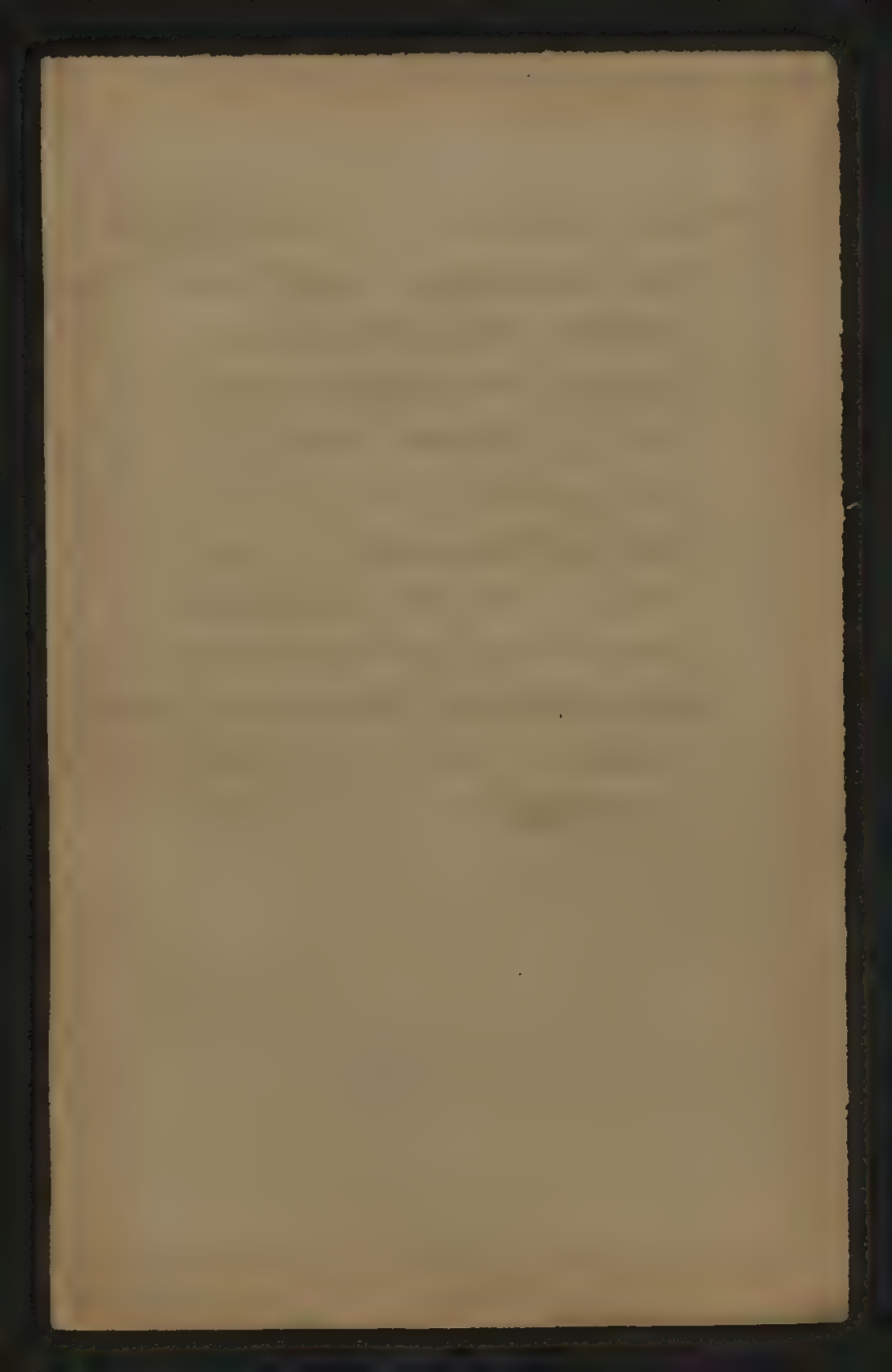

Zaducha-y. z. prow. Galie. zaduch, ciężkie, nieczyste powietrze „ Dla zaduchy, która przysłuwniła powietrze w ciasnuych jego indebkach, kazał się być wyrzucić pod lipy ” Z. Karak. 1. 70.

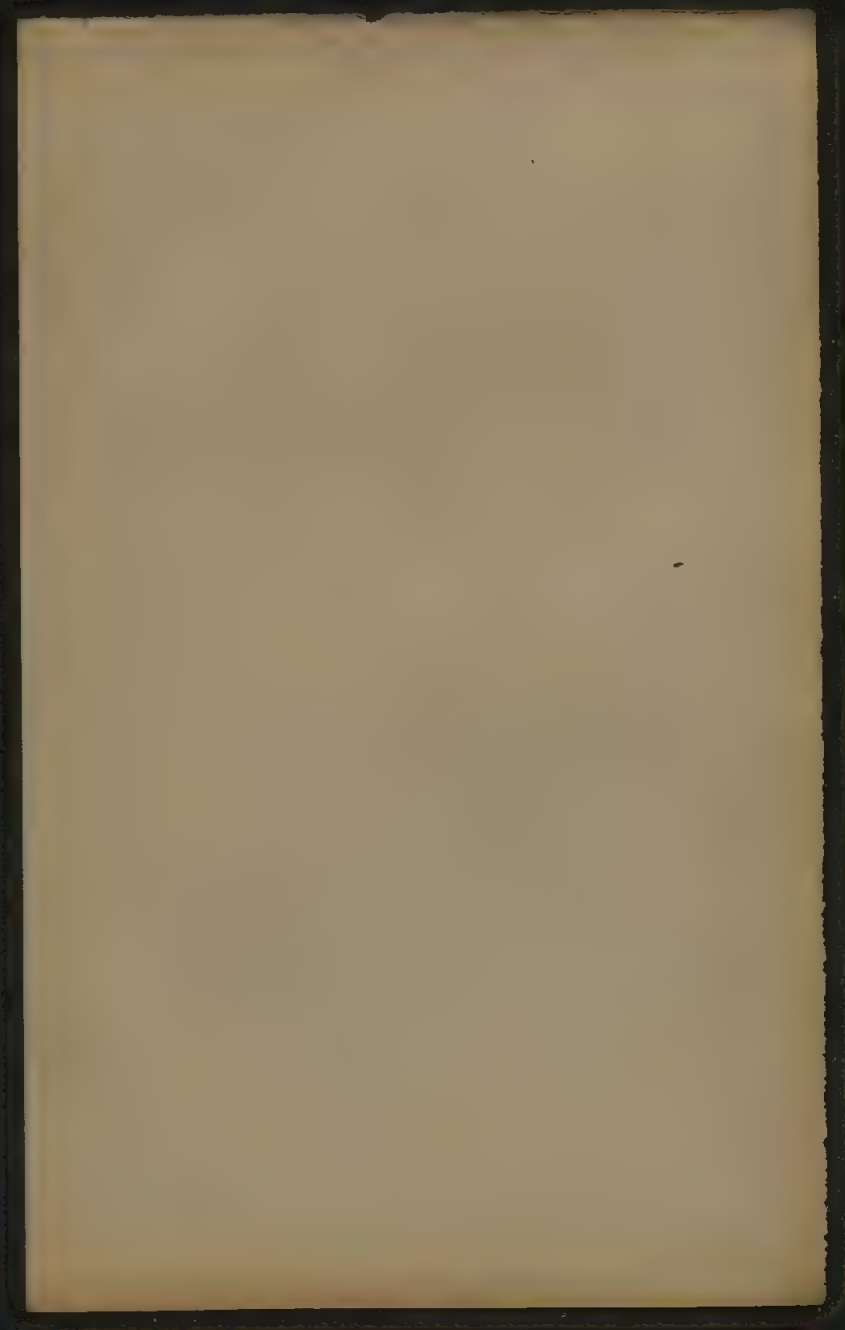

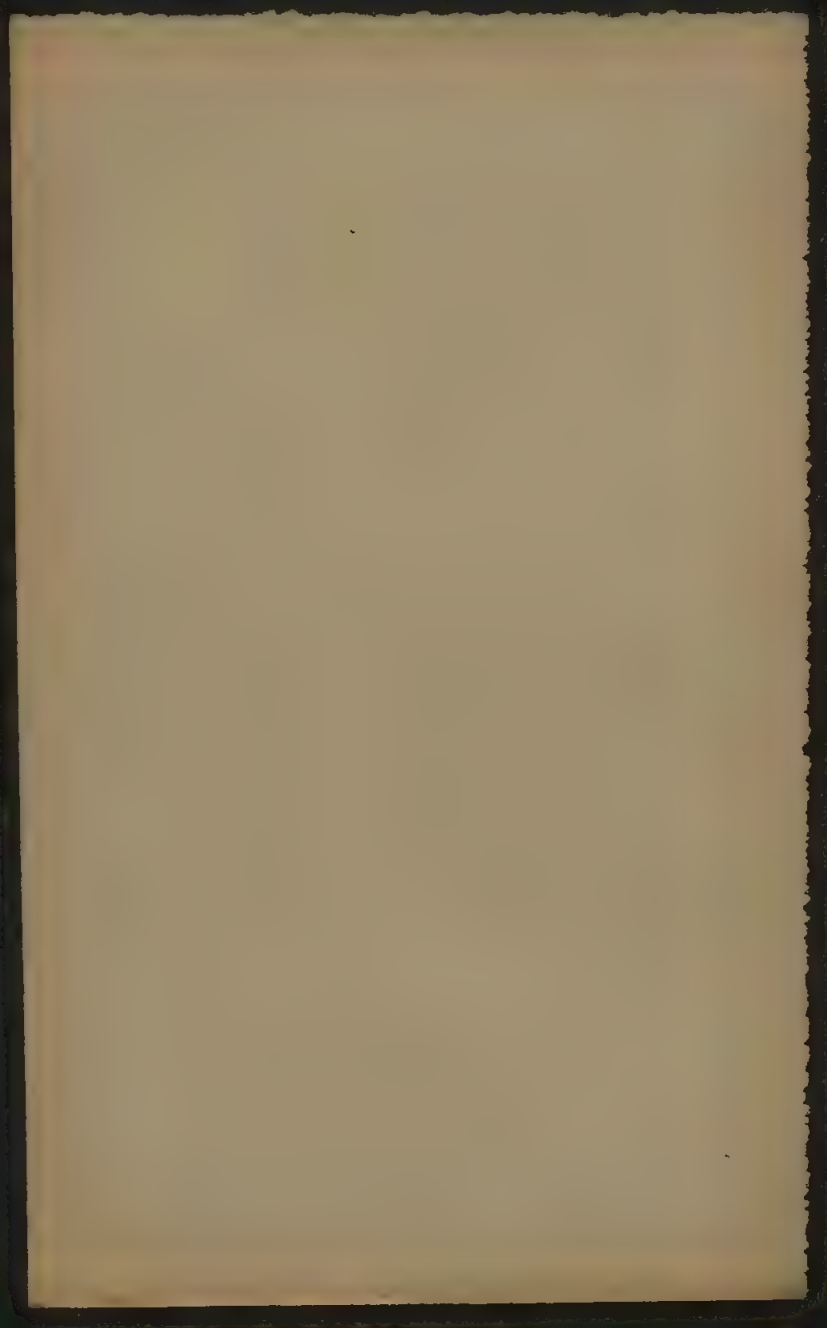
Задурны́ і з зам. Дхн. — а кім, кабукае'
і з поуісхаваніе, міе' з тоуе кауа'а.
а кім " Гоуе бу' в статіе, бу' ты і
кабукае', та уауіа' а моу'... заду-
рны' і " Жіт'а. 15. 139 " Вауе а із,
іе доуы'і' із іі'т, ау'і' сі'а... а
ді'ауе, іе із сі'ауіе задуры' " В. Во'.
Ву' бу' 126. " Ноуеуе а др'ауі'а а із
іі'ау'і' аі'ау' із а іе' задуры' " Ж. Ві'а.
Во' 1882. 209. 1. " Іа'а'і'е аі' задуры'
а іі'е а за'оу' " З. Іі'а' Во' іі'а' 157.
ср. за'а'а'і' Ву'а'і'і'у' іі'і' а кабукаі'
а задуры' " І. Ва'а' Ві'а' 22. 349

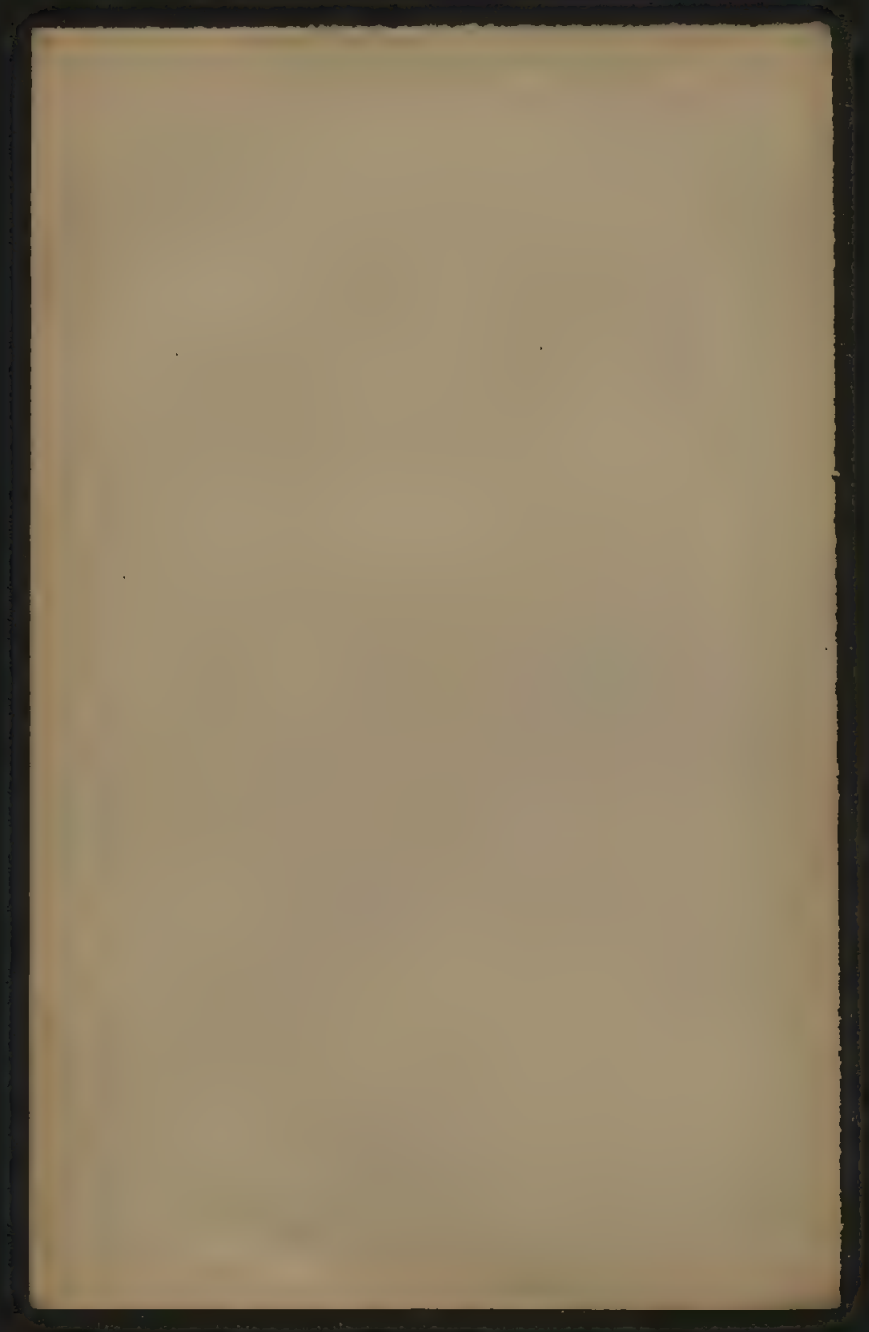
Ładychai' się - a i. raim. dhn. posp. kam. Łady-
chai' nie: Ładychai' kam. Ładychai'
„ W tym słowie słychać, a w końcu potem mo-
je głose Ładychai'ne wypadają k. ugo:
niecierpieć. „ A. w. h. Dł. 11. 190. „ Ładychai'
Ładychai' się wbiega na dziedzińce i od-
brany jwi kony: ... ib. 207.

Ładyszyplinować się ci nie ~~sta~~^{sta}. Ten dyscy-
plinujący się cię pozbawie z siebie strachu
„Idź do klaviera ładyszyplinuj się
i kamień głodowy, niech cię tam karci
zuję nawet ale co do mnie, kaci cię
nie chce.” *Op. Ryb. Ost. Sejmu. 1. 61.*

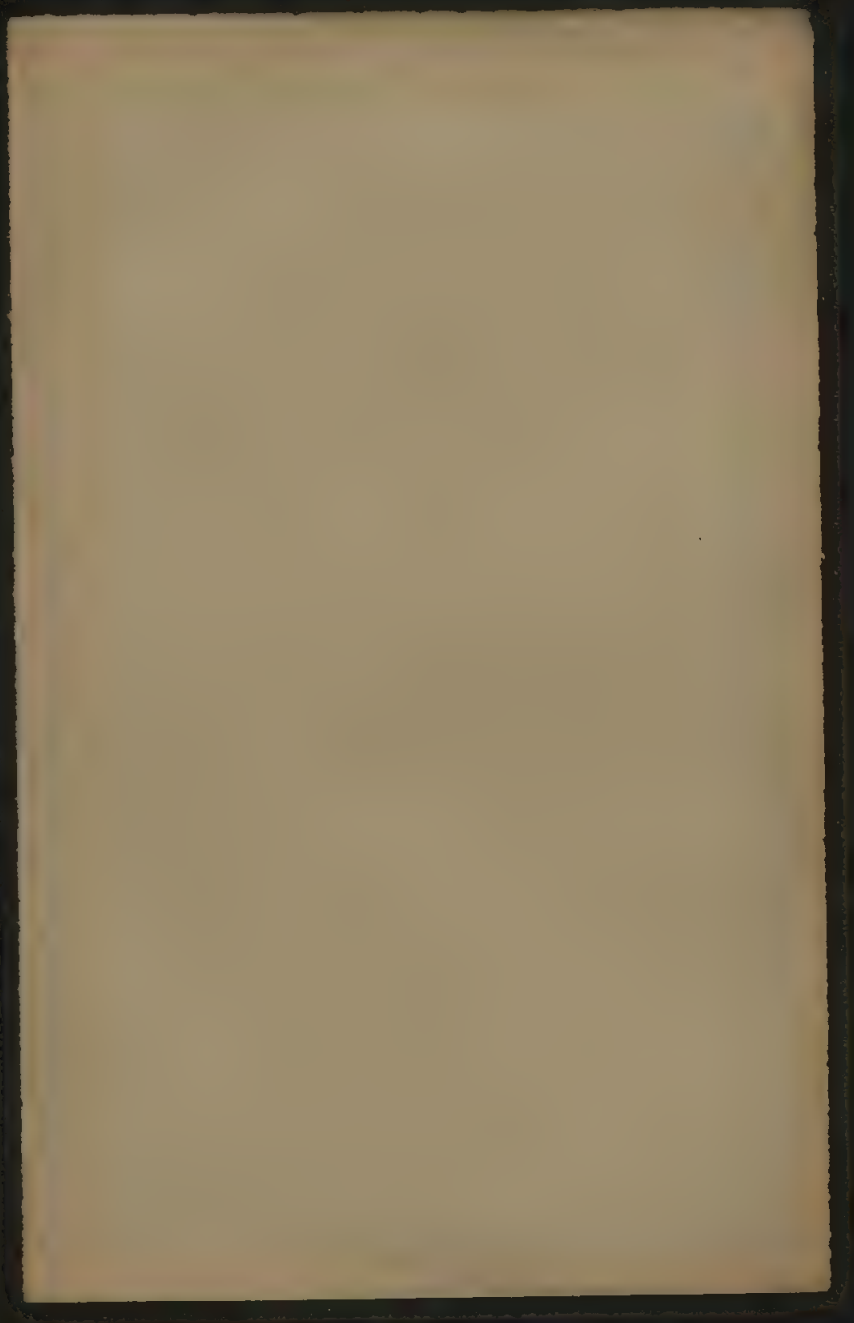

Zadziwliwy a.e., łatwo zadziwiający się „Ja-
ki u twej skrzyni wóg kruchy i ka-
dzieliwy” J. W. W. 5. 20.

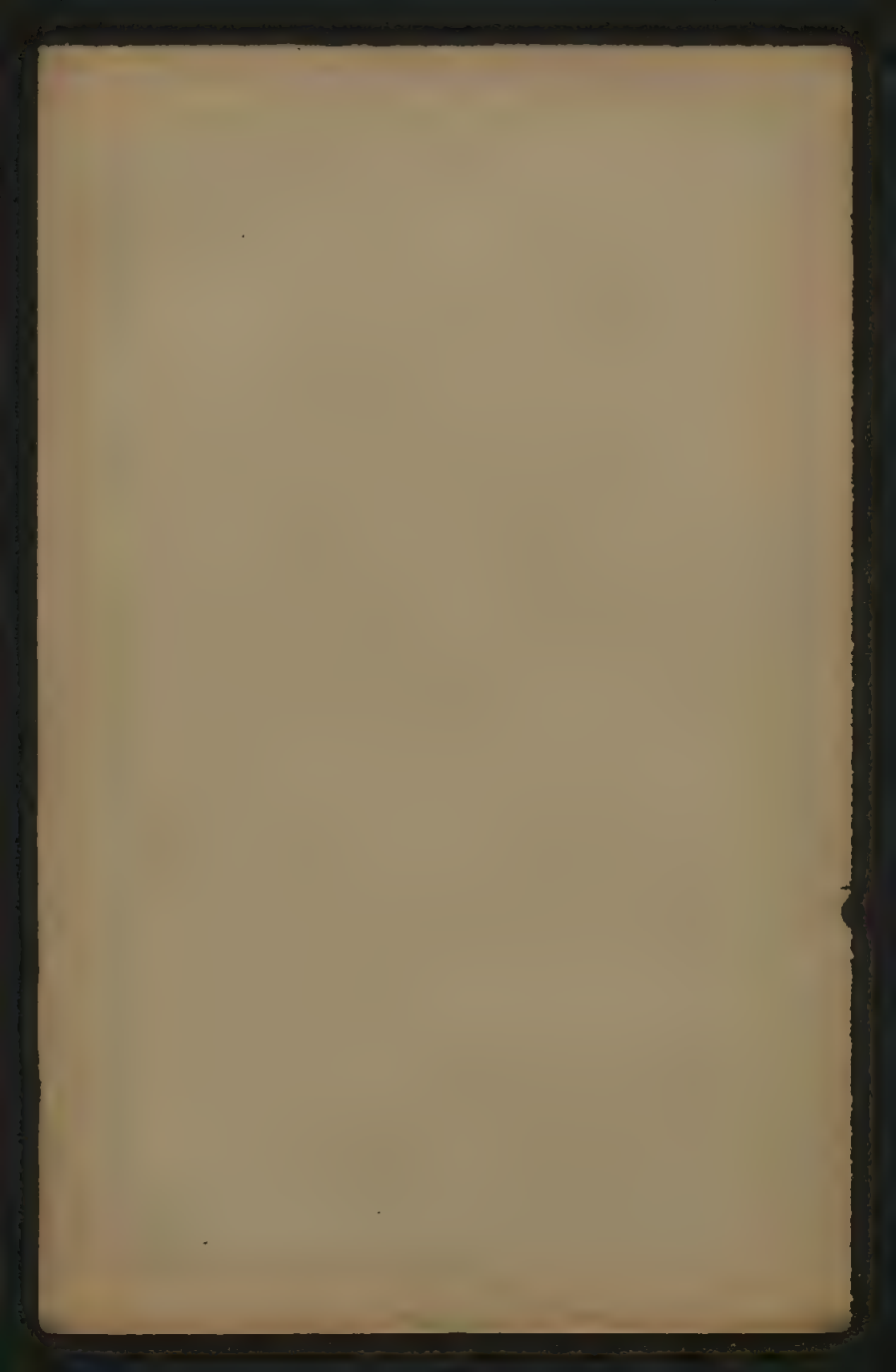

Zadziwisty - a.e., wspaniały, dziwny z bar-
dym zadziwieniem, kontrowersyjny sala-
chołka, chłopak mały lecz zadziw-
niegi, powstaje od razu i niby nie-
chętnie poprawiając swój myślenie, tak go
za siebie kawałek. nie na sobie siedzą-
cego eleganta trafił w sam środek
napędzonej piersi "Z. Kawał 1. 333.

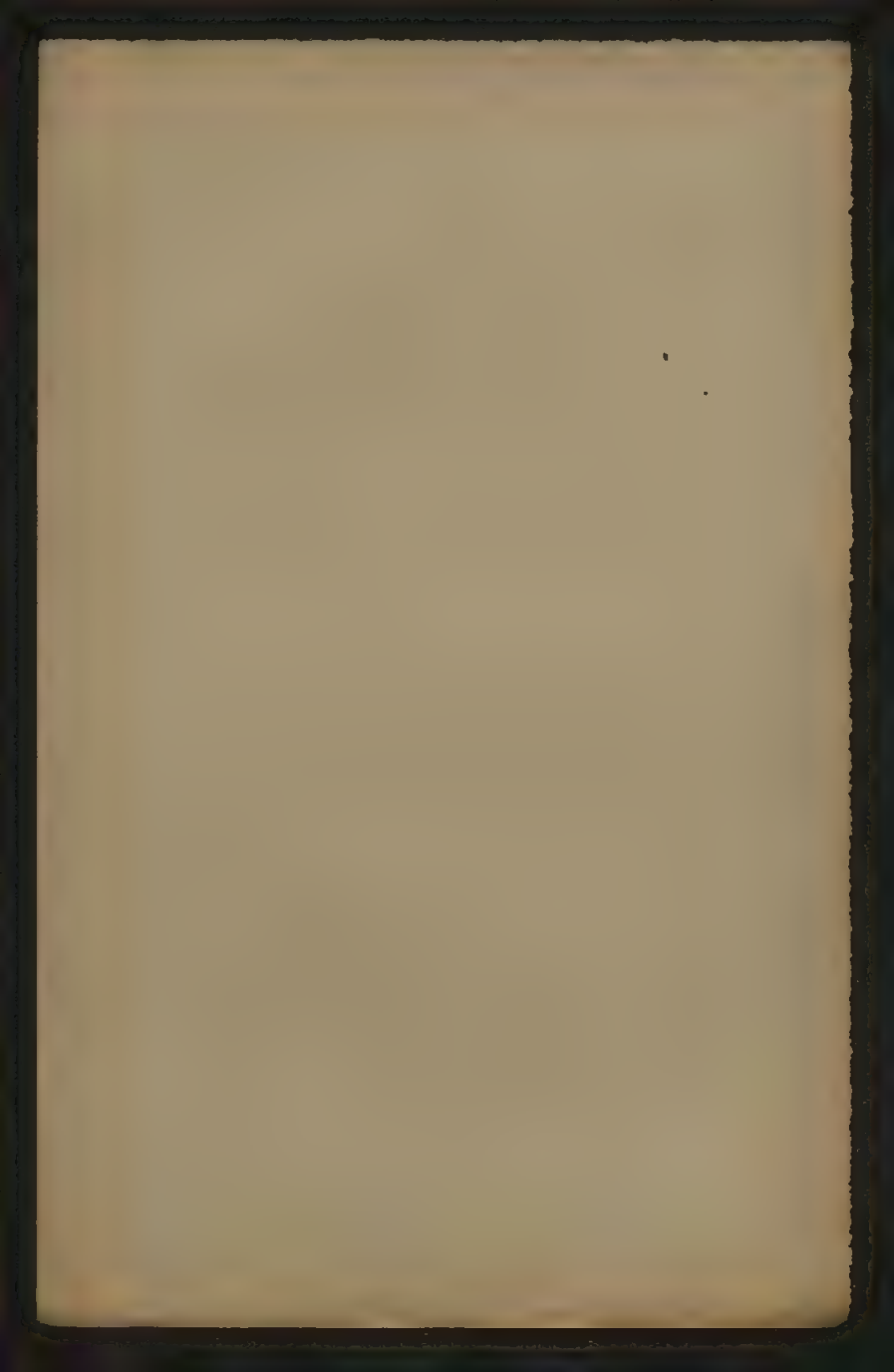
"Dziś mały włosie płuczek i miloko
sowatej twarogi, ale oburzenie zadziw-
sty, wielkiej odwagi i burzliwej fan-
tazy" ib.

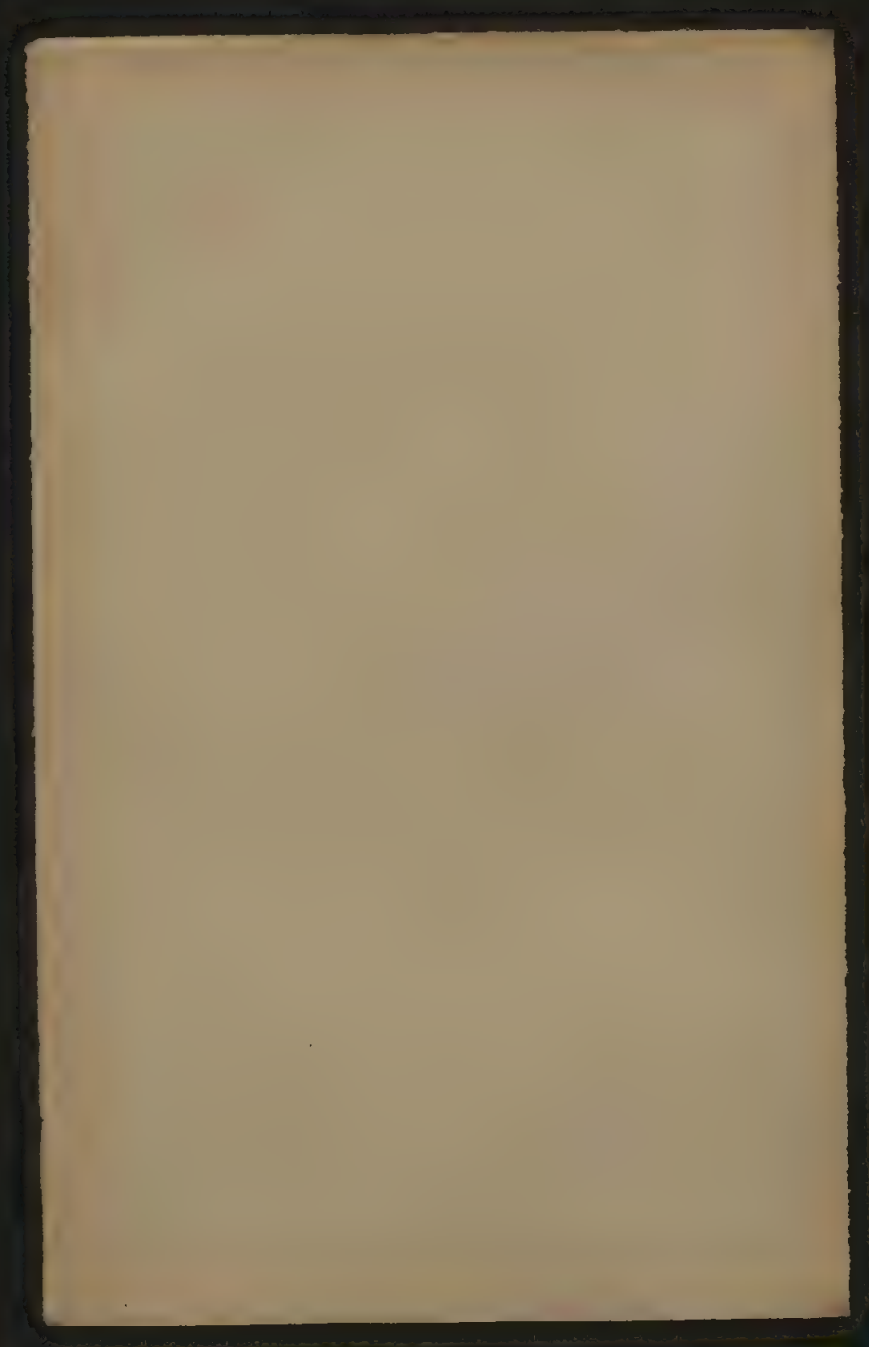
Zadki'evkai'ic' - it - i' st. x. d km. z pizen. kart. „u
cho moje na cate porodobie, kadkiev
kavit -" Au. wi. 1. 130.

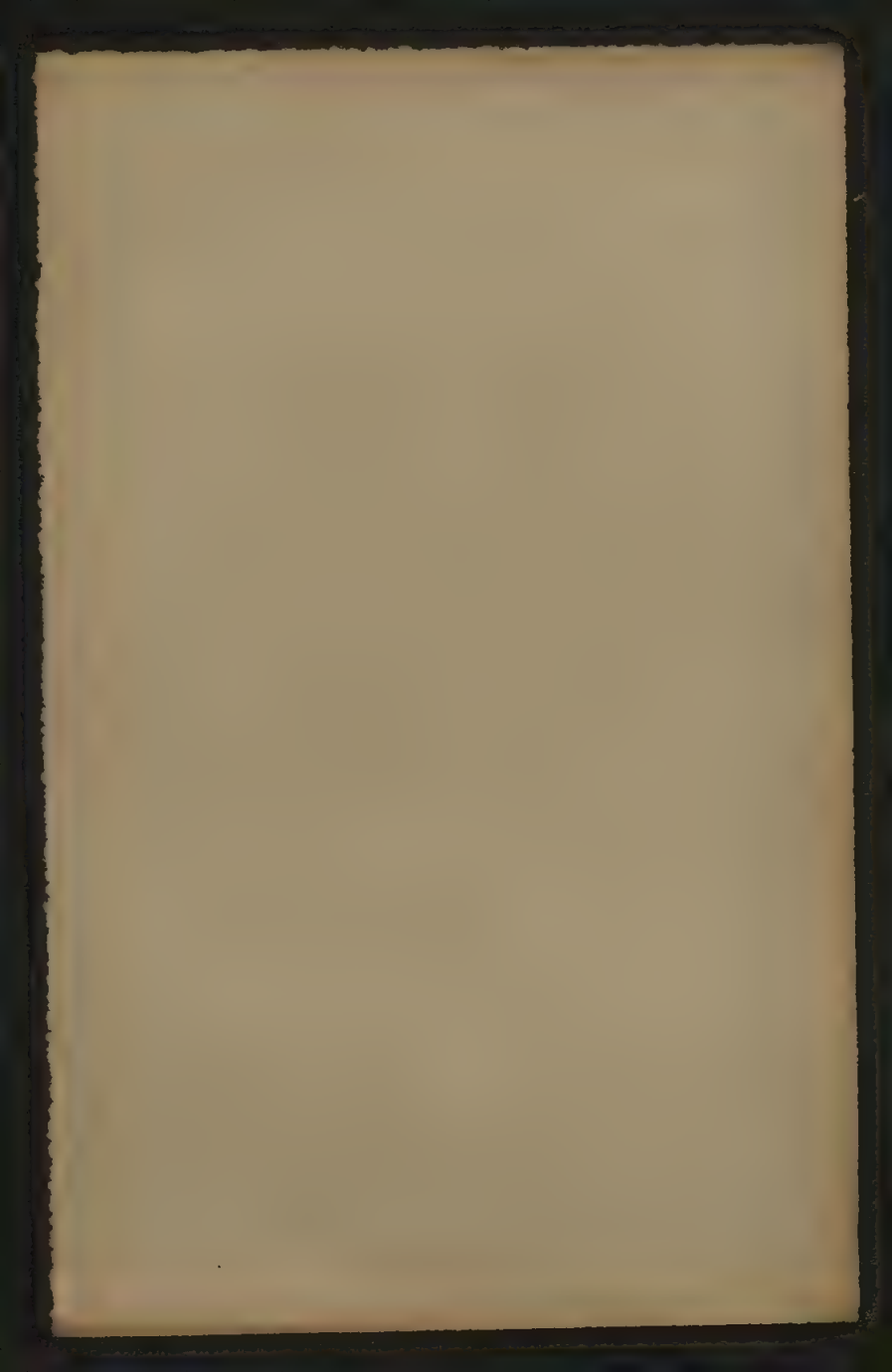
Загадковы-а-е, во првѣ, пѣтъ загадѣхъ, охот-
ливости нечуждымъ, дворянству
„Baron Pauline usmichnute iz zagadko-
wo“ Maj. 9. luv. 1887. 131. „Drovi jej si i si
gusty; na ustach igral zagadkowy usmich“
Twi ib. 169.

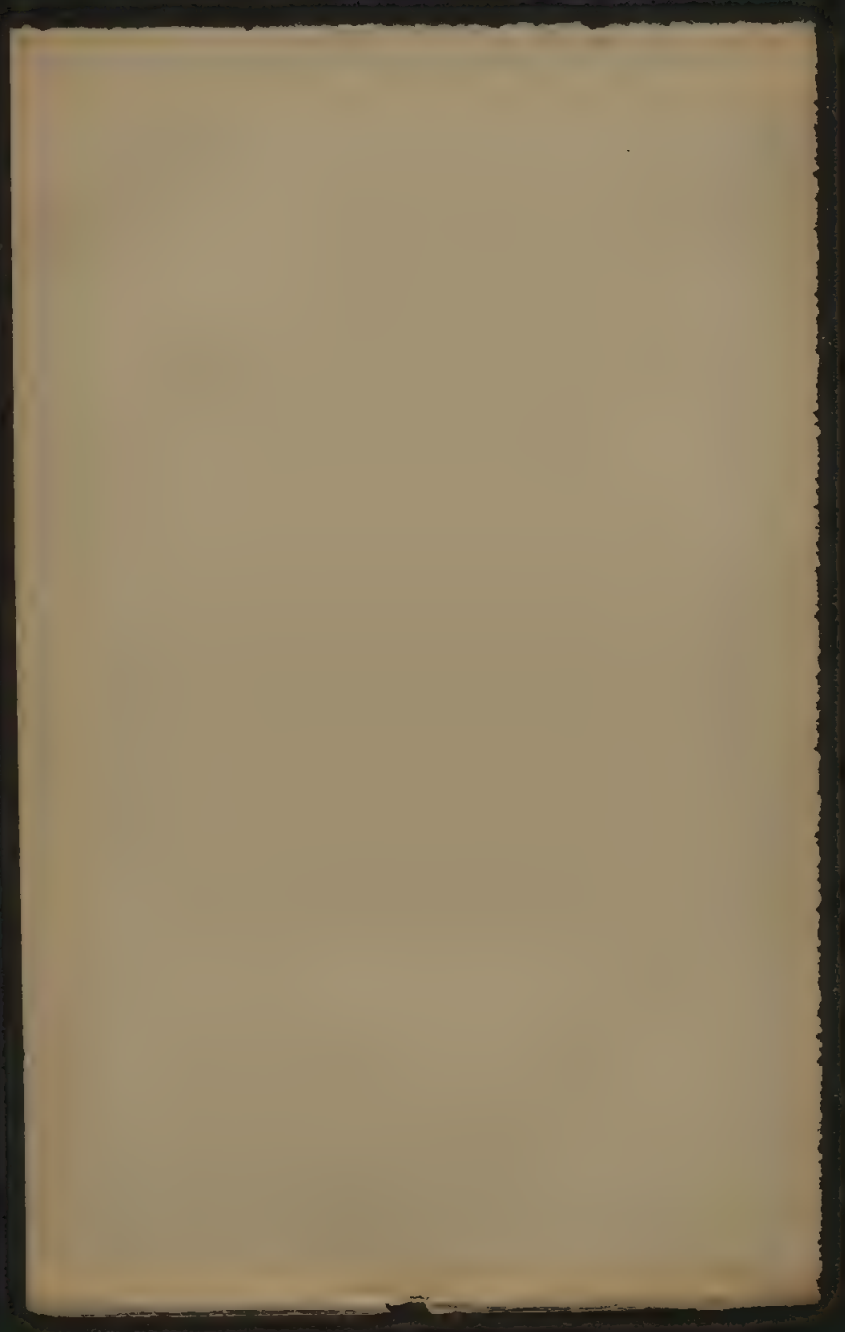
Łagajenie-a u. nia um. Łagajnik-a. u. ki. um.
czaji łase Łagajona Łagaj, Łagajisko Łagust
" W drugim polu przy Łagajeniu Łagajowem
Łagajow 20 " (1663 u, ks Jeronimi Rybnik Dółka 181

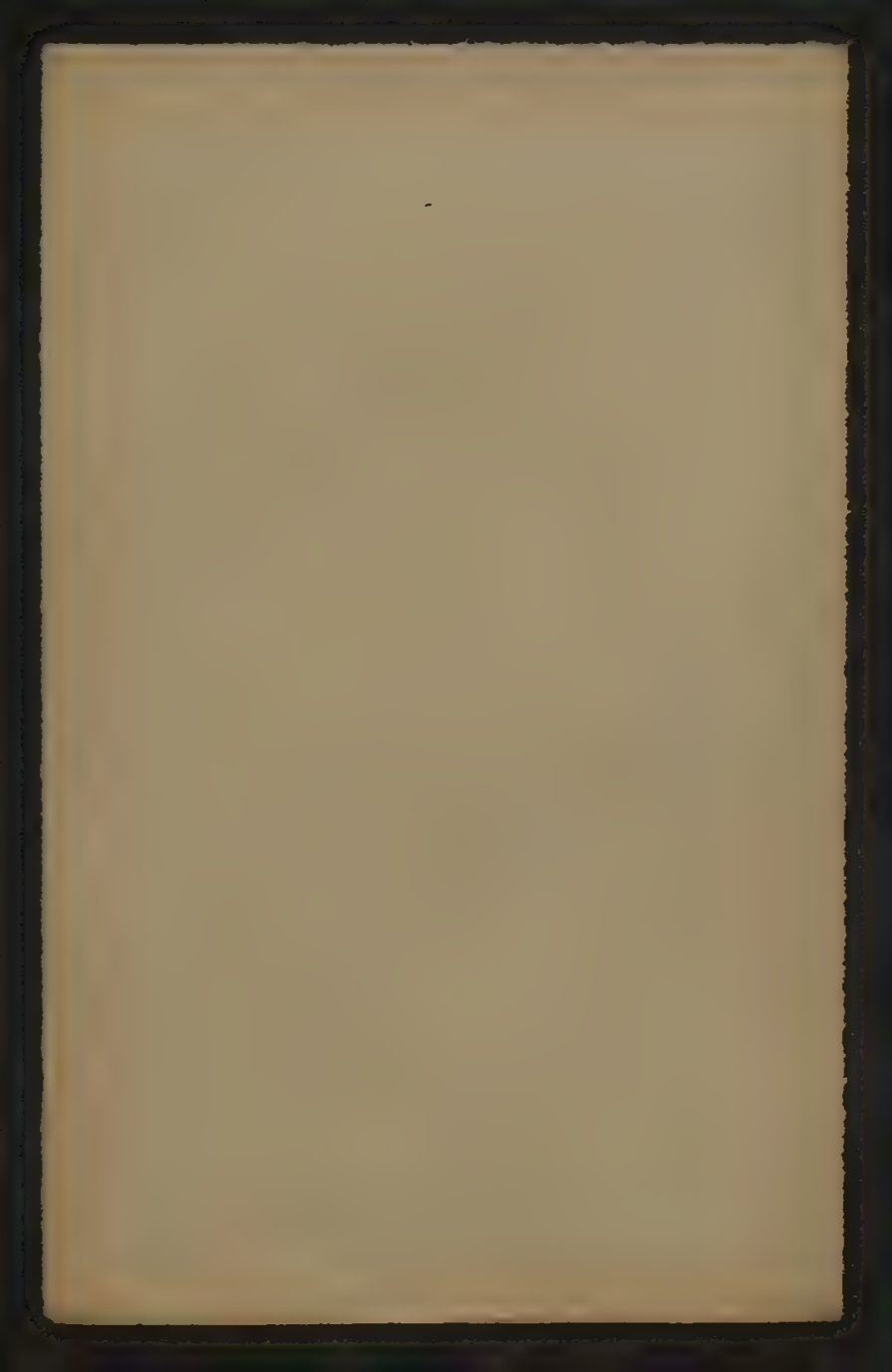
Żagaloprować się, al. pije i żaim. dnu. żapieżdnie
się w czem żaniedło „Sprawa skrzyży się
żapiewne przed kwatkami sgdowemu; obie
strony albo wiem nieco się żagalopowały.
wień 1878. 263. „Żanna X., która żaniedło
żagalopowała się w latach, ockehiwata
nadawomnie na kerdanie aniola strusia
w postaci meża” Kur. War. 1878. 204. „Taki
akt skrzyży nieomyślniej wpływał z
wzrostużnego przekonania, że się tro-
choż żagalopował. Niewiży stany wrzist
na kied i wyprzedził” Huj. Ż. Lwow. 1886. 264.
„Krabina boży się, aby pamiłotw w rok
mowie nie żagalopował się, wstata po-
dała mu reku i prokerta z nim na wo-
rends” Sewer Błum 23. 12.
i Żagalopowawny się raz, nie może już
rejterować” A. Wiwa. woty rob. 24 „Żeby
dykło ten Romus nie żagalopował się
mi się żaniedło; to kadem interes dla nas
M. Gawał. Błum. 23. 244.

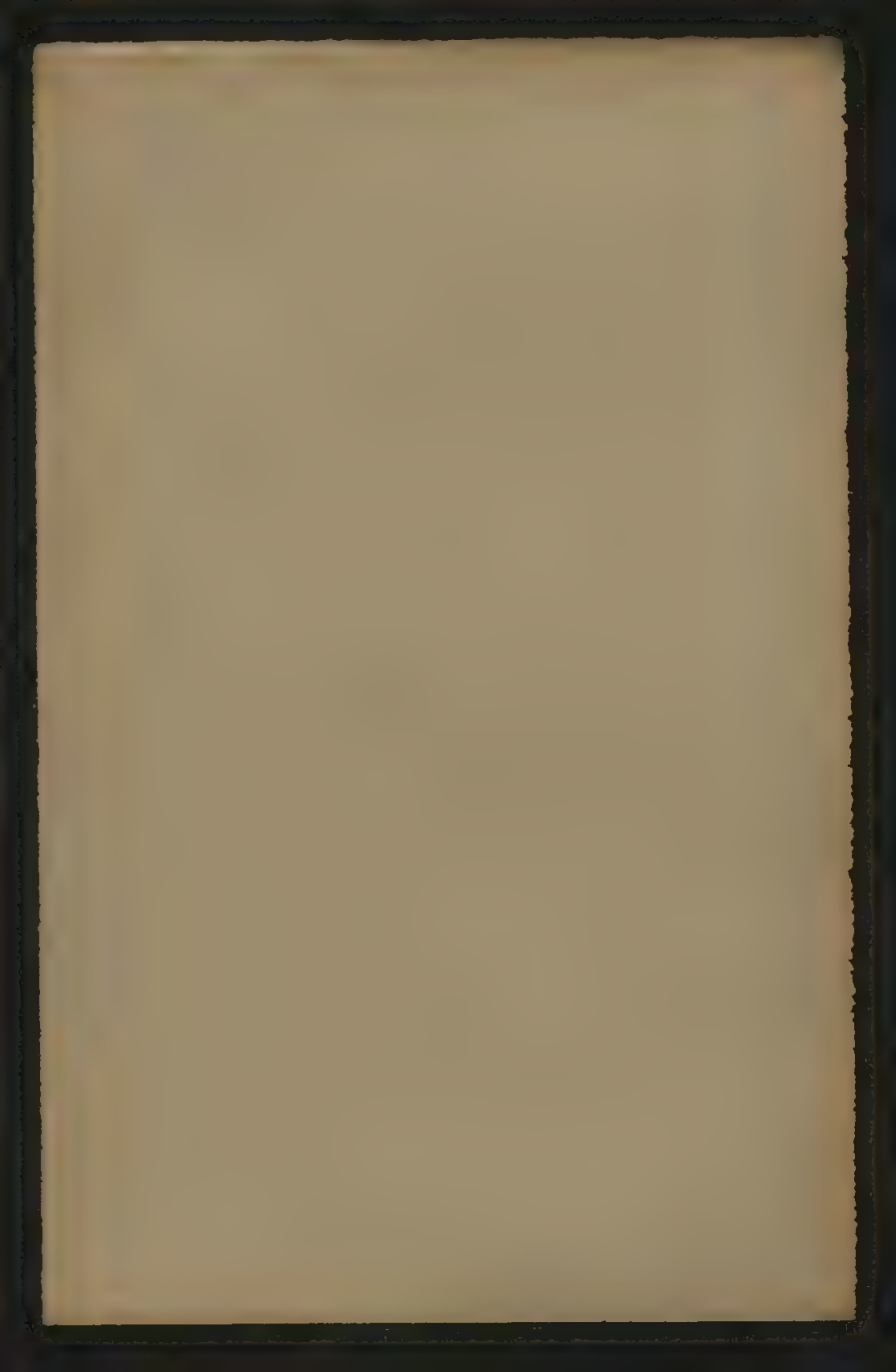
Загадываю я-я в.а. дну. проп. порбавиі про-
тоумости, рунтлов, нагтываю сибрен
идерхением.

Łagania-a. m. che-ów: y um. Ł tak w Kuj. i
w ogóle w prowincjach twó. kocz. gwa-
stujących z Prusami nazywają tych co sku-
pują trzódę chlewną i kaganicą ją na-
gwaniec, wieprzawę cf. wieprzawnik, kaganek.
Łaganka-i i. nbi. nek um. Ł prow. kuj. ka-
ganiecie pligiem t.j. wyrywanie przez pląg
i dany naprzód brzośki podług błonnych wy-
rywane były mają kaganę pociąg wami-
ny.

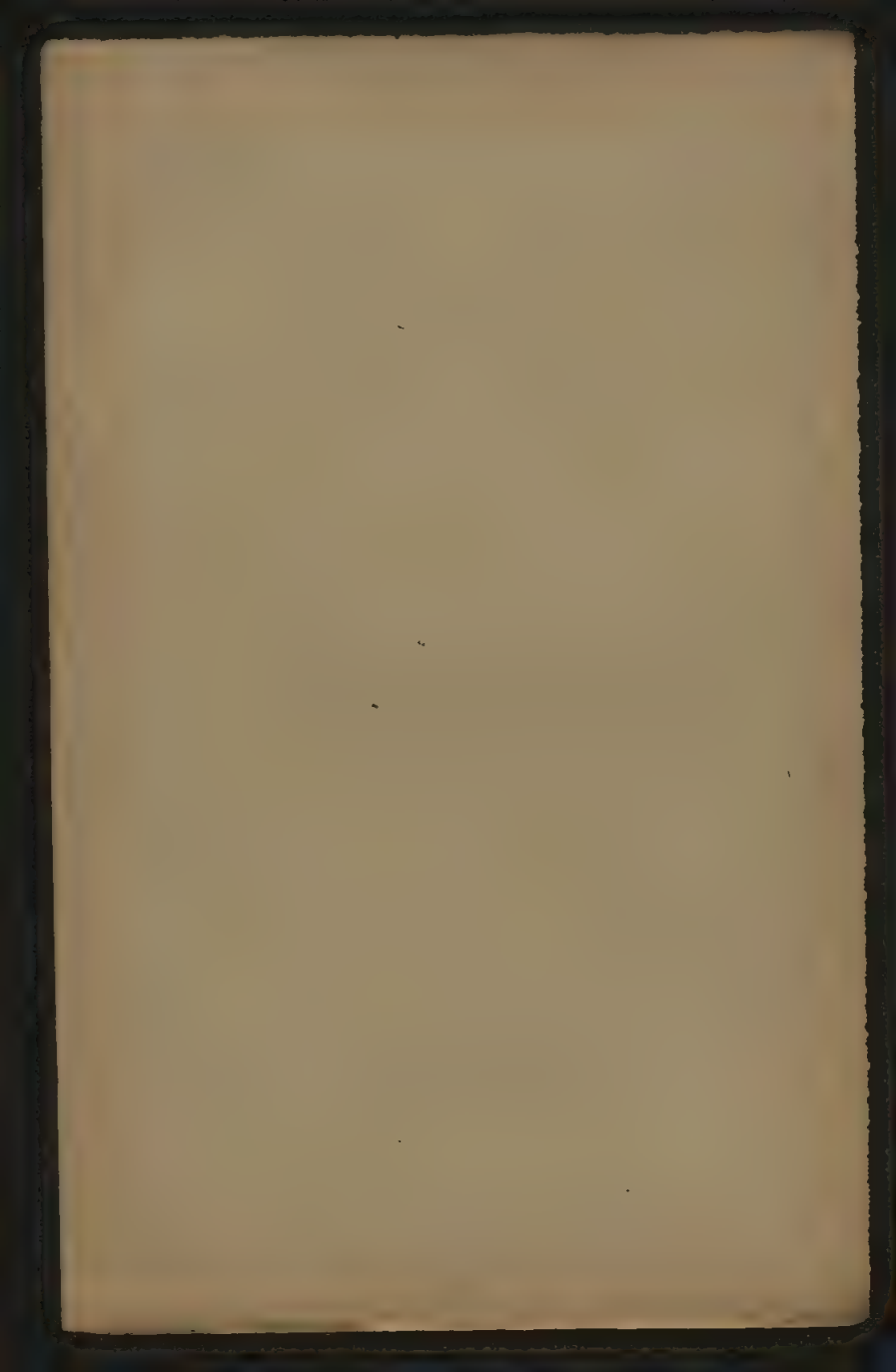
Kagapiac' is at-a st. kaim. ndm. Kagapic' is iti
dm. si zi' gapia. kapatymai is w co
bannuznie - kapominei is w roztrozmie-
niu „Podnos kiedy ciocienki kagapic' is
is ka niedkwiidaciu, mamunia im
perswadyje: nie wie przykoi ciocieni wala-
chochim wzgledai is na toki porpolity, ko
modyz "Z. Kaim 1.56 "Zaimak musiat sta-
naci zeby is chwi' troche prapratyrei.
Niepodobna is bytu nie kagapic', bo ta-
kiego widoku w nycie jennore nie spotkat."
Z. Kaim. 55. 22.

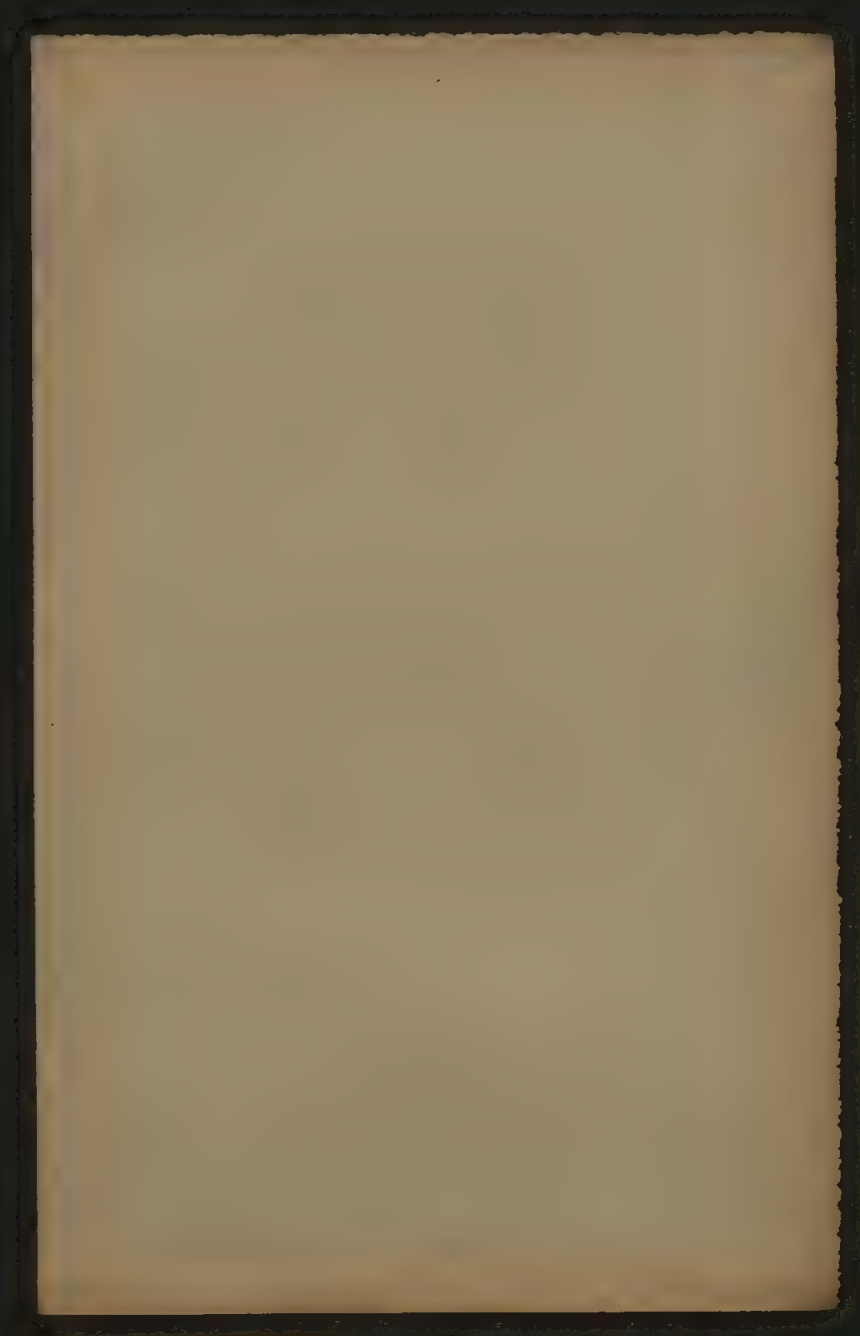
2
Kazartuwac' al. a w tymie st. cz. ndm. cz. III prawu ka-
zartuac', kazartuwac' „Gospodarstwie”
jej materiala na kazartuwaniu dla sie
bie w tymie, co bylo jakieruś obowiaz
prawem jej materiala sie, albo material
sie innego. „T. T. Jan 1. 92.

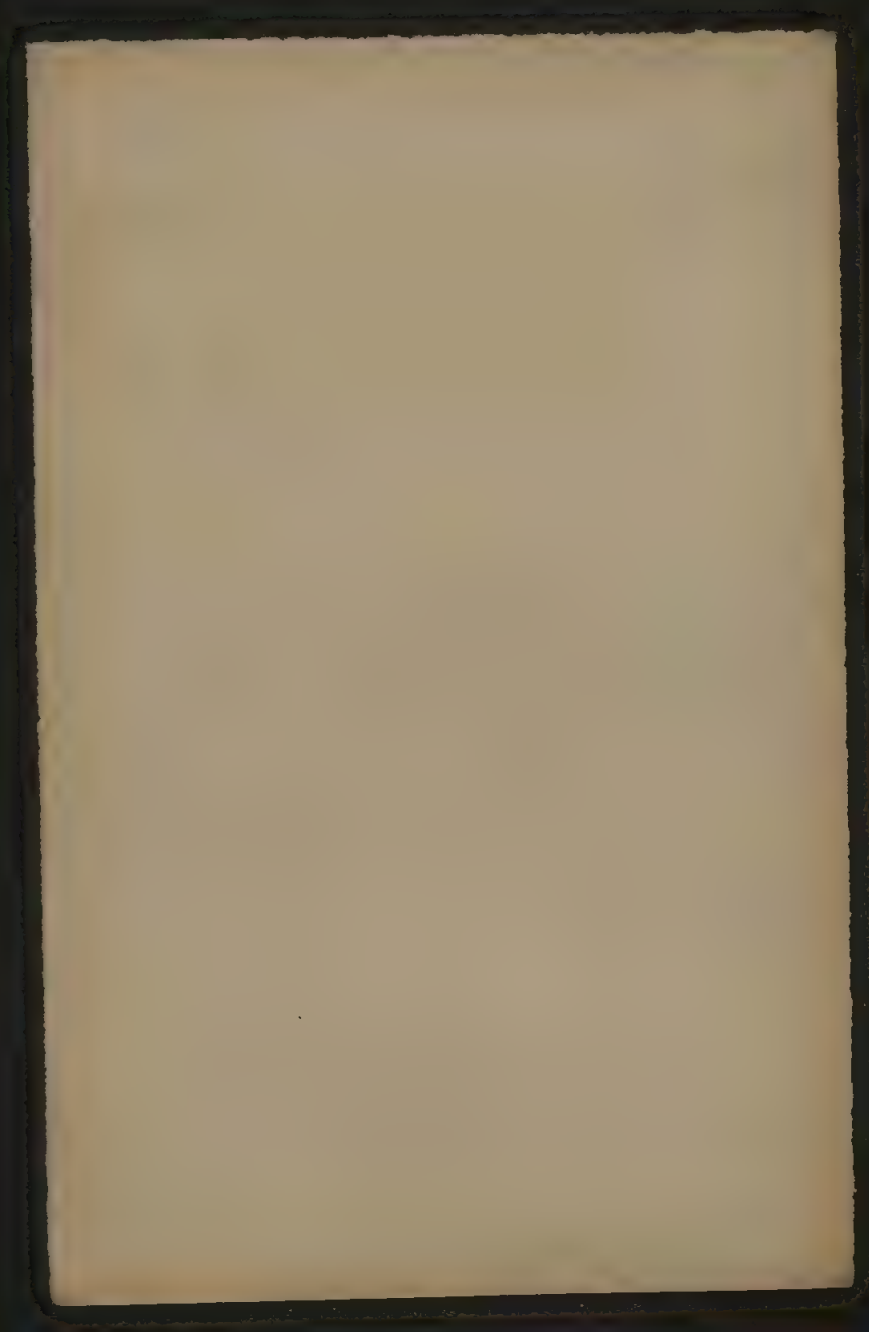
Загавори́и́и-и́и-и́и ст. кайм. дн. Загапи́и́и на
се, каратке́и́и загавори́и, „Загавори́и
и́и, чи́и загавори́и со мнѣ мѡи́и,“
а јѣгунѡи́и во плу́дѡи́и зисѣ́и з оро́и.“
ЗТ. кн. 55. 28.

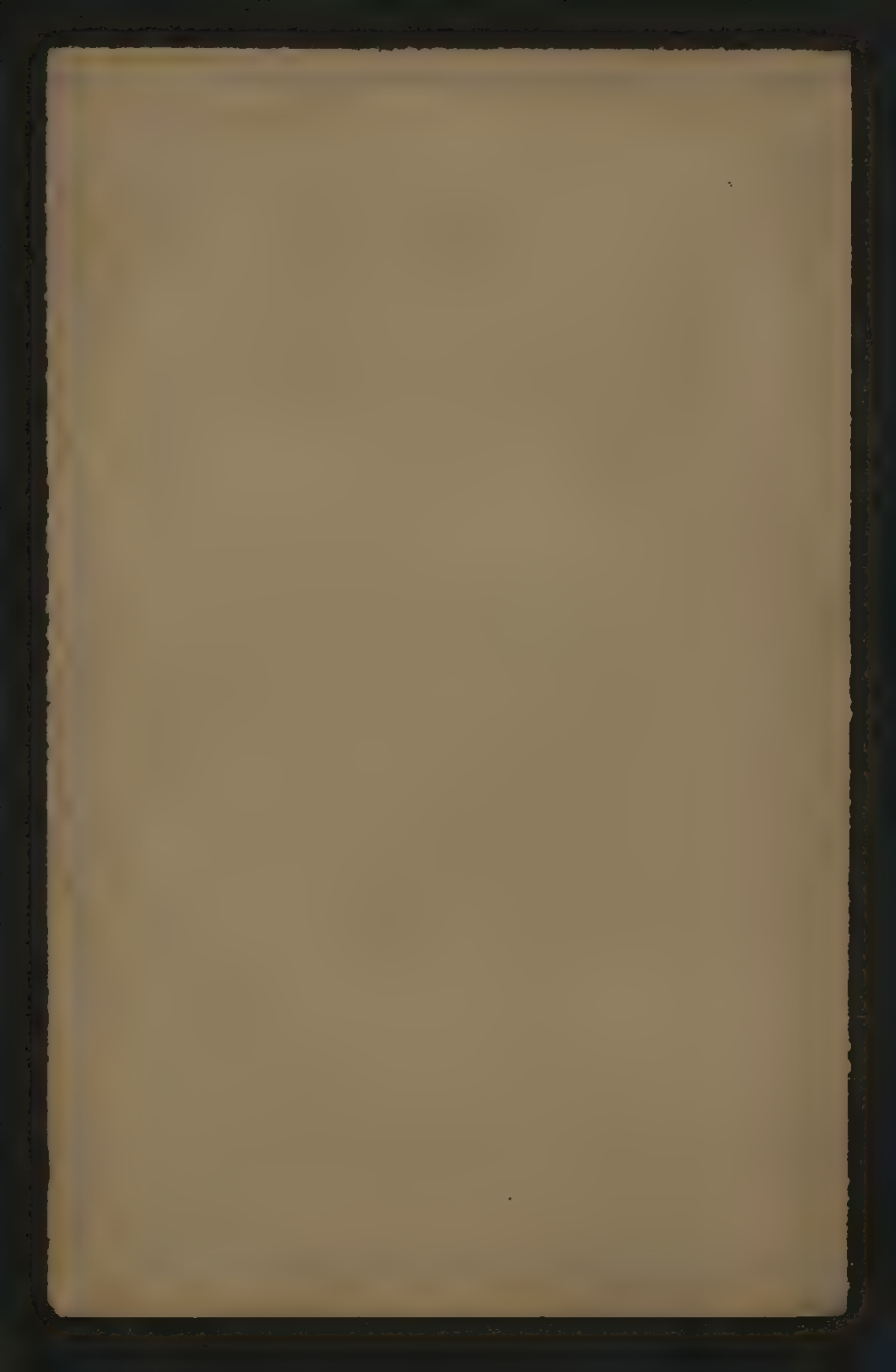
2. zagladnosc . zst . duie . st. ex. duu . wyrywane u
Galiji . nam . powra . prawyjszego kajowce
„ Widzialem wyprawie . bow Dobrze ka-
gladnosc i duinok od kluka i skapami
i klusdy tylko mogtem ” L Kark . 1 . 133 .

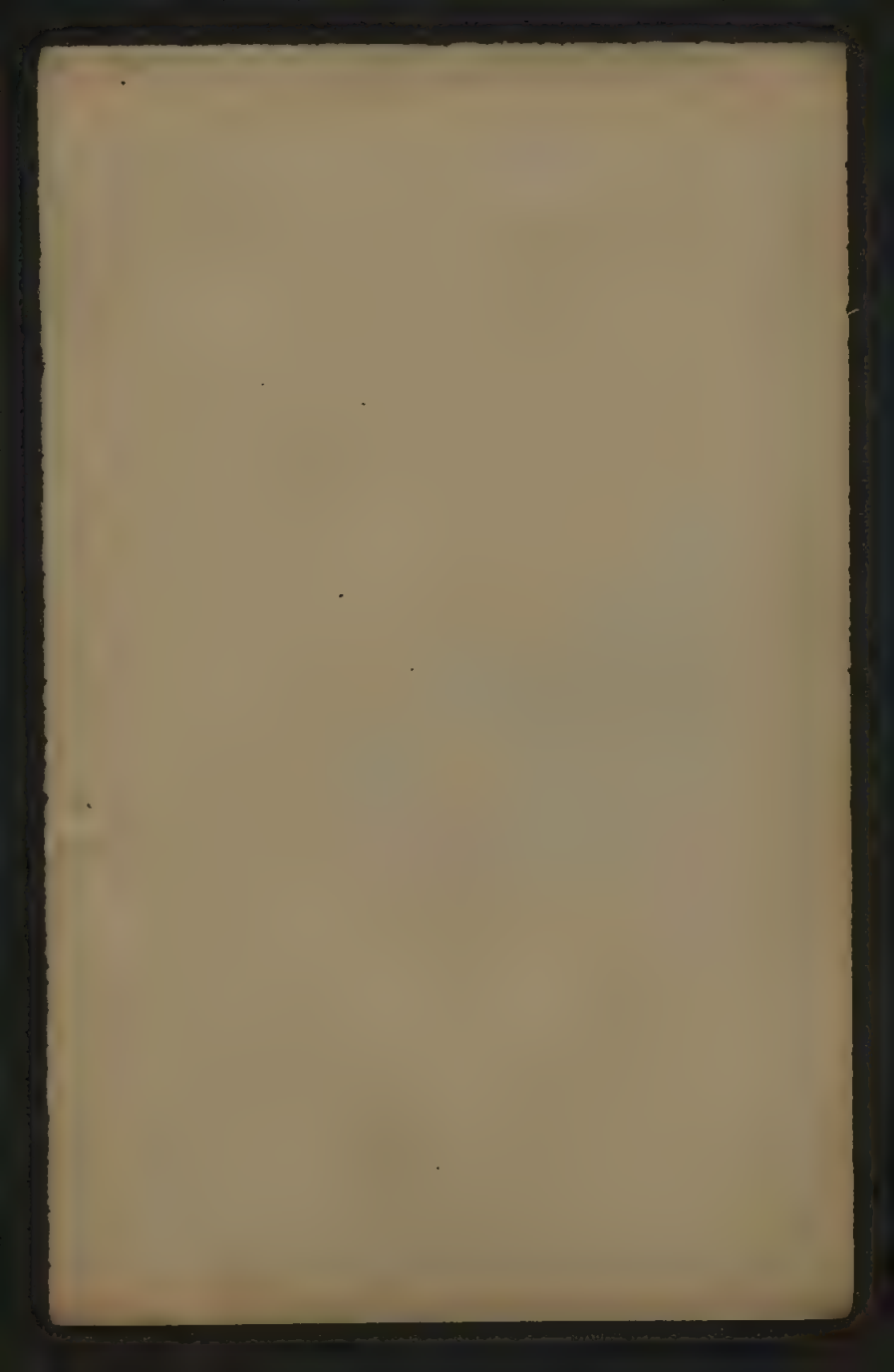
Zagladugi - gt. dnie st. w. dnu. prow. Galic. kam.
kajrac', „Nie jeden.. zagladugi do ma-
nierki" A. W. Fr. Dnieta 11. 2. „Coasem tył
to udało się jakieś ciemnej głowie zagla-
dugi przez uchylone drzwi.. "ib. 174.

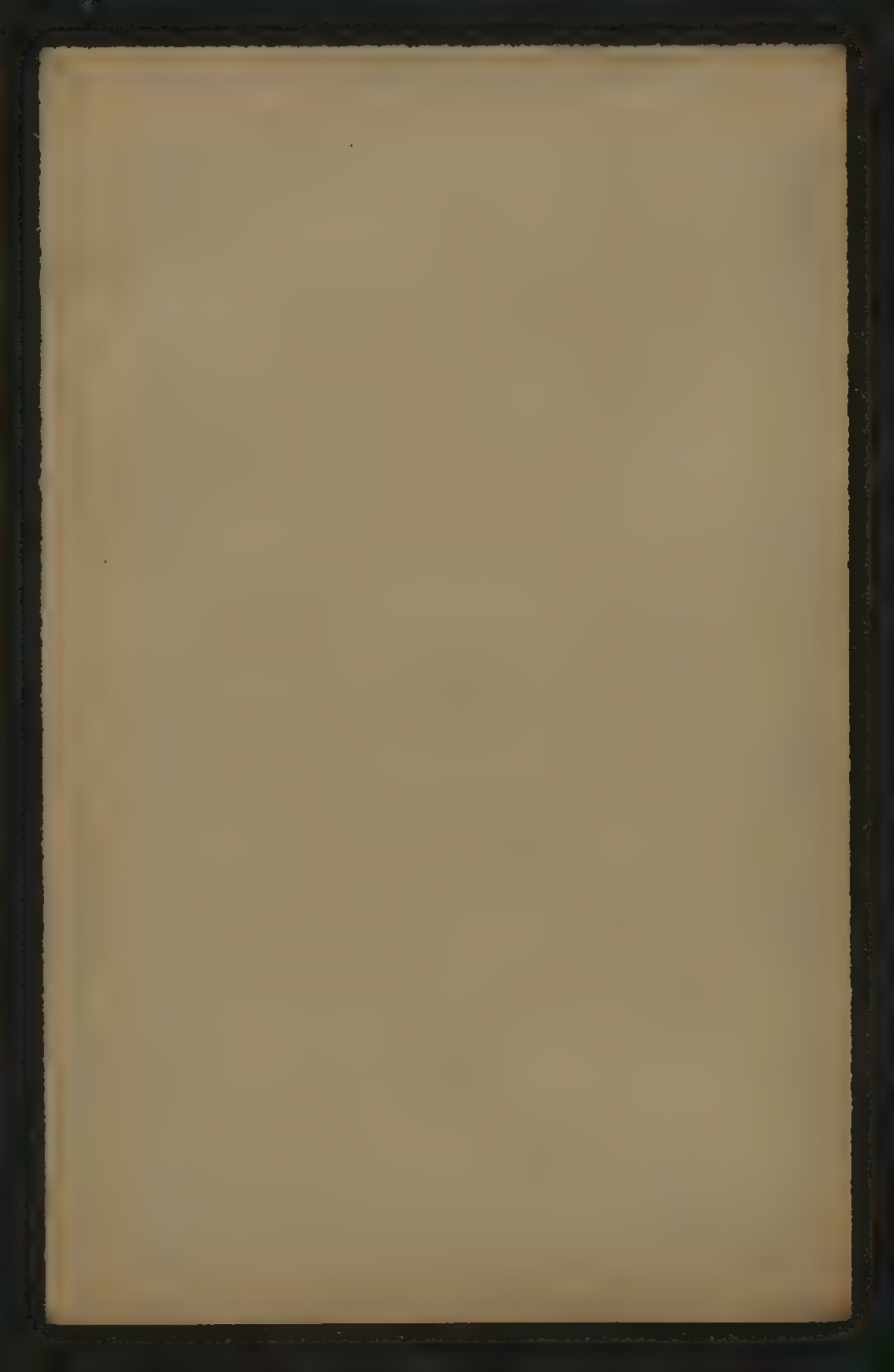
Zatrutowanie ex. Dm. tussiem powłoc, zamalowan
fig. Katract ~~est~~ „Oczywiście jest to wyrost
ko pisane dla tego, aby zatrutowanie wa
żenie. wywołane tem odkryciem” 9. mar.
1883. 19. 1. „Jedne dzienniki mitowały. Drugie
próbowały nie miało obawy p. ministra,
niektóre dały wyraz niekadowotenia lub
nawet oburzenia, kiedy pisma radykalne
staowały się całą sprawą zatrutowania” (mar
1886. 182. 1.

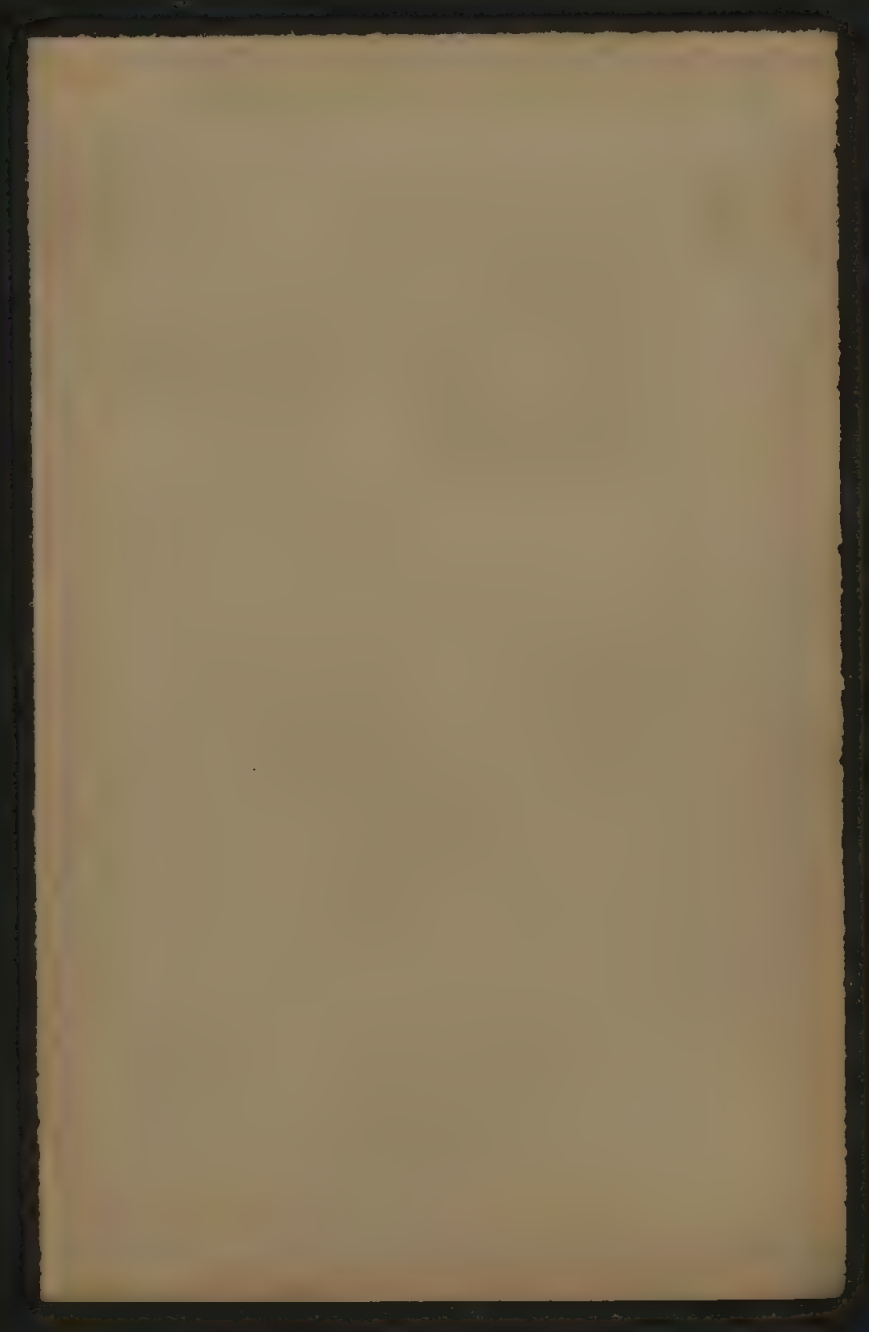
Złotostręsy-a-e, rusyc. xлoзaчacтый, w znac.
niefortunny, nieudatny. nierrazowy „za
chwilę potem złotostręsi współtowodni-
cy zerwali się... o czym ze sobą mówili? -
czytelnik niech ich dowie”. JT. Żwi 4. 179.

Zagrzewać się - at-a st. zaim. 2 kn. 3 fig. móci' się u
morze: „morze zagrzewało się” wabu-
rzyło się „Morze posunęło się zagrze-
wane i wzięte” 15 Pol. Tut. 1. 233. „Wszyst-
kie wody niewolone były ku wspomnianemu
widołowi” zagrzewanego morza, które
w (worym) głosom sary' xty ku morz obja-
wiało się” J. Kowcu. 1. 449.

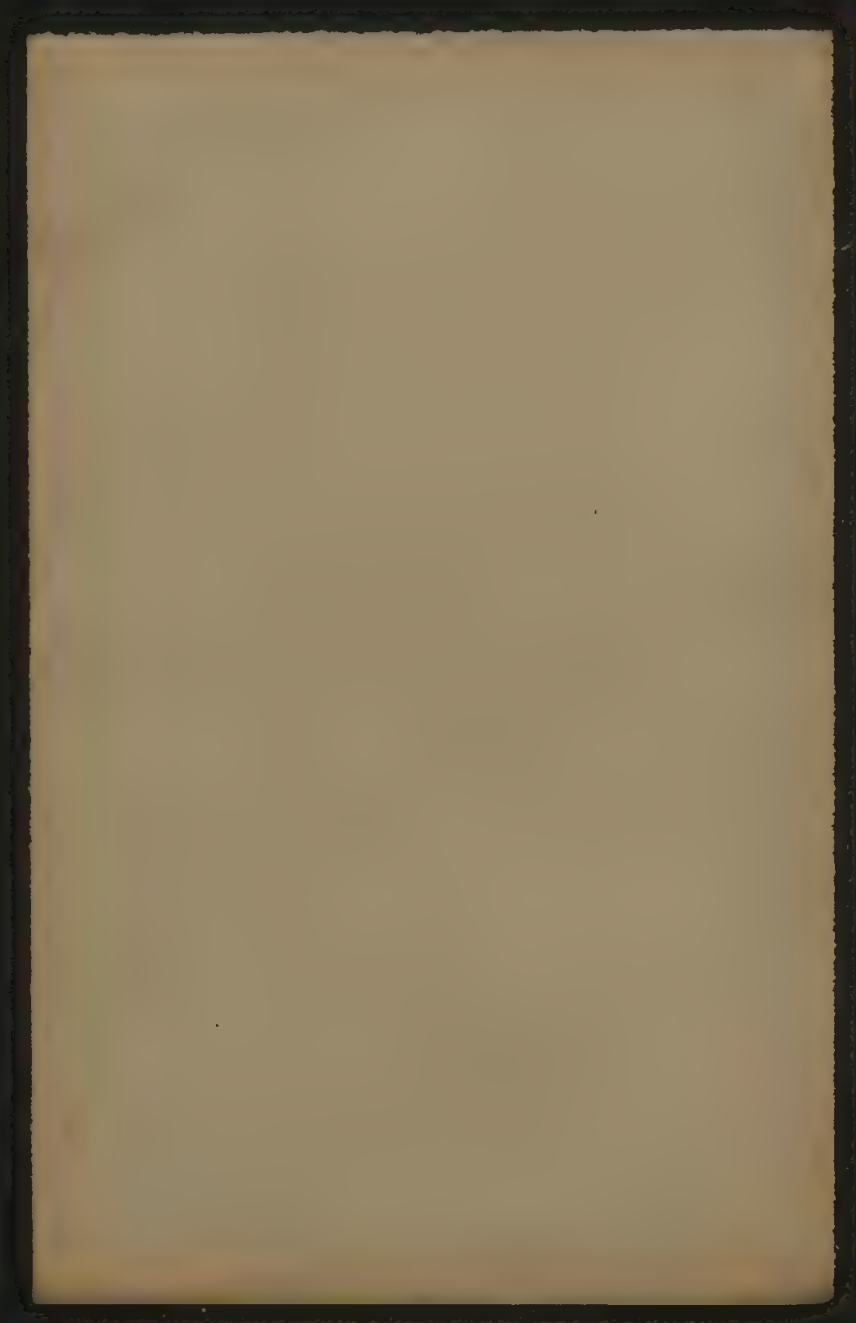

24
raport - a. m. 5. lig. zawód rolniczy, praca w
 uprawy roli, "Do starym trzymali
 się oni kagana, i innego sposobu do ry-
 cie nie widzieli uprawiali kawatki roli,
 ciemniejsi rolniczy często niedostatek"
 J. J. Kraw. 58. 77.

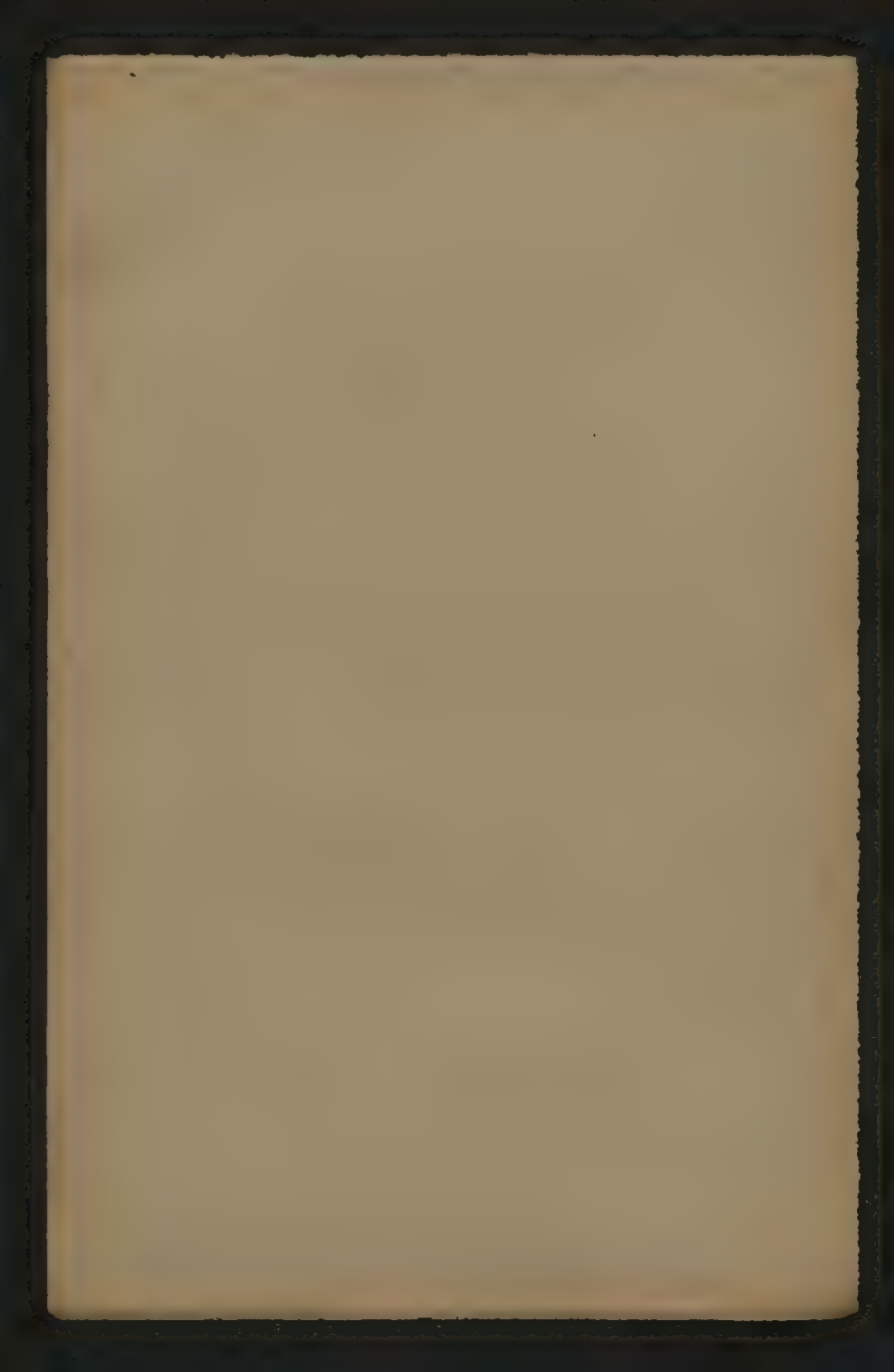

Żagrowiec - wia m. wey-oio m. valchuc żago-
nowy „Dom ich otworzał się i dla ta-
kich jak my żagrowców” Żł. Wron. Żł. 39.

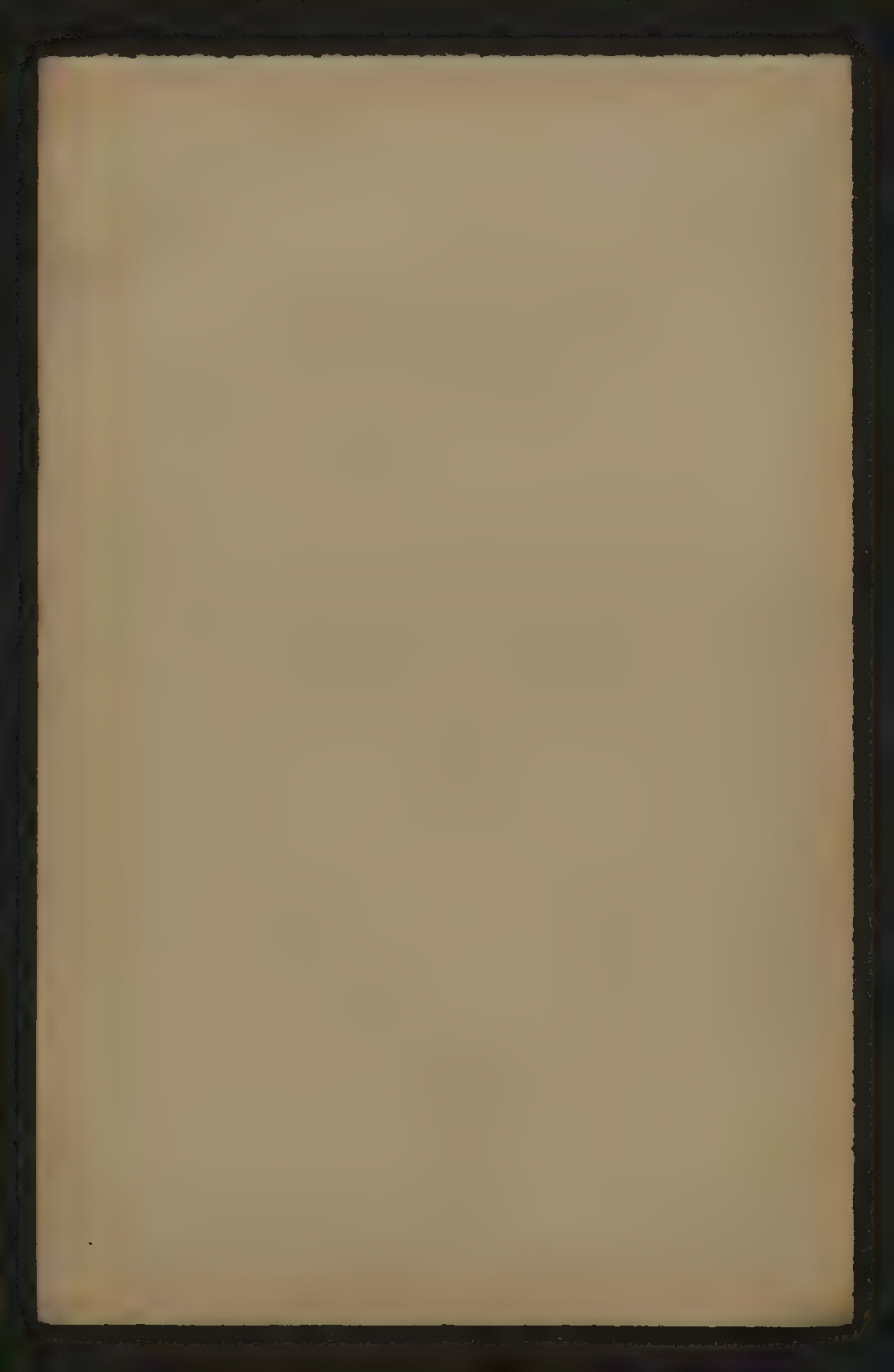
Żagrowy-a-e & „valchita żagrowa”
drobna valchita, na jednym żagrowie
siedząca paraffianidi „Skromna i wię-
cej żagrowa niż wielkoświatowa
Stasia” Żł. Kurk. 5. 64. 1/1 „Było tam róż-
nego kultajstwa nie mało było wrzyp-
ka valchita drobniejsza i ich uoi” ka-
gnowi nie wrzypklich kesi'aukio” ib.
1. 203. „Wiele było ludzi piznnych i houi
jak trzeba; ale też i holoty nabiegło nie
mało orobliwie też wrych żagrowaych,
klowych lewa. kubbien i do pichtaly zwa-
bił” ib. 2. 342.

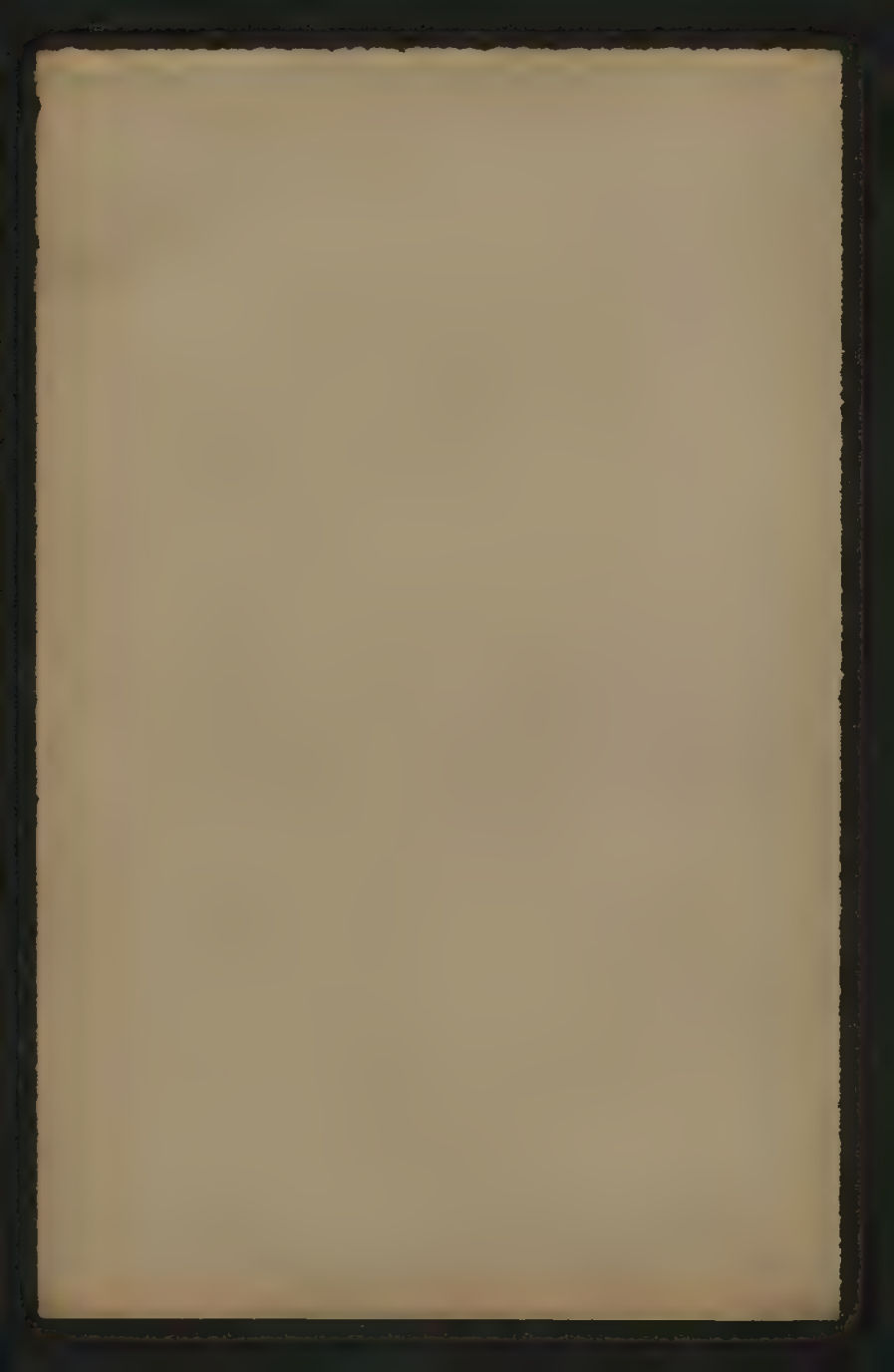
Загоркалство а. в. бел. му. загорнатої, запал-
чнивої, запам'ятованої, "Wadroun sig
o dobro nostki z zagorkalstwem. niekly-
chanem" B. Pol. Friedbura 26.

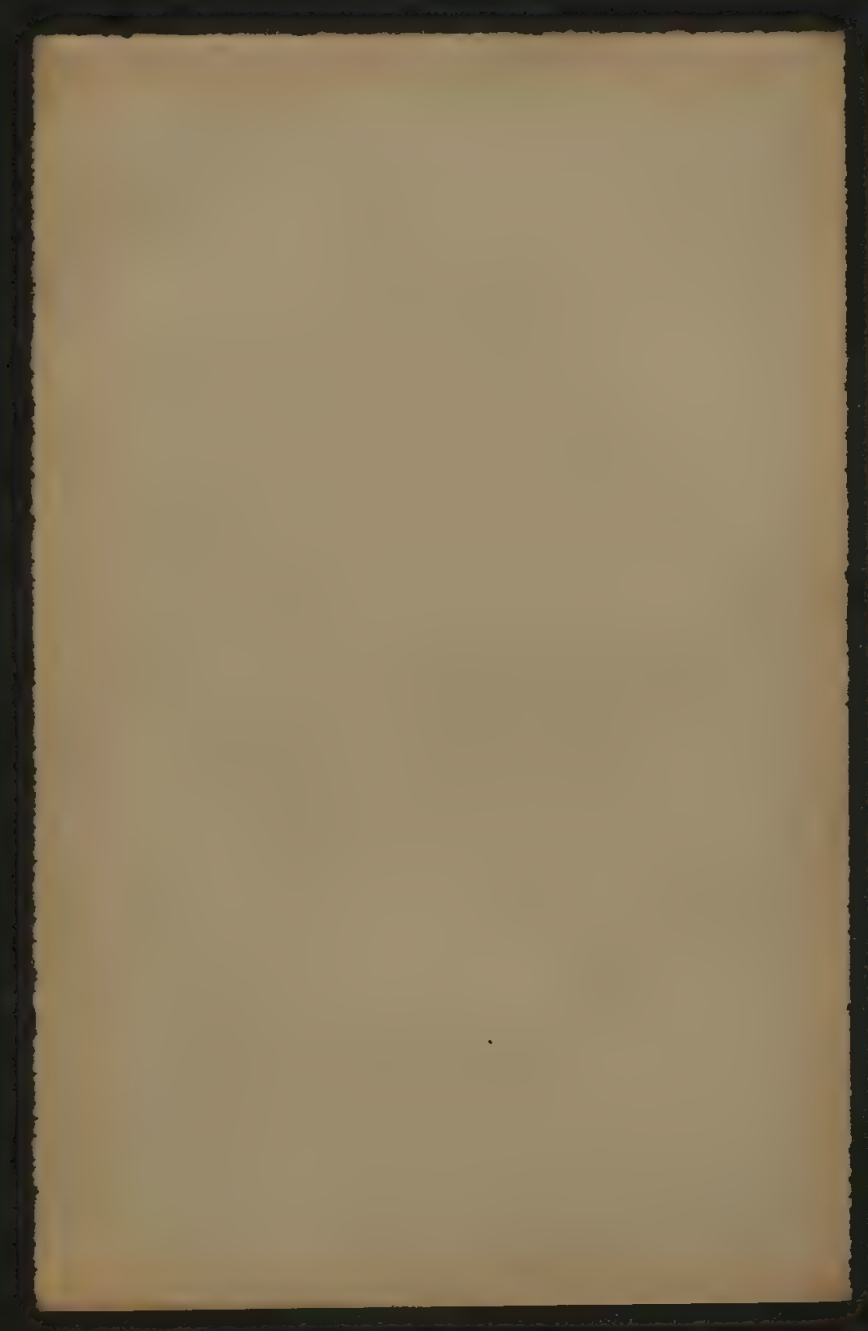
Łagóvski-a-ie, na górami przebywający, z na-
gór, zdaleka przebywający „choć powyżej
najtwardsze, jest miś parę, parę Dębów.
zostawionych jemu kawałek dla „Łagó-
wskich panów” w. Vol. 9. 60 t.j. dla niepodnia-
nych górsz. fig. wymarzone, wymarzone
„Jest ona tam nie mała z każdym Ła-
góvskim panem, a ten, z którym myśli,
nie był jej mężem” / Łachar. Op. par. 50.

hagracic' it-i st. or dnu. ^{zawalii'} gratauni' kapetnic', brnen
hagracony salonik trudno rij byto pora-
ci suzi' "Z. Kvar. 33. 69. " Pokoj byj ka-
pylonu, hagracony " Z. Kto. i bto. 3. 21.

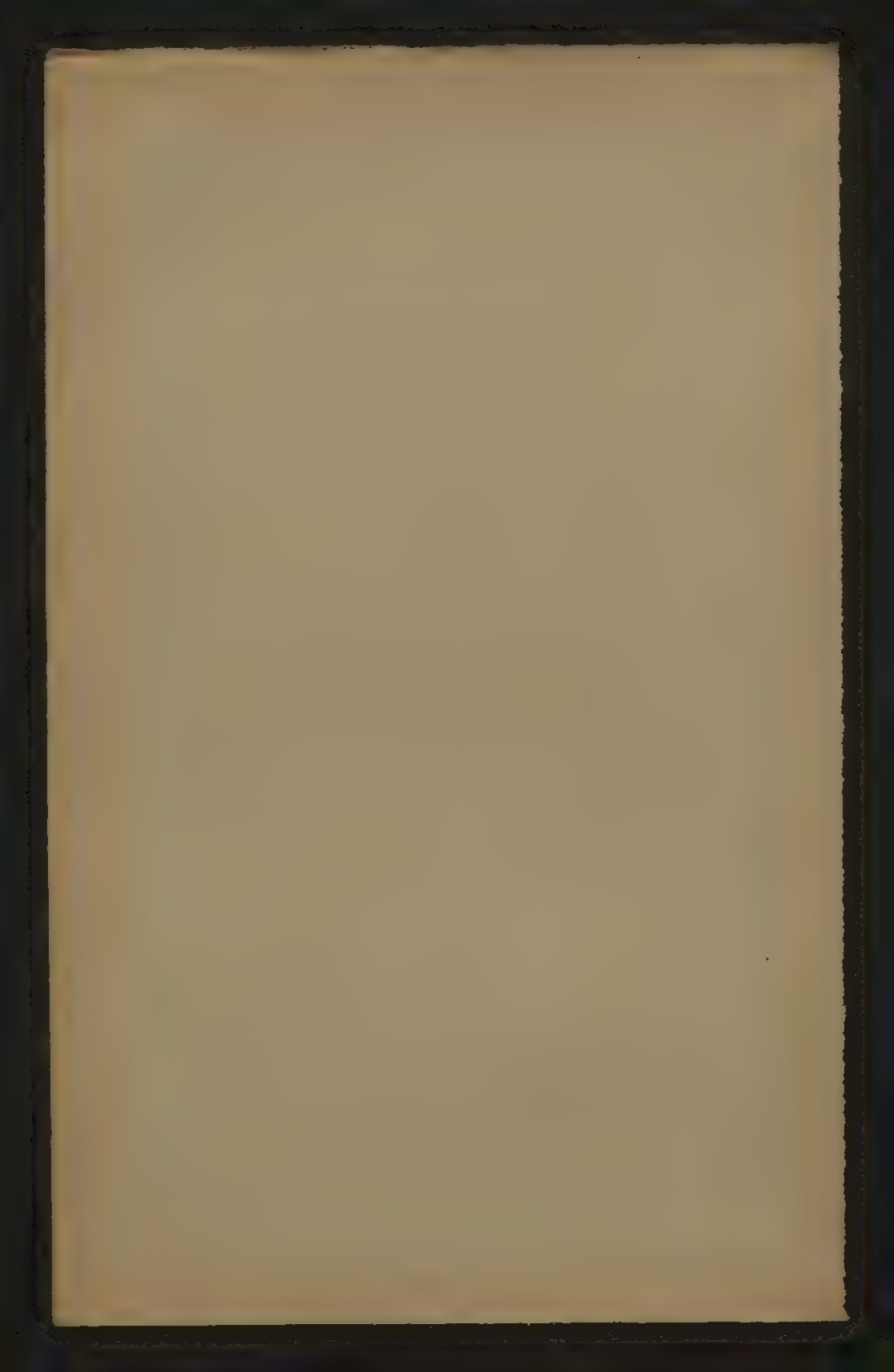
Zagranica - y. n. bez t. um. obce kraje „Dla nich
z tytułów, w które stoi zagranica, naj-
chlebniej szym był kawiec polskiego
walczyka „A. h. Fr. Kom. 128 „O wiele
my więcej jesteśmy pod tym względem od
zagranicy „M. Pol. Ktory 12. 214 „Wszak cały
cięż obiadu rożnowa była u zagranicy,
bo gdzieś on nie bywał i' jakiego kraju nie
zna? „B. Pol. Dz. Ser. 153 „Czy oni powarzu-
wali z tą zagranicą? „J. Kow. 11. 43 „Ca-
miejstaj nie to nie zagranica. Tam o nim to-
my są dla publiczności, a tutaj ponie-
wie „W. Tyg 1874 236 „Wymusi trzeba, że
zagranica jest od nas niegodniejsza, bo ka-
biera od nas ka bencem w wyrotko co dobre,
a my w kamian bieremy od niej za gro-
be, pięknąre tylko same gipsowa „Kur.
Saw. 1877. 47. 2.

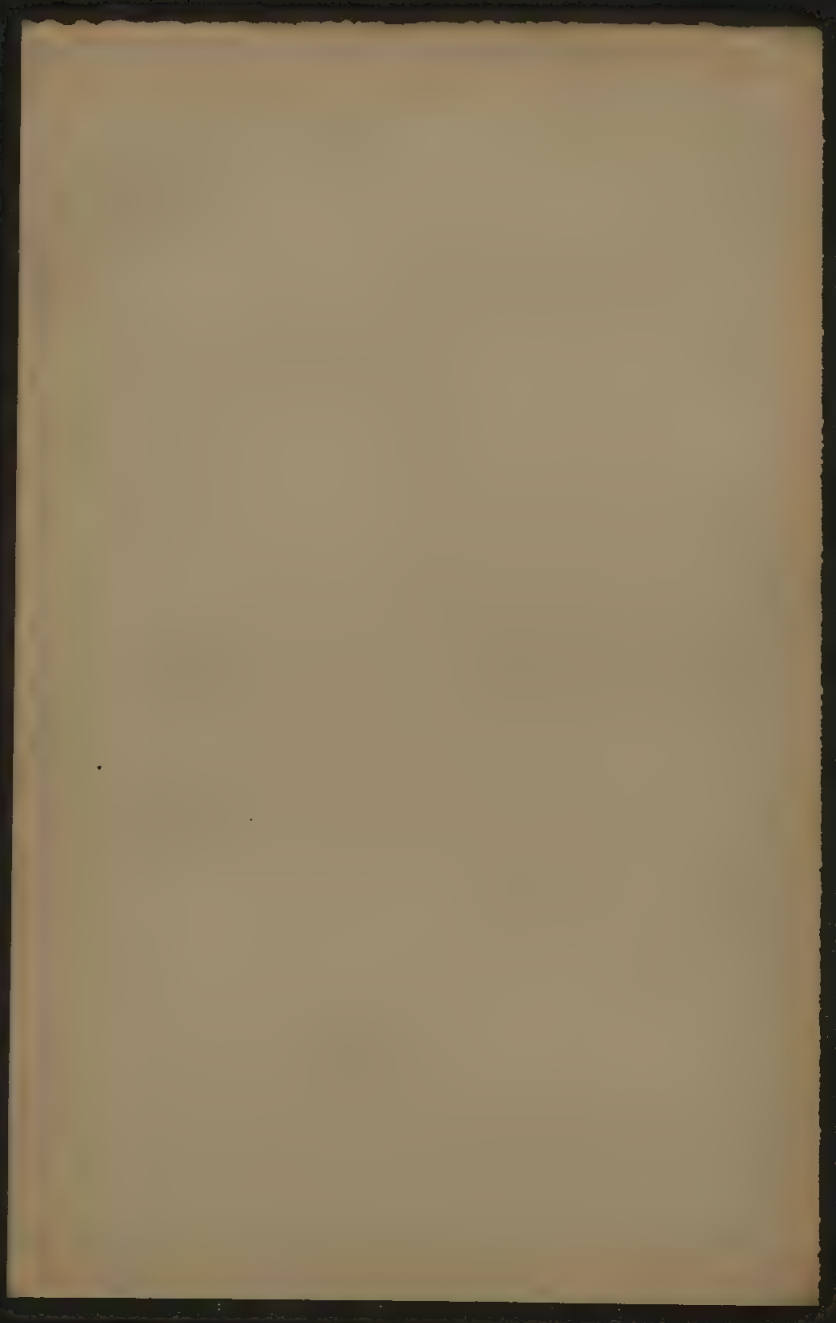
Заграда у. к. dy grad um. 3 metro. siedzi ba w o-
gole, gniando „kiedy jura kilkoletniq
podroza strukowu w mile swoje nawes-
cie powroci ba stronu, kiedy jura wlyz
zapach tej radosci wlyz, klowa nas poi
widok zagrody wlyz, dokladem w
krotkim czasie, ie...” A kr. 70. 1. 70.

Загороду-а-е, od zagrody, miernika
jazy w proutej zagrodzie „Skosmiki z
drobna zagrodowa, wlyzta” 77. 112.

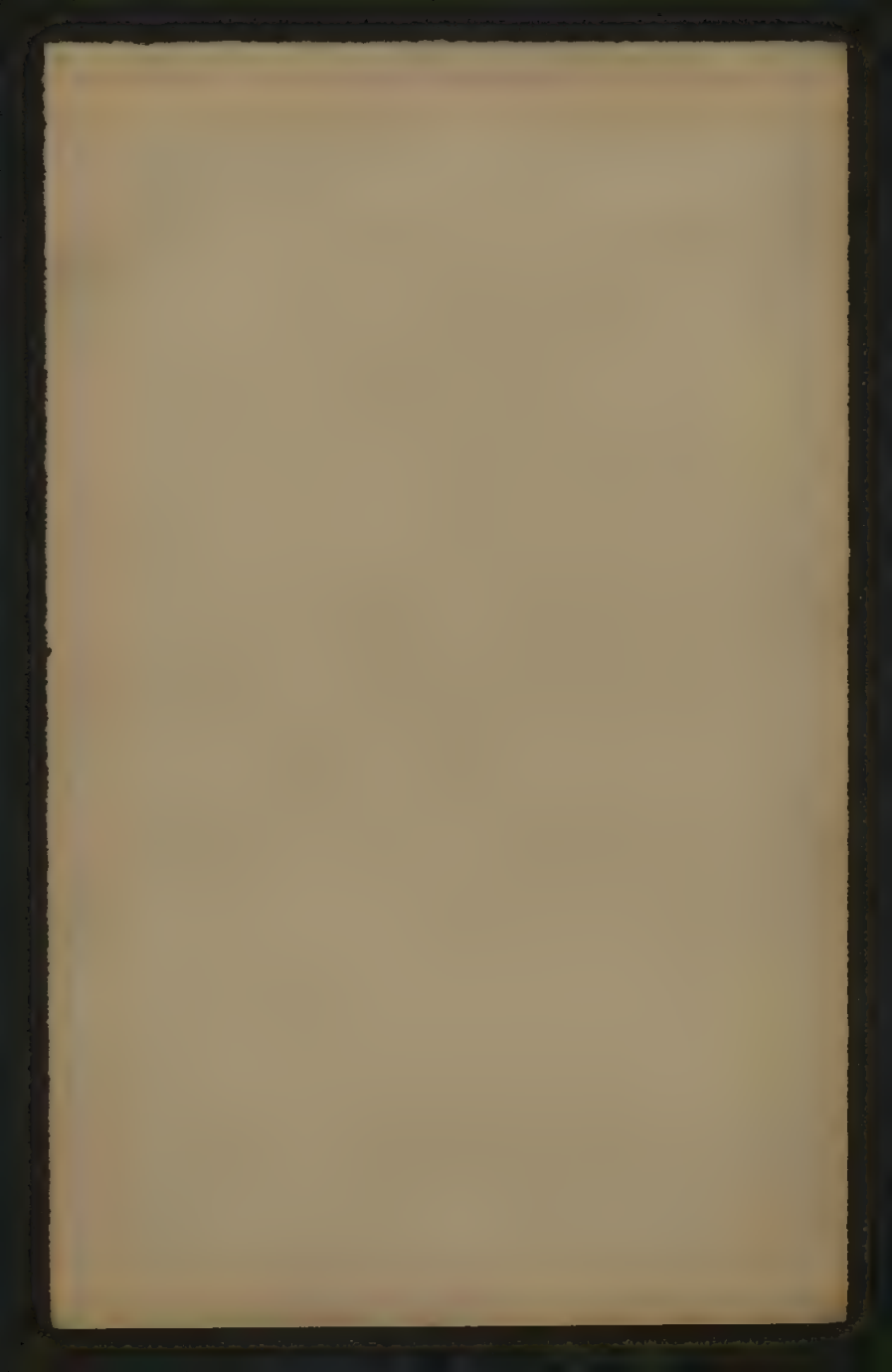
71. 39 „Byla uboga, jak on wlyzcia-
ka zagrodowa” ib. 73. 112.

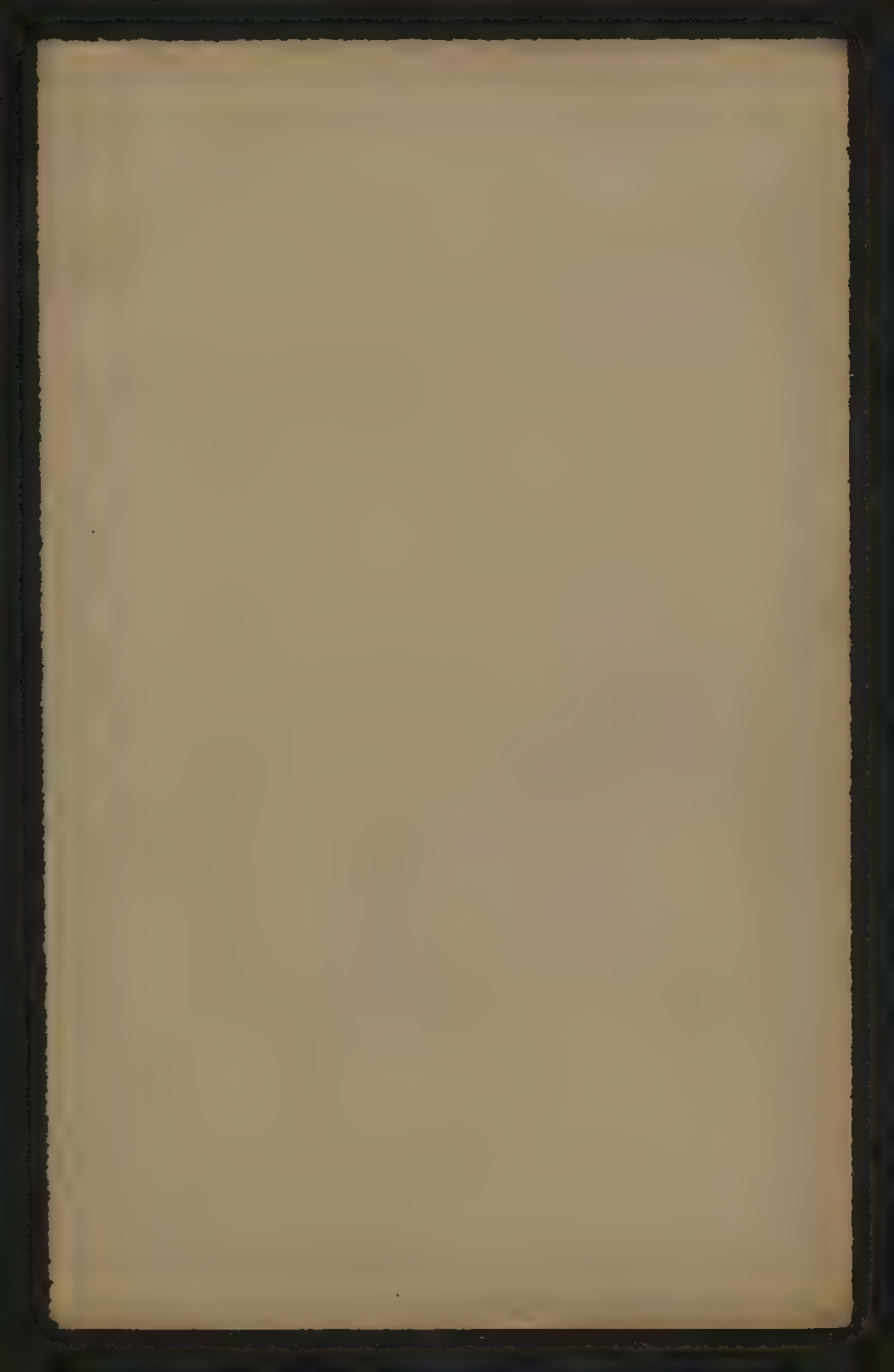
Загу́сінце . а . н . нка - неі нн . міеісе за
гу́сінцамі „ Дніс в нocy обіаде по
загу́сінцах ” У Пол 1 Пол . кетн 12.
„ Кадтві загу́сінце ілі дрог выпа-
дханых драквані хбіеняі ілі воі
вробі ” іб . 7 . 274 .

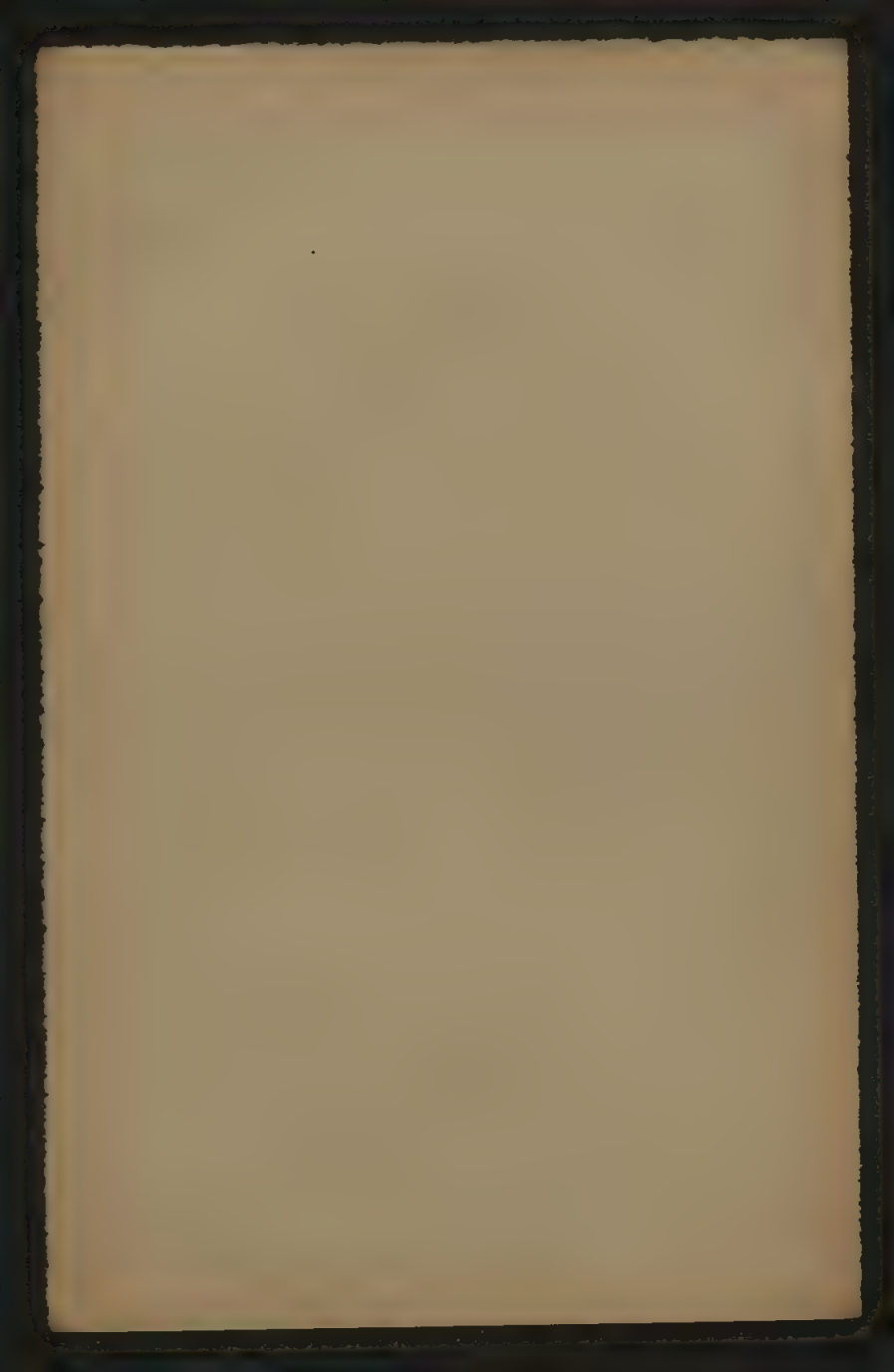
7
Zagwarzyć się - y st. caim. dkm. zagadać się, za-
gawędzić się „Nie sądzić, moi cnytel-
nicy mihi, kam się zagwarzył i doży wie-
co gwarzał” w Synon. Gaw. 4. 43.

Zachartowac at-tuje st. a. d. k. Zachartowuwać
at a n. d. k. z prośbą obciżni d. t. g. a. m. i.
obd. t. w. i. j. „Nikomu było zachartować
miejstowości w. j. n. y. s. k. e., aby opłacać ludzi,
których z. j. z. w. o. i. m. s. u. m. p. t. e. m. w. i. o. d. t. o. m. a
w. o. j. u. z. „H. k. r. a. w. 2. 201. „Zerure to łaska
p. a. n. a Boga jeśli swoje wyratuje, bo
w. m. y. s. t. k. o zachartowatem pomagajże
g. r. a. f. o. w. i. „ib. 75. 72. „Korata miejscowości
m. a. w. a. n. i. e t. e. j. zachartowana była
p. r. o. u. k. p. o. d. k. a. r. u. y. e. „ib. 38. 130. „Dobro ma
o. g. r. o. m. i. e. c. h. o. i zachartowane. m. e. n. i.
z. j. i. i. n. t. e. r. e. s. a p. o. d. k. u. r. u. j. e. „ib. 140

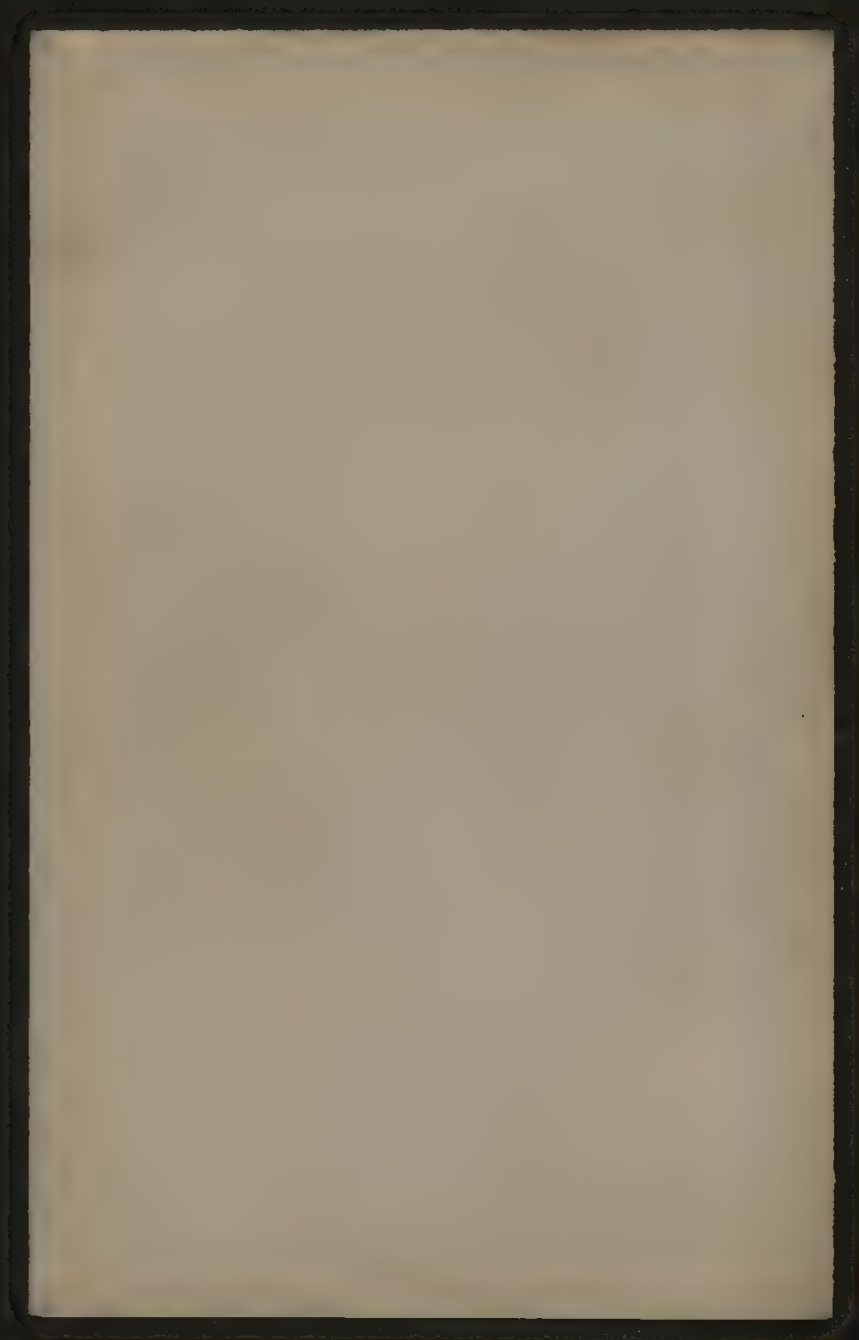
Zakusac' sig-al a st. kaim. dkm. kauado nasai, kha
sai' us, Jendriec kadymaly, konik sig ka-
hasat "A. Mich. 1. 89.

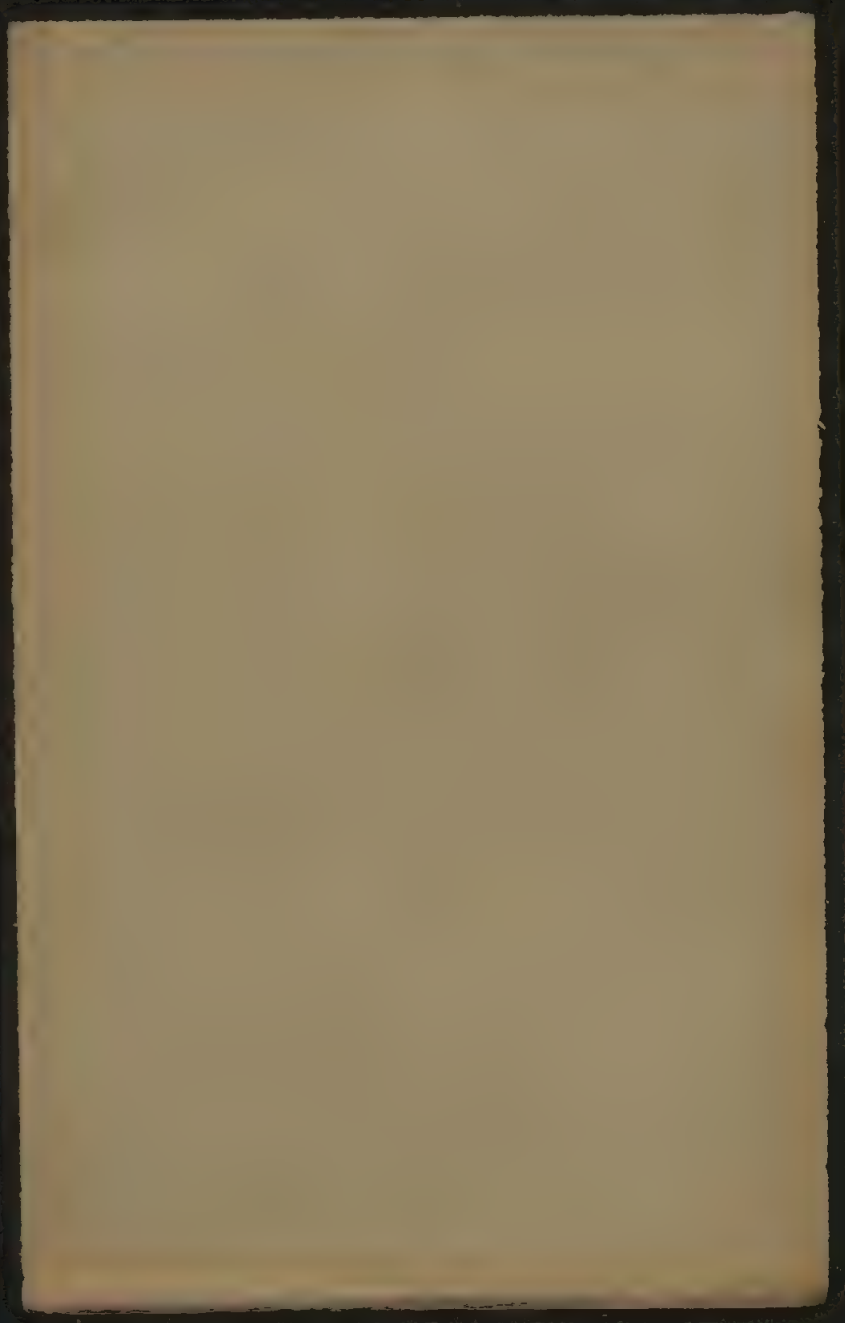
2
Zaświadcza się o zmianie wytycznej nie prowadzonej
„żeżeli tak dalej pójść nie to nie przypada na
siniem” jwż „zaświadcza”” krt. Zarys. sam. star. par. 19

Łajard-u. m. dy m. Z domu kajerdy, gdzie są
kajerdy „hotel ten, był to jeden z naj-
lepiej kajerdów miasta” J. K. 72. 98
„W hotelu. najwyższe już w kajerdzie, róż-
nych ludzi pełno” ib. 113.

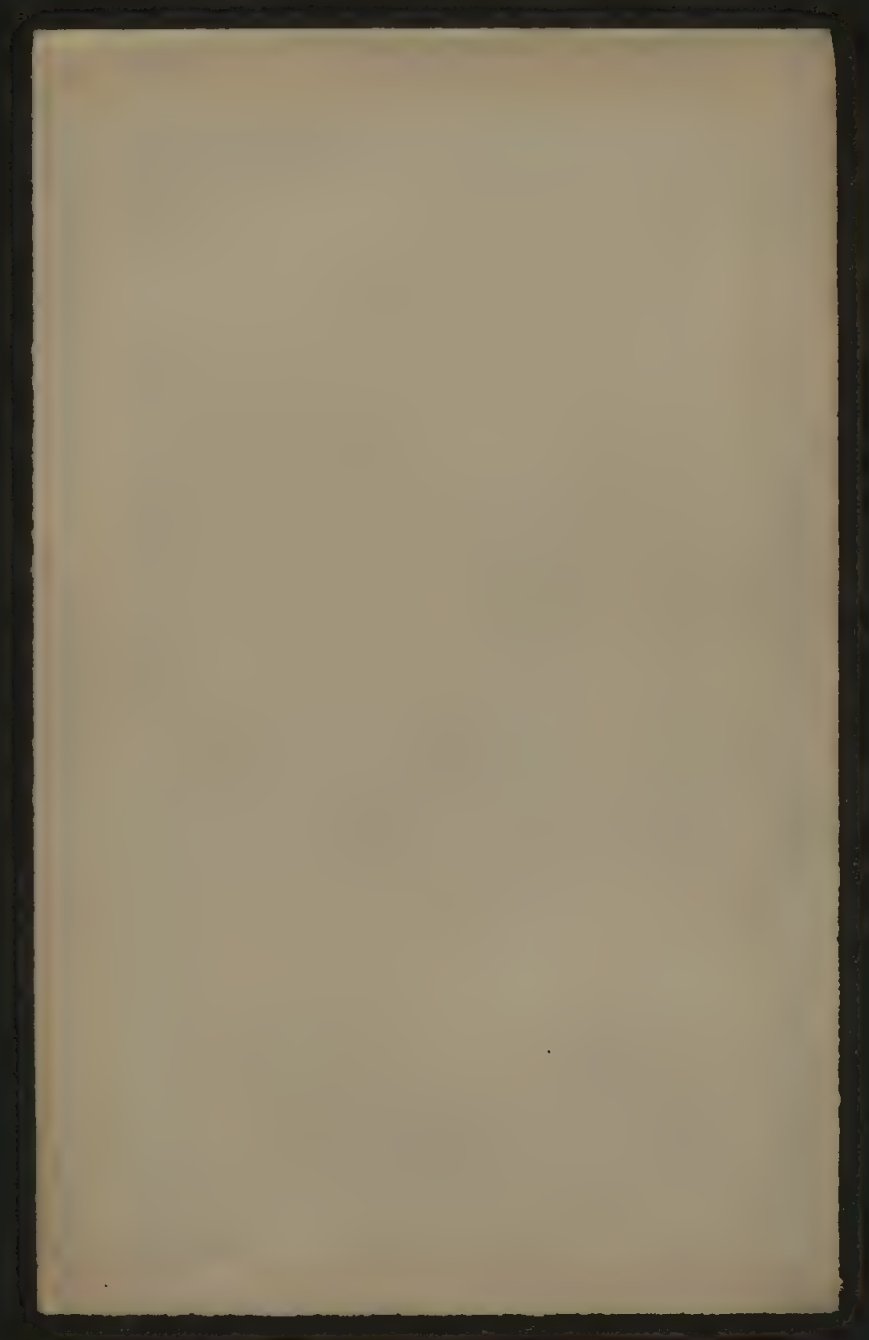
Kajadał się at-a st. kaim. nōhn. 5 - chem, jęć
co do prętytu, bez uniańkowania, Ta-
kie smaczne damels' raki, nie kajadał się
niemi." Bl.

2
Kajęć się - jest - jmie st. zinn. Dnn. 3 - kine, proci
sk to mowi do osoby innej pter "Od dwóch
lat zaledwie rozwinęła, jenne pro-
wie dkiecho. biódna Sumia nim się
mimo kajęta "J. Korken. t. 396. "wre-
nalem się, jak silnie byłem kajęty. jak
wiele mi potrzeba było pracy nad sobą,
aby przetrwać wodzące się nuncio "ib. 440
"Taron nie serjo kajęty Łosig" Elp. mto
i Skury 2. 115.

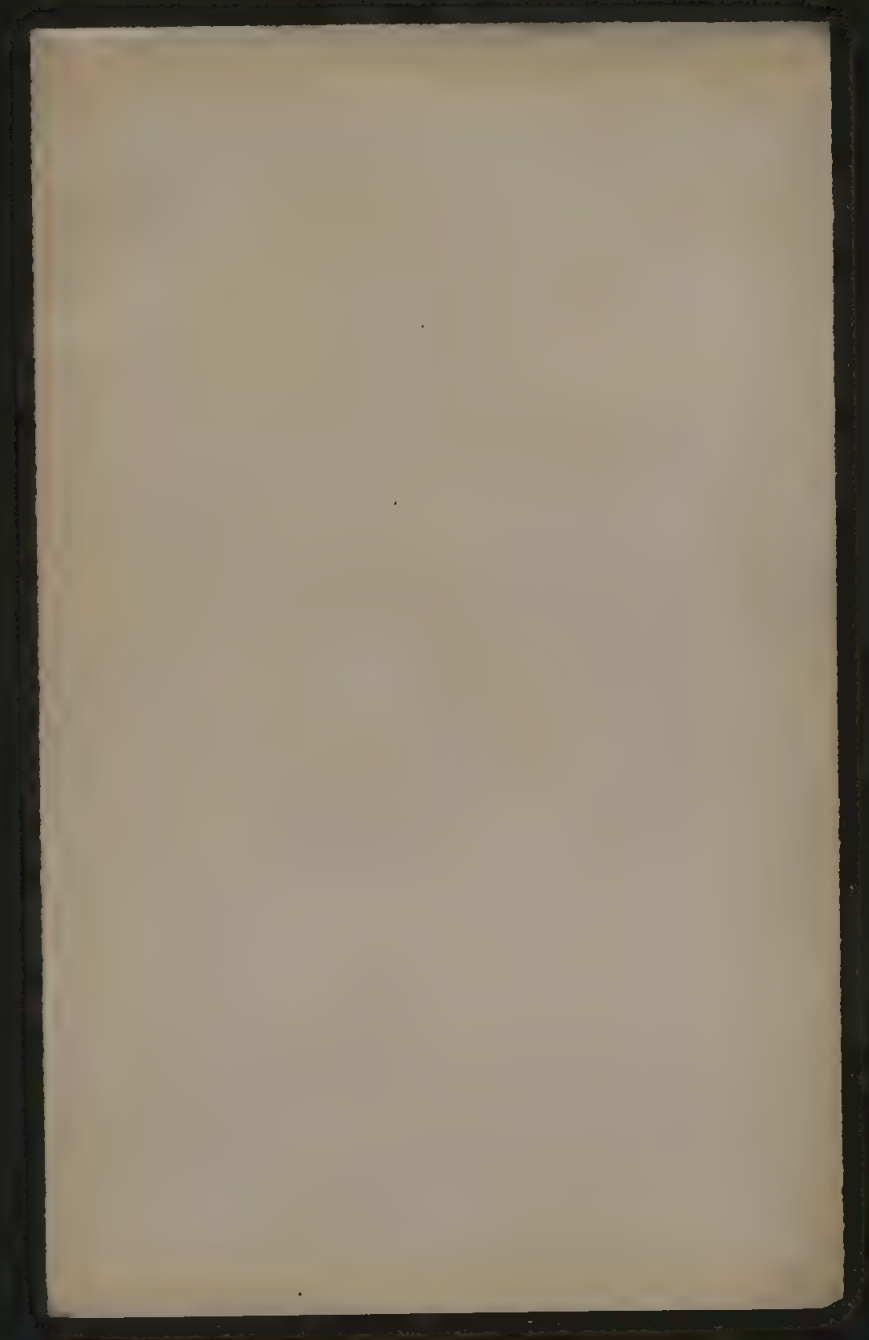

3
Zajętek-anka. m. z bzik, ciwiek w głowie, "Podkono-
rzeniu się wyprawato, że walczyć, jeżeli nie z go-
rnatka, to z zajętakiem w głowie przypaść i wy-
plata kowalki w palce" T. i. Fej. 2. 20. "Jaki Enam
miał maderkiego zajęta w głowie, zajęta
kaderent na tem, że się malo udrzełat" ib. 325
"Z powodu przebranej sprawy dostał zajęta
w głowie - kadezo tapat i opowiadał mu ostatki
swoją prośbę" W. Garmut. 1. 48. "Przy charakterze
zagodnyu jednak miedzał on i swoje napady,
a przy krótkomym rozumie tak uśwornu
mu myśli, iż to ludzkiem dale powoła do
otwarcenia go bzikowatym walczeniem, a
nawet zajętaki porządajęcyu" Z. Kawał. 2. 6.

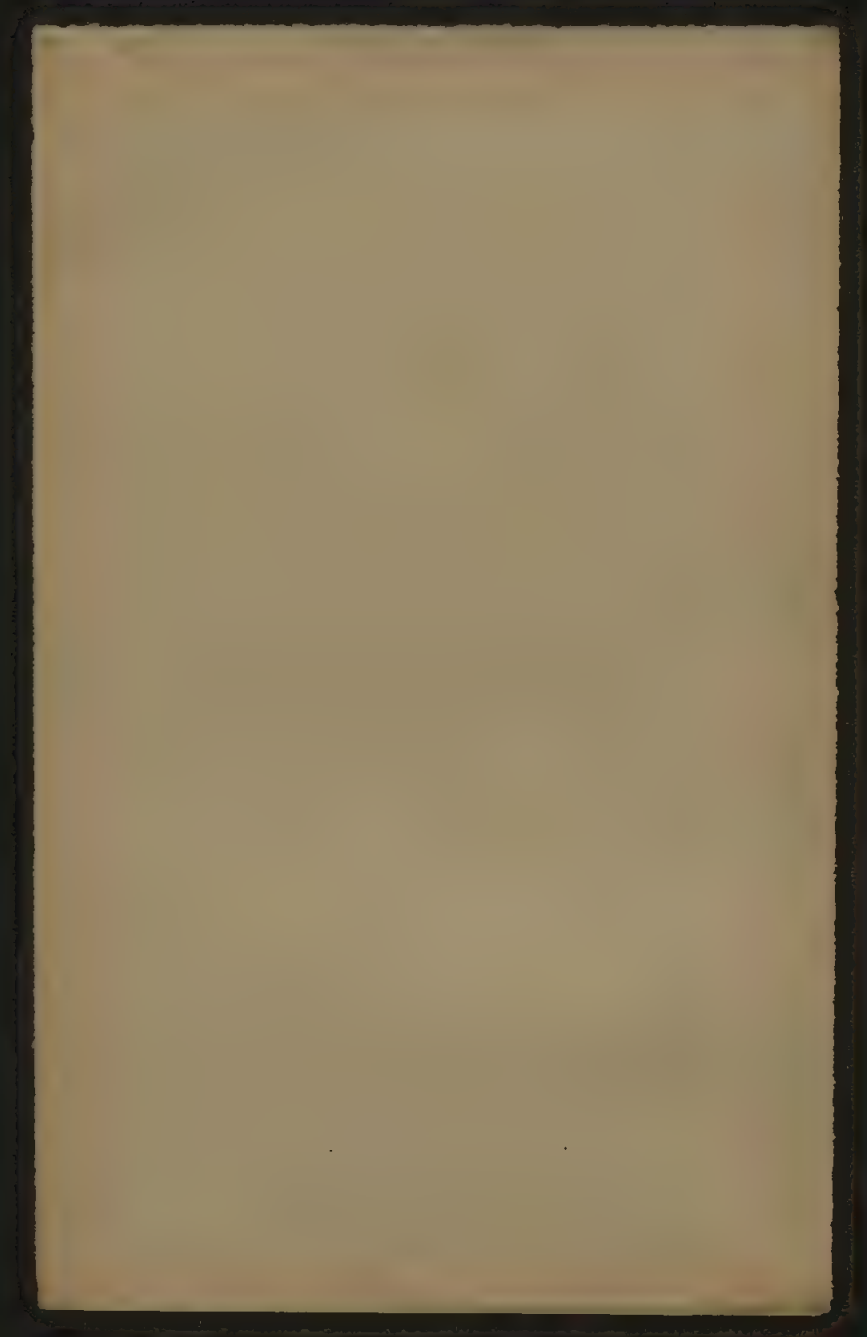

70

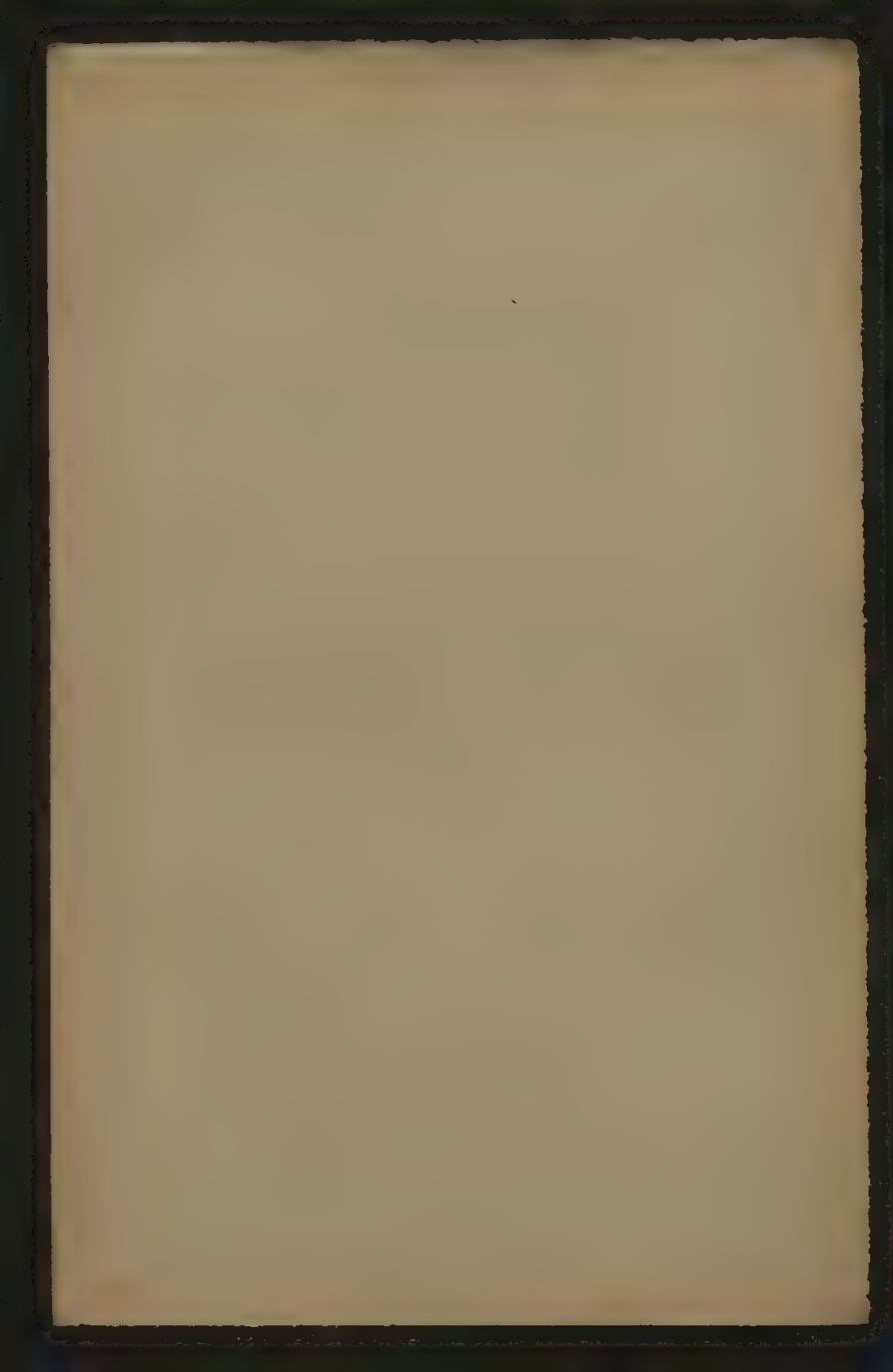
Zajmac' rz. w kn. z ~~prze~~ prow. lud. kuj. Krah.
spieranie jechać, przebiec, „Zajmać na ho-
mie” = przebiec na koniu „Zajmaj.” = jeść.
~~o~~ cztwo „tęgo Zajmać, imo kół podkła-
wały.” „Zajmaj dzień u wólki do wody”
O. Kłb. b. 106.

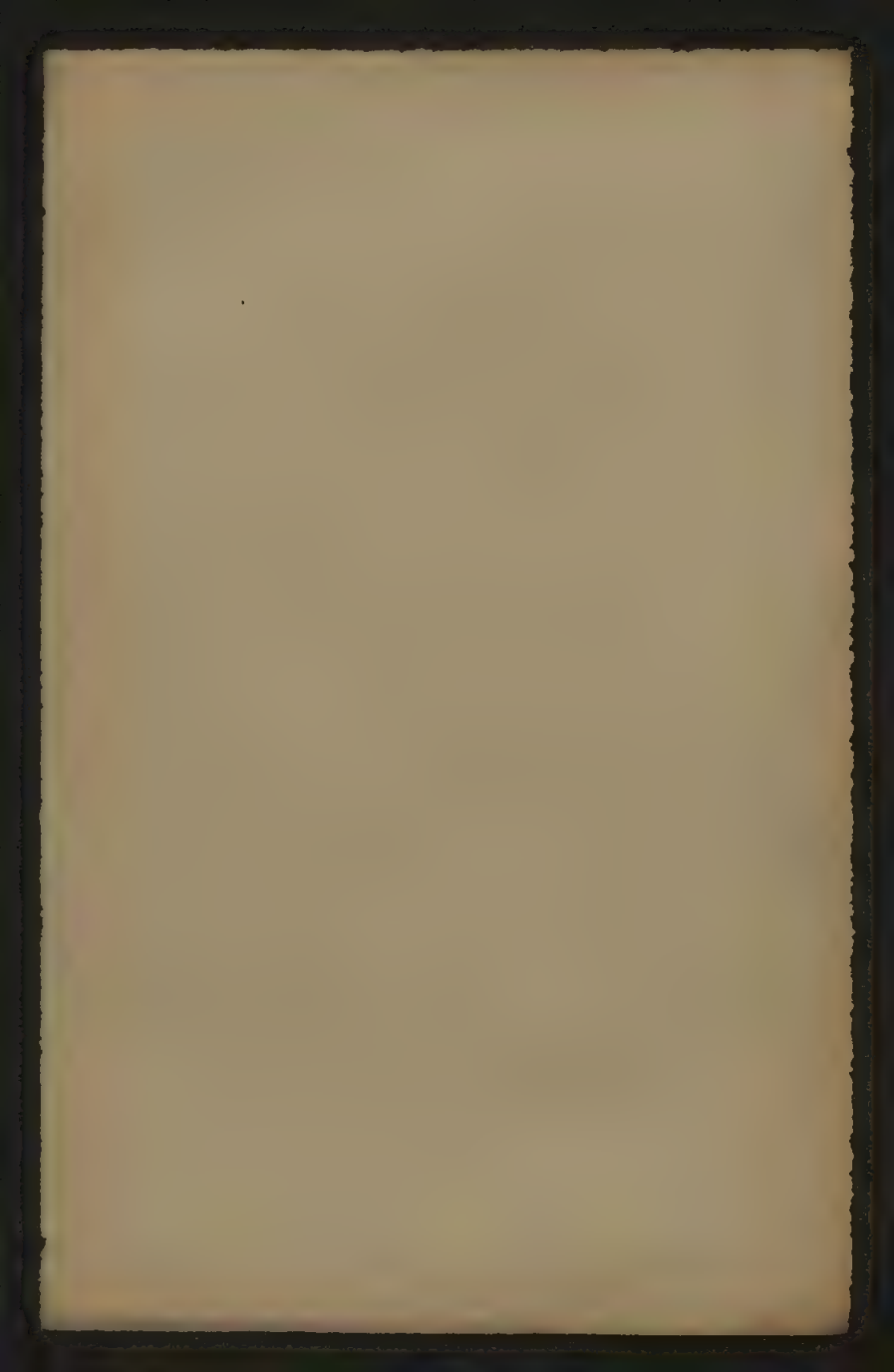
Łajśdź - Łajśdź - Łajśdź st. niy. dku. & lud kam. kaj
dnie, mowi: „kajdnie”, a w tr. porokach kam.
~~wyjdź~~ kajdź, „kajdziej”. „Łajdziej stwie,
w kajdziej miernie i gwiandy wokoło;
wyjdź, wyjdź twa aucta, przymw
do mnie słowo” O. kot. 4. 23.

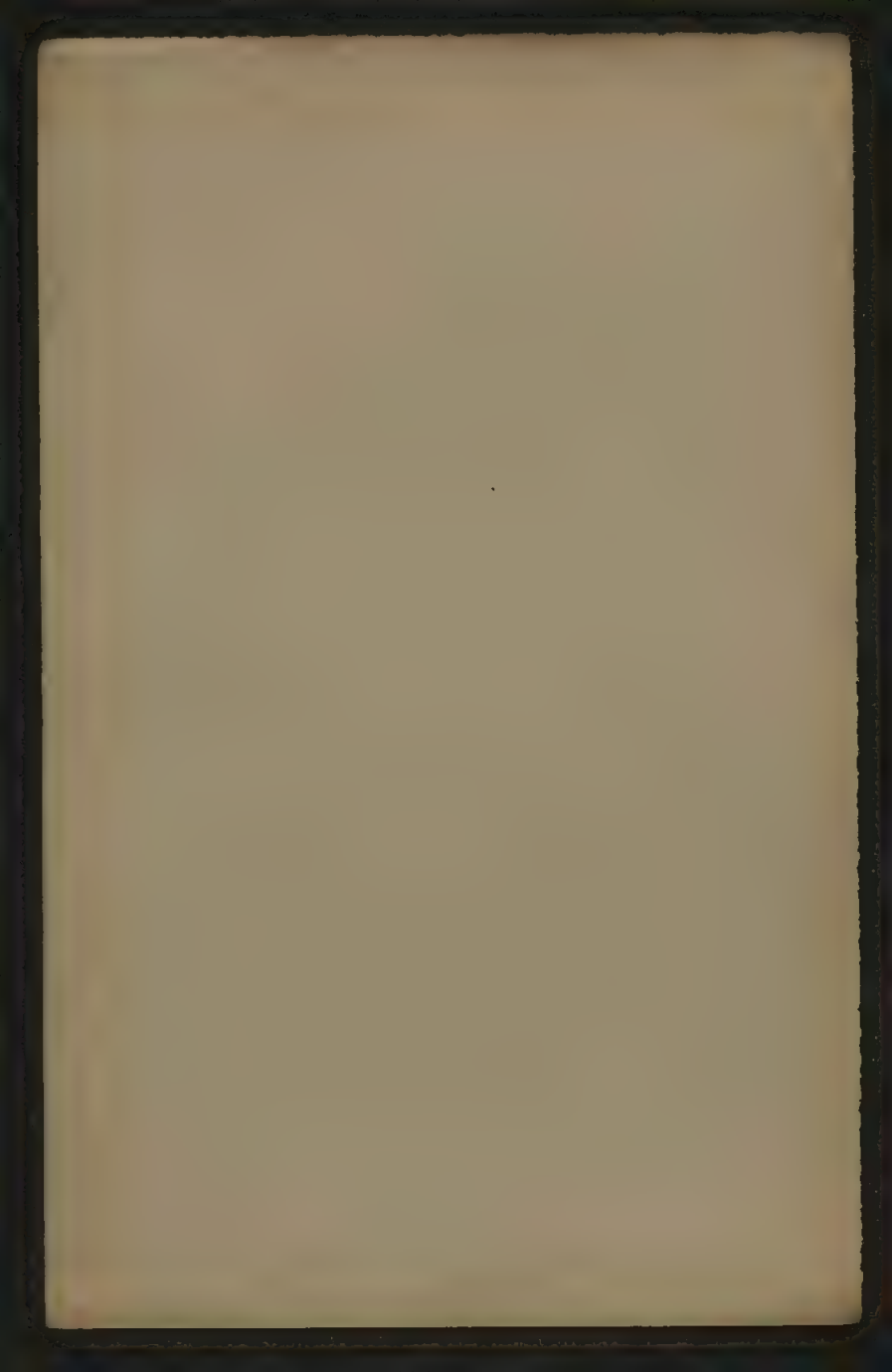
7
Zachalisty - a e i u ludu fig. wiecny, napichany
"U wdowy chleb gotowy serce zachali-
ste, u panny chleba nie ma ale serce
wypite" O. Kol. 1. 333.

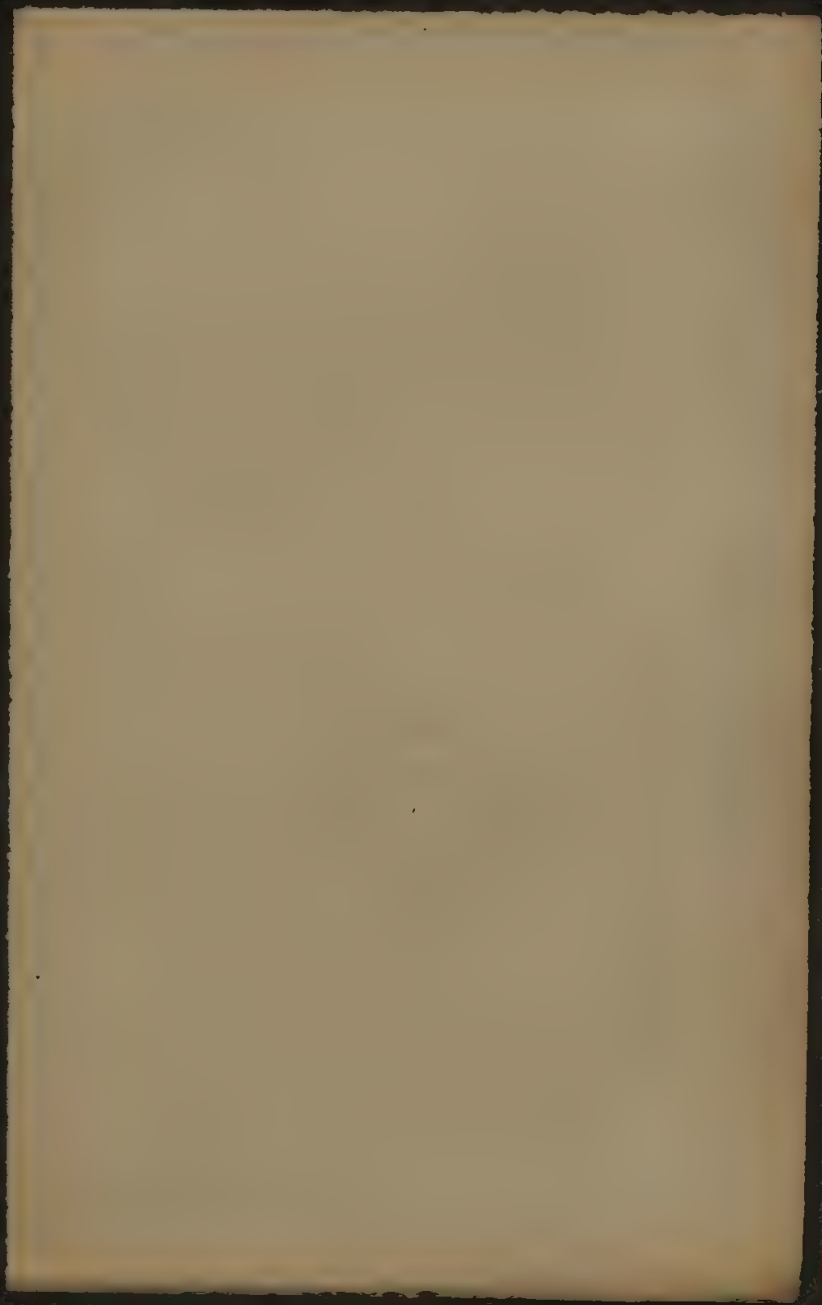
Zakamarek ^{zakamarek} wła m. rki-ów mu. praw. kaził
w mieszkaniu ukryty, drzewo, indełka,
komórka „ Dowiadawali się o stare woty,
wopy i' wynyskie zakamarski starej
rodzinnej siedzący ” J. Kraw. Solern. 1. 186.
„ Górkę bitardowe, kawiarnie, piwiar.
nie i' inne nie dajże się wypisnąć
miejskie zakamarski ” Echo 1879. 43.

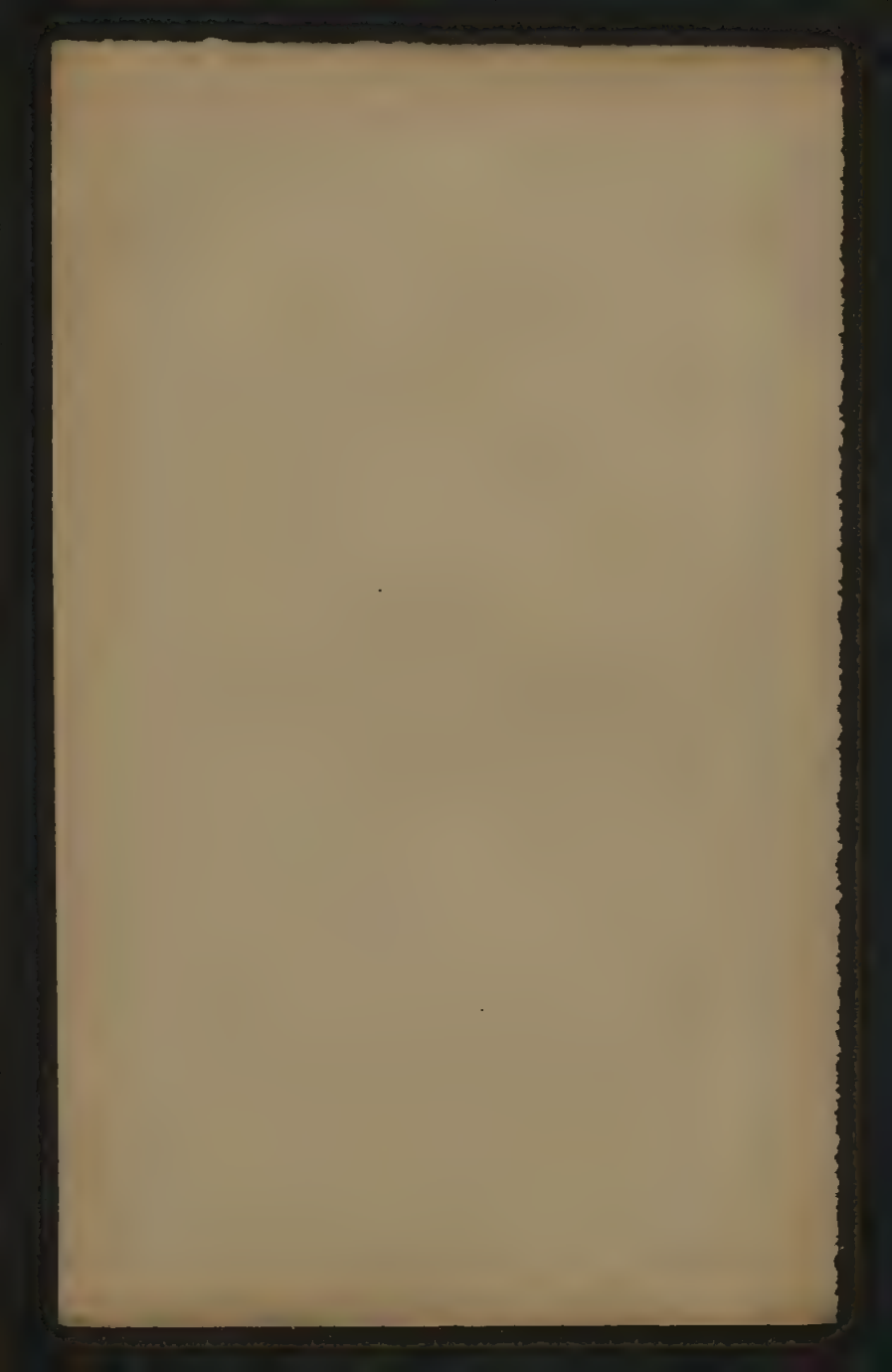
7
Zakaz - u. m. z prow. rusyc. kamowienie, obstato-
wanie, obstatunek, wygwa sie bylo w
wyprawni, na zakaz "na kamowienie i. d.
"Cerkwi, jakby je kto na zakaz zrobil, ta-
drzejnie byly jedna od drugiej" T. 1. 114.

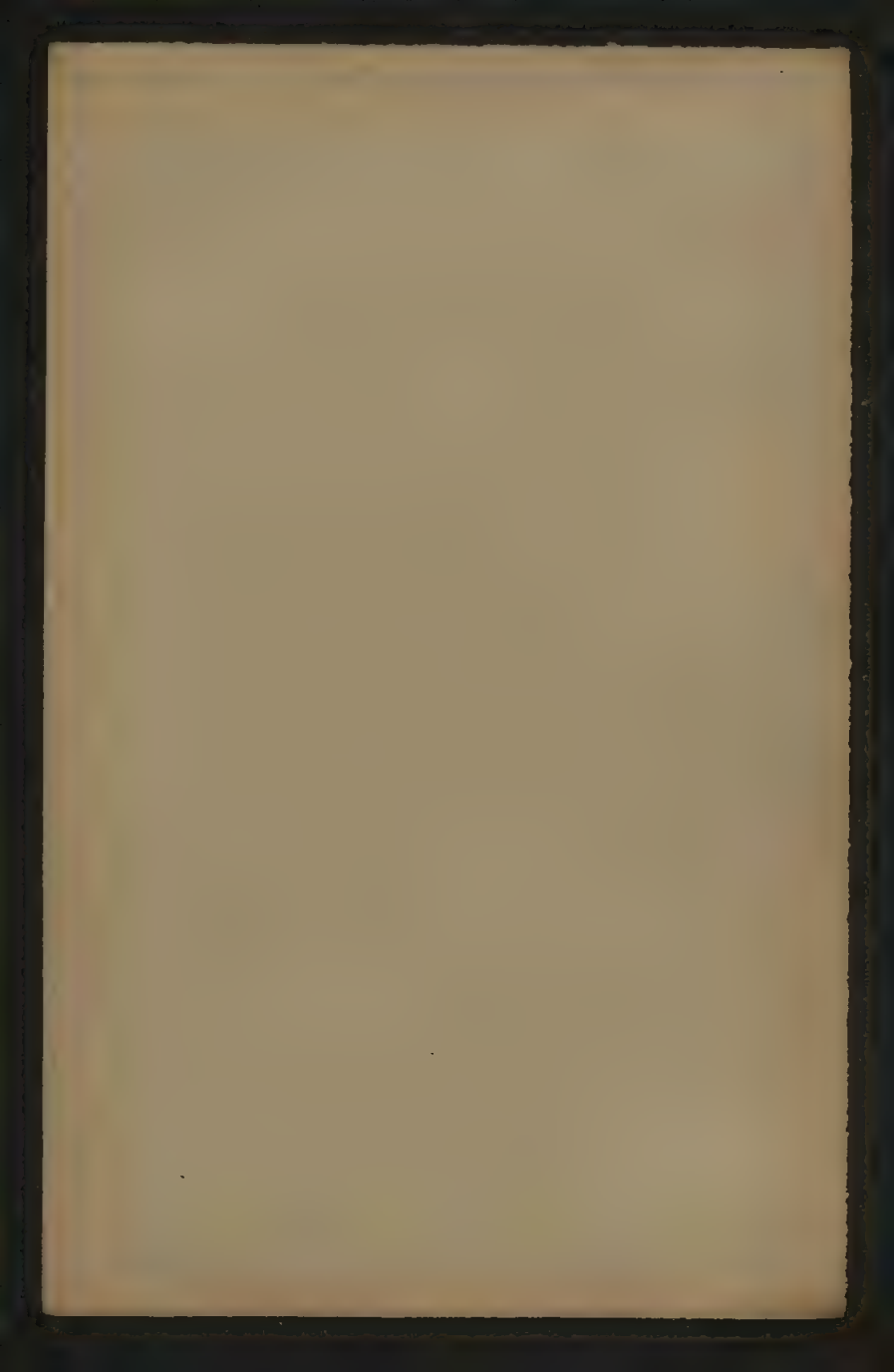
7
zakazany - a - e z uciwianym, uipraktycznym,
um, umiennym, Dziwaczny „Dobrowski,
Dobrowie wmyśle jedno, zawsze kaka-
kane nakwisto” J. F. Kom. 1. 201 „To
zakazane powołanie musi być natu-
ralnie przysię do głosu, tam nie ma-
rze tak samo, jak mi przysiędłity
epitety uciwianym umiennym. meta-
fory i’ dźwięki przysiędłity, w których naj-
wazny uciwianym, uciwianym, uciwianym
się najwazniejszej przysiędłity.”
Rota 5. 304.

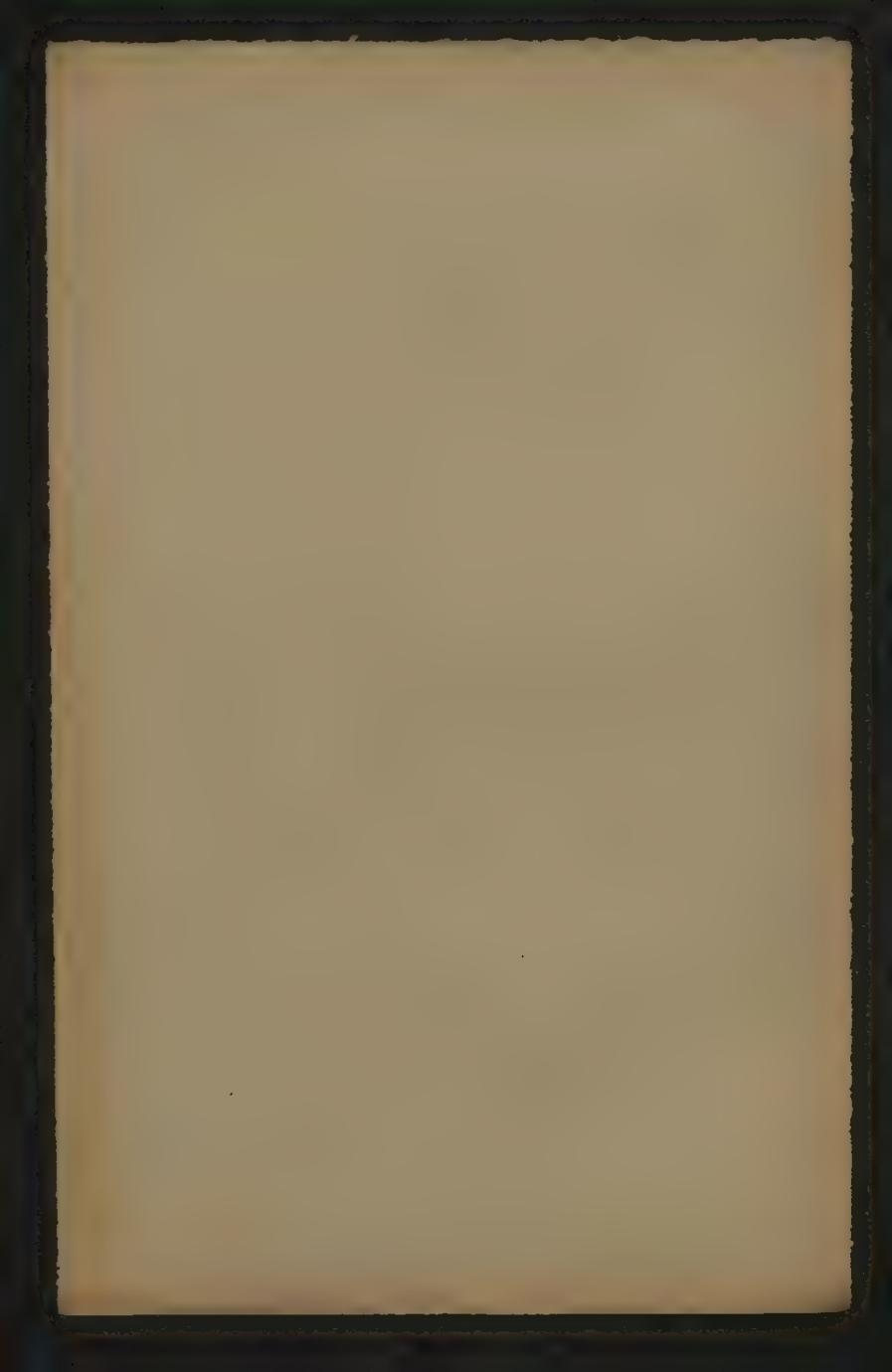
7 Закаріе-і-і' ст. м. дм. Мако, Карані, Мако,
рси' з' ст. м. м. ма: Закаріе-а-а

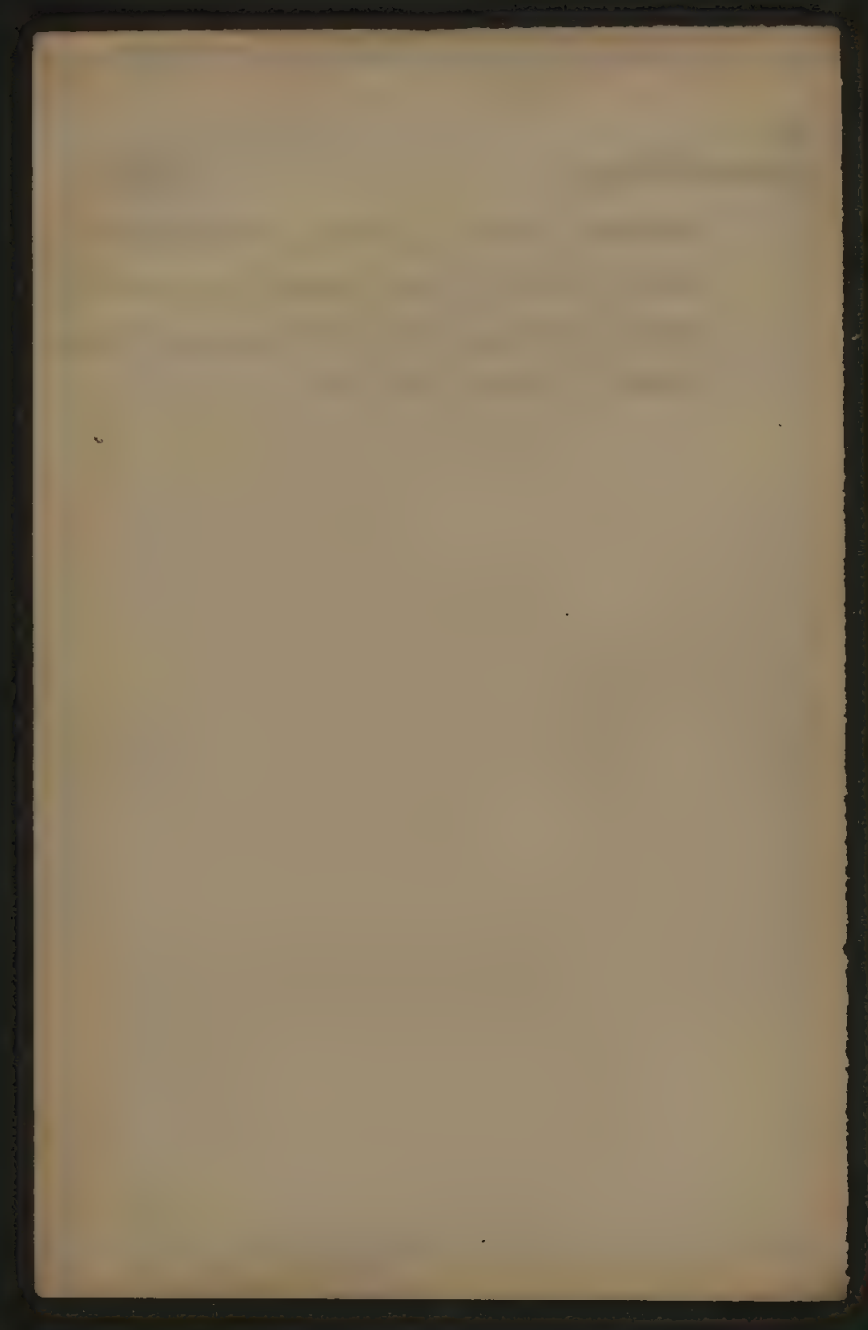
2
Zakoŭnowac' sig-at-huje st. zaim. dm. st. nuzj
kothicem, niby kotoŭ "Ony w sŭp sto.
jz, usta rs. i. i. y, jz. nuzj zakoŭnowat'
sig w g. b. i. e "L. k. u. k. 1. 239. § 1. c. k.
"Chciatemu coŭ p. r. e. m. i. o. w. i. i. j. u. i. o. t. w. o.
r. u. j. e. m. b. y. f. u. t. a. k. u. t. e. m. u. , a. k. u. i. t. a. k.
jz. nuzj zakoŭnowat'o, ŭe ani' r. u. s. s. " i. b.
2. 95.

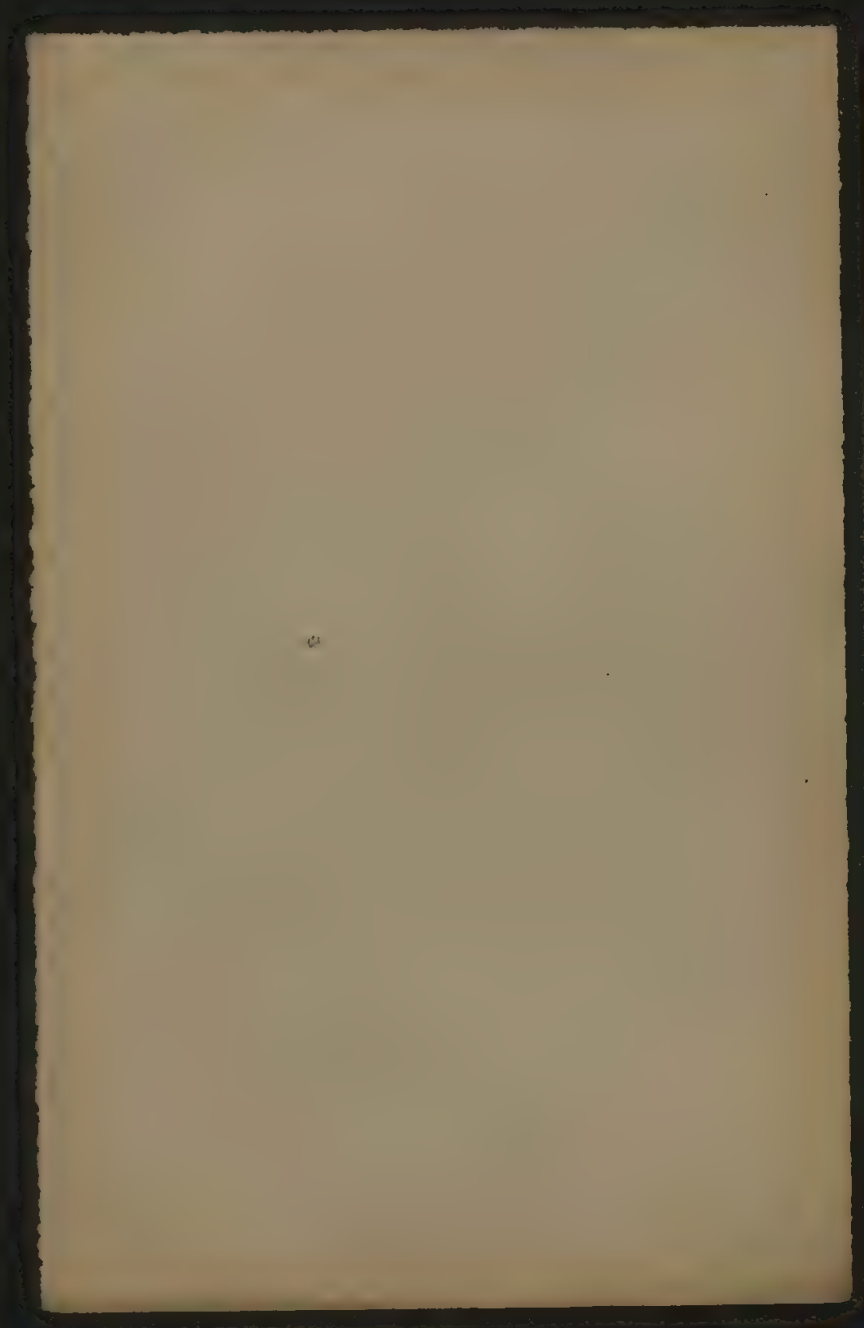
zakomunikował. at. kuje w. a. dnu. o kancie, ka
produkcji w. a. d. i. i. ^{podaj} to wiadomości
„Nie wypadłby u z tem gdyby nie
konieczność zakomunikowania pami
listu tego” p. J. Kram. Wiek 1878. 51.

Zakończować c. dku. z wyprawdnie' ostatnich
wniosek, zamknij dyskusję wyrażeniem
swojego zdania. Proszę ostatecznie zakończyć
dowodu, że jeszcze nie pora traktować o przy-
mierz "Dziś. pol. 1886. 197-1.

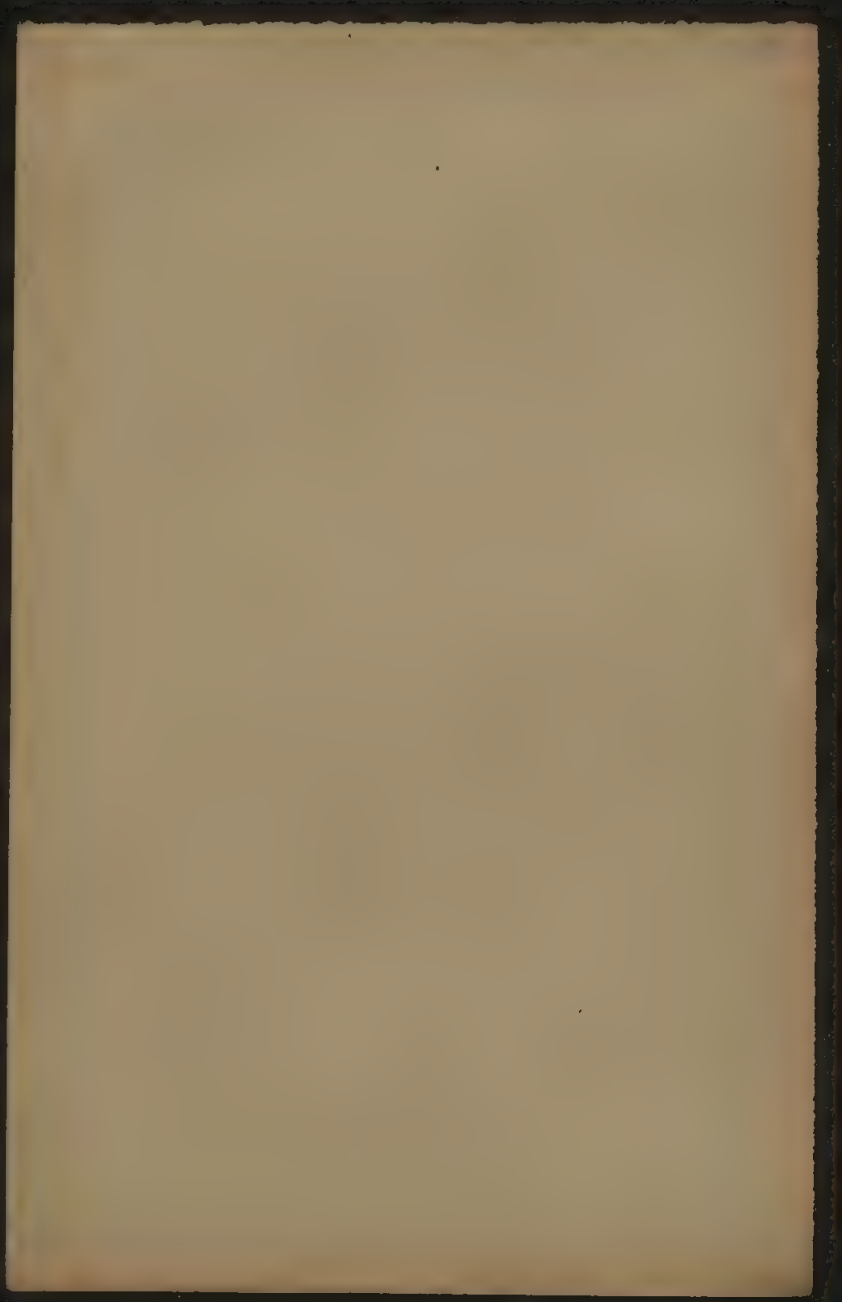

1
Законны а-е од калому, каломію, калому,
італііу каломію. "Stowaryszenie
cywilne, braci miłosierdzia 'bonifra
trii i szarytok bez kalomiej' reguty
i' sukienki.. "Qui Pluror 23. 226.

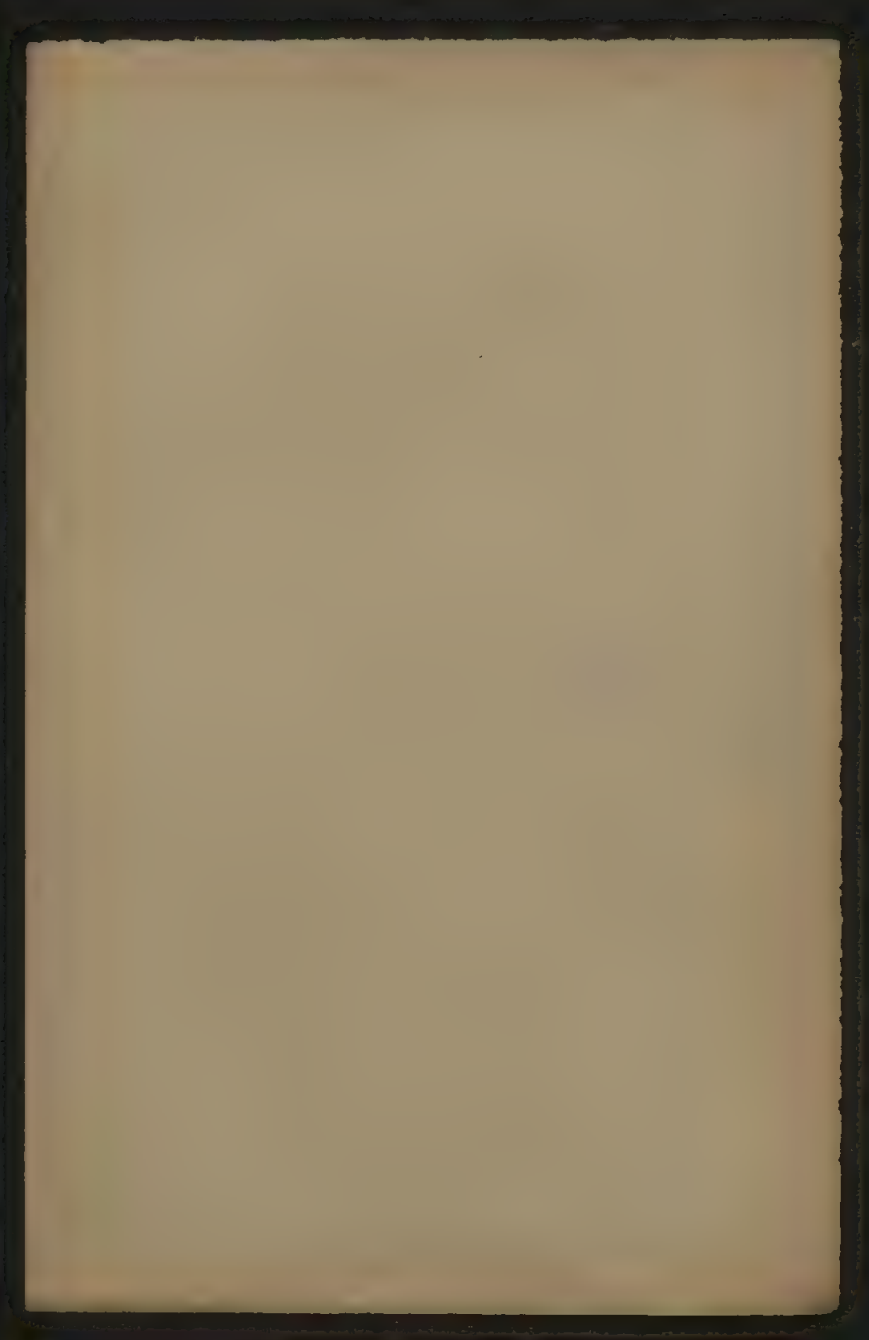

Zakonserwować at-wuję st. cz. Dkn. przez kon-
 serwację zachować w dobrym stanie
 „Włos świeższy przy dobrej konser-
 wowanej cerwie, upiększa ją i odświeża”
 Wiek 1887. 161. 4.

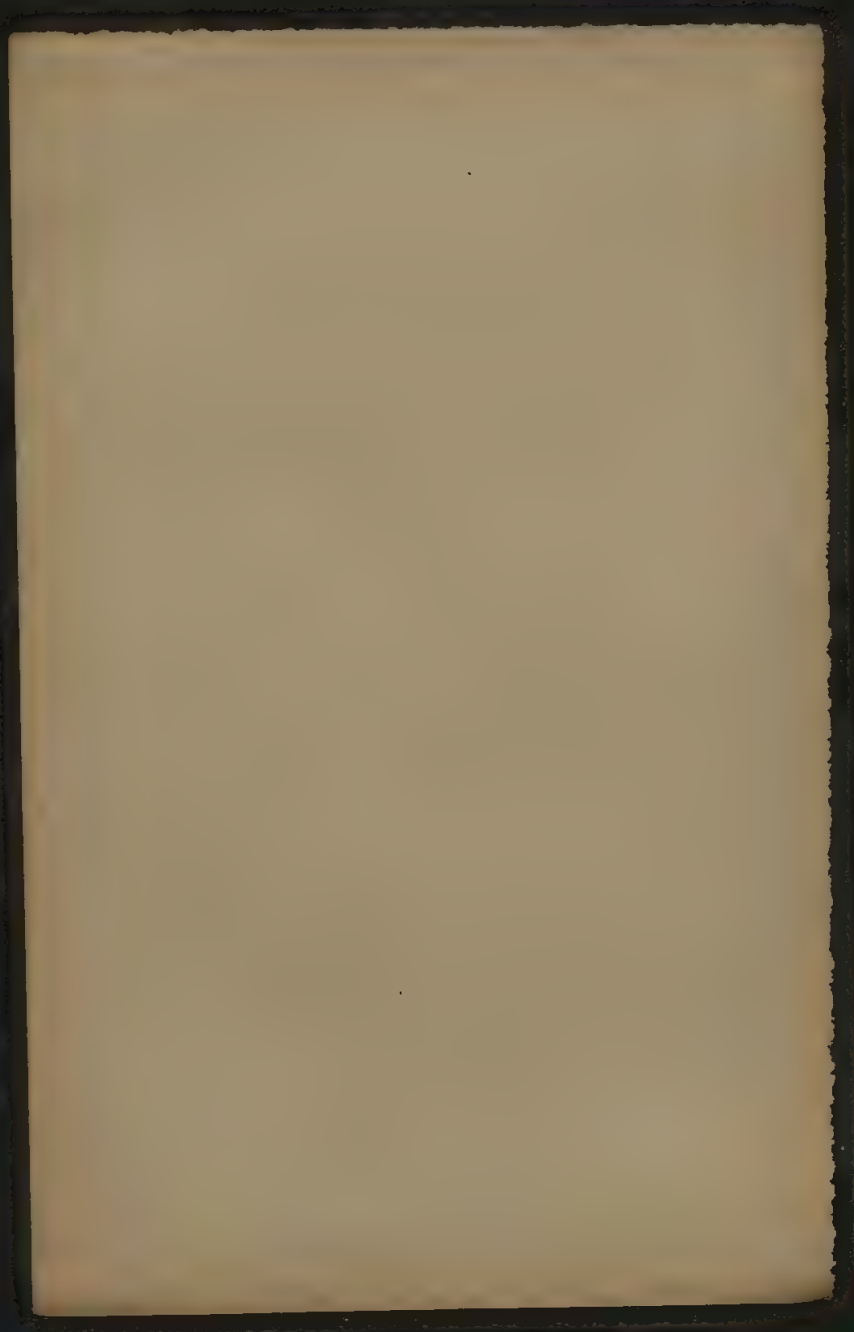
Zakrakai - al - a st. or. d. krakaniem t. j. ciżstem
strofowaniem kagluszki, wsiemielu
„Majster popzedliwy to i uienowadzieli,
majstrowa rozstosui us, to i poprawi, i
tak nakrakali chlopaka, ze sig z nim
dogadai nie moina”. A. Swist. Now. 1878
140.

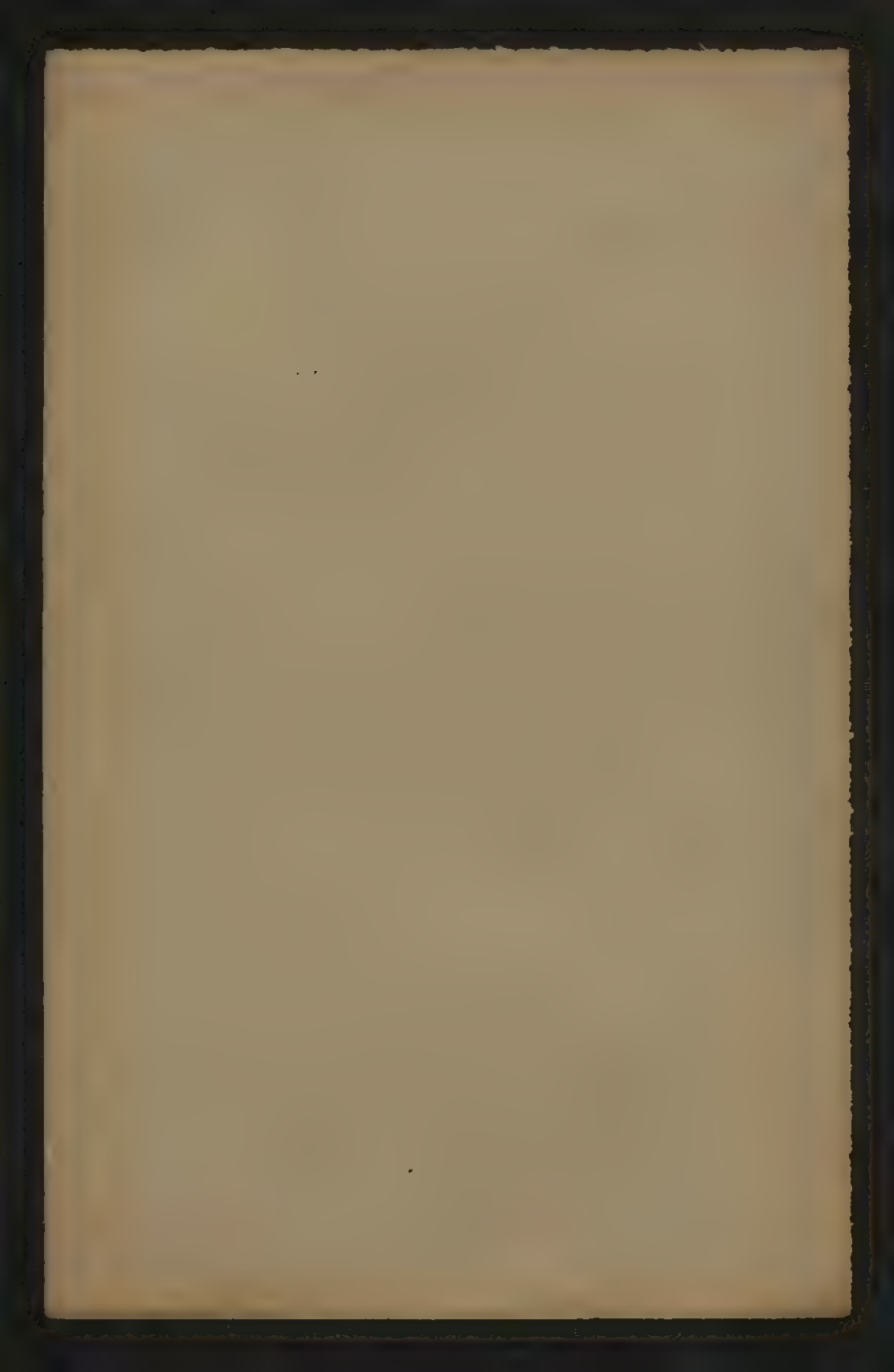
[illegible]

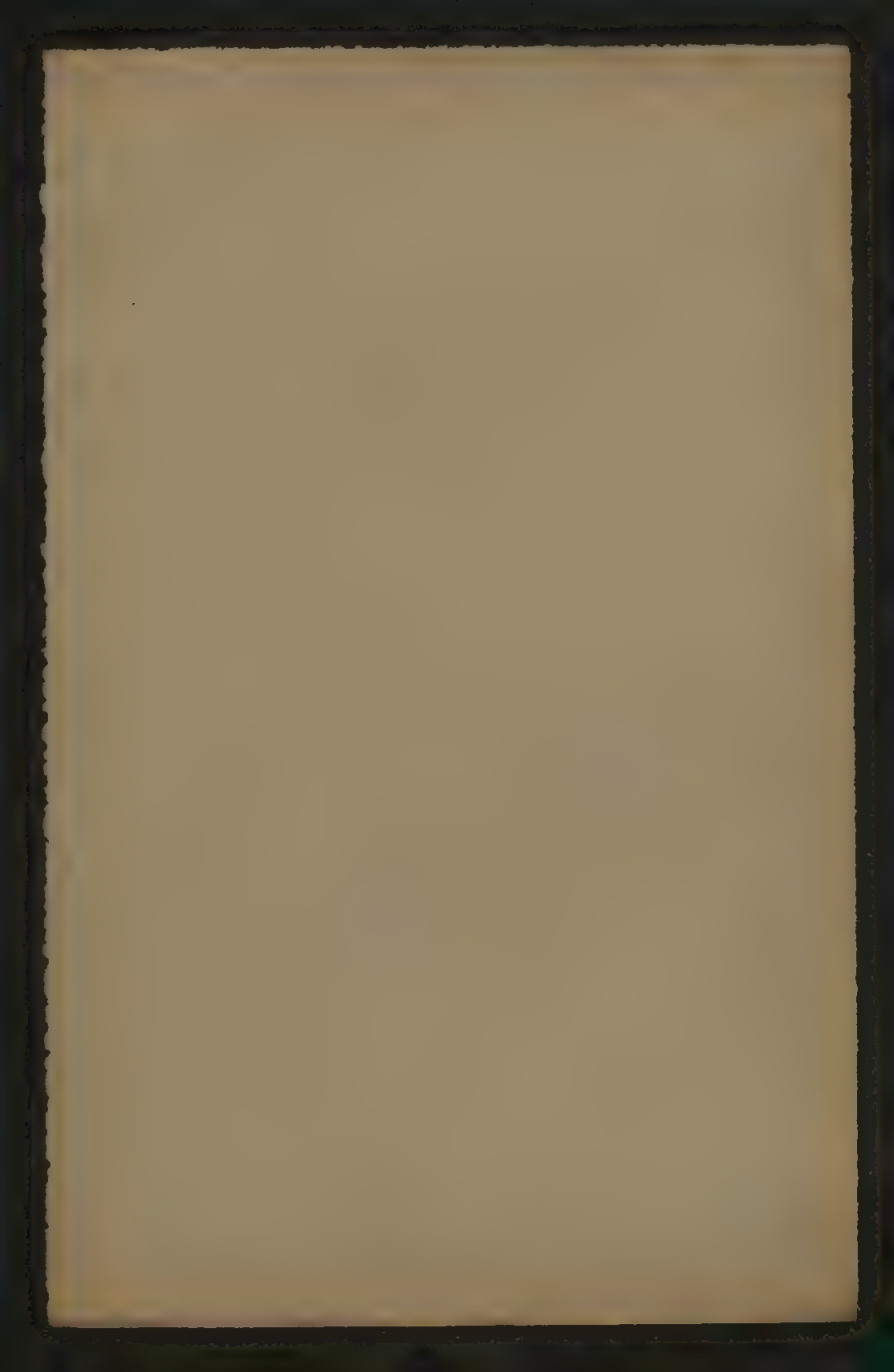
140
Zakulisowy a-e teatr. zakulisani' będgęz, odby-
wajęz się, przerw. prokaszęz, tajemny,
to powiem kółku xdała od obęzch wów
dnijęz się „Ta sprawa kółku dziennikaręz
zakusowała wstępić dla tego, że odst-
wiała zakulisowęz sprawę tęz, kółch
uwagało jako rzeczywistęz przedsta-
wicieli wójni „Czas 1877. 74. „Odpręka-
ła, jęz do kuchni, do koniun, do portęz
zakulisowęz, kółch kwiatęz, że, jęz
twaryęzka niema dla nięzgo wroku „77.
Kras. 72. 115. „Dzięzwsili z sobęz nie za
wse wesołe nowiny niepiękie i zaku-
lisowe" ib. 39. 55. „Dzięz w ten spósz
uwagało kłamać od kółbki, bo ile razy
wygadaty się niepotrzebnie z jakęz będz
zakulisowęz stawiono je potem na po-
kuty" ib. 58-81.

Zakutai'-at-a st. ex. dhu. ^{prose.} kawingi, oslonic,
zakapturapc', xwólost. kuta, ob. "Stoi
przed nim zakutana w cięplę i' goubz
salopz," A. Wilcz. woly rob. 161. cf. oku-
tać

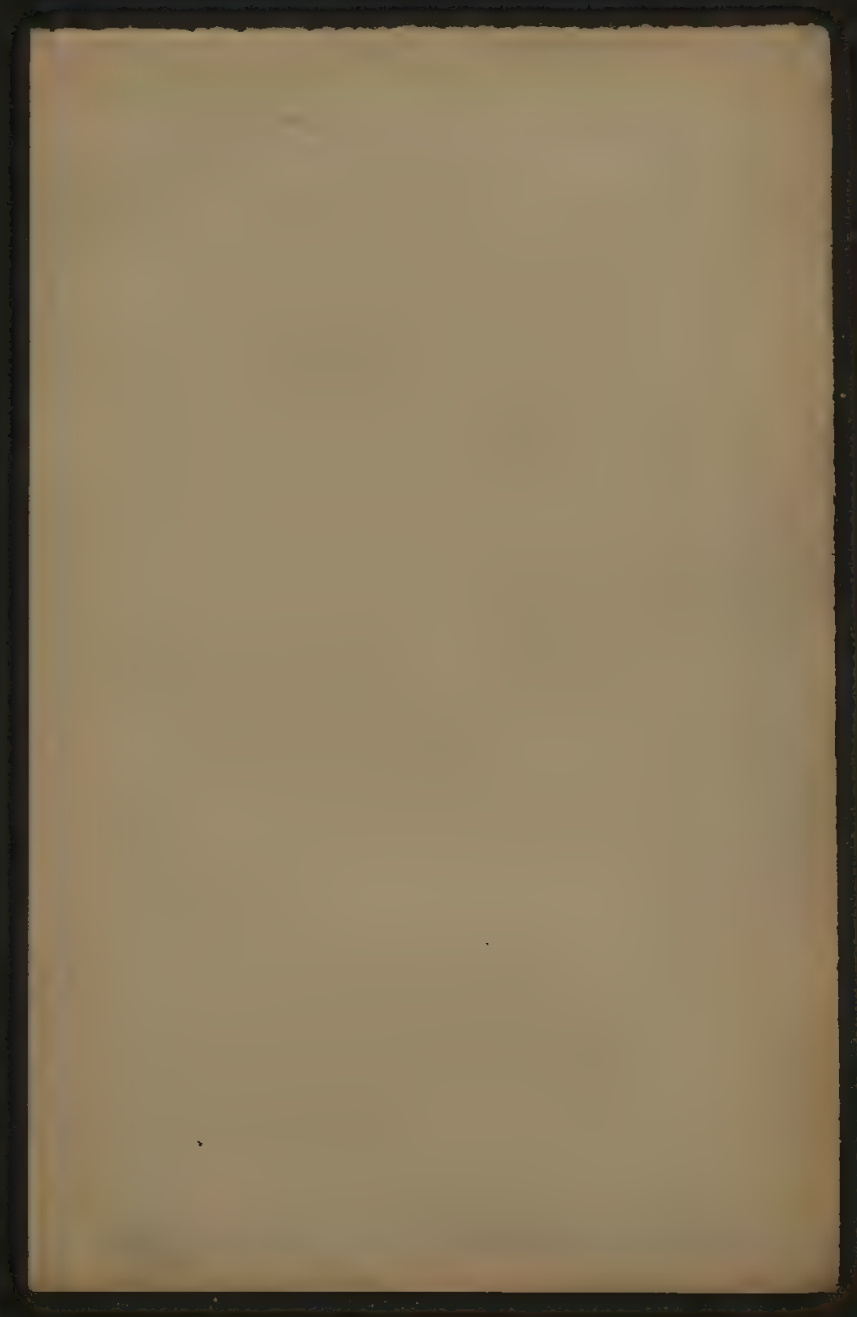
Захватороваі сі-а-руе і. ханіа др. хаже
гдѣ мѣстаіе мѣстѣ іу гдѣіе
„ Мѣстѣіе двѣ іуіе прѣдѣіе іуіе іу
захваторѣіе. гдѣіе мѣіе, а мѣ хостѣіе
мѣ на шѣіе, ” З. ханіа. 1. 124

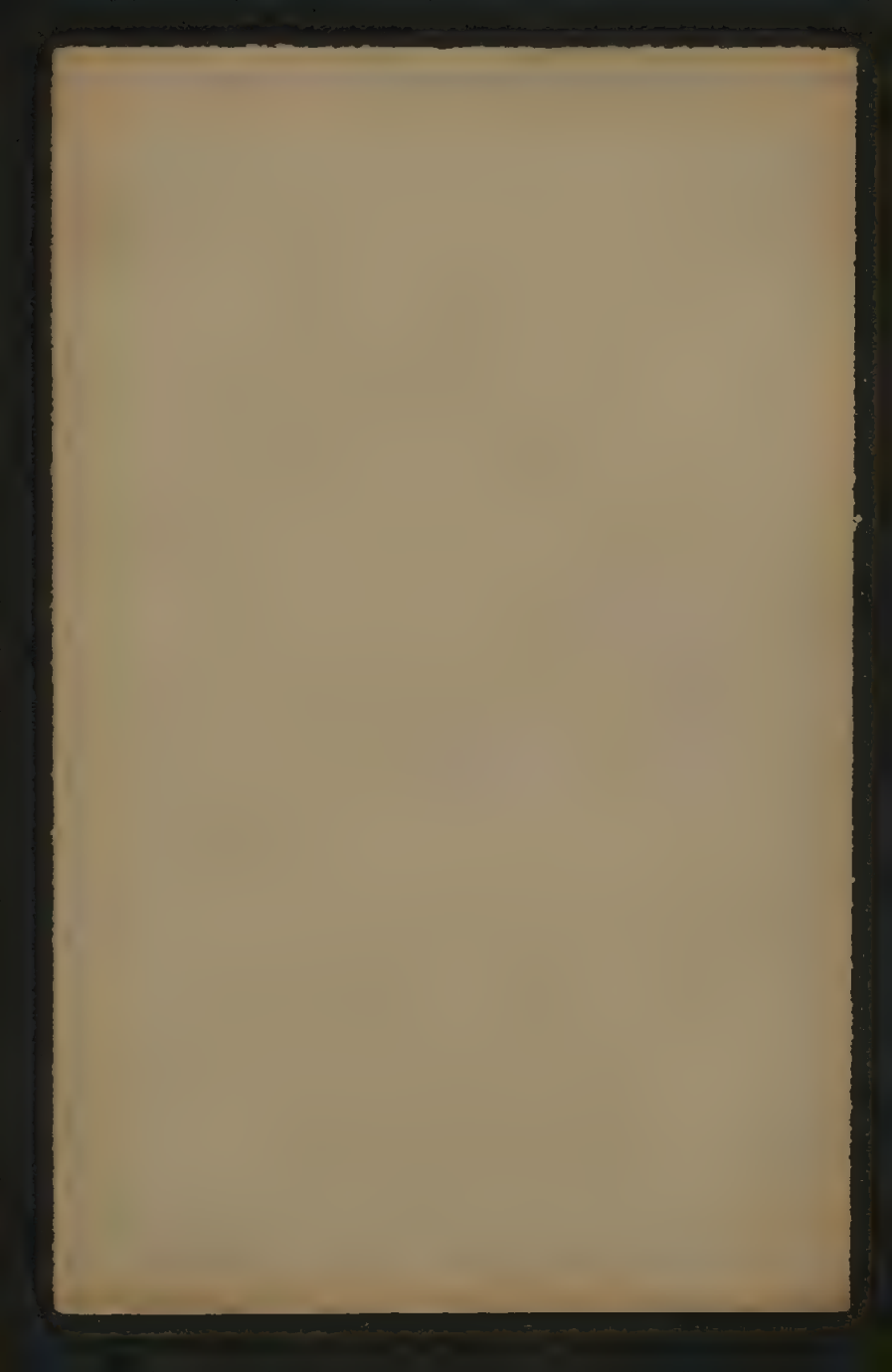
Kalac' or. dlu. Kalwai' cout. g. „Kalwai' ro-
baka „iart. Kalwai' gandto, pie', głośnie
skorupie ię do górszki „Kotniore Kalu-
dali na Kalanie robaka do blasku
sąpukowui „Zbiro pau. do hist. powst. 28.

THE
HISTORY
OF
THE
CITY
OF
BOSTON
FROM
1630
TO
1800
BY
JOHN
B. HENNING

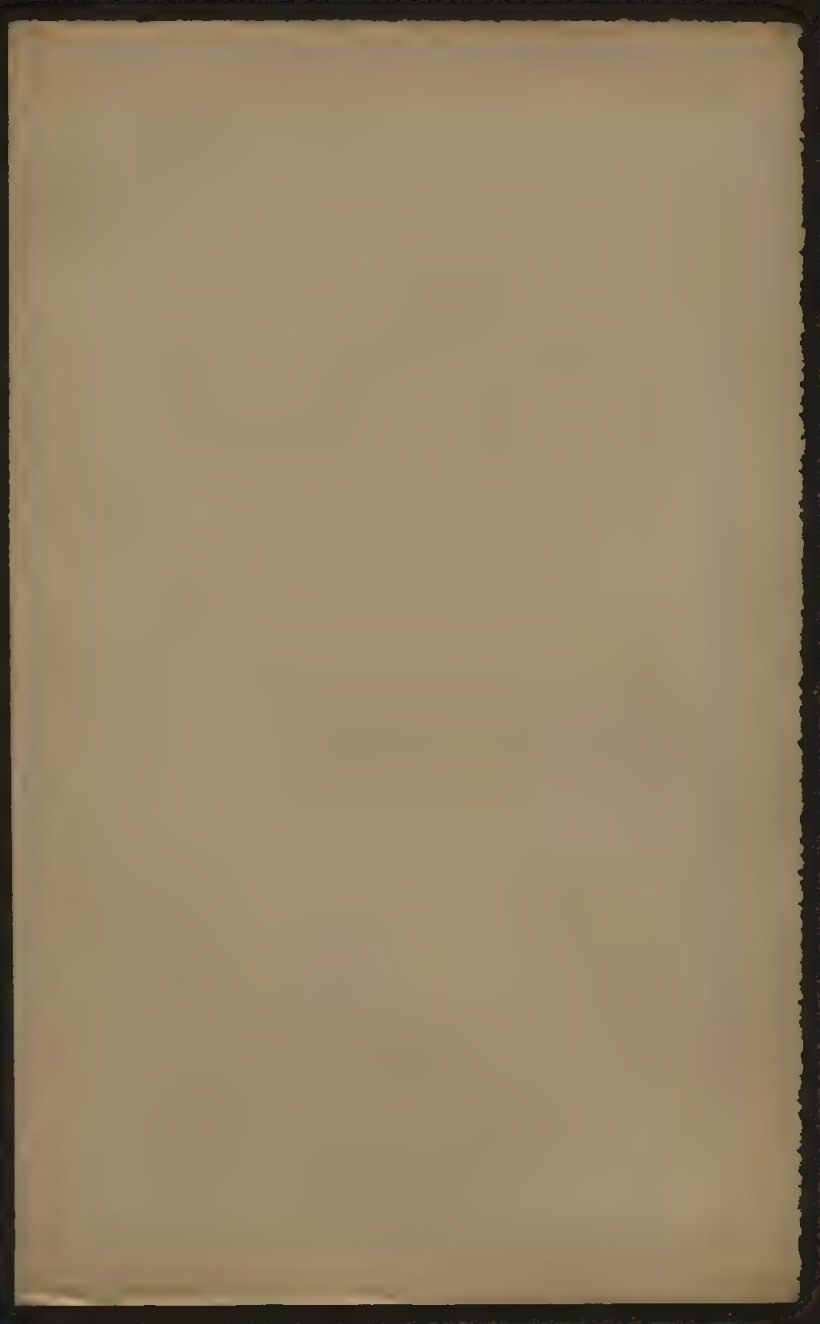
²
Zalce - ska m. cki-ów um. nięto. Wawa. bulka z
solą z postędniego ciasta, rodzaj placka,
w nięciu u nięto. Waw. 1872. 113.

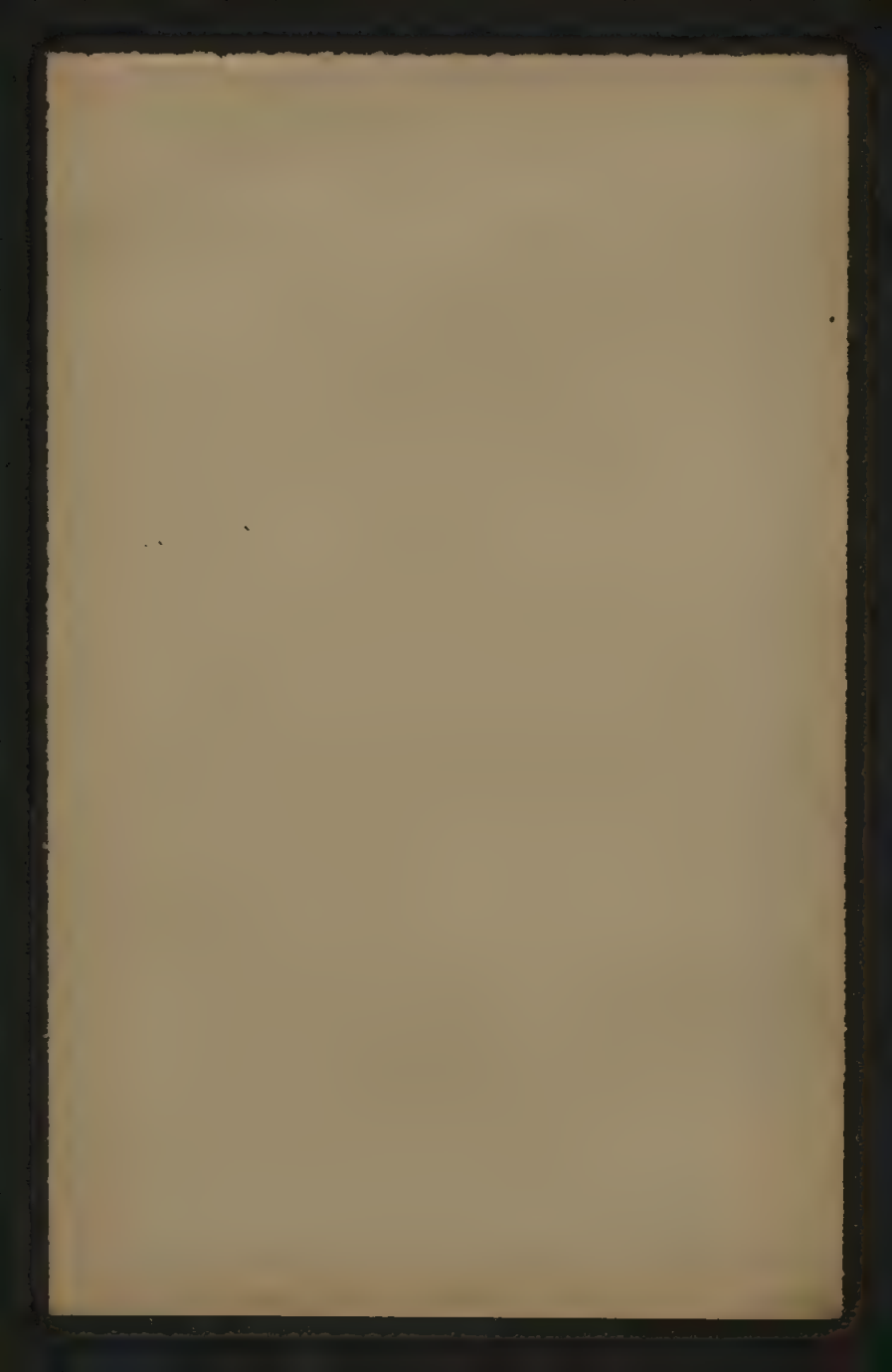
Залецанкі нех нм. з халецаніс да пань,
уніагі, ставаніс із о рэс, халоты
„Вавне халецанкі до ітхевкі нїс нїс
помогэ;... протравы тїсїс із... іа за вас
халецї із бѣдэ, " Т.І. ф.і. 1. 179

Zalibocki-a-ić prau. rosnąca pierwszego gatunku tytoniu „Kals jakis tytoni” używy tu, na północy i najwyższ Zalibockim /Kabajan-
kim rosnący 1” 77 Kwas. 13.29 „Kalsit kals-
bocki tytoni” z piaskowej fajki “ib. 17. 64

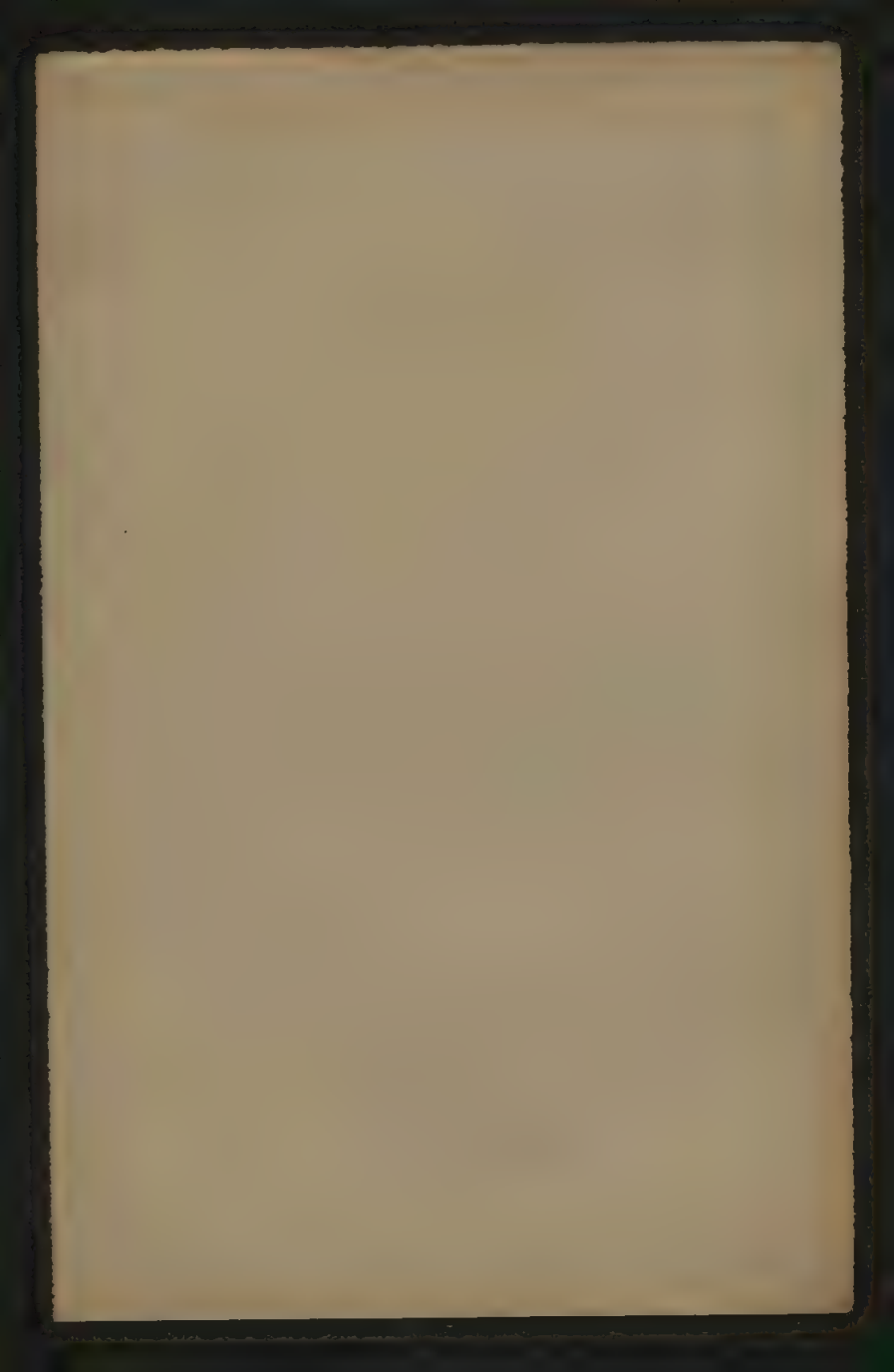
Zalotnistzek - rka. m. zki - o'w mu. x'ob. zalotnik
„ A witaj'ie zalotniczku mój najinil-
ny "O. kol 1. 233.

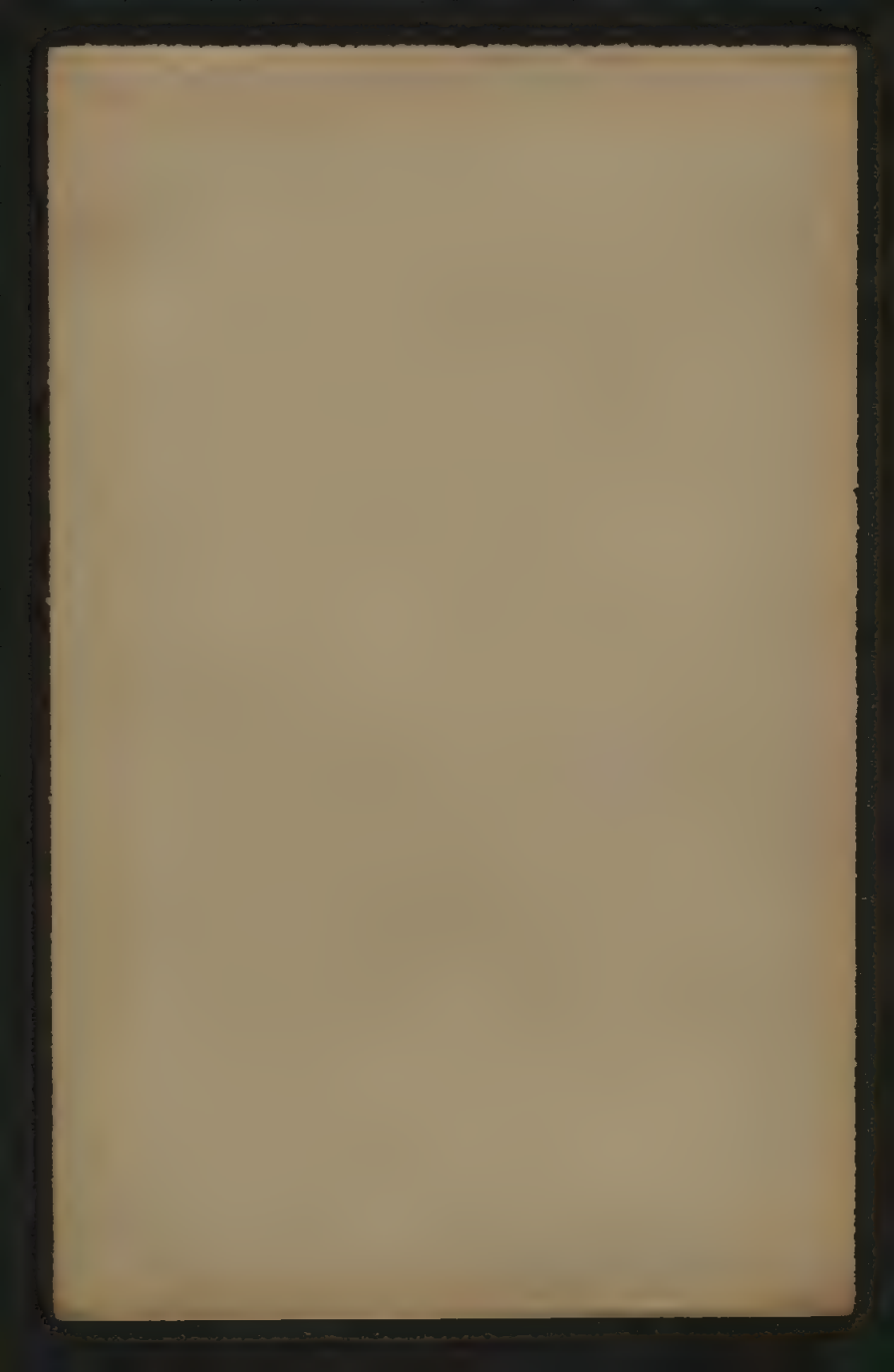
Zaludniac - at. a st. k. wku. Zaludnić - it. i dlu.

i - ^{się} ^{raun.}

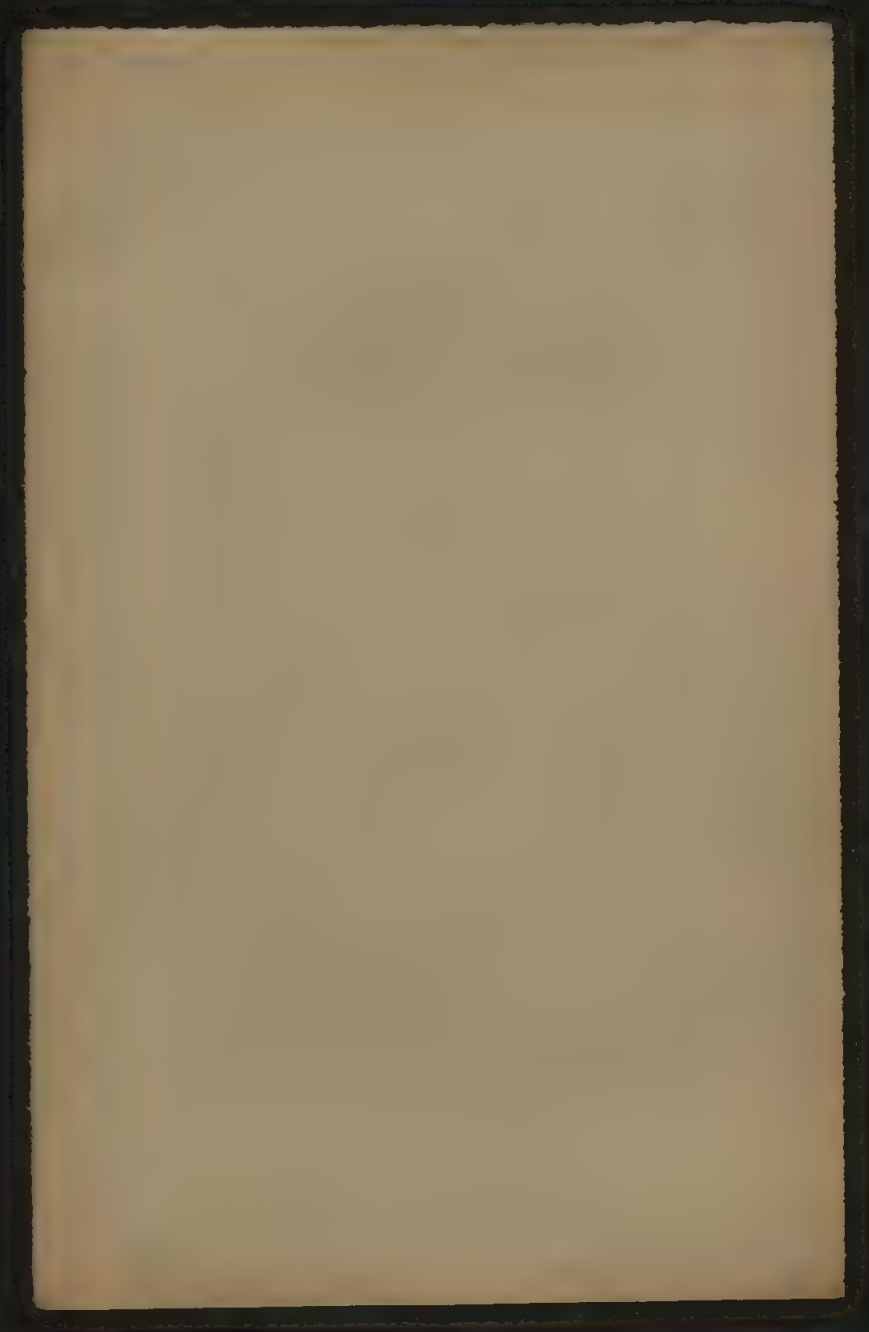
z fig. zapetniać ryżem i stworzeniem
wielkimi ludźmi „Jest powietrze
zaludnia się ptakami gwarliwymi” Jt.
Kraw. 75. 7. „Samotność i miłość mi pro-
straszna, bo ja potrafię zaludnić my-
ślaniami, praca, nadziejami” ib. 71. 137.
„Wzgardziłem niewielką sadzawkę którą
dziwnie pływem zaludniłem rybami”
Z. Kark. 2. 375.

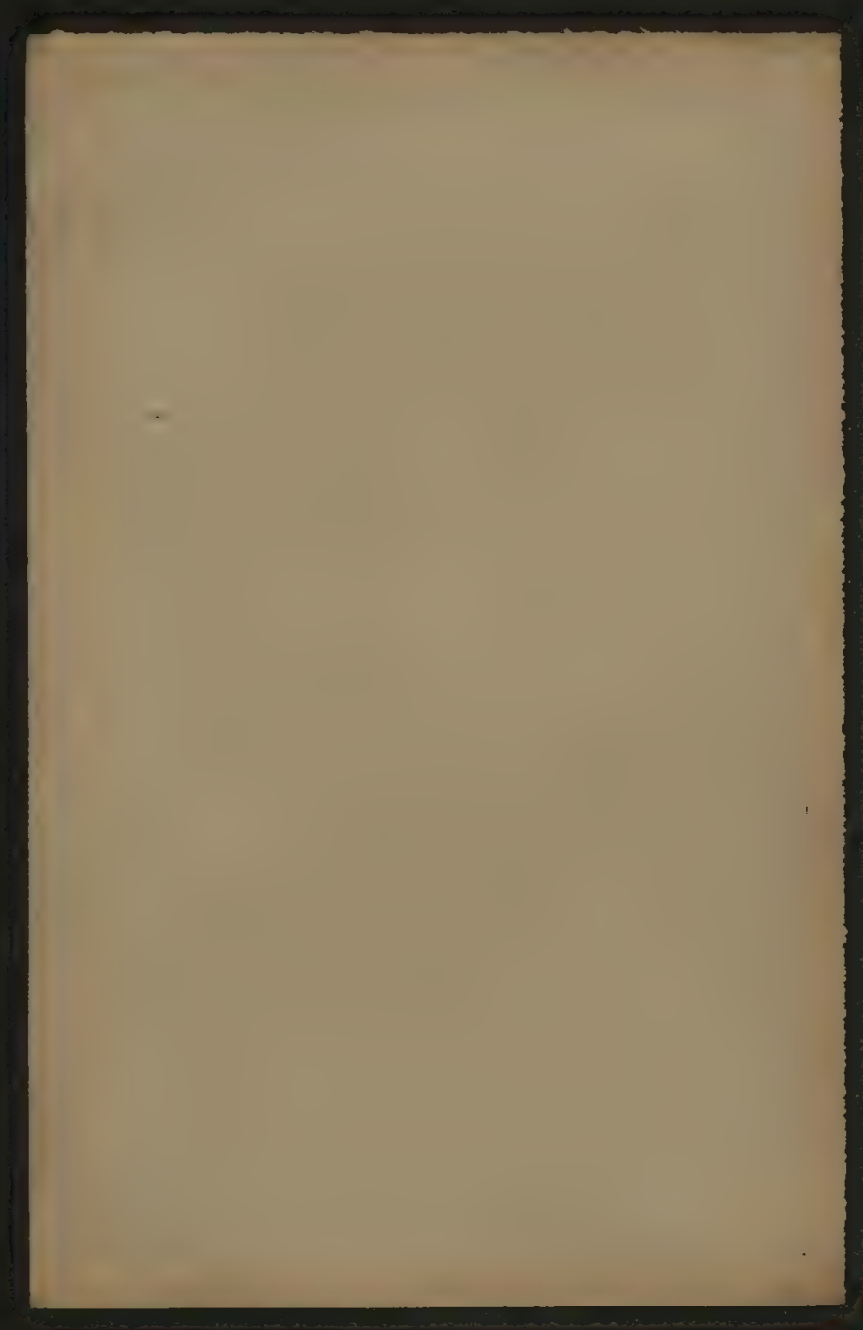
Zatapa'-at-pie st. ch. dku. podchwycić, przyta-
pac, stukę zatapać. Zygmunt zatapa-
ny do murawka był murawkiem "W Tab
kw. 2 Sum. 57.

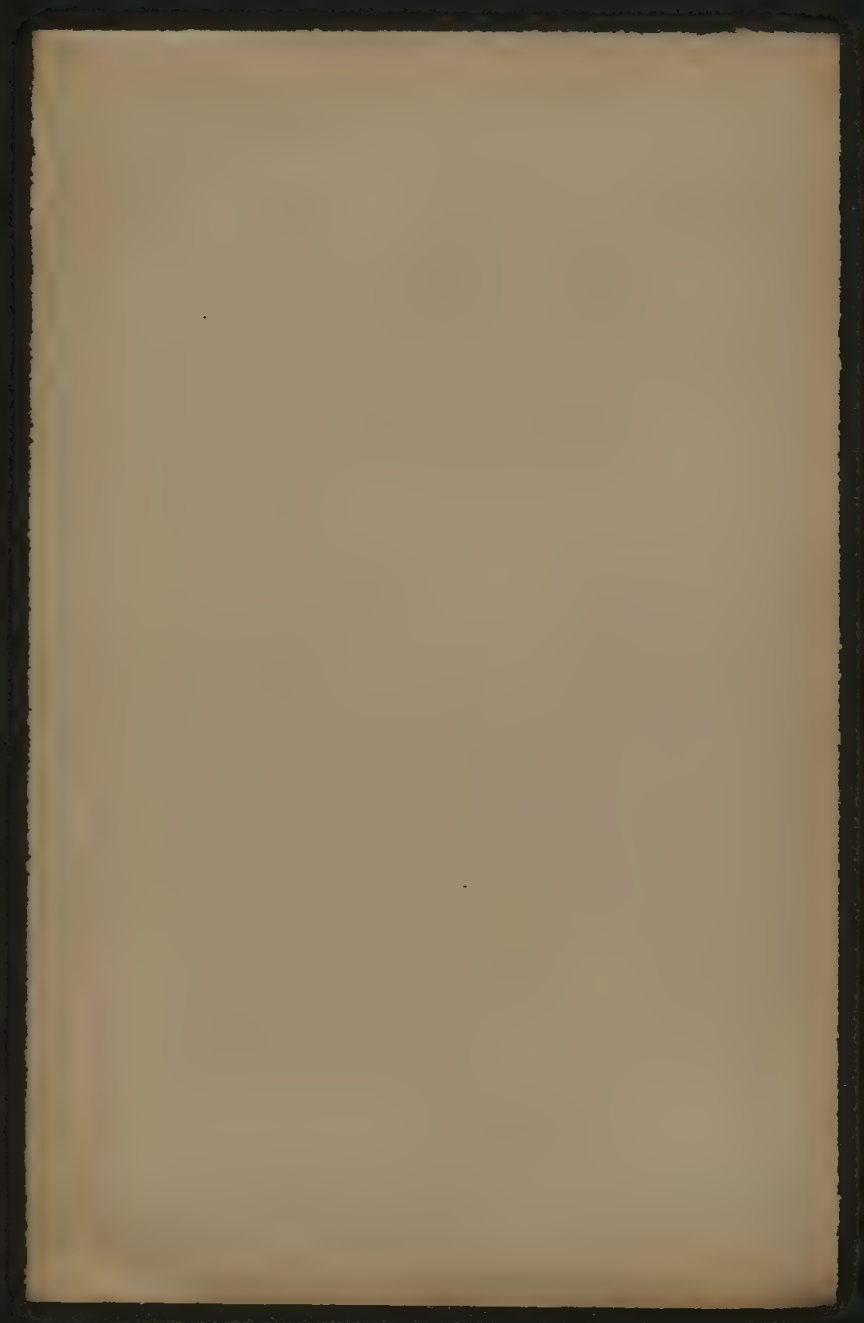
Zetechtai' - at - chce st. a. dnu. z auzgi Tectai', wlin
modra fala, przy mawowu z brzegu, zlek.
ka mu stopy katechce "A. Mich. 3. 18
§ 1. katechce "katechce", katechce "na
inierci."

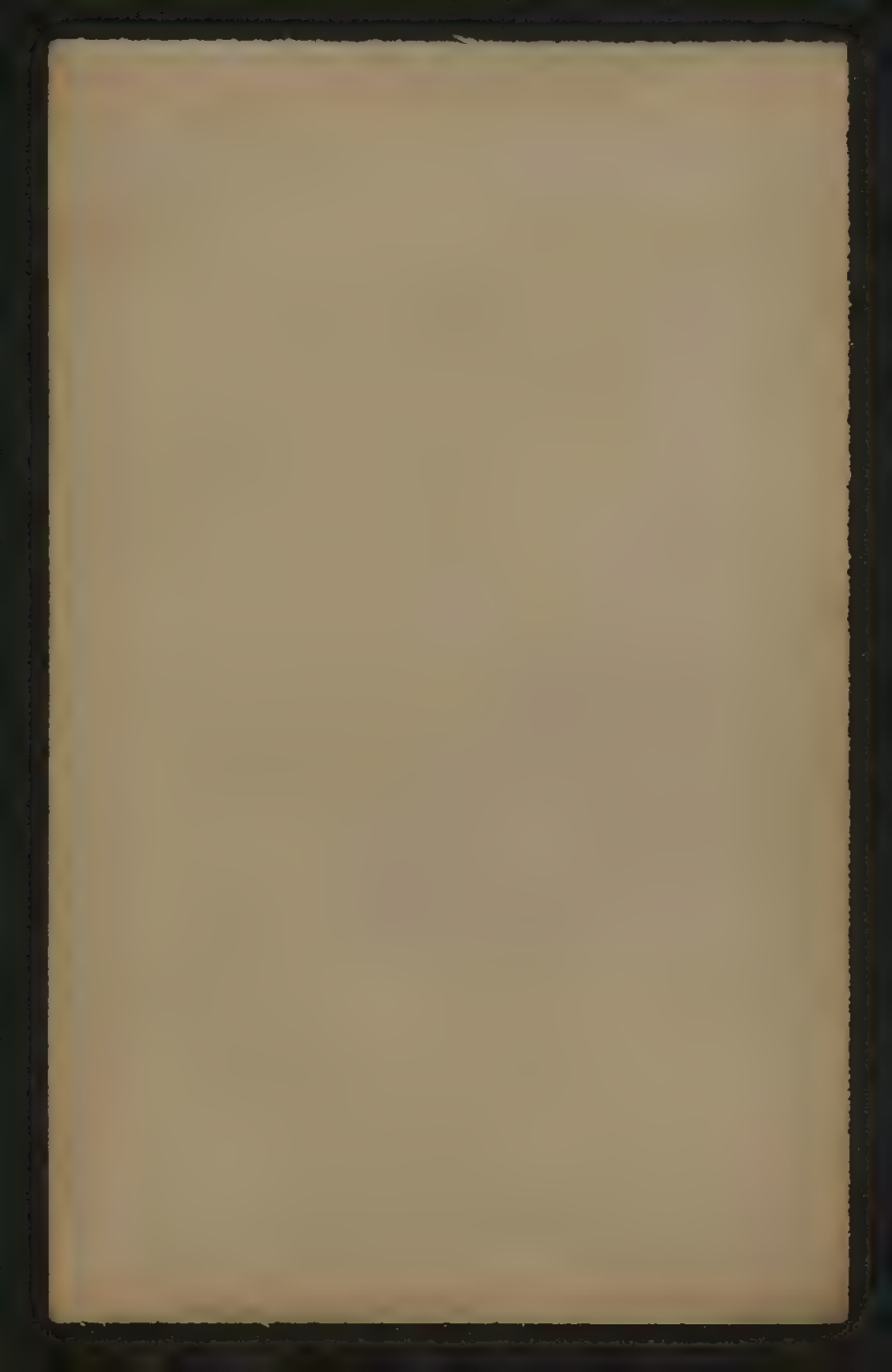
За́втра́иу а-е, в о́чках, в ро́ку, вѣ́и ма́йзѣ,
про́мѣ вѣ́и па́трѣзѣ „ Па́трѣа не́и на
тра́виоуеи вѣ́иуа “ вѣ́и Ма́рѣ Ма́рѣ. и
и́оуѣ ѣ

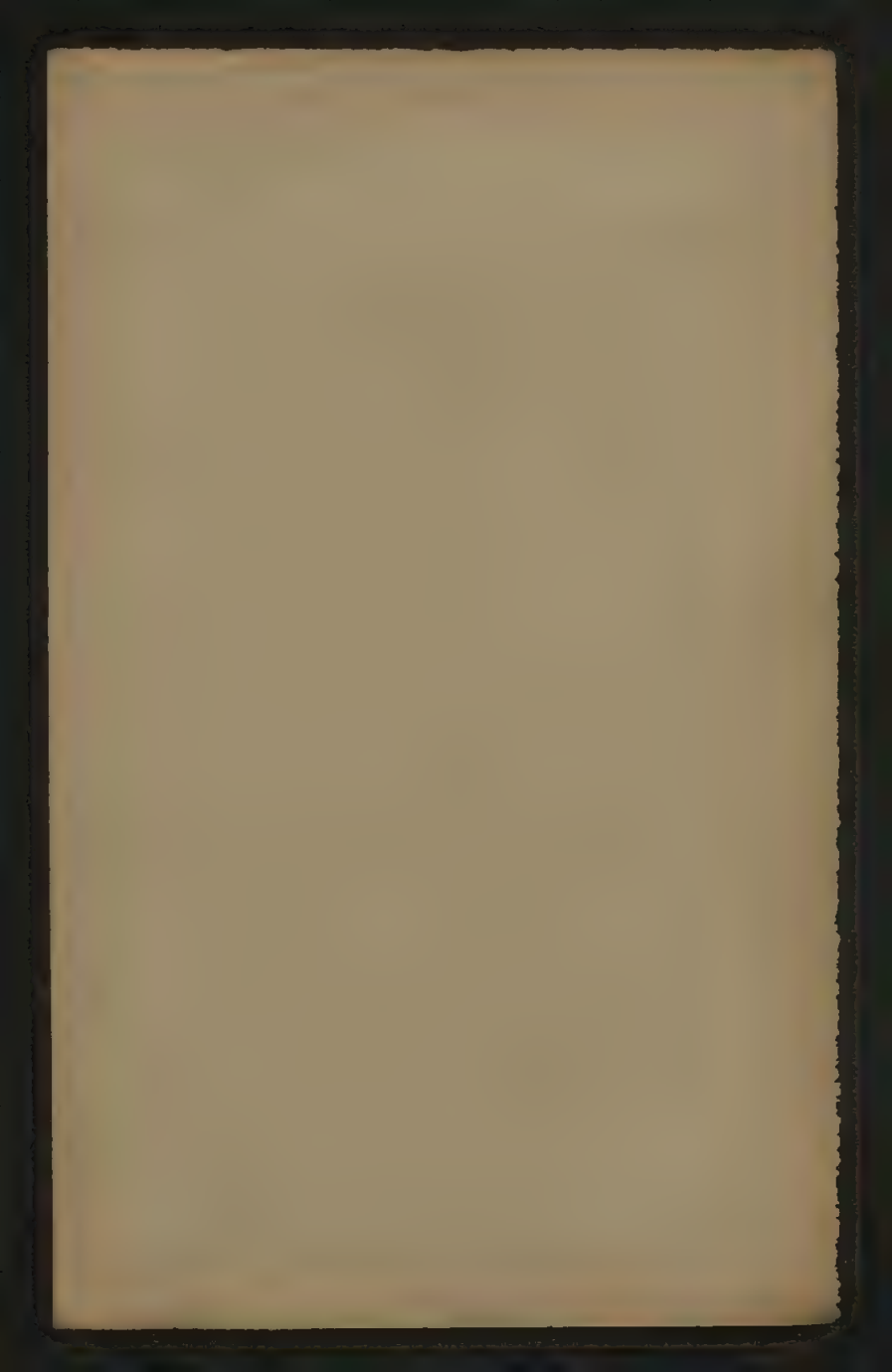
Zamarcie a. u. bez l. um. xxi. słowa zamarcie
poch. odgłosie niechaj się zamarcie
tōc " Dłuszy polny w Kolicy roba-
Mit gus z tego umiędzy zamarcie "
Z. Kawa. 5. 35

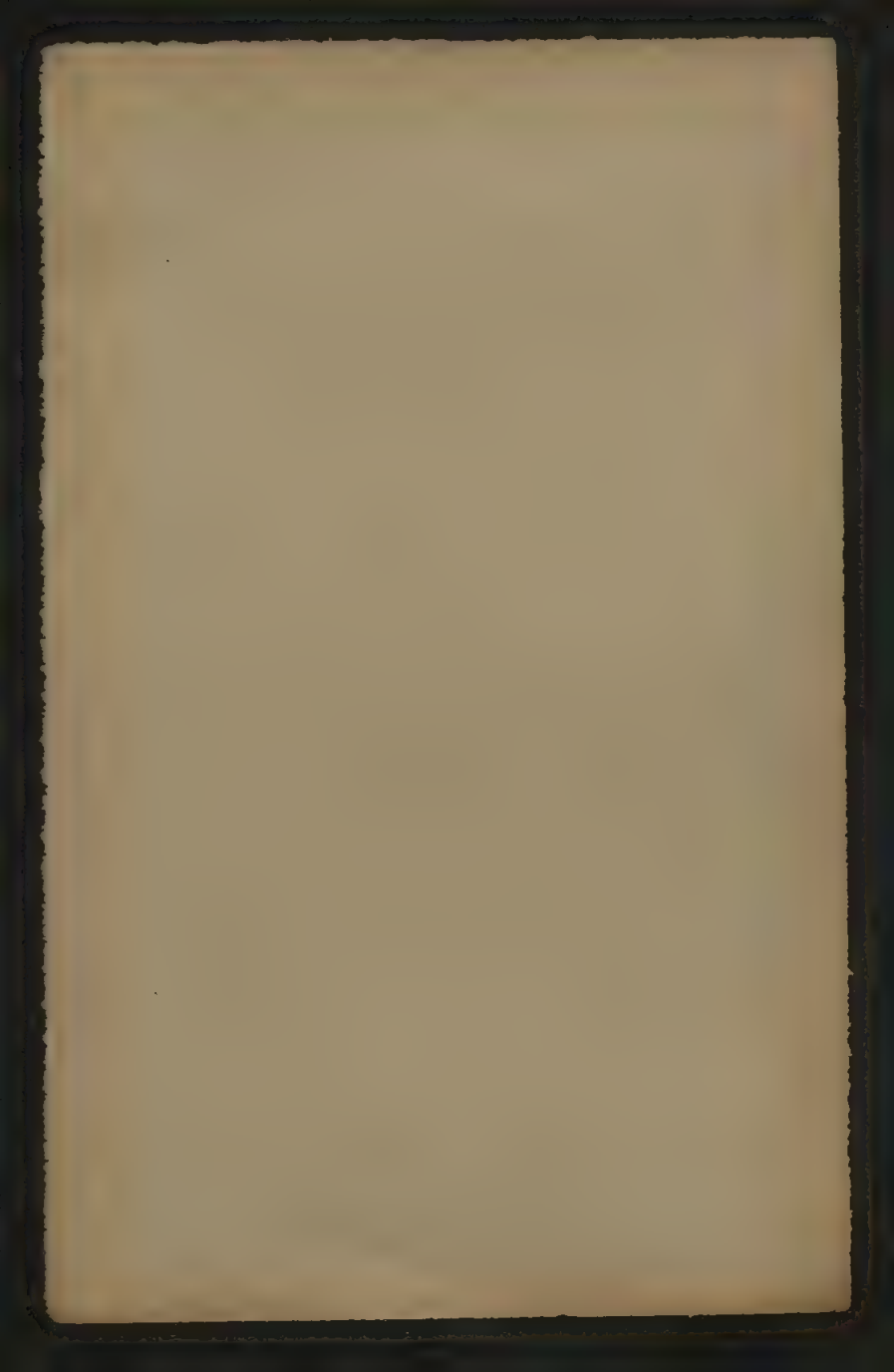
zamaskować - at - kuje się dłu. z uści, katoic,
przedstawie, wysłanie w innej formie,
w innym świetle „Jak więc takiej baw-
niwy jako on uosządać się jadtam - to by-
to coś specjalnego. - Może to nie była
to aramnia, ale zamaskowana sama.?” J.
krak. 76. 19

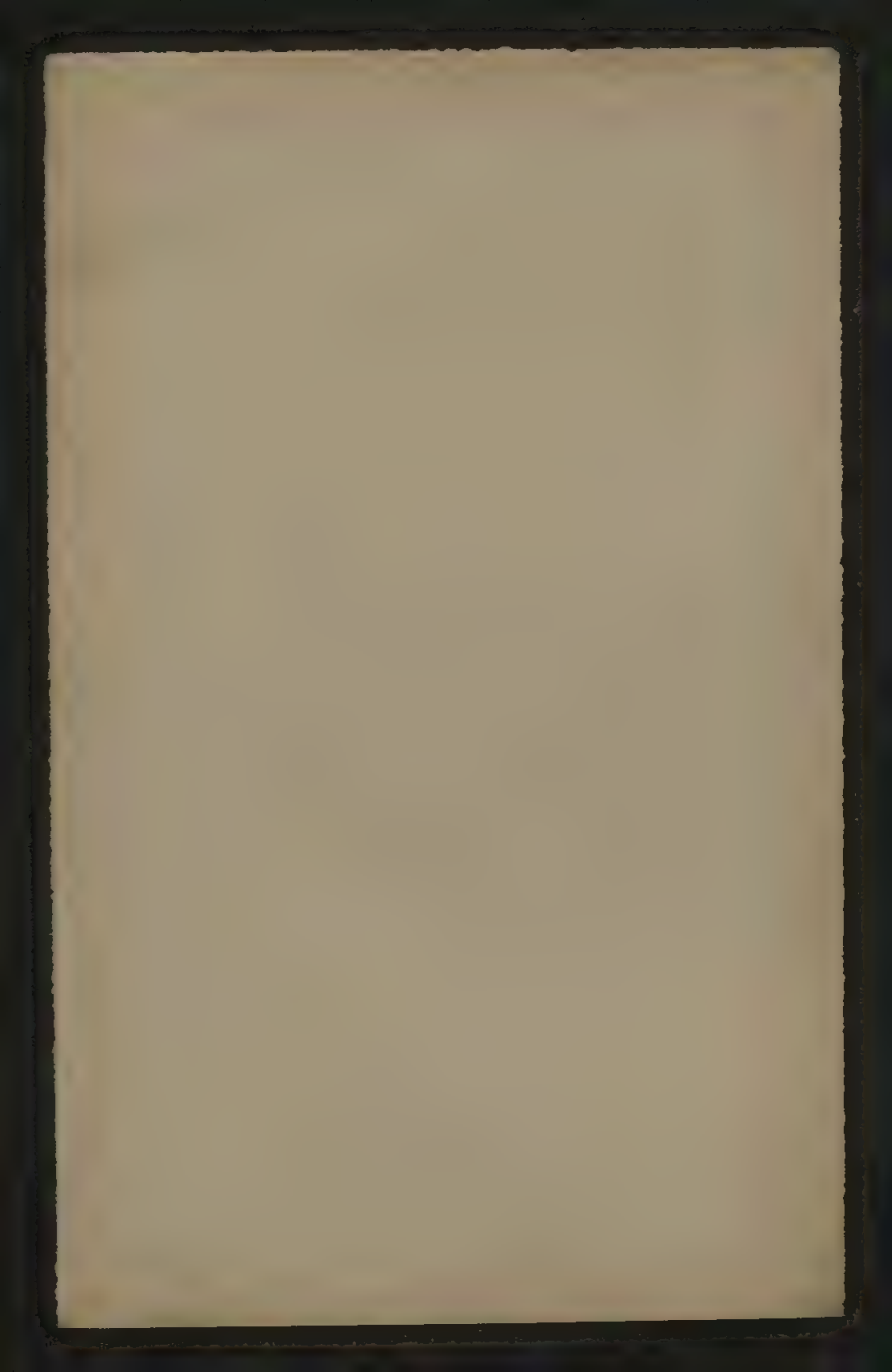
Zamarzyście powst. zamarysto z zamarzem
„ Kapela królewska nie ściekająca kucano
oderwała się zamarzyście ” Tyg powst. 1882. 2.

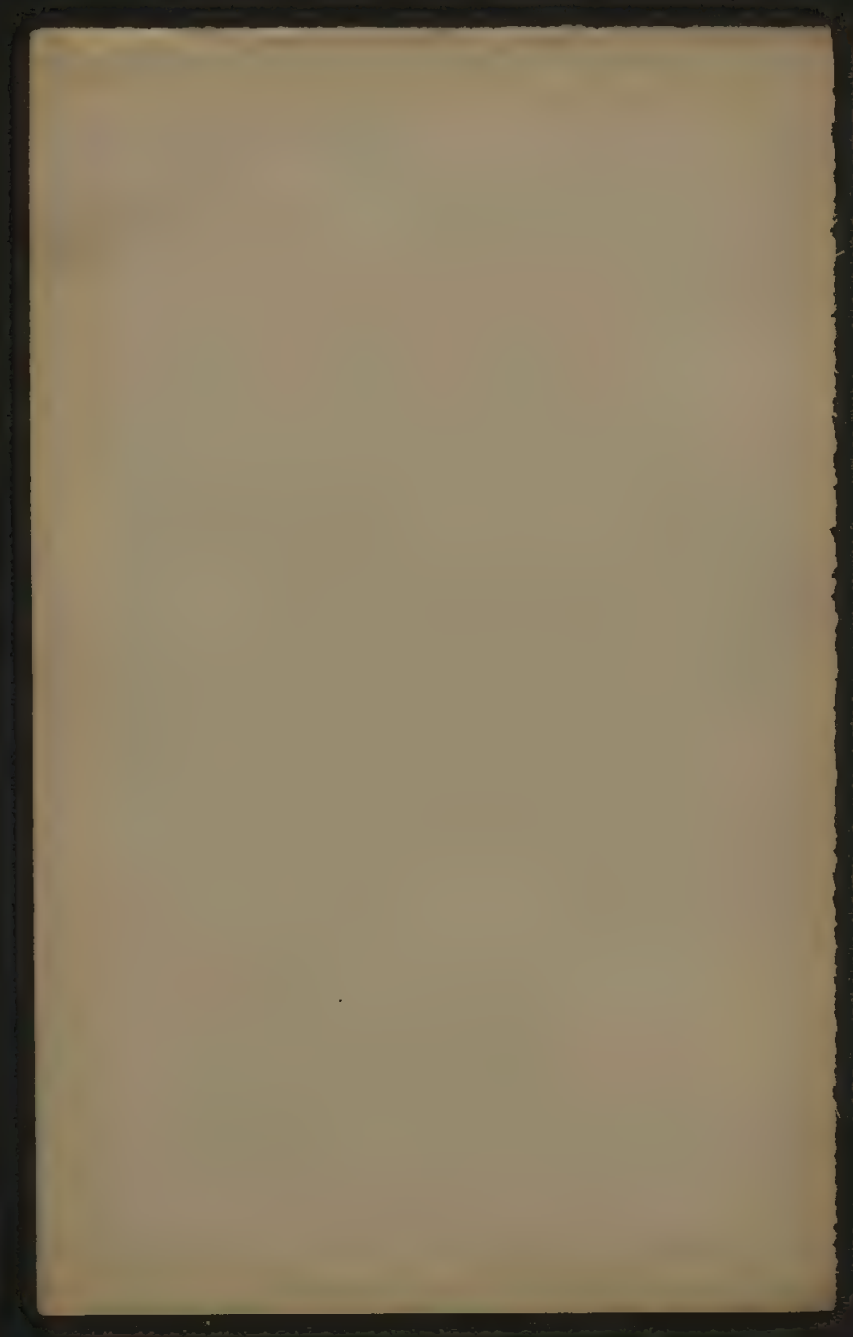
Kamagipójście - a. z. ścia - pójść m. (cf. Linde pod
wyr. pójść) wydanie uż. za mąż kobiety
„Nie juchci też, Górka... kamagipójście na
myśl nie przychodzi?” *J. I. Kras. Dubo 2. 73.*
„Im bliżej to kamagipójście - temu mi
się wydaje straszniejsze” *D. Pol. Dr. Ser.*
157 „Ja ci się wyprawić nie mogę, że
mając taką egzystencję swobodną, swo-
bodną, chcesz choćby pomyśleć o ka-
magipójściu” *D. (Dr. Ser.) J. nar 1875. 232.*
„Sam ojciec nasunął jej na myśl kamagi-
pójście. - Jeżeli się kto trafi - odrzekła” *J. I.*
Feb 2 327. „Takie kamagipójście Antosi
byłoby świetne w opinii parafialnej”
J. Karłow. Dier. lit. 2. 690 „Dwa jej ka-
magipójścia przed jej na rachunek dzi-
waństwa poliożyć było można” *J. I. Kras.*
72. 186.

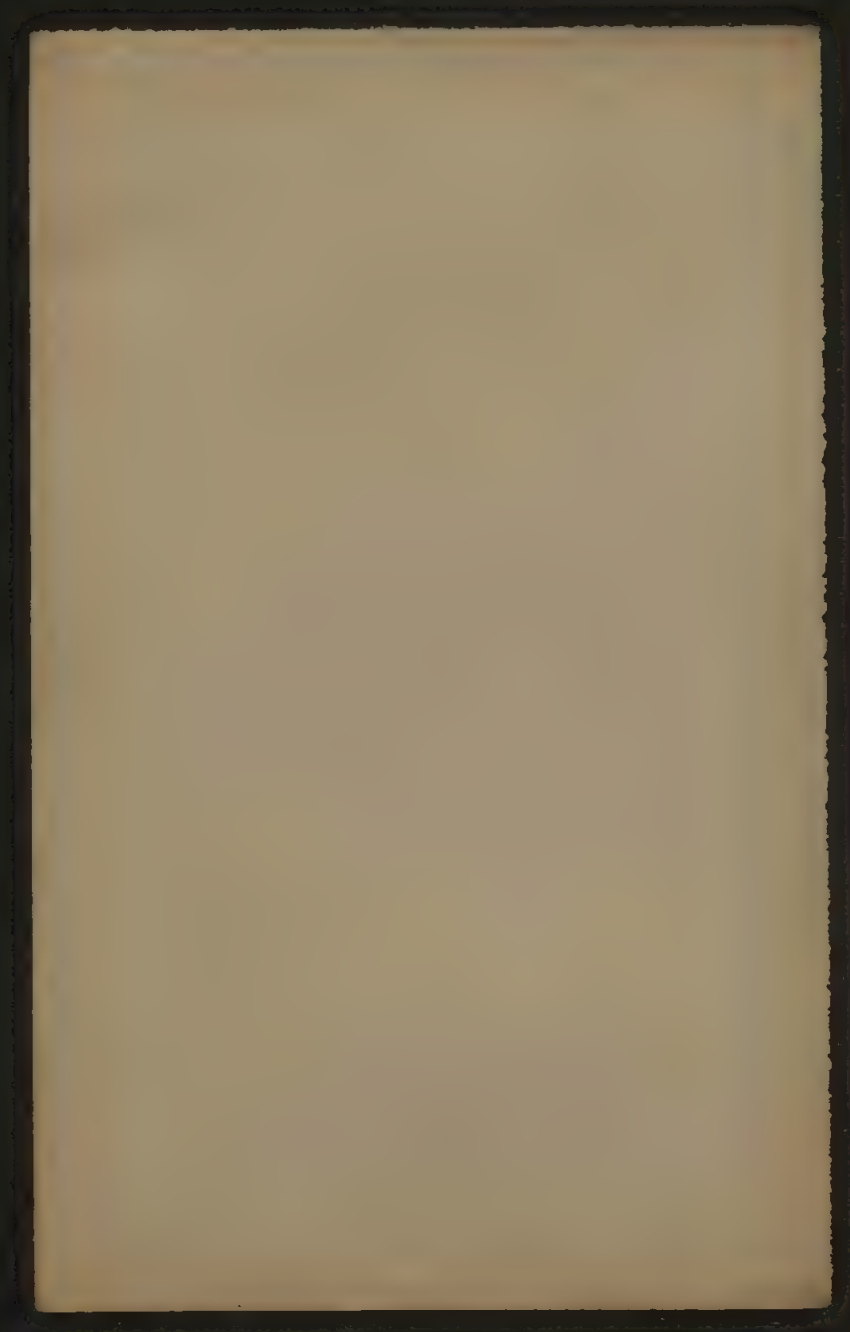
Ламіан - и. м. ѝ гв. „на ламіан“ = на калѣа, на
сарас, над ^{уид мѣсто} рѣкѣ пр. „на ламіан кѣкави“
кѣка „Л. ј. іебу мѣи на сарас гдѣбу вѣрабѣ.“
Ліана Кејѣ. Рупи.

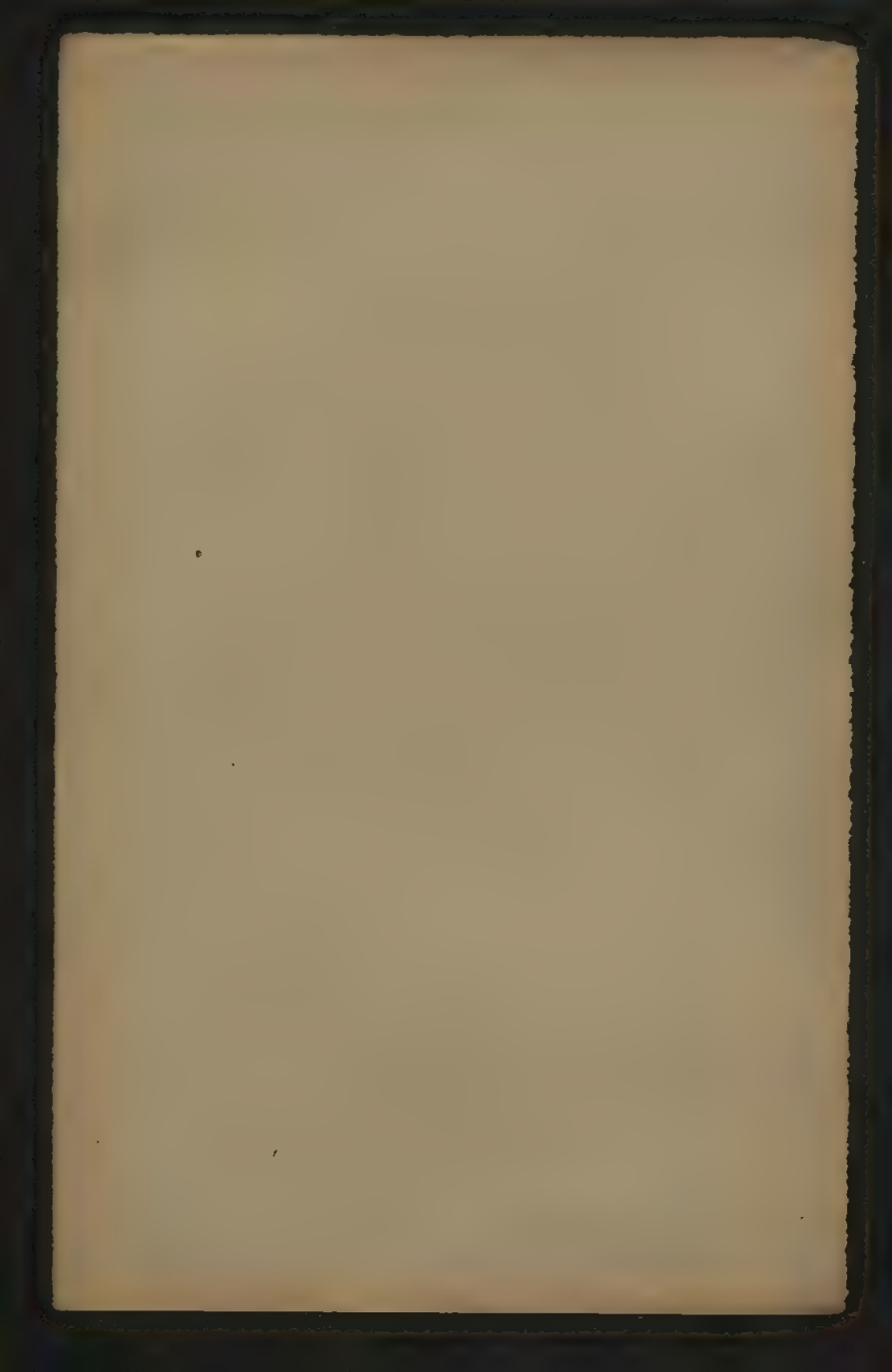
Kamieńscy - a.e., nie miłośnicy nie tutejszy,
gdzie indziej znajdą się, przebywa-
jący „W dramacie rozpoczynają się
głównie występy artystów kamień-
skich.” *Quis Slurum* 23. 155.

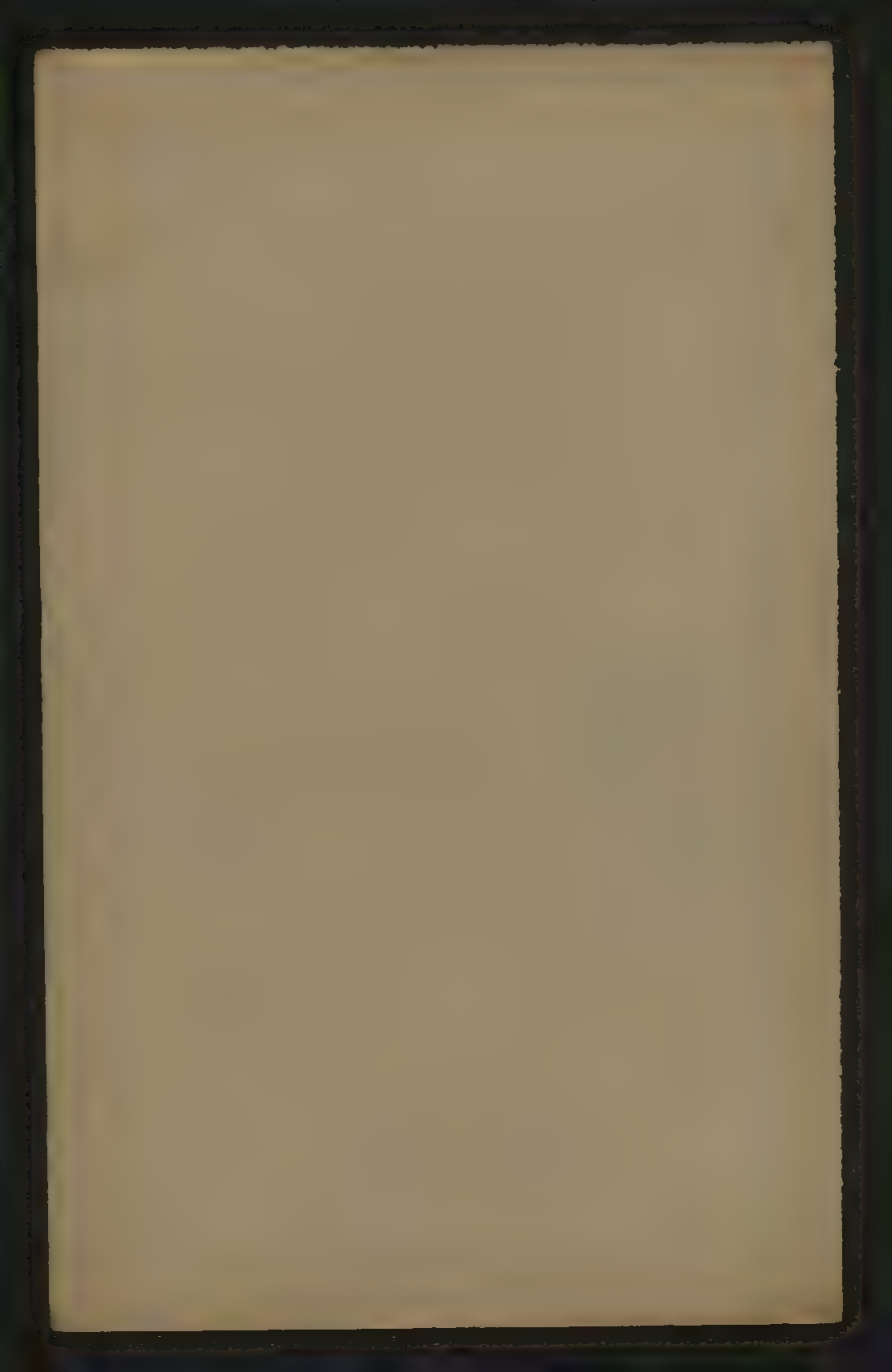

Z kamiejski - a ie poza miastem znajdujący się
cf. karogathowy „Spacery kamiejskie
są dla warszawian ulubioną przeje-
żdżając pod czas dni pogodnych” *Qui*
Pluton 23. 156.

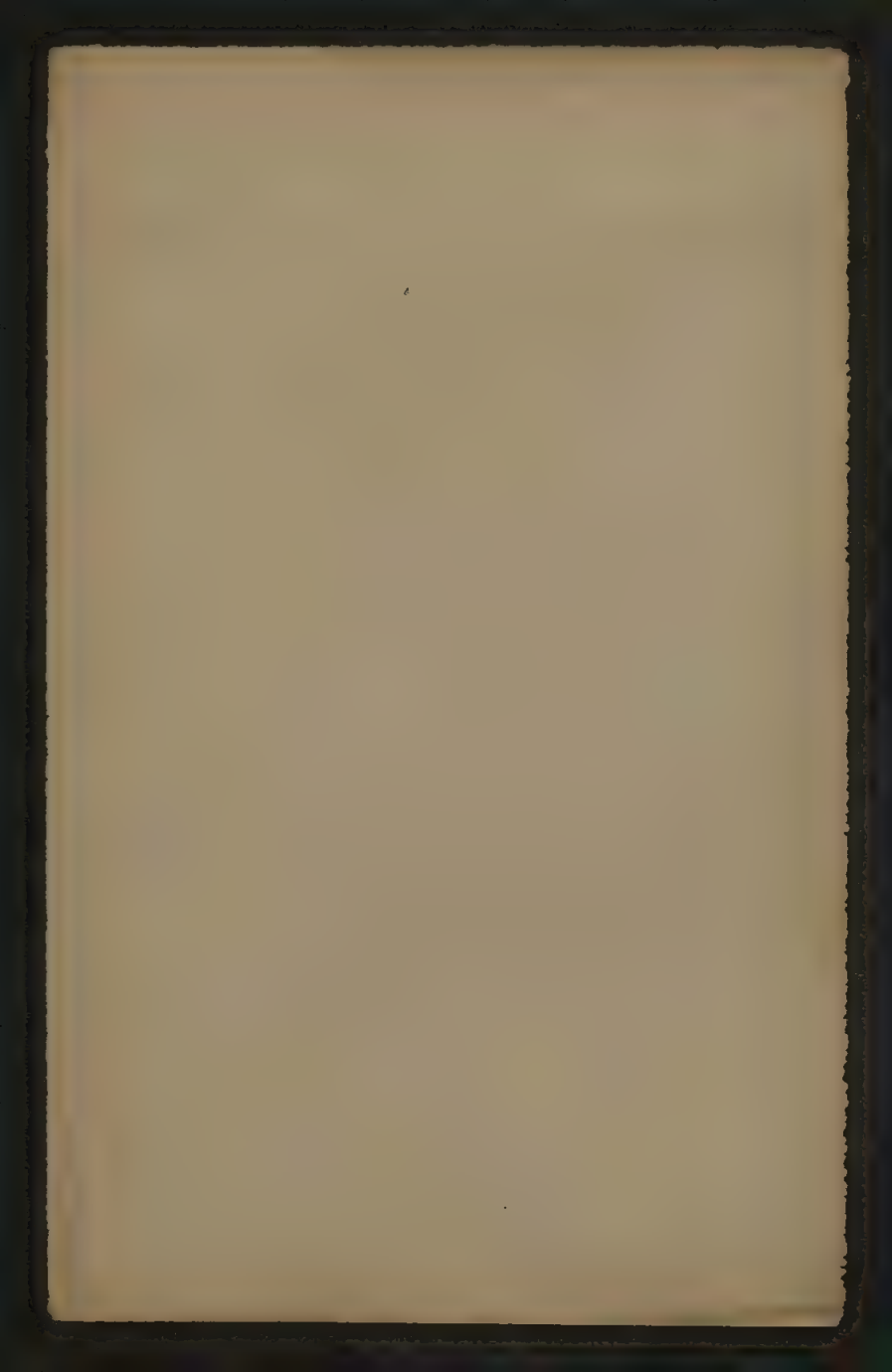

Zamiętny-a-e, od kamieńci sirijskiej, Cresto
jawnie nawiązując, kamienie burskie
ziemię na wiszącym powołaniu
dnia & nocą "W. Pol. 7. 257.

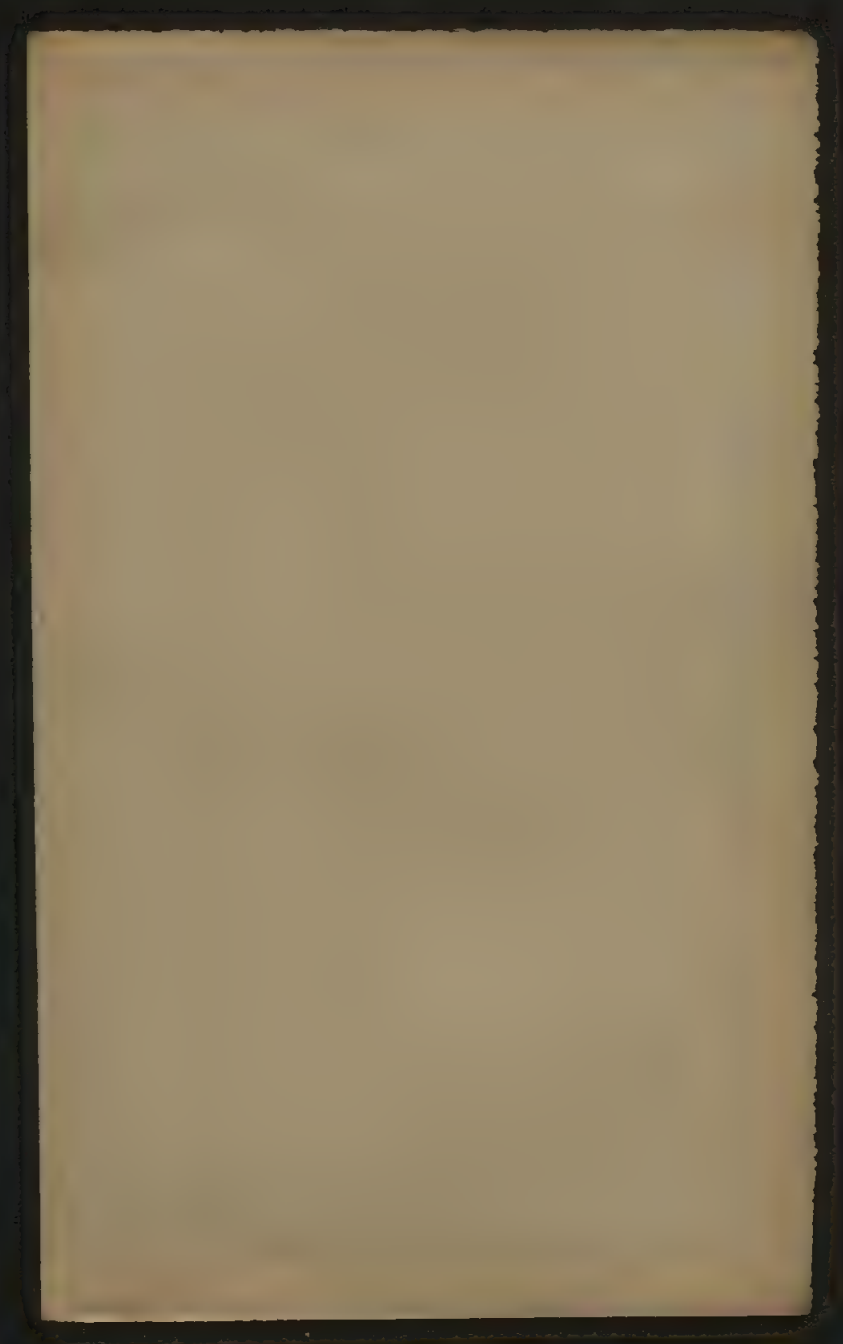

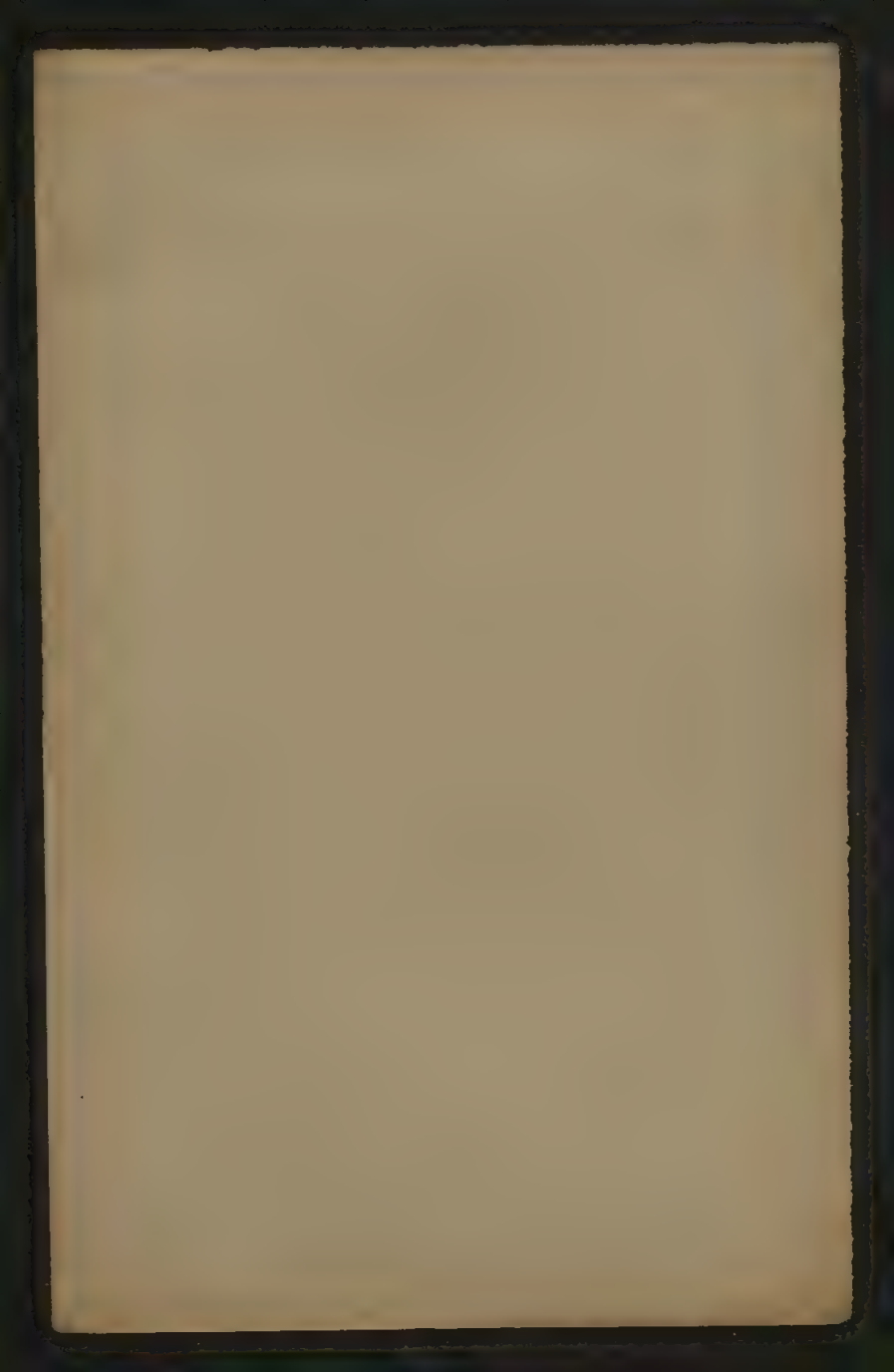
Zamorkec - va. m. ry-óu mi. zamorkem miew-
kajazy, zamorkowyk, zamorkanin
„wóńko wiońsiana (jaskółce), azaxi na
kwiady sama tak puzkawa nie pruw-
dem? czyś od zamorków? lub od gro-
mady co kimowała pod lodem?” ZD.
Zales. 4. 12.

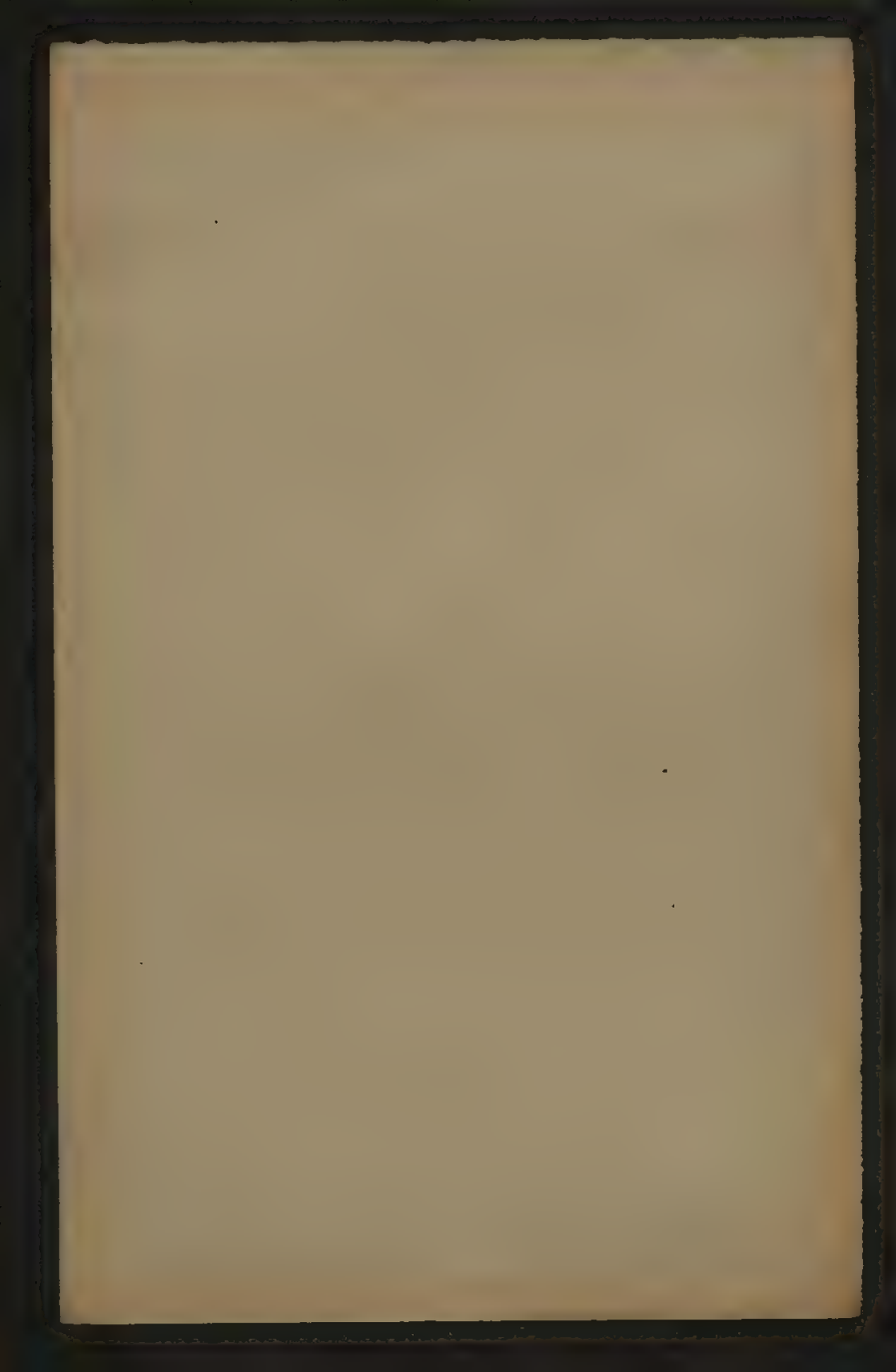
Замрохъ и. хъ-у им. замрок, замрока, за-
мроке пг. " Мы так хъ' хъели! а
хъи в замроу. " Л. Край. 2. 399.

Zamur^ować się - at się w. zaim. dku. fig. odoobni-
się, rozklepić w kłam. moral. „Kiedy wig-
ny szły ciato, kto uż w ciele zamuro-
wał, o. tennoby wypadato, by dricuz
myśle polewał” Ed. Wasil. Soc. 330

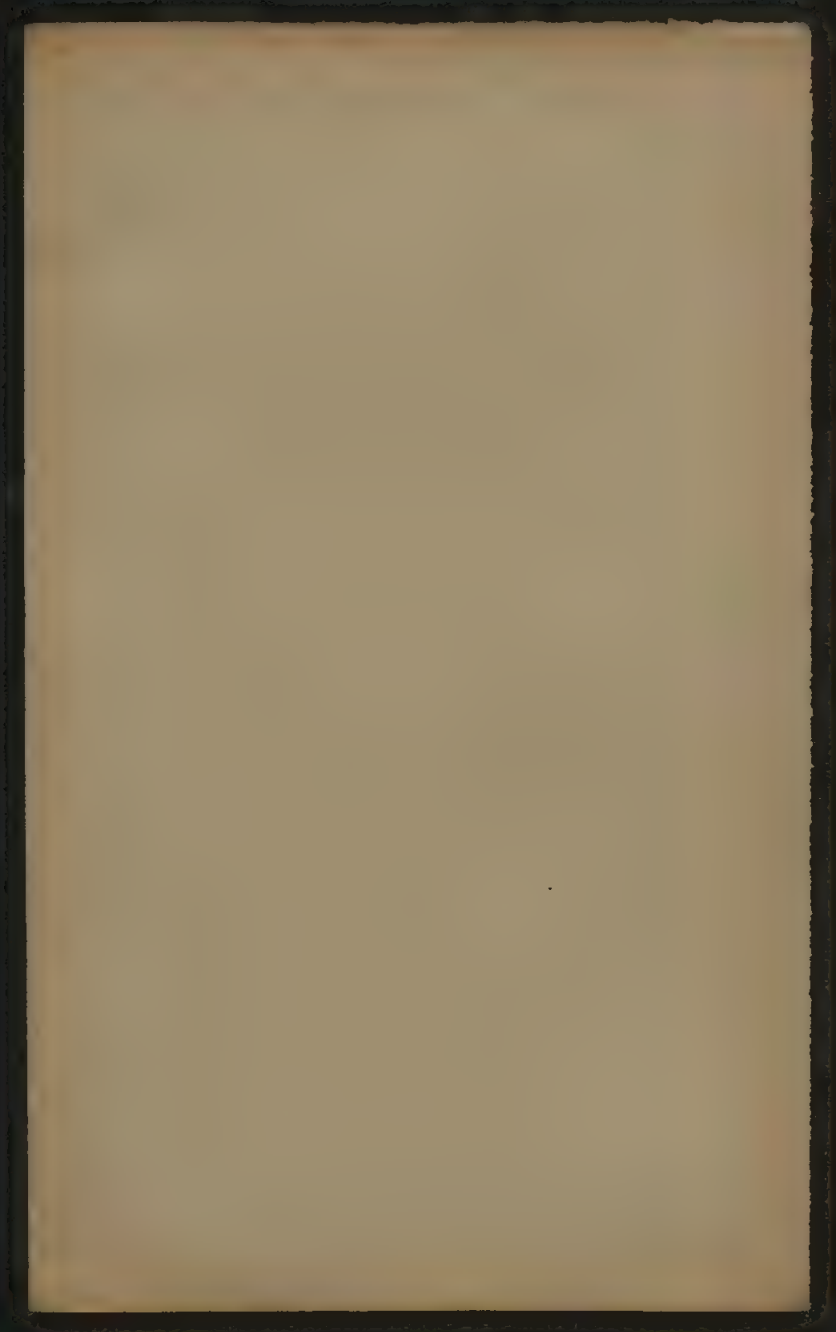
Kanegowac' at-gupé st. ex. dnu 1. ai. negawo, ob liwce
negowai' / Zaprawecnyé „Kedy to miata
byé jedyná droga, ominiéte už Kanego-
wai' stawowno" L. Kawk. 4. 91.

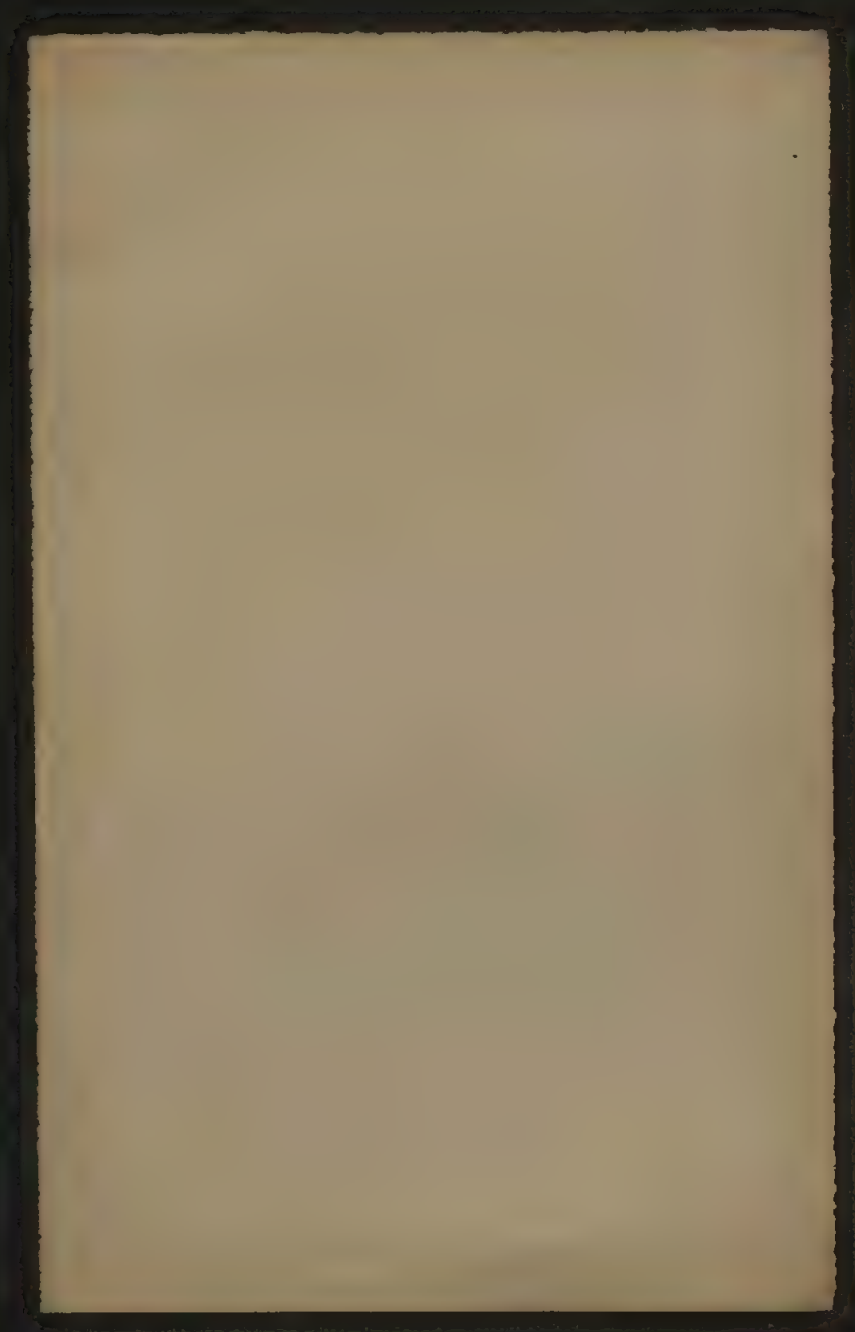
Zaniepokoić - it - i' st. ex. dln. wzbudzić niepokój,
nabawić niespokojności & - się st.
xaim. doświadczyć niespokojności, do
znać obawy i niepokój o co „Usty-
mauwy że x cyrkuli przyjechał ko-
misarz x asystent yż wojskowy, ka-
niepokoiła się w myślowym skupieniu.”
J. Roz. wiek 1886. 269.

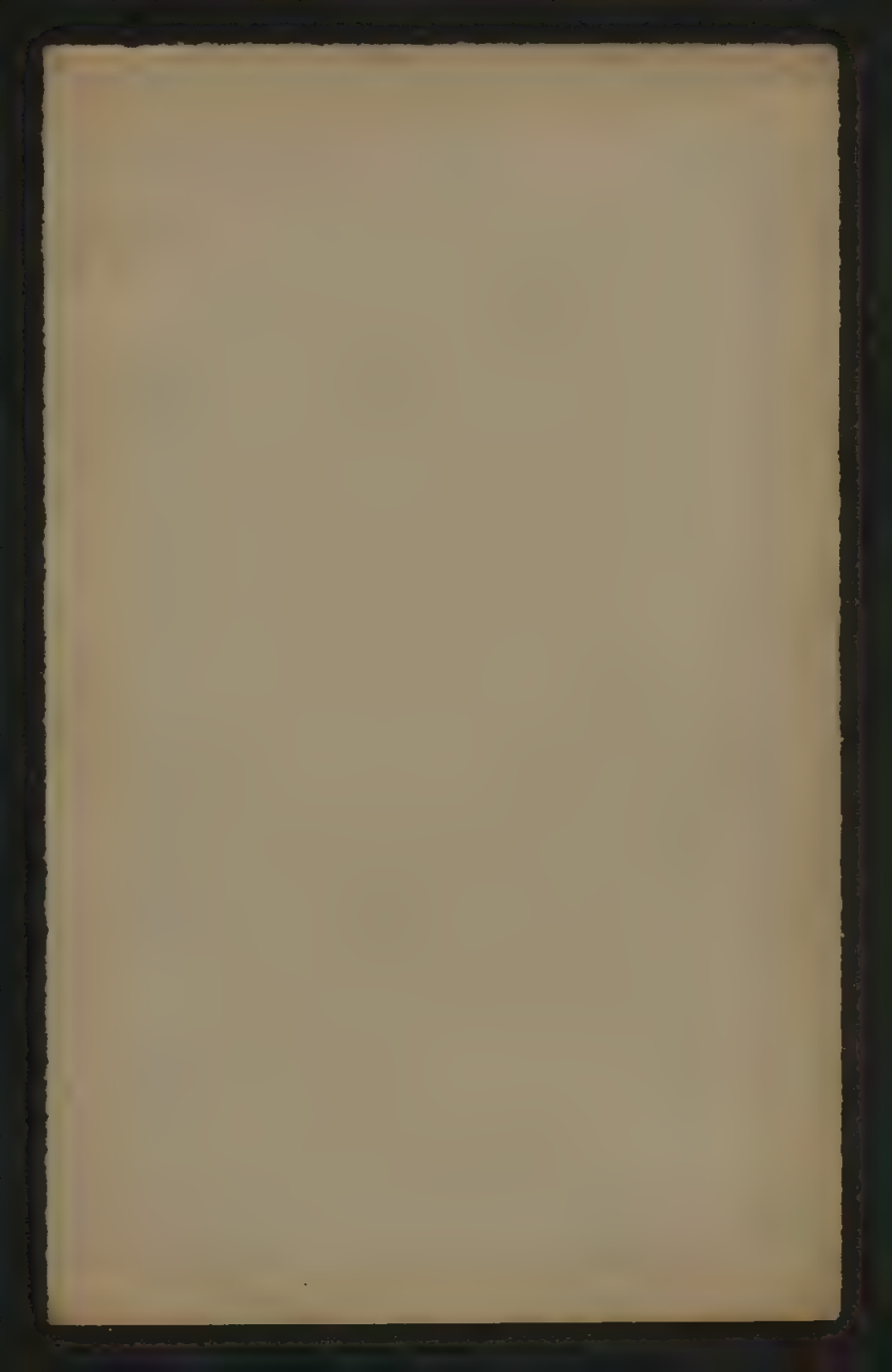
Zan^{ie}b^oc' - zan^{ie}b^ot' zan^{ie}s^{ie} n. n. d. n. Zan^{ie}s^{ie}-i-i
n. n. z. co xem, p. h. n. c. z. a. s. y. p. a. u. v. a. y,
n. a. n. i. o. s. t. a. y. c. h. e. g. e. " Na miejscach, które
d. k. i. s' p. i. a. r. k. i. e. n. n. a. n. i. o. s. t. o, g. d. i. e. c. a. v. i. t. a. c. i.
n. a. z. a. w. a. s. t. a. " A. v. M. i. c. h. 1. 10.

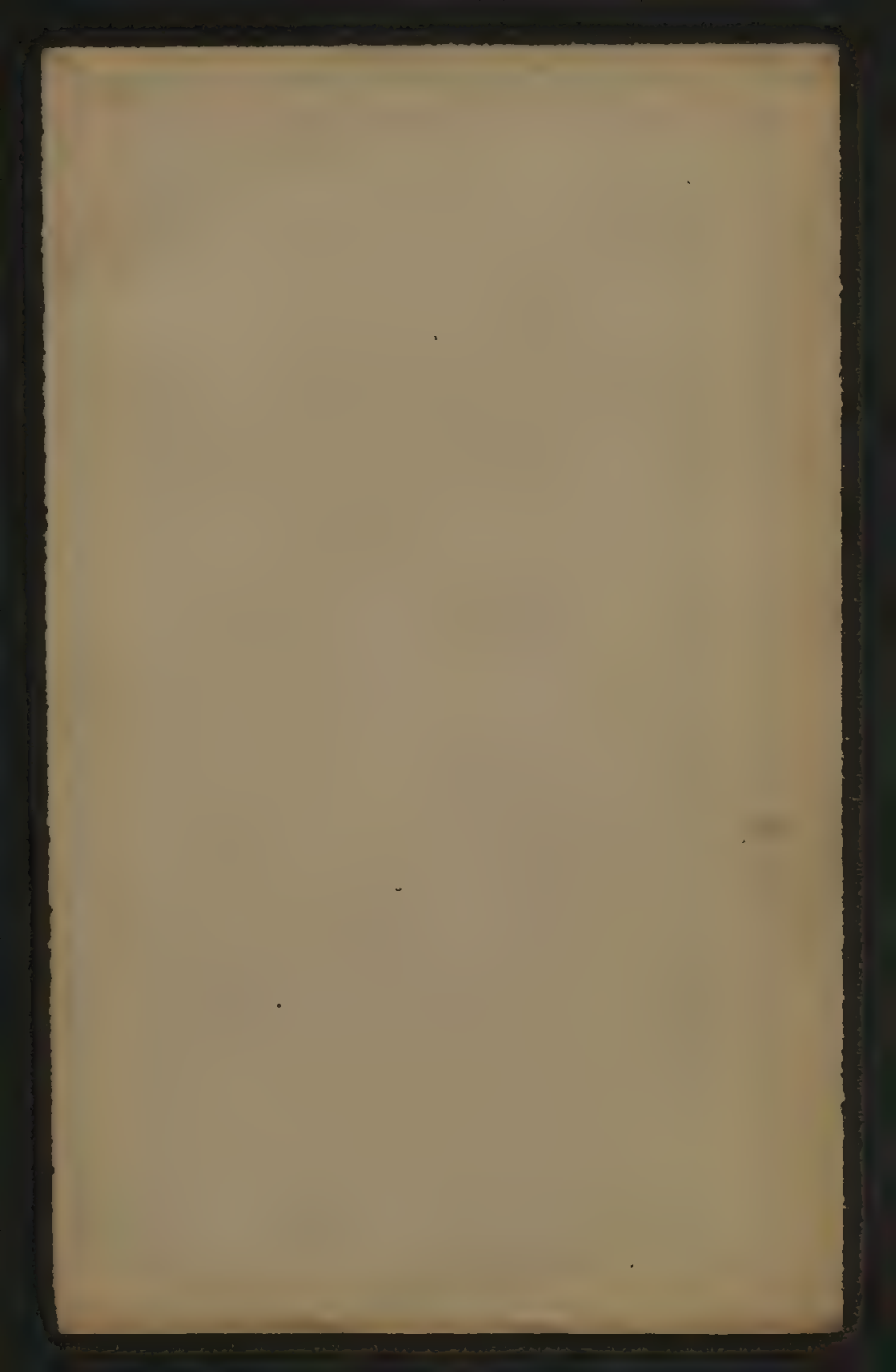
Ланіе́сць сіз нібѣ. ніеіе іт. кайм дѣм. Камсіе'
сіз - іт і нѣм. з абсол. або од негѣ „ка
мосіе' сіз од прѣмѣ, сіміеchn " одіводні'
прѣмѣ од прѣмѣмѣмѣ, іт. нѣ нѣ моді
іт. прѣмѣ, ані сіз камсіе: " Вау сѣрѣіа
гѣ нѣта, але он сіз од сіміеchn ані прѣ
міе камсіе " w. Vol 3. 154.

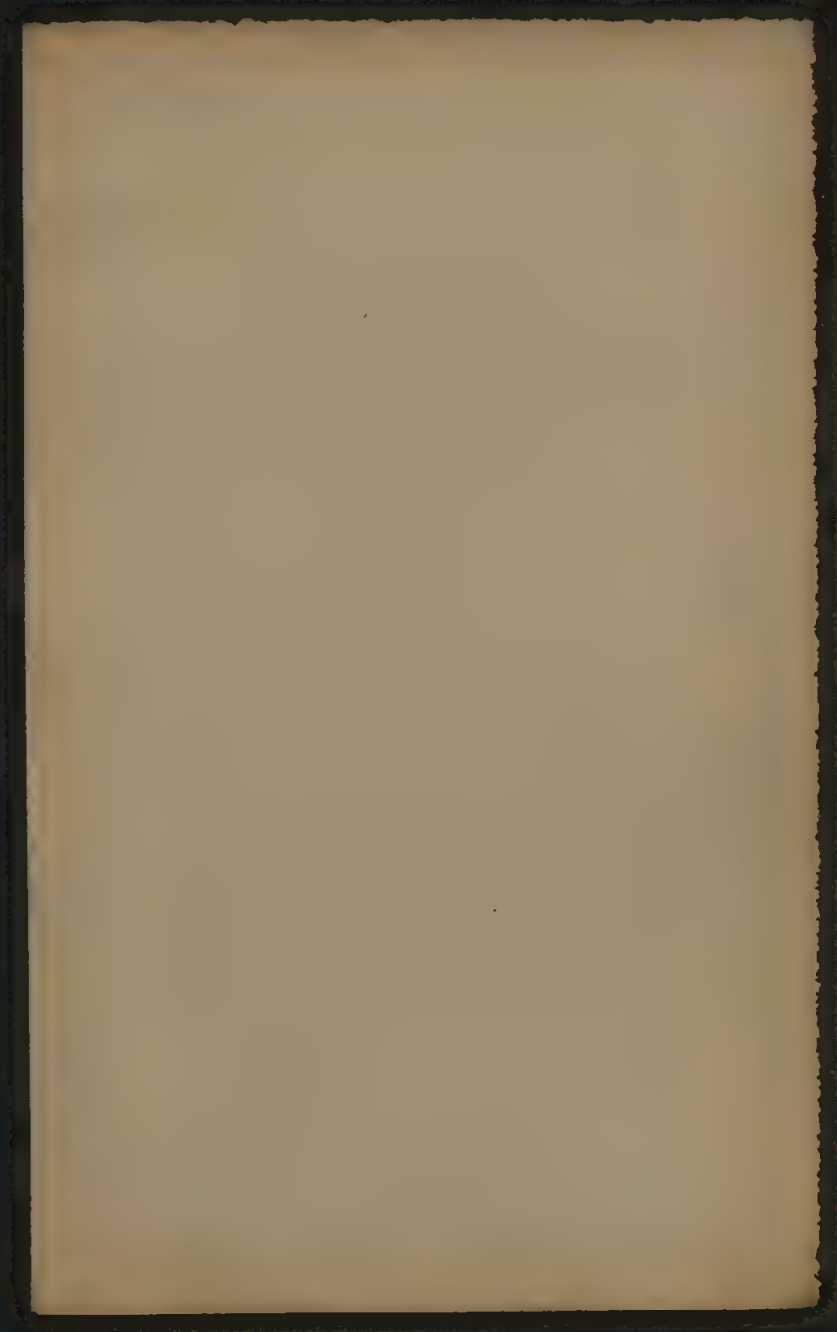
Лавиениуауа-у-у ст. из. дкн пром. посп. ком
Лавиениуауа; кародка; годис

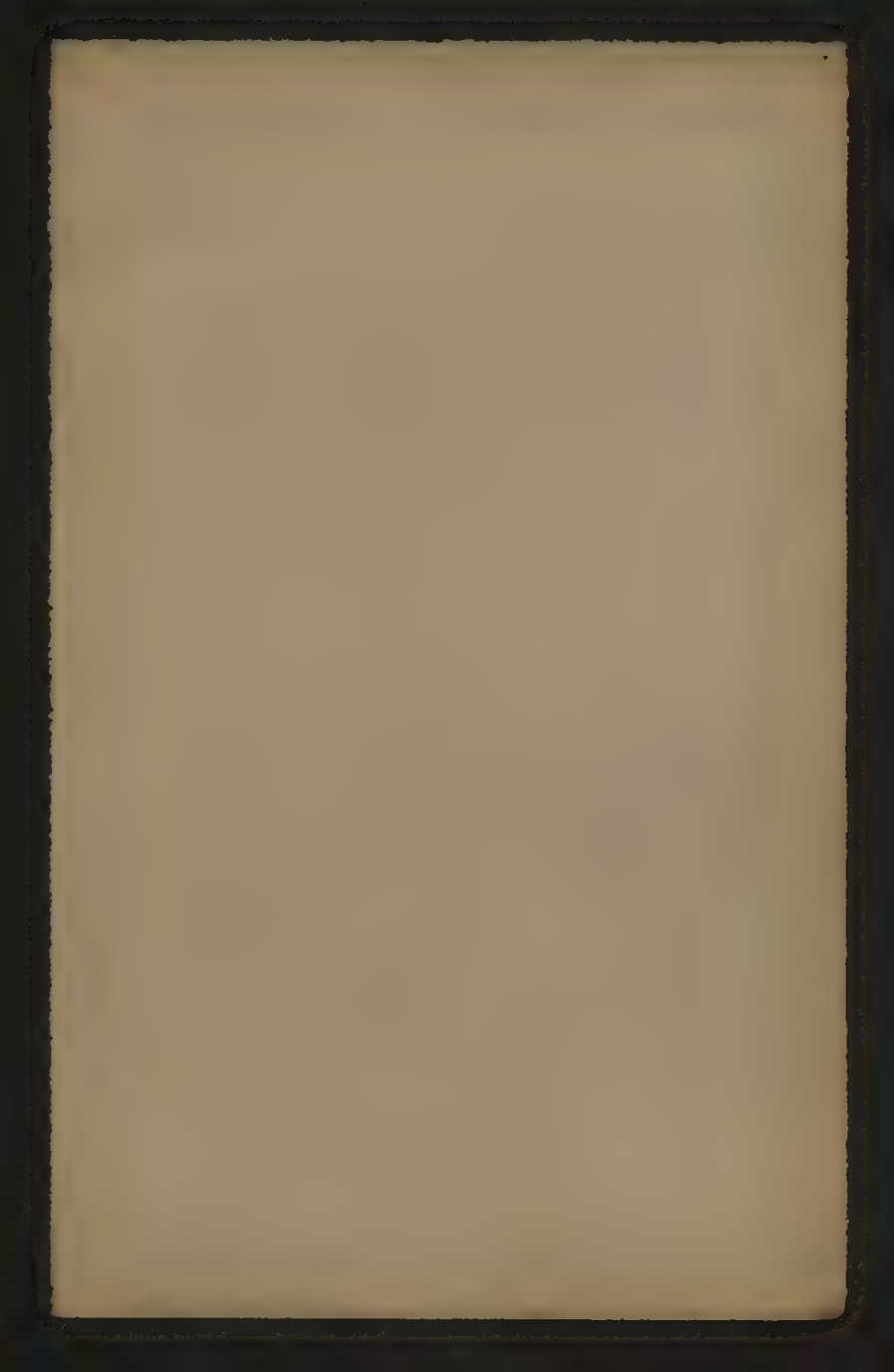
7
Жених и. из брата ками'кание издрание
и'мание

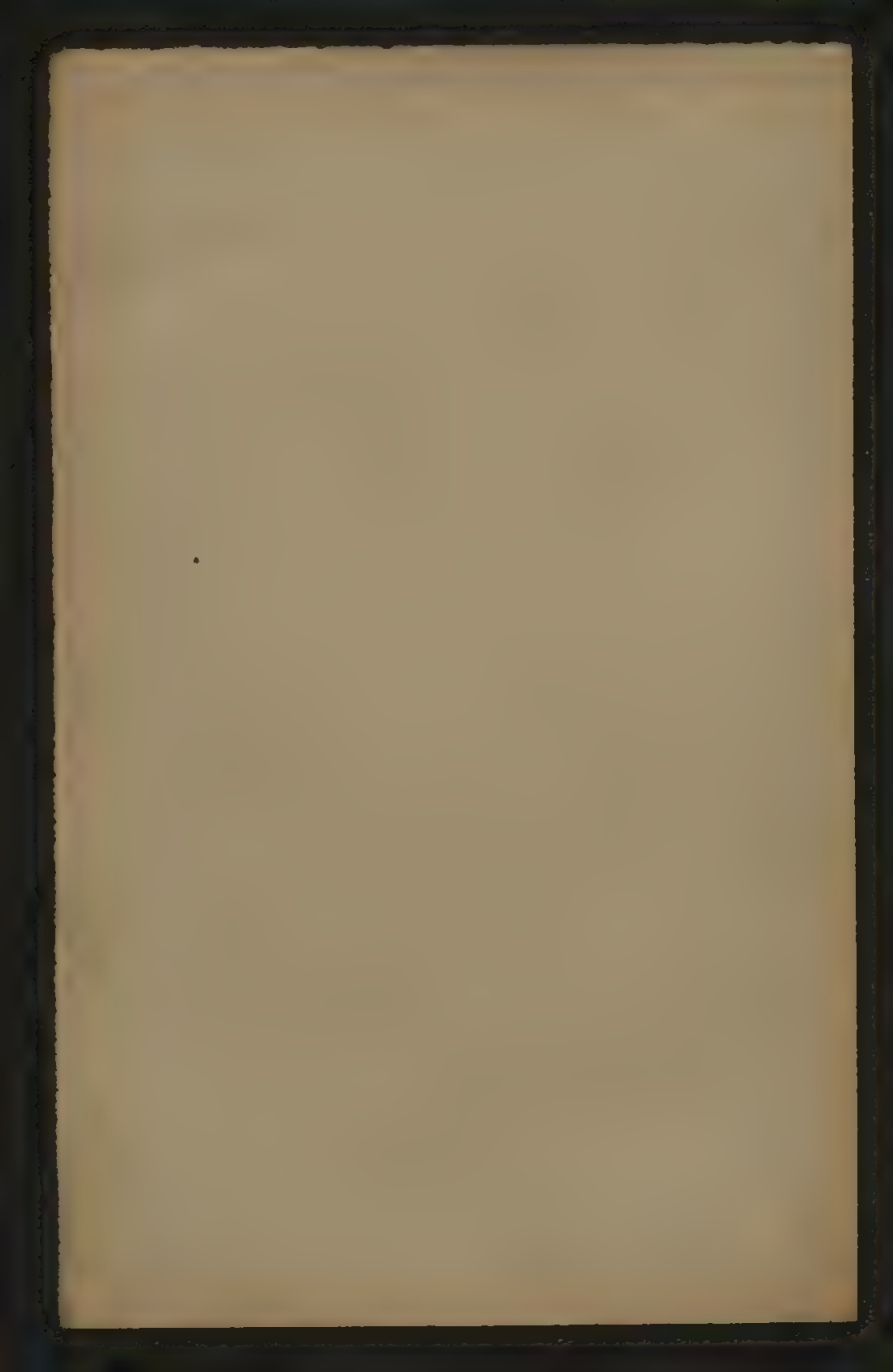
Zanovska i. s. shi sietk um. prou. kry: zadyaska
u jarkua na woty O kol. 3. 88 u Zoltyi
u murisoi kanyaska

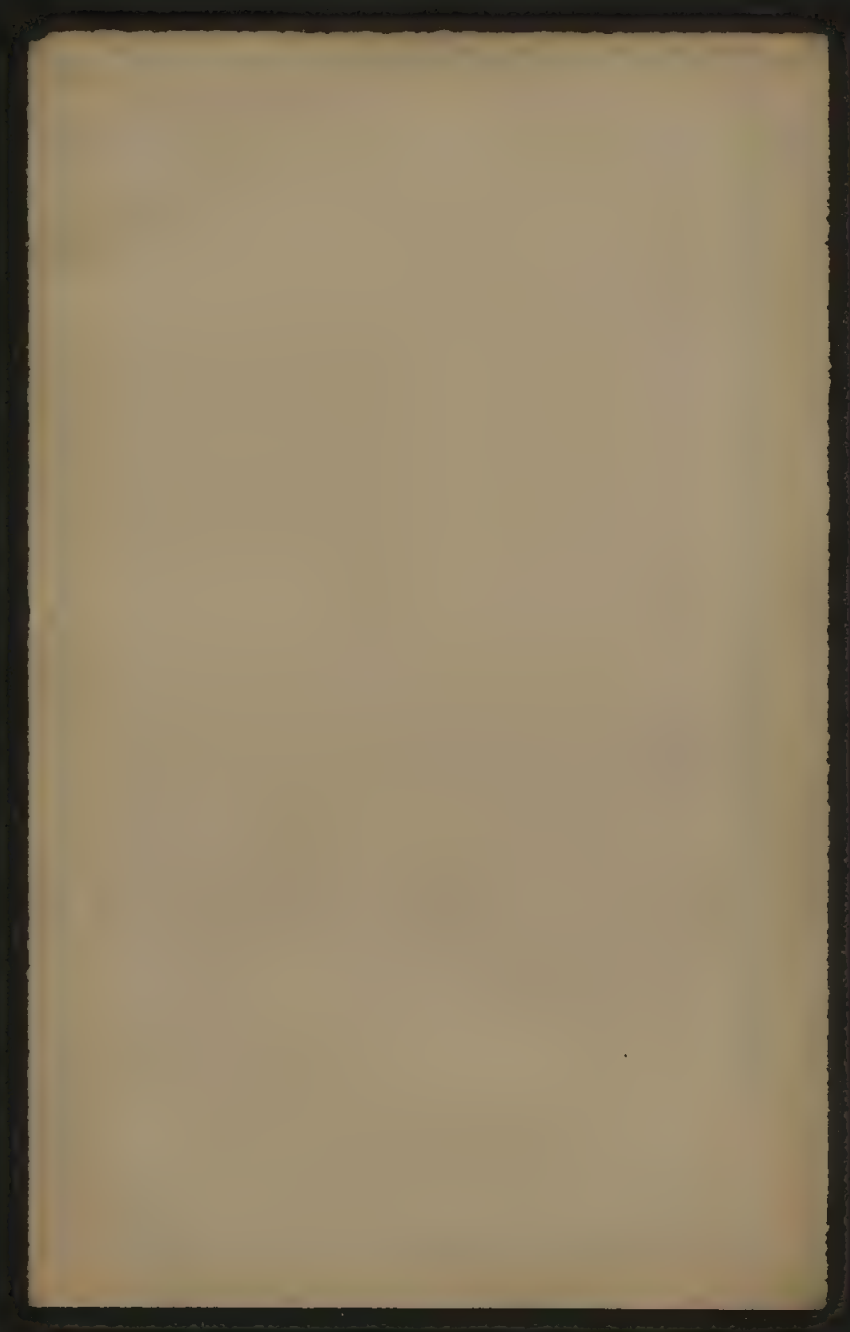
Zawotepia-at-a st. u. du. ^{obsc.} kanadto obtapiaje po-
zbawie kobiet zdrowia lub życia z-nie
st. zaim. proze niepowściągliwości w obta-
pianiu stroni zdrowie lub życie

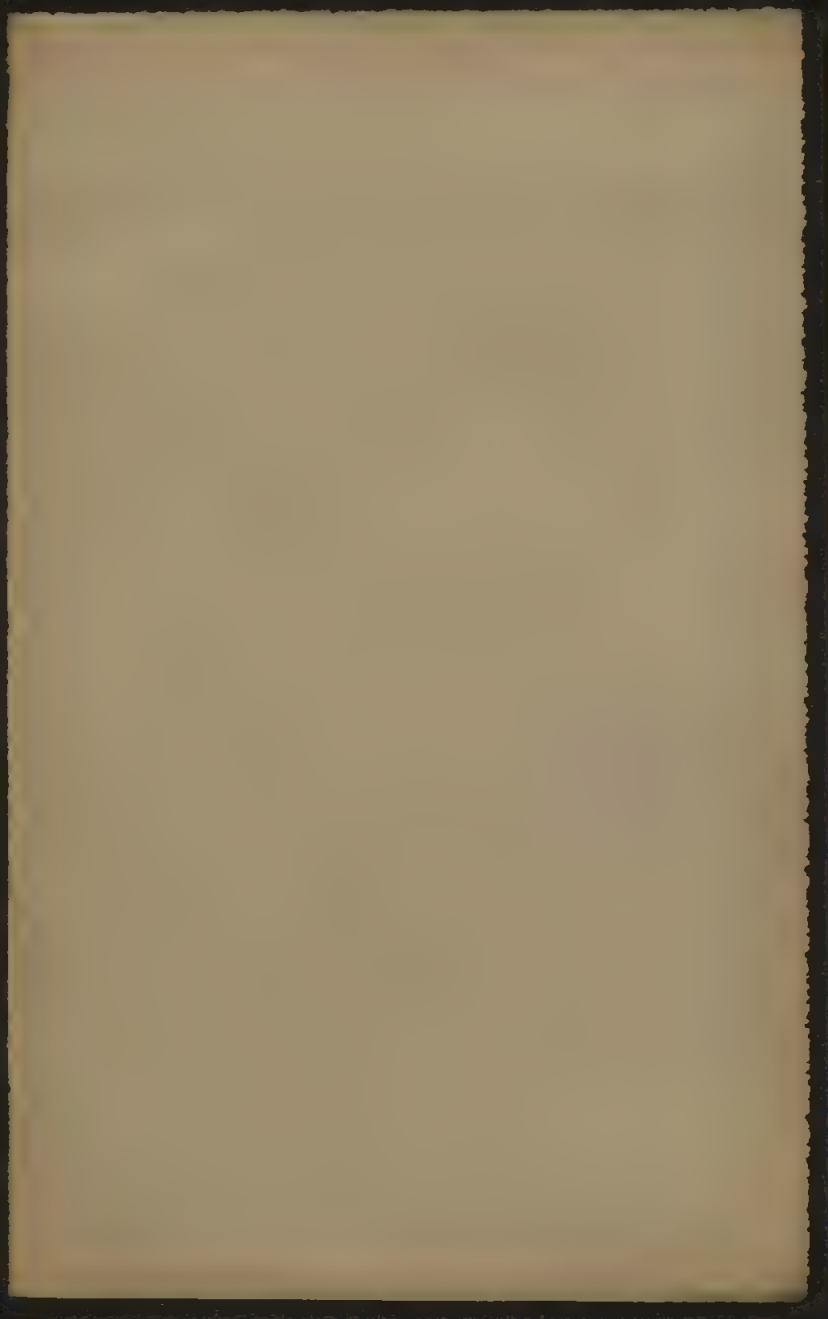
Zaoferowai - al. raje st. ex. dku. wystąpić z go-
towością zrobienia ^{jaśnie} ofiary, dare po-
darować „Dorowaike zaoferował
dłani swój karłowaty, kapitan lusterko,
knięże obraz Chrystusa Pana „H. Kwa-
73.99 „ Gotowa sobie zaoferowai dla
walecia dwu rywotów „H. Dr. Kmarlu.

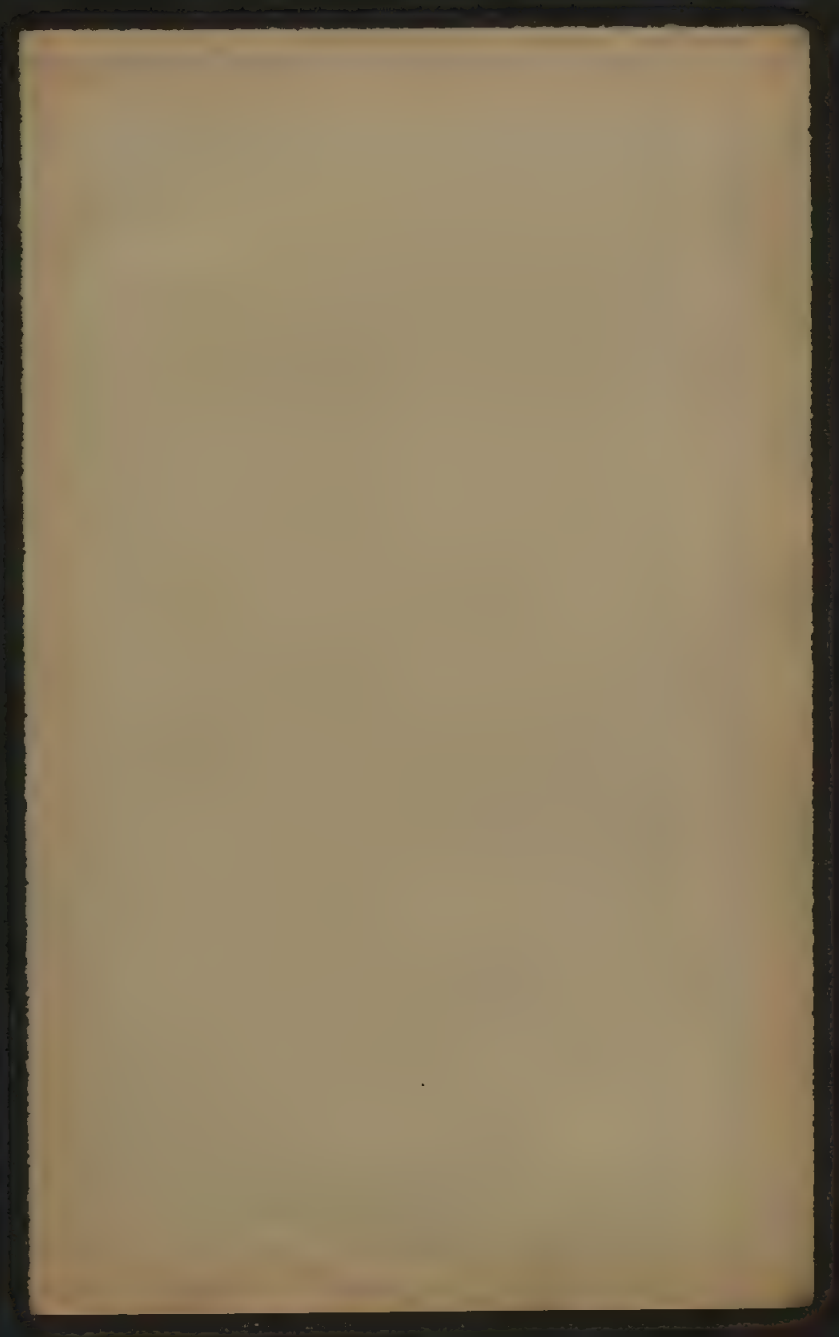
Łaopiechowai^{zaim.} się ^{zaim.} 7. x. d. 6^m pr. - kim, wzięci
pod swoją opiekę „Chcieli uż się łapie-
chowai, ale z naszego czasu nie przyjeżd-
żają do nas.” 77. kras. 46. 64 „Nie możemy
tak powrócić do pracy niestety, więc ob-
cych; kowal kowal się uż łapiechowai.”
D. Pol. Jan. Jan. 252. „Łapiechowat uż zgn-
biemym Piętkiem i porzucił go z lito-
ści przy sobie” M. Głos. Dni 1886. 380.

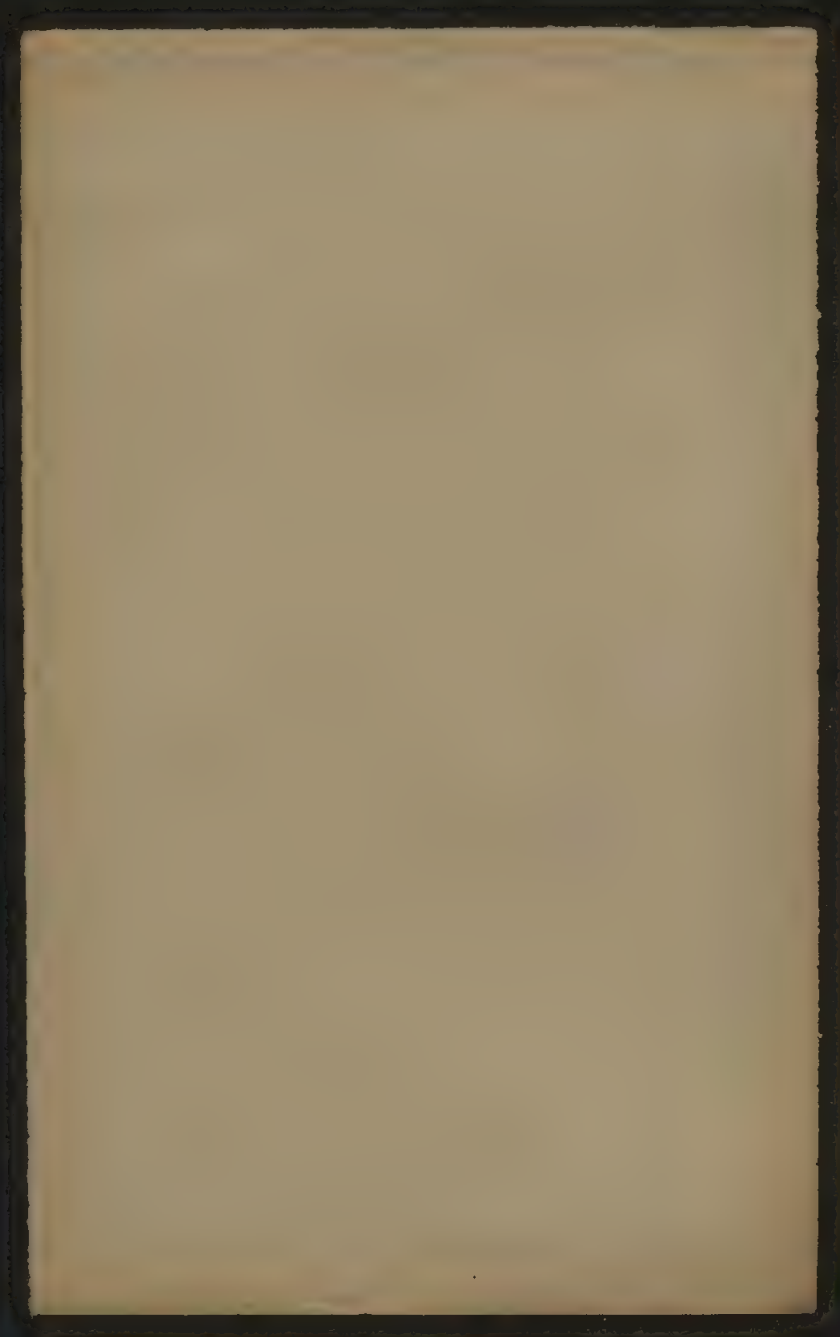
Zapinjowai - at. juje st. x. dku. wyda' o swem o-
pinie, wyrec swoje zdanie. Lekarz
zapinjowat, ie panu R. zaprawia obla-
kanie "Wiek 1883. 20. 3.

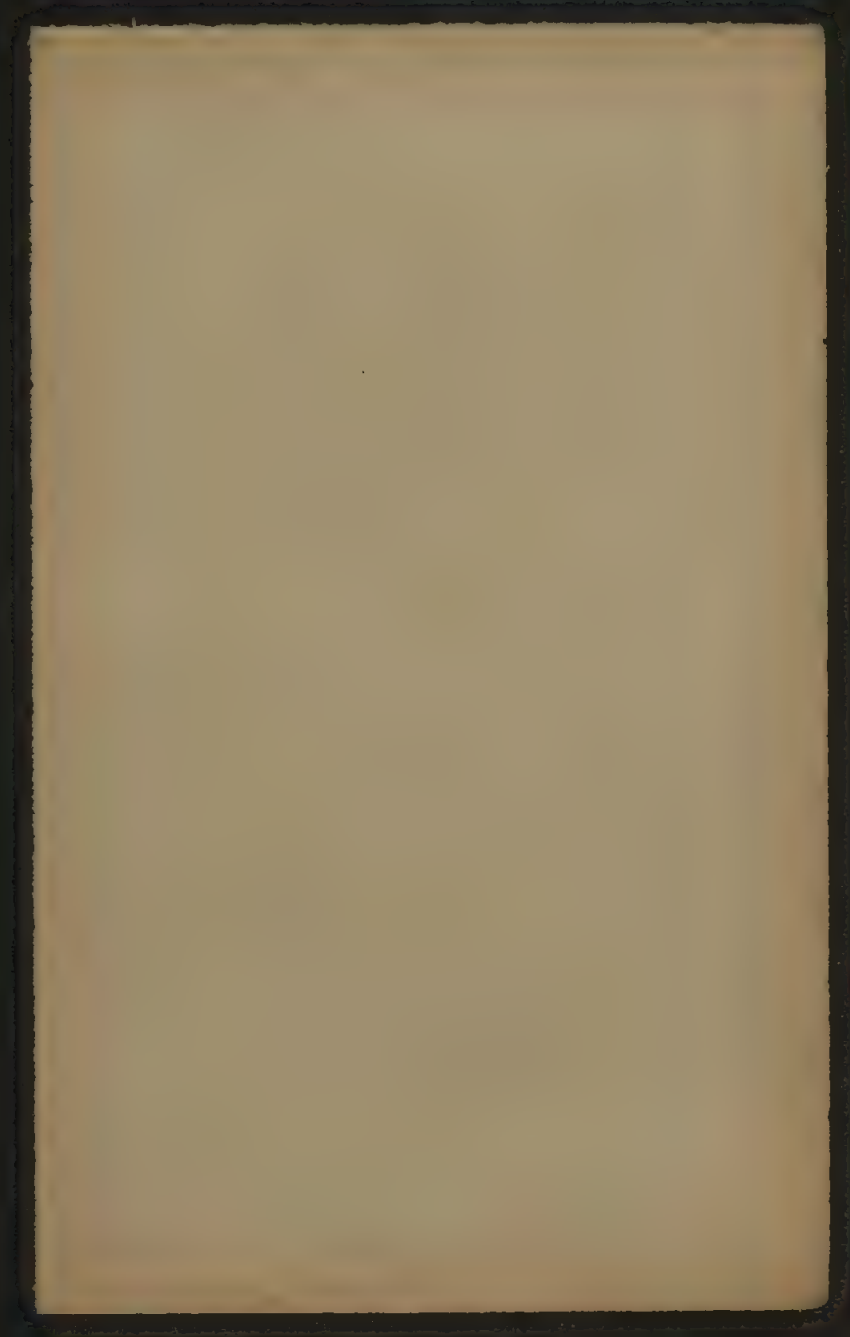

Заповѣдѣніе і-і стх. іѣм. прже маведно уы-
ваніе каловце „Со сіз заповѣдні,
мислѣннѣ тѣ, хѣлы прже паіі мѣ
могло“ Мт. Ев. Сум. 6 „Заповѣ-
дѣна речѣна хрѣвота і сѣлѣ. в орѣ
лѣнѣ і вѣлѣ. і повѣдѣннѣ мѣнѣлѣ сіз
до кроплі“ Мт. Ев. 35. 109 „Мамъ гвѣд
заповѣдѣннѣ, прже сіз. мѣ го доклѣ-
че.“ іѣ 46. 62 „Умѣнѣ гвѣд рѣдѣ, го
біѣлѣ ентѣ і потрѣбѣнѣнѣ кѣлѣнѣ а
догѣд мѣгѣд мѣ кѣлѣнѣ, мѣнѣнѣ
заповѣдѣннѣ в глѣсѣ сѣмѣ мѣпрѣ
бравѣ хрѣдѣ афѣкѣнѣ“ Мт. Ев. 1. 10
Засѣ. 266.

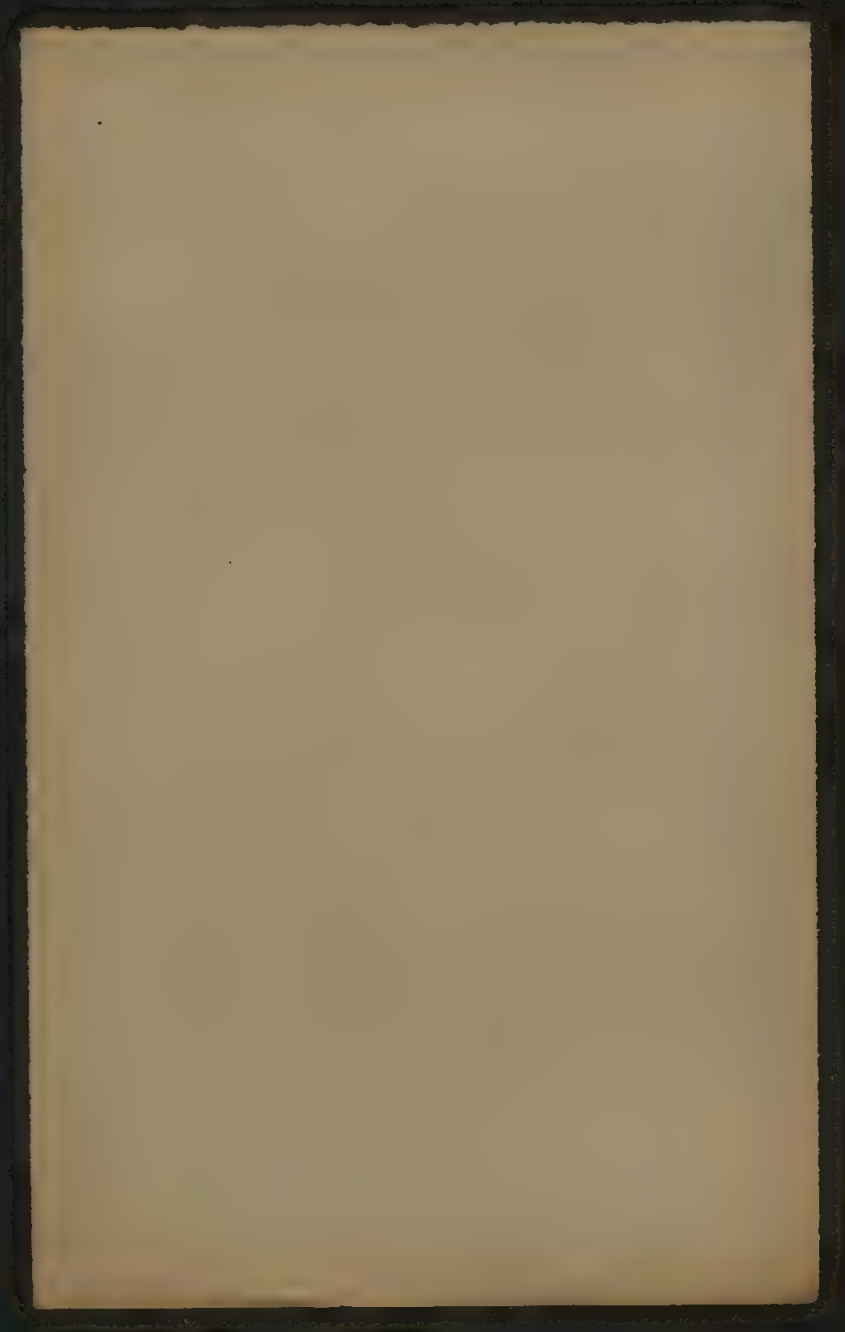
Западъ а-е. s' пров. мовице о краје, околици,
в краје одлучным текучи, на краіне
свіата, поже свіадем „вие' стонг отхы-
мат в упадку, леіала в глѣбокіем, за-
паднем Голеріи“ Ж. Квара. Сіувар 19. 20.

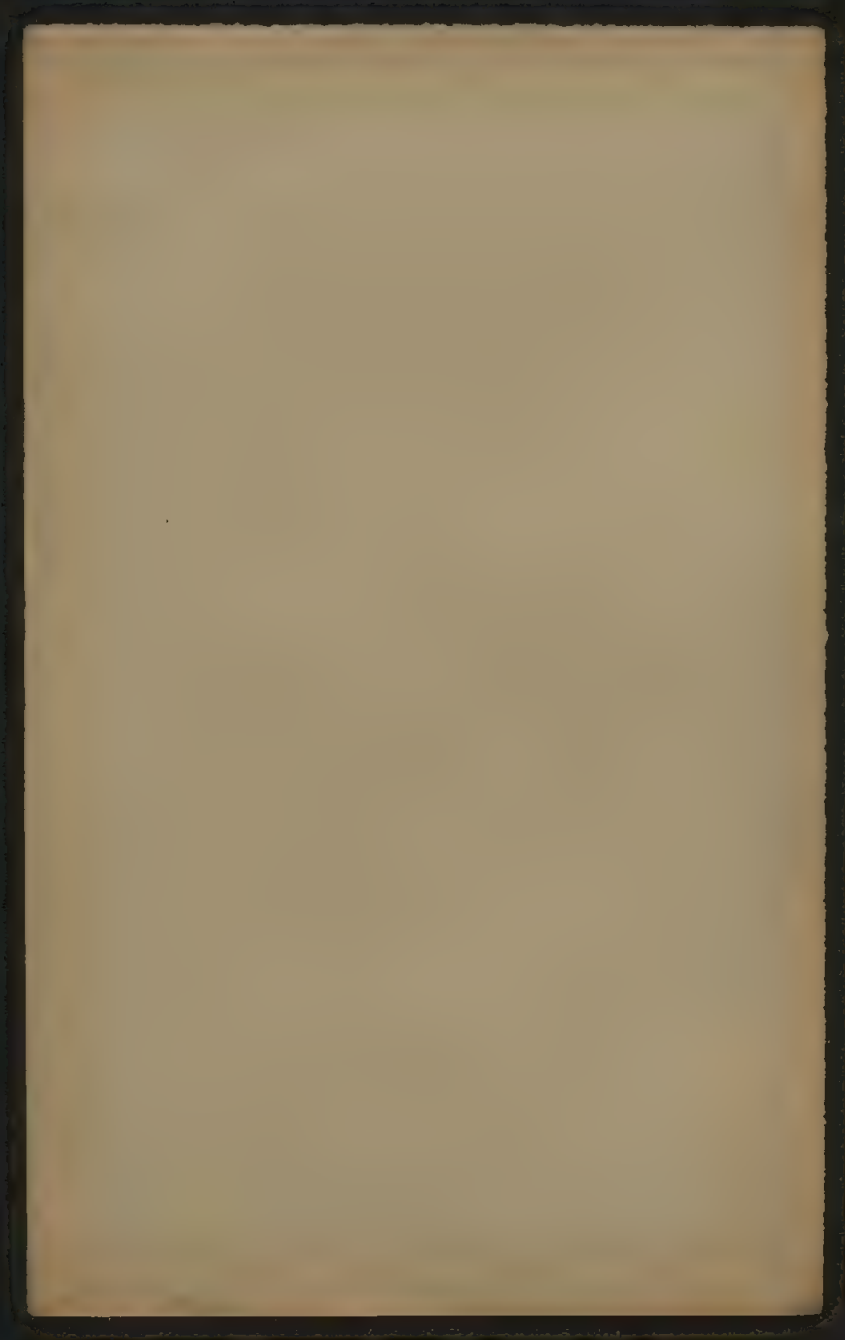

1. Исправил над микрофизическим от-
делом, где на нем восточная микрофизическая
постройка прошлепана М. Дор. Там. Невз. 210

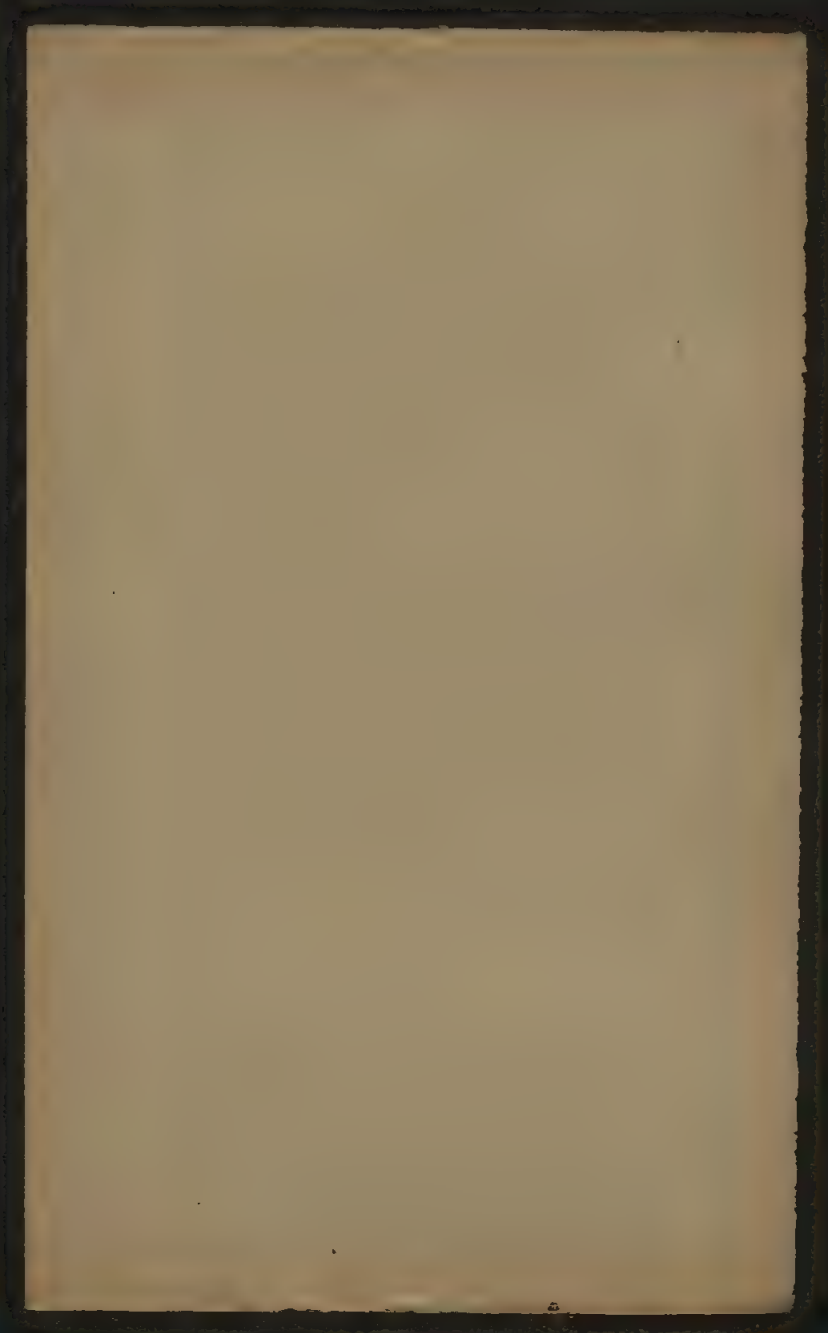
Капапьерыг - ур - у н.а. дхс капиерани каран-
ци капиерыгхани ворунитани. Дыты
тани јерме под охрани два століки,
воіуни капапьерхоне јак кволыге
на іводку пиірко "Нај" 5. лвов. 1887. III.

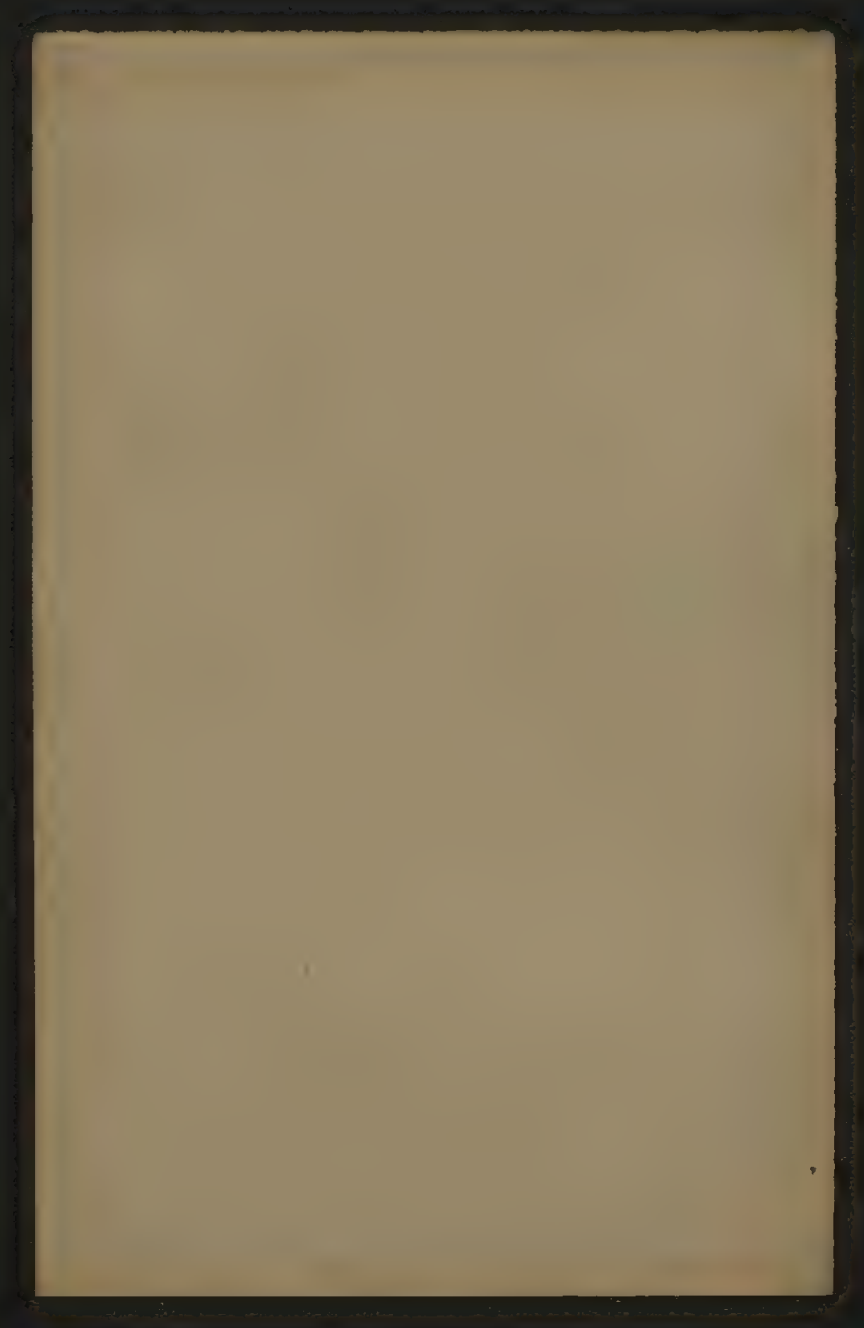
2
Zapartał - ał a N. x. Dm. papłaniem zagadał,
zagłuszył. Dędz iż starała oja rozer-
wać, bytem iż go obawiał pustała. Le-
bany - zabawiz go, zapłani... rozerw-
niowie ci "N. Dm. Nad mro. Dm. 72.

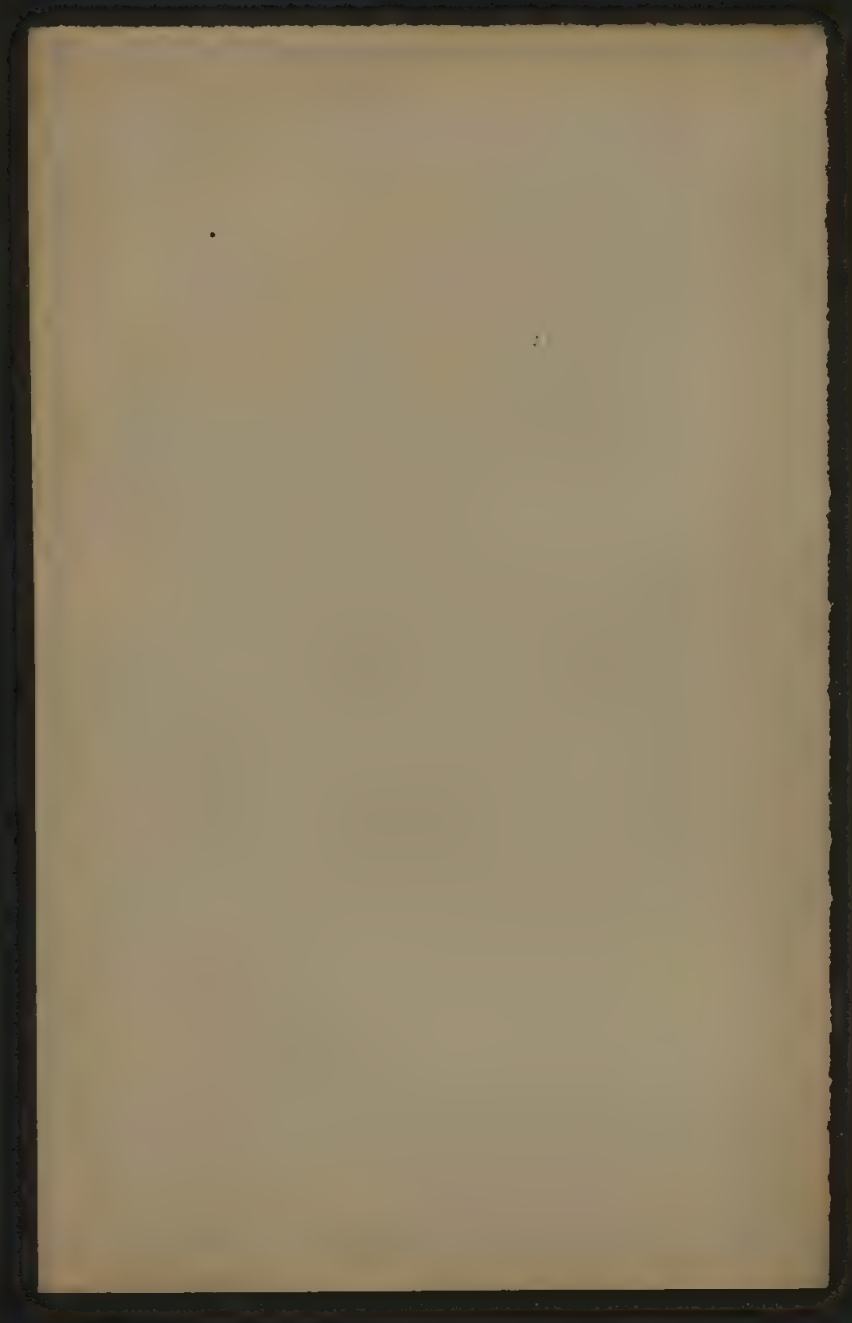
7. kapasć " kapasć ad-adić w. niy. dku. z inw.
" kapadły " " kapadniety ". Obecnie jej
pamięć ugnia owy, języczne dawadły się
wsporne u kapadłych powiekszań " 70. kras.
75. 62.

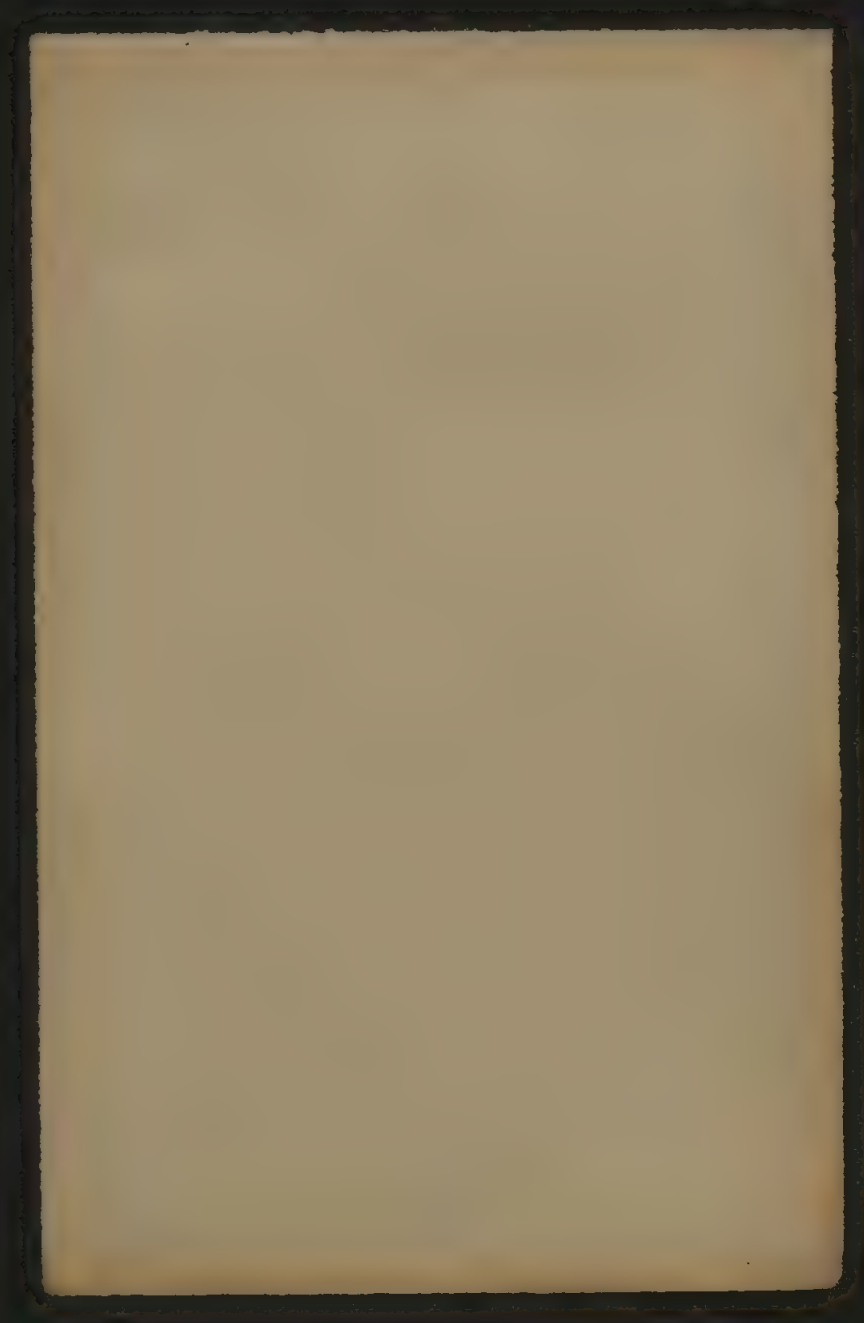
2
Zapiski a. m. cy kio m. 5 fig. wspotrano.
drin na jakimiegiu polu "Toly stoł"
przeprużto rozknyło się kilka wielomych
warunek na ktore wystapili z cala na
dla umyślności. Djabolowi kio pasuiny
z kio kio i 49 5; gnojny w djabolka

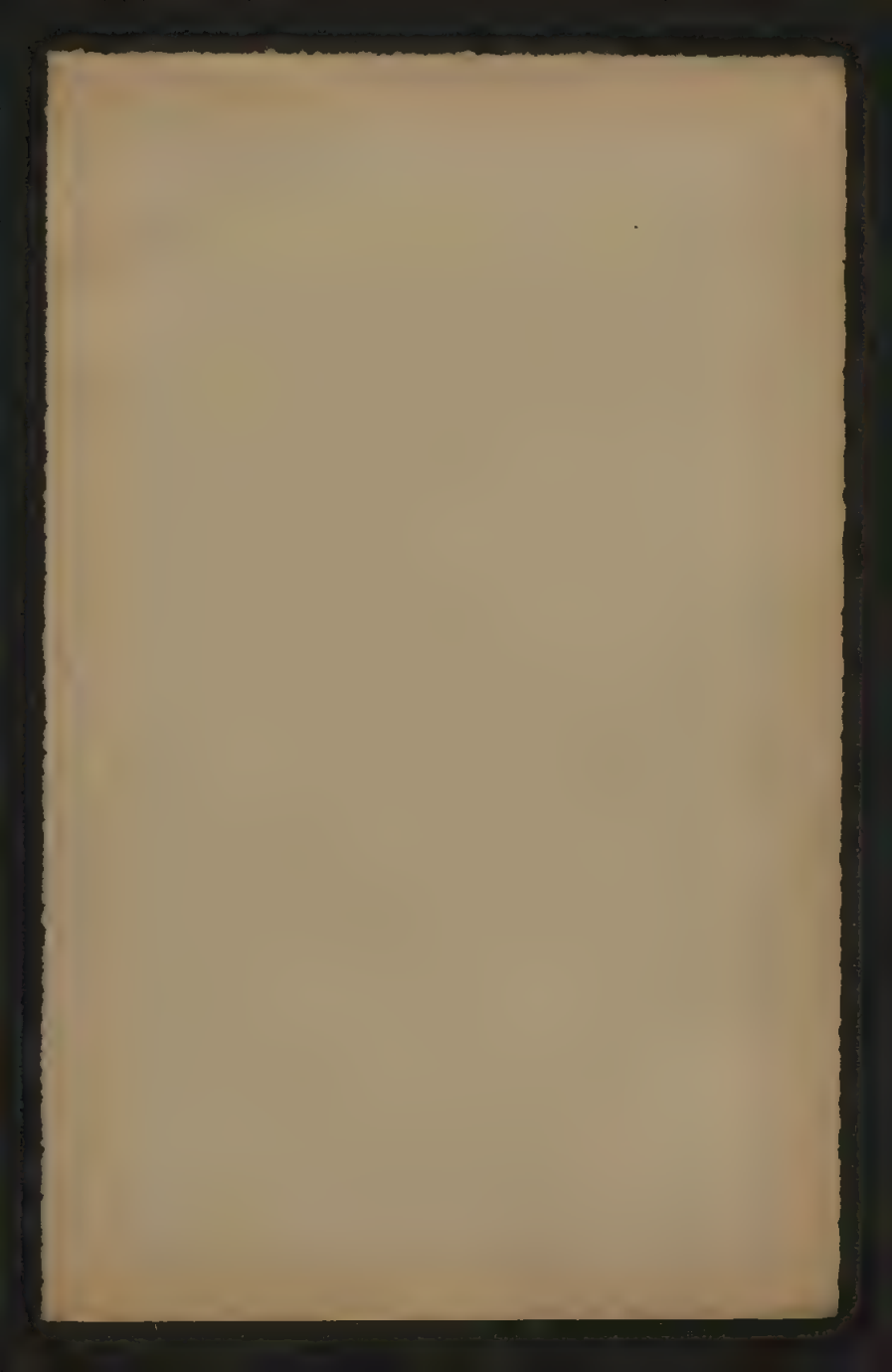
Запаху сахи м. кѣт. запаху прѣснѣмъ, ~~за~~
урабодкайзѣ апотѣт, Кѣдѣт сіѣ к ѣ
бѣсіѣ махѣна уиѣзѣтѣ запаху
Дѣвѣніѣзѣ іѣѣ рѣвѣніѣніѣ "М. Гѣвѣт.
Олѣвѣт 22. 371.

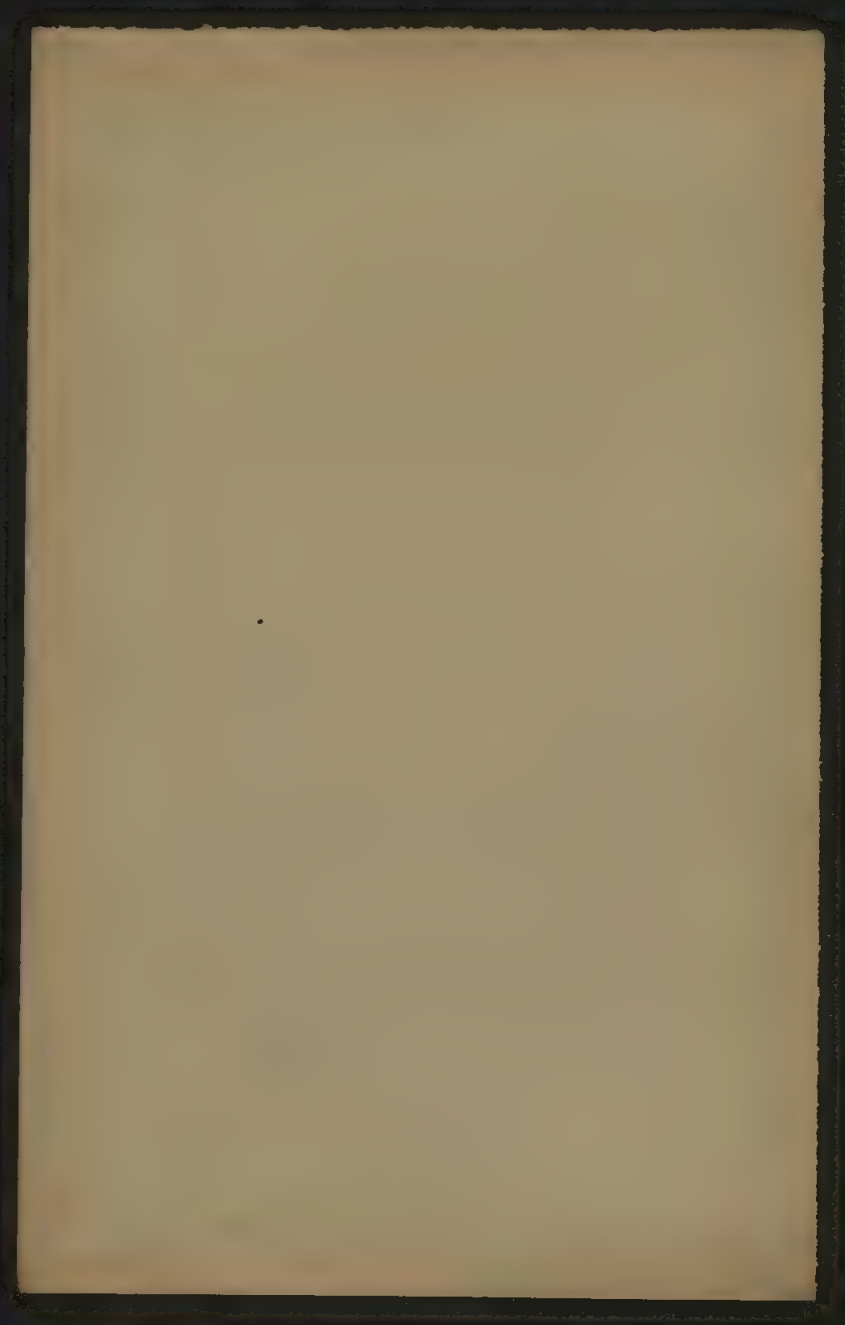
За́редны-а е, за́редливы. Татъ до за́редоу
„Дылі' то лѣтъ нѣси уныстовіе,
а тем самым умиахованіи і не
так за́редуі“ М. Глин. Рус. 13.

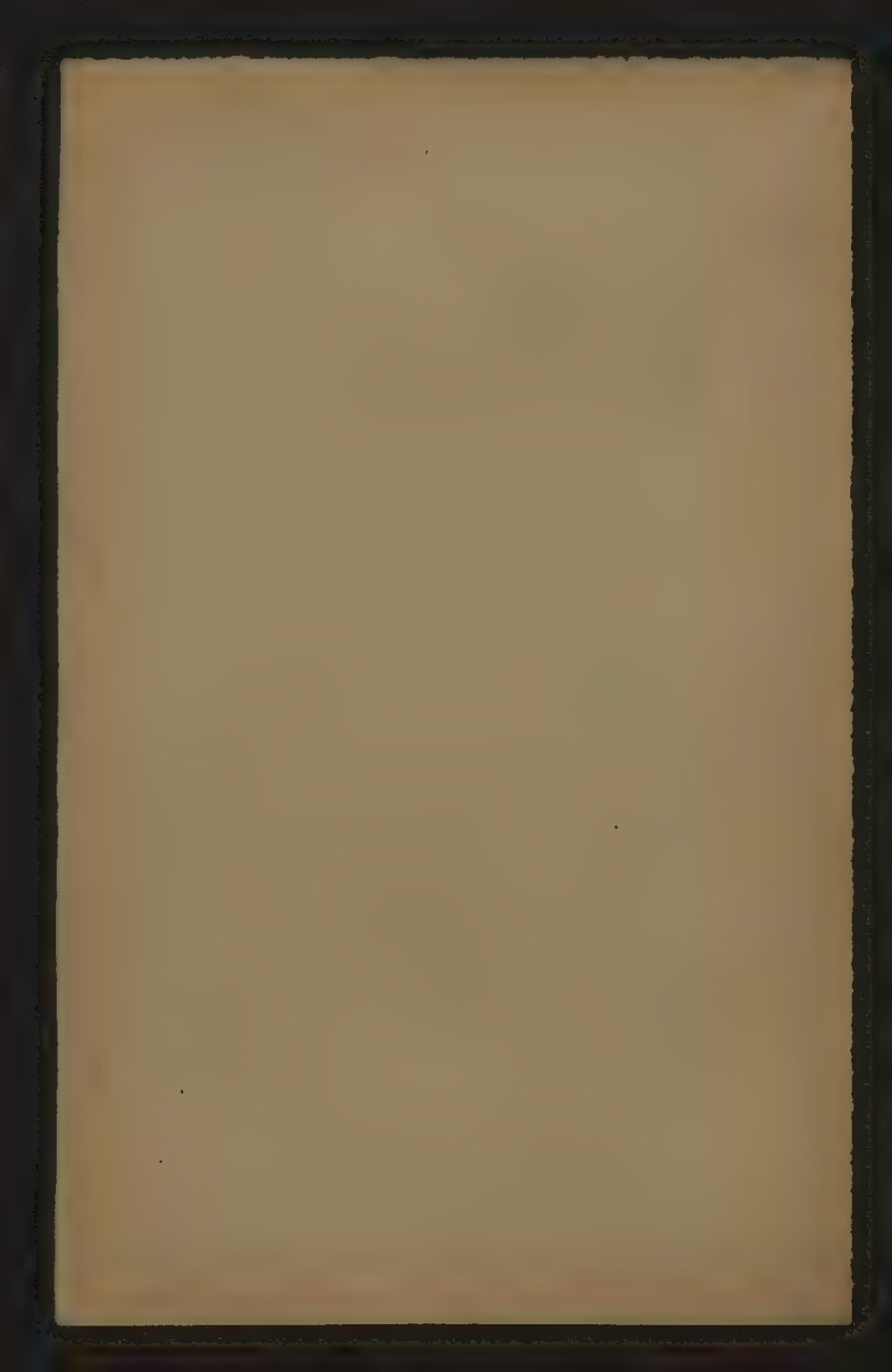
Zapiec - a.m. przew. kuj. zapiecek, między innymi
długo piecam a ścianę up. mówię „petriakki”
zapiec drzewa nakładli” wcale w innych przy-
padkach nie styrałem.

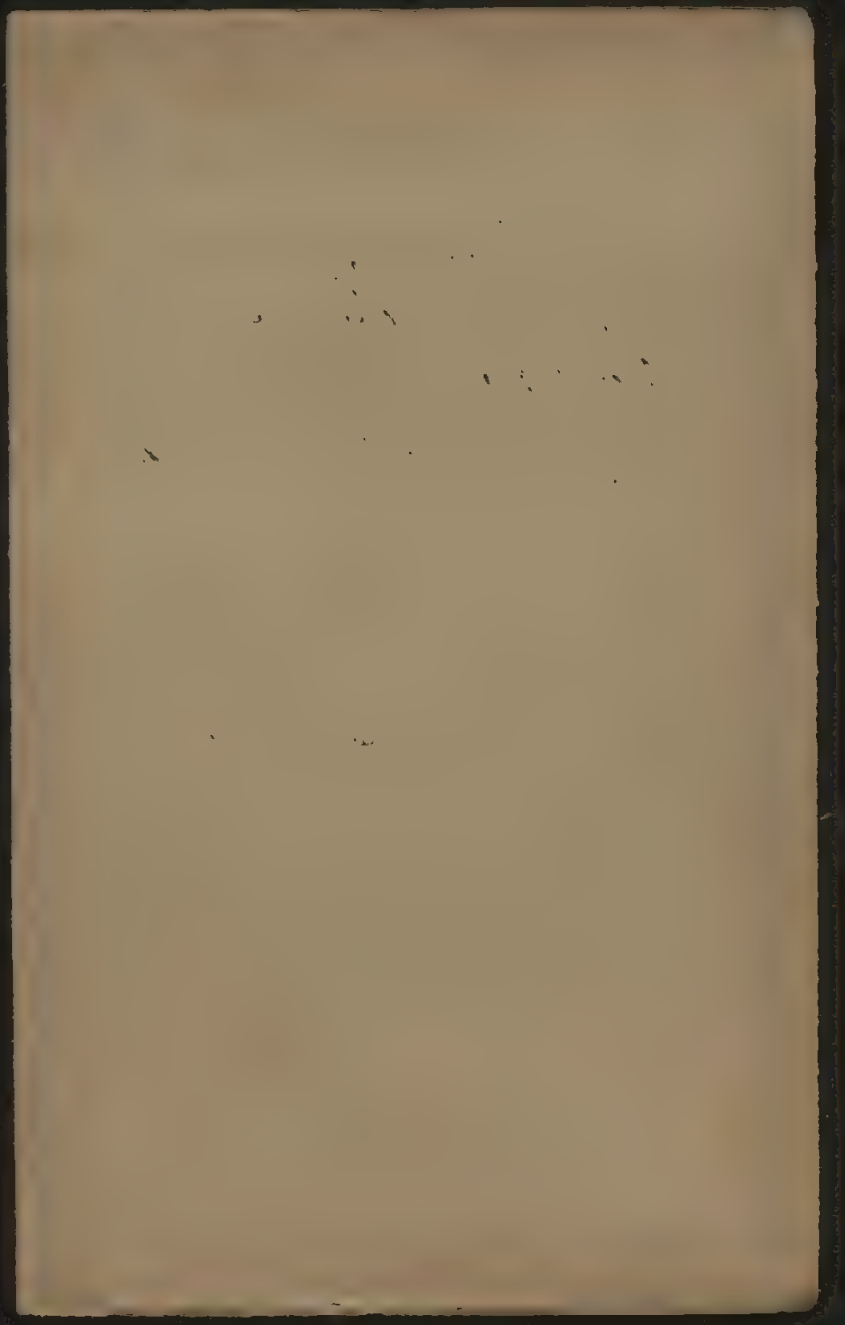
Zapiewy stowai at. tuje st. w. dnu. z fig. „zapiewy-
towany” zamknijty w sobie, tajemni-
czy, ukrywający coś wewnątrz siebie i
nieudróżniony tego nikomu. „Są ludzie...
których ostrożna twarz, omyłone spoj-
rzenie, zapiewytowane usta... rzuca-
ją grób pełen niezgłębów, pełen poro-
paci esemnych” J. Kw. 2. 16. 30 „Dzi-
wili mu się ludzie, zagłębali do tej
zamkniętej pierwszej w niej tajem-
nicy, myśli i kobiecy — powo-
sta ~~zawieszona~~ Zapiewytowana, i
młoda.” H. ten i r. 8ka

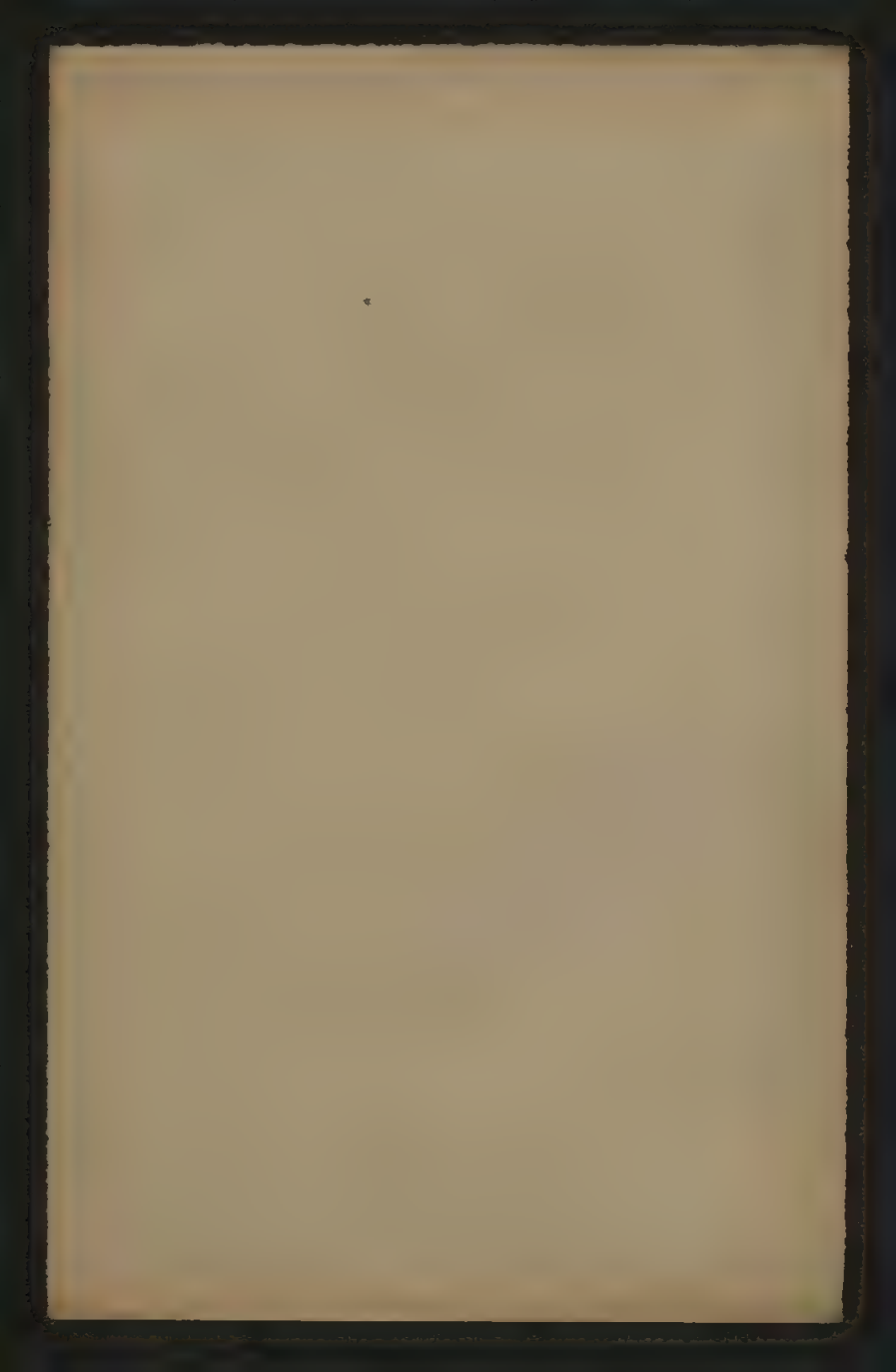
Zapisik-u. m. hi. um. z dób. v. zapis, maly
zapis vypli legat w testamentie,, Zosta-
wit namu tichej jalis' zapisik" J. K. Kras.
72. 47.

Записи а-е, пиюны, употреблены вкратце
при описании "Роскошности и христа на-
встречу" J. Дриш. 2. 283.

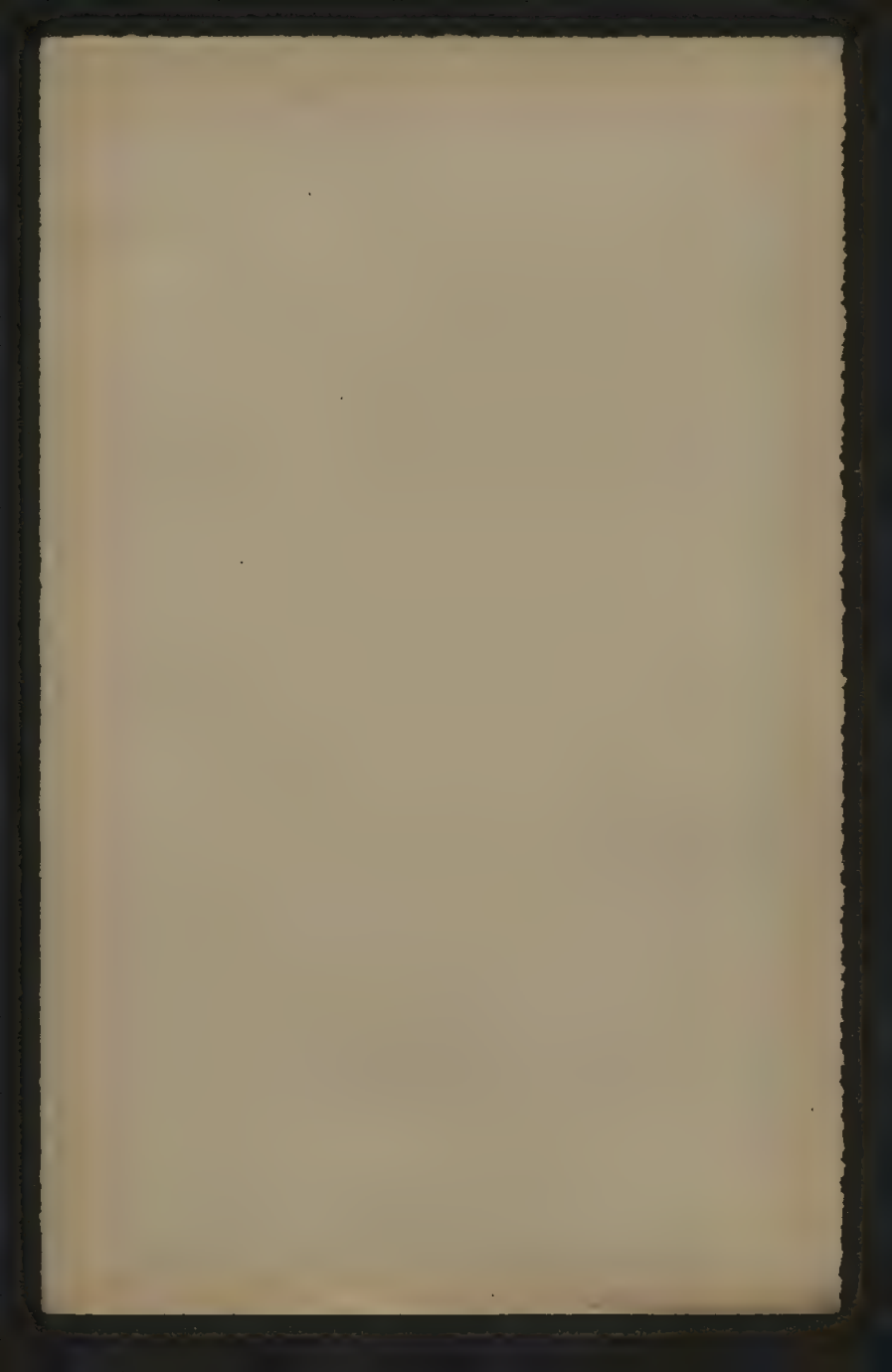

Łapłakaj'ij ał-ce straim dku. Łapłakaj'ij-
ał kufj' ndku. przez ciżgły ptax ułedz,
ponieri zakod; na kdrowin i t.p. „Niegod-
ny ożukiwat mnie kowaystkiemi
re; kowimimkami, a kłobkemi... nie
wim tam kim.. i miotam iij kapłaki-
wai' moxlowie. 'to byto nad sity "B. Not.
Nad mwdv. Dm. 239.

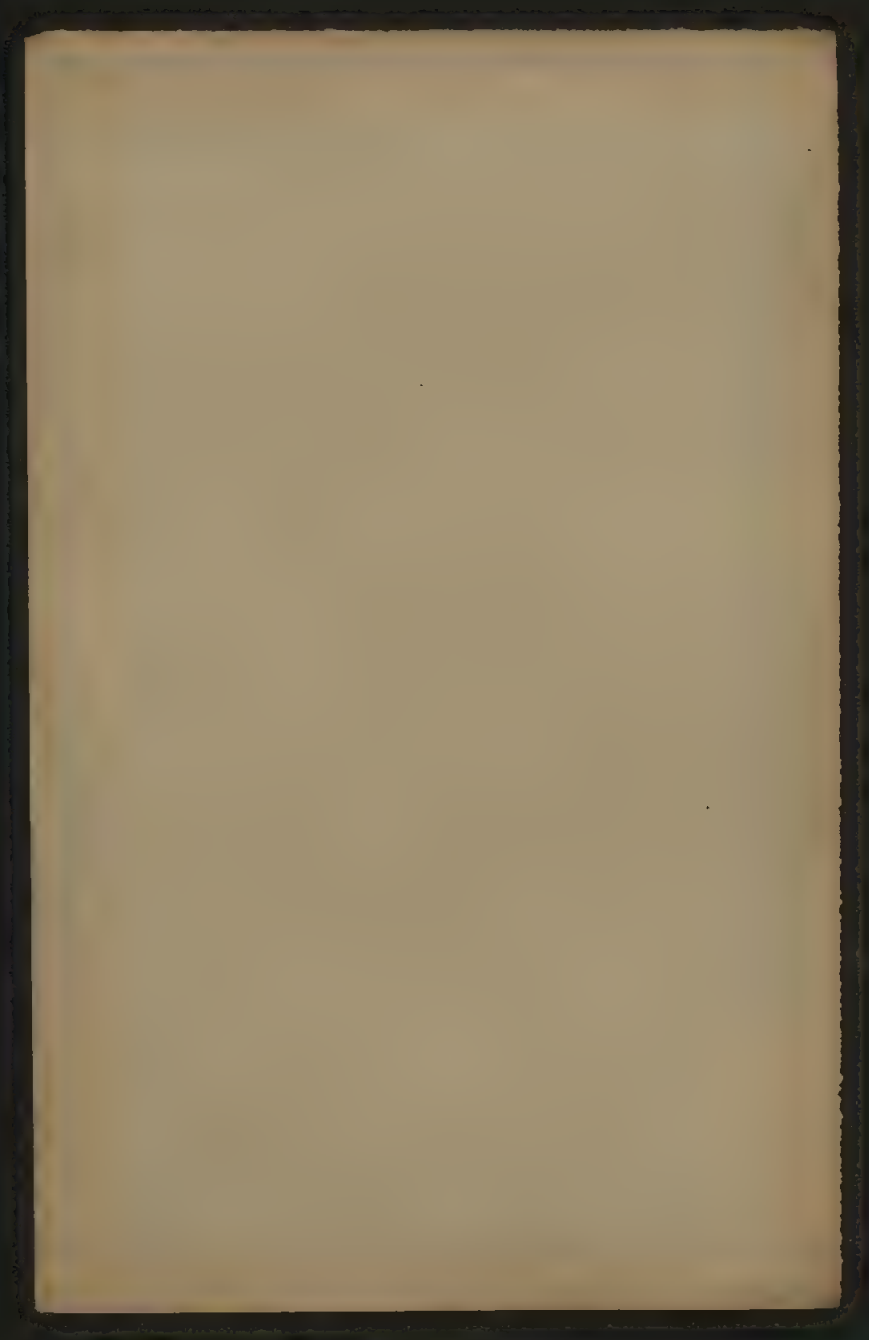
Łaptoniś śis, razumieni u, a Łaploni g st nij.
wybuchu g placisicium, blw. i ponu.

„Va twoarz wystąpiły mu silne rumień-
ce... Antosia także kapłoniła śis „M. Del.
Paris. Dziury 147.

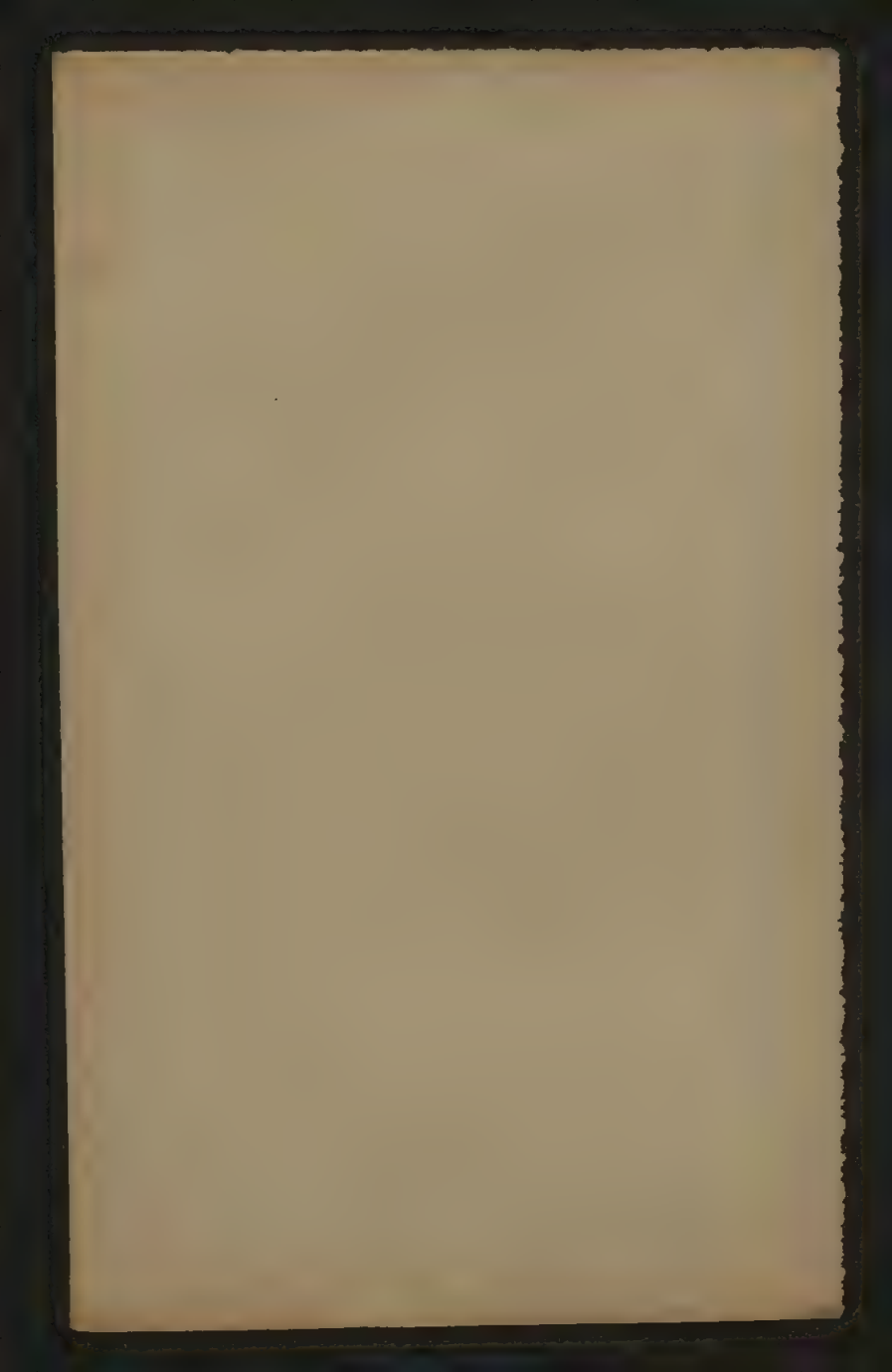

Заптынаѣ' аѣ. не ст. иѣ. дхн. Заптываѣ' ат-а нду.
з-чеи, фг. "Повста і' і'тад гѣ'ног
заптынаѣ' "І. Горнов. І. 165 т.г. нс. не-
мори' го похыла, невіднаіахуи і'е
стат.

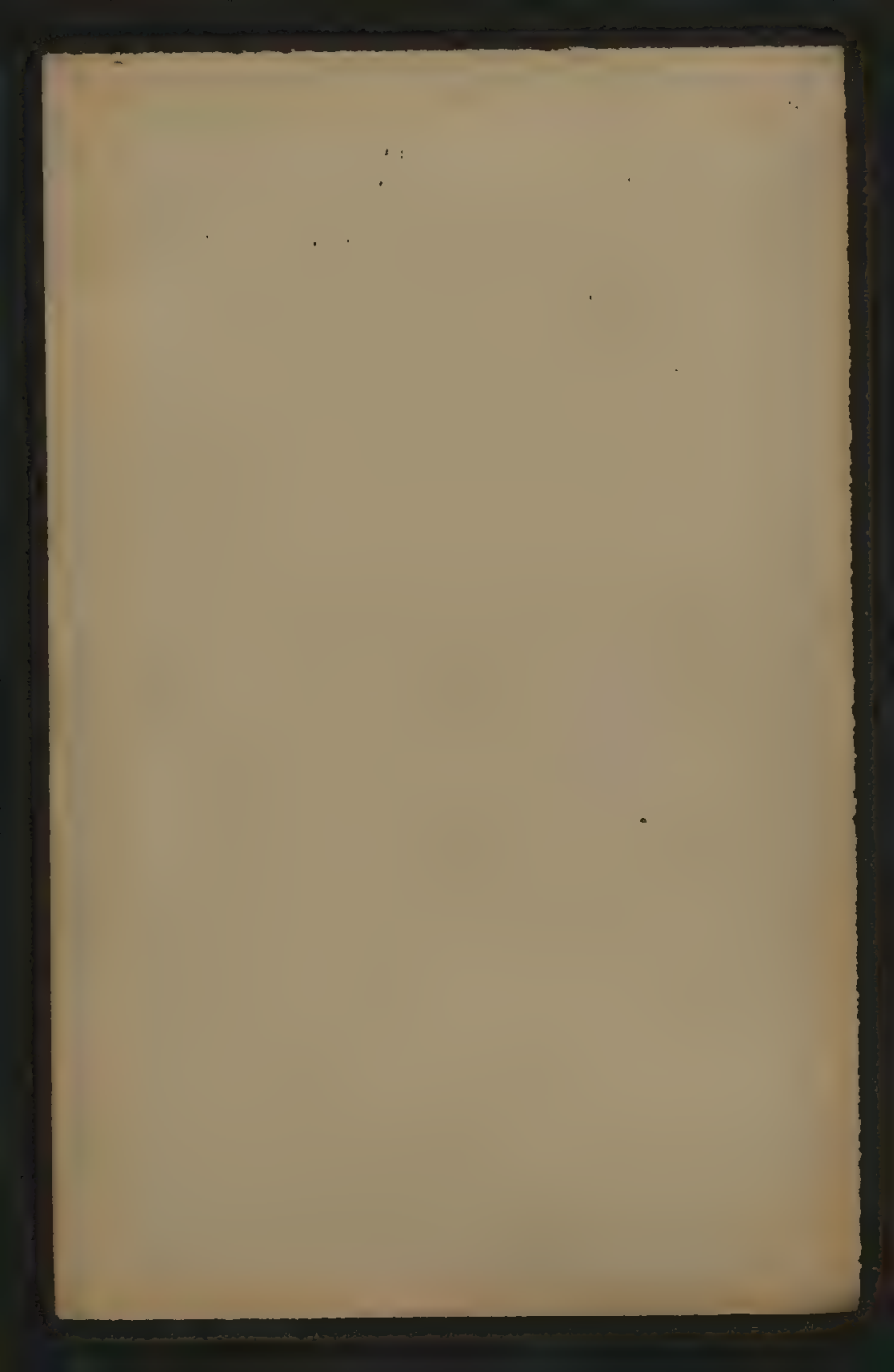
Заптываѣ' иѣ-ат-а ст. раиу дхн. залгаі
і'іс, заптыи' иѣ ханаіте в гавствах
"Іак иѣ мѣстны заптыва то нема
ноіа" Спріе. неіаи. 71.

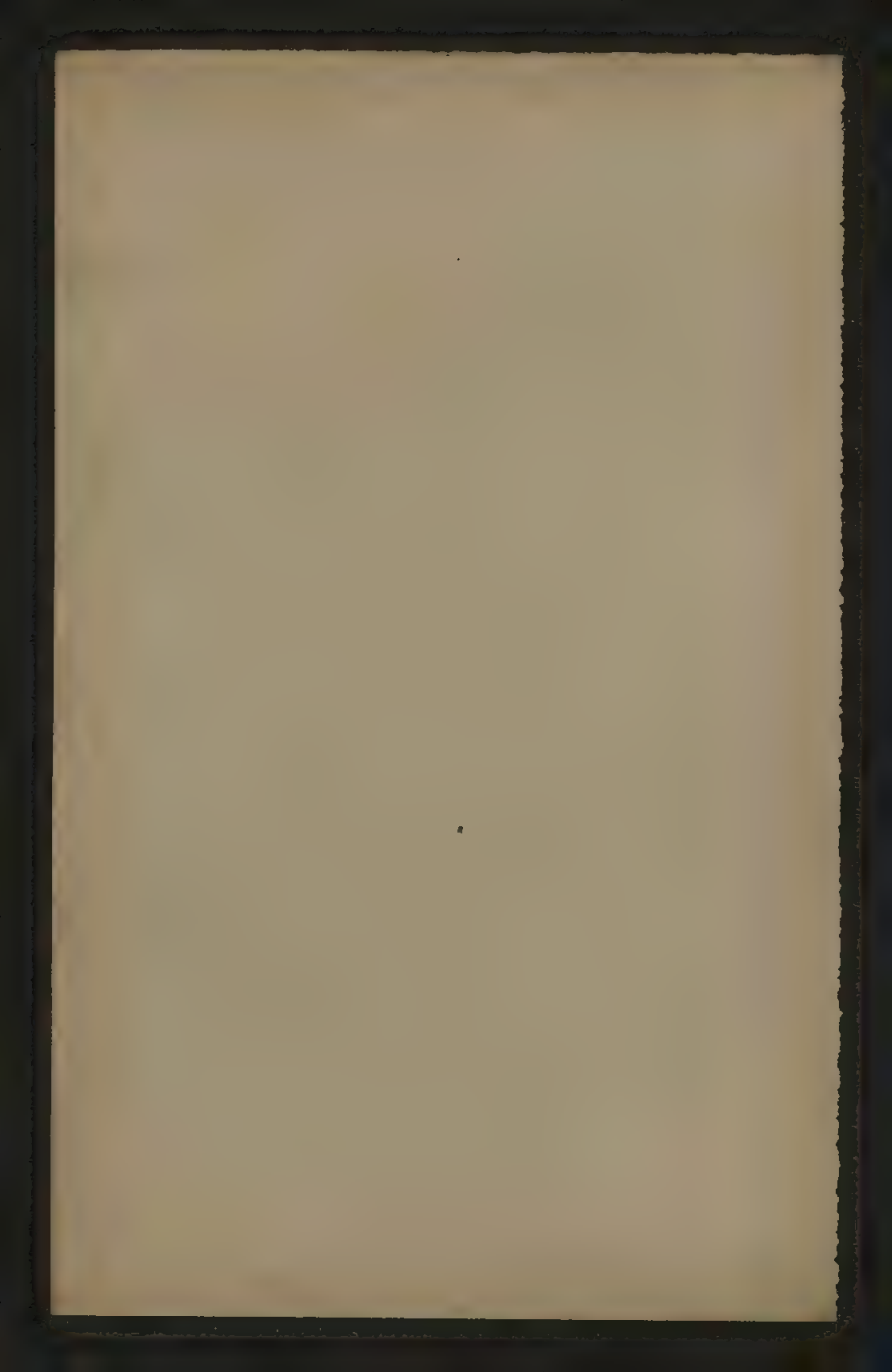
Zapoiny - in un. prow. uypł. „Diada sie' literat,
to i tego nie pojinsia. Sa to kapiuny
psa, konia i catorucha, co pierwiny ka-
jaga klapal, dotart i odharapowal”
Spusi. nian. 70.

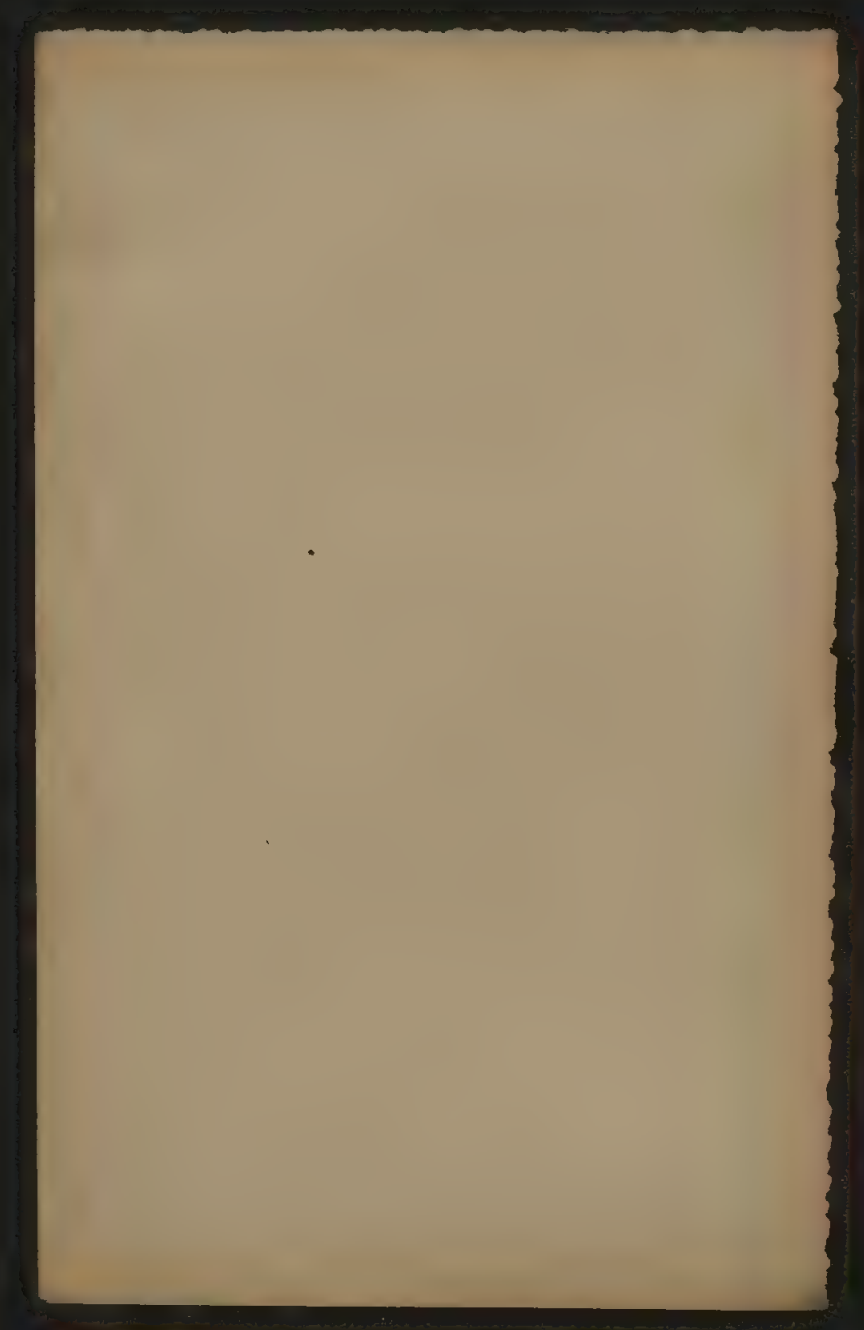
²
Kapoci - 21 - juie s^t ca. d^{ku}, praw. Kij. p^ugi, w^ugi
up. „Kapoci” w m^ubi^ustwo”

Lapole - a. n. szlach w skodole. Lapobusica - y
i. bież, zagrodzenie pomiędzy szlachtem
a chłopstwem. Lubelskie: Podlasie. Łowicz
i Ryki. (w st. wileń. słowosko błędnie)

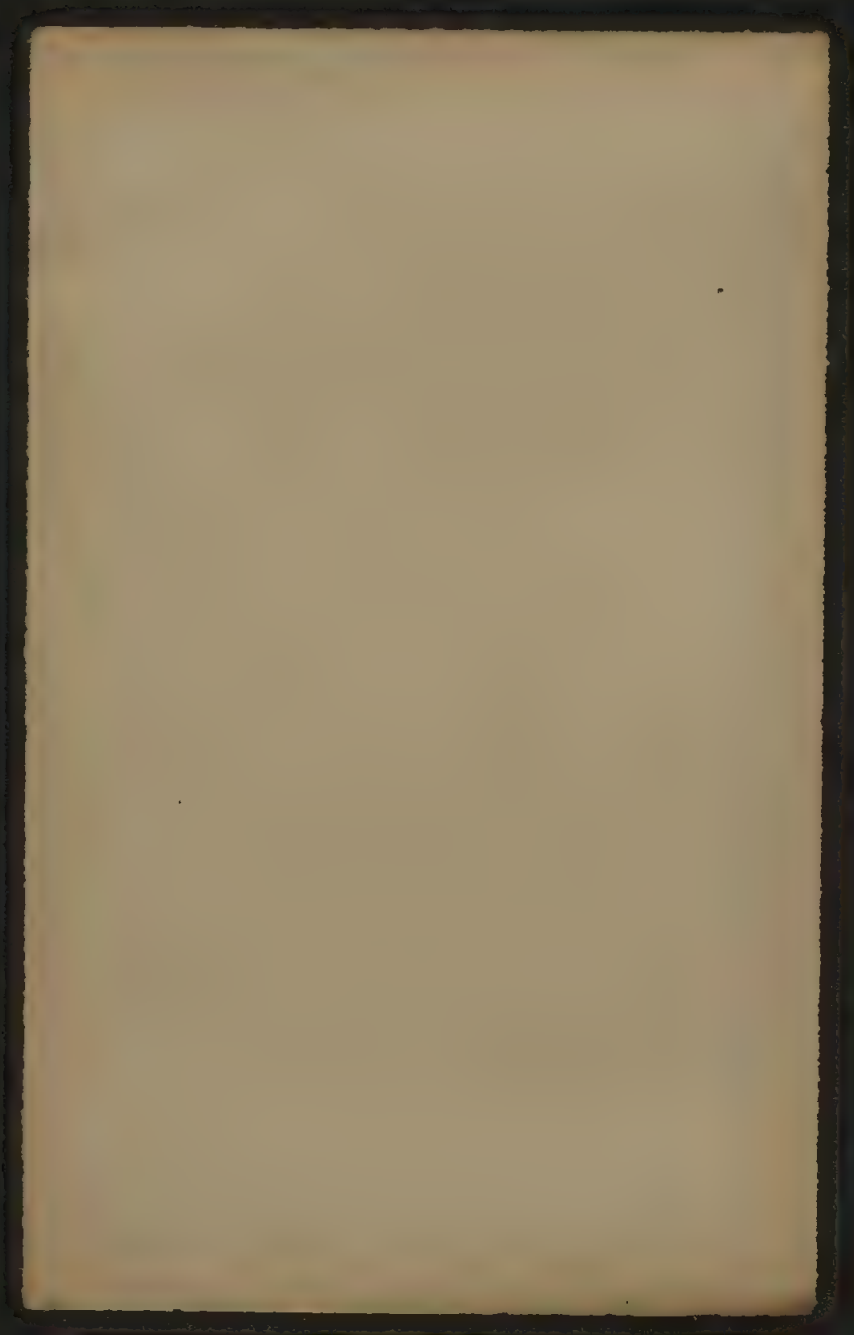

Zapomniei'-at-i' s. a. d. n. z u mowie lud. spoly-
ka sie Zapomniei' "A kiedy odjeżdżasz
to mi powiedz stale, czy sie u mnie spodzic-
wai, czy zapomniei' wale?" Sandomiers. O.
Kot. 2. 136.

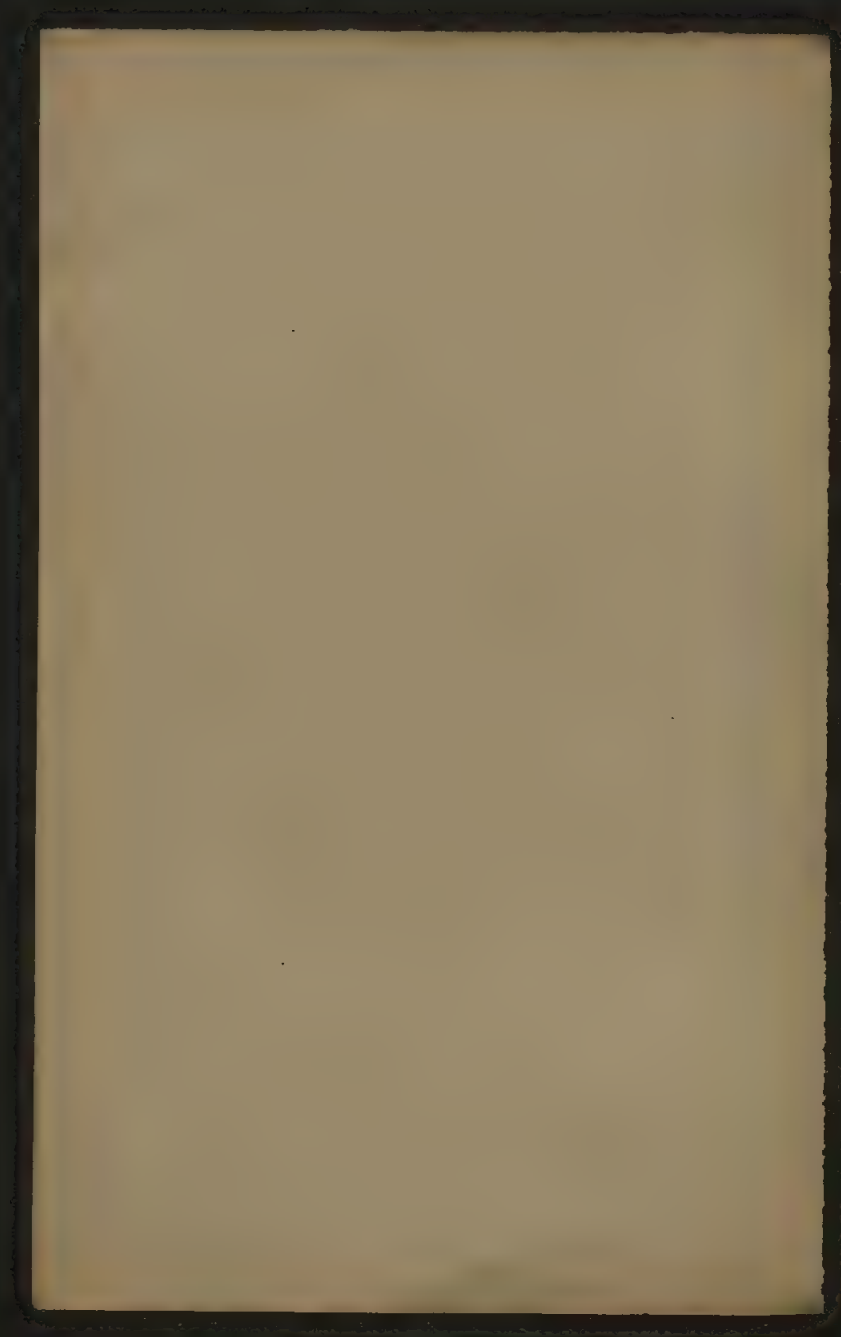

Zapotrzebowac-ai-buje W. i. d. k. z. z. w. i. a. d. a. i. k. a.
m. o. w. i. e, k. n. a. l. o. k. i. e. i. z. w. k. n. i. e. w. a. n. o. s. i. p. o. t. r. e. b. o. w. a. n. i. a. „W. o. s. t. a. t. u. s. c. h. c. h. a. s. t. e. s. k. l. e. p. y. p. a. n. a. P. a. l. a. z. a. p. o. t. r. e. b. o. w. a. l. y. p. o. m. o. c. n. i. k. o. w. o, b. o. k. a. n. i. d. e. l. k. n. a. w. i. e. s. i. z. p. o. w. r. o. z. k. r. a. j. e. t.”
J. I. k. r. a. w. a. 46. 41.

Zapotrzebowanie-a. u. n. i. a. w. a. n. i. e.
z. i. d. a. n. i. e. w. s. t. u. c. h. z. a. k. w. a. d. z. y. p. o. t. r. e. b. y, z. a. m. o. w. i. e. n. i. e. „S. i. e. m. o. s. t. o. w. n. e. d. n. a. z. n. a. w. y. c. h. f. a. b. r. y. k. k. r. o. j. o. w. y. c. h. o. t. r. a. y. m. a. l. a. p. o. w. a. n. i. e. z. a. p. o. t. r. e. b. o. w. a. n. i. e. n. a. d. o. s. t. a. w. o. z. w. l. a. s. n. e. g. o. w. y. r. o. b. u. w. a. j. u. k. o. l. o. j. o. w. y. c. h.” Now. n. i. e. t. k. 1877. 13. „Z. a. p. o. t. r. e. b. o. w. a. n. i. e. w. s. t. u. c. y. z. a. g. r. a. n. i. c. a. j. e. s. t. D. w. i. e.” U. r. i. c. h. 1887. 138. 3.
„D. o. w. y. b. i. a. n. y. c. h. w. a. r. y. u. n. i. o. s. t. w. o. w. s. t. a. r. a. z. e. o. d. r. a. n. a. d. o. w. y. u. n. i. o. s. t. w. o. z. i. z. i. n. a. s. t. a. n. o. w. i. e. n. i. e. u. n. g. z. a. p. o. t. r. e. b. o. w. a. n. i. o. m.” Q. u. i. s. O. l. i. w. a. 23. 155.

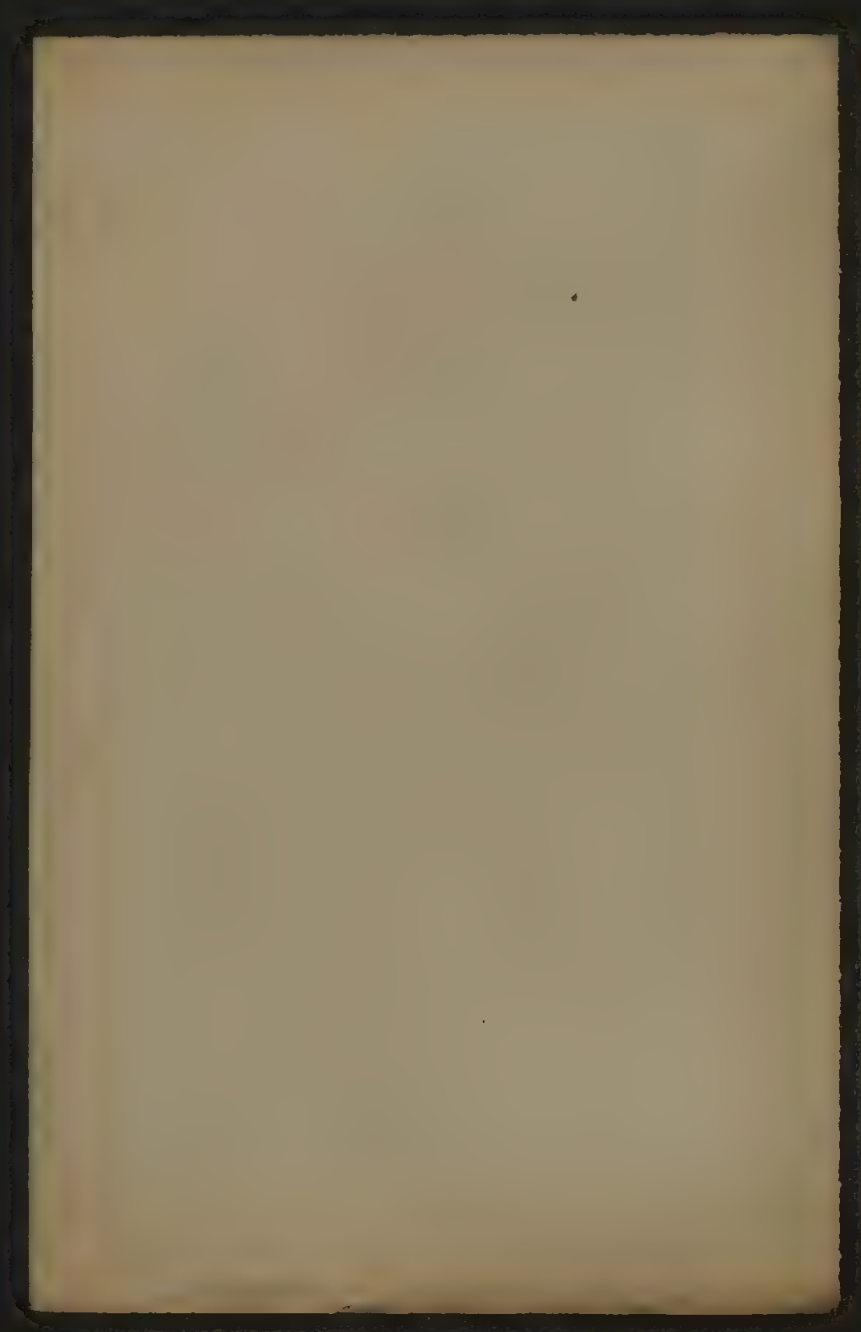

Zapornai-al-a T. m. d. m. Zapornawai al'noje
notn. § nie pornai się na wartosai, nie
oemić, nie chicić xicić, ignorowai, lekce-
ważyć „Artysta amator, spiewak, zapo-
rnanie wielkowi basowa, klisem intny.
ga pewnej koterji nie porwala dostai się
na duki teatralne” A. Wilk woly rob. 74
„Aspiracyj narodowych i u mnie narodu
nie powinno zapornawai iść. Wła dobre
przyścięgi oddai kiejowi kamiona” Wilk
1887. 177-1.

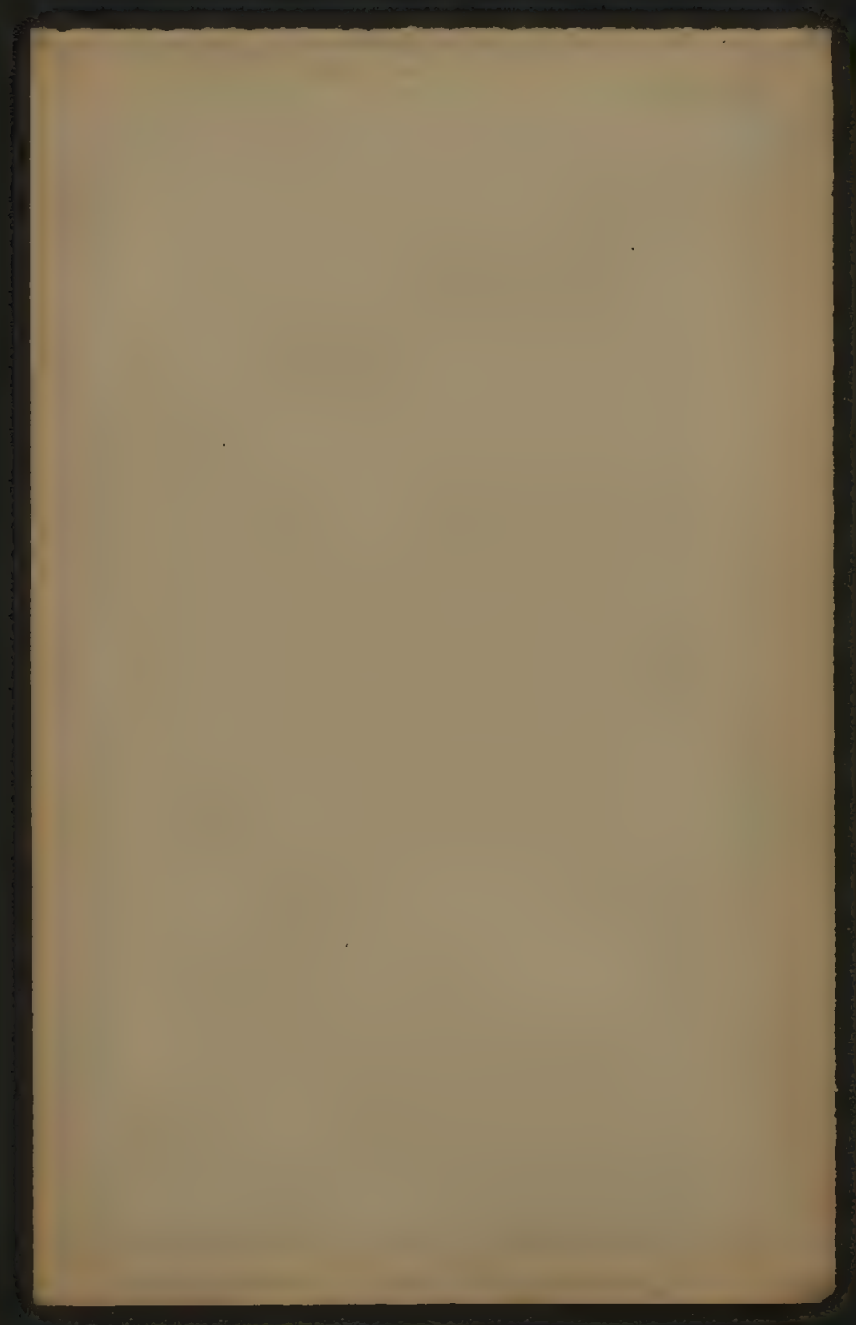

Zaporyczac st. w. ndkn. Zaporyczyć dkn. z fig.

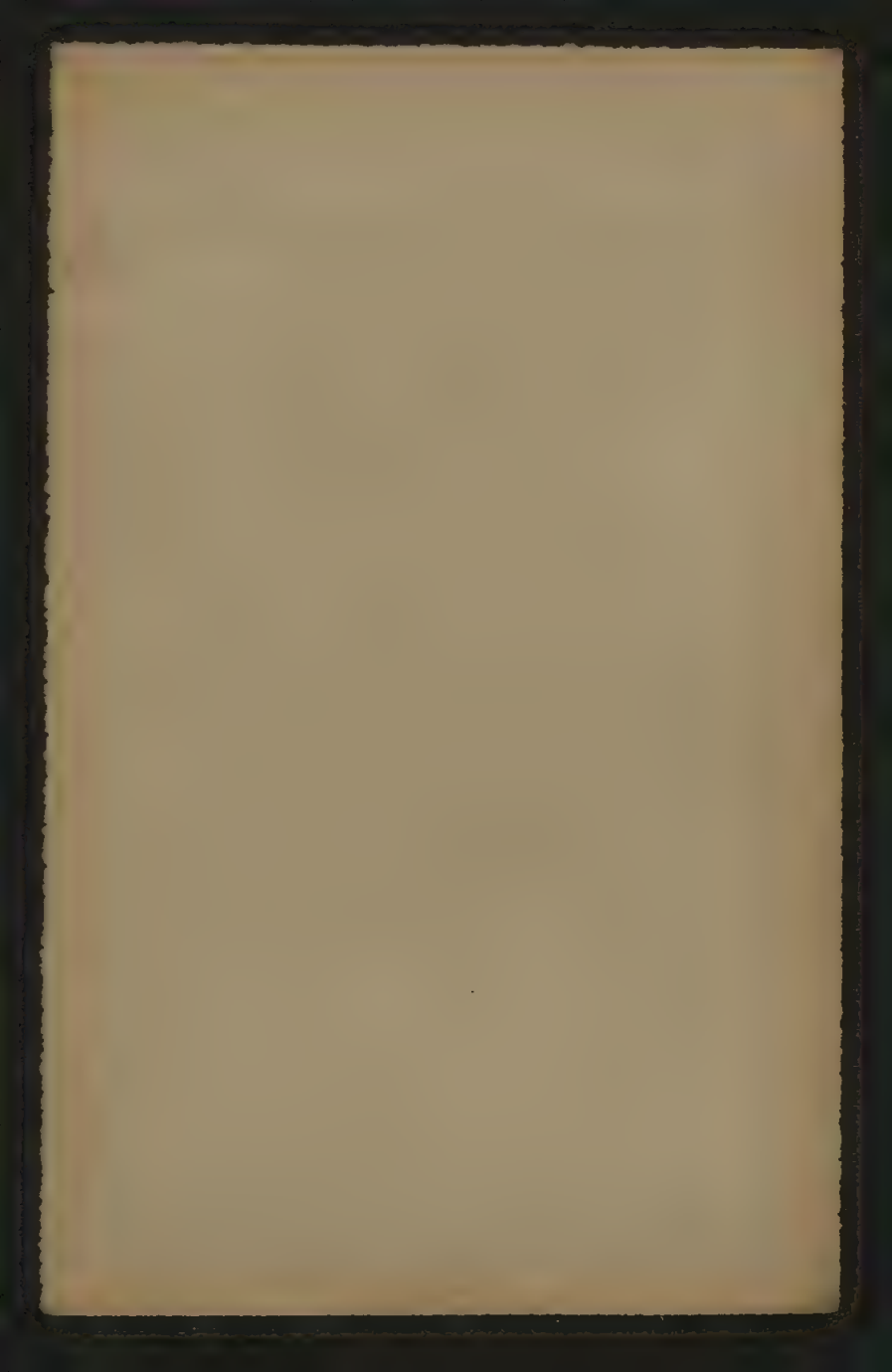
brat, niekoniwianie jako dtyg, z obowiazkiem
tworze, ten (o ile nie tyje sie pieniedzy) ma
cy: cren, ai z cudzego krodta, naskadowai
„Zereli mamy zaporyczac z repertuaru now
wago sztuki dla naszej sceny to w kazdyj ra
zie brat je treba z repertuaru tych scen,
ktore zostaly wiecne satychetnijszymi celow
sztuki.” Echo 1877. 39. 1. Lel. „Stalo uż wożwas
wygajem zaporyczanie aawisk z tkli
wych romansów francuzskich” Dr Ant. J. O.
paw. hist. 1. 306. z uż st. zaim. „Dośi” dawci
pny, zaporyczat uż w koncepta cudzo, aby
ich mieli wiecj” J. Kw. 58. 42.

Zaprobować - at buje st. ex. dkm. poprobować, pro-
bować „Dziem przed słyn. Marcianem są
siódki zjonić kaci się w celu zaprobowania
wzrostu, na ułtki na lody, na kajze kre-
vatoz * J. T. p. 2. 4.

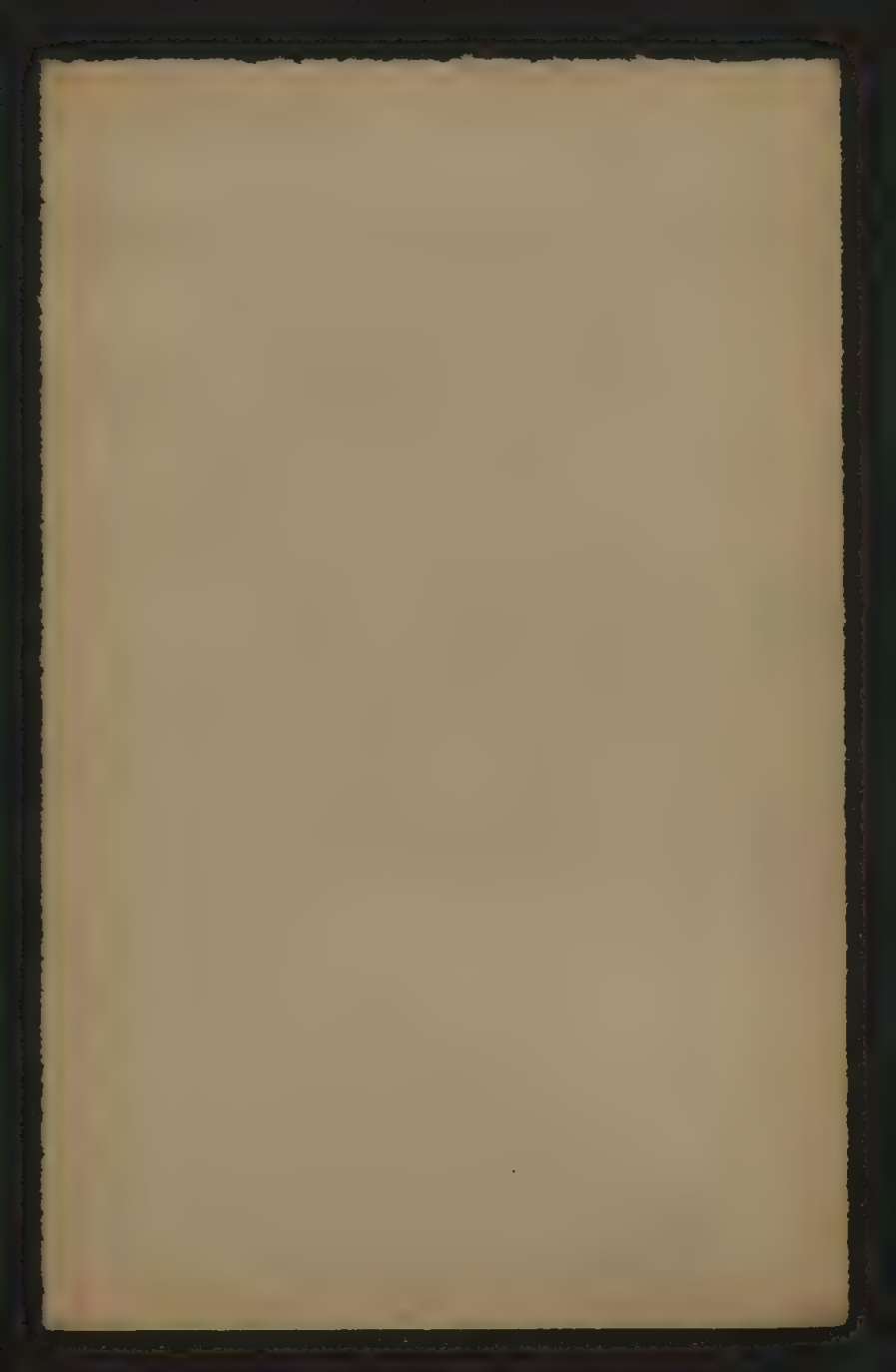
²
Zapromiění -it-i st.ij. dkn. ubakăt ũj jako pro-
mieni albo w promieniach, Okasem, ka-
sem zka obłotke zapromiění "Drugij"
twark " D. Magn. Dñe. 1. 4.

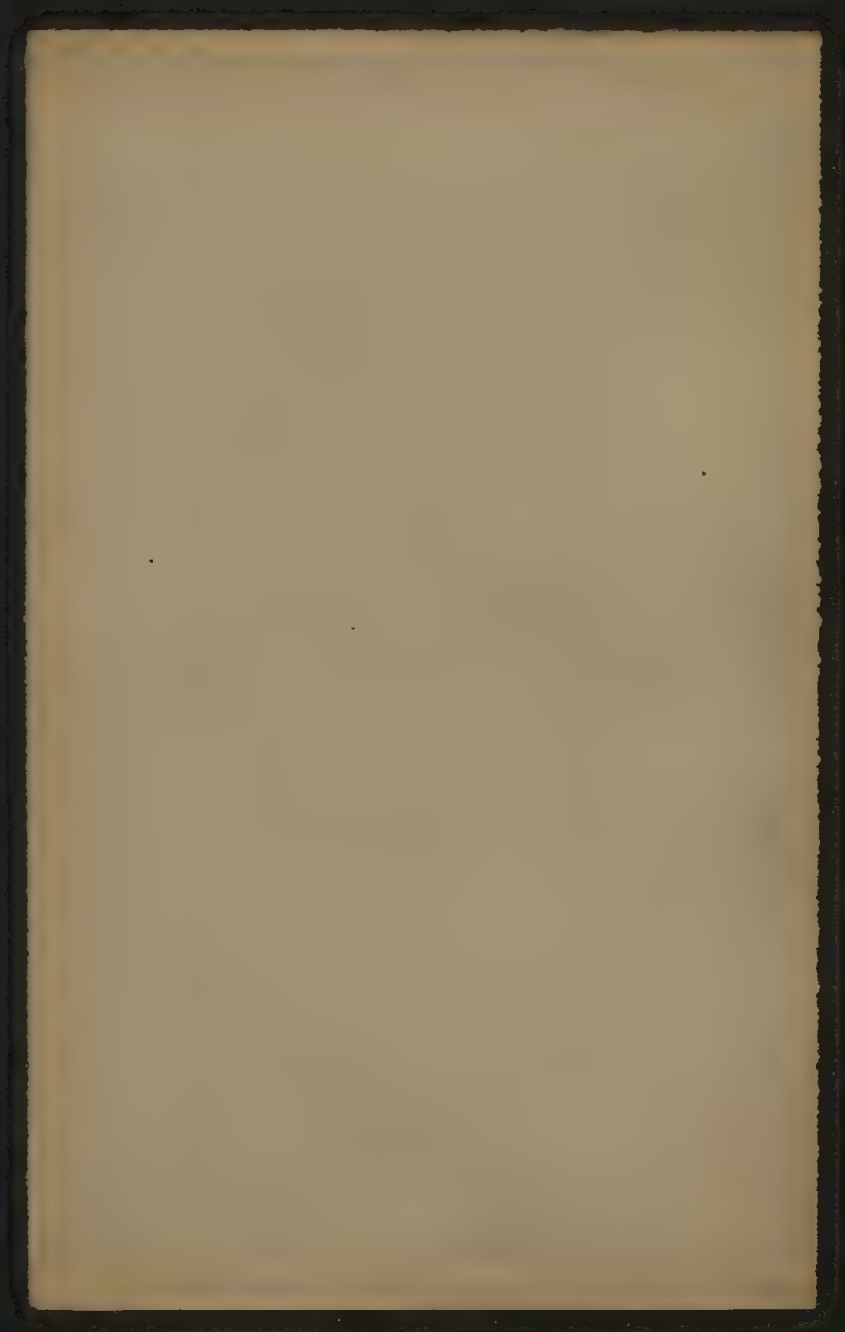
Kaprotestowac - al. staje st. x. Dm. katolicki protest.

o świadomości nie przeciwko czemu, sprze-
ciwić się „Karol nie kaprot stował wia-
te przeciw wyborowi placu na pojedy-
nek chociaż mu się zdawał osobliwy.”

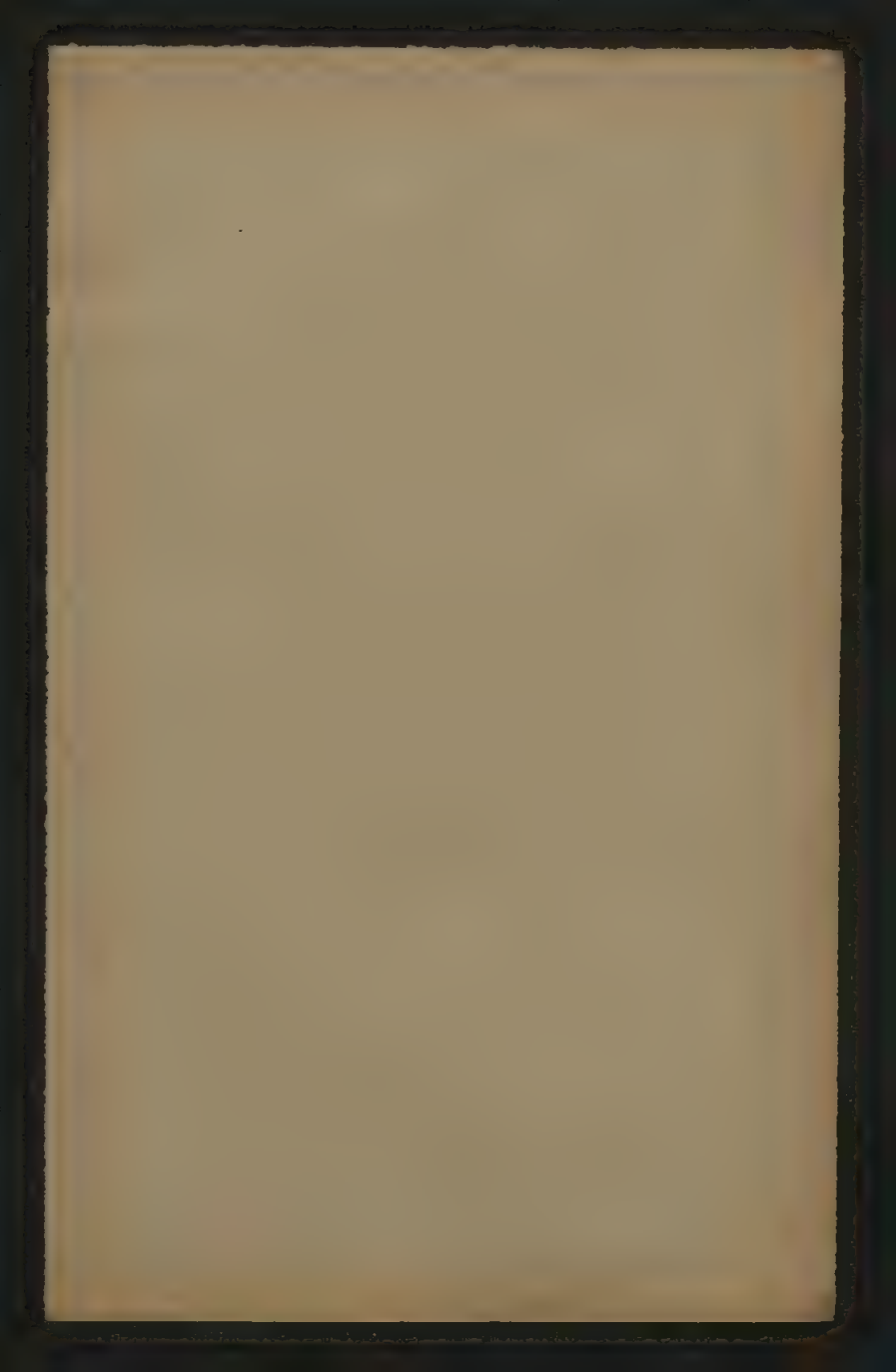
Źł. Kram. 73. 159. „Chciał mu naprzecie
podurzać podłości, ale starości, że
był korpelkiego jemuś udawać i kapro-
testował” Źł. wih 1878. 53.

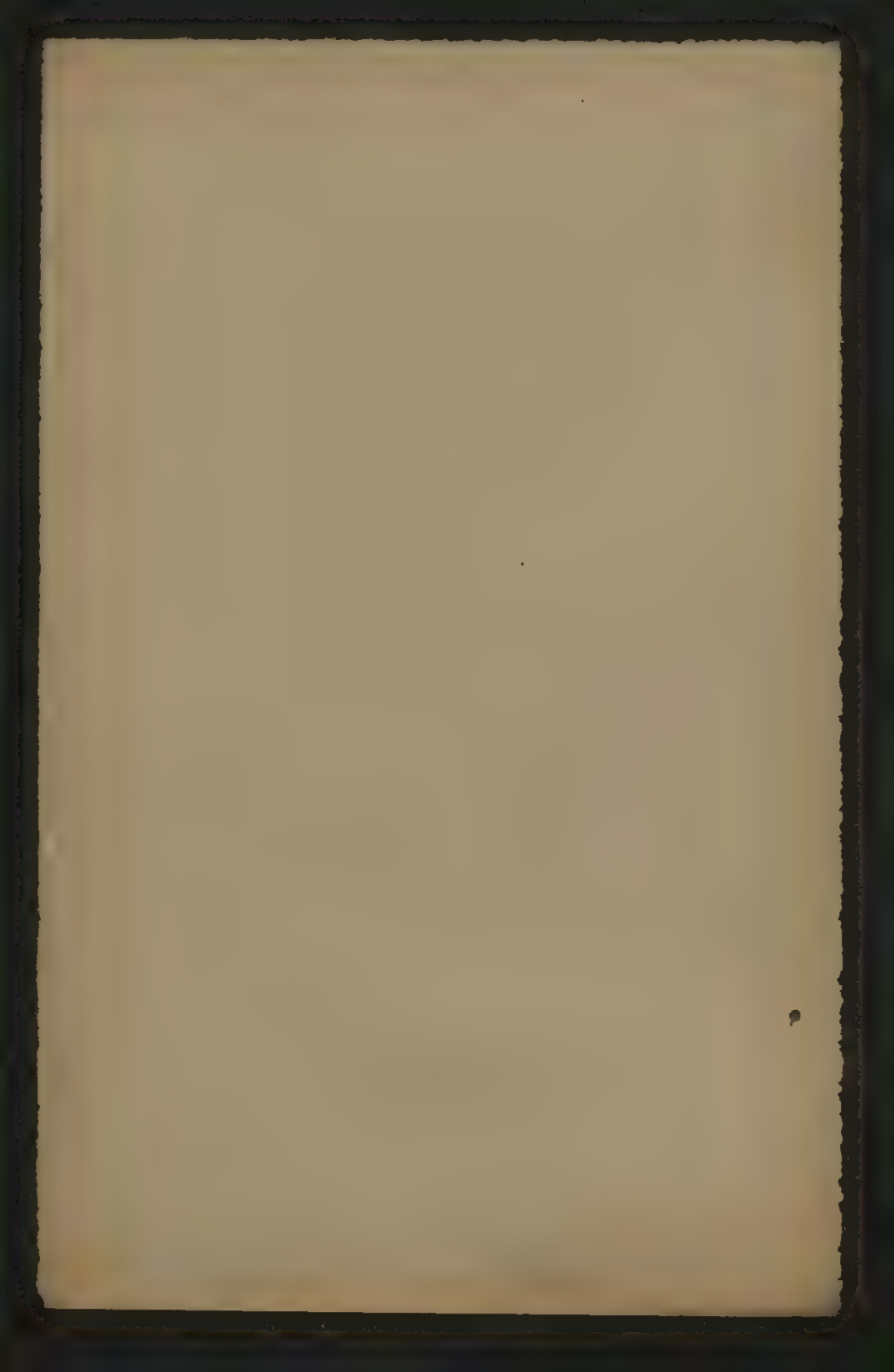
Zaprowadzić się - priti daz st. xam dhu. pojsi' dołqd
w parę lub kilka osób. Zaprowadzi-
liśny się z nimi do domu jednego
mieszkańca aż na kocioł "L. Kark.
1. 206.

Запропасіі-і-і ст.ч. дн. затвасі, ствасі,
jak w prokopsi ruci, na stvace.
na ^{na prokopsi} ruci „Nigdy iż nie zgrat,
ani fortuny nie zapropasit” J. Ka-
chan. Pis. lit. 2. 691. „Stracit, jedenasie
tyżisy z suberzji po stajji. i nikt
nigdy nie wiedziat, gdzie on te pierwi-
dke zapropasit” Haj. G. tow. 1887. 172.
„Powydawaway stvace cōthi z kap-
wisciem im pierwuj niepodleglosi or-
bitnej i bytownej, nie chciat najinłodvay
i najinwchmōvnej zaprovedi-jak wyva-
kat iż w poddai'stvo, zapropasit”
T. 5 ju 1. 159 „Zapropasit akcy, stvaki
prow swojs grz.” S. Knew. Dkum 18. 159.
Z- iż st. zaim. prokopsi, zgrinzi bez
wiesi” „Zapropasit ni gdzie, jak ko-
mici w wodz, ie ani stychu o nim, ani
wiesi.” M. Jun. wiek 1887. 216.

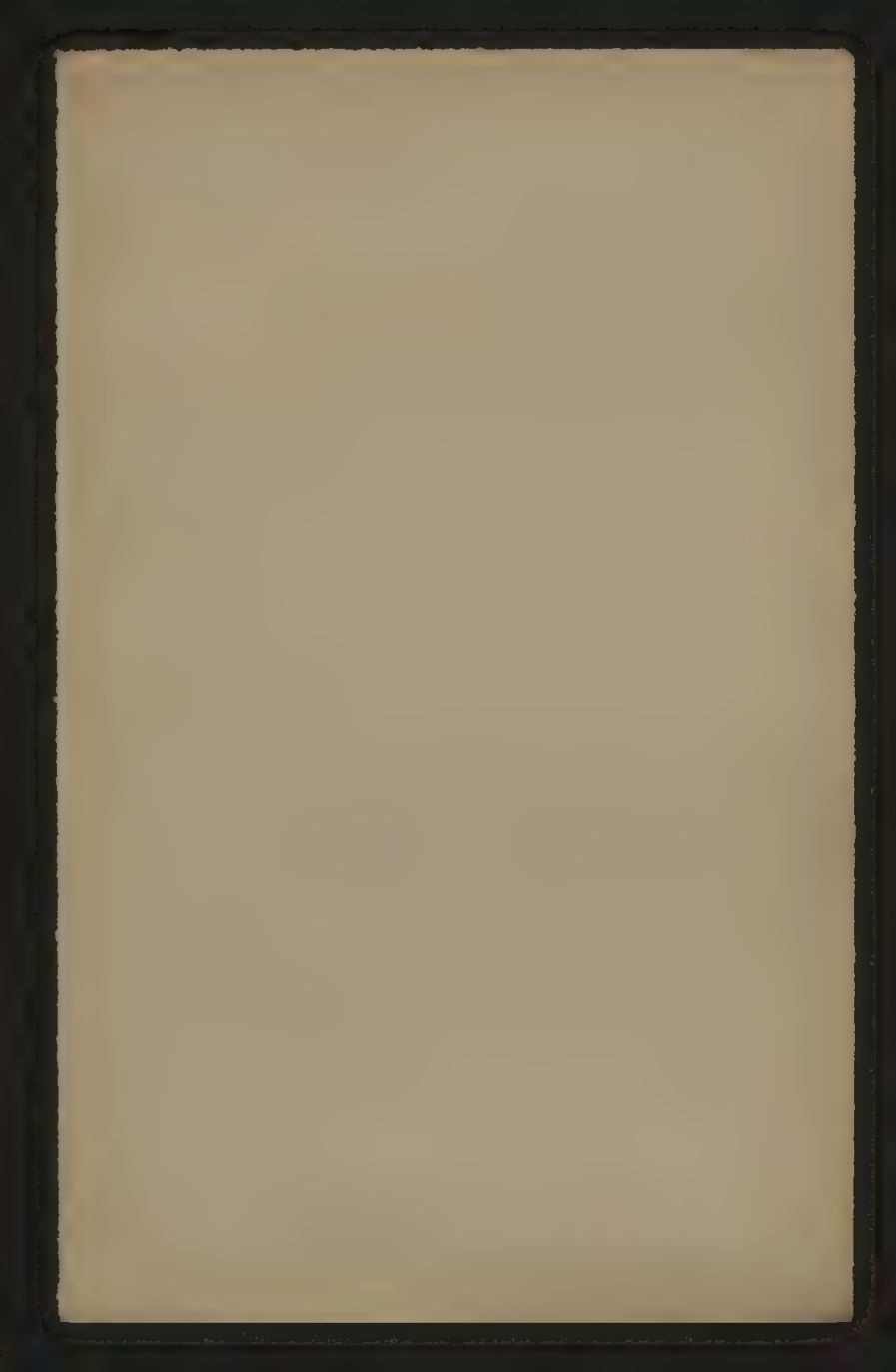

Wypowiedzenie - a n. bez t. um. czynność słowa ka-
prować, "Działaj tam, z wypowiedzeniem,
niech nie jest wstrzymać" A. W. S. R. R. R.
z. 16.

7
Zapusić-it. i st. rz. dkn. Zapusić-at-a. ndkn.

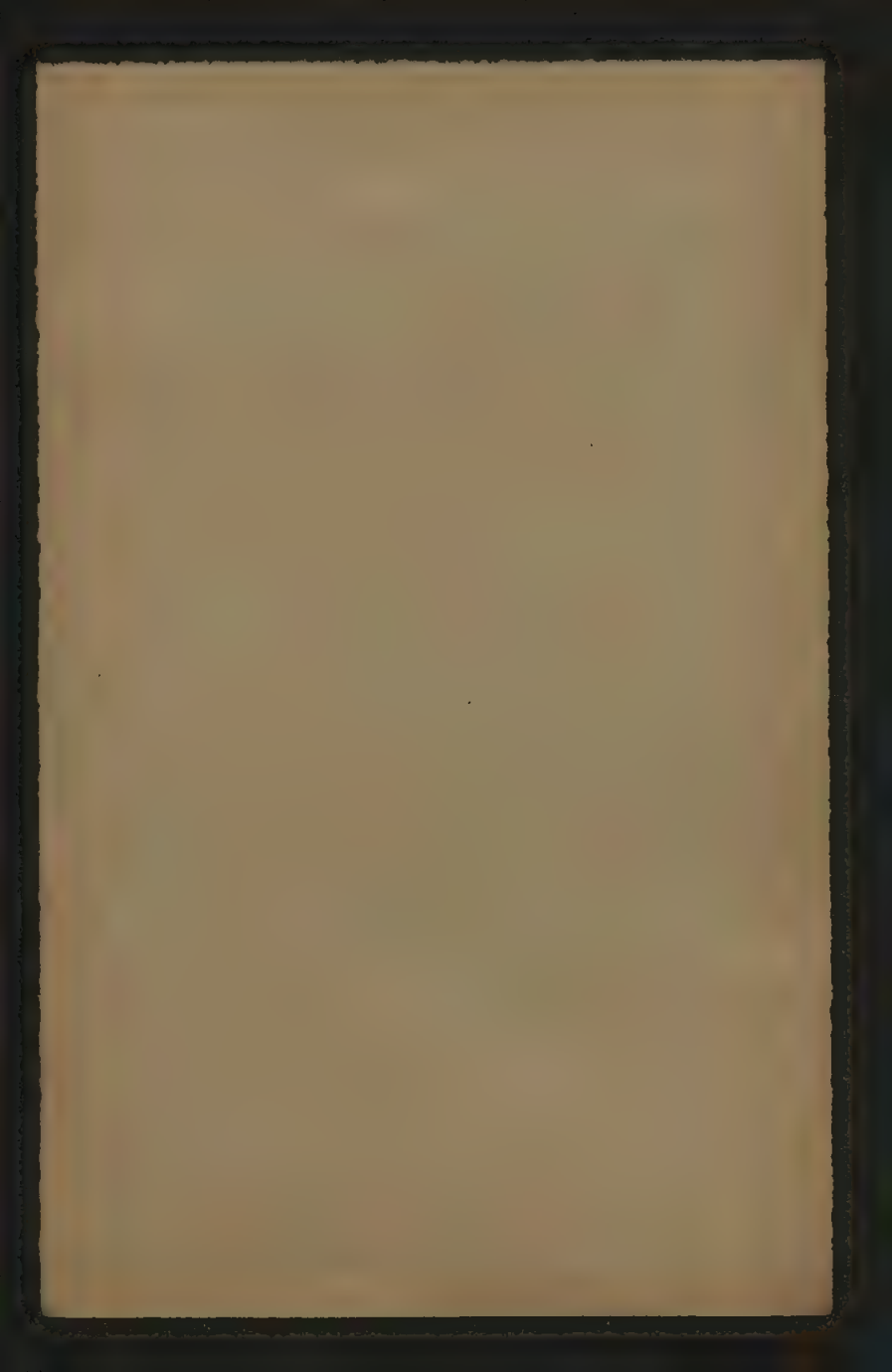
§ Zapusić podług, domysł. masa do frokera
waria „Zapusić podług, wymyśle
określ.” M. Pol. Paris. Risy 44.

Лара прывіт. ў н. іду поўна. „хара.“ „Старша
сінстра нільхала, і до свэга вырата
хара“ О. Кол. 1. 182 од възгрова Сідлечкі
„Войсехова! харахата прамі: * потропі.“
Лара, хара, Духам лег.“ кл. фін. Віск 1886.
зв. 1. ў інтэнс. Харутеріке, а прам. лед. Куп.

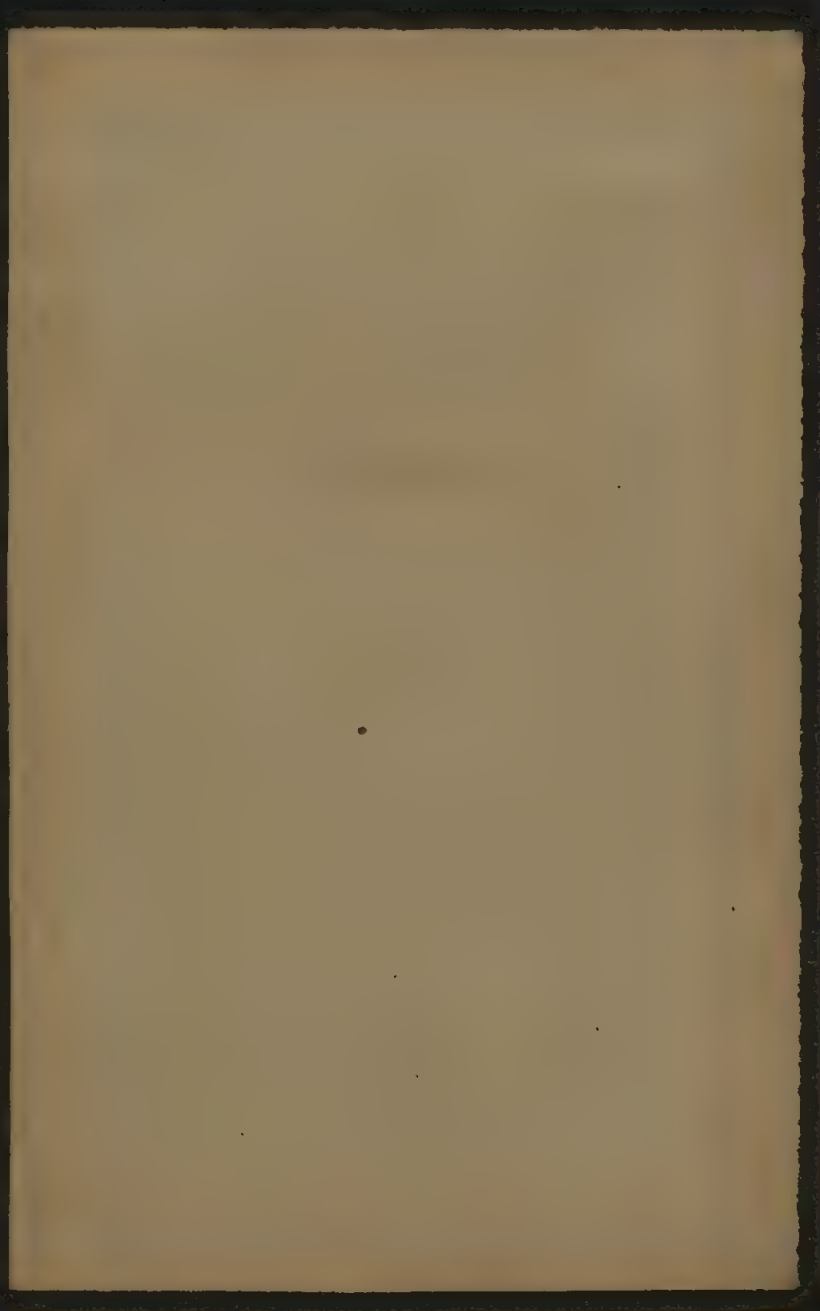
Ларічма

„Лара іа прамі тепіс рбавы“ Н. С. Г. 1885. 237. 1.

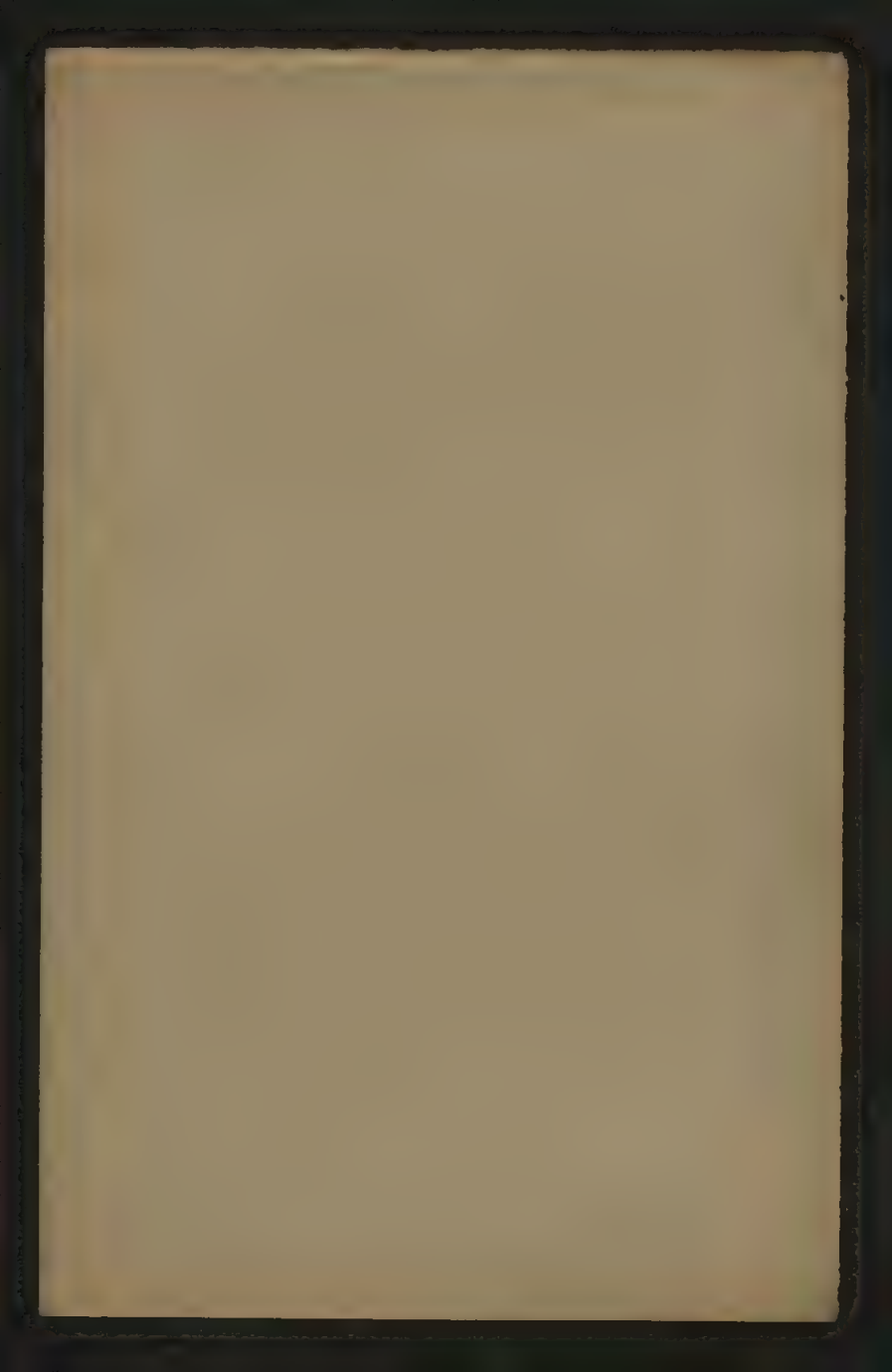

Zarekomendować cz. dkn. z fr. kuzo koniu, przed
stawieć, zalecić, polecić

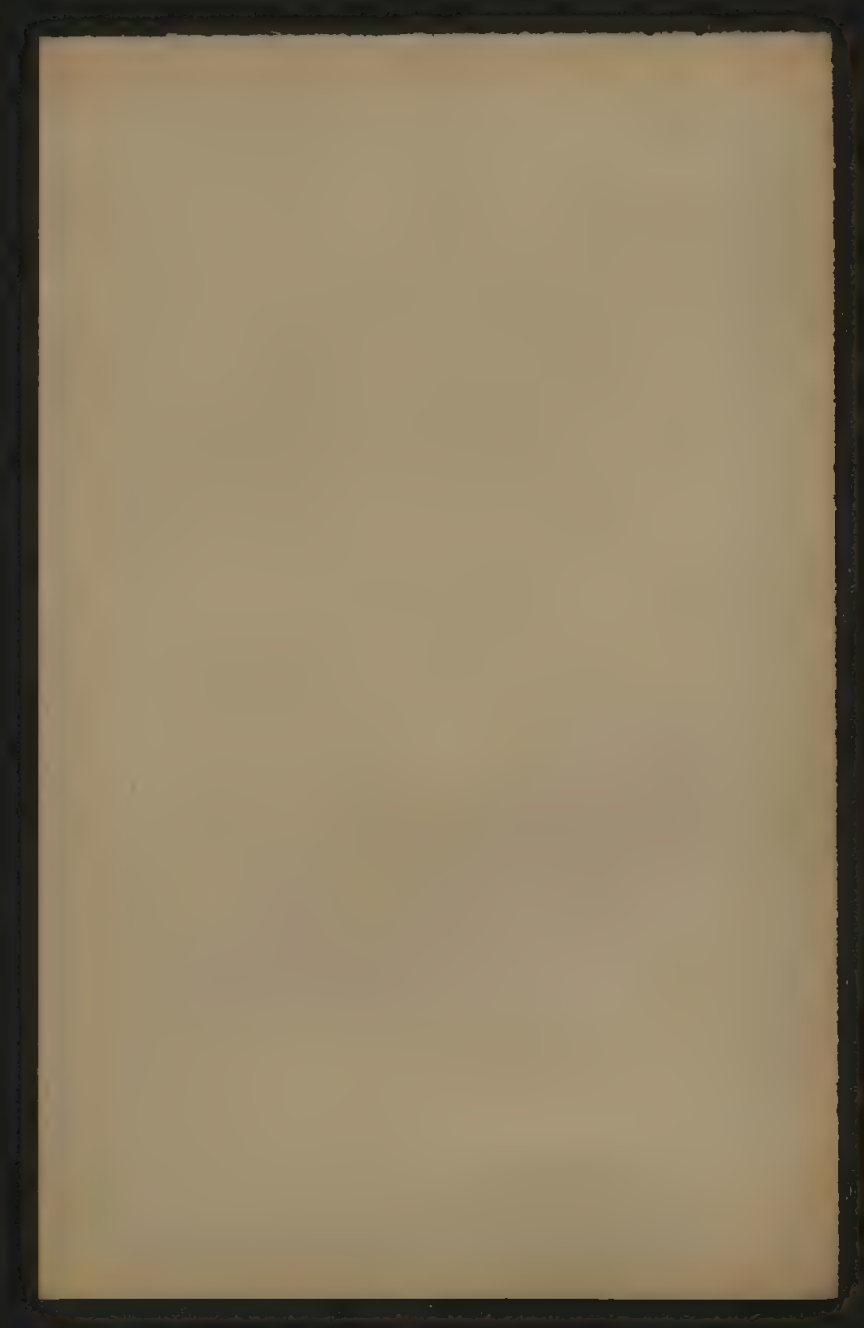
— się. zaim. dkn. przedstawić się „Mógł
przez siebie widzieć dwie metody i Tadeusza pa-
niuki. zięć i kuzin, zarekomendu-
wać się i poprowadzić rozmowę, ” J. W. W. W.
15. 20.

Żarobnik - a. m. cy-koń m. wyrażający się do
roboty za rejtatę dzieła „Żarobnik
zatrudniony w komisariacie został
urwiszkiem przywiązany” J. mar. 1885. 17. 2.

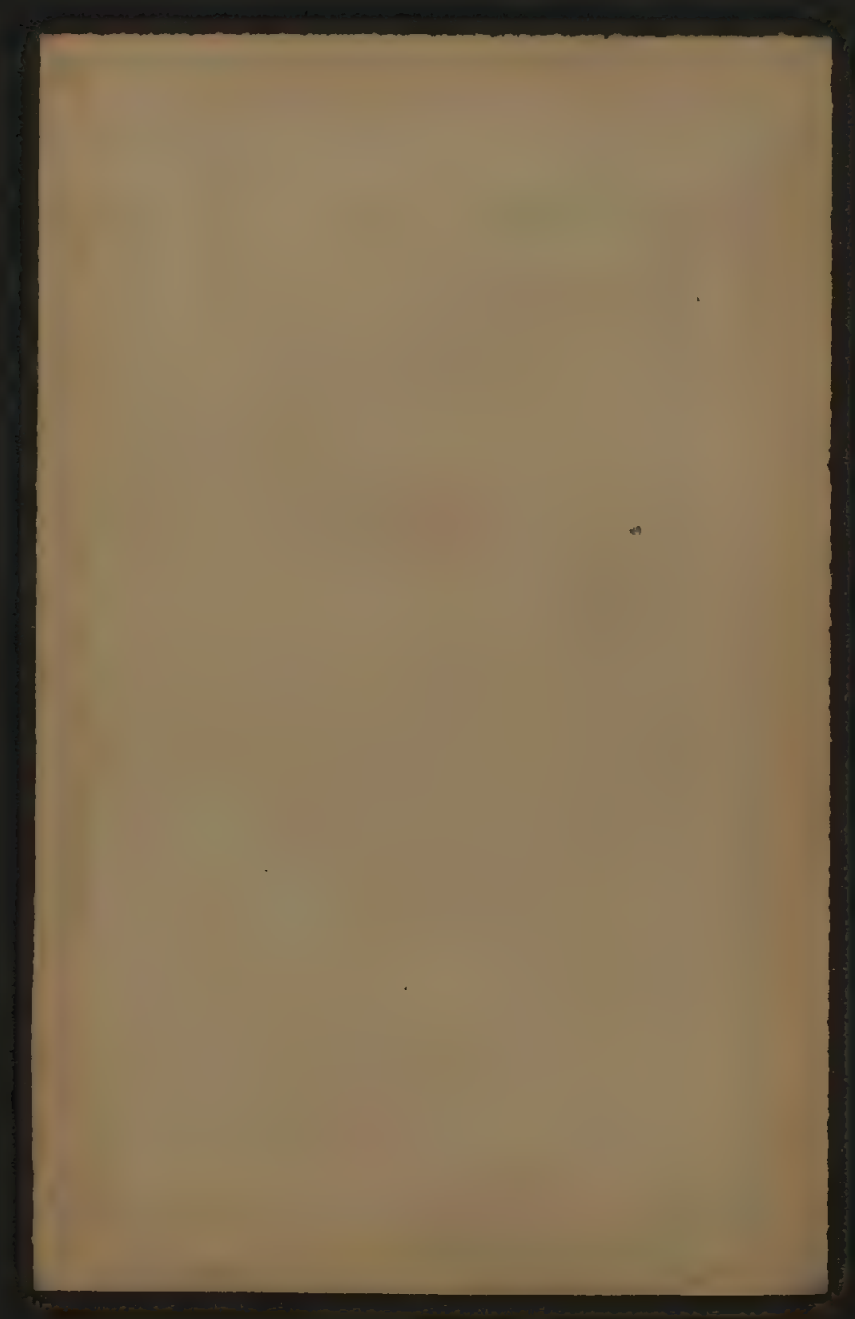

Karogathowy a.e, za rogatkami miasta maj-
dujący się, kamieniczny. Musiałem,
że prawy niedzieli, spotkać na tych
targach dywiot karogathowy, więksi
reprezentowany liczenie "Scho 1878. 179.

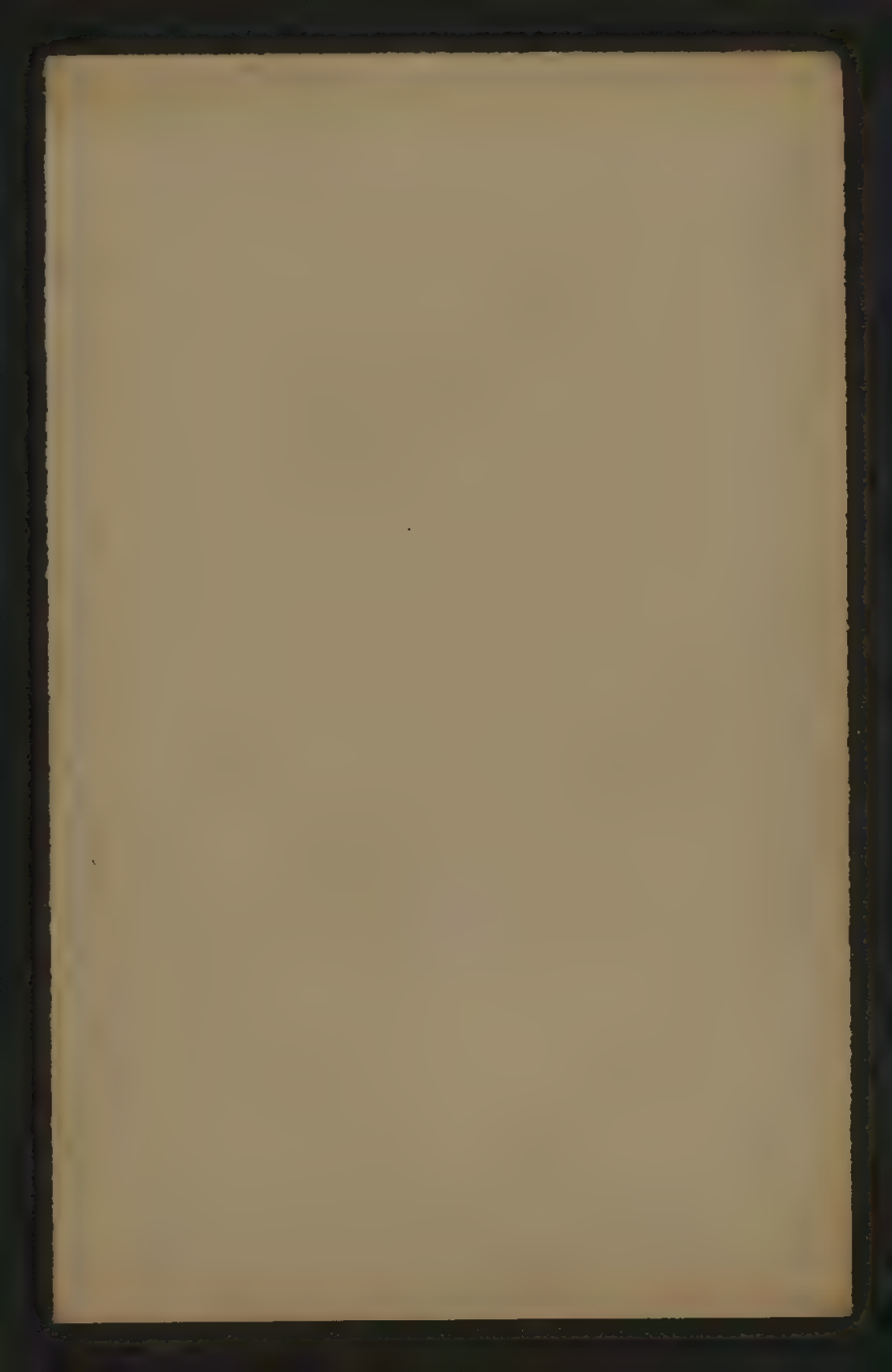

Zawrost - u. m. ty m. który na głowie i twa-
raz u mężczyzny "Zejsty był układa-
niem włosów zarostu, na trochę wystyła-
ty" głowie "J. Uwar. wiek 1878. 21." Miał
zarost trochę rzedawy "J. Zachar. Pis. lit.
2. 660." Chłopcy ma włosy rzedawość tu:
o twarzy bladej i bez zarostu "J. Rog. wiek
1886. 207.

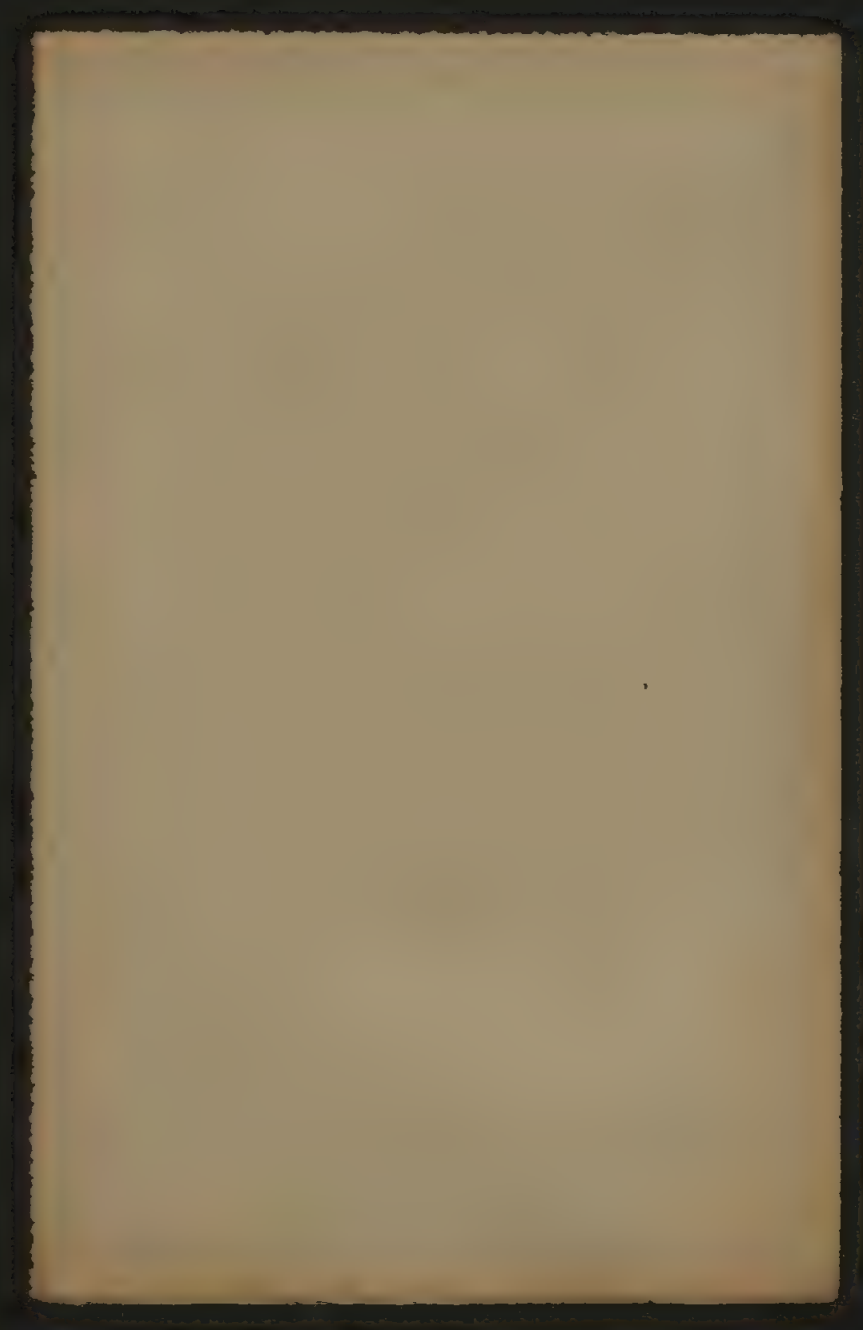
Zarostek - sth u. sth u. m. p. w. zarostu
"W prawo łoz gęsty zarostek" Ad. Mich. 1. 35.
"W górze poraż zarostek, w prawo poraż rzedawość."
ib. podobnie A. i. O. d. 87.

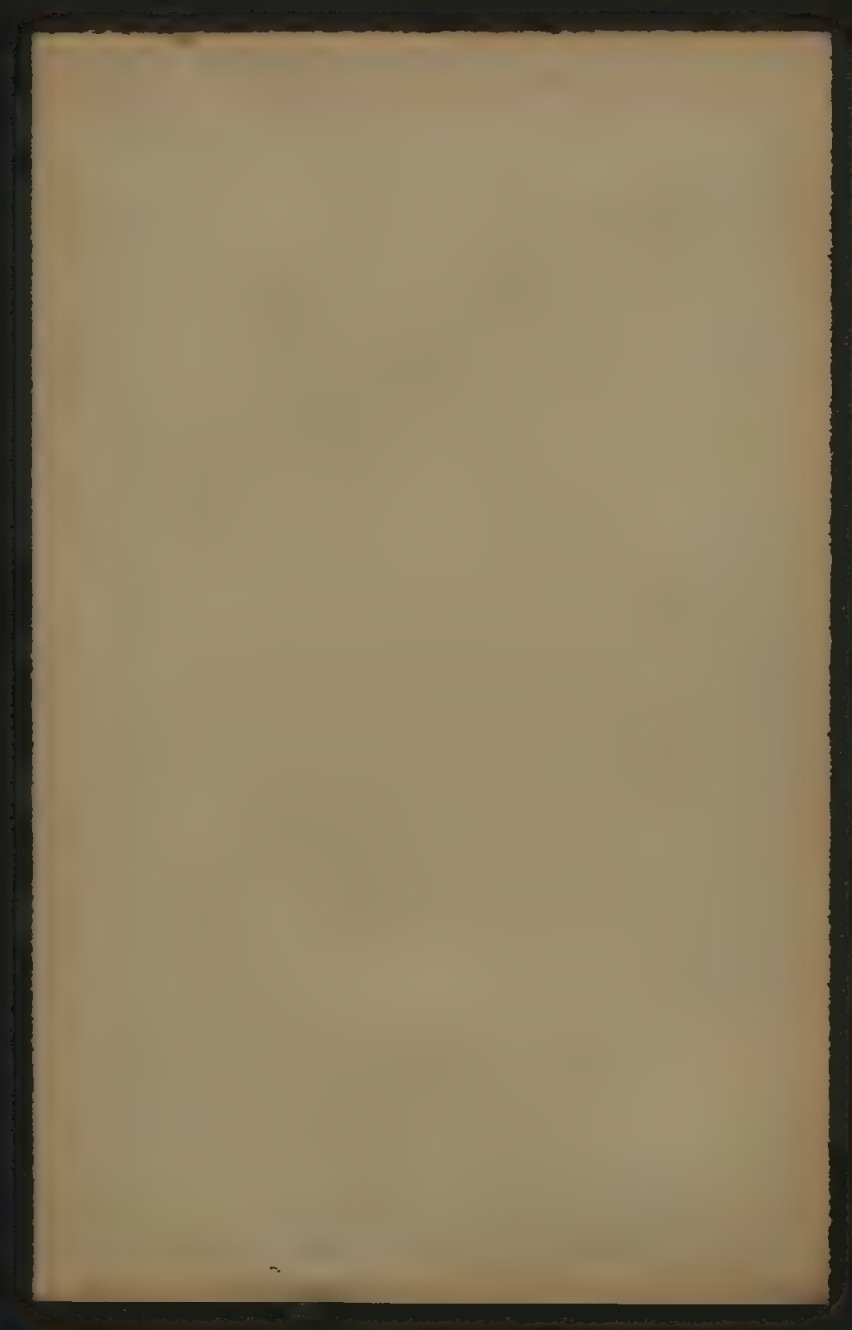
⁷
Karwan-a-e-o ž „Karwan i'ibli“ to samo
co: biwa go d'abli! pat go d'abli! "u lu
da w prawu. uijcu, na p'rospolnij my-
mawiaje Karwan lub Karwan, a w
wodz, k'u Karwa zam. karwana „Kar-
na d'abli“ ž. Pauli 41. Tenie ob'asnie:
„tyle co d'niech'ja d'abli biwa“ i' my
prawadza od myraku k'yn, k'yn, co ma
wyd' dawniej ob'jatz bogu dawang "b

Zarwanica y. h. targowisko pełne halam, kach
tu. niestau „Tęskne melodie kaczynich
i kawodczych smute bab i dziadów, ma-
lowanie postacie prochynek owoców i
piemników wstawiających się Takie.
po chodnikach, romantyczna „zarwani-
ca” uwaga w podworkach naszych
domów.” *Al. Niew. Echo 1878. 223. 3.*

Zavvzlovai at gluję st. x. dku. Zavvzlovvvai
at-glouję ndku. na rygiel kamhuę,
kamvaci, kapraci, kasuęi, "Góluoc
jivi byj' muciata... w kowanie kavvzlo
mupvavv wrota..." J. T. Kvas. J. 2. 26.

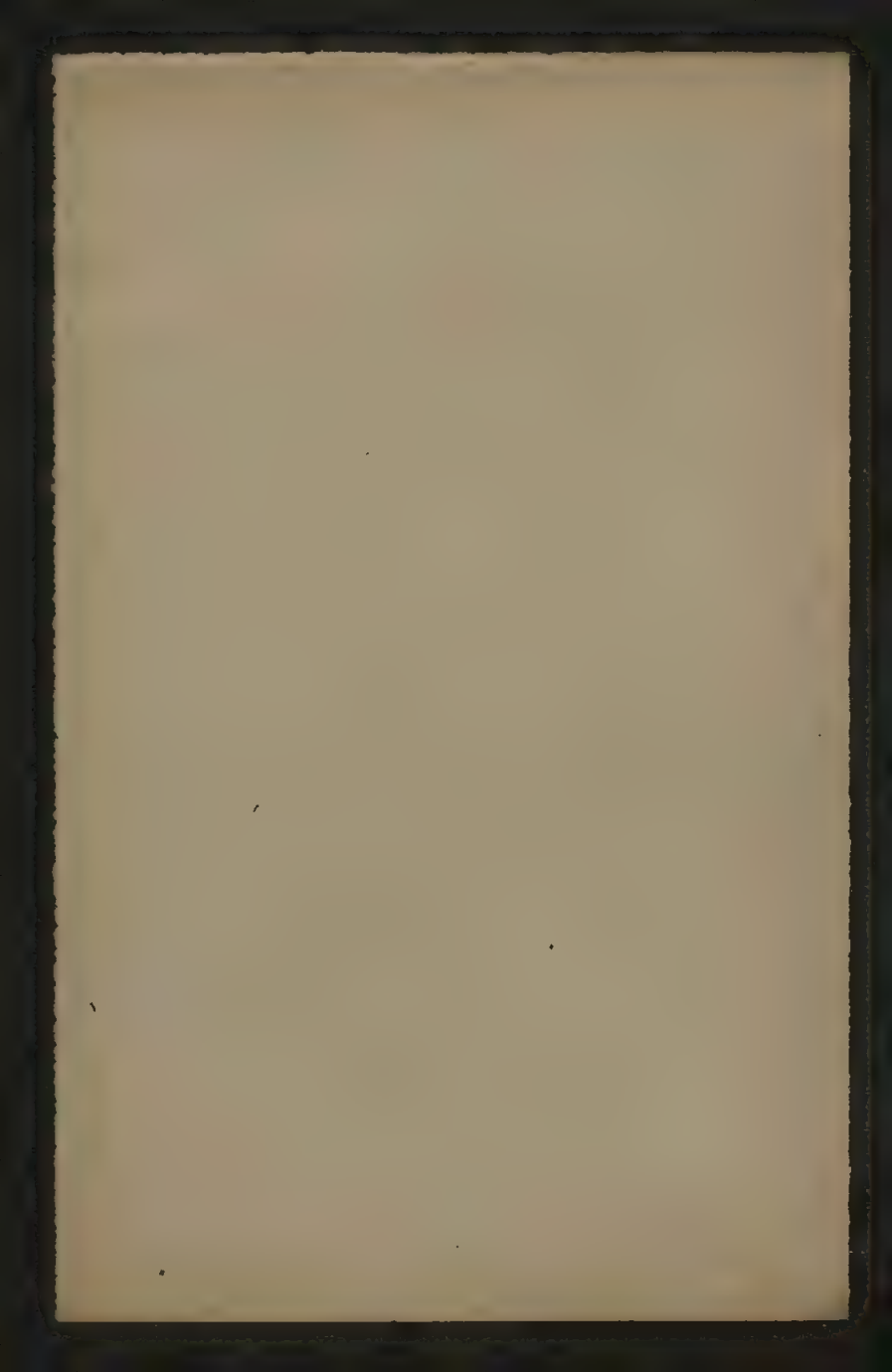

Harysowai-sig-at-sije st. zaim. dku. Harysowai-sig-at-a v. harysowuje ndku.

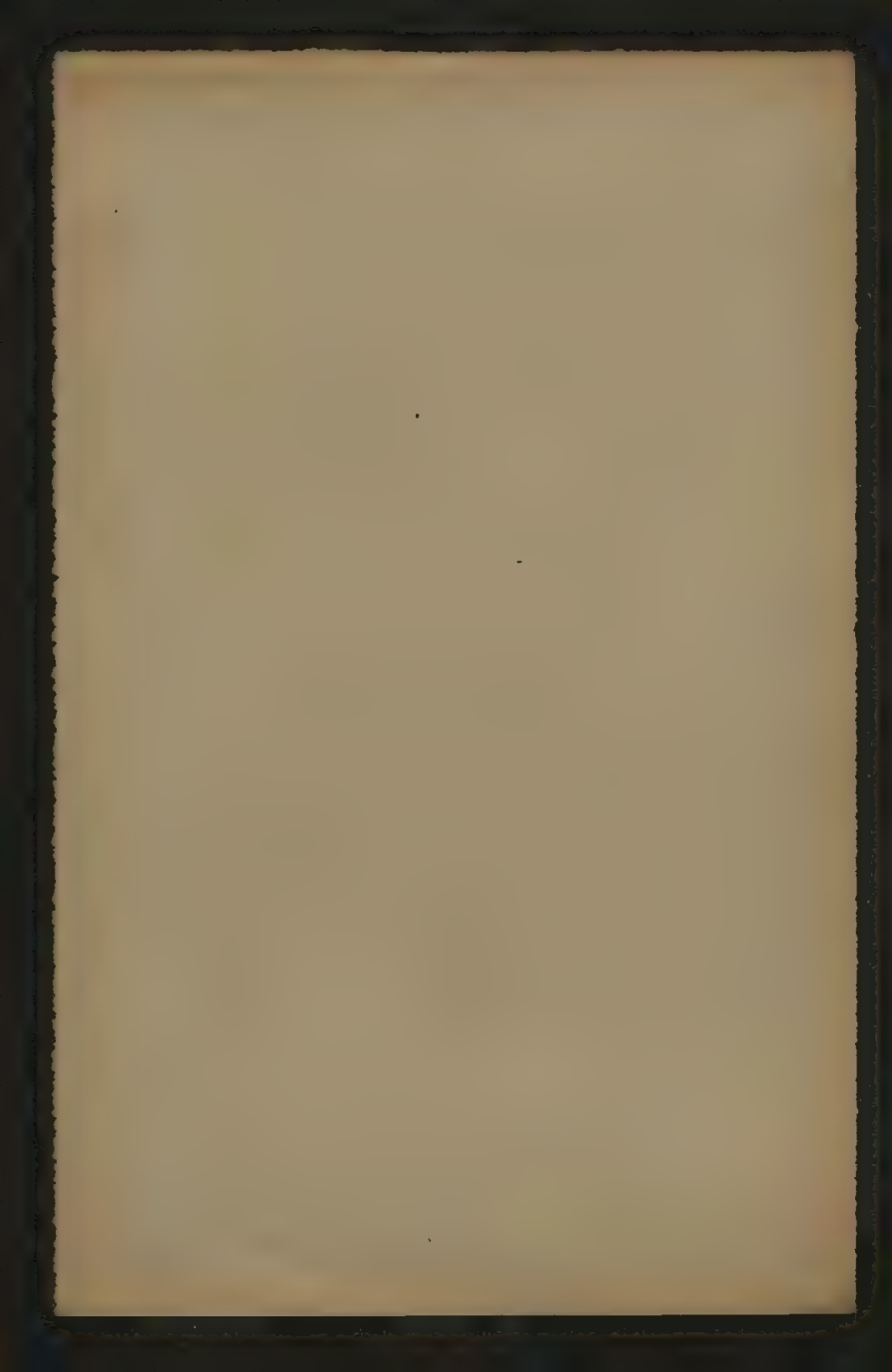
przedstawić uś w rysach, kouturach
„Świat; ludzie, wyzstho mi się teraz
jaśnie” harysowuje w oczach” J. Kraw.
Zl. 128.

Zavrutka - i. z. thi-lek nu. pitaravuk, okrywka,
to co się krawca na rzyżowej suknie
przy myjciu z tonu „Okryk Deleis alla-
sawz brata zavrutka z praskiem w obrot”
M. Nat. panis. Dziady 132.

Zasadniczy-a-e, fundamentalny, będguy zasada,
podstawę „Zasadniczą potęgę jego
ducha, była głęboka uświadomienie” Ad.
Delik. Now. nauk i lit. 15. 409 „Umiejęt-
ności te..prawywniają się do kształce-
nia w dźwięku trzech zasadniczych
potęg duchowych, uświadomienie i wy-
obraźni” Now. War. 1872. 101. 1.

Żasćianek - nku. m. ki m. prsou. lit. wieś osia-

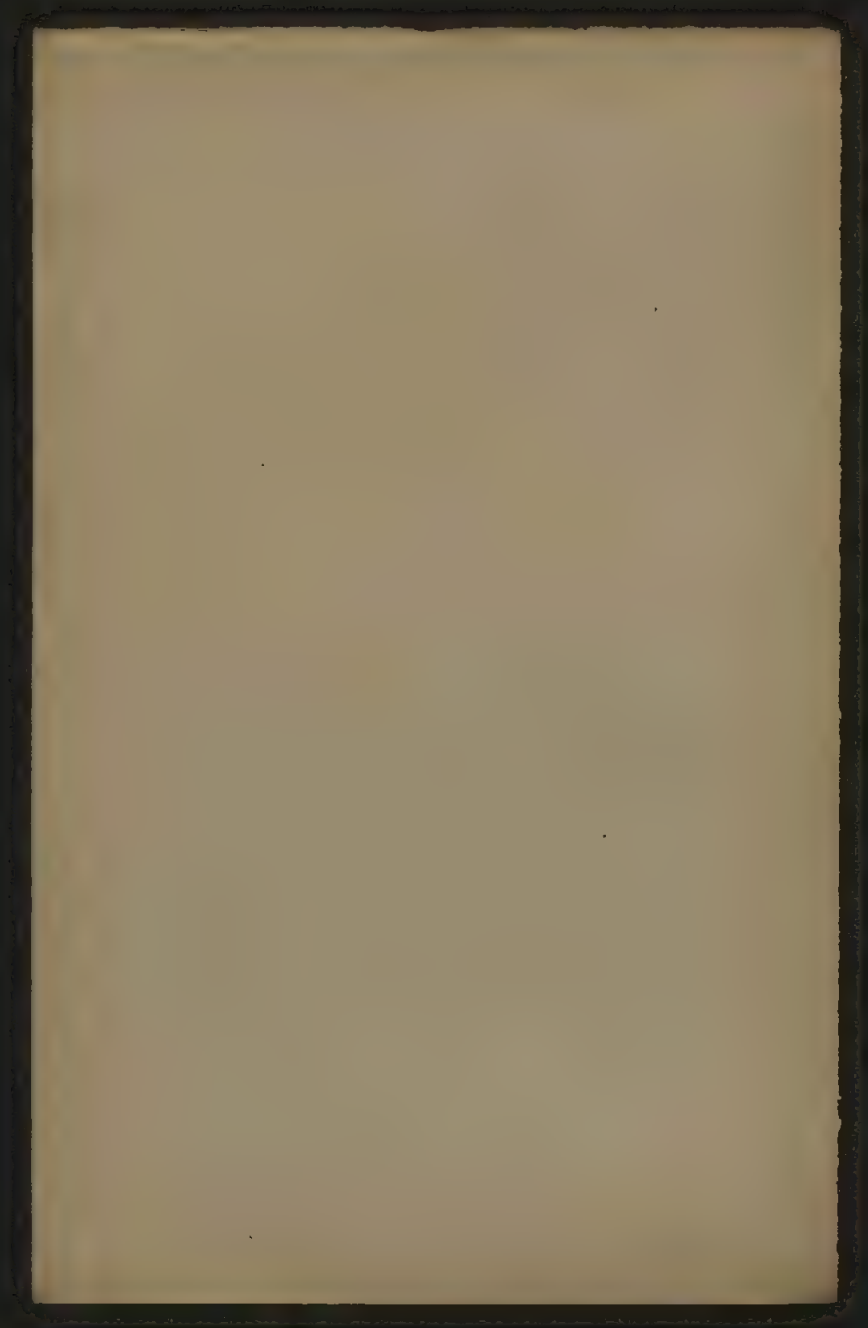
sta pour drobny wlaachty⁽¹⁾ „Stynie szewko
w Litwie Dobryński żasćianek mytkiem
swoim wlaachciwio, piękno się wlaachciwio”
Ad. Mick. 3. 163. „Wlaachty uwar go, sięj przy-
bywato z okolicanych żasćianek” ib. 170.

(1) „Wanywaję w Litwie Okolicę lub Żasćian-
kiem osadę wlaachciwio, dla różnicy od
właachciwych wsi, myśli siót: osad wiejskich”
ib. 332. „Żony braci z wielkich domów i
żasćianek jak im się podobato” J. W. Kwan.
71. 39 „Sedy do rodziniego powroć żasćian-
ku, stany od wam na wale braci wlaachty”
J. Dzienk. 8. 18. „W najpiękniejszym żasćian-
ku i w najpiękniejszym dworze, z naturalis jego
kriyibę.” W. Pol. ~~Jan. 49.~~ 3 56 / 1.)

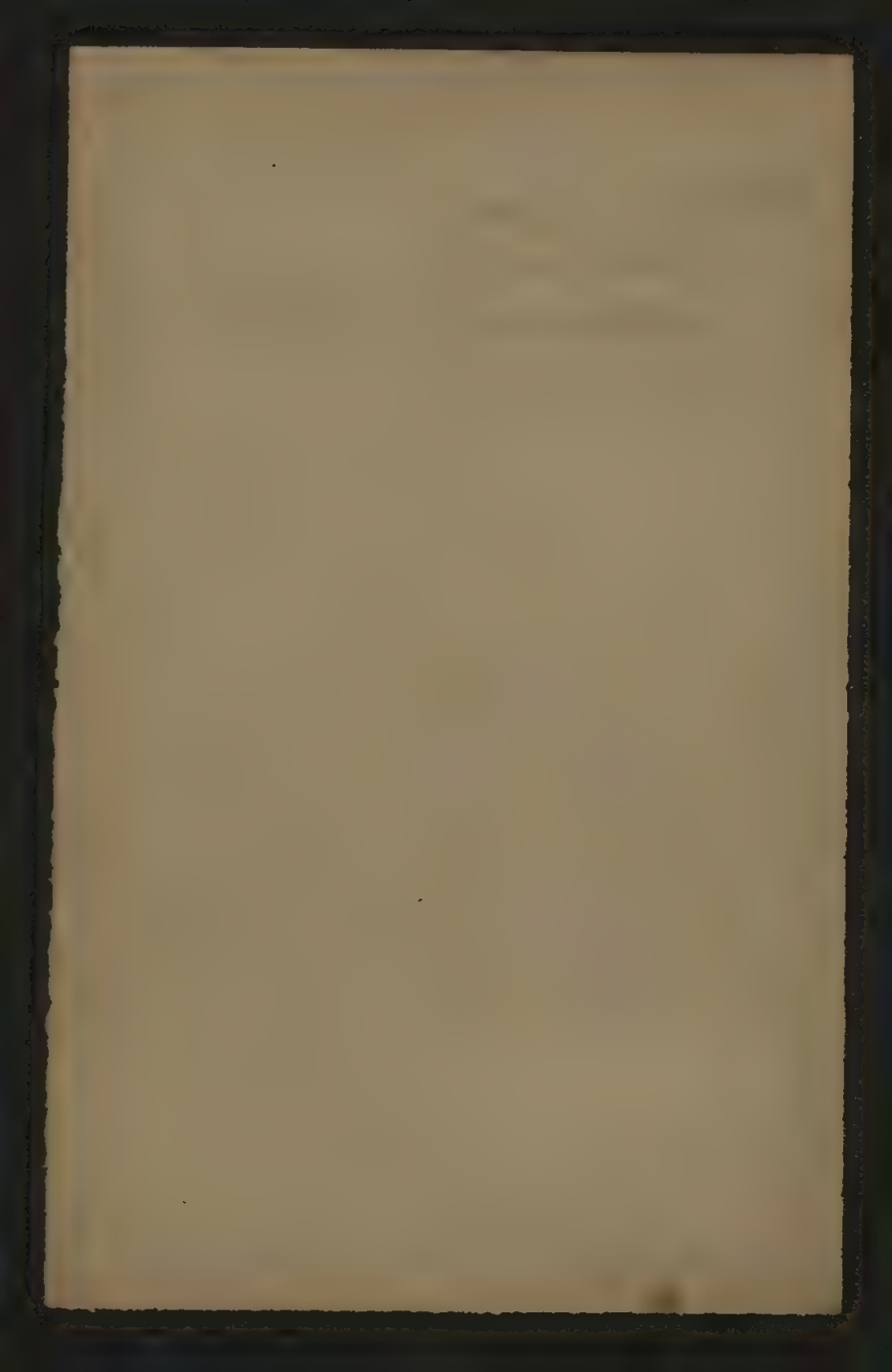
Żasćiankowy - a - e. z żasćianka polcho-
dzący „Żasćiankowa wlaachta” z ogólniej
z przewyższająca, z matygo światła, obstar-
ny „W Litwie żasćiankowym światku,

literat z profesji byłby drzewotajem."
 Ford. Tyg. II. 3. 7. 14 „Kasjanowski polity-
 cy, w młodym wieku nie odznaczają się
 niczem... Dopiero ku schyłkowi życia wto-
 wiel-gapieniem przemienia się w parazyta-
 polityka "D. kuz To i owo 24. „Wielkie poło-
 wa ludności jest polską, a druga, mało co
 mniejsza, jest ruską. Między temi obydwie-
 ma narodowościami są tarcia, tak w spra-
 wach kasjanowskiego znaczenia, jak de-
 i w sprawach głównych, stanowiących o
 sprawach. wazniejszych" L. Kawak. Tokusier. 32.
 11) „Było tam również kultajstwo nie uszło
 było wszystkim zakazem drobnijsza i ich
 uwró kugunow' ze wszystkich kasjanow
 L. Kawak. 1. 203.

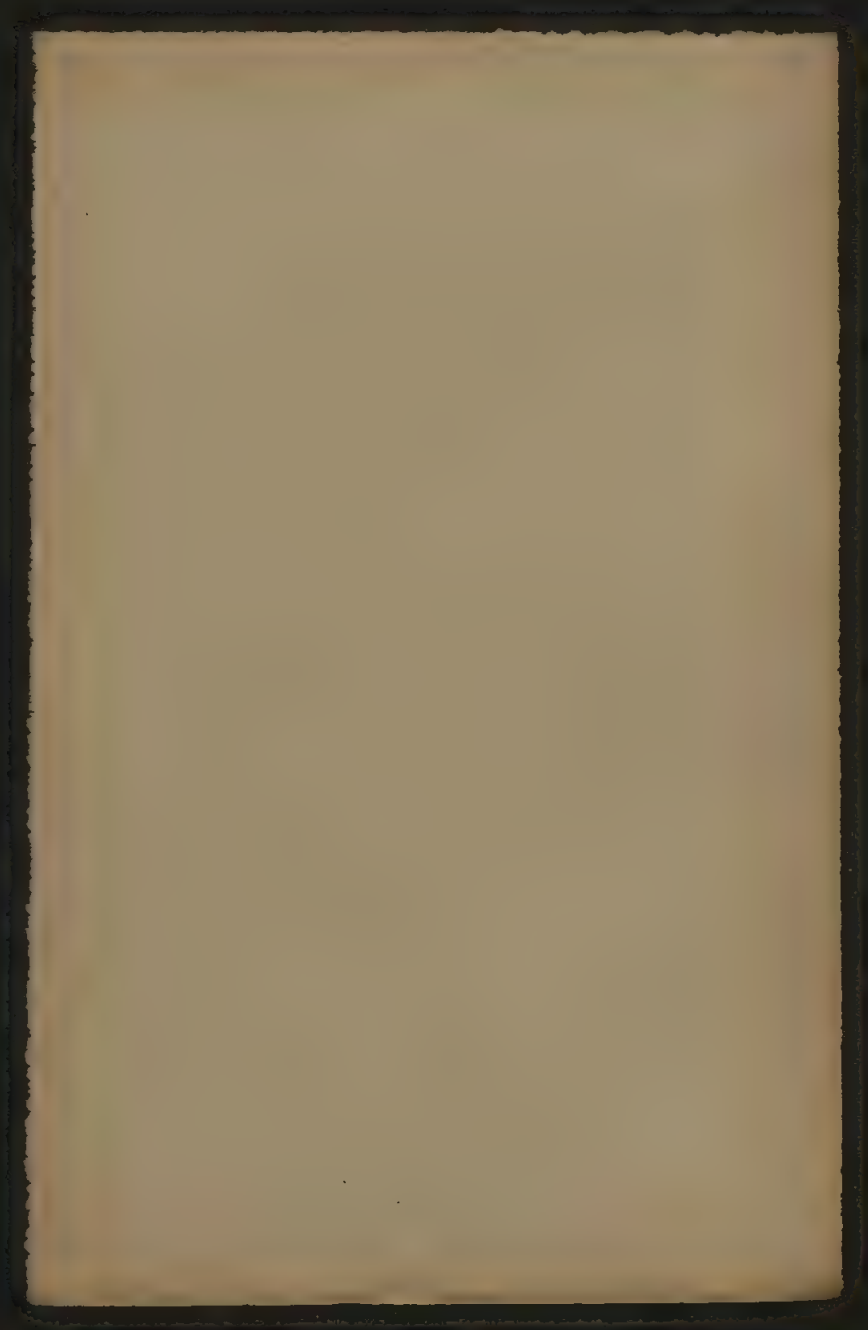
Łasciankowość i. t. życie łasciankowe i wra-
żenie jego cechy, niekiedy onowit wewnątrz
widno kłębie, ciemność pojęć i ogra-
niczonu w kapotywności nie na nowy
„Ciepły na tej myśli łasciankowości i
takie ograniczenie zdolności patrzeć,
że wprost nie ogarnia już przedstawie-
nia, gdzieby widział przedmiot
w świetle prawdziwym” M. Tłm. Oluwa
22. 387.

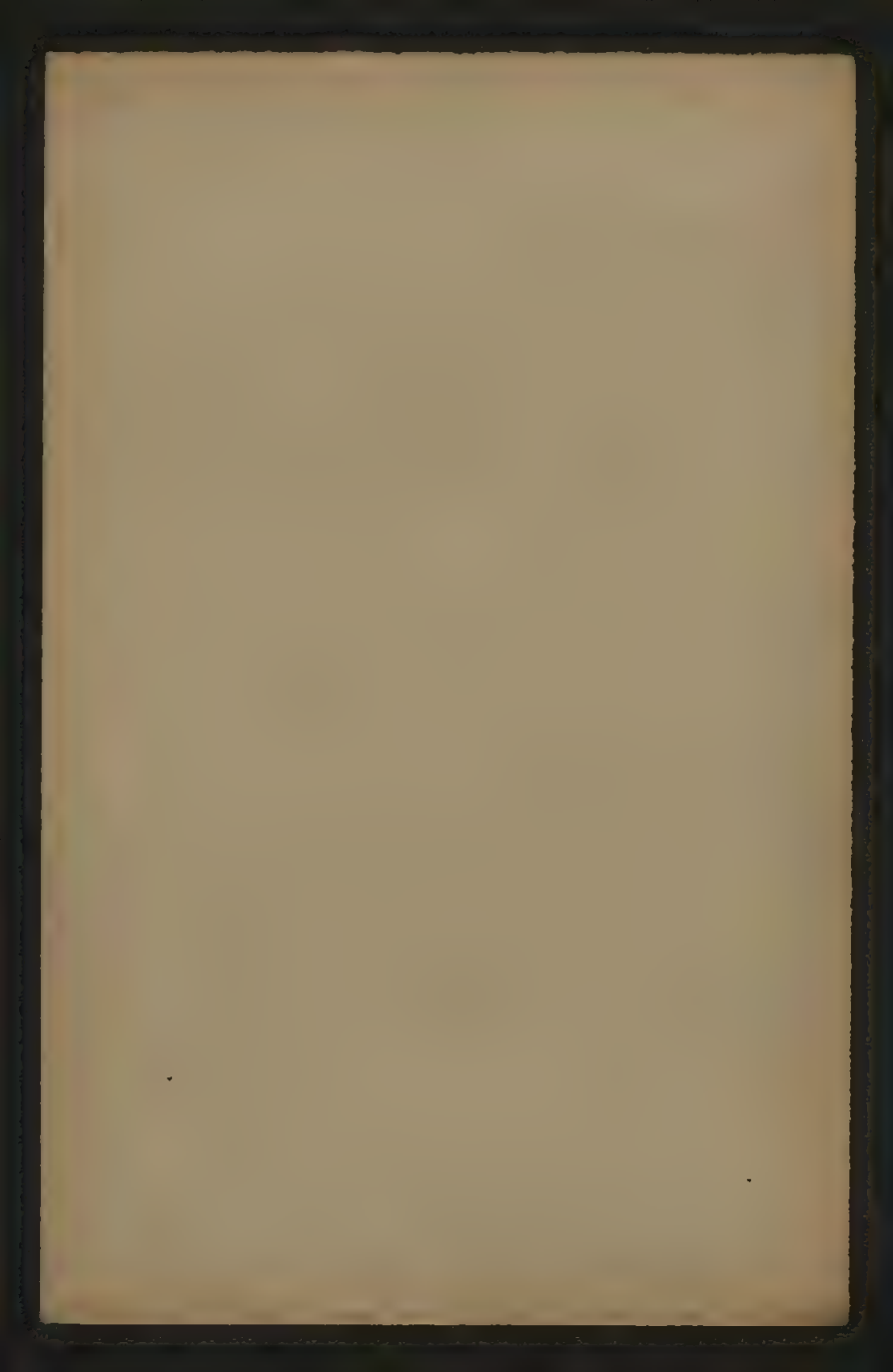
Lascivna i. i. pogo, kavaliki wotgi i, tarim-
ki, samuka: sluzny do karizgizisii,
"Matka ustaita go w korauky i kasci-
ku" § 12, i. 2. 17 "Iz kumie merokowa kovan-
ta, kowizhana exenowa kasci'ku" ib. 1 117.

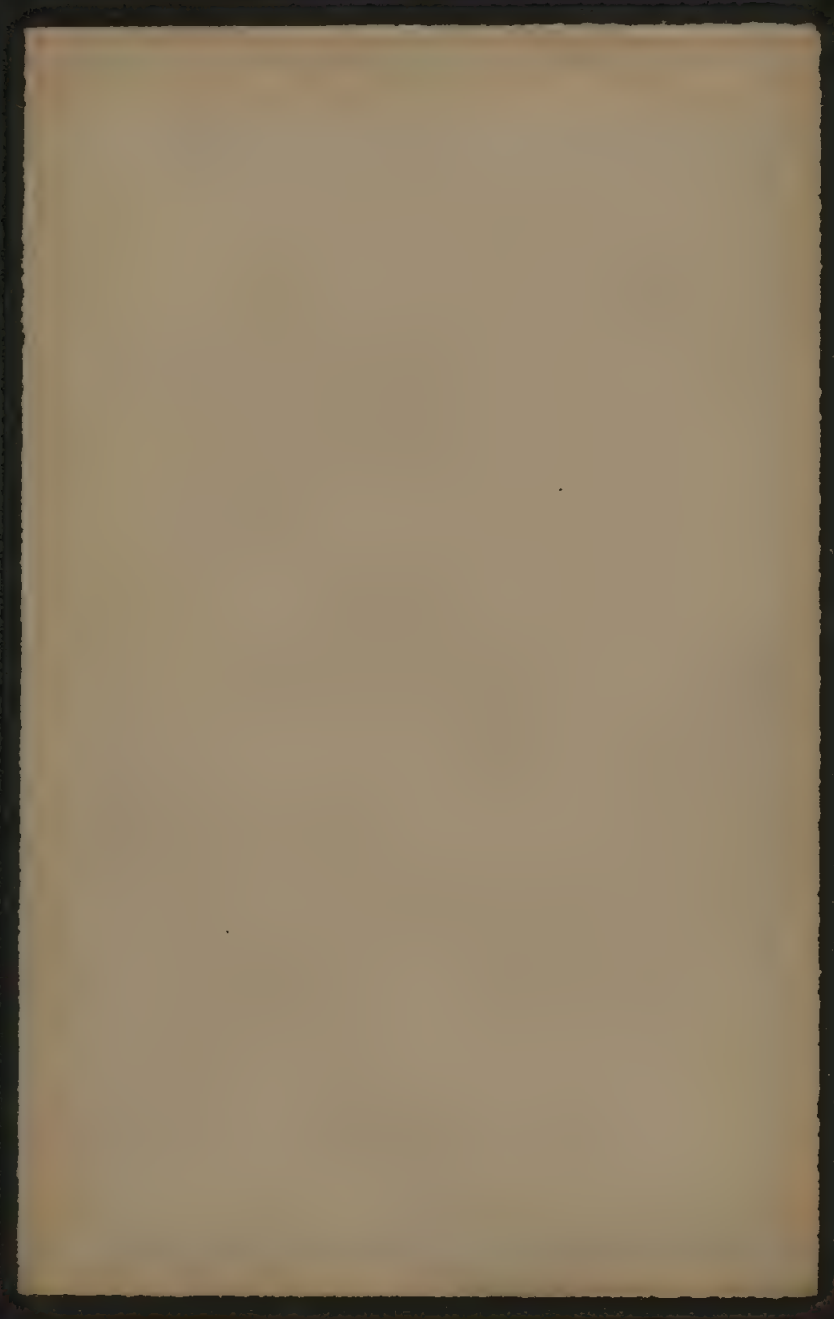
^{ny}
Zasiebuje i-e, praw którego się ma za sobą
„A bronia myśli” wytyka Marusa
ka: więc sprawę naukową, więc spra-
wę zasiebuje.” W Fol i Arch. Redni. 63 t.j.
wybije na siebie gdy nieprawy jest na
harku.

176
Lasickiwac się - ał - a st. zaim ndkn. obwarowywai
się kosiakami „kto mógł w lasy się wy
nosił przed wojakiem, i' całe osady się
kasićkiwały do stądami na uroczyskach
po puszczach” /J. Kwas. Szm Krot. 1. 176.

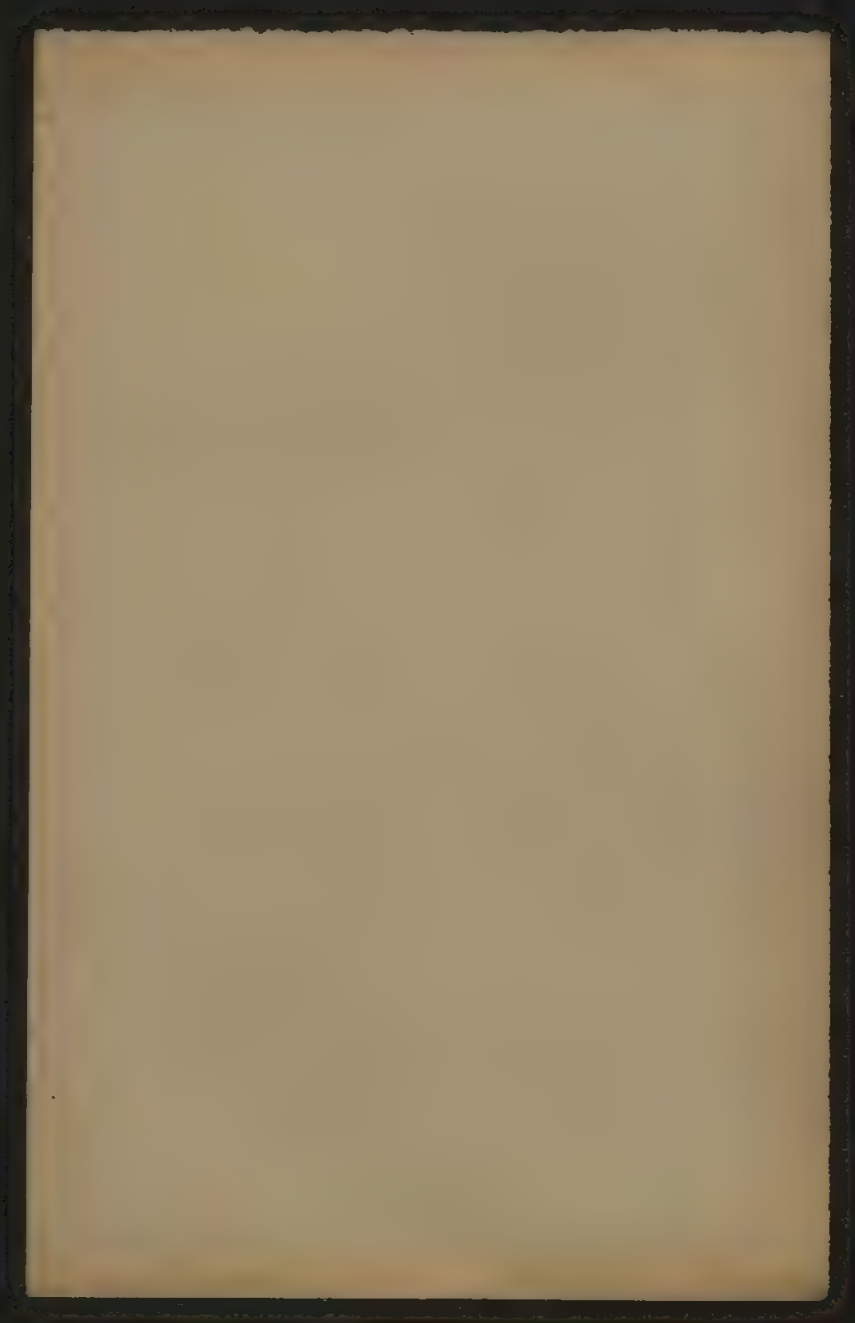

Kasie wykrył Śnieżur.! z prust. ~~prusa~~ prusp.
wara, nie do tego „Dolychwas sięd my-
zyskawat ten mieszki, powcinay ogót
polski materjałnie, ale od interesno mo-
walnych było mu, jak to mówię, kasie.”
Rola 4. 302. „He! he! - rzekł, oni - będnieny
Dhis' w nocy bić na wojewodę. - A kasie! -
krzyknio karax pan skowbnik. A kasie
gadżany! gdzie panowie się biją, tam chło-
pi i zaglądać nie wolno” L. kawał. 1. 201.

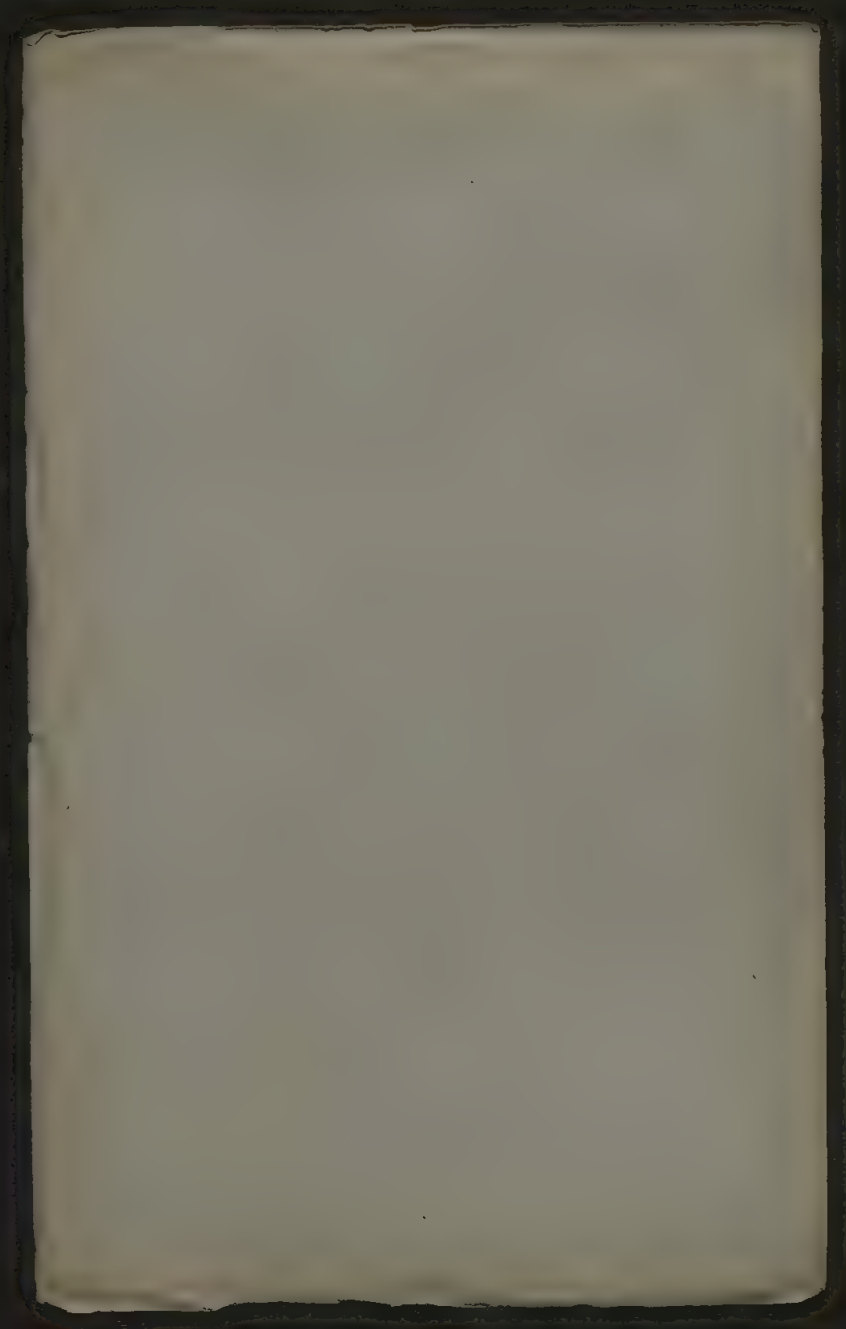

²
Kaskowicz st. i. st. ca. 1800. Kaskowicz st. i. st. ca. 1800
: Kaskowicz - st. i. st. ca. 1800 & fig.
"Pisze o tym historykowie tradycji. Ale
tylko jedenasty historykowie w por
mie anystowatycaj" st. i. st. ca. 1800. Wm. 101
(^{also p. 102} ~~101~~ 108) 33.

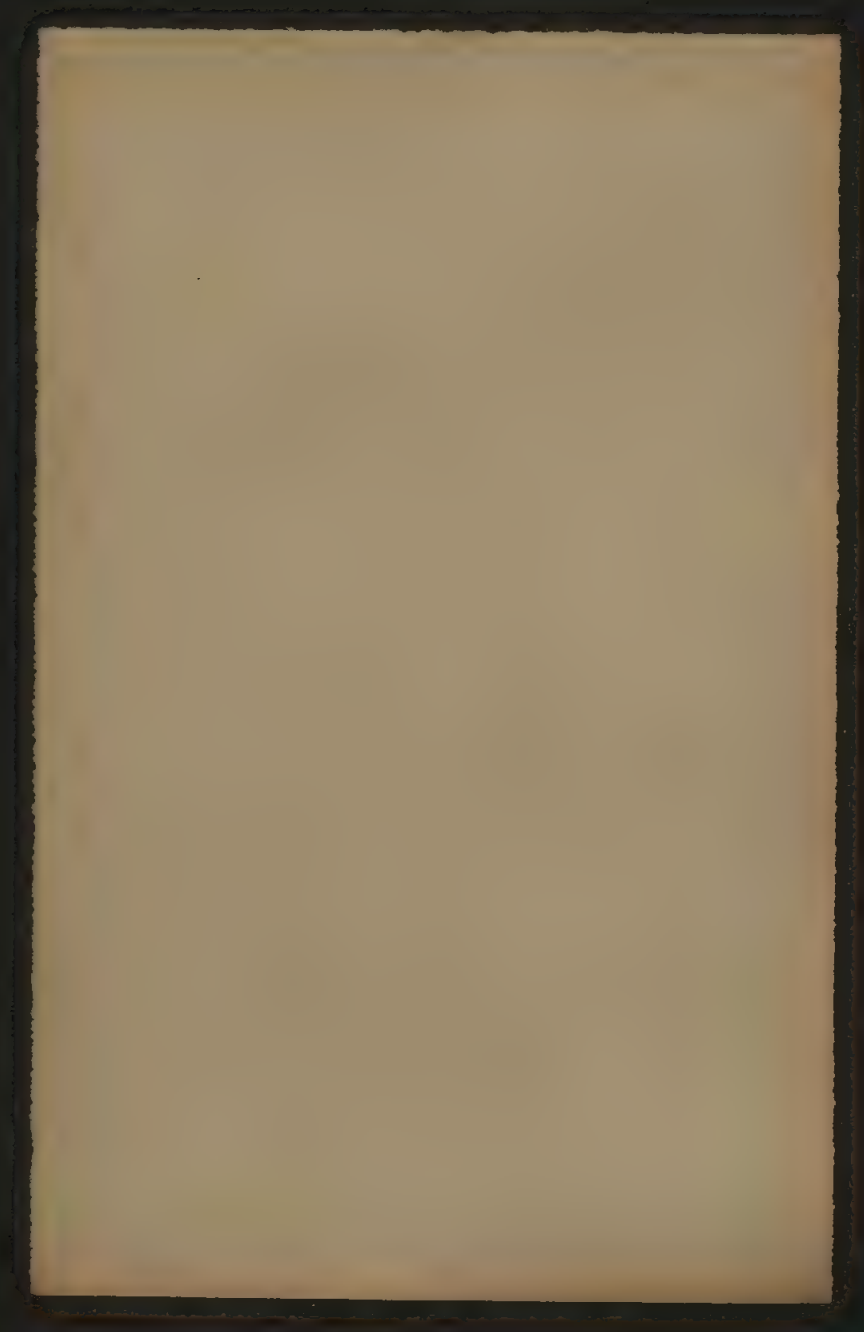
Zaskórkę - a. n. 5 w chlebie 2le wypieczonym
miejsce pod skórą prósne „Oj i unie
się chlebek rdawny, po zaskórkę ko-
tek tanit i do kota się wykochać skó-
ki ogonem nie trząsać” O. Kol. 1. 344.

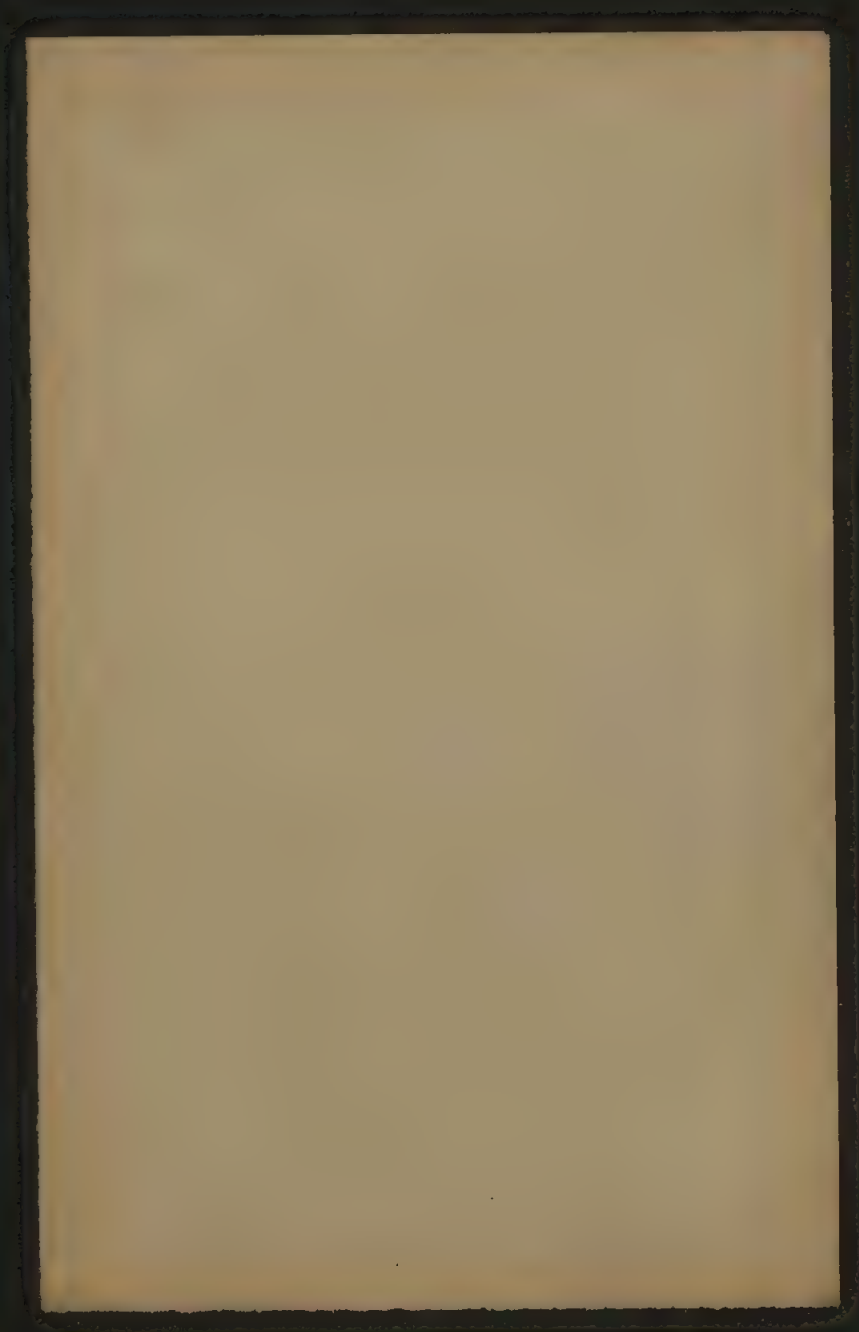
Wszystkie się, i. t. całe, wszystkie się w
co kół, i. e. na co innego nie kłóci
się między sobą, i. t. kłóci się między
co do niego, i. t. kłóci się.

Zastuchiwac' się at-chuje s^t.zaim. ndkn. zata-
piac' się w stuchaniu „Zastuchywa-
tom się w te p^riesni, w których też słowa
cie tyle wesela” J. Kwara. 71. 17.

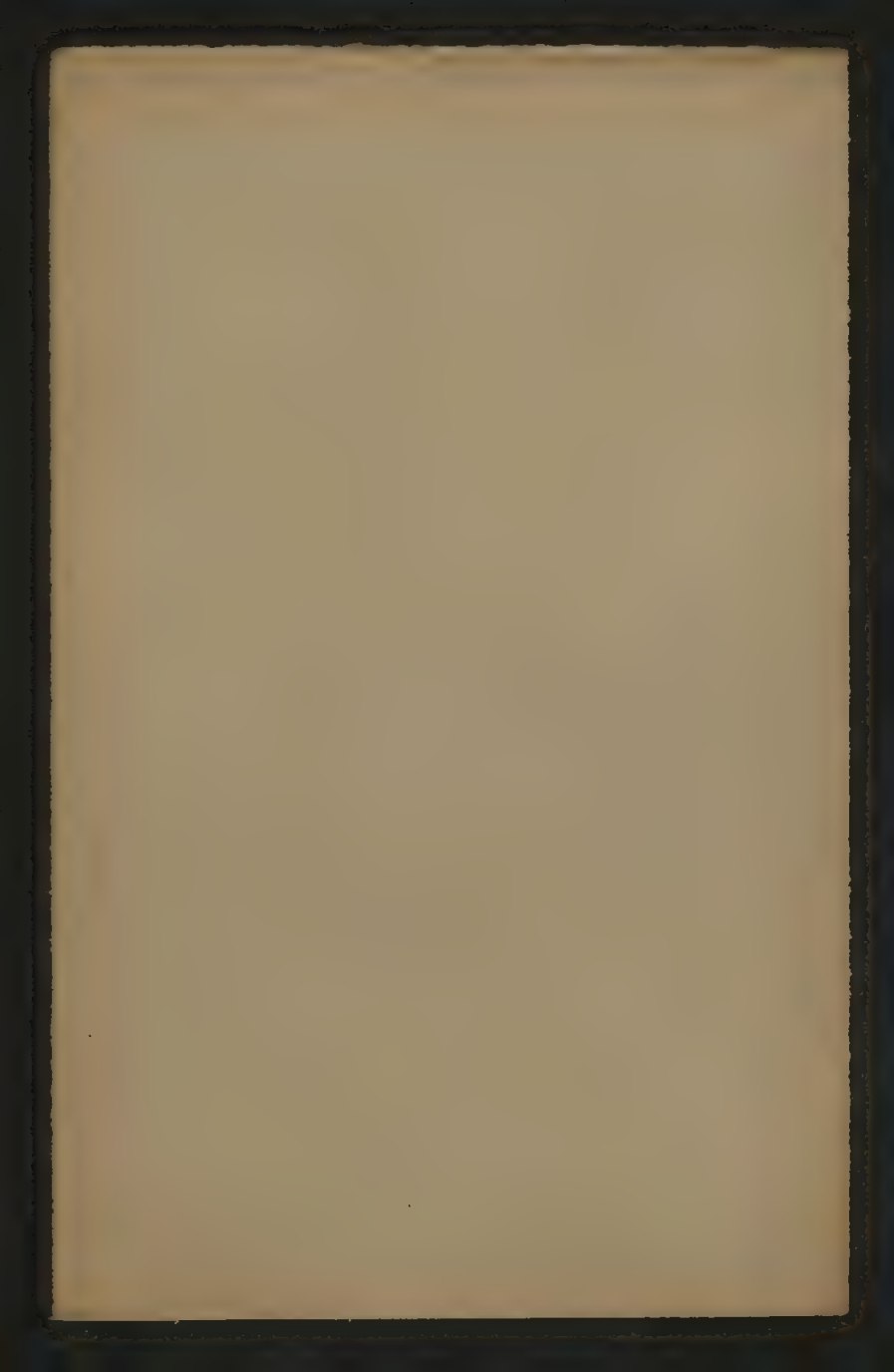

Zasuiwał się

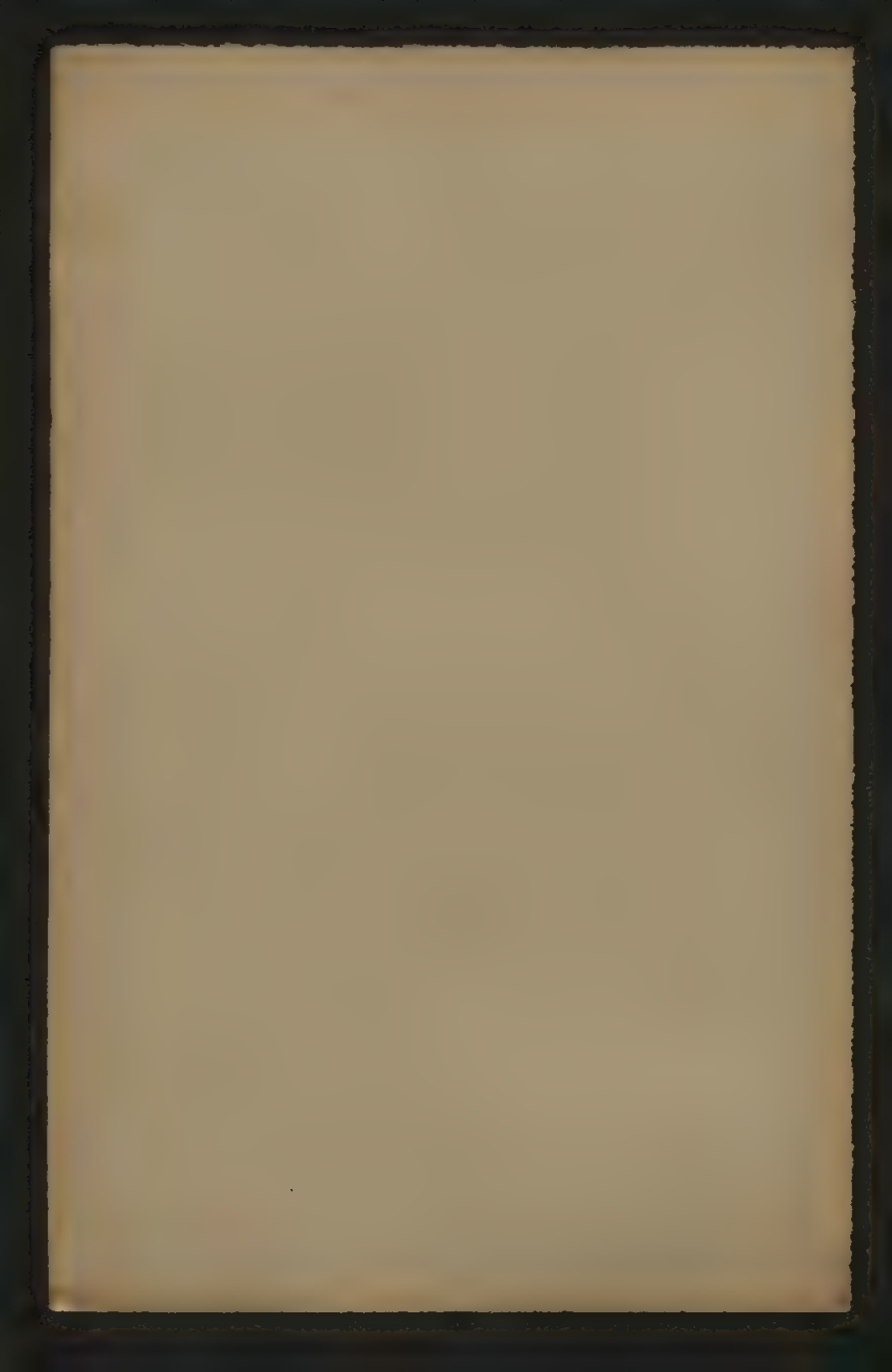

Łasraniec nie m. nie i. i. y. wo um & chłystek,
liczy on lowiek Łasraja. a. m. je wo um.

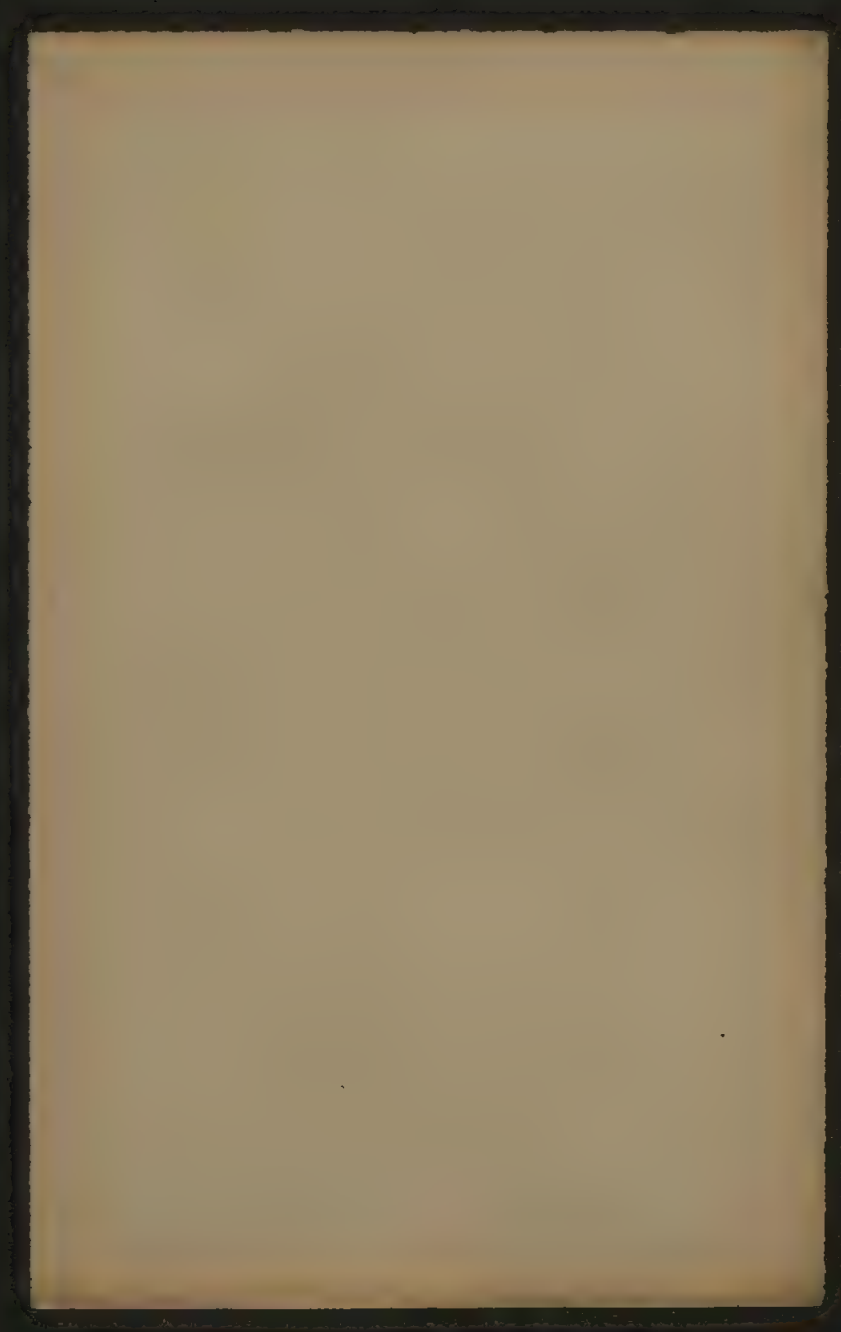
Łasraja a. e. inst. słowa kasraja & jako przym.
liczy, podty, nie wiele wart; stosuje się nie był.
ko do ludzi ale i do rzeczy np. „Co to tam war-
te takie kasraja gospodarstwo.”

²
Ł ę st ai · al - st o ł · st ni j · dn · pr aw · - ka · ko go · o d po -
w i e d ni e · po z er ni j · po s i w e z ni · Ja n e ·
go o d s i n i e r e · w yr w a ł a · d wa · w ar y · ja n e ·
w y k o ch a ł a · t o · s i n c e · b e x · k u m a r y · i · ja · k r w i ę ·
m o j ę · na · m e g o · k a st o j ę · " W P o ł 3 B o w o d 1 3 2 "
" D o t o · d z i e c h o · m o j ę · ja · na · t o · d z i e c h o ·
k r w i ę · m o j ę · k a st o j ę " ib · 1 4 3 ·

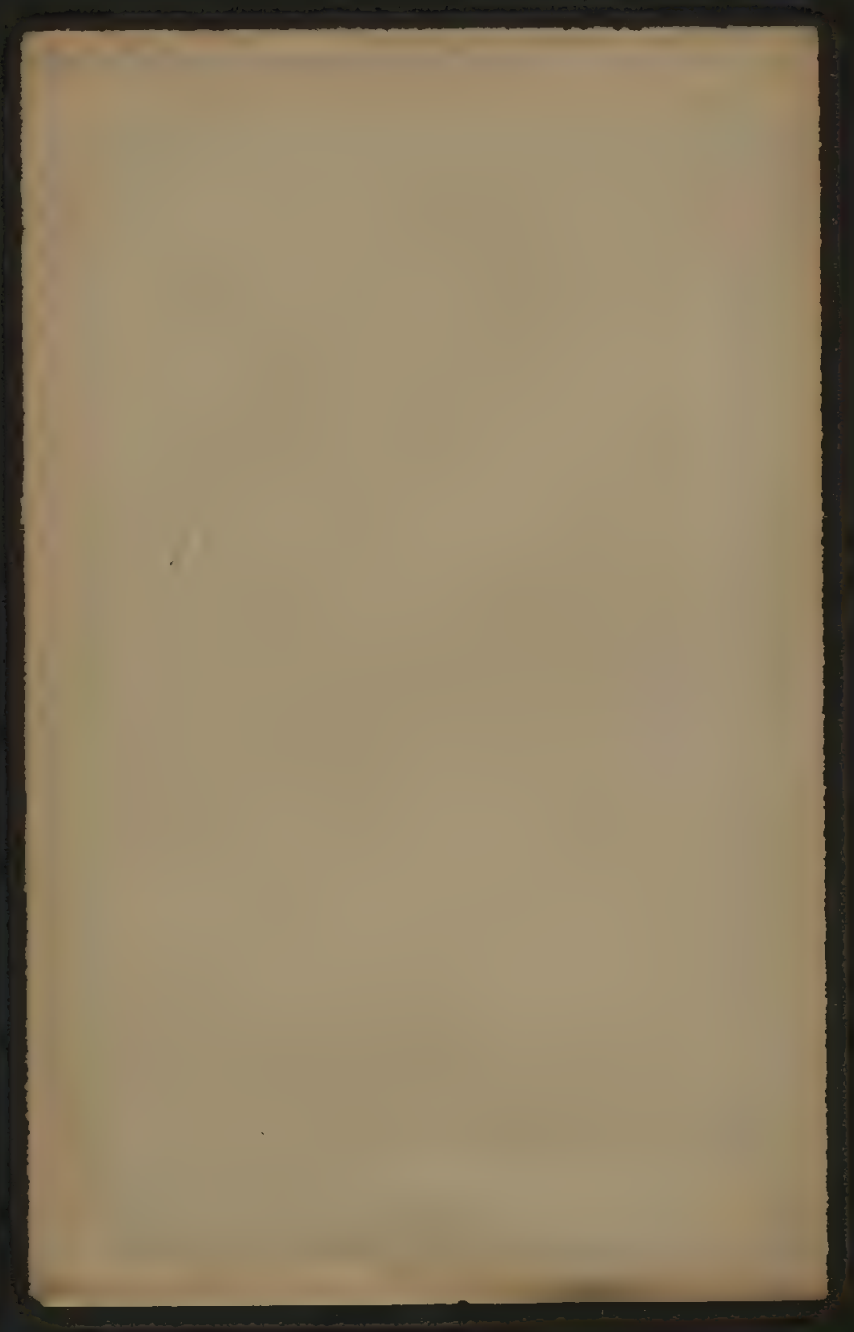
²
Kastawa-y-ż wy-staw um. & wystaw co słowy
do kastawienia i ozdoby stołu przy me-
cie, obiednie i t p. „Stoly ogromne poly
skiwaly cudowno, kastawy, kryształ
ni, porcelany, srebranci” J. Kras. Tyg.
Il. 3. 5. 6.

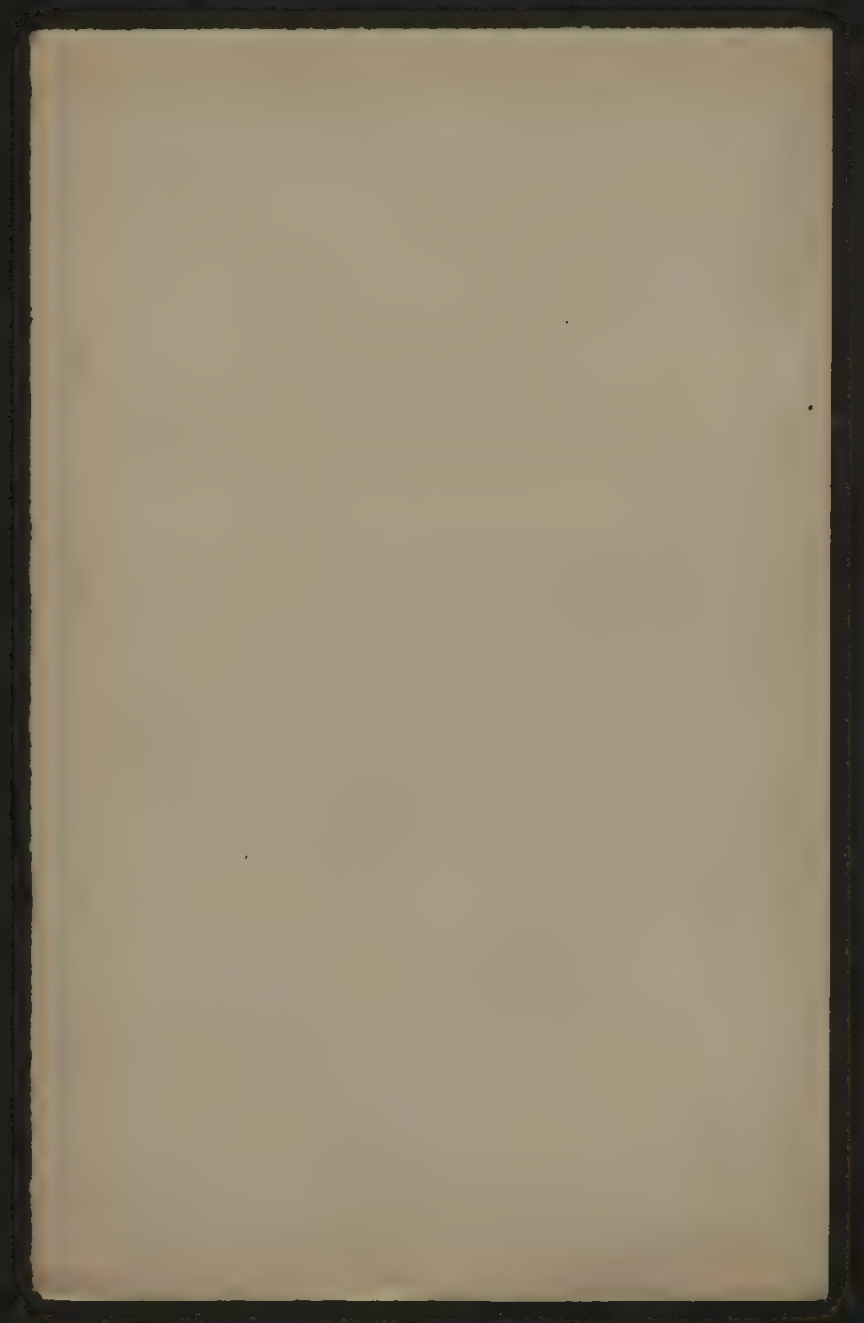
Kasztój u. u. bez t. u. ustanie ruchu, stagnacja,
niecierpkość, ospałość w biegu
jakichkolwiek interesów, handlu, re-
mierci i t. p. „Giełda była w tygodniu
ubiegłym obrazem kastoju i ospa-
łości” Now. Wied. 1877. 13. „Nie w jednych
kwestach fabrykarskich świata jest ten ka-
stój i stagnacja martwa, daje się ona
uścić w całym świecie Niemiec” J. Kwa-
wier 1877. 146 „Jakiż powód tego ka-
stoju, który w obecnych okolicz-
nościach nie narodziłby się?” Wiek
1878. 64 Krou. lit. „Kupcy nie powinni stać
takiego kastoju w interesach i takie-
go braku kupujących” Słowo 1883. 13. 2.
Korzystając z chwili wytchnienia jaką
daje mu kastoju w akcji dyplomatycznej
usiłują rządy tureckie wyrzucić prowinieje
z rozbójników.” Wiek 1887. 226. 1.

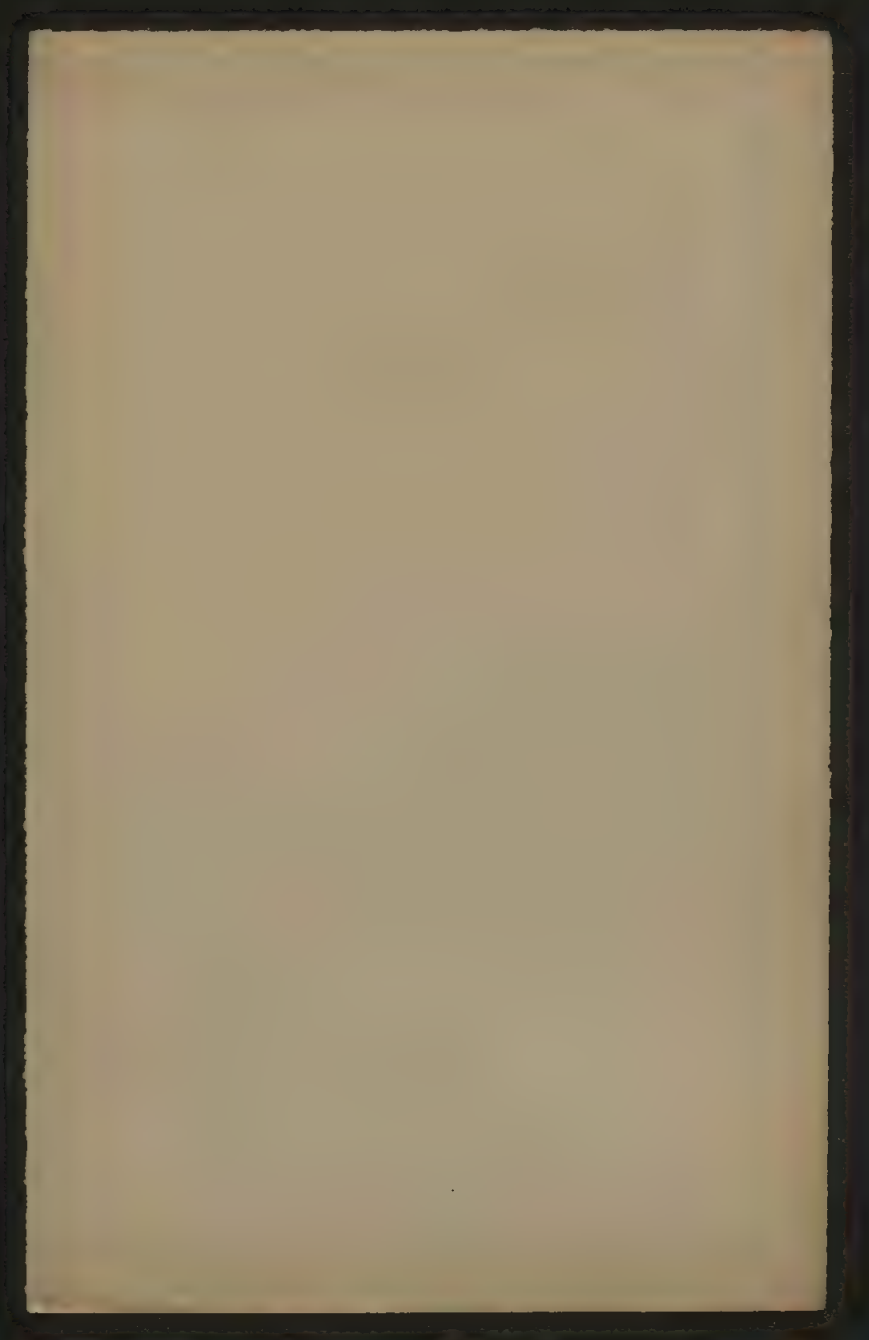
Zastolny-a-e, za stołem siedzący „konystulaj-
my się rozmawiać z zastolnych bracia-
Duskiem” J.T. 1. 213.

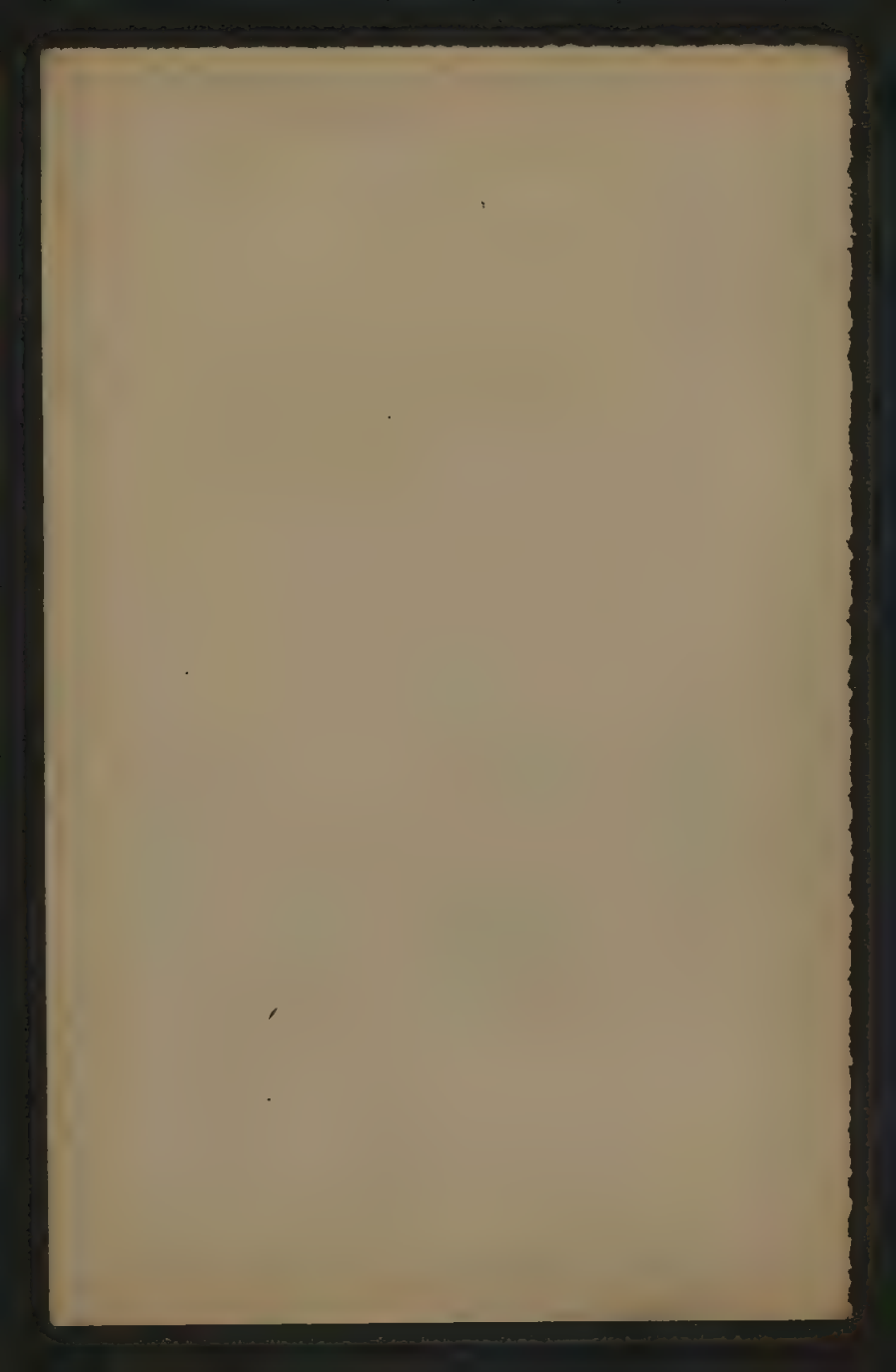
24
 zastresgnęci st. ex. dkn. uwiezunge, utkwici
 . Blat dawalo us ze keniologie i padnie,
 stawa zastresgnęci mu w garbilo "st. Kvasa
 38. 70. „wobrotce konie us kasapaty. spieni-
 ty, wor staukt i zastresgnęci w blosie "st. Kvasa.
 2. 270.

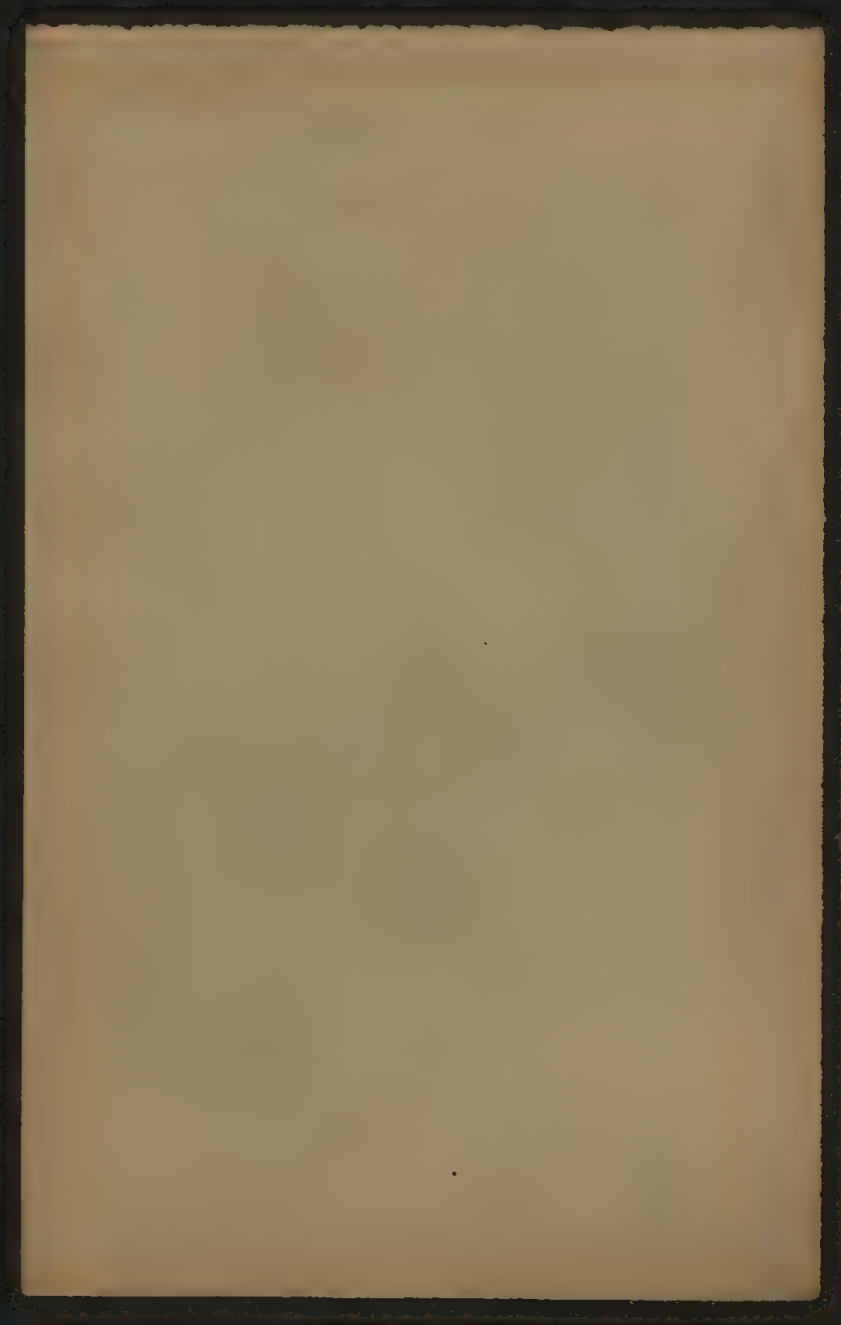
Zastavykivai' - at kuje st. ex. castl. Kastrey.
-kuezi - st - nie dhu. j. dnt. ued. wostrykivai'
za skueg " Ony nie kastrykiviefo dhu' pani
mofiny? Oowem. kastrykivai'ciu pow
pani godkivai' " M. Dal. Pans. diaiy 239.

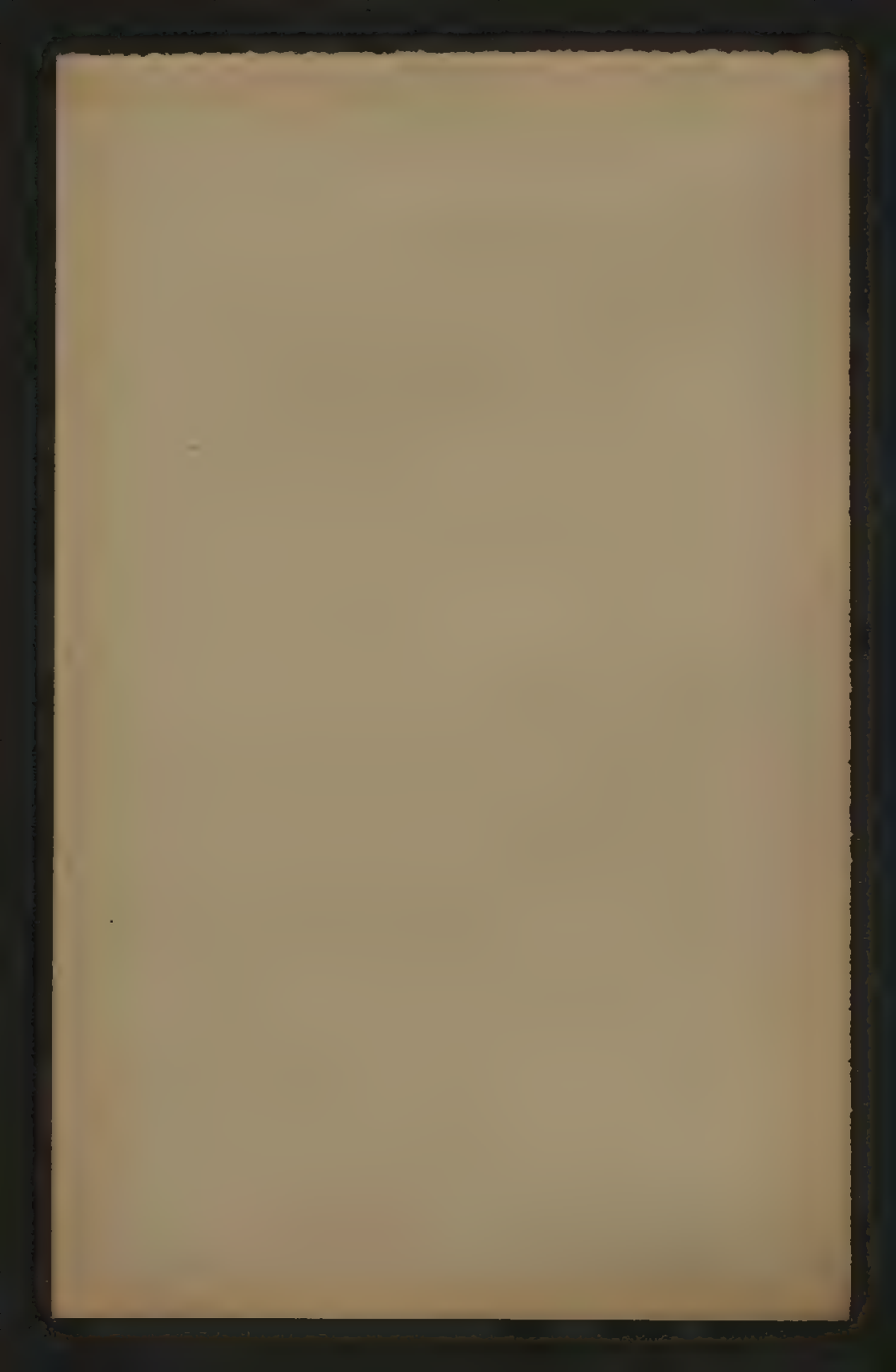
~
Zastygnać - stygł stygł st. uję. dku 3, "niejśce po
nim zastygł" = jwż dawno go tu nie ma,
dawno stąd uciekł. "A gdzieś tamten pan
jest? spij jowu?" - O! gdzieś tam panie, jwż
i niejśce po nim zastygł. - Jakto? odje-
chał? - Odjechał, panie" Z Kark. 2. 273.

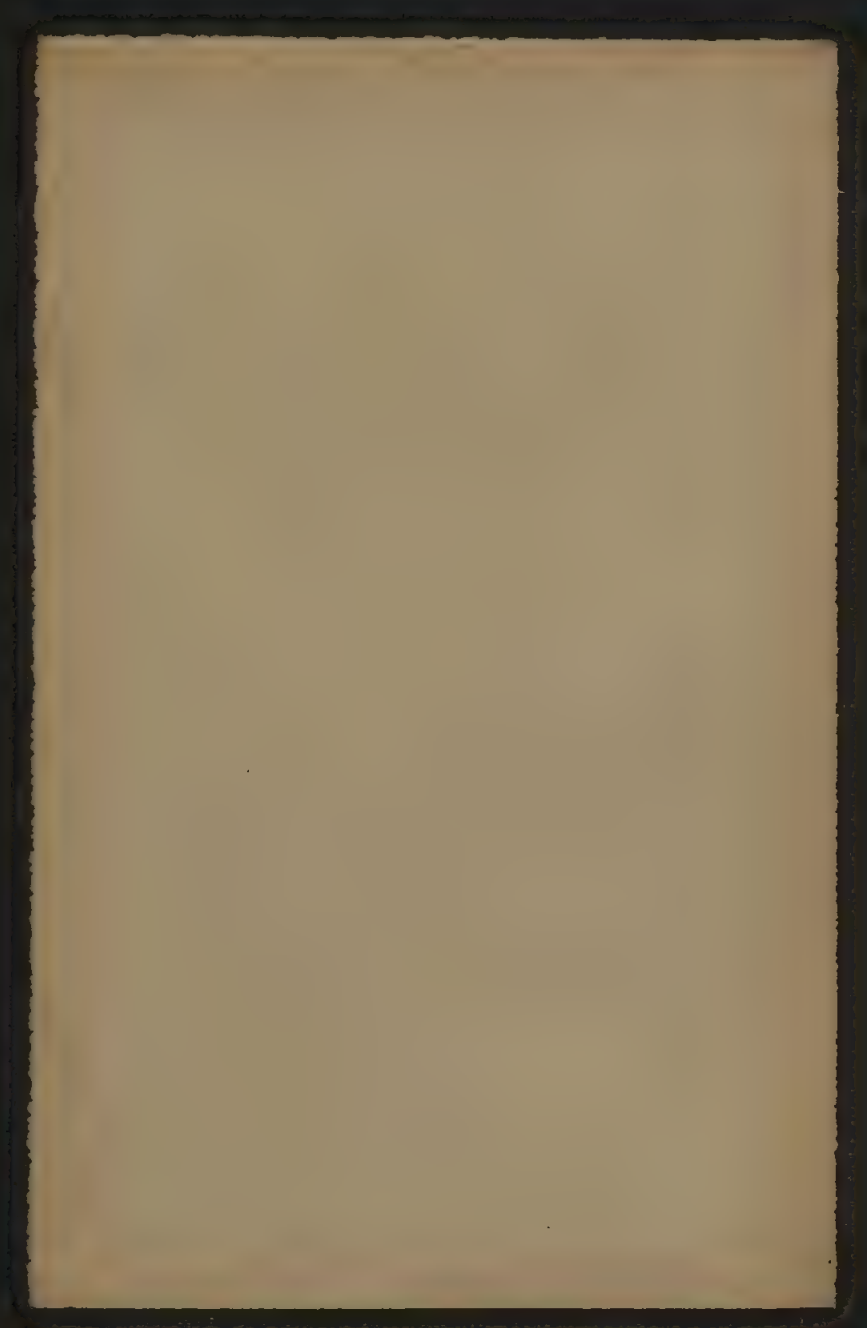
Kaswierabiec-at-i w. n. d. n. u. n. i. c. o. s. k. a. u. r. g. i.
świerabiec, kaswzkić „A lewa...
(nadstawia ręce) reńsarachi. — Ka-
świerabiale. Stonie ?” A. w. t. v. D. i. s. t. a.
8. 48.

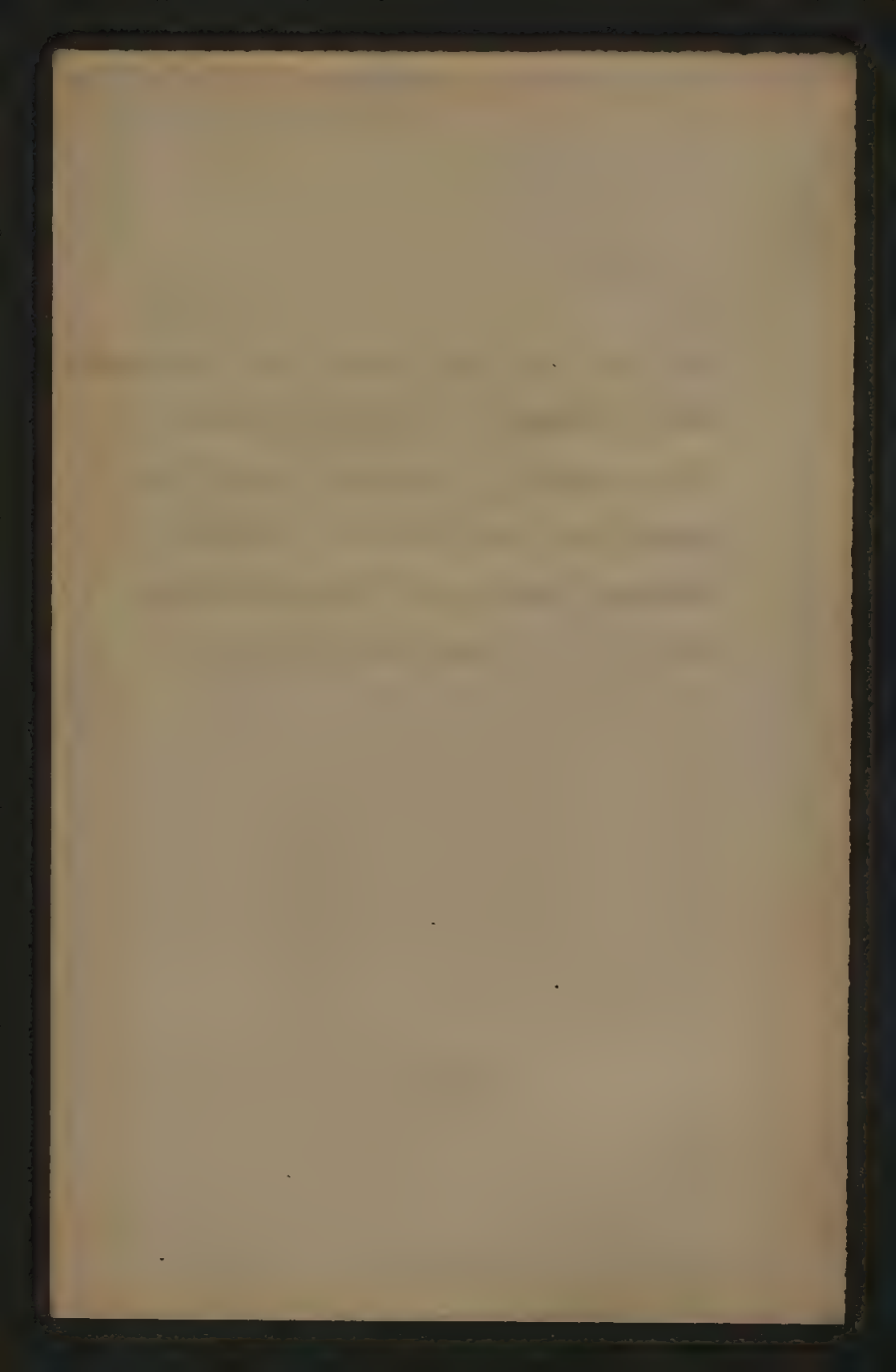
Zaszygnowanie - al. ujęcie st. w. Dru. w sygnaturach
kadrowic „Kanonik na ławce się-
dzącej, ochotnik wychodzi na miaz świętą
zaszygnowanie” J. Kraw. 71. 139

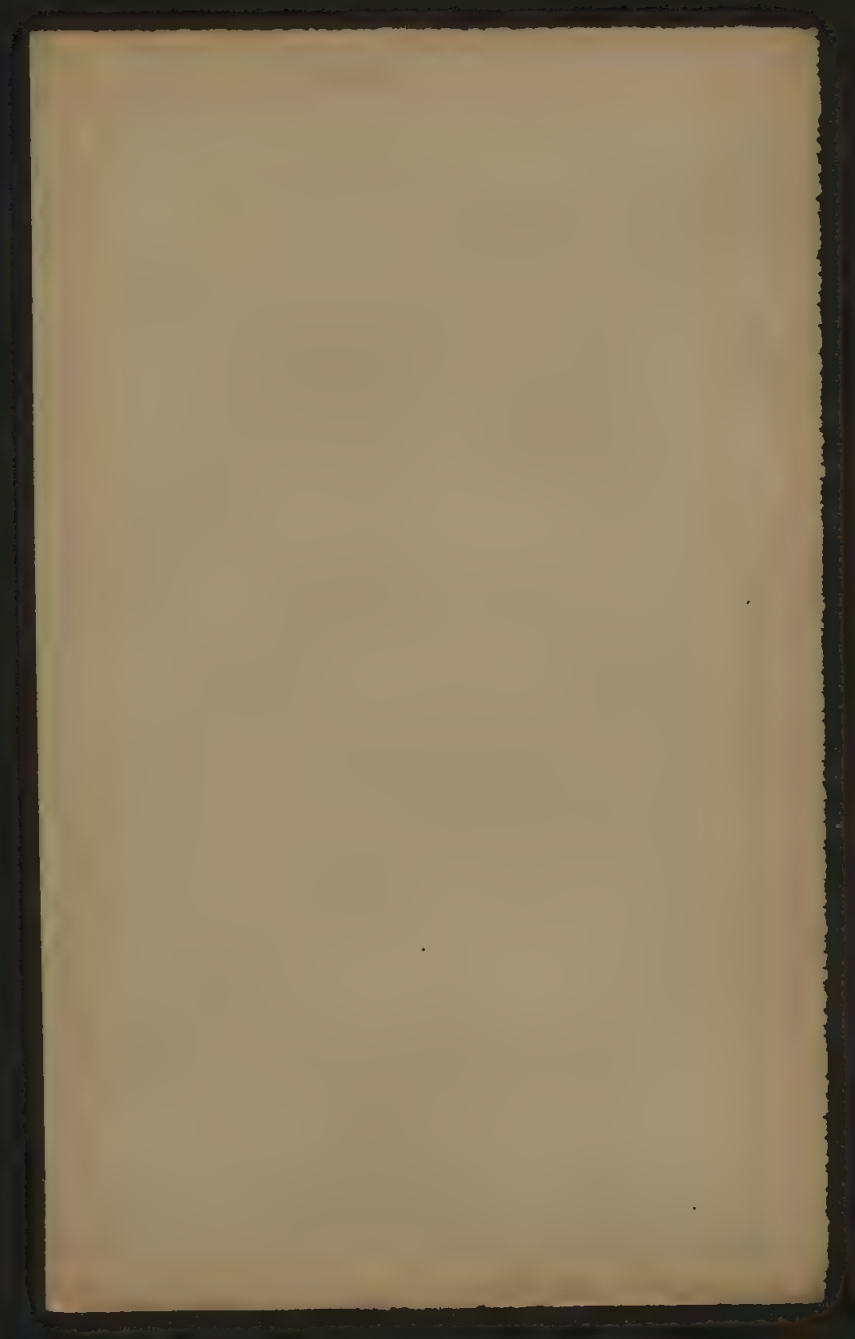
Zasyp. u. m. py. ów mu. usyp, nasyp, miejsce
Zosypaue gruxem, kamieniami i t. p.
„W grux rozsypaue, ty lko ówdró ku
paz kamieni, indziej zasypem ster-
chały.“ Sł. Dyk. Ost. Szym. 1. 3.

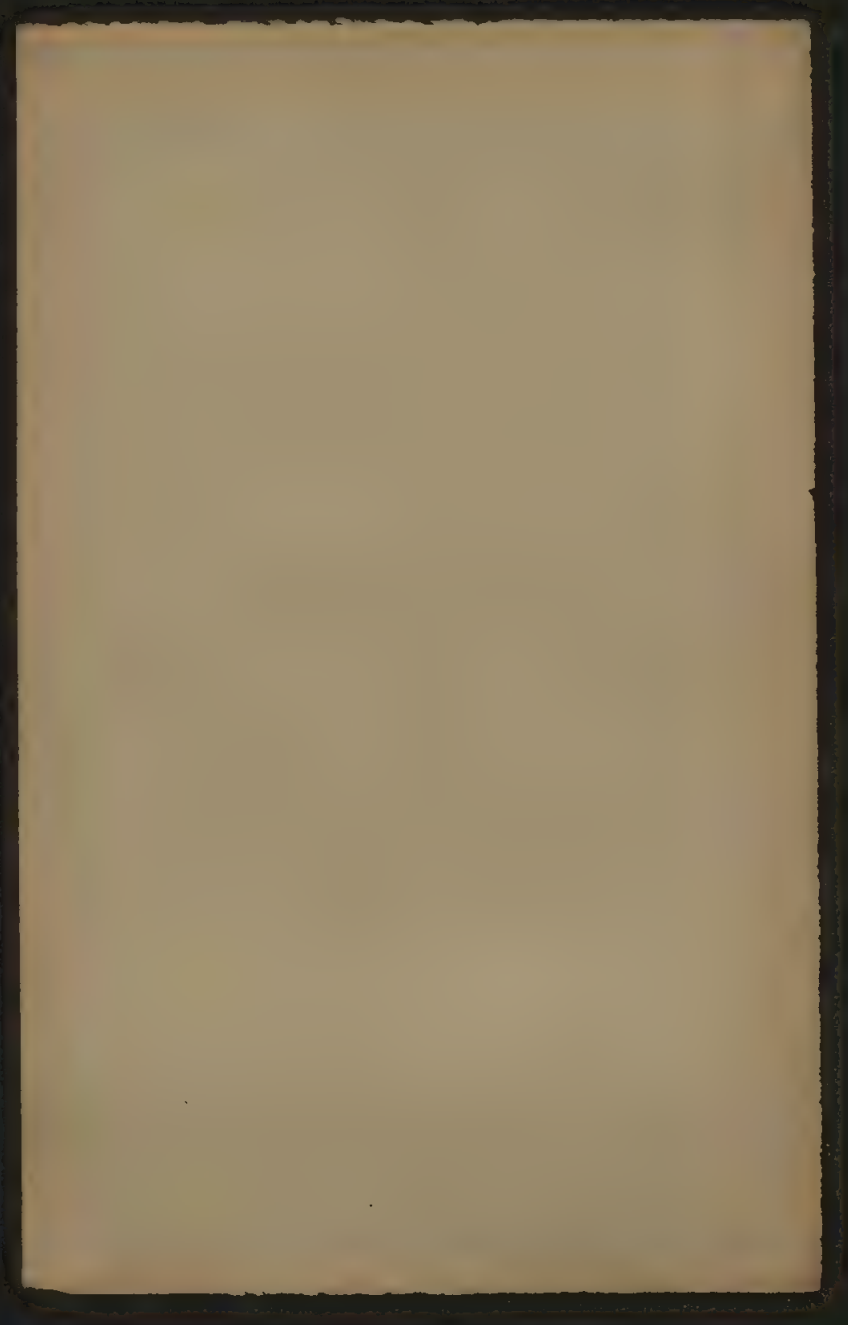

Łasypai' or. dkn. Łasypymai' or. oroll. z fig. „Łeka.
nie kasypymai' bywało, pown pacyentów
pytanicami, jakie mają pi' wody” J. Łam. S. Łow.
1886. 175. 1. - § - Się zaim. dkn. w jęz. przewożni.
kwa i Toburkwa nadwizai' xnowy dostai'
ię do czerwieca w skutek nieogrzanych re-
znan' Kuv. Waw. 1872. 113. - złyd w jęz. płu
aktorów „kasypai' ię” xnowy: abajai' ię
skutkiem niemięcia roli. cf. xryc'

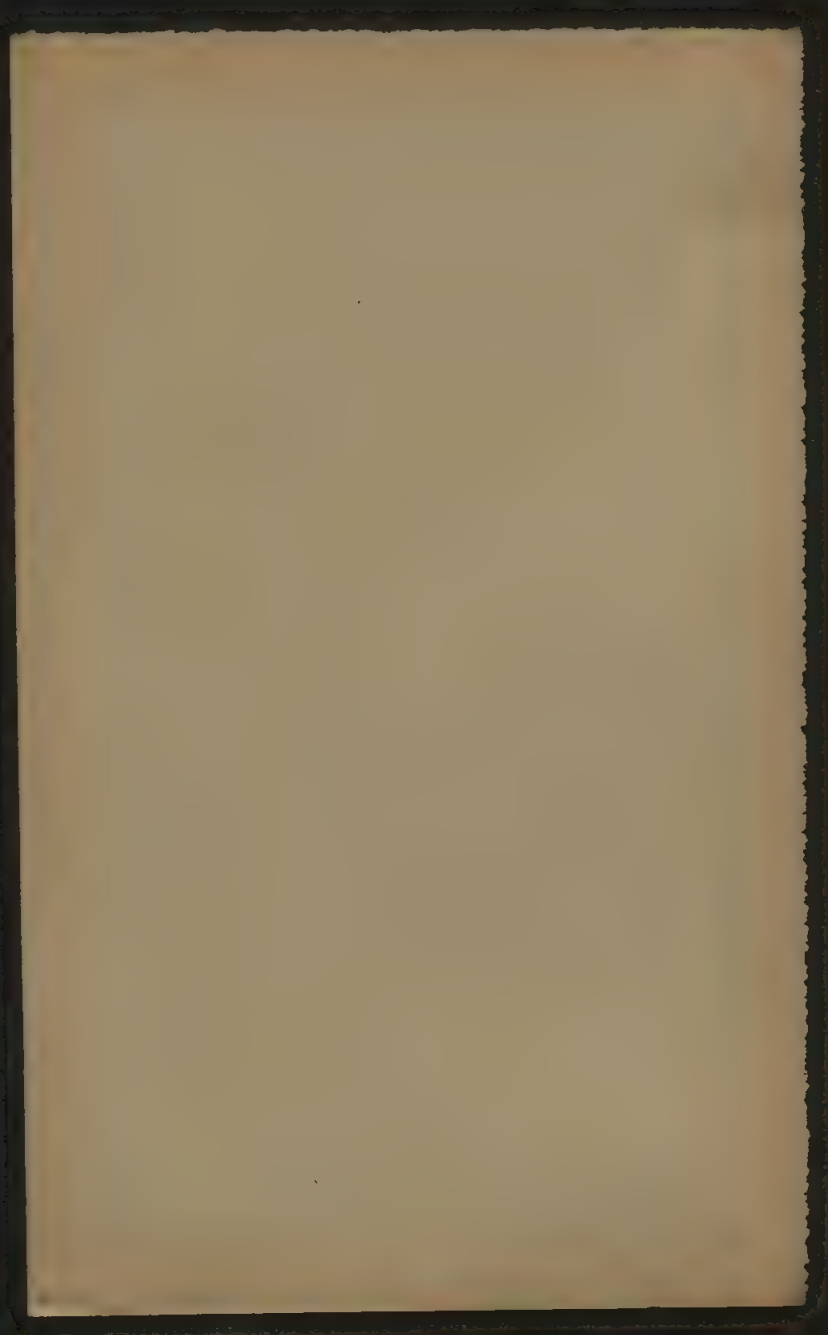

Zachować al chuję st. ex. dku. w grze wachowej
Dai wach królowi lub królowej z prosem.
postawic kupa w położeniu trudnem, bez
wysysia. "Jak kłauweli śniegu cięższe się
po pochyłości gór kamienia niż w lewinie,
tak i wo nalogi woskowiję się w stosunki,
w końcu kamalewiał nieostrońcego
własiciela tej wady charakteru" Gm.
Tyg. 1883. 73.

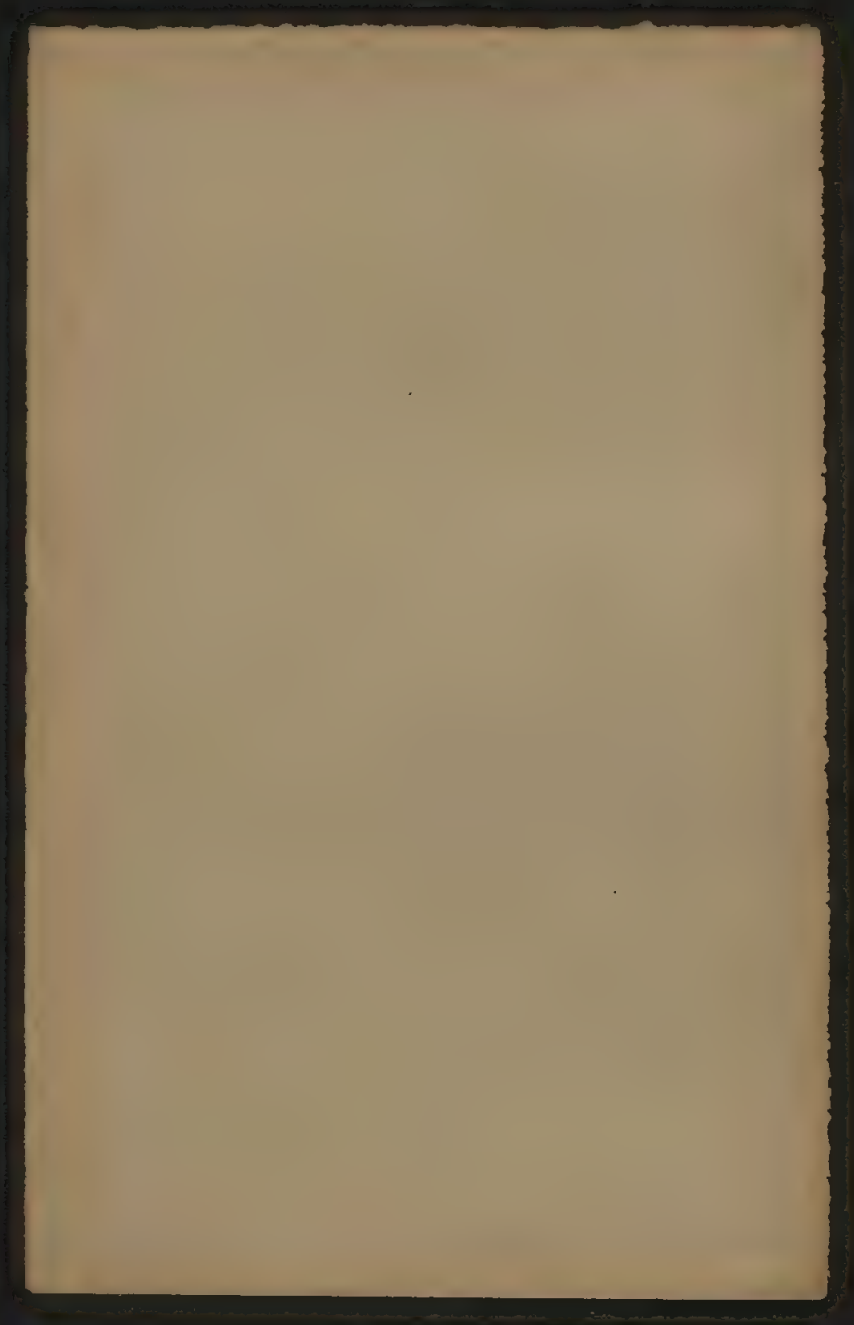

z
Karszargac - al-a st. or. dku. z fig. - majątek, obcis-
nięcie 'długami nadwiniętych' - Majątek,
powiem ci otwarcie, trochę karszargat
na tym urzędzie honorowym "H. Wilek".
Tot. 148 z - się st. zaim. szarganem i
zawala fig. wleń w interes, długi
"Ten i ciw dla miłości w tajemnej karszar-
gat się wyprzedat, wychodzi po nim
księżę kupit" J. Krasiński 90. 17.

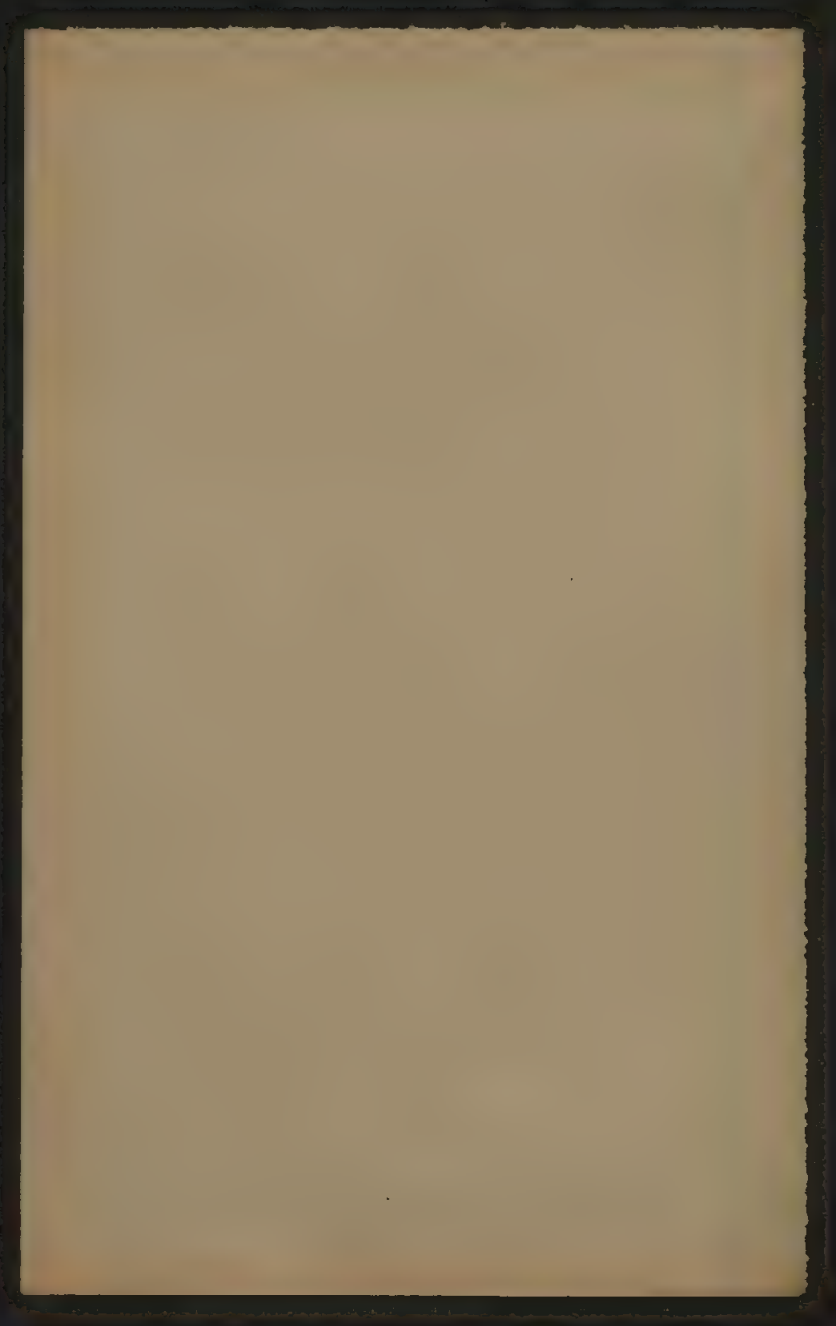

7
Завещанка - і. і. кі. нм. § наппростеже камкис.
ці двори, водноє' бланкі' з наватен дме-
нова блоні, іє талітне хари'єрає' дилло
" Драви' од гартен камкисіє' хавареп
хави, і' вотиє' хавареплі' претхисіє' "
Ад. Мик. 3. 4.

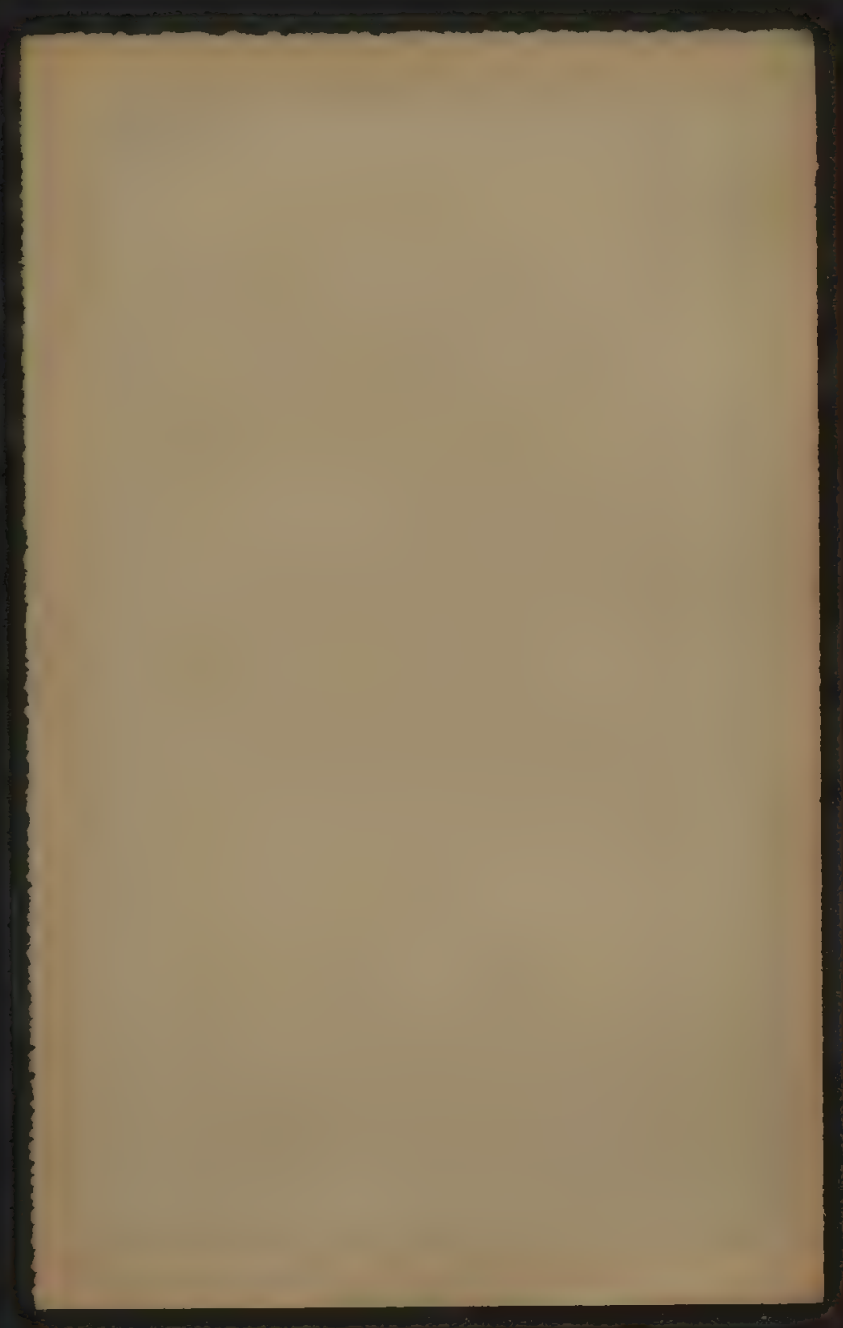
Защекеринга ие. аҧ-руиc ыт кайи дху. каринди ие
на караверке, каракериууу дхуи.
"Wbiegła do inby i karawopuzło iе, ko
środka" J. Kwaś. Wiśń 1878 54.

Zaszeptac' al-pie wch. dnu. Zaszeptywai'-ai-a.
ndnu. kaczgi' szeptai', O głosni bracia
kowie 'drwora smutny zaszeptai' - Daj
kujcie Plebanowi, że nie w piasek wde
ptai' Ad. Mlich. 1. 258.

2
Zaswerygowai' at gupé st. ex. dkn. w ieli' w waeregi,
zwerbowai' „Zaswerygowany dom awarygo
obwan, stat' us obrowie, prawych kasad”
77. Kwan. 2. 33. 28.

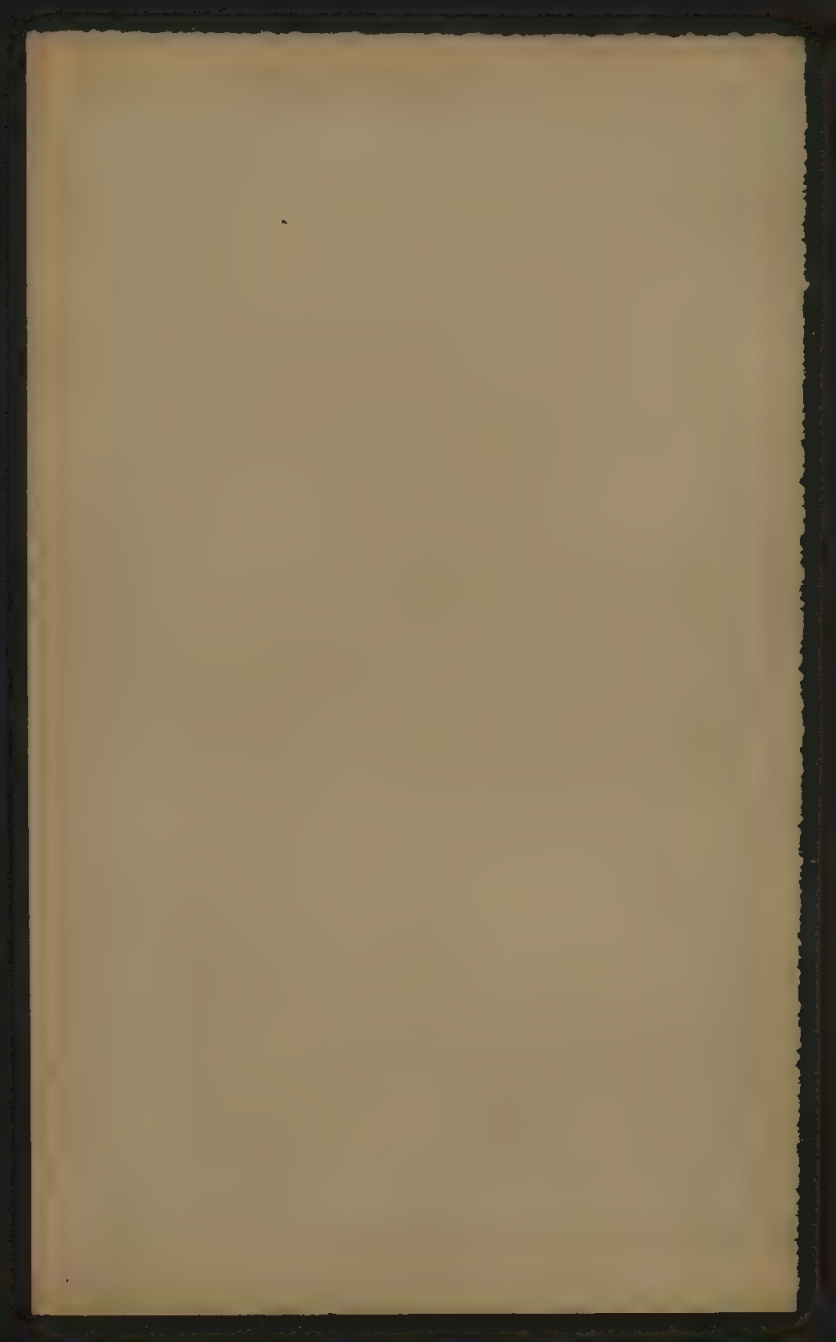

Kavtapač-al-pie staj. dm. pr. w. Kachchai
is, kaduvayc' is kaplatai u mitos'

" Kavtapač - powiada is o koniu w
posttronki splatanyu i o chto wieku
kachchanyu " T. I. per. Now. 1878. 3

" Gadajie co chieie - ja is na tem
miam, pau i Aleksander kavtapač. "

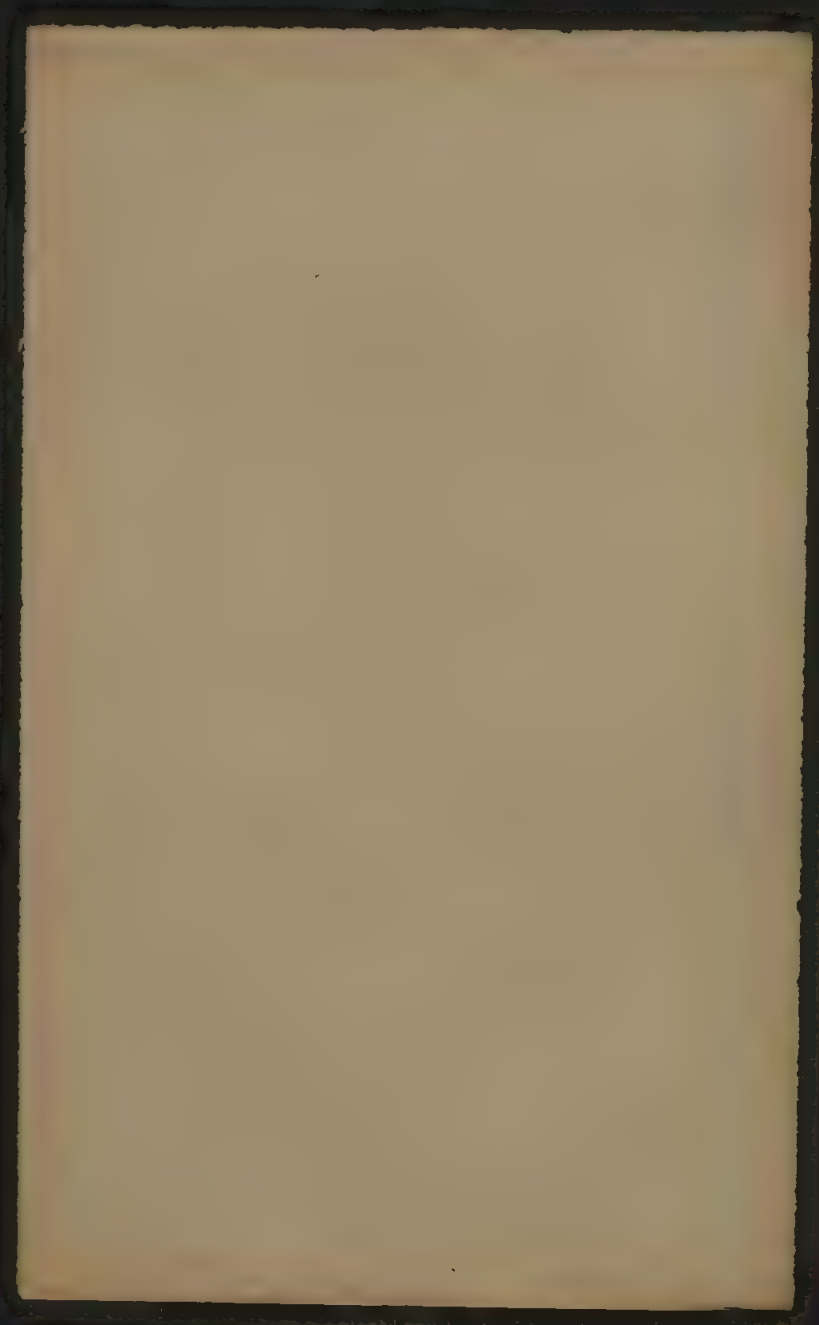
7 T. Now. 71. 79 " Zbytuis tyo vxorepethe
osunielas ... biedawysko gotow kavta-
pač. " ib. 73. 42.

Zatabaryc ył. y. st. m. dnu. tabakz powalai.
Zabrukai „Zemrat uosiedl, wlokze
za soba chustke zatabaryuq.” D. Pol.
brud burq 130. „Trzymat w rze chust
ke zatabaryuq niebiekq i tabakier.
ke” K. Kamb. 2. 163.

Zatarg-u. m. gi-ow um. prast. katarga. i. (La liu).
było przeciwie; zajście, spow. „Zatarg
się z tego wywodził ryny i z obu
stron uparty” J. Kwast. Pr. Lwowski. 3. III.

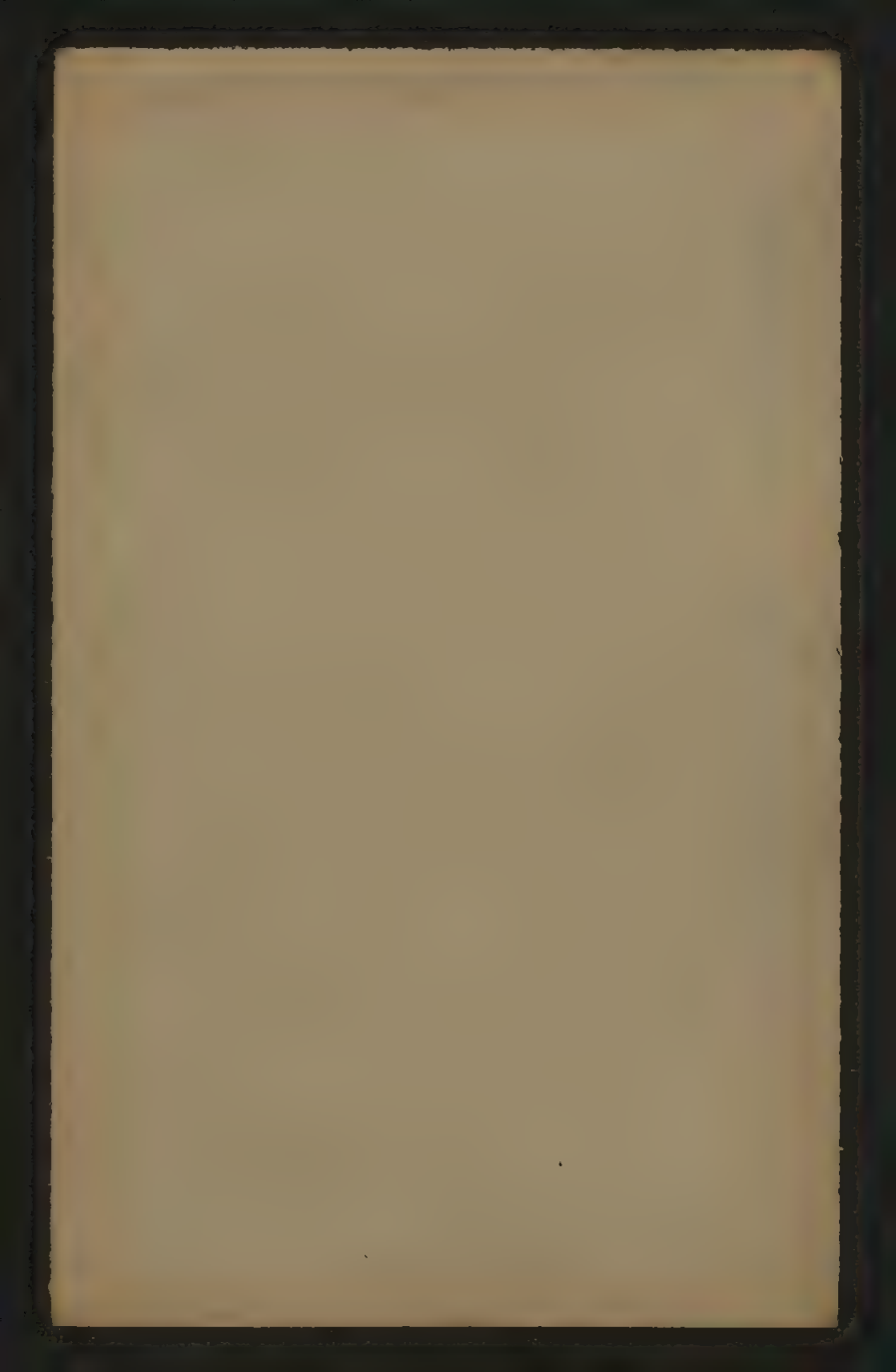

2
Katasowai - al suje W. ex. Dku. & katarasowai

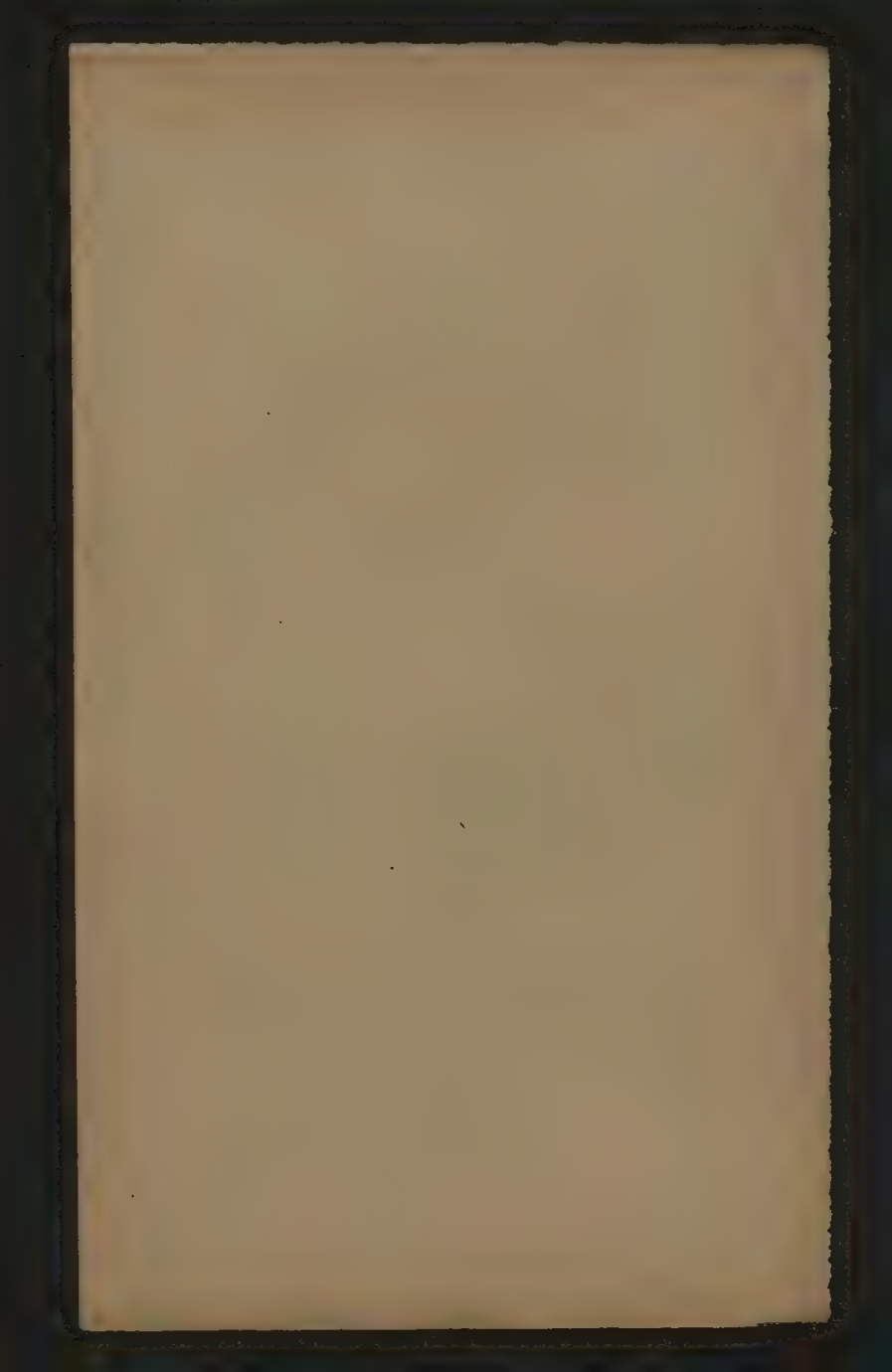
"Draui' nich karukua wazdrie. Jest
tam kto? hej!... dokota karukua, kato
sowai; hej, libenya moja 'niema co
kartowai." A. hr. Fr. Kom. 1. 42.

Za ta me nci it i st. ex. okn. testamentum
 zapisac' „Pani Kuzakiewiczowej,
 klonej niebowazyk pismem za^{ta} me nci it
 wicnie ubrzymanie "A. lw. Fr.
 Dzieła b. r.

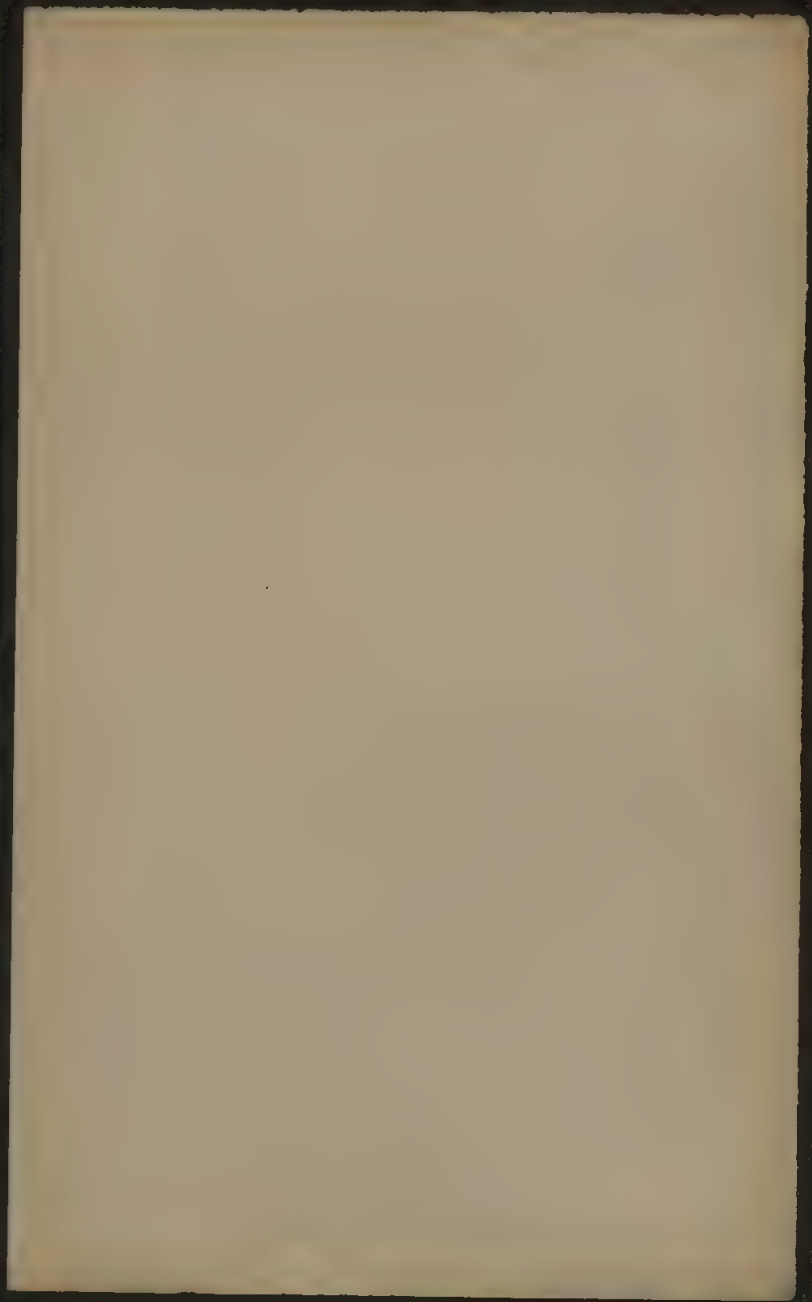
Zatoka - i. ż. z prov. „iś' na katokę” = na oś
wotokę. z uelokę, byle kłopc' i t.p. „Ale coś
tu dziś wrypsko idzie na katokę... ta-
ce jakos' nie gęste... w xdrowiach widzę
awotokę.” A. hr. Fr. Dział 8. 30

⁴
i cto uzi' af-nie stnij dnu. i piz. "Tolym nisinu-
wolnie sissnet jej dlonie, ovy jej ka-
tonsty glosy boke u nwidu" J. Kover. 1. 448

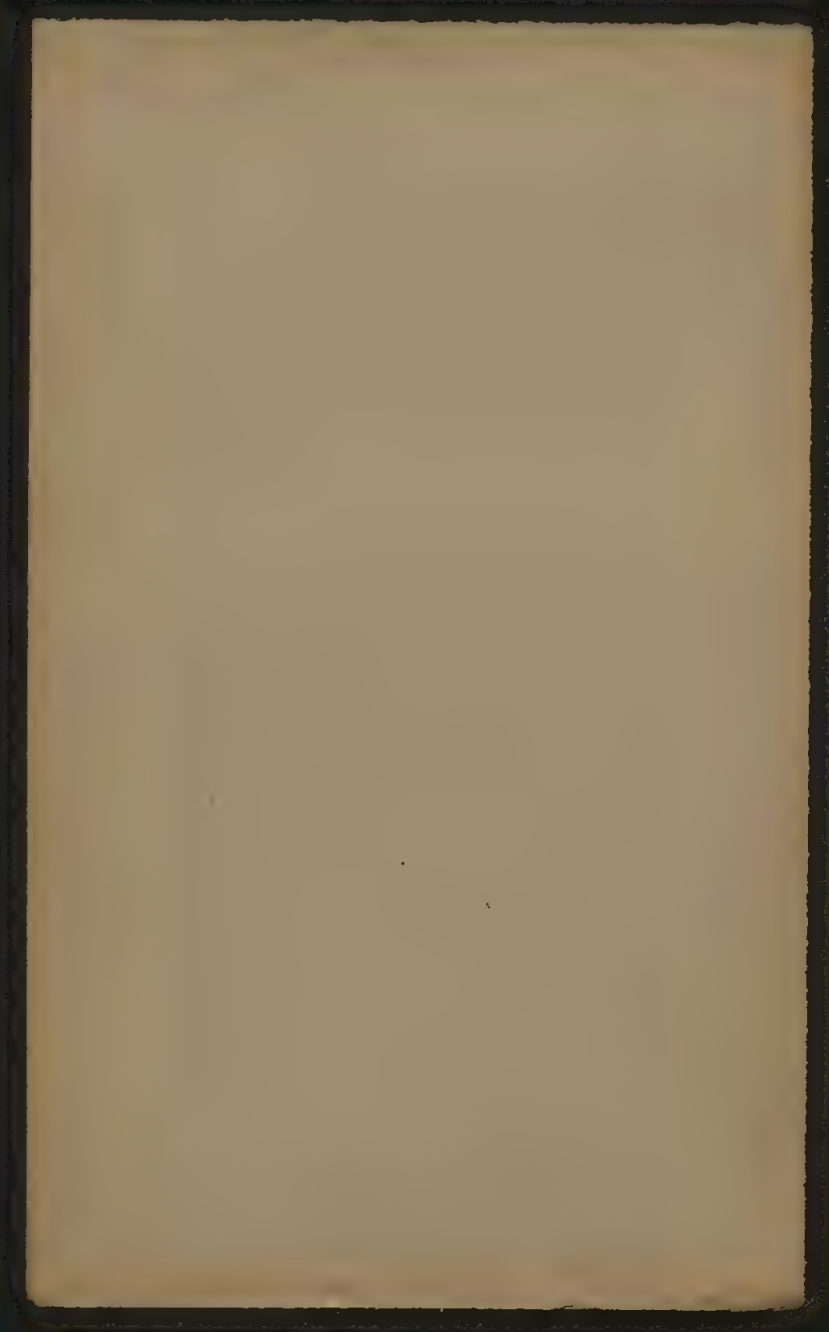

Zatrudnienie - a. n. ber t. um. synonim' słowa:
zatrudnie' s' z t. um. nia - dzień, robota,
praca, zajęcie, to co ma być do roboty
„Po stwierdzeniu prawa wystawam się o
jakiś urzędnik, j'abieś zatrudnienie” Elp.
Mł. i Stary 101.

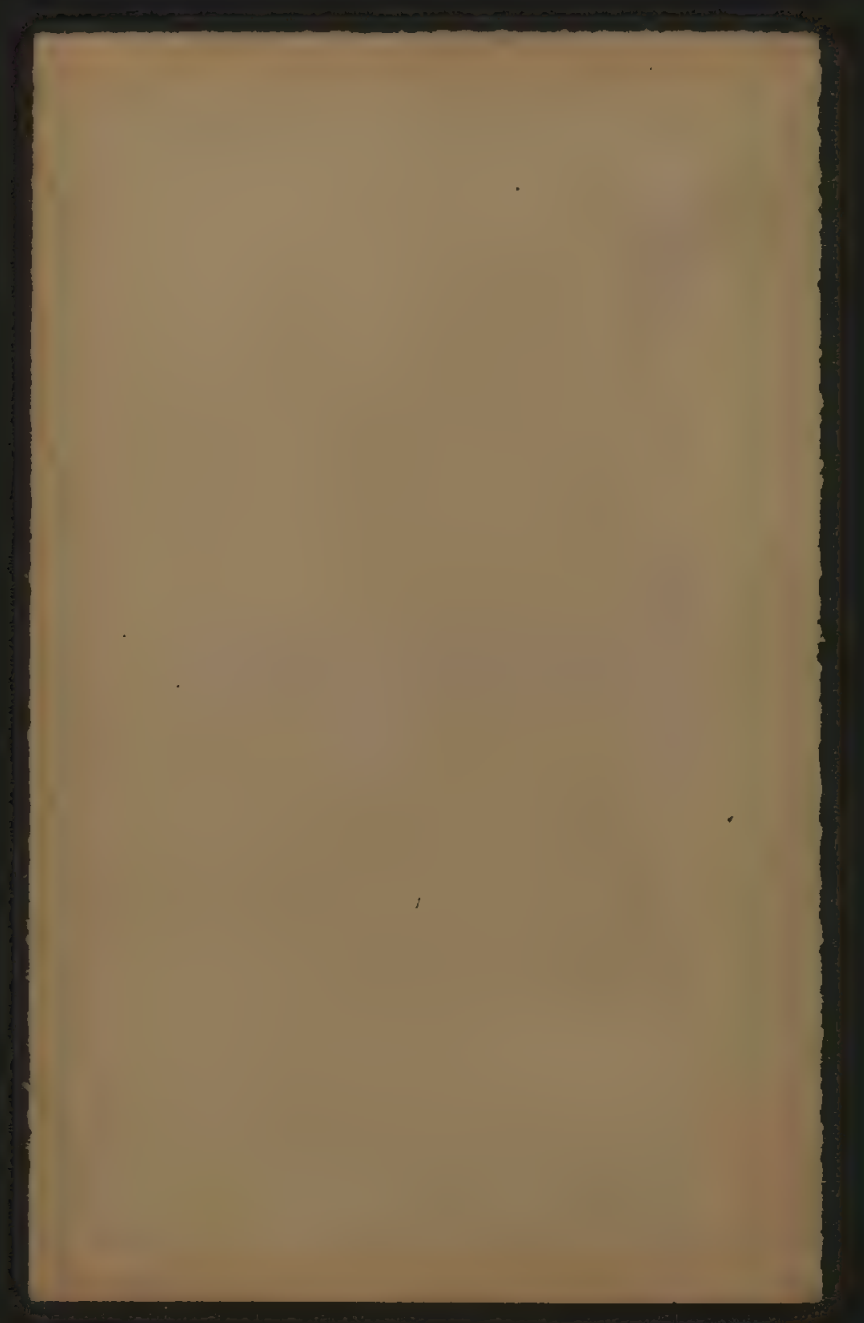

Katrapac' ad-pie it. m. du & katrapotac'. Lub
ma jexionae potab skryptem katrapie.
A. hr. Fr. Ujiznana 9. nov. 1876.

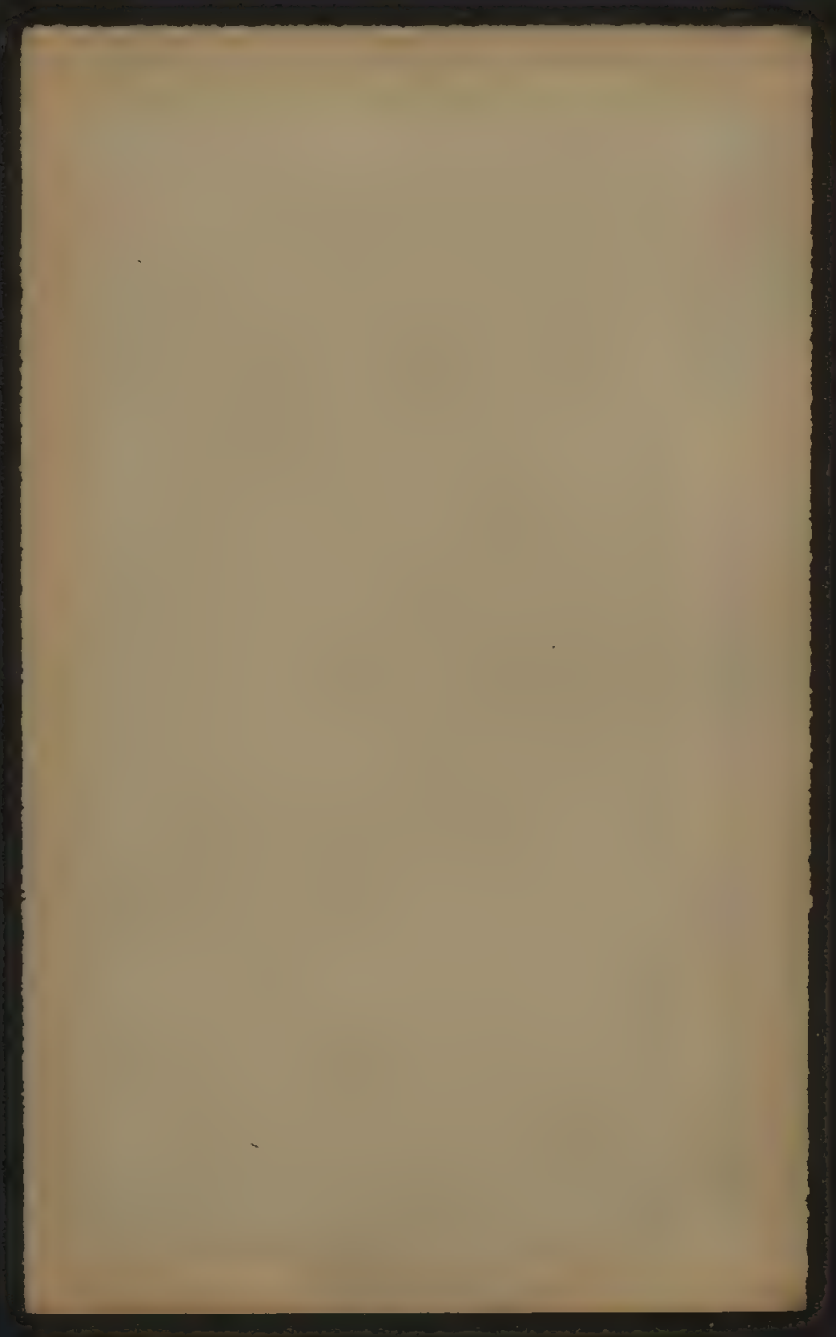
A. W. Fr. Uj. n. n. n. G. n. n. 1876.

Zatręsienie - a. n. ^{nap.} ~~lat. mu.~~ ^{moć} czego, wielka
ciśn., mnogość, co roku bywa tu obfi-
tość kantaryd, co mówią obfity. "za-
tręsienie." Kł. Żur. Wieś 1886. 196. 1.
"Dawniej kandydatów na rządy była
moć, zatręsienie! - a dziś, polowań tra-
ba na uide." Id. ib. 197. 1. "Koniec karnawa-
lu amatorowi tańca dał istne zatręsienie
bawio publicanych i prywatnych zabaw.
Wieś 1887. 42. 3. "Zajęło przed karczmę
z dziesięć fur, a na nich stoły, stolki, ławy różne
i statki - a żydów, żydówek i bachorów małych
zatręsienie." Kł. Żur. Wieś 1887. 224 "Archi-
wum wiewiejskiej narodowości mały zatręsie-
nie. ruskich nas zaledwie kilka" Wieś 1888.
13. 2.

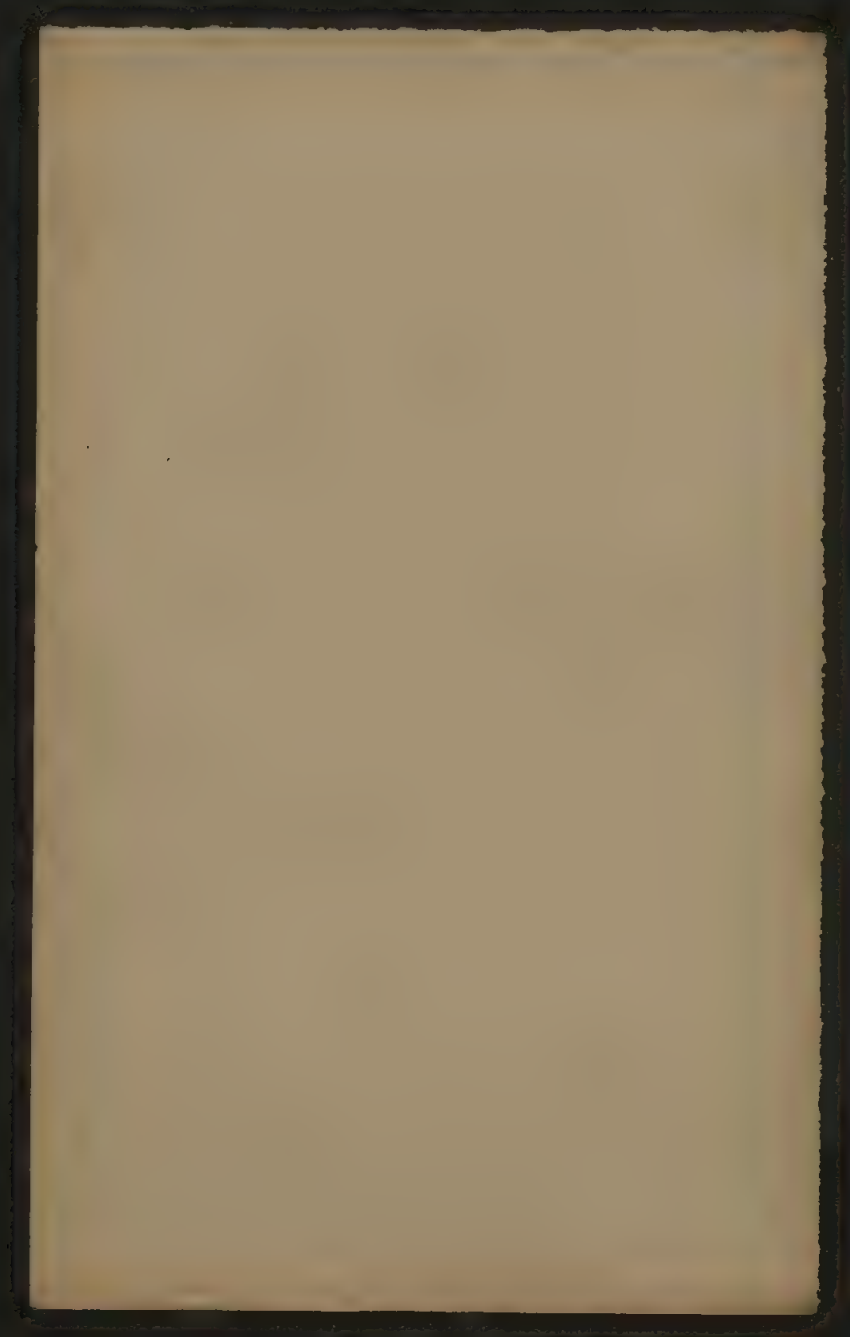
Zatybrze a. n. kraj za Tybrem rzeką, w Rzymie
nie było miasta za Tybrem. Na zatybrze,
około klavatoru dosyć było cicho.
J. Krass. Dr. Zmarluk. 3. 154.

Zatykać-al-a, w. ex. wdm. (Zatknąć-a. t. k. nie dkm.)

§ jest także wdm. słowa dkm zatykać: ty
kami obstawai, osławai, „Linowe
posiewy zaczęły się ruszać, parępa się
obsiwala, łaski już zatykać usiano”

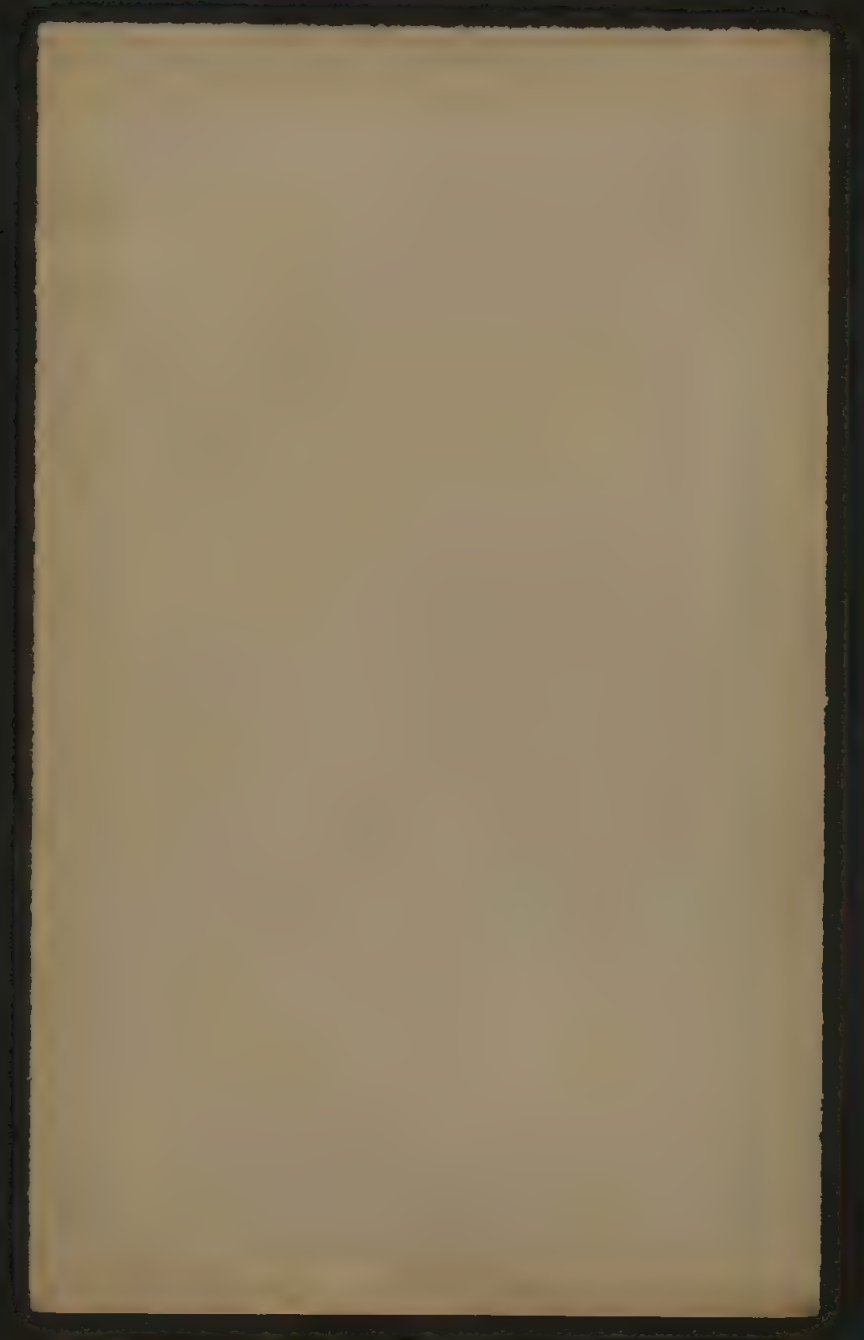
Fl. Krak. 73.109.

Łańchyleć - it. i w. r. dku. nieco uchylic „Z dru-
giego pokoju widai było z łańchyle-
nych podwojów białą twarz Ewusi „D. Pol.
Tut. 1. 88.

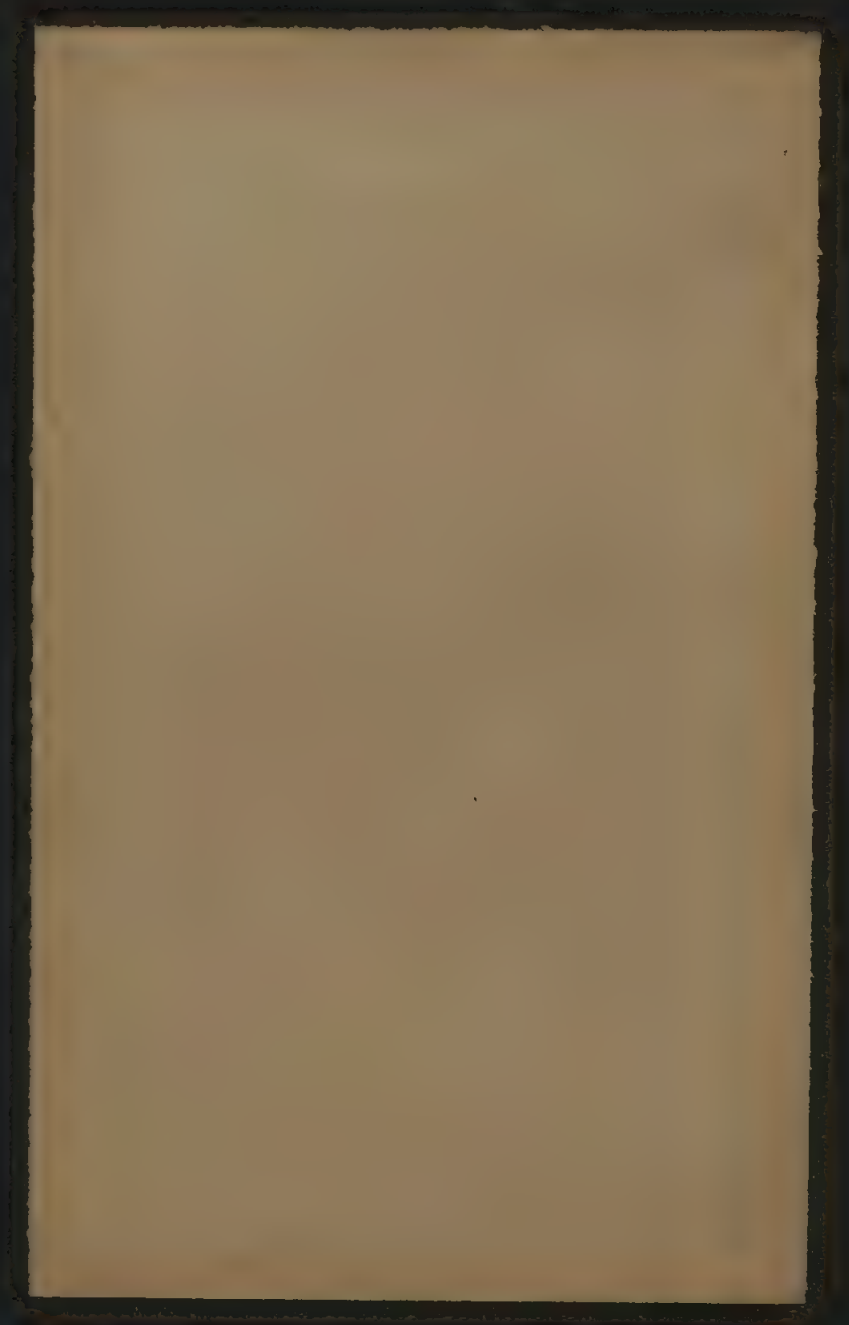
2/20/00

Zamfaty-a e. posiadajęcy uprosi' wyją, kto:
venni mowa xamfai. Pośrednictwem
tu był najxamfatszym i proawę wstę
k'łoko'chi, dozwadzawany. bo w'ny weany
jwi niegdys' powa kowisze edukacyj-
na do kustracyi w'koś Lud. D'gbi. ab. au.
widni. 10.

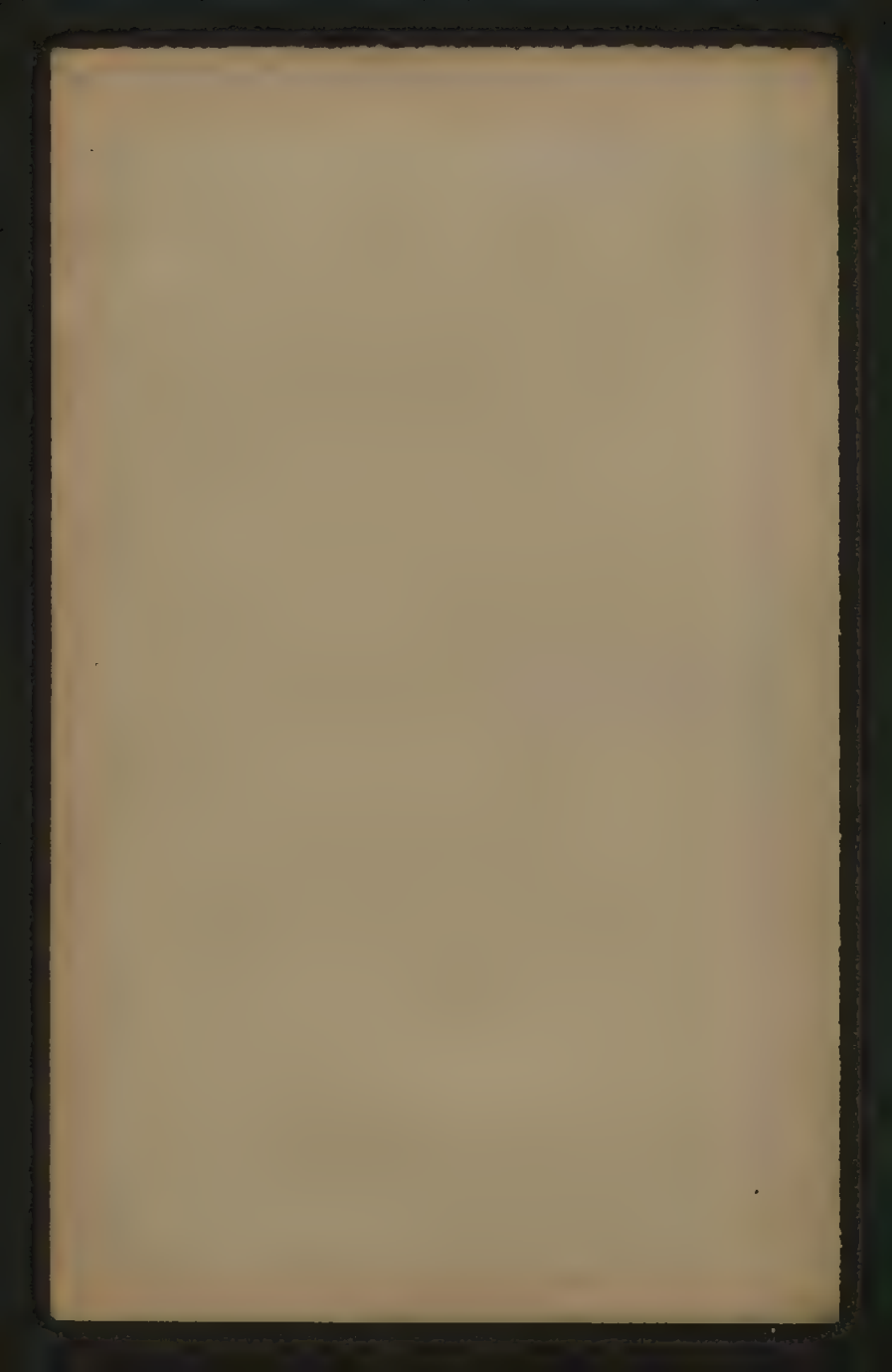

Zauważai i Zauważył ok. dku. krobiai

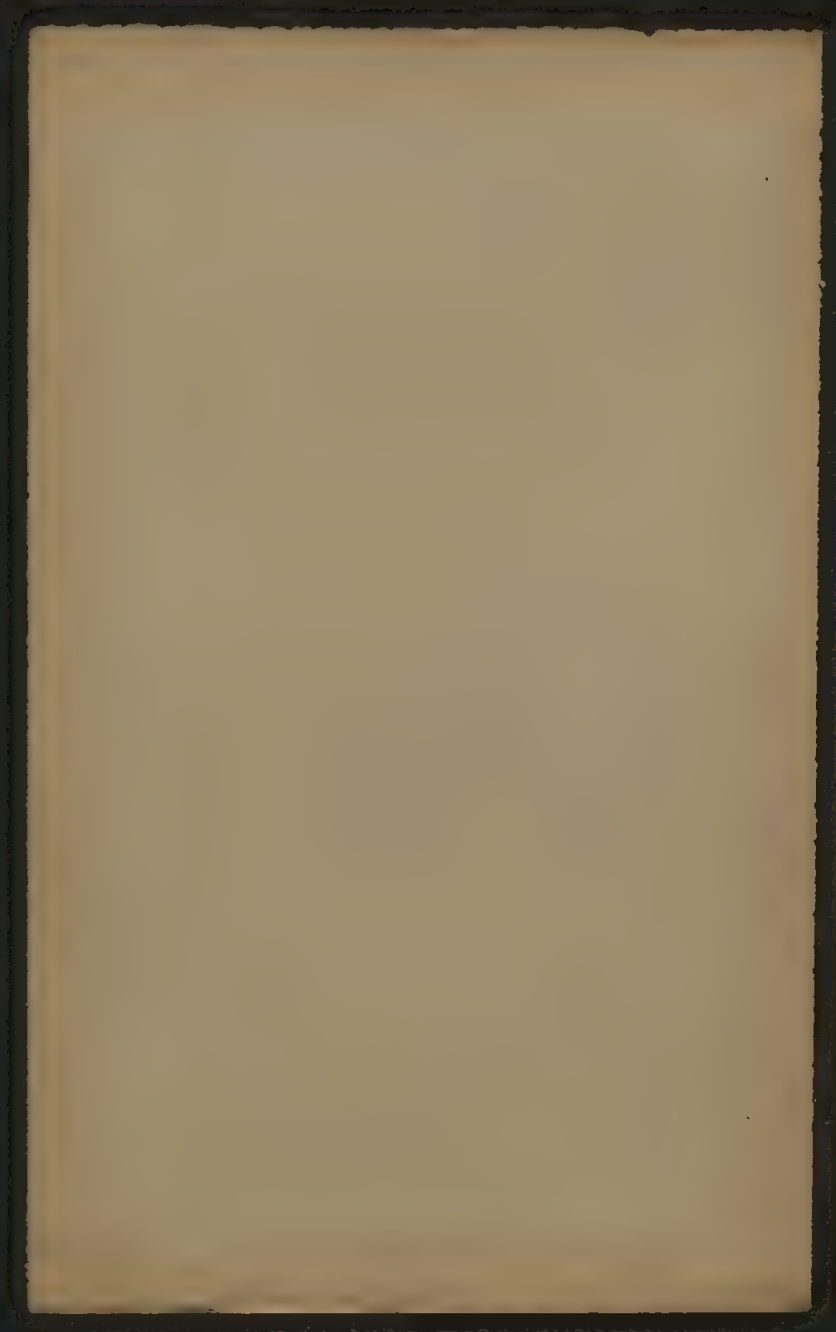
opowiadanie, i wrocił uwagi na to że
treba być bardzo długim, aby zauważai,
jak uważane dzieło nie w obydwóch, nie-
mał z dniem kwadransu odmienny "K. Uwar.
Echo 1877. 286." O ile mogłem zauważai,
miałem waićpan wrocił do rąk nie królowi
podobai "Z. Uwar. Z. 7 let. woj. 1. 46." Zauwa-
żyłem w rozmowach z tutejszymi litera-
tami, że ich postępowanie galicyjskiej
prasy niecierpliwi i oburza "Czas 1877. 74
Sanna Teresa zauważyła jednego wiew-
ru, że przybywam skosztować "Z. Moll. Groch.
wian. 14. Z "Zauważył" odzwierciadla i
uwaga "Mamy jakiegoś gościa. Ale kłóby
to mógł być taki? - Kłoi z daleka, - zau-
ważyła Stasia "Z. Kwart. 5. 99." Ale bo i pan
nawracający błądy dais. - zauważyła pani
Belbanczowa "M. Salska. Echo 1878. 22
(Mar. Poln.)

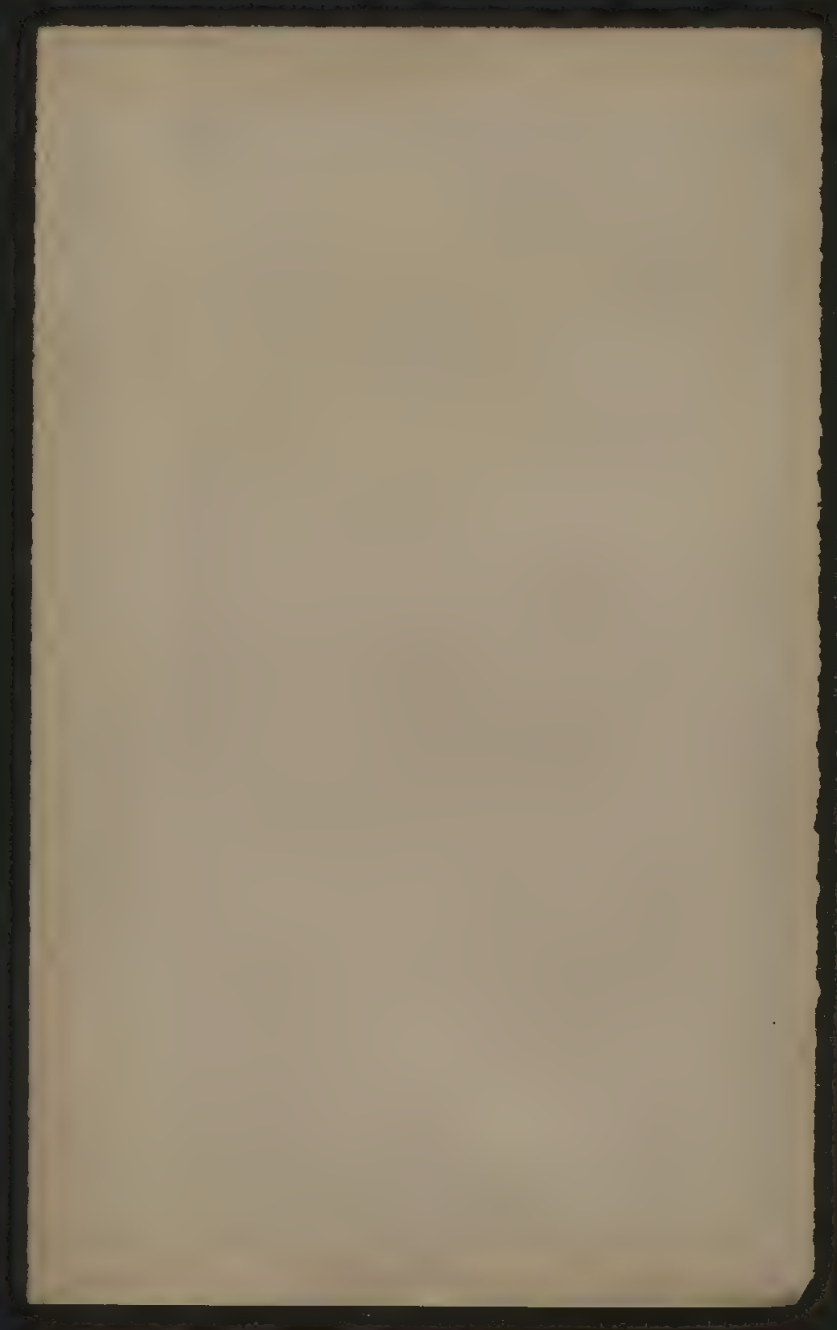
2
Kawadžacko pravit. z kawadžackiem, tak jak
kmykli nobie kawadža cy „Sredt chwie-
jacy nie i kawadžacko gesty kulijacy”
pijak”. Et. Orz. Romanowa 15.

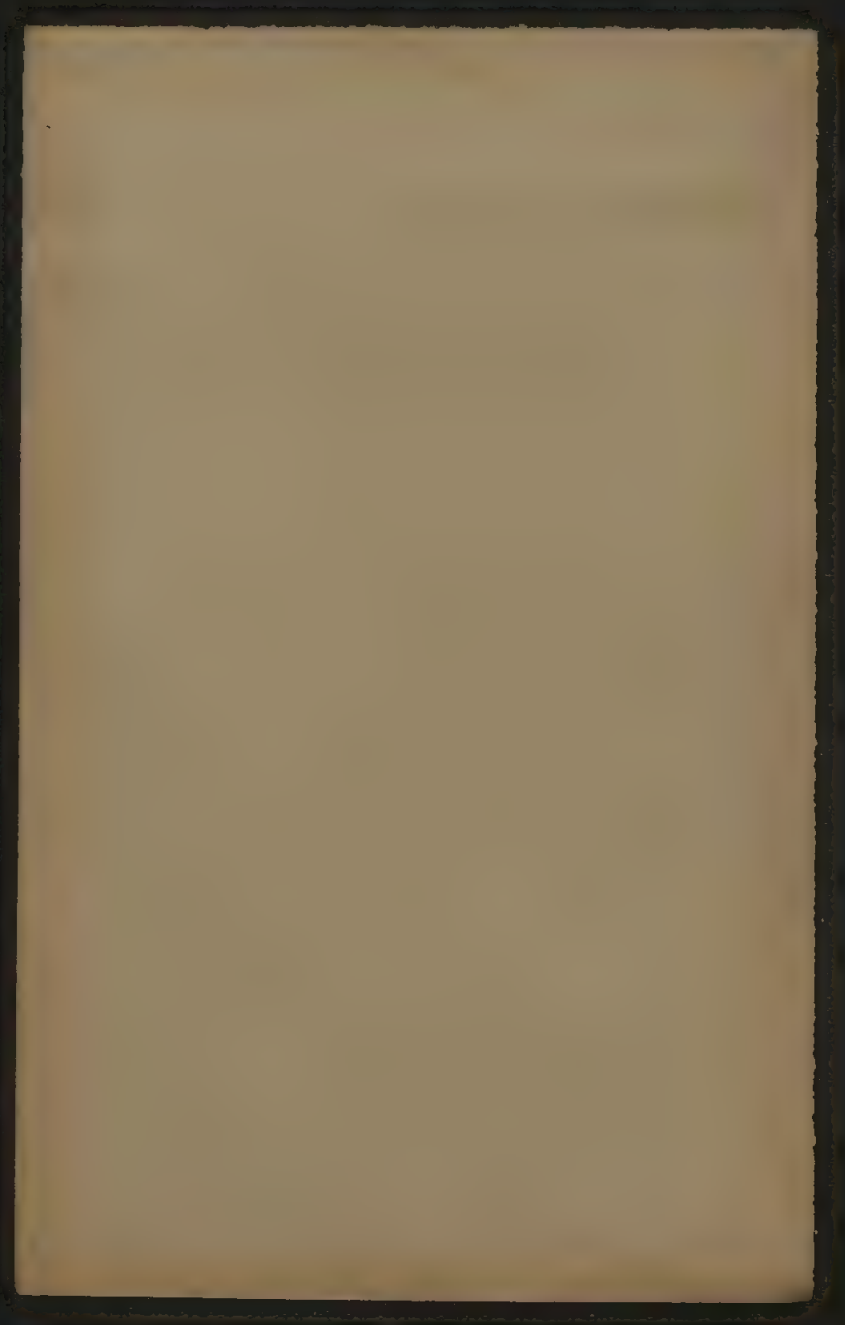
Кавадны а-е, кавадкафэу, на кавадніе бздз.
еу „- Віо напроху крхуіт нї гвсродавскау.
ставайз нї быі јак најуиуиіј кава-
днуи“ / 1. квас. 73. 60. „ 11) тоу аару-
скач до ктѳіуіч сіз уаітат, нї быі
каваднуи. гдѳіі мнїаіт ксзѳнїі кво
бііі к сібіі сь быіа потрѳба “ П. Дот. Над
модѳ. Дуи. 29.

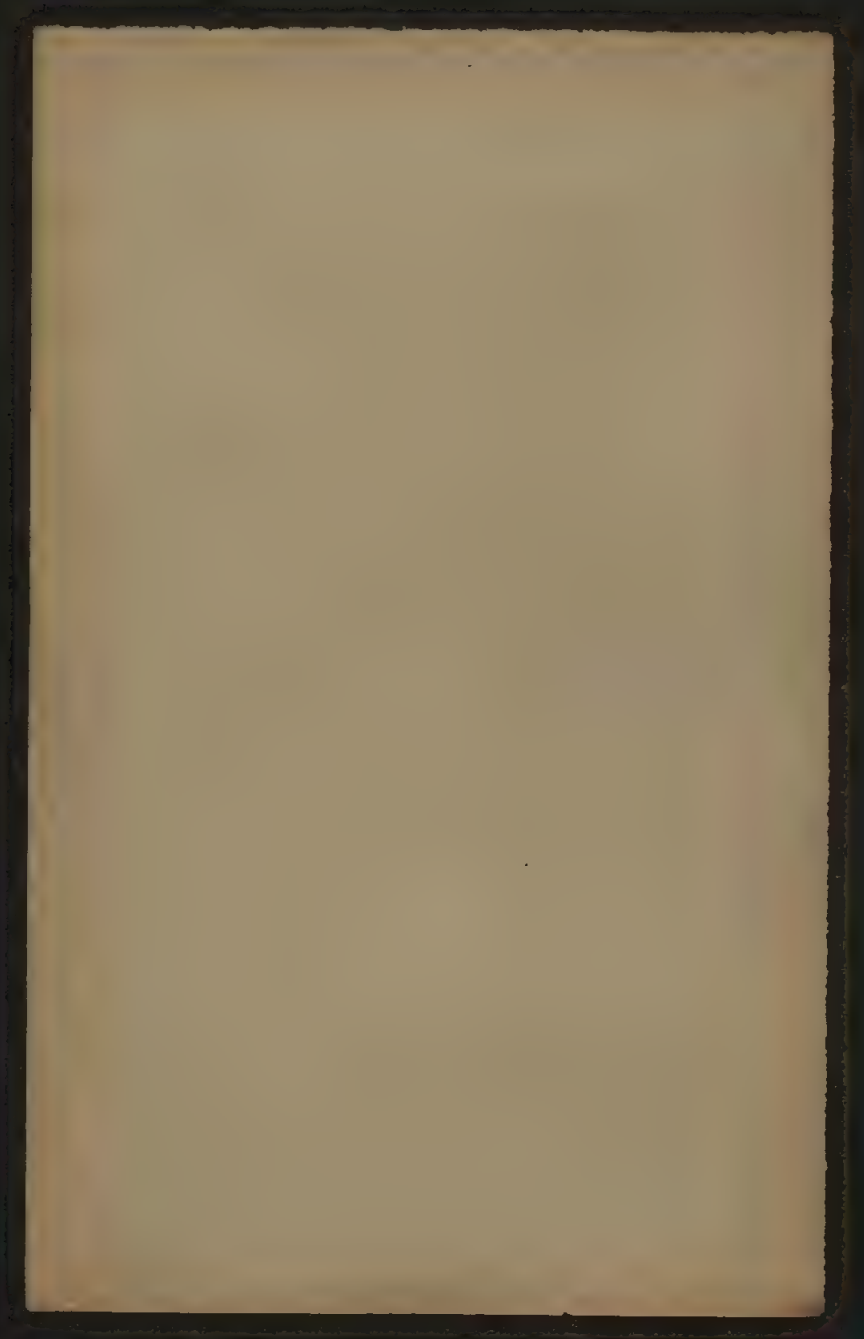
2
Kawady - a - e kawadygdy, na kawady;
przekładnie bzdury "widzę że kawa
długo, śmieje się że ka kęs i' kakał sobie
podci' kasetę. Dopiero po jego odjeździe
kwóhł' uż podkaszyc obyrze' mienika
nie." H. Kraw. 39. 54.

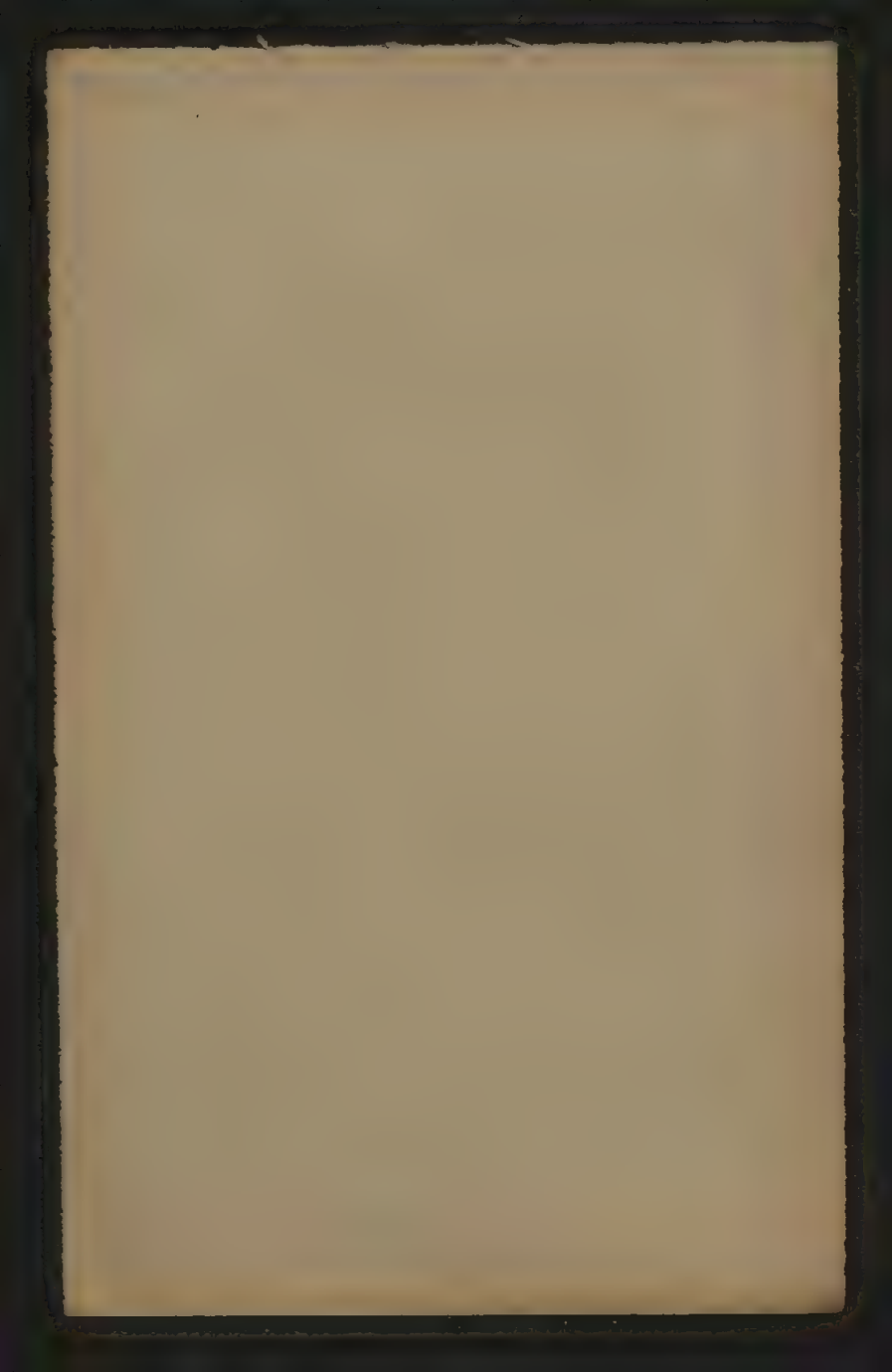
²
Ławartosc'-i: i. § to co znajduje się w cieniu ka-
wartem, trześ „Olej” stanowi tylko mniej-
szą część ławartosci orzecha palmowego;
pozostałe jest jądrowe. „Tyg. powr.”
1881. 64.

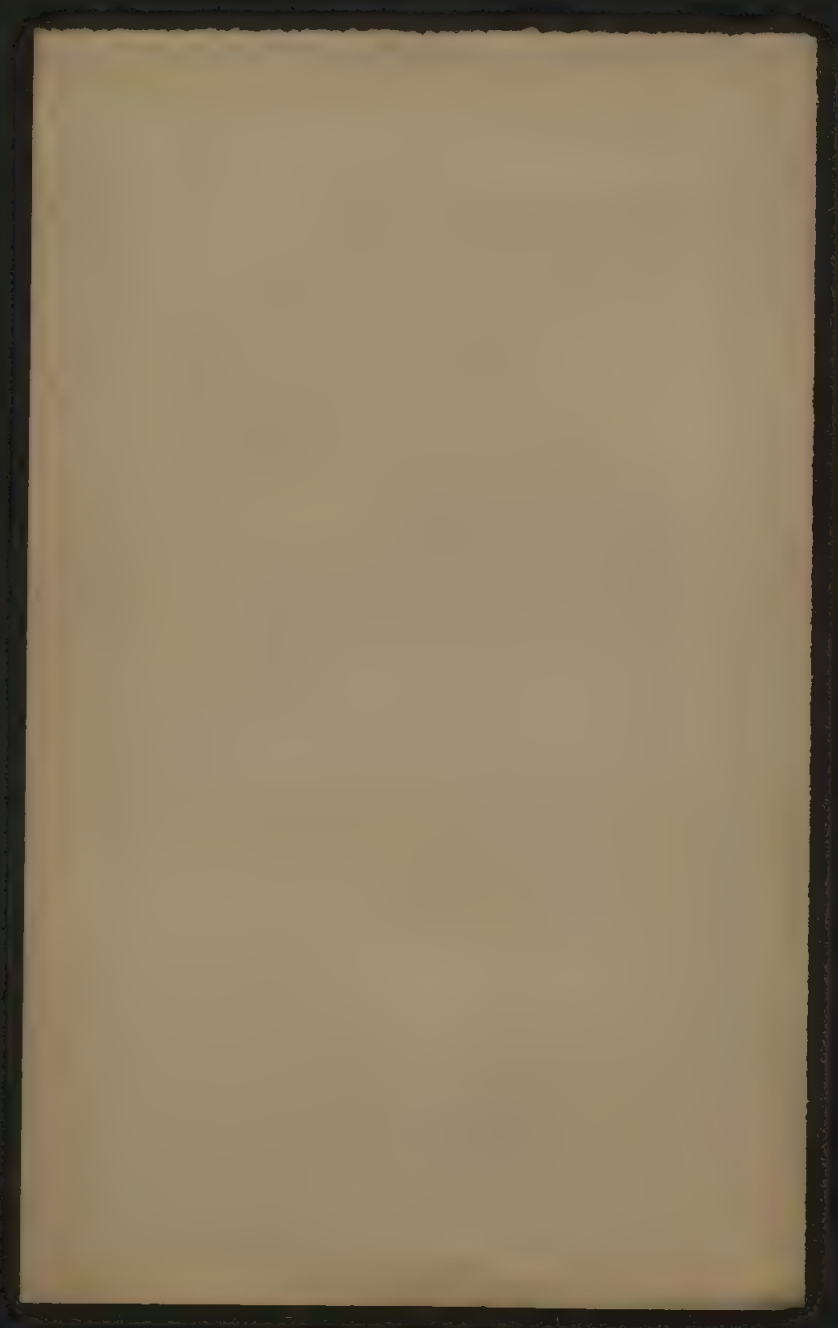
2
Zawarunkował at. kuje st. dku. kartwidła wa-
runkiem „Sumę wniosła do kasy gmin-
nej” zawarunkowawszy wzięcie procent-
tów na wsparcie dla najbiedniejszych
inwalidów” Now. 1882. 275. 1. „i c. wcho-
dził do tej sprawy w kwestję poprawy
Pałki a ogólnego stanowiska, zapatrzy-
ł się na tę kwestję kanclerz ze stanowiska
zawarunkowanego odroczeniem od brzo-
żniem kamieniczkowych przez ludność polską”
wieh 1887. 234. 2.

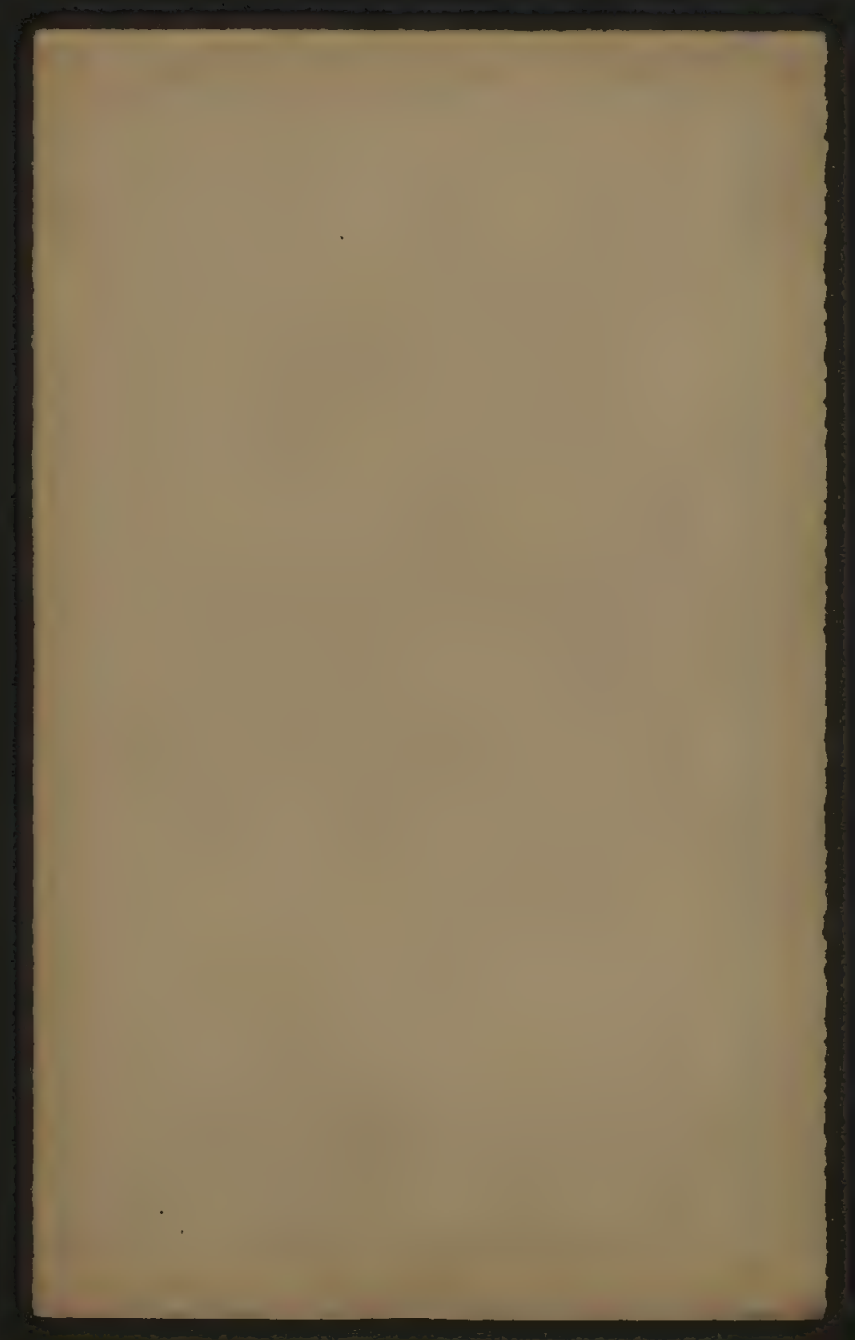
2
Zawiażka i t. xki xki mm. kawiażanie i co do
kawiażowania słuzi, wiżradło, a Nam
jerane x bledych włosio kawiażke."
Ad. Miki. 1. 72

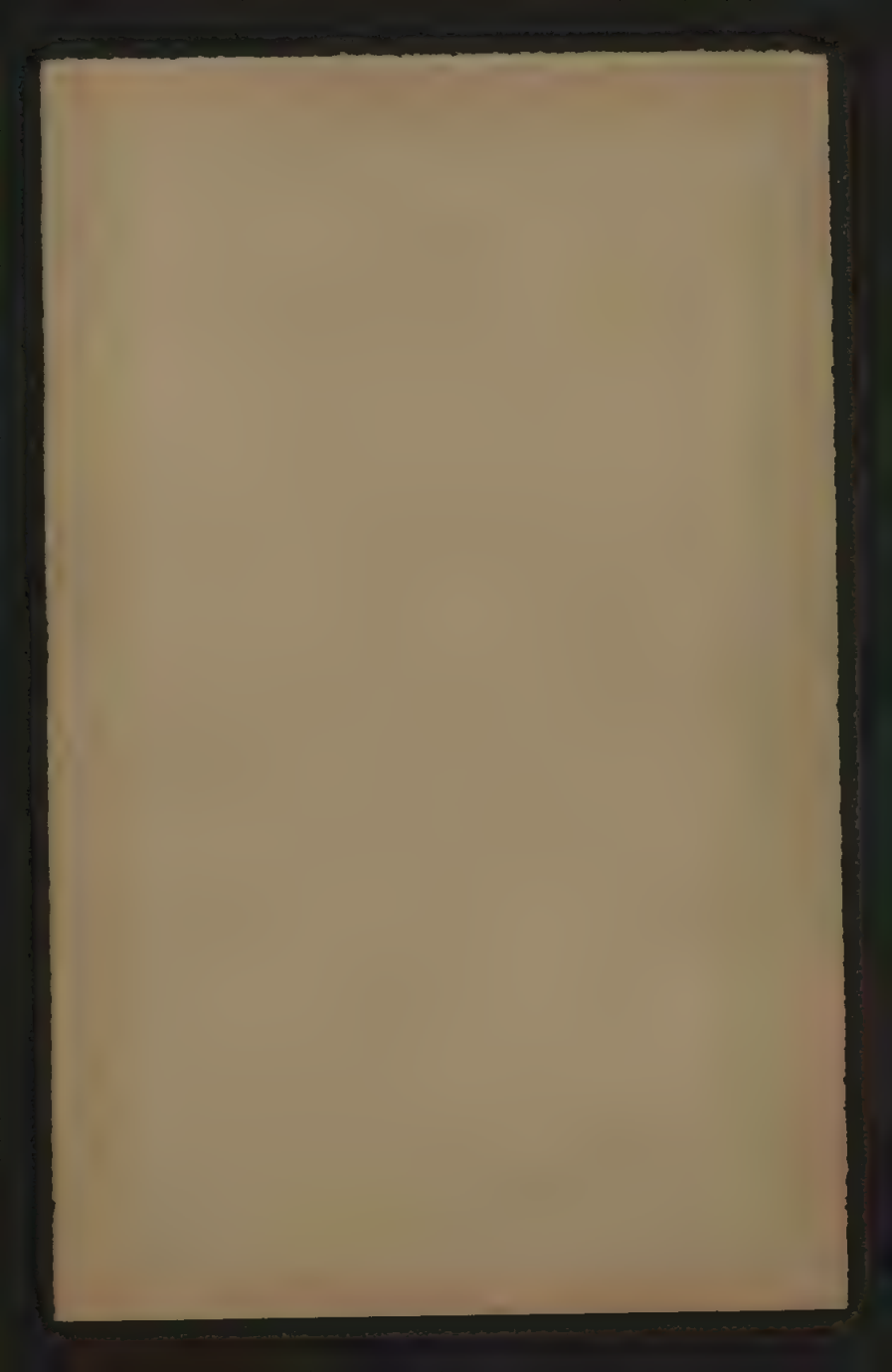
Zawiertha i. x thi toli mu. sprow. wichevek,
kalwetha, super zawigrauy z kboiu.
na guta „Chawarwia nasytata plesy
na drici kugietu zawierthi w kboiu”
J. Kraw. 17. 53

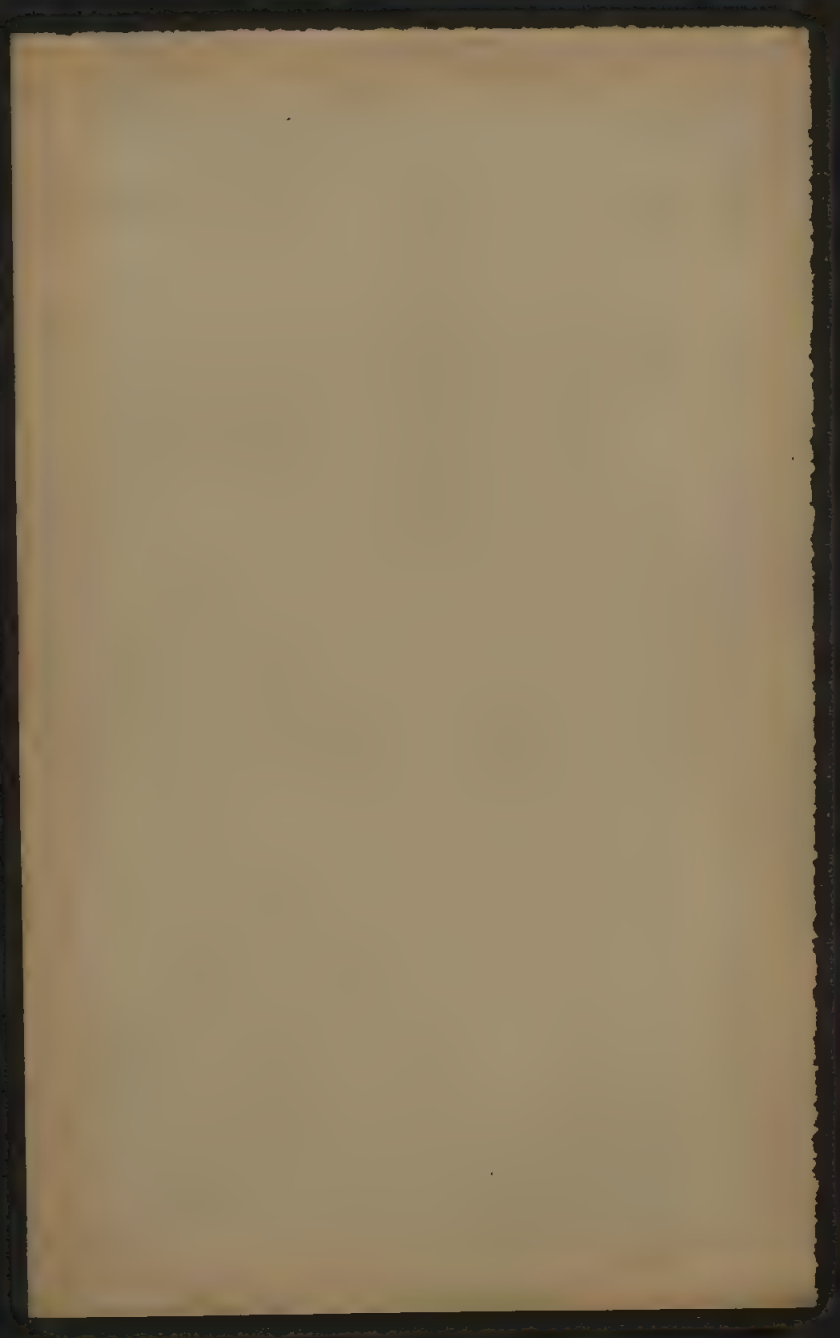
~
zawieszistij-a-c z pusp. o orłow. zamawystij,
rubarny „Artysta jako zawieszisty
facetus był wyborny tak co do gry,
jak i co do śpiewu” S. ustr. 1885. 199. 3.

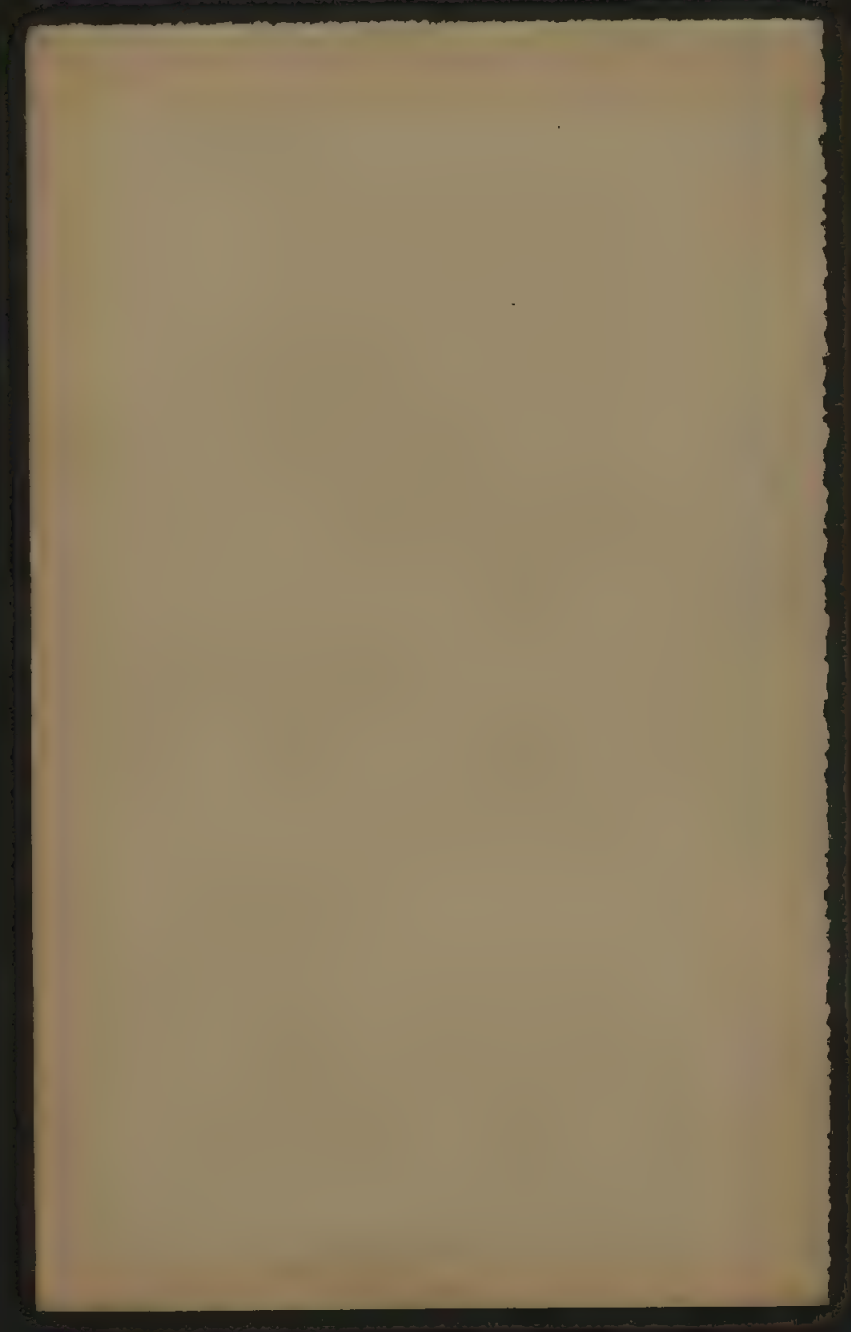
Latvijā or. udm. — g. iant. kajadai. pātānūvai
pūcomai. „Latvijā ar padni a metānūm,
ar ci siš usay tūksa” Kur. Sūriņ 1883. 4. 4.

Zawisac' - al-a s'niy-wku. Zawisanyu tak obwie-
stionym byc". Davon z usy wnow rok-
ci zgruceni, jak gdyby ze szalitej rozpa-
zliny dywi. Taka postawio w pot'isby za-
wisa, i nad glowami jako oblok sie ko-
typa". At. Mich. I. 257.

Завоец - завола - завле и.и. дн. Завлекан
а-а в. Заволае' пл. у ндн. з' spro
wadku' kavaz, chorob, zmykay, jakis'
i t. p. pro komuniuwanie si. Odkaz
moda francuska zawlewanay roztata
i do nas, pristin to gada' o takich oz
nach" 2. kark. 1. 156.

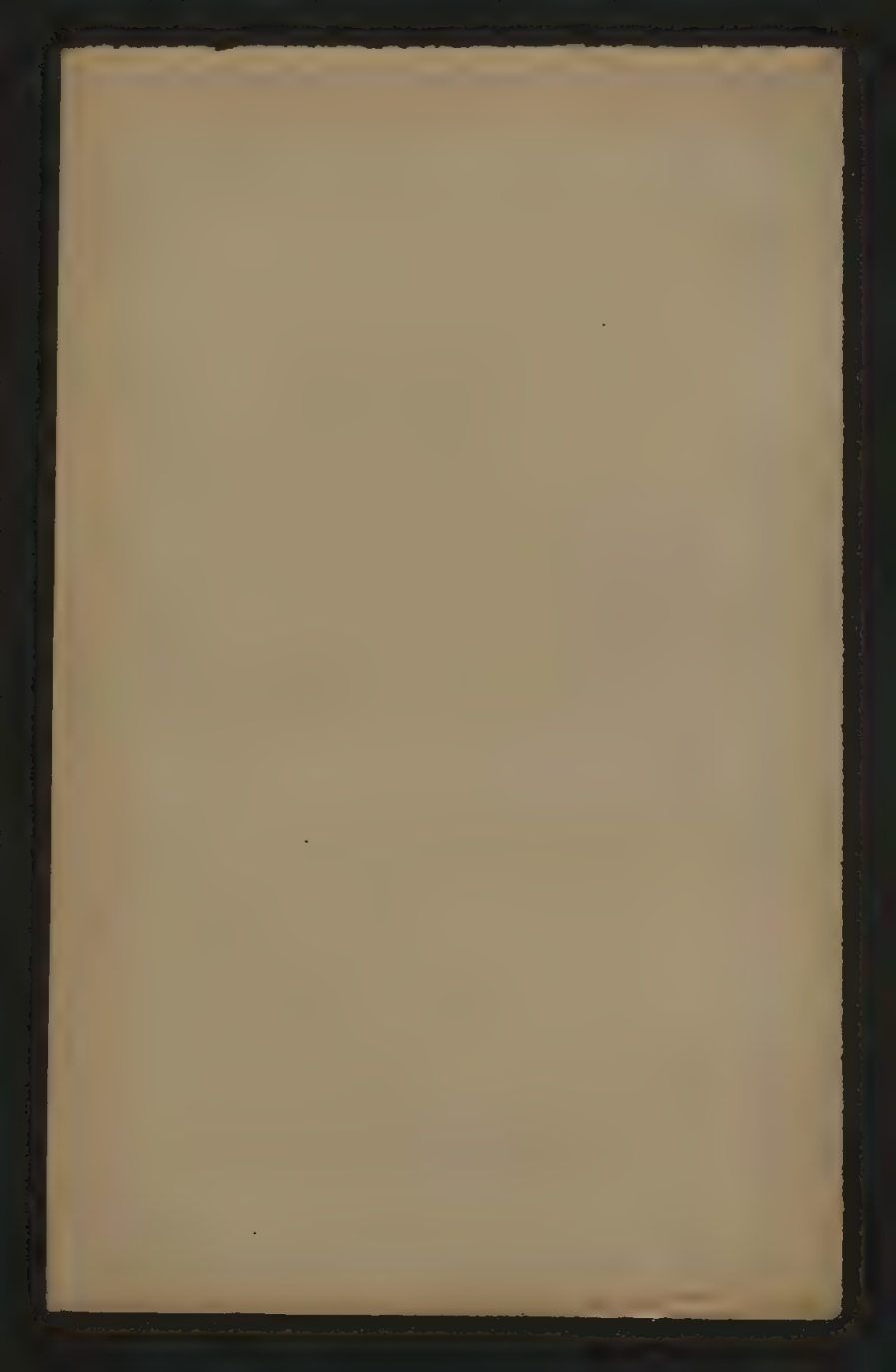

Ż awod xić - i ś o u nd ku. z głosem wyizguje
spiew, piosnki, „Dyły drie, że kawodita
godziutki tak, że ja aż we wsi od kaphor
ki słyszało” (J. Kwass. 72. 68 „Dziwni
mniecie kawodkily na pół rodrzemu
wym głosem nad kołowrotkami” (J. Dziwni
118 „Jakiś entowiele przyjechał z koni-
mi, kawodrzy półgłosem piosnki” (M.
Siem. 9. pol. 1876. 6 „Z torbanem ka-
wierałym na kieluś marfie, kawo-
dita. spiewo długi, który był improwi-
zacji podrywania” (J. Gord. kant 25. z ta-
mentowai, narzekai, biadać głosem
spiewajczym, jak jest wymyślen u rusi-
nais / „Narzekaj z ten sposób podrywany
i spiewany, co z każdego lamentu wyjdzie
go wymi bierzeć pieśń boleści. A niek
kiedy żywe mimie tak jakos natural-
nie, mimowolnie w jęku w spiew prze-
chodzi, że widział zdumiony jak pieśń

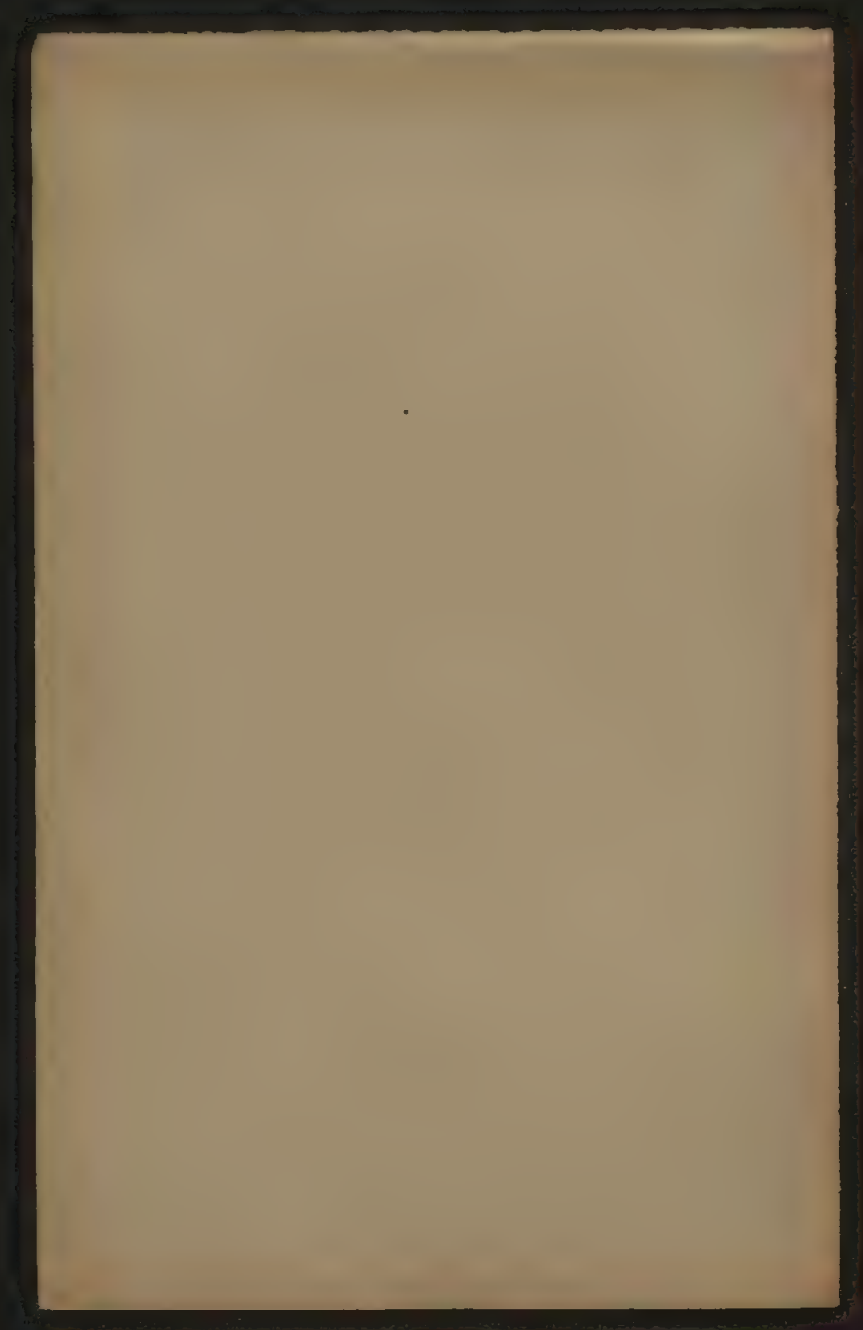
i pocięła na kciemi powstały, krodziła ją na-
przód boleśi i pierzawa murała, byj krowany
ptakem, bo nie tak dawa nie podnosi jak wro-
pienie "Jtkwan 21. 137" Zawodniki na pogrze-
bie, a gdy pochowali, zapili, powady mieli,
tak rozpomnieli o nim "Jtkwan. 17 61" Za tru-
mą stare kobiety, tuląc twarzę w fartuch,
zawodniły smutnym ptakem "ib. 85" Za tru-
mą jego niewiele było kolegów, i tyłko
matka biedna. zawodniła głosić za synem
H. Siark. 9. pol. 1876. 5 "Jwi utyskione rony
i matki, w palacu, róno jak w progu chat-
ki, krowo zawodze "S. Krow. Zagr. wry. 126.
"Prucila się na ciału mrya i krowa je is-
tkai i calowai po rylach i zawodai." 2.
Kark. 2. 249 "Maryna nie odskazywała sy-
na. Ista obok niego, ptakę, zawodze głosi
no i trzymaję się jego swity Edy go wa-
drowo na samie, nie chwiała go się pusci." 1.
T. T. Jwi 1. 162.

Zawód u. m. dy-o'u nni, zmyślenie: „robić co
na kilka zawodów” t. j. kilka razy wa-
cej do wyprawy, znacząc jest tylko w
Galijsi of. rata „Książę głównodowodzą-
cy ma dwa zawody baw już przez drugi
czas w Krakowie.” St. Krim. G. lwow. 1885. 231.
2. Lef. „Stwierdza ona na kilka zawodów
u malinowców i Mopieraa i Githi” Stet.
Sgd. w Wierawie G. nar. 1882. 233. 2 (1)
z zatrudnienie, praca, rzemiosło, ja-
kiemu się kto oddaje „w budownictwie
zawodnie najwęższym jego najskutecz-
niej był gołębnik” J. J. J. 158

(1) „Onego czasu Pan Stencowicz był dyre-
ktorem, gubernierem nas' Pan Pachetke
na drugi zawód w domu narodził” t. kr
Dr. Dk. 11. 161. „Badany w tym kierunku
kilku zawodami, każdy z nich sta-
nowił i z naszymi temmi przerwami”
Stet. w spr. Kuchnow. N. Ref. 39. 20. 2.

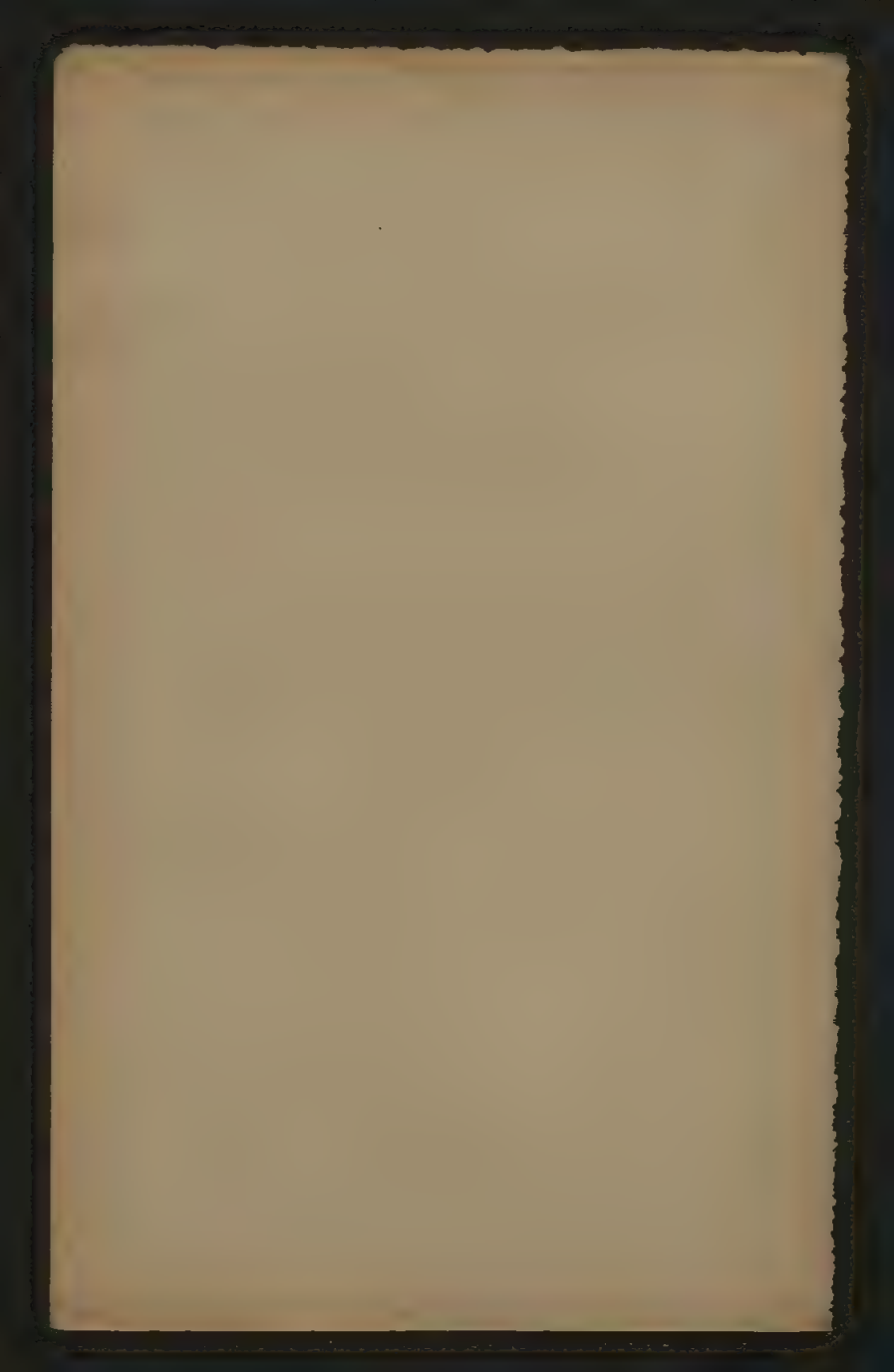
2
Karwoj: u m. je ów m. & fig. ^{holwik} cos, męzgoz krdalt
karwoa głowy, męzgozniej skosuję do
kwiatów „Ni karwoje tulipana, ni lilijon
we sukienki..” *Ad. Mick. 1. 4.* „Jej twarz, jak
róży białej karwoje..” *ib. 17.*

2
Zawsze pomyśl. Świadczy się często i więcej, niż w po-
tożnej mowie. w ^{przemyśle} ~~znanym~~ : bądź co bądź, jak
kolwiek bądź, w każdym razie np. „może by my-
dła iorka na niego. zawsze jego matka była z do-
nu kłobacz” - „nie to robym się bać, ale zawsze!”
Jest tu ~~niepewność~~ „No tak, tak, panie - zga-
dnam uż i łoga uż kłopotliwej. wszystko to siewko
prawda - ale widzę pan. jednak zawsze. - to „jeden
zawsze”. ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej kłopotliwej
wszystkiego. ~~znanym~~ ~~to~~ w swojej kłopotliwej
widział, ~~znanym~~ ~~to~~ panie. „Wi. Tyg. 9. 125” „No tak
panie! - ~~znanym~~ ~~to~~ co to jest ~~znanym~~ i ~~znanym~~
dwa o tej kłopotliwej z kłopotliwej, jednak nigdy w po-
miej sobie jak ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej kłopotliwej
jaki kłopotliwej, ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej w ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej
widział i ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej w ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej
siewko, ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej co ma ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej i ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej
go w ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej co go ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej a
nie ma go, ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej; - ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej kłopotliwej
w ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej i ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej kłopotliwej
nie ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej kłopotliwej. w ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej - ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej
kie. ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej! ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej! - ~~znanym~~ ~~to~~ kłopotliwej... it

"Do sprawy z, i: ym to muszyna, ale jak
kupę na mnie udarem? - Przecież to szlachta
a nie każde miewy ani kowale, którzy kupę
bija na pojedynek. - Ha! to, prawda, i ile
kawałek złota, - myśle sobie." Z Kozak. 1 246.

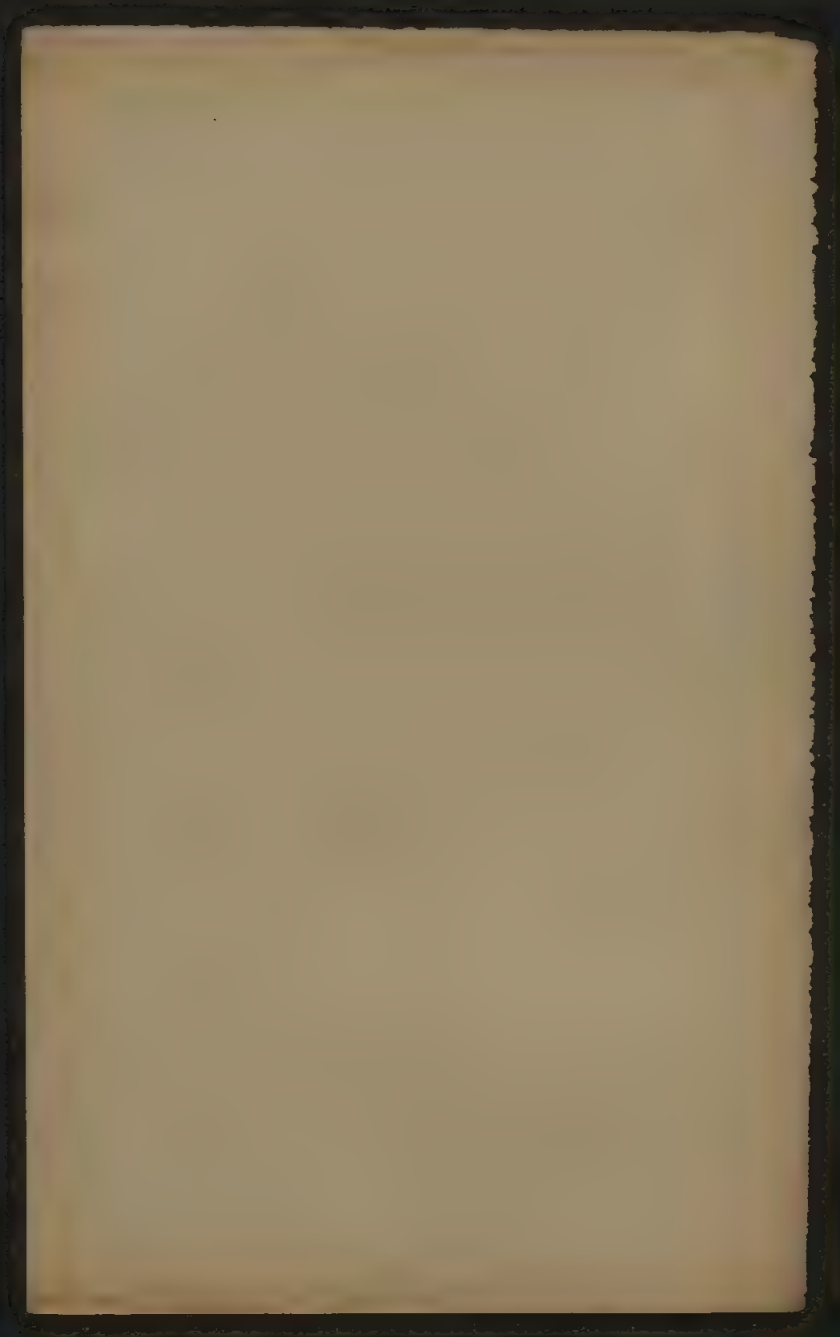
Zawto rowai-at. wuj ś. i. s. dku. karotaryc, rwy.
wtoaryc, wtoaryc prapowiadaryc „kniżk
u grobu straszny, rozsłochal się gło
sem wielkim. Tenm płaćnowi karotowa-
wato że dwa tysiące ludzi prapowiadają
jakoż cięciarę” J. Kraw. J. B. 215.

2
Zamyslowienie - al. kuje st. z. dkn. wydać myślow.

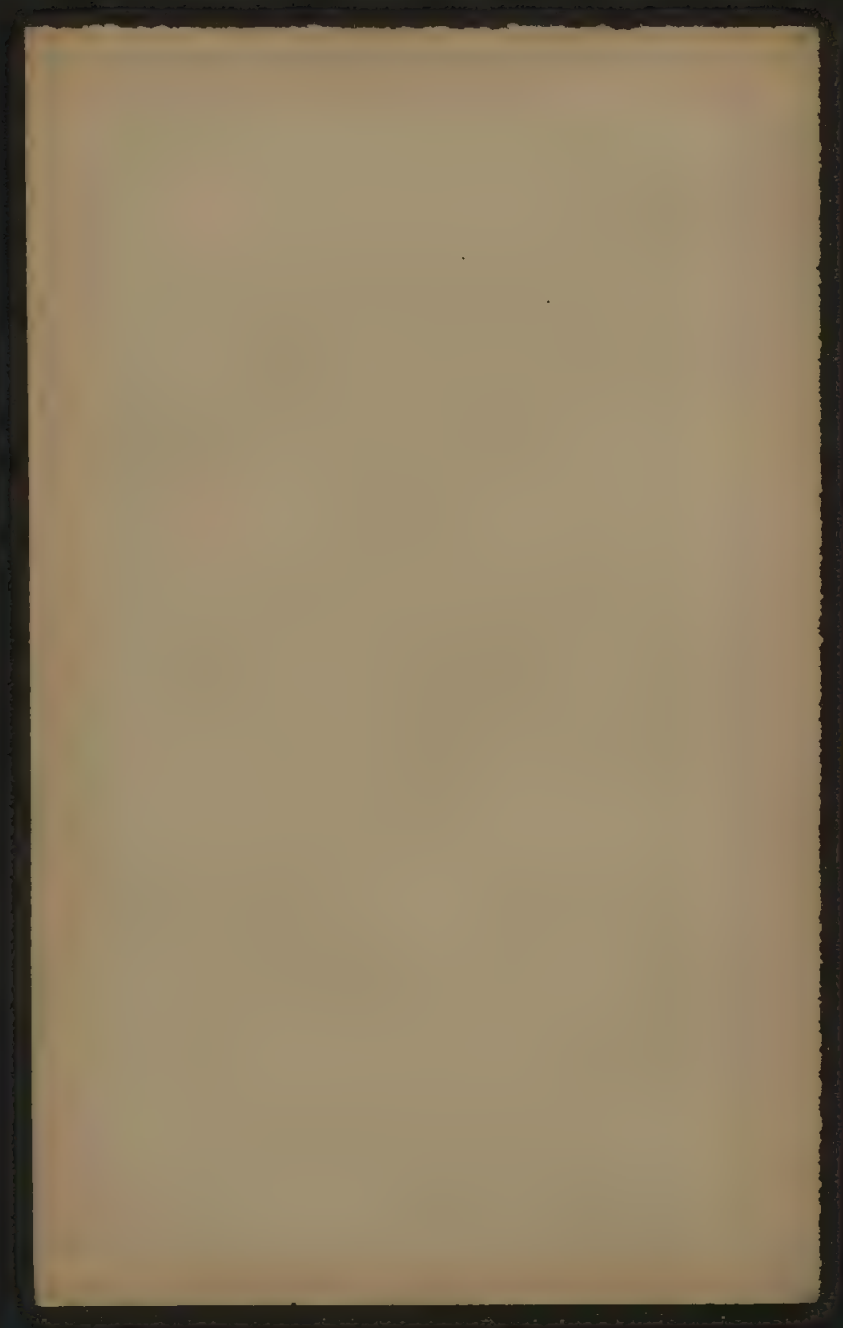
wyprze stanowcze zdanie o nam

"Talewici z jaką się salowowego i tok
kiej literatury języka wypisył Ma-
gnus była powodem zamyslowienia
o jego genjowaniu" J. Krak 100. 36.

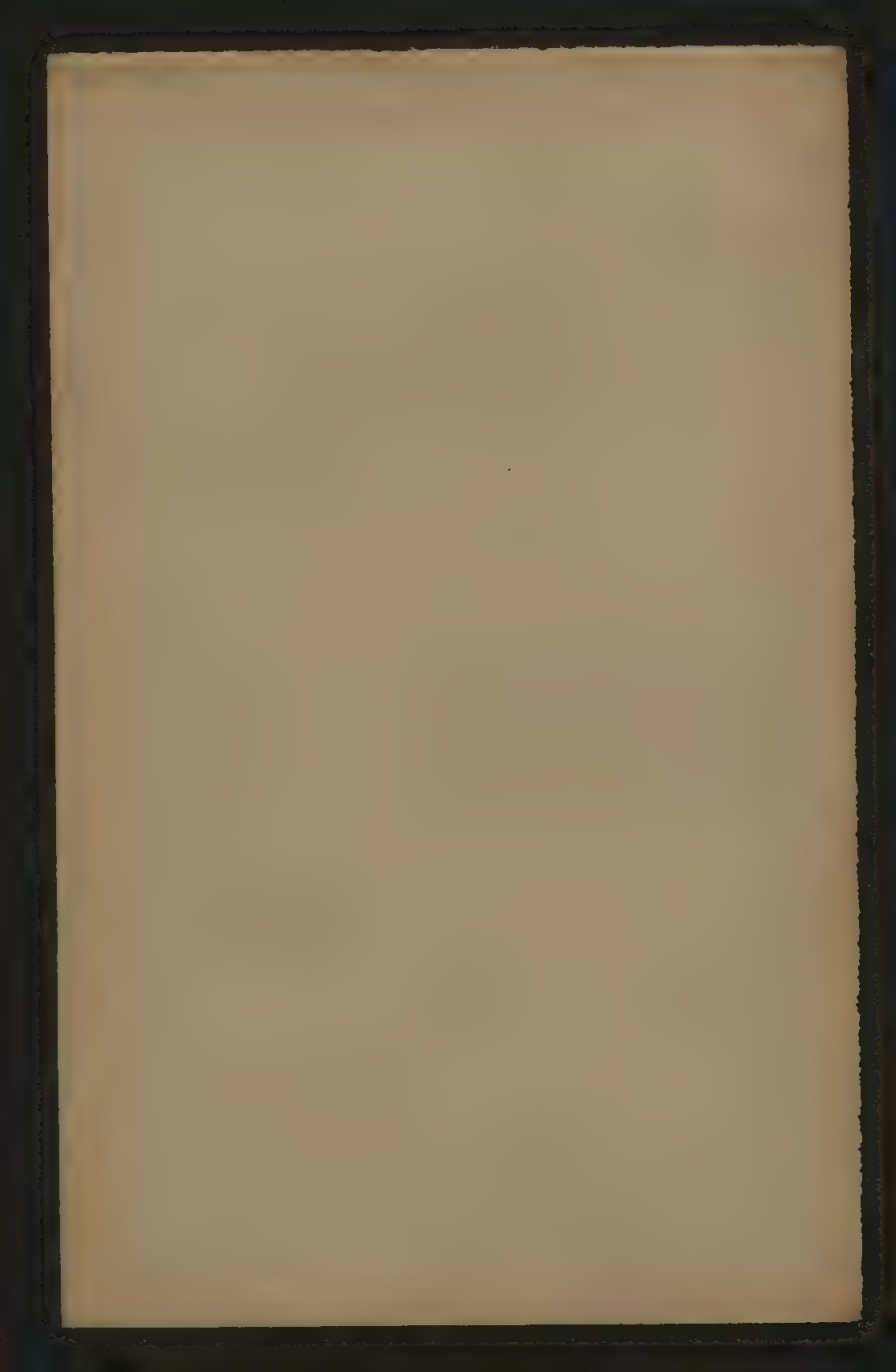

7 Kawczygtek tku m. tki oia um z bez tnu. porp.
kawczygosi kawczyoi pocienoko konu.
„Obaj stali jak dwa posagi a kawczy-
nia wyhute, patvaz solio w ovy, wrak
ze bez nie nawisio i kawczytku” Pj.
Dykt. Ost. Sejmu. t. 136.

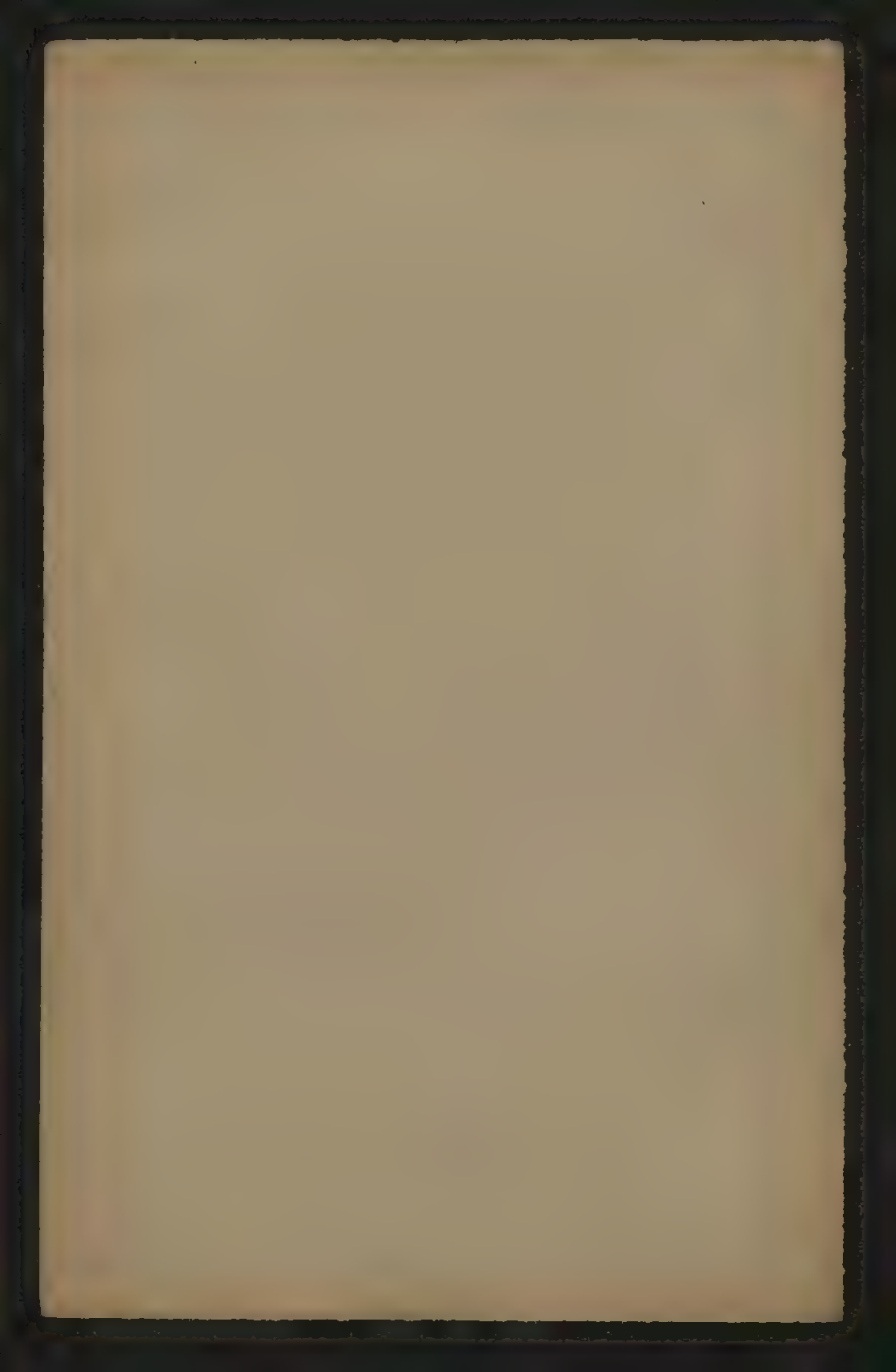
Kawczytku i i ym. kawczygosi poci-
enoko konu „mici na kopy kawczyg-
ko” t. j. stori o co.

Записки - ат-је ст. каин. дм. кавај и киемс,
„пиз траска каписемата над исптени
кродискаи“ 75. 7.

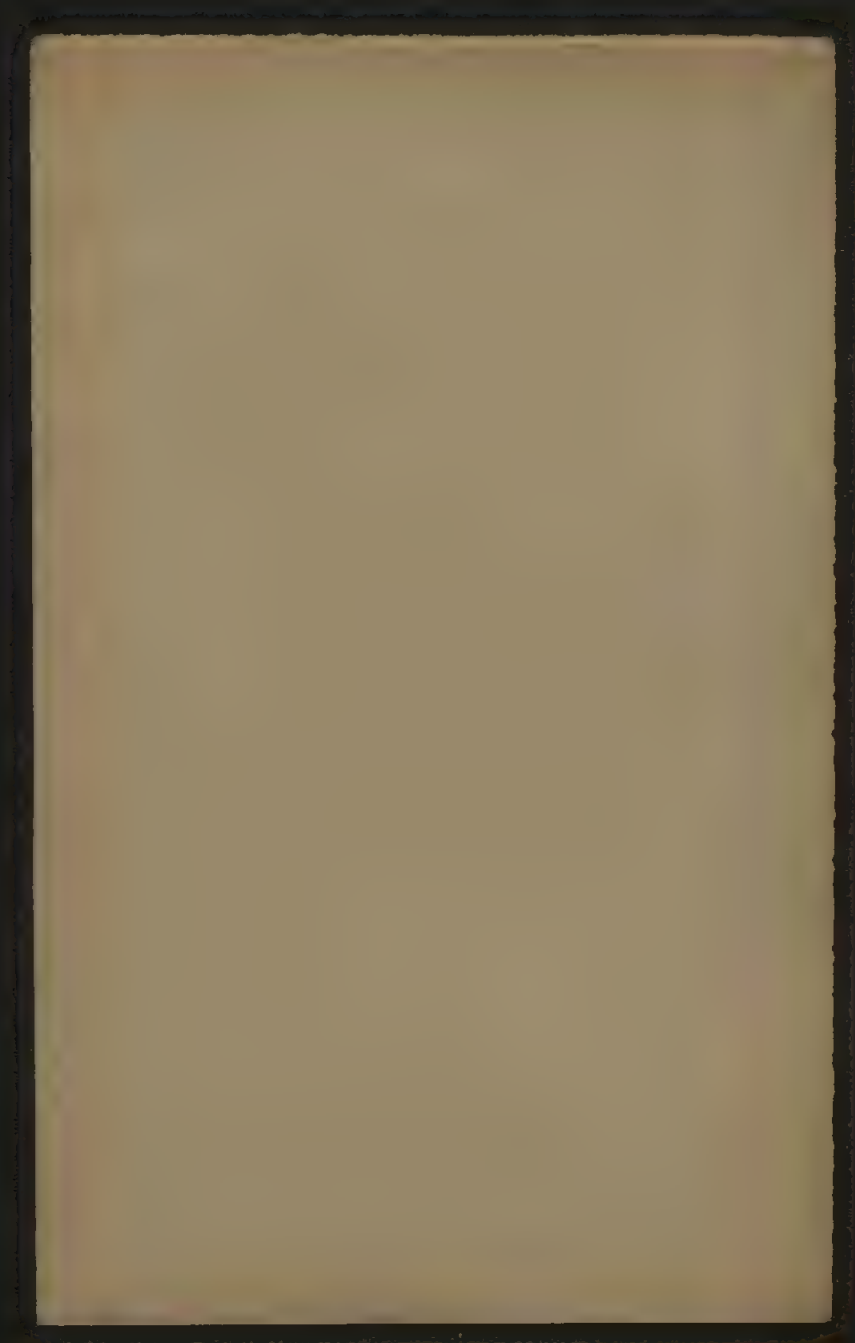

Zaklęski - a - ie , po ka ziemie najdziejcy się, nad
ziemi „ I spiewajęca ta krajina zaklę-
skie choćy przymysia " J. Lewart. W. zbior.
wojc. 47.

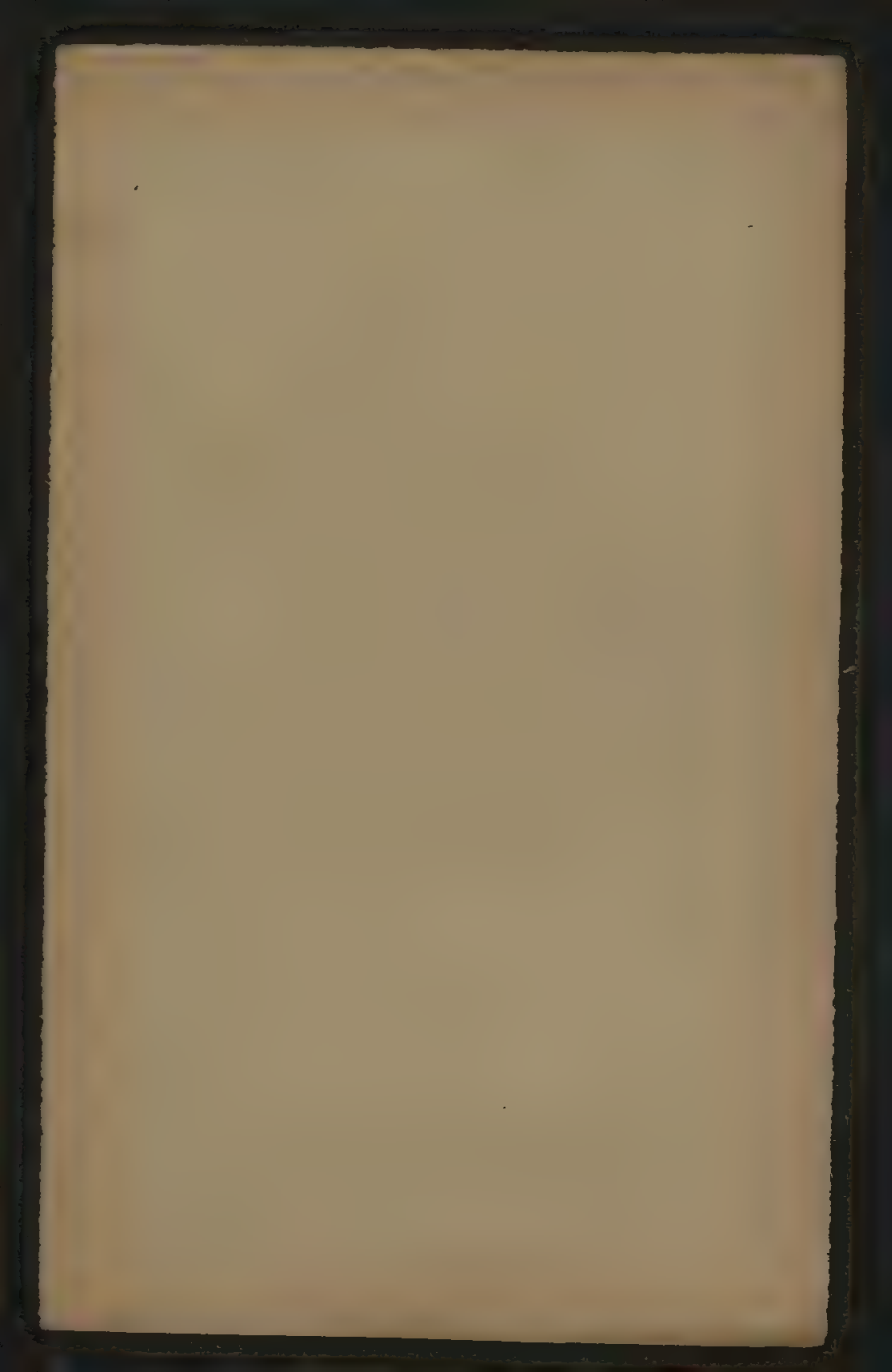
Zakiewicz. at-a się zt kaim dku xadai ^{zakachwici} sobie śmierci

proszę szept dźwięki nieważnie powiada na
w kłam. kłamstwy „Z miedzi... mowa się
na śmierci zakiewicz” (Zm. Blum. 23. 242)

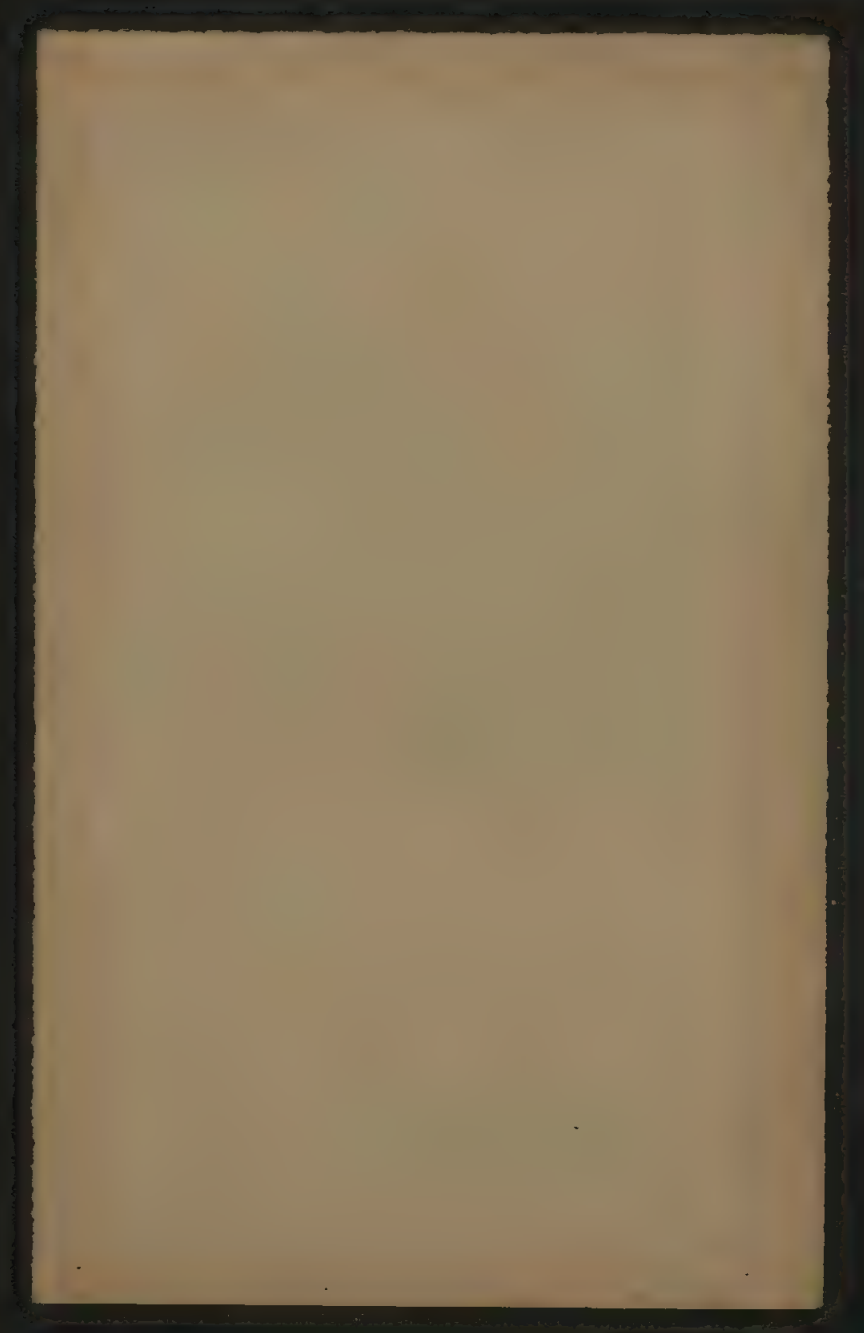

Запаха - а - а ст. к. н. н. Запаха - а - а ст. к. н. н.

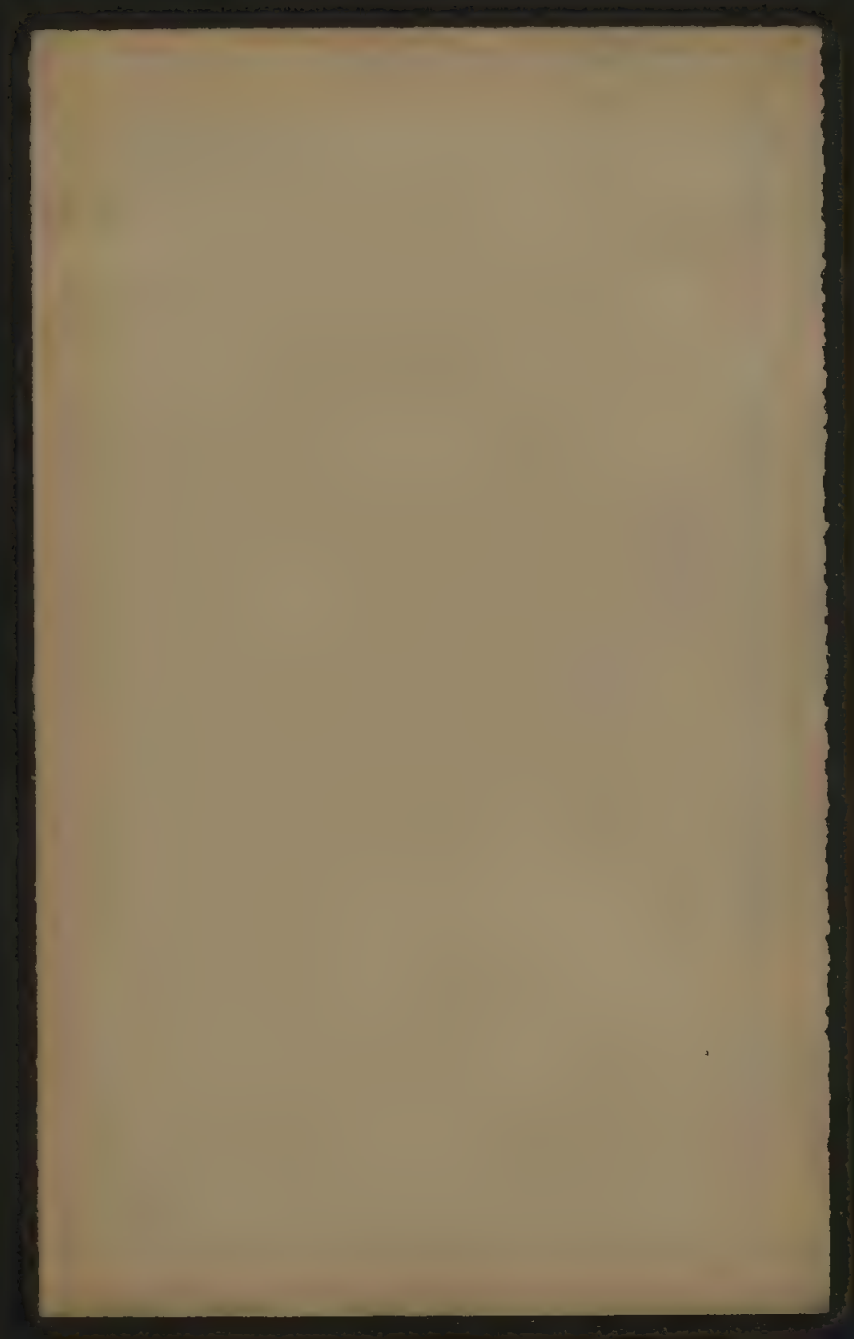
орнаментация и архитектура в
общем смысле, в той chwili, когда
она была в употреблении в Болгарии.
известно, что надгробные камни
над гробницами в Болгарии
из каменья, а не из дерева, как
у нас. "Восток" 1887. 226. 1.

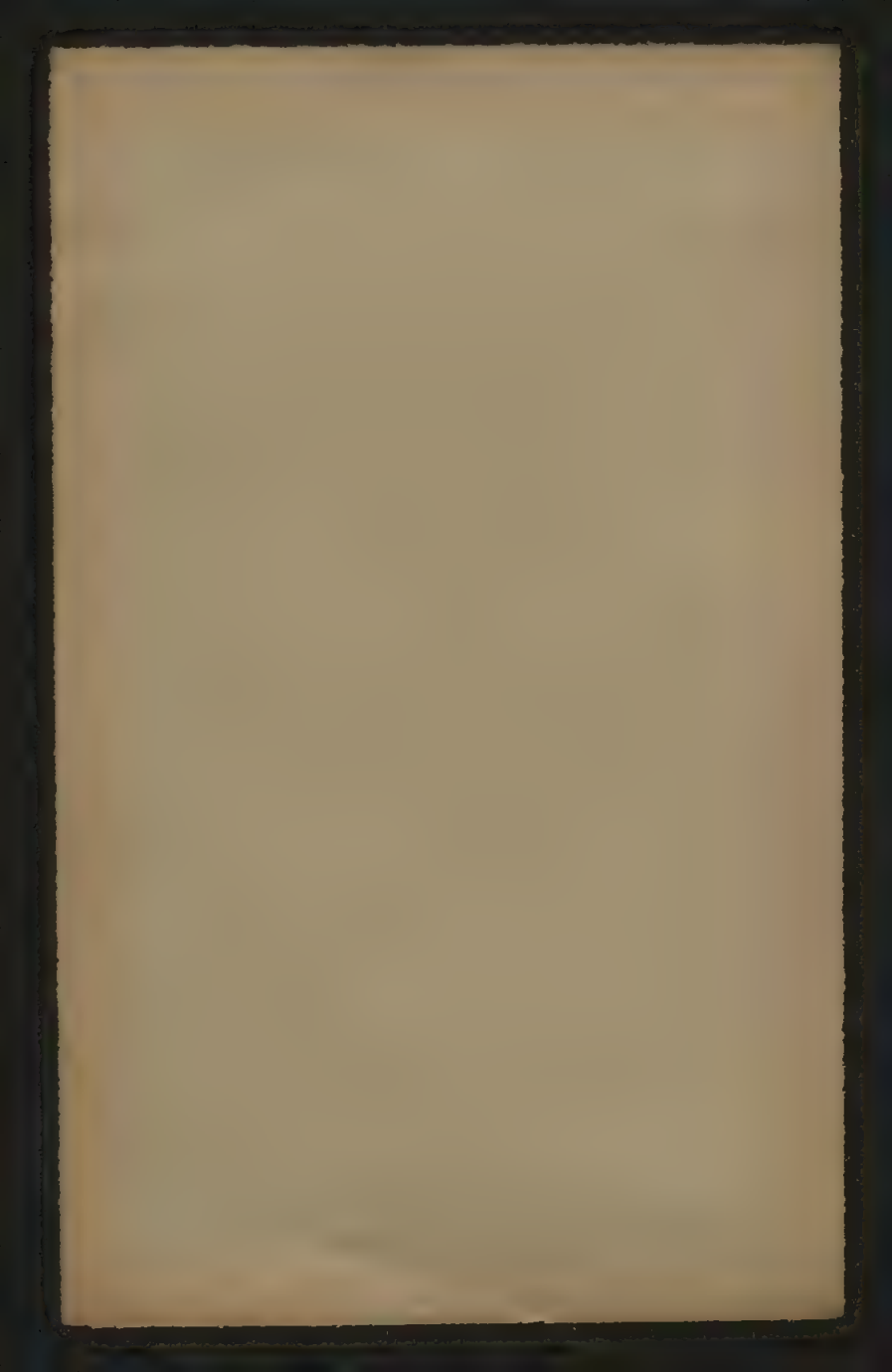
Larnac'-at-a st. ex. dkn. Larnawai'-st. ajē udtn.
š' znu' miedzys. bardzo dawno pamiŃtai to
co uŃ znaio przed laty, Ń pida' ustnych wrob.
KŃne Larnaty j'rawe arabiŃcie krzysia bi-
shupa, pokazuje uŃ, Ńe... "M. Jabonji". Paps hist.
m. Dolna 193.

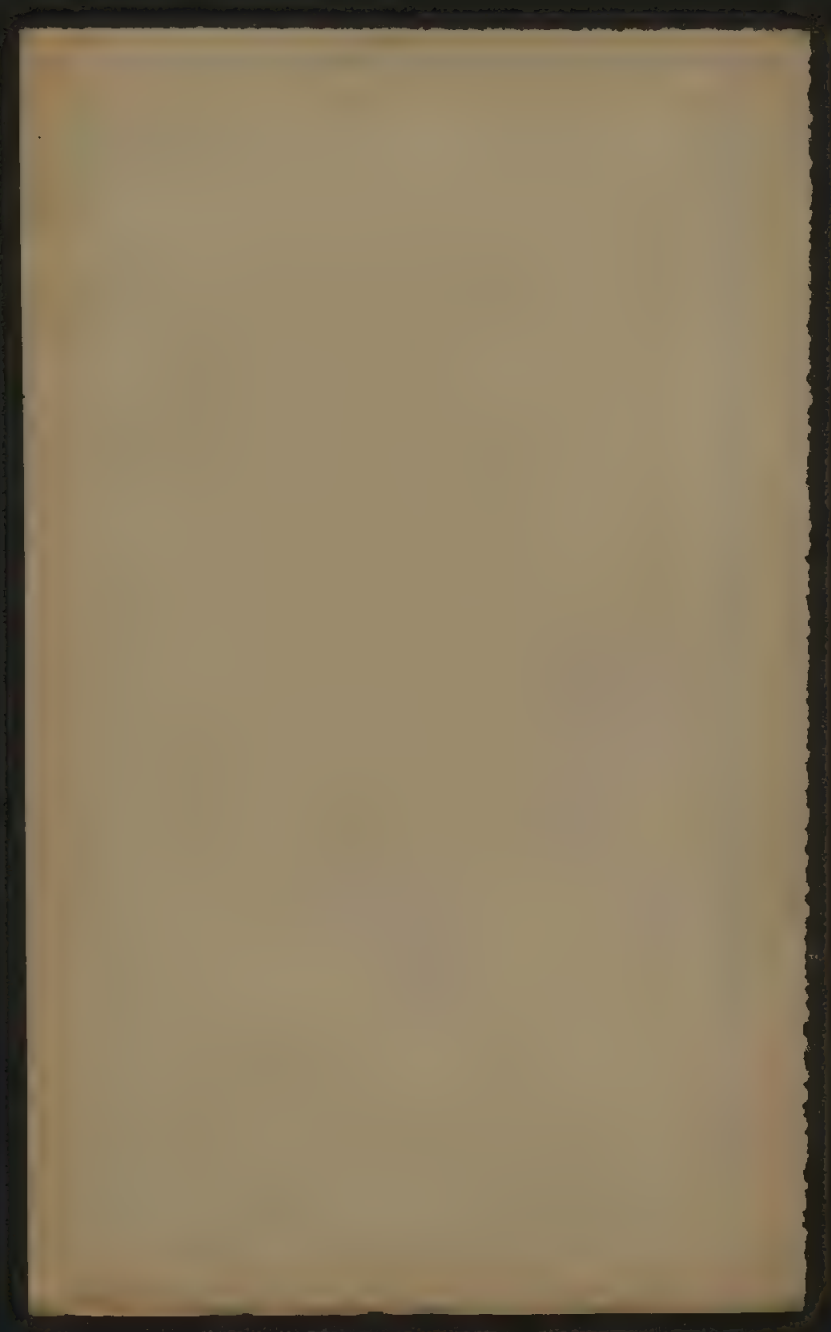
Захвужай праст. кувале, кувужаіне „Захвужай
кай робіт обовязакі“ кувужаіне в
своім доме“ А. Вілка. Коты рол. 217.

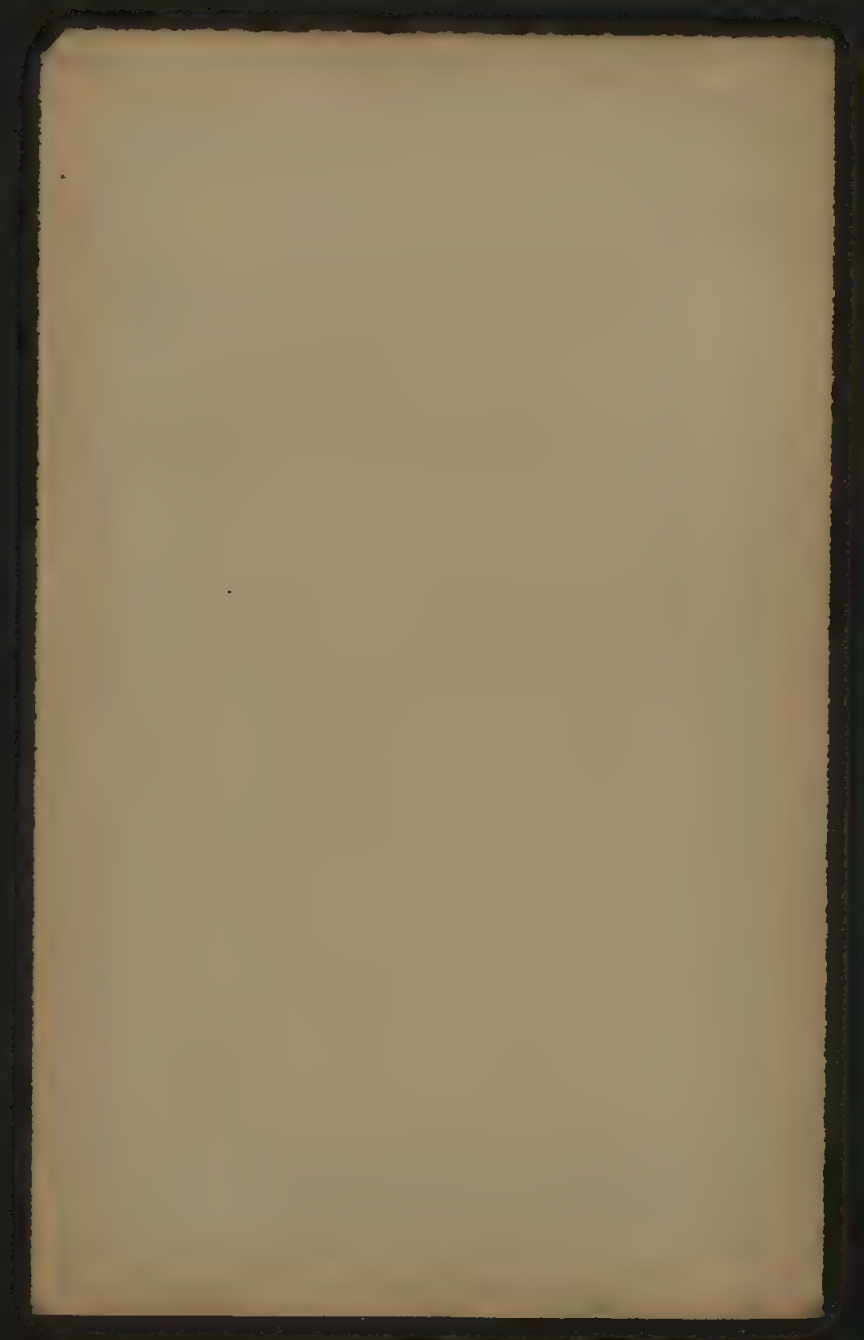
За́тегна́и: а́т-а́ в.к.дкн За́тегна́и: а́т-а́ ндкн з
fig. odwrócił niebezpieczeństwo, że, ja-
kiemuśdzi sposobami „A już Niemca Sa-
mocha stała tylko sama, i nie jedną
miesiącą kategnęwał chmurę, gdy nie-
zgodnie domowej nawała się torama”
w. Pol 3. 151.

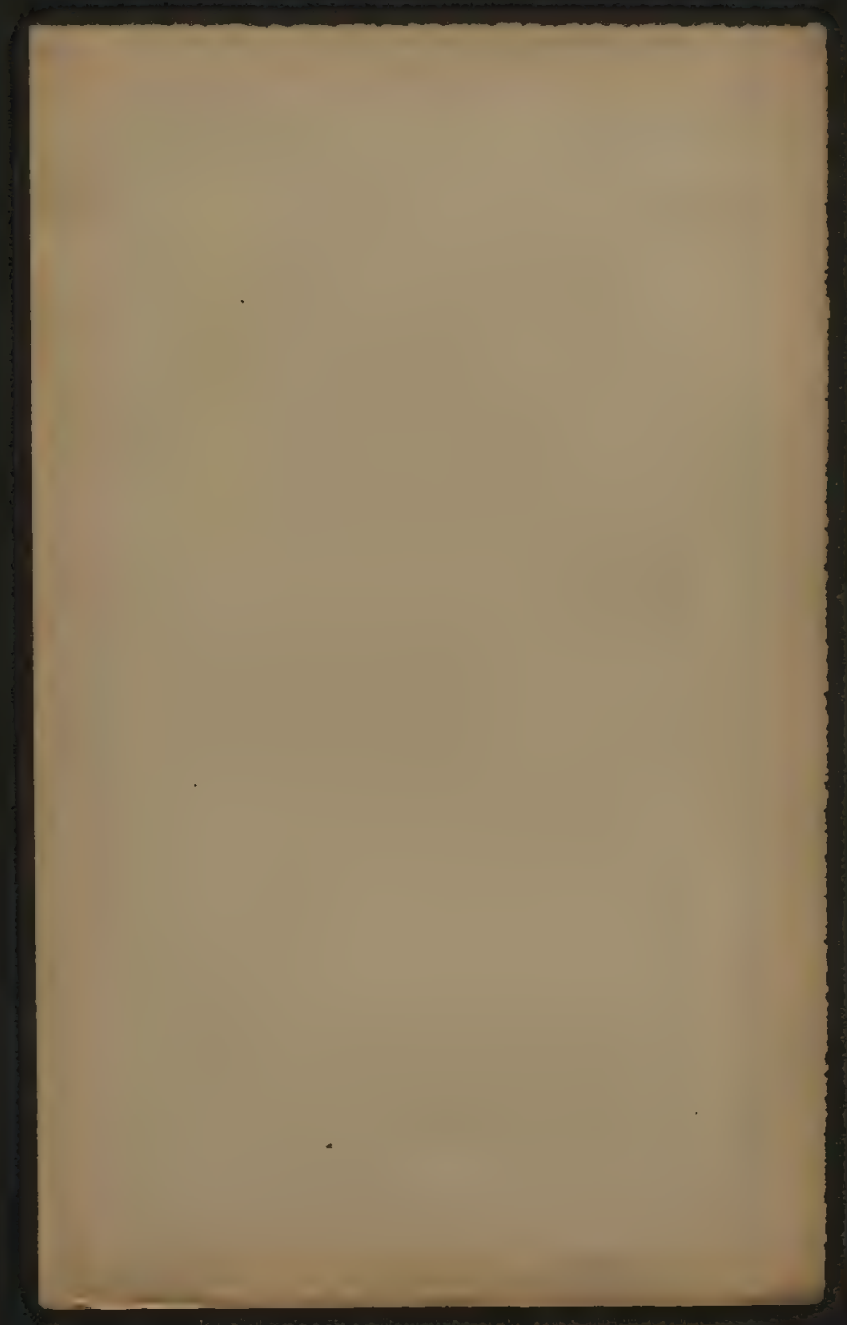
²⁷
Zaizenowac al mijs s. i. z. dku - kogo, kawsty
„Przysunęła się tak blisko do niego
że był zakłopotany” A. Wilek. Dziennik.
1882. Dod. 215 „Co panny” przerwę w
ktorej w której w wysoy zdawali się na
zaizenowac pami Włodzimierzowa kane
ta mami w gospodarstwie co niewiele
mymiz wielko pami nawa gdy się kani
dziej w domu wlażkoctwie /Kotem. 1. 201.

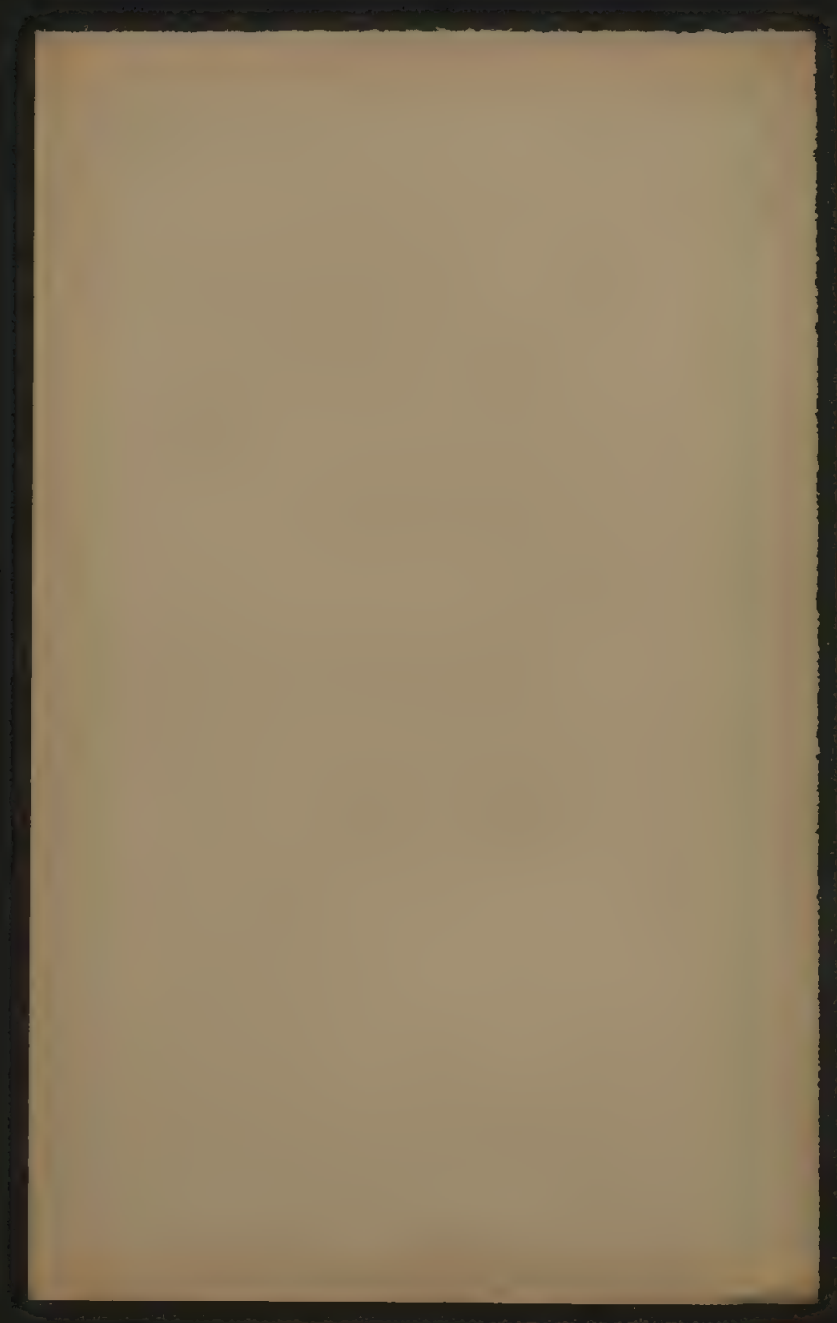
2
Zarynki-nek mn. zam. Darynki, czy też istosnie
jaka uwolność przy rozpowszechnio?
„U nas i wieśniacy, z całej wsi chłop
cy, dziewczki najweselsze zarynki, najhu-
niejnie dosiewki” A. Mich. 1. 31.

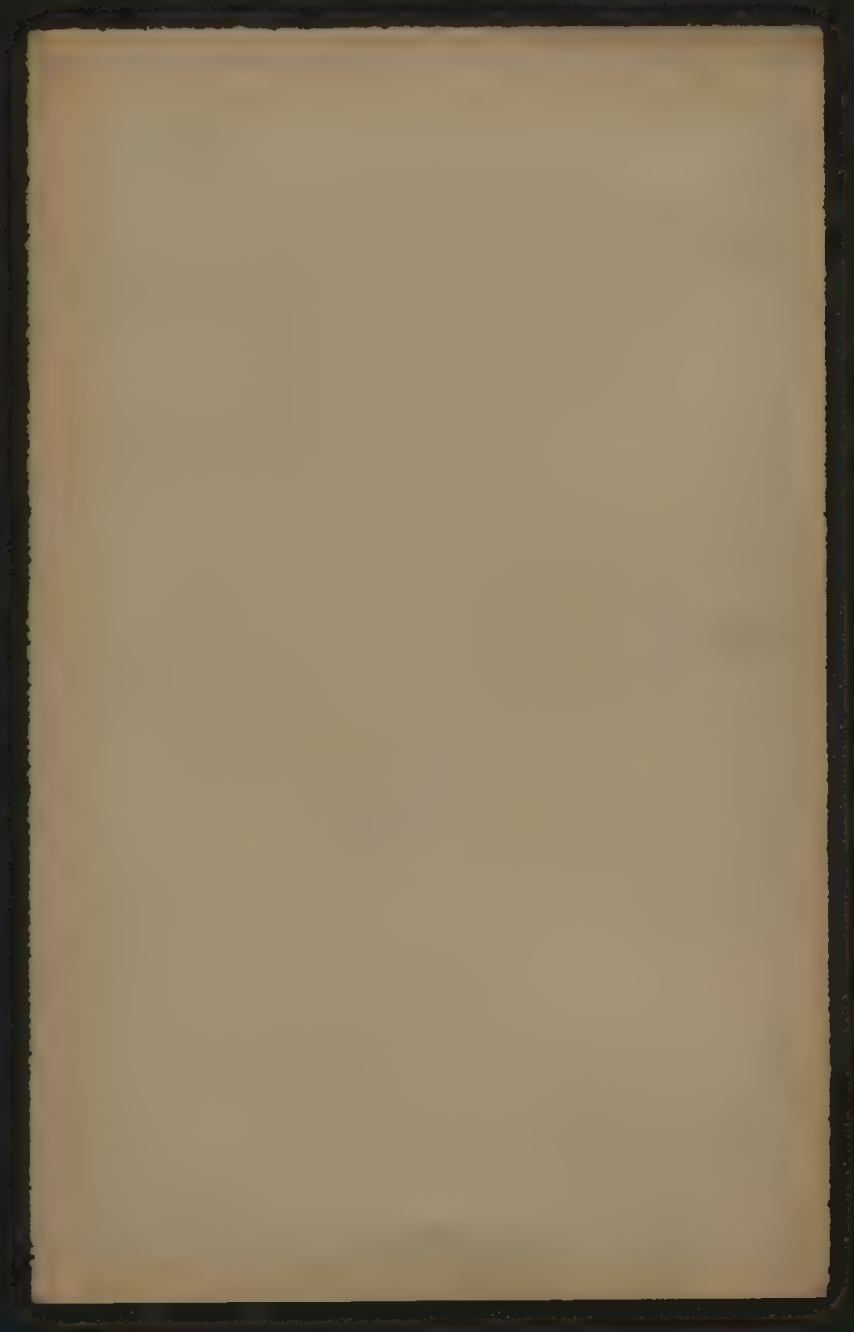
Łańcuch - at-a st. ex. ndm. z wzięte abot. bez rzeu.
knamy: kańcuch tabakę „/cobraa nę na
gle do Eranua i wyciąga jolic po taba-
kę) i a powołaniem - Eranu. Kardis pro-
pocnam, nie kańcucham.” /Kocem. 10. 54

124
Leixywie it-i st. ex. dan. & oiywie, Goto we w
usieck uniiewas pi'ewxoty, ocy bte.
kistym xaiywis kwoleem "J. Syn. Sissa 27.

Żywotność i. t. bez trudu umiarkowane otępienie
będące skutkiem przetrzebowego odżywiania
i dowodzącego dobrego stanu zdrowia, normal-
na siła żywotna „Dziecko do lat trzech i
rocznik nie prowadzone, kamienie na go-
malnie, nie kawałki, jak stary po us-
cach, wyciąga dość ruchu i swiego po-
wietrza bez kłopotliwych je sukien ele-
gantkich, jasiu niebieskie pewnej kawy
si, która mu potem przy trudach szko-
nych z pewnością przychodzi”. M. Jm. Długo
23. 202.

Zap-sta i stu, Zapek bka - - & jez „zab exaru”
 sile, moc, szialanie exaru „Obliisko jego mo
 sile piekno mumi, ozuciermij, a za zab exa
 su my waznosc nie potrafi” JL Kras. Na em. na
 wulk. 9. „Napotka jej i wotka uderzaly kwiatka
~~zami~~ petliami i szokowami, ale mo dotknieto
 mi jenne zabom exaru” JL 1. 40 „Nie kenta
 rzejo, jist kumstownie zrestawrowany i my
 mentowany, tak ze zab exaru nadweryjaj
 jej jura nie jst w stanie” D. Pol. Nad mody Dum. 219
 „Ukryj us (kwiatku) wina us zabu zarown. za
 bka” Ad. Mich. 1. 3. ⁽¹⁾ & „mici zab do kogo” mii
 wrze, mici na pieciku „Kogent jak us o tem
 Dowiedziat, w korych, a jura mial do micio zab”
JL Kras. 19. 41 ⁽¹⁾ & „zaby mii na sprzedanie”
 „wymierzaj zabu do kogo” (oppru u LD „na
 kogo”) iunai us, chichotae, zawsepae w spo-
 sob zalotny, Poradzili kolo niej tego glawa
 z wiekni styu unniemem, ktory wciqi do niej
 zabu wymierzaj i my chotat” JL Kras. 9. 48.

(1) n. Ho. ho. by, byjaj, wina za co miam zab do siebie, wie po-
 traba mowic zaby „JL Kras. 8. 54.

§ „Zabli ni p... oieraja” = zawayana rwa
uowai, dalej ni wyumowym „Jednem jednak
u stanie poznał, że jego wick z nim wcale
niekorowny. — Jak ni zabli prami naja: kłoby ni
spodriawat.. wick niekorowny.. mioduk jaki,
trapiot, kłbyk Wajpamnie dogodniejany „At.
Zow. 1. 166. — § „Zabli wawmku” § „Zabli na
ekem zjeri” = naprawlykowaci ni ekego. uici u
tługij’ pialbye „Stany wódz. co na kowach
wojensk zaby zjiedt” Z. Kraw. Błewer 1886. 262
(u B niedostatecznie i ten przyb.)

(1.) „Kosciot ten, dzwiniety zbecu ekam, prau
pobowara obowego zwtat odnowiony” wick,
1886. 192 3. „Na gniachu, raturkowym ma sie
odbyc gruntowna reperatura uszkudlowanych
zbecu ekam dachow” d. 1887. 167. 4.

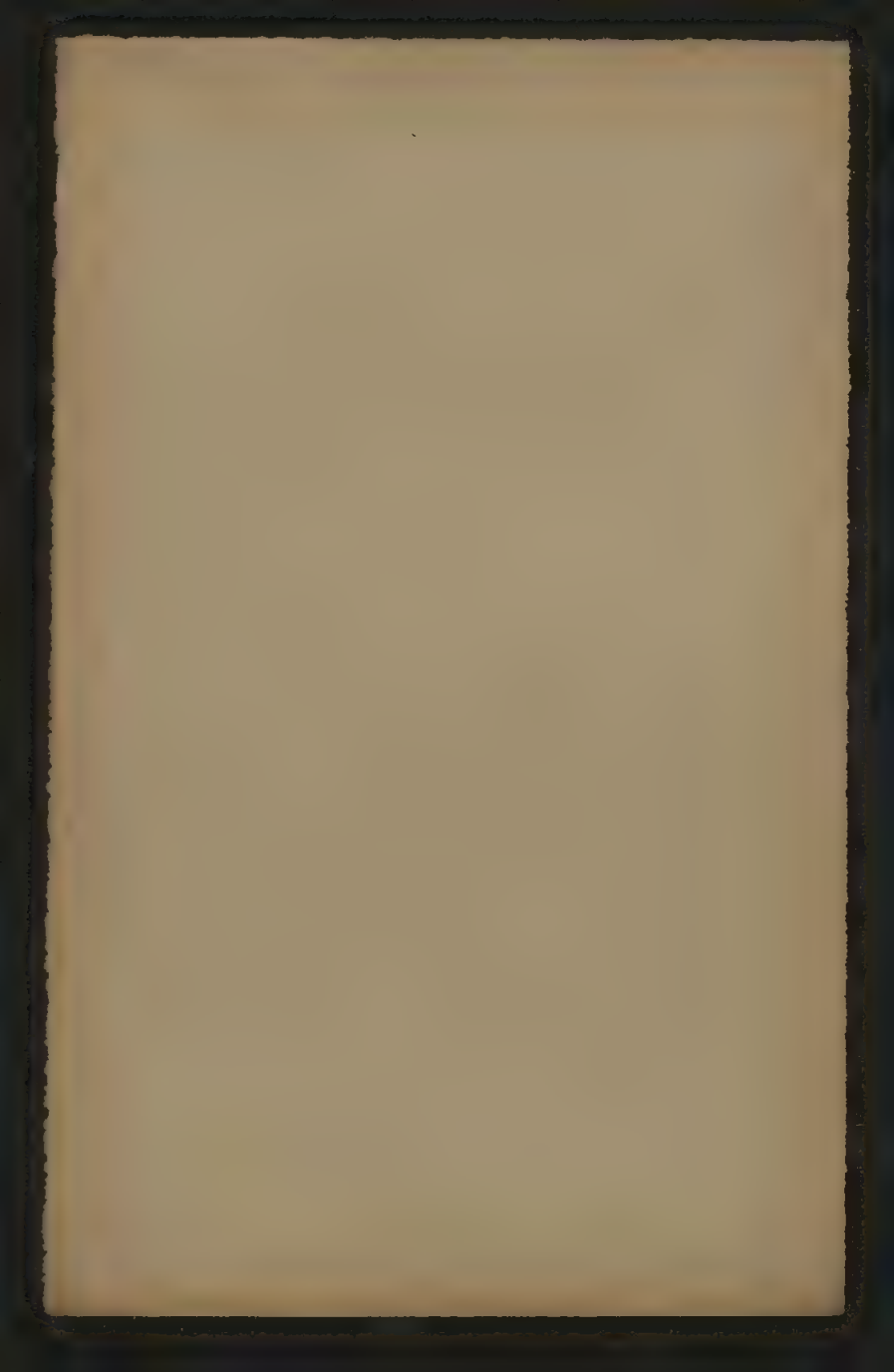
§ „Zaby kaciż” = kucikae, paktat mowci od
powiadac. Dospierawat on bawdzo i duko
nie kucienit byly chwilo co stowych tly bytko
oierat u imyck wadykat. At. nawo rano
zaby kaciż, mby tak zobojektuac i kucen
twiat. „Z. Kraw. 1. 150.

~~Stany~~

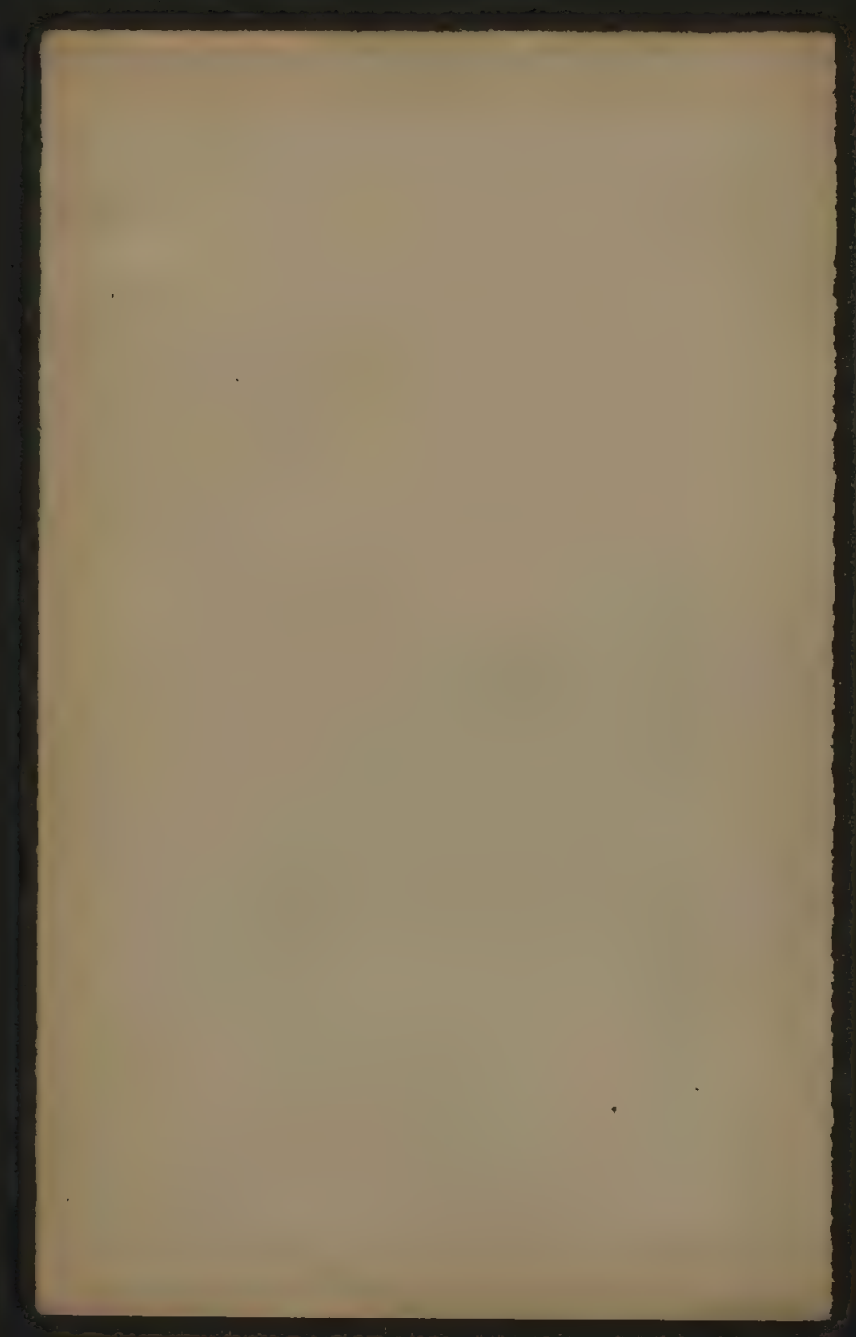
2.
(246) „Mury stave.. już od wielu wieków
stoją i dzielnie bronią się niemiagłym
rzebom czasu” Kł. Jura. wiek 1888. J.

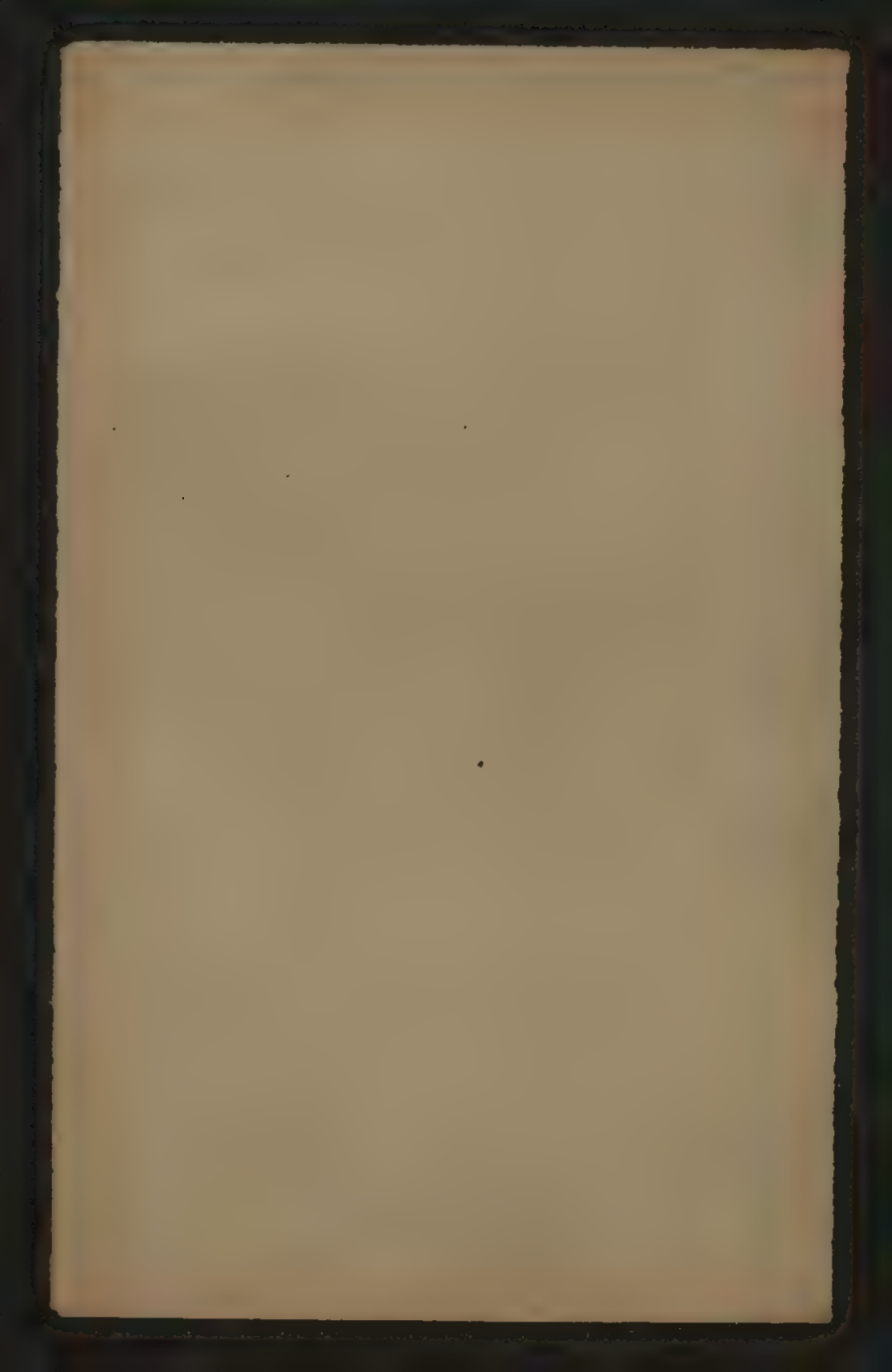

N bająć się - al-je st. kaim. rozp. gępskwo, nie do
właściwie niechętny powiedzieć wypr.
wać nie ni w piśni ni a drzewie, użga-
dzić nie z czołem niepotrzebnym „Podaj”
wym się kłopotu nie kładź” Tyg. St.
J. Nawa. Tyg. St. 2. 6. 114

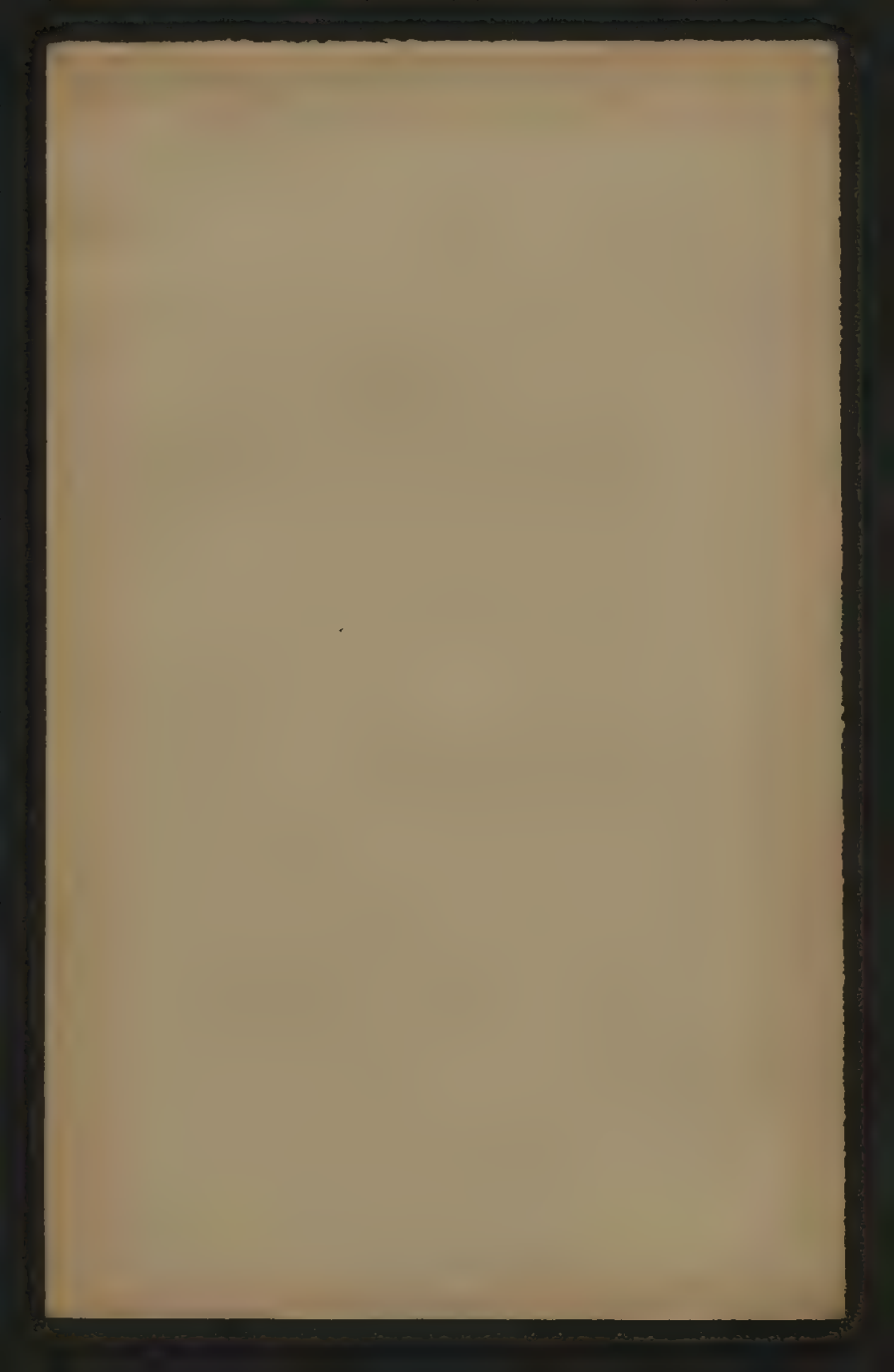

Збереж-ки. н. пров. „Nie słowajcieś mi go przy
drugim kościele boby uż ciężyli moi
przyjaciele, a słowajcieś mi go przy małej
zbereni, kto to przyjdzie lub przyjdzie:
zobaczcie si tu teny" Op. 2. vol. 1.
268. ?

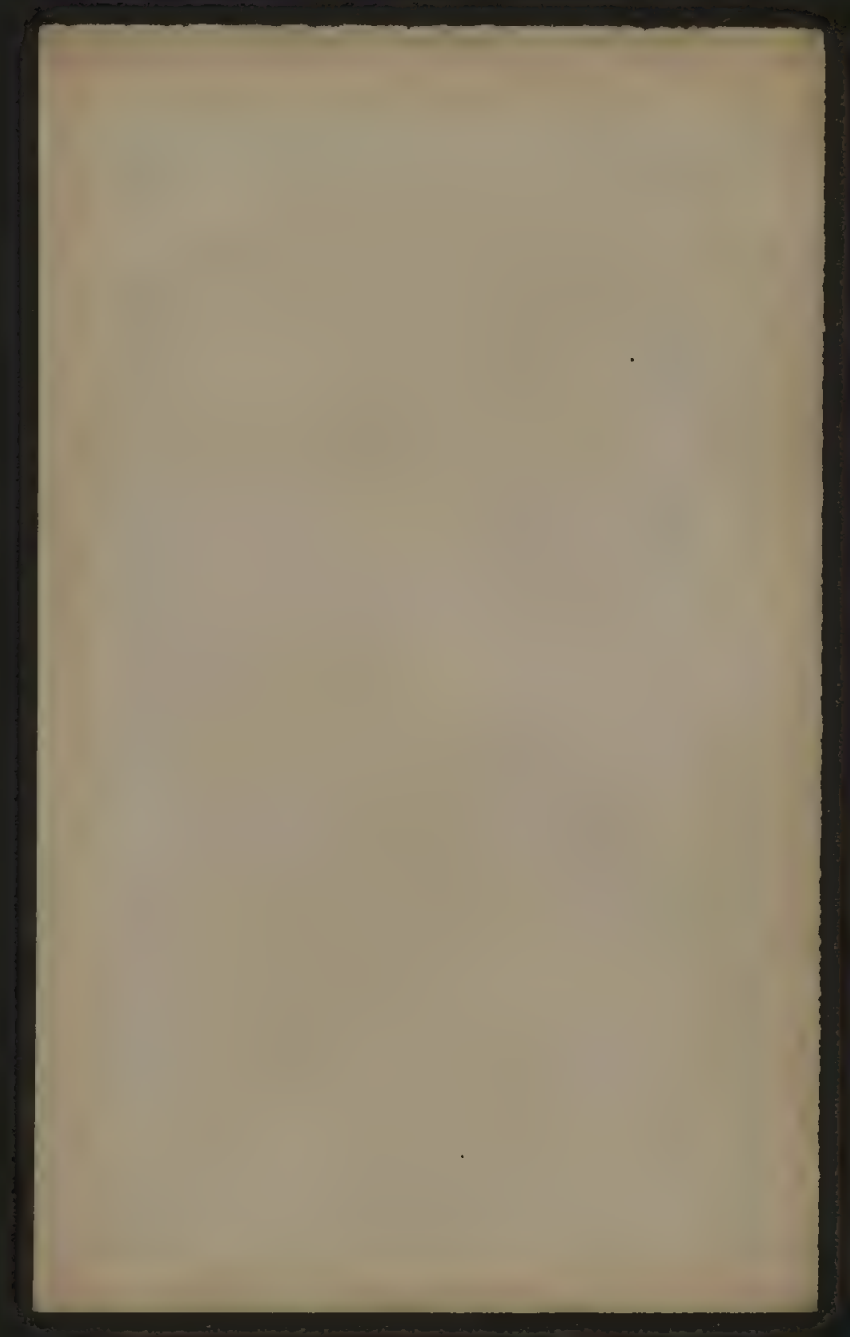

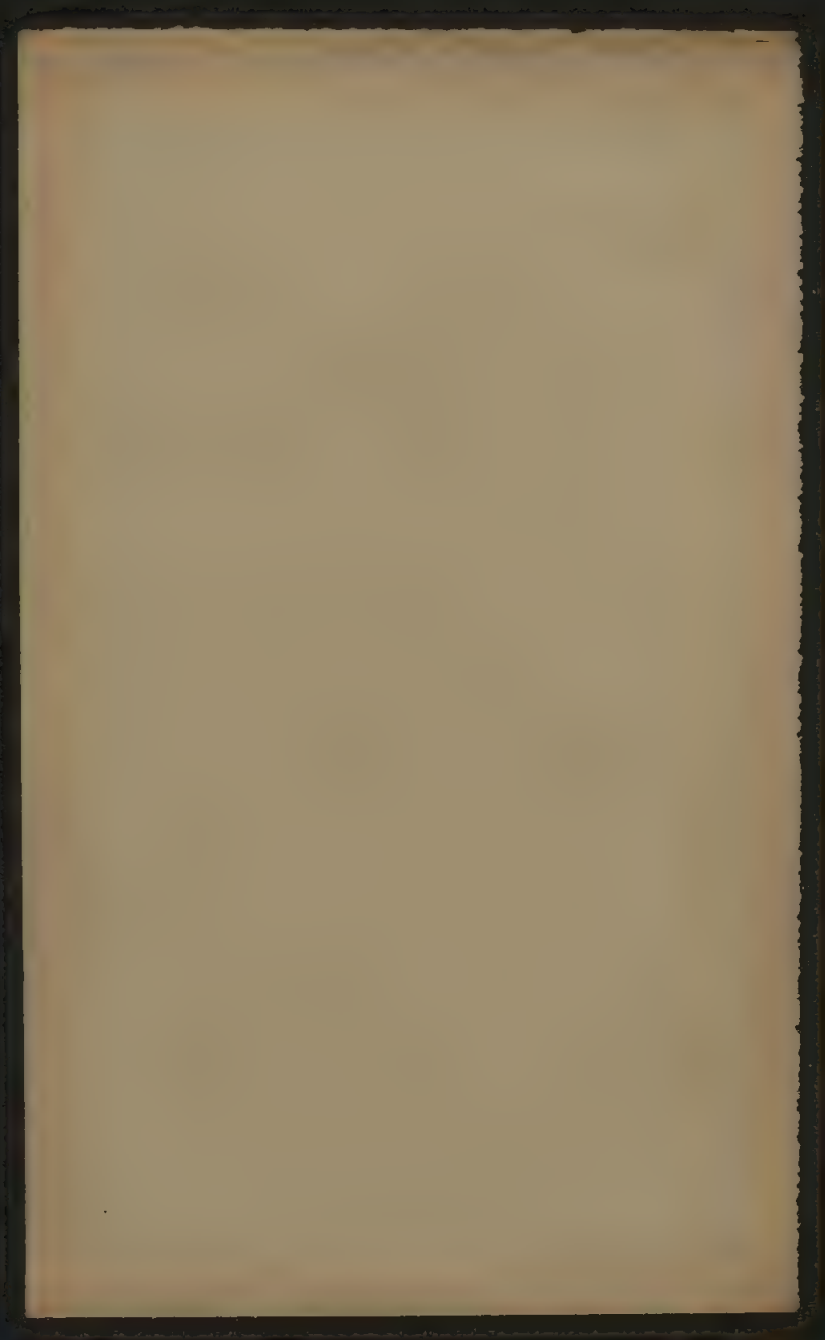
²
Hbery-oú um. Hberthi-oú um. prou. miejsca
nierowne, kamieniste, przepasiste,
wertopy „Co takich zbierach jeńdrze nie.
bespiewanie "Kwakowichie W. Korin. Mater. do
prou. 1.55. Ioi w Lgouy. Fortyni. miejsca nie
dostepne itp. „s hrowci nie po zbierach."

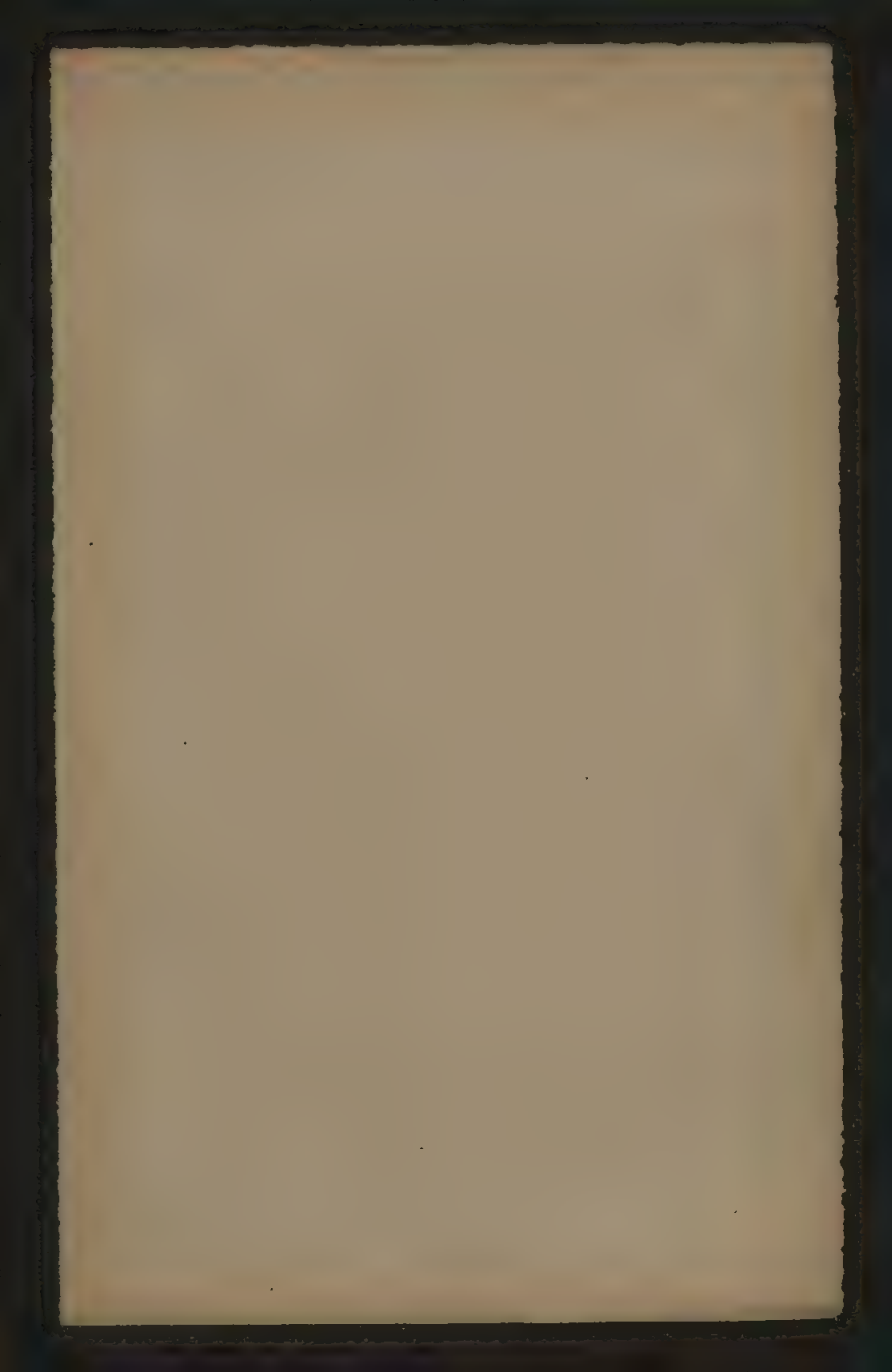
Zberasilnic - it' st. x. dnu. bezsilnyu i smutic.
obezsilnic. "Narody kumajare lub zber
silnicuie wykwaczajz kumyle bizostio i
miedowiankow" Elp. Mto. i sta. 2. 60

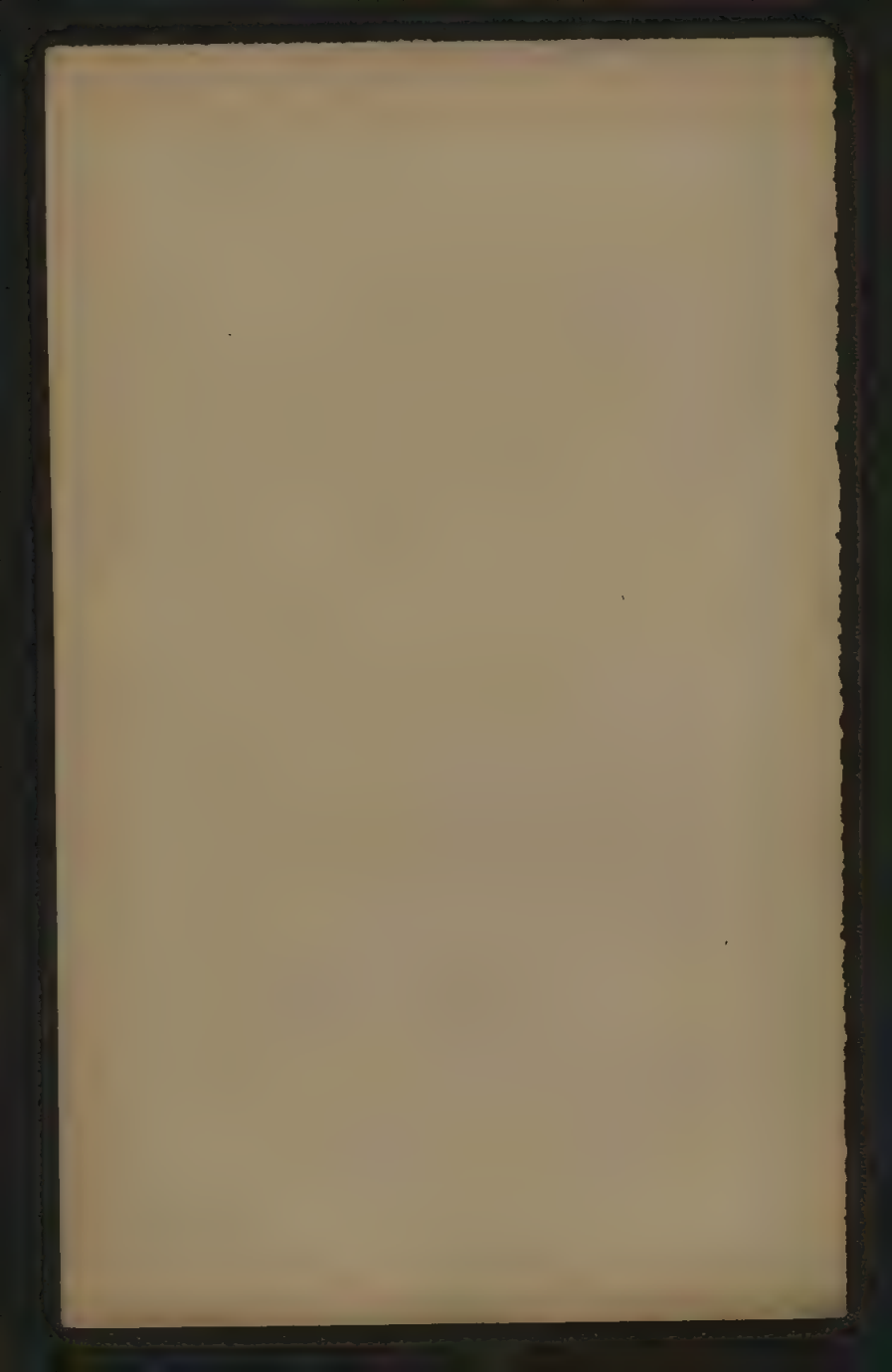
Żbiegowisko a. n. śka wisk m. znane re-
bucie u ludu, tłumna schadzka
„Zbliwaję uś, choćbyś nie wiedział,
że to wielkie miasto przymuwa się,
płynąć po okolicy, że tinea lasa-
ni jest zbiegowisko ludzi” J. Kras.
J. 84. „Młiti (wyspa) jest zbiegowi-
szem wielkiego rodzaju wyprawek
spółekierstwa” Dłuna 23. 238.

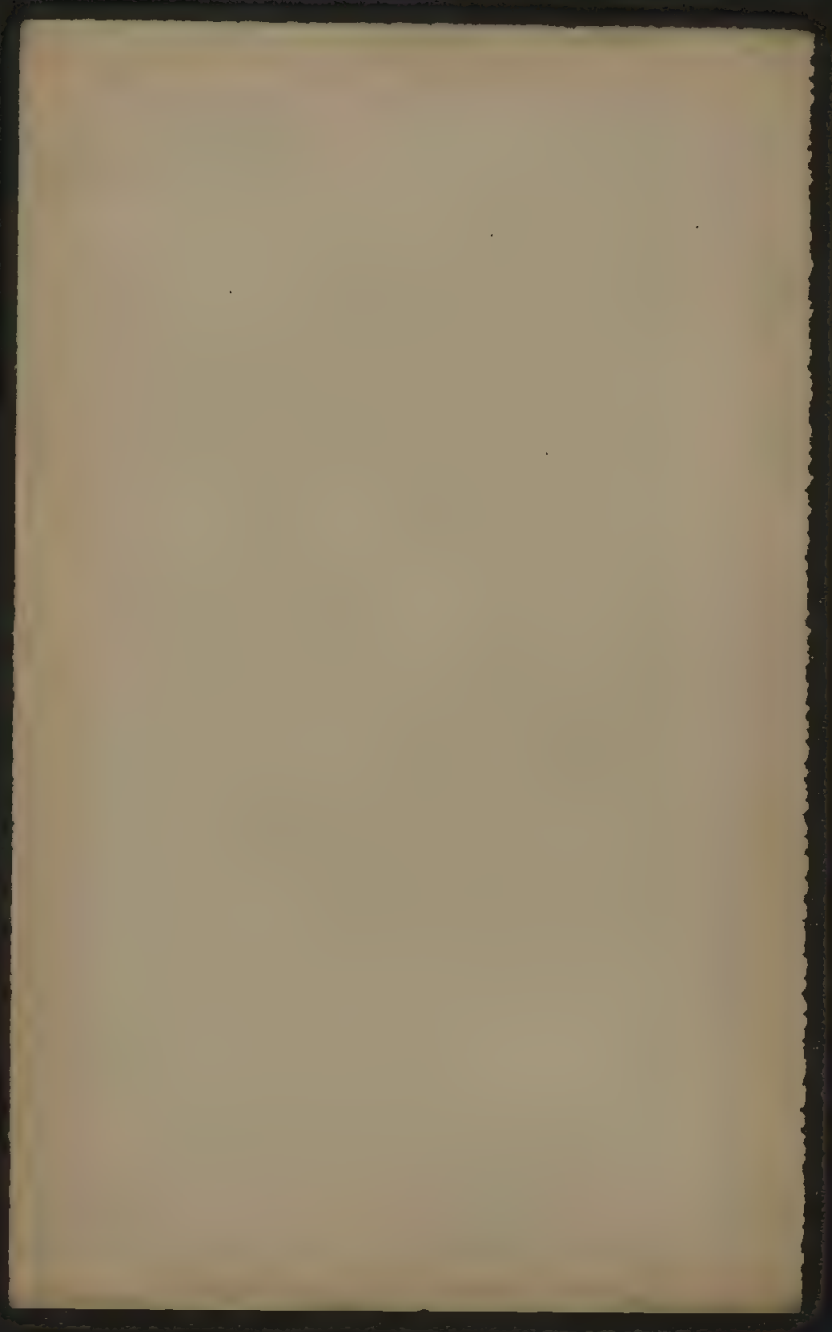
Збіро́в-а. м. вх. нм. скмива, збіро́в-а
у пісміздрі „Факти ієї прох. ідрі 108
поділілі і ініім прох. ідрі збіро́в-а
хем, нм. ух. ідрі прох. ідрі” ф. крм. 18. 92.

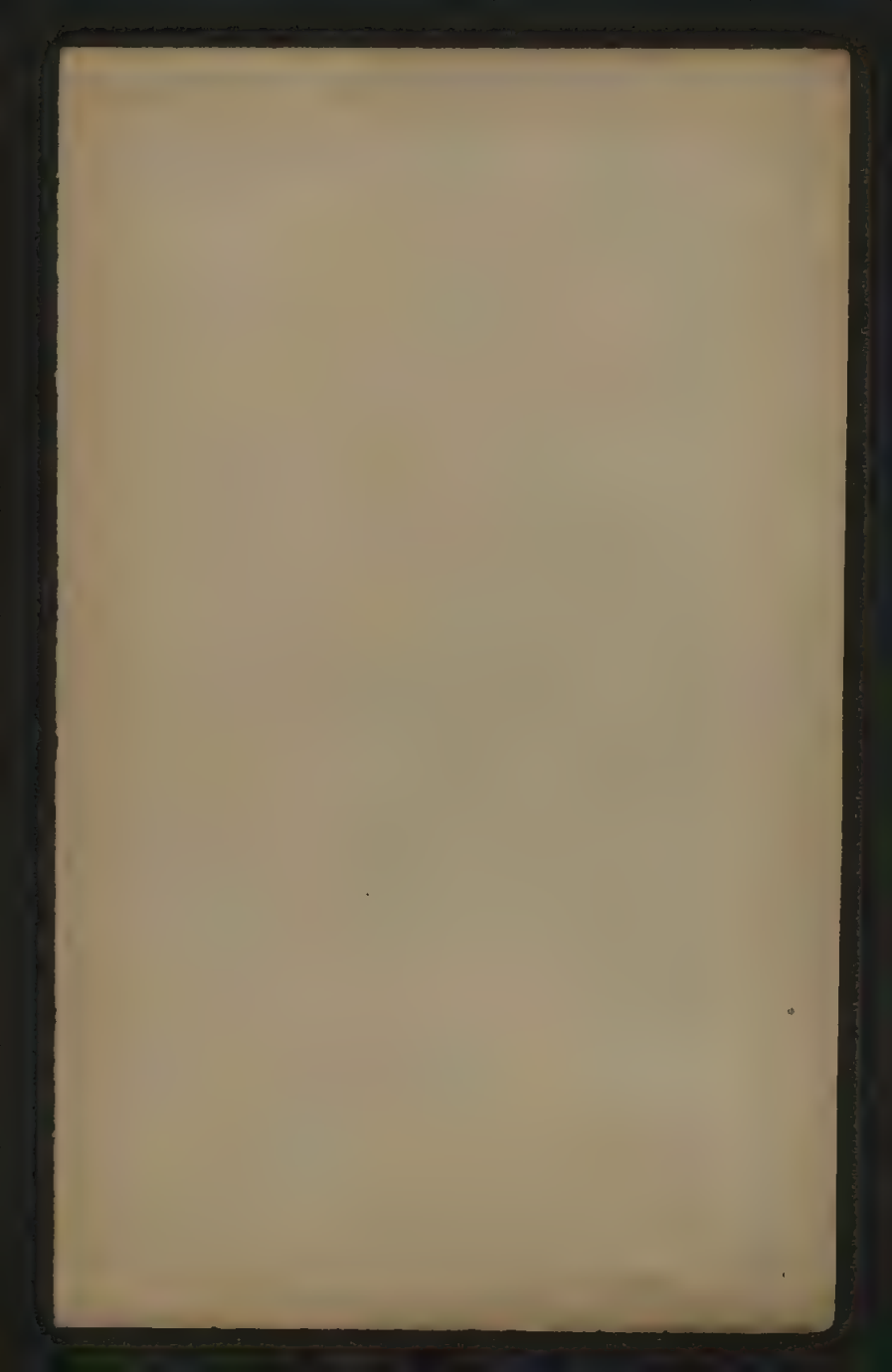
Abieraniu-y. i. my. uin. us. z metry abierane
kewna, roinowadno. nie pasujze, nie
slusujze uż do siebie, wybiorke z o lu-
dzich, wojstwu i p. werbowani sciżgani
z rozmeitych mijs. bez wyboru, nie sta-
nowiący jednolitej i kamej gromady
i odmowit porzycia dawadawa nad ja-
kda, kłwa uż z dwuich pulkino abierani-
ny awanturuiowej skadate "D. Dst. Tut-
l. 280. z prawo abierania suchych galezi
w lesie." z chłopami robił ugody o
zwolnienie abieraniy i dał im wstak
lasu takiego, że ha!" A. wikt. typ. powa
1882. 339.

2
Zbliżenie - a. n. rościsławie - 189; kawałek
bliźszych stosunków między osobami
przedtem mało sobie znającymi lub oboję-
dnymi "Na siebie", Rozmowa się wygrywa,
aktowność się wzajemnie i nieustannie po-
pełnia zbliżenie "M. Dół. Pami. R. 141.

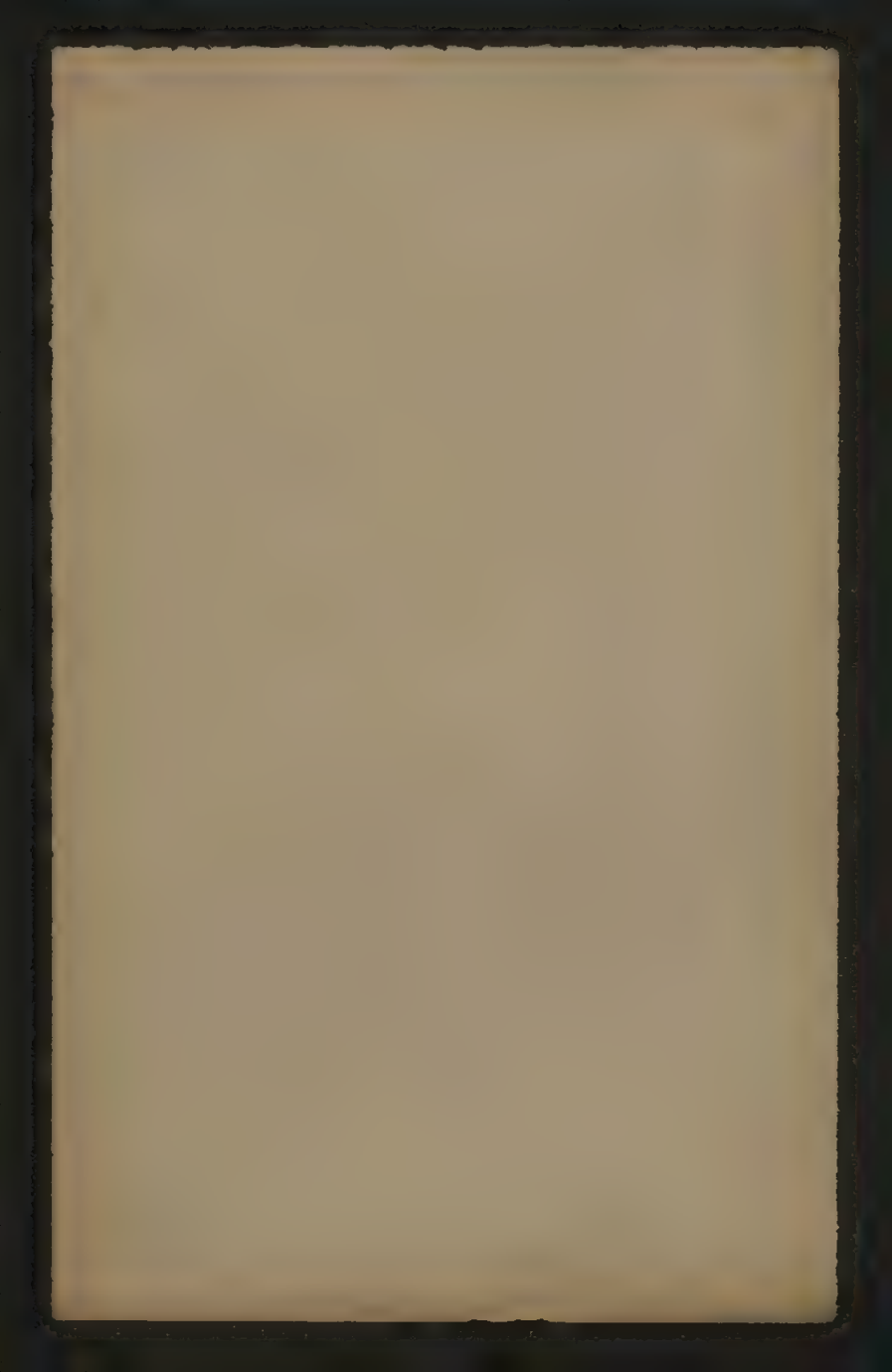

^{cie-y um.}
Львоч-г. к. в. Львоча а. н. ца во мн. львоч,
 сток. справді стоїть гора „Nie wiedziat
 już na prawdz, gdzie się znajduje... widać
 tylko, że mychwać na jakimś zboczu ka-
 mieniste, gdzieś gdzieś słomami gładzono
 najczystsze. „Zul. Surwiny. Lwow. 1887. 40. „
póki nto złowca, to dobrze ka sprawnem, gdy
 przyjechało do Wrochlu, kwi staje. „W bot 7 211
 „Kurpatowy w trójnolowym stoku pod o-
 brodz złowca, przypady „ib. 239 „Stacho
 mka miedzi, kuka kami powołyli złowcy
 ib. 280. „Konad Dystoryia, która teraz
 ze złowcy w jakim buwalnym potoku
 spadała, spiera się w dolinę „Zul. Surwiny
 L uar. 1845. 46. 1. „Dziś potok przetrząsł
 na dół świeżym złowcem „ib. „Spraj-
 rat, a tu przed nim kwekowane złowce,
 a w głębi przepaść „ib.

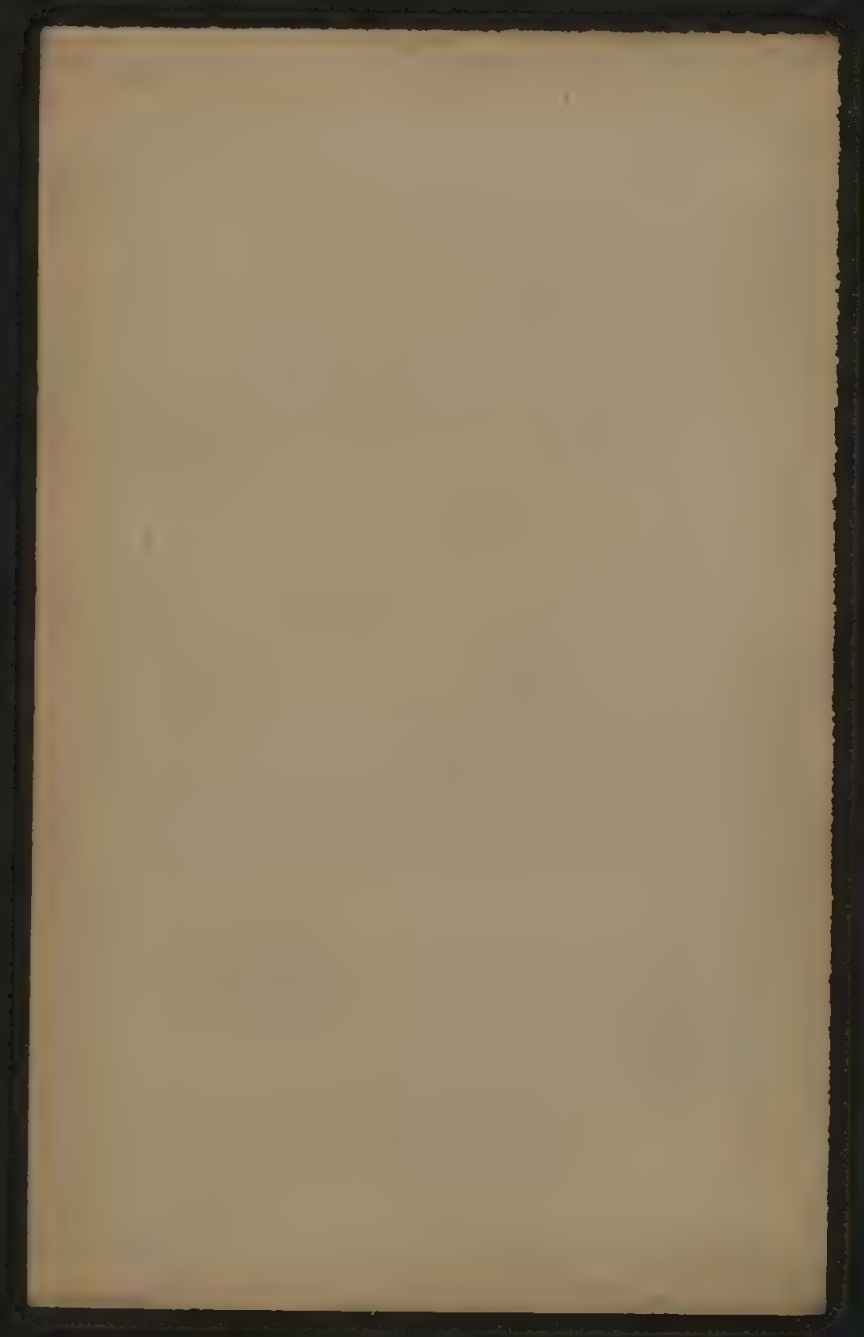

Zbojaryni - i z nie czyi um. z kam. zabojaryni,
ktoś kabita „Golem cała skruwawiona
mucha zbojaryni kosa, biewy..” A. Mick.
1. 55.

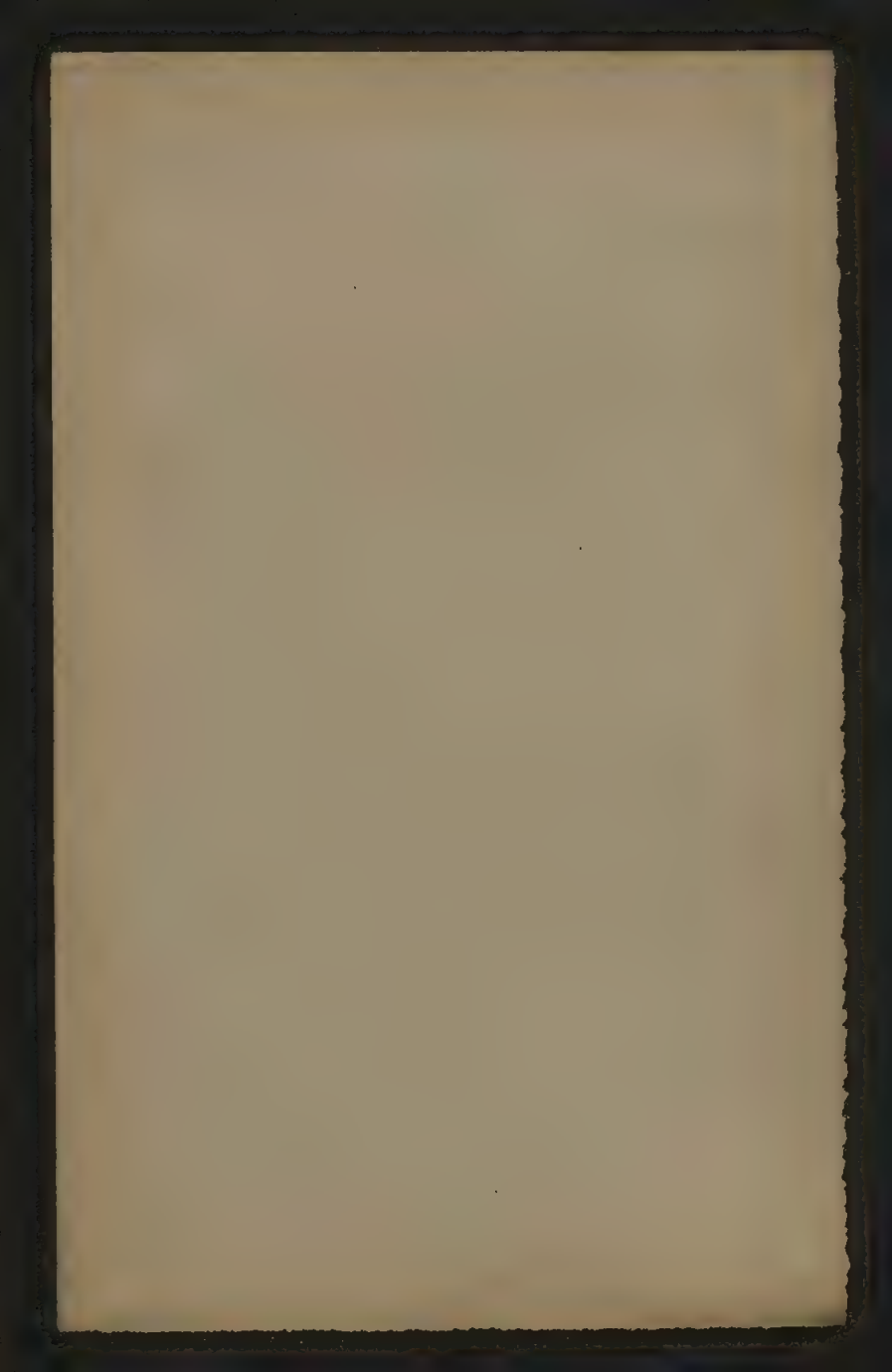
Zbojnik a. m. cy kóś um. zob. Zbojni-
cech chta m. ctkowie - ów um. pow. Tetry
rozbojnik „Uchodxit na bandzo porząd-
nego parobka a był zbojnikiem” kwieci-
niku O. kol. 1. 279. „Zanku, Zanku tżpis
zbojnik” ib. „Francok praxystat do zboj-
nikow” Jul. Chodor. tyg. pow. 1882. 71.
„Wydam ja cię Zamickowu hej wabie-
um zbojnickowu” O. kol. 1. 279

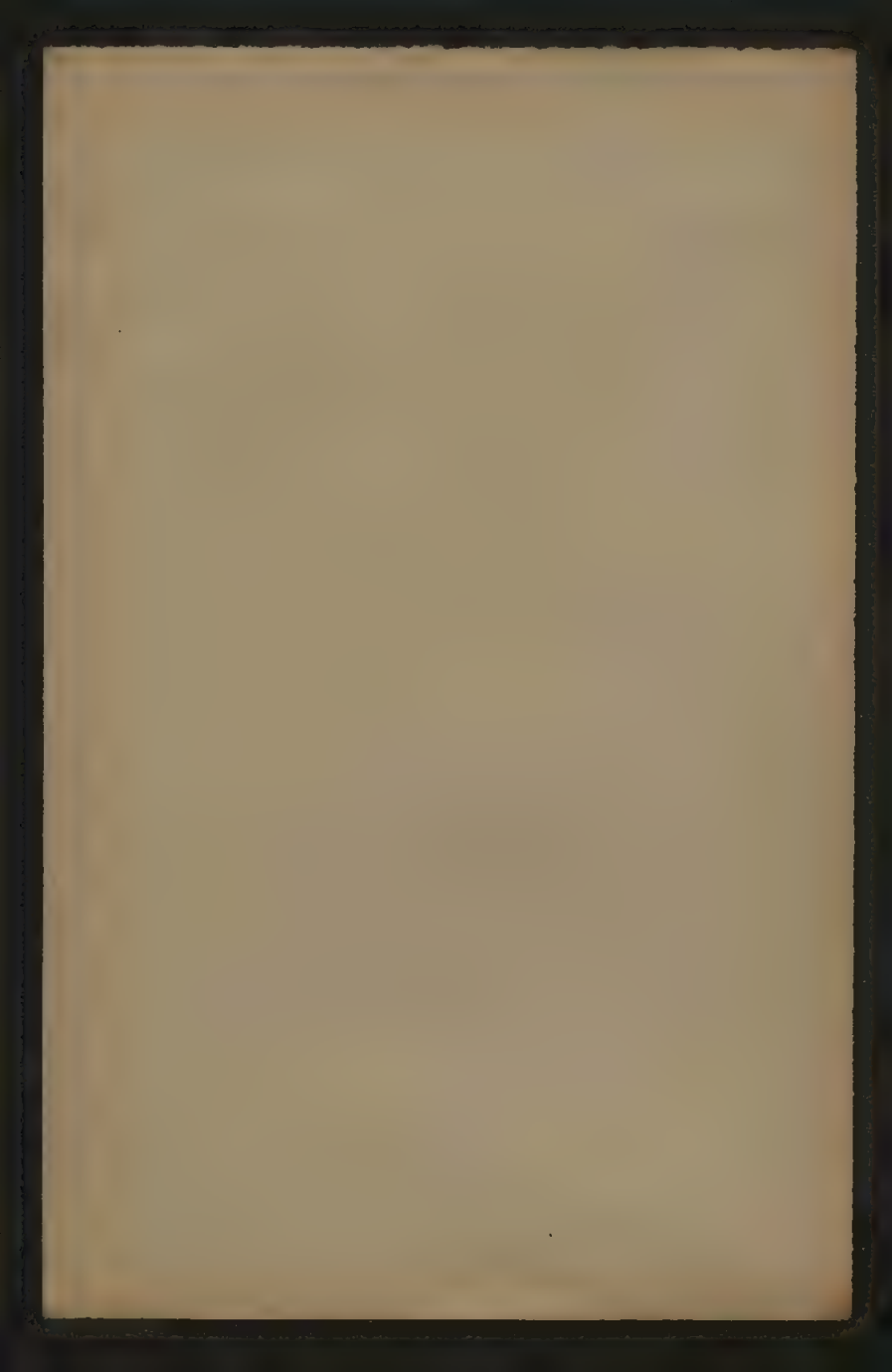
²⁷
Zbroica y. t. ce ic um. poet sam. zbroja, "Niewo-
my mogą jeść w najlepszej zbrocy ja-
ka kmyt Niemiec przywdziwał na
boje" Ad. Mick. 2. 4.

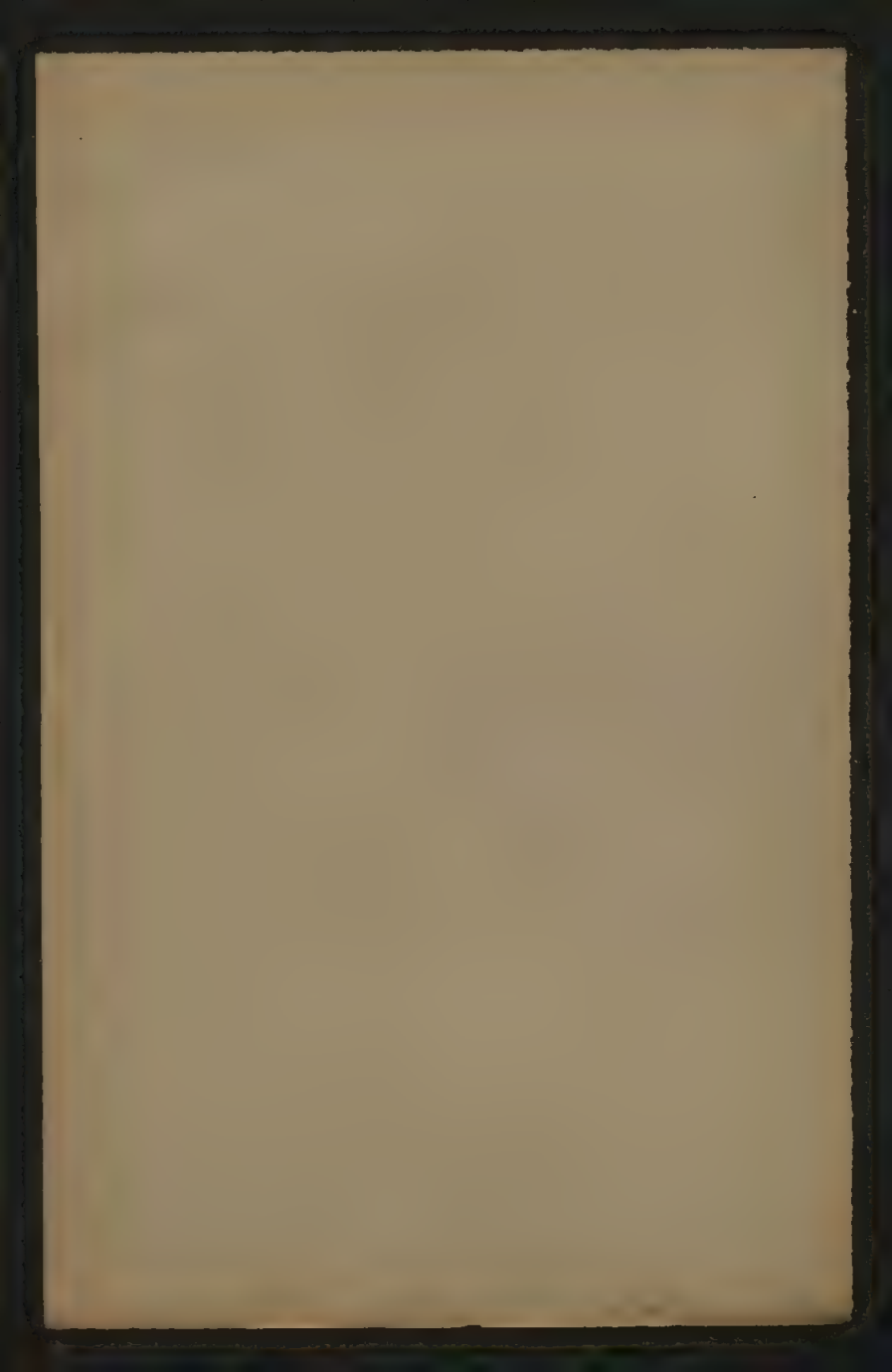
Хворондуну 1 му. „Бодајте ми штогосе те моје
хворондуну не славе гонамије свој мамце
једунуј“ б. Кол. 1. 62. ?

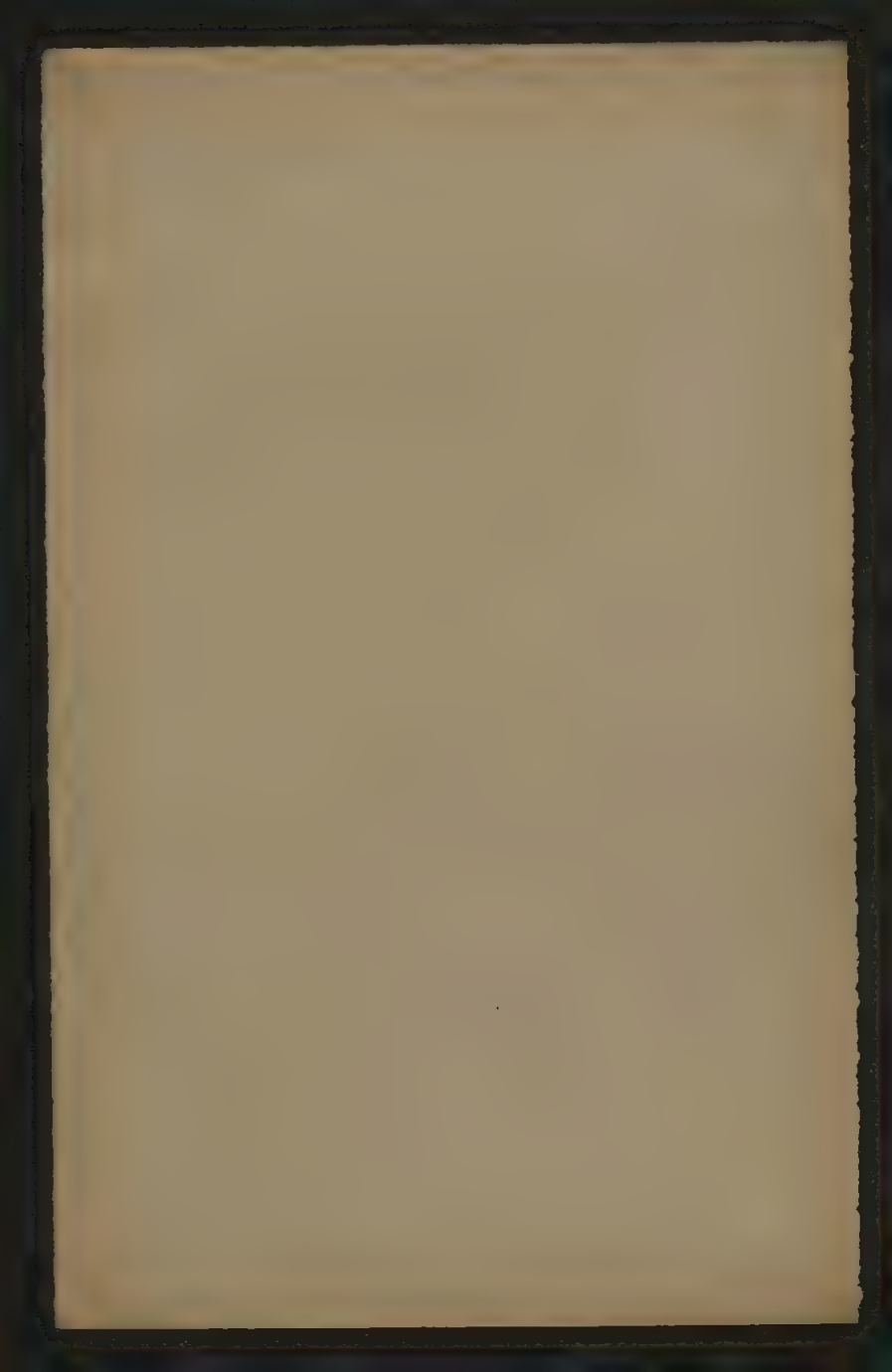
Звѣдае' сѣ-а-а ст. 240, дн. о нових: вои
на хвѣ, рѣбры ка из, бры ку звѣ по
предн, хвѣ ни сѣ хвѣ ка и по
хотѣ вои " 2. кав. 1. 293.

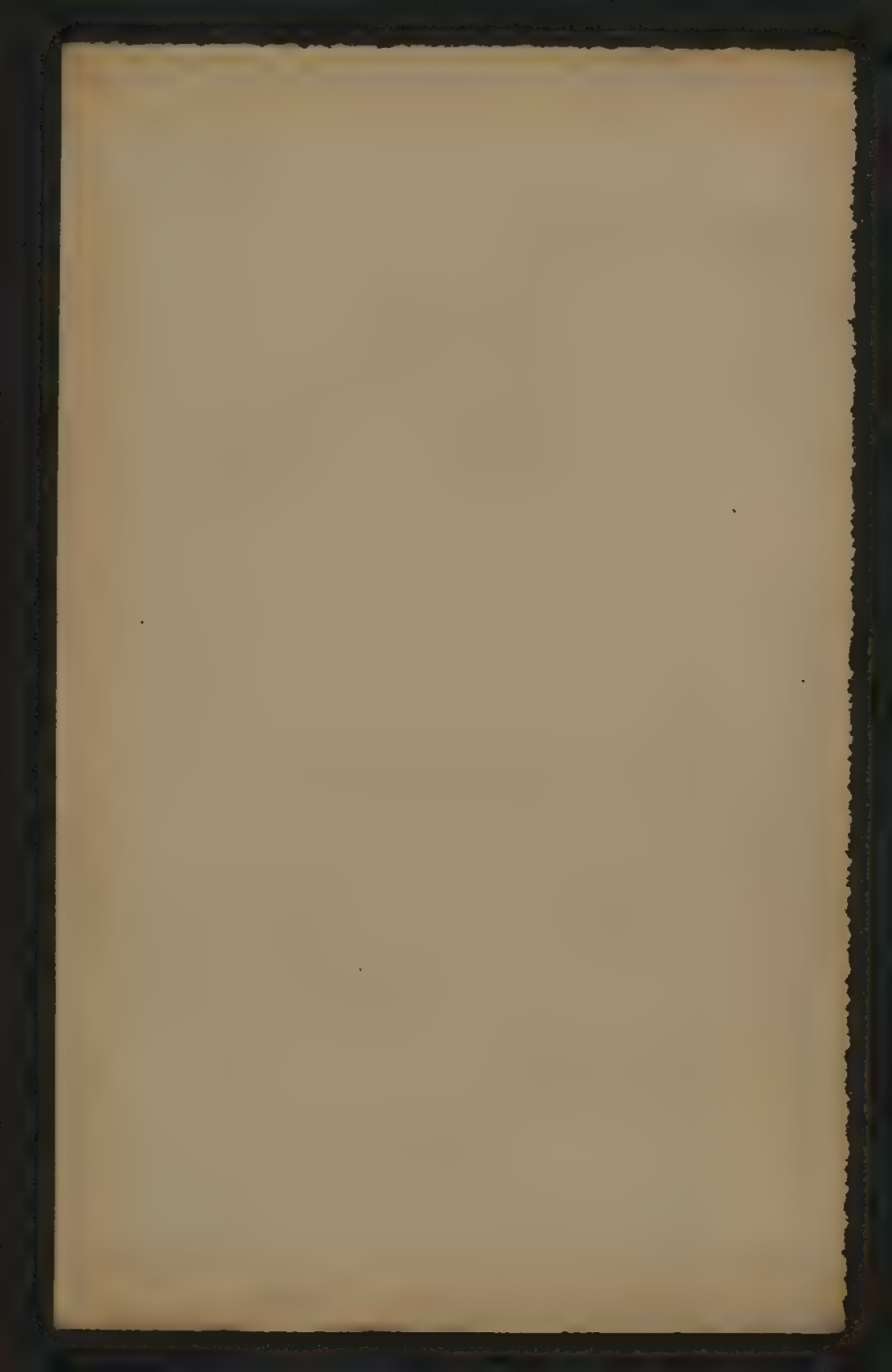
Zbudować - at - duje st. k. dnu. § - kogo, w znacze
niach. wyprosze' dobre wozakanie, da
dobry przykład „wojaka, obony nie ab.
do sali mnie. Namykleu do wieżki
go porządku, tady, jiduskiej nosi...
D. Pol. Tł. 1. 273.

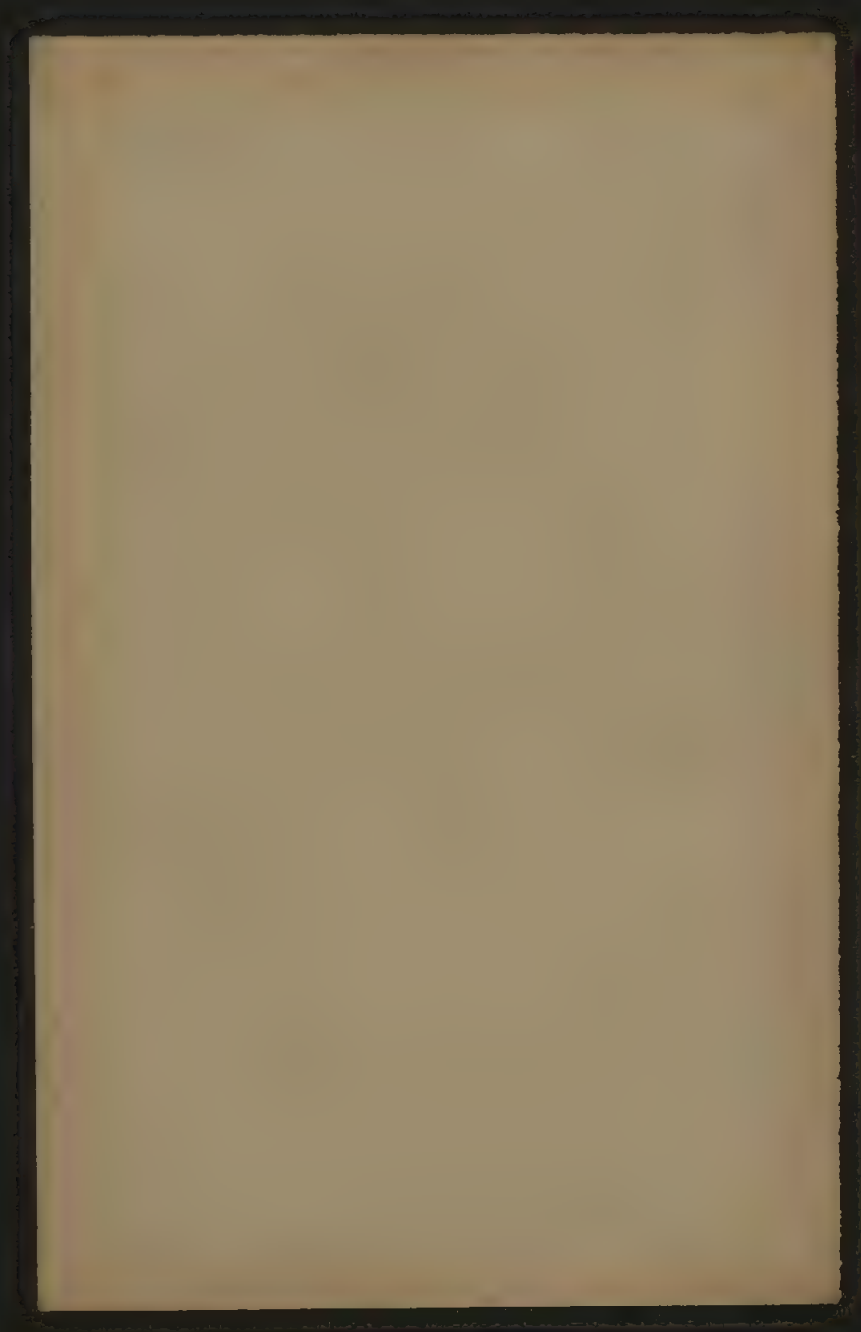
Kładować - al. duje sl. ck. dkm. z to ck. owieku lub
zwierzęciu. „dobrze lub źle kładowany” -
mądry ~~to~~ dobry lub zły kładowy cięta
„Są to kobiety zdrowe, silnie kładowe
ne” Skutn 28. 238.

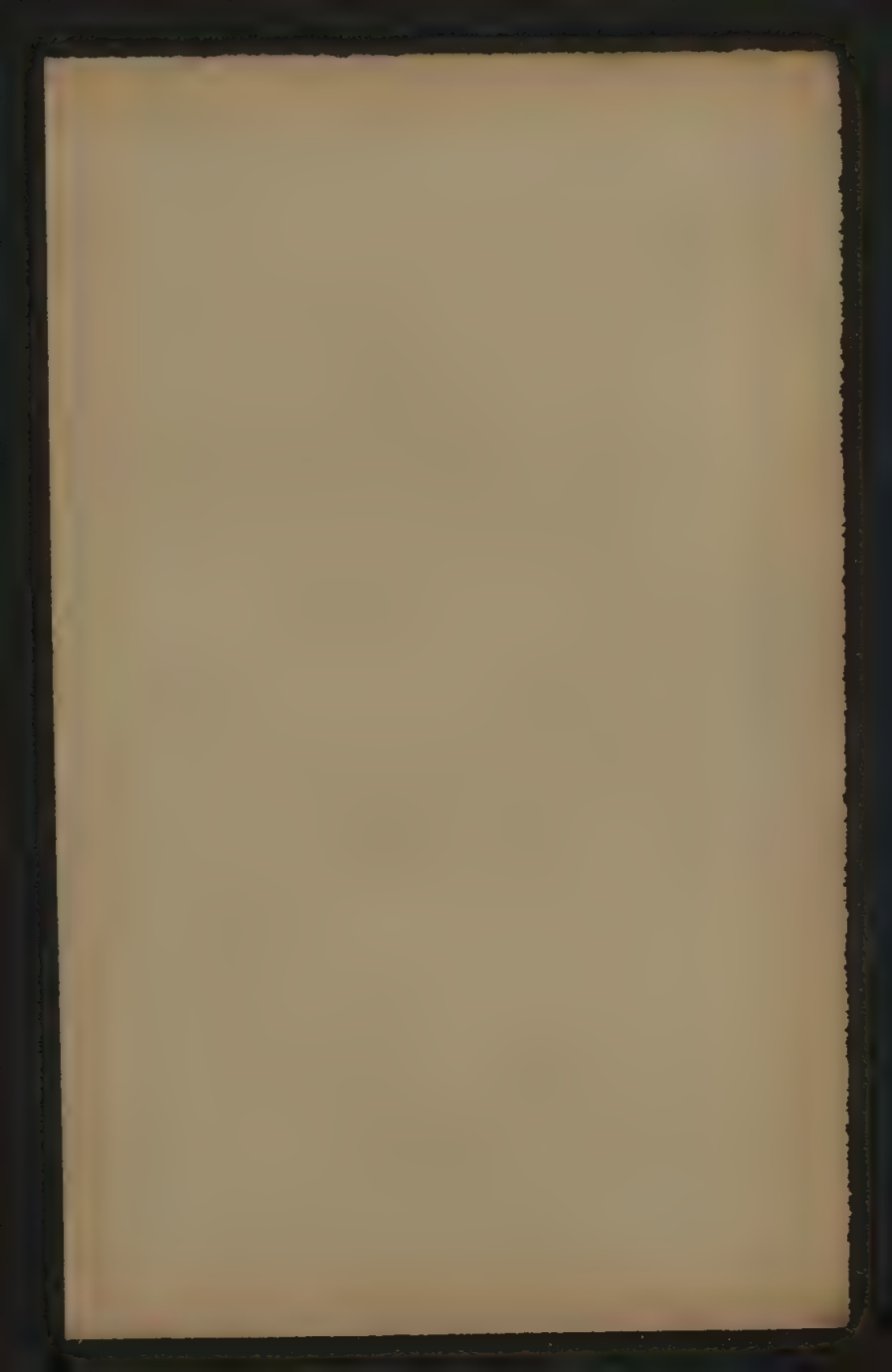
Łbuck. a. m. ki-ów. um. jaje xep suto, siusindry
ce, napót xalezione.

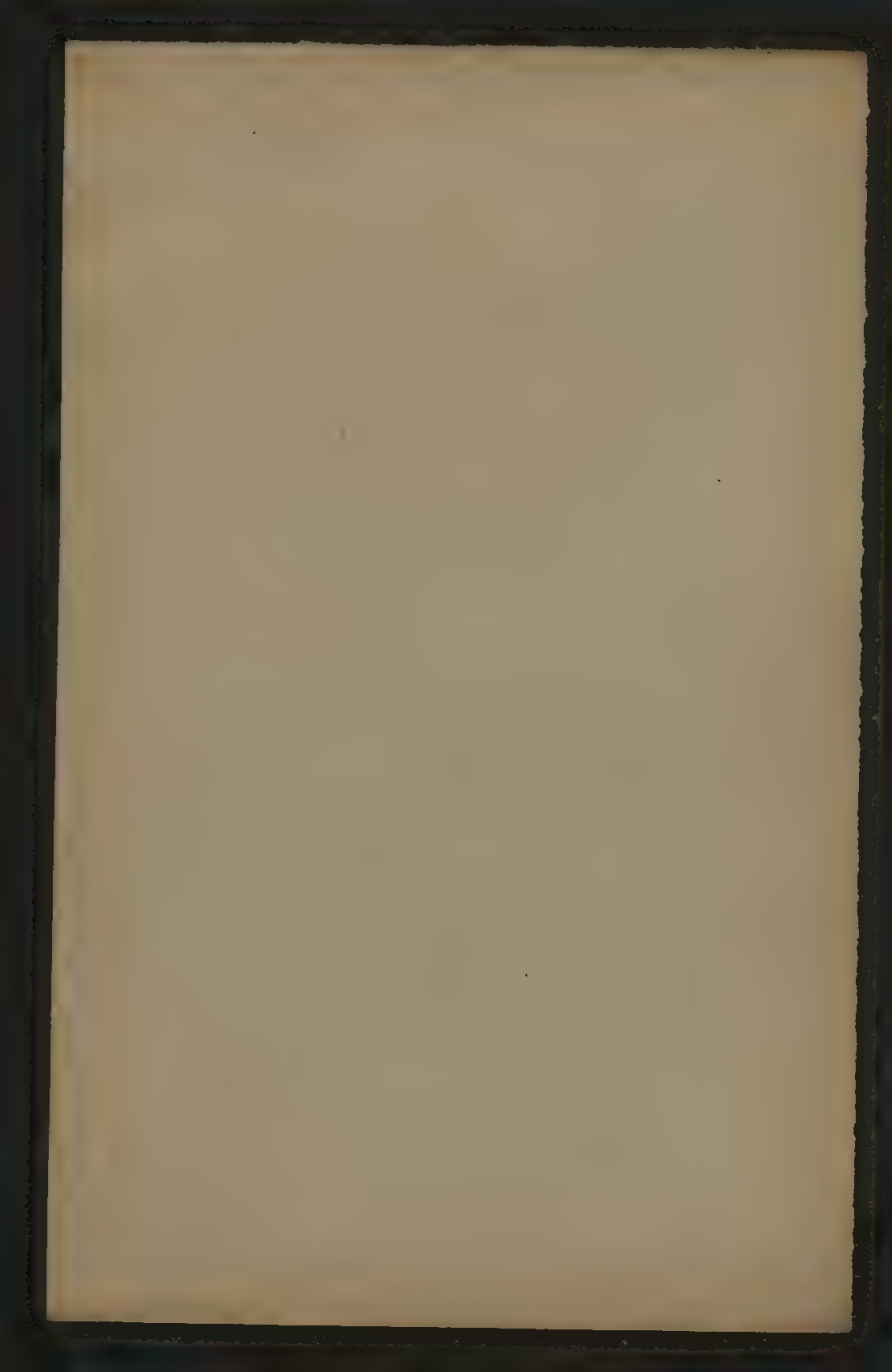
Chyptolecie a. m. b. e. m. stan c. t. o. w. i. c. h. a. k. t. o. w. y
stat. n. e. p. o. d. o. b. n. y. m. d. o. b. y. d. e. r. i. a. , k. a. t. a. t. a
w. e. r. e. j. e. t. k. i. e. m. u. w. a. l. n. y. c. h. c. e. k. o. t. o. w. i. c. h. a. k. t. o. w. y
„ P. t. e. k. i. e. m. u. w. a. l. n. y. c. h. a. k. t. o. w. y. i. p. r. a. w. y. p. o. d. m. i. k. o
k. a. t. o. w. a. n. a. u. c. h. e. m. i. e. w. r. a. n. y. b. e. n. e. d. n. i. e. j. u.
i. c. i. i. c. h. y. p. t. o. l. e. c. i. e. m. y. k. t. a. d. y. g. l. o. w. e. n. i. e.
w. y. n. e. m. ” R. o. t. a. 5. 301.

Zbyłic' it i st. ek. j. ^{praw.} st. wspomnieć, przypomnieć
napomknąć, włączyć nie tylko z prze-
chodem „ani slybi o tem” — ani po-
myśli, ani wspomni, ani napomnie
„Od inuist. był st. być — Obiecał a lewa
ani nie slybi” A. Krasnowol. Jęz. lud. pol.
w Chetunin Alb. młody. 312.

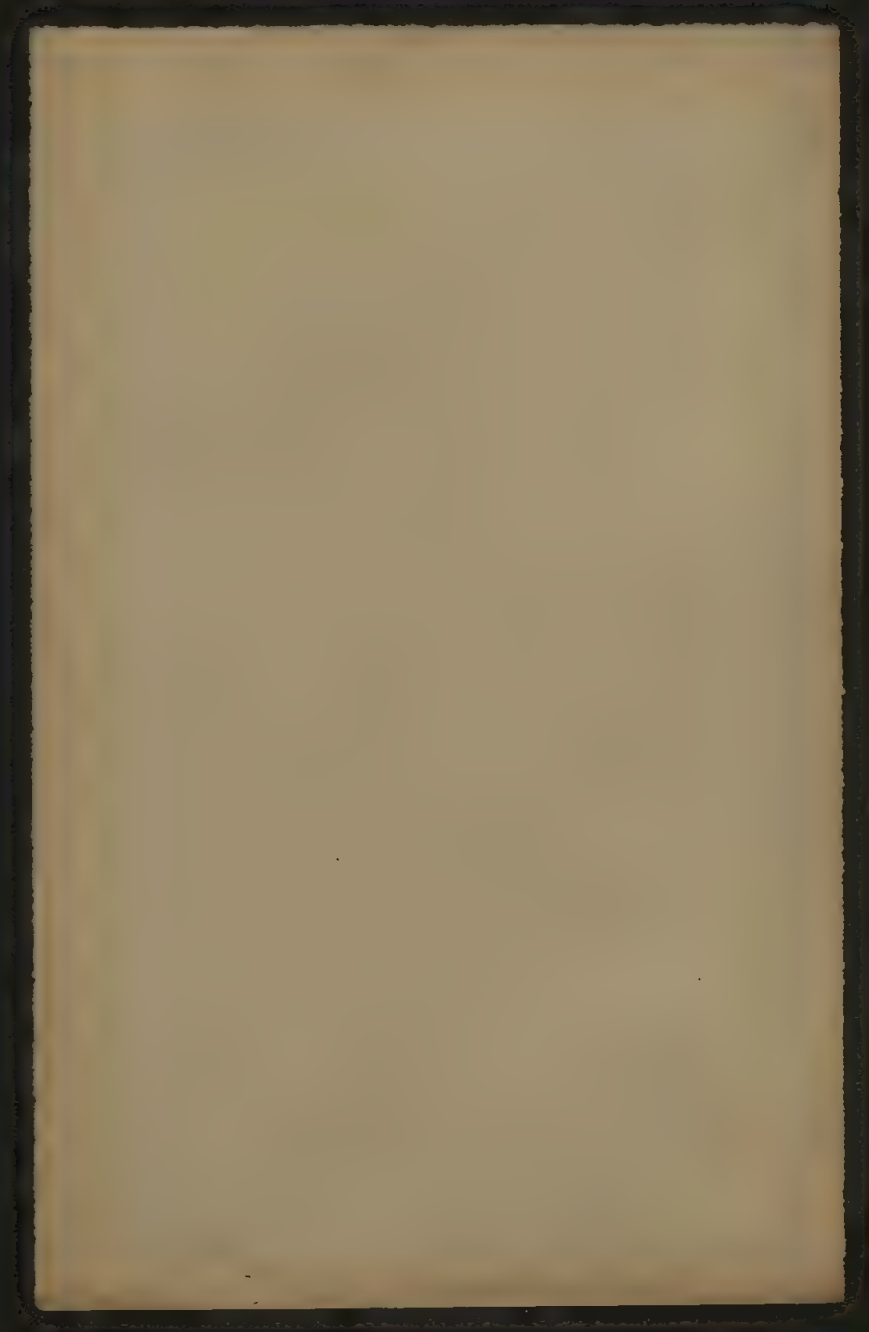
²
Zbyrkac' at. a. prou. up. " Bziz chodit po hies
marnach jako samia po skalasach;
bziz zbyrkac' kluwykani jako samia
malykani; bziz shakoi medle kochki
jako samia bez potoki " O Kol. 1. 246 laty
? of. L. Hejsaner pis. podkalan 121.

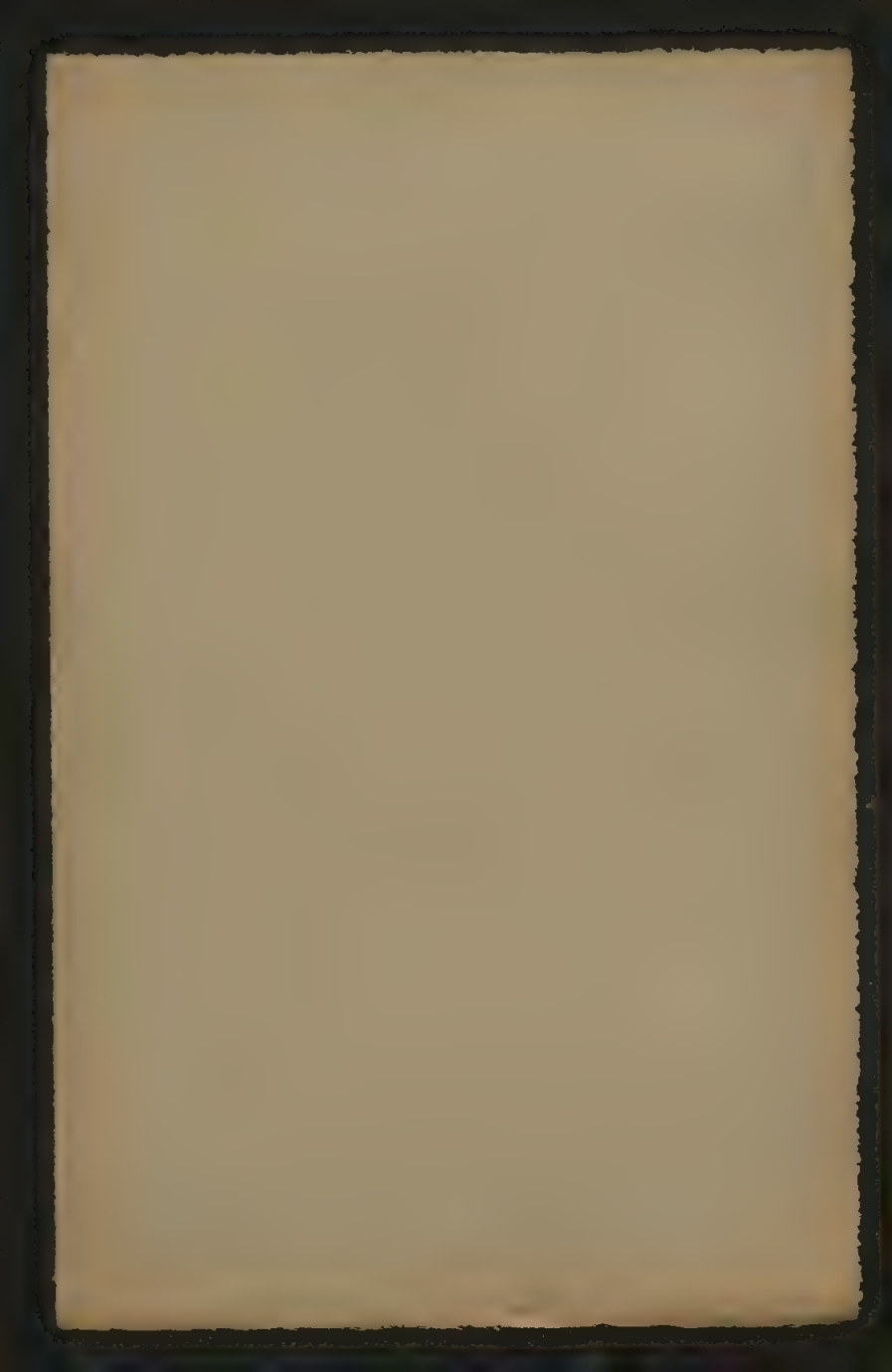
Zbytek. tke m. § „zbytki” um. kardy, figle, doka-
zywanie, niezgodzi i niewiara o dziejach; kato:
wspasanie nieprzywroto i obwarujze umiel.
noie, § przytowioio: „nie zbytki” — na kant,
na samicz „nie akwad, tytko wniat i schowat
nie zbytki.” M.

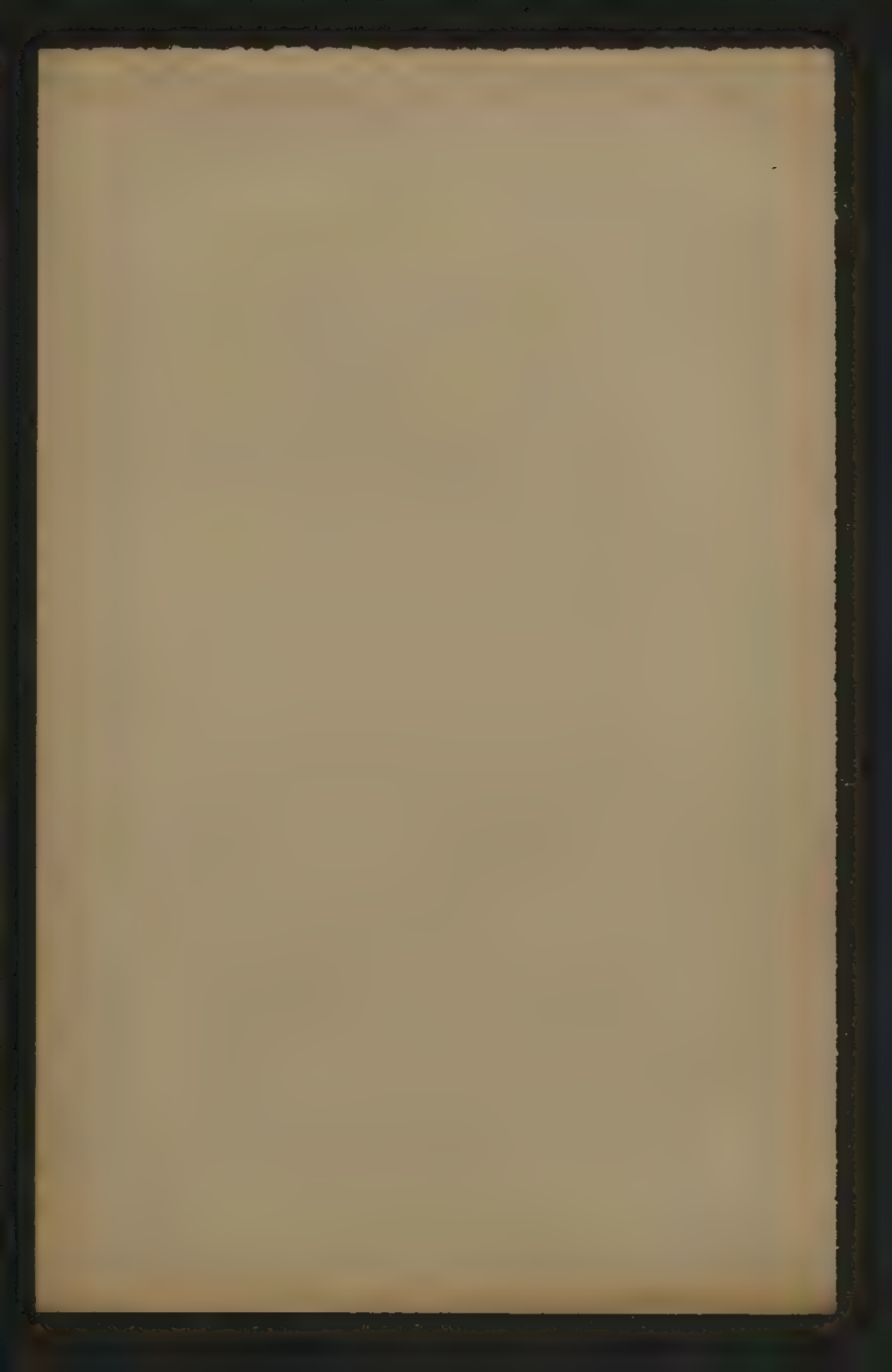
Lechyscié-it-i ст.х.дхм vchyscié. mychyscié „Pod-
sup karat, a kywo kchyscié paxnocyiem
kxaeiwo.” Ad. Mich. 1. 75

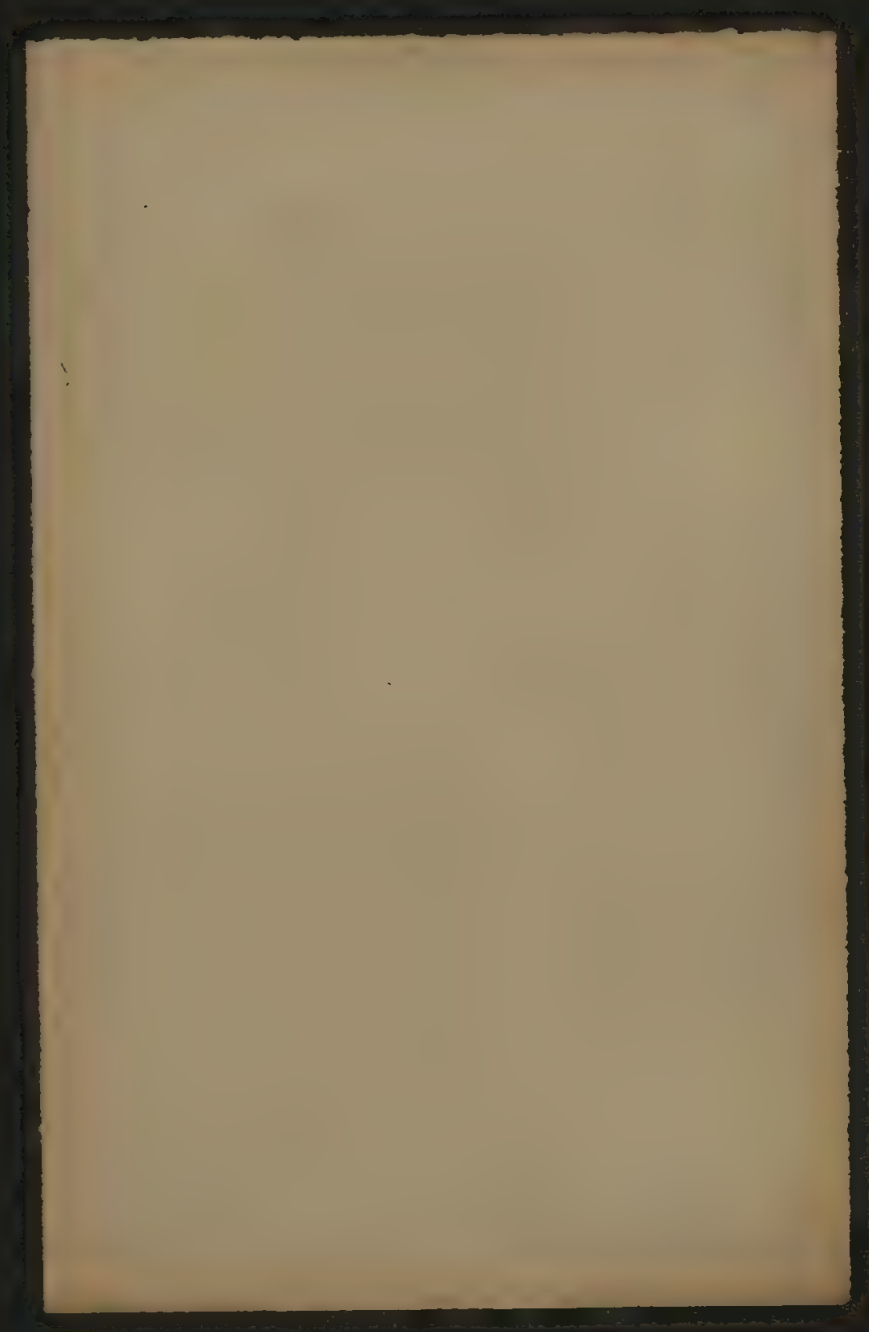
Zdala, Zdaleka prast. z pewnej odległości, w pe-
wem oddaleniu ^{opodal} "I stędi ocyma zda-
la" Ał. Mick. 1. 24. "Wrócił ni, czekał
zdaleka, na gęstym uśiadłym krowakim"
ib.

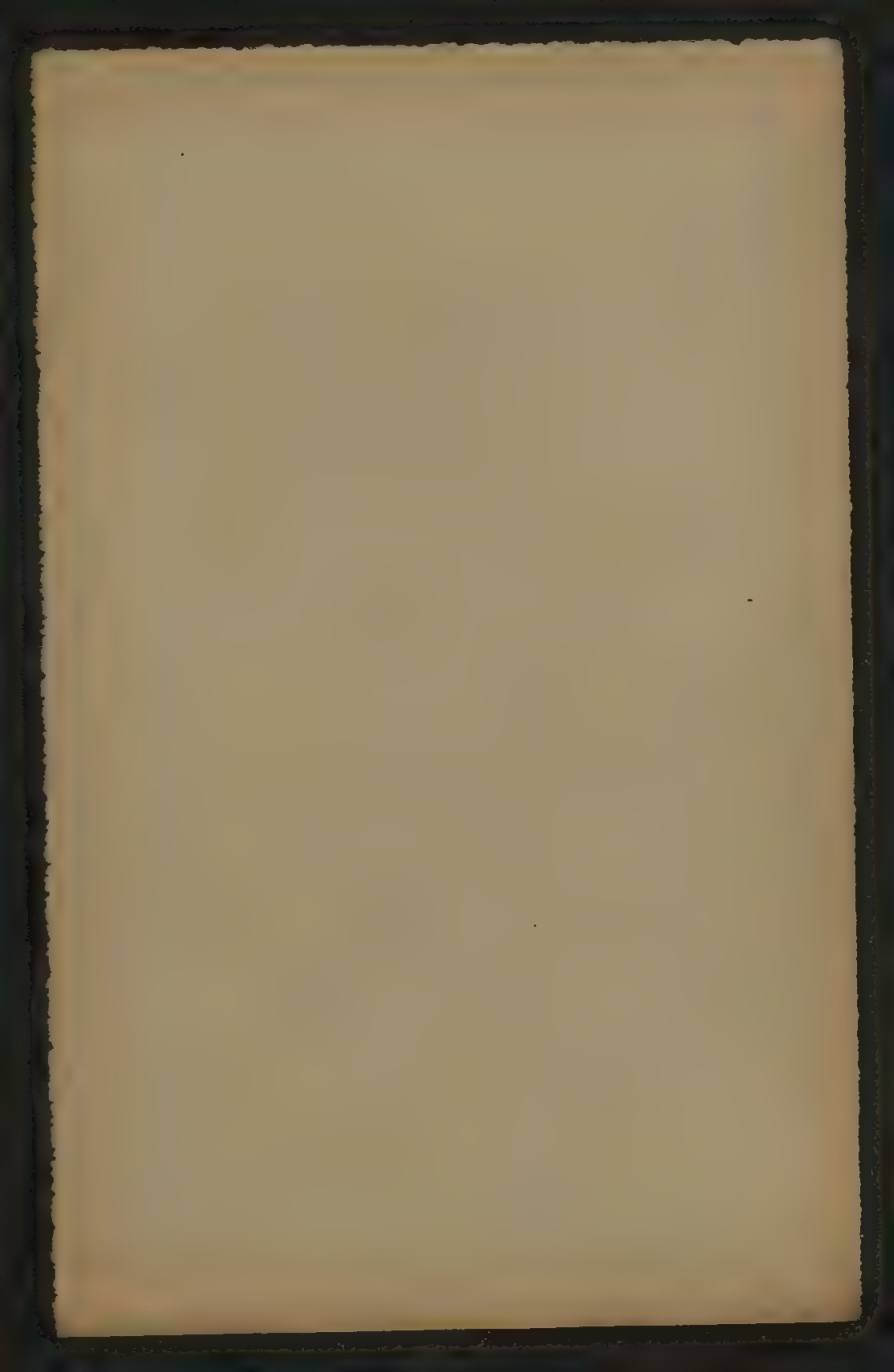
Żdarny-a-e, nie prost. żężarny, żężalony, po-
datny „I łowim ptaszki sołotami
żdarnie” w. Kol 1 brk hetu. 70. „Do je-
śli odnowić potrzeba już prziarsis to
pewno porównanie uwyżni to żdarnie”
ib. 7. 209.

Ładziaci - ad-a st. ex. ndkn. ładziaci do celu albo na
kmin, starci iś kajśc s'prau. kam. xdu
kac, wydatywai, niode, xmi iś na si'auk
„Łowisko chore, ja nie ładziams, wówka
nie wypola, Arneba gdnie iśdnij kęta san
kai” J. Kwam. Wile 1878. b.

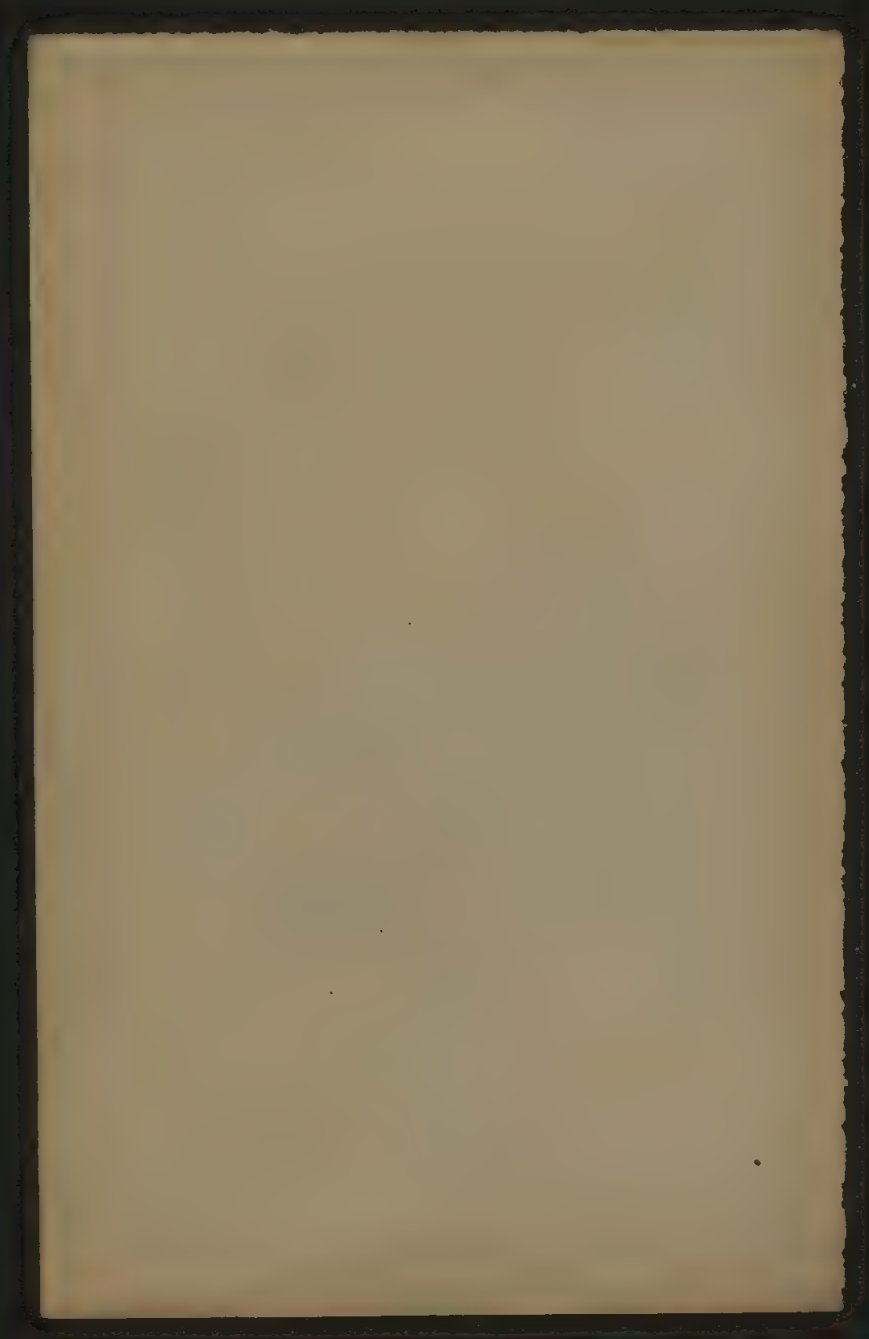

Lechak-a. u. ki-ov un. rob. Lechawiek-ova
u. ouki-ov. un. mlody solow*ie*k k*u*s*z*o*we*,
s*ia*ly, eleganc*ji* z nad*u*m*ow*onem ro
w*oin (w*os*t*e z franc. creve, petit creve), „S*z*
to isto*tne* rechaki, pon*is*u*je* k*e* n*ie* je-
den z nich i r*u*s*u*s*u* mygloda i j*u*ry
s*ie*, j*ak*by w r*u*s*u*s*u* s*am*ej s*y*c*ie* w n*ie*m
było "J*T* J*er* S. uor. 1878 Jo. „Z roku maruy,
z pod t*l*i*si*wej jej op*ie*k*i*, wywod*l* rechaki.
k*ie*m sk*o*n*oczonym - rok*u*s*z*o*wa*ny u b*o*
bie "L. 73. „Van Valmoreau, było tou
albo r*u*s*u*s*u* rechaki, bo tak s*ie* texu
nos*z*u*je*z "W. S*ay*u. Tyj. N. 2. 2. 94 „Goka.
zoto n*ie*, k*e* j*e*den p*ar*afr*an*is p*ot*ra*f*i*
d*a*i' rodz toknem rechakom w*os*z*o*we*k*u*.
Echo 1877. 201. 4 „M*le*ko na wos*z*ach, a
z*ołoto w d*ni*oblu... k*u*p*ouj*u*e s*o*b*ie*.. rechaki.
k*i*." Kur. S*wi*et. 1874. 36. 3. „Na bogaty ch
rechawiekom p*o*b*ij*z k*o*kotki. st*aw*aj*u*z n*ie*
u*d*awai n*o*i*u*w*e*, s*ig*l*ou*e* "M*le*ko 1871. 5.**********

Zdeptać - al nie u. poka st. m. d. m. z ^{posp.} kart. kł. gwa.

„niech ci kawałki xderca” „niech ci
gdyś kiedrę nogę kopnie, to samo co
niech ci nie znam. „wypar więcej po
drinu niż kłótności lub niech ci” „Oj”
śliczna była Andzia, niech ją kawał
xderca” Kł. p. m. Znamy 1887. 43.

Żdymać

Żdymać ex. wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
"Żdymać", żdymać, żdymać, żdymać, żdymać,
żdymać, żdymać, żdymać, żdymać, żdymać,
nie. "Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
miesią "pod Waw. O. Kolb. lud. 1. 33.

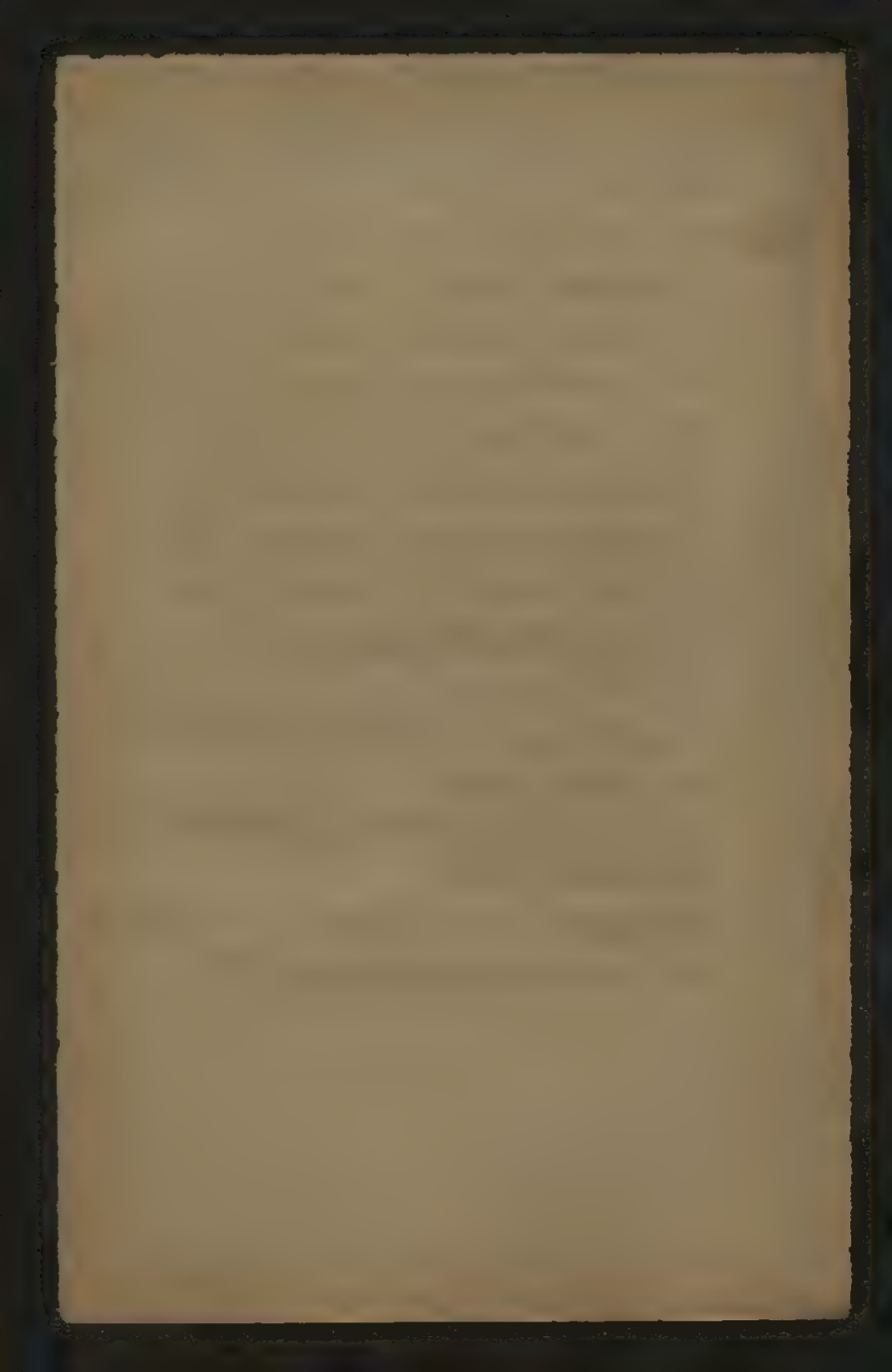
Żdymać ex. dm. żdymać, żdymać, żdymać,
żdymać, żdymać, żdymać, żdymać, żdymać,
te "Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
te "Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,

"Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
ib. 58 od Tomia "

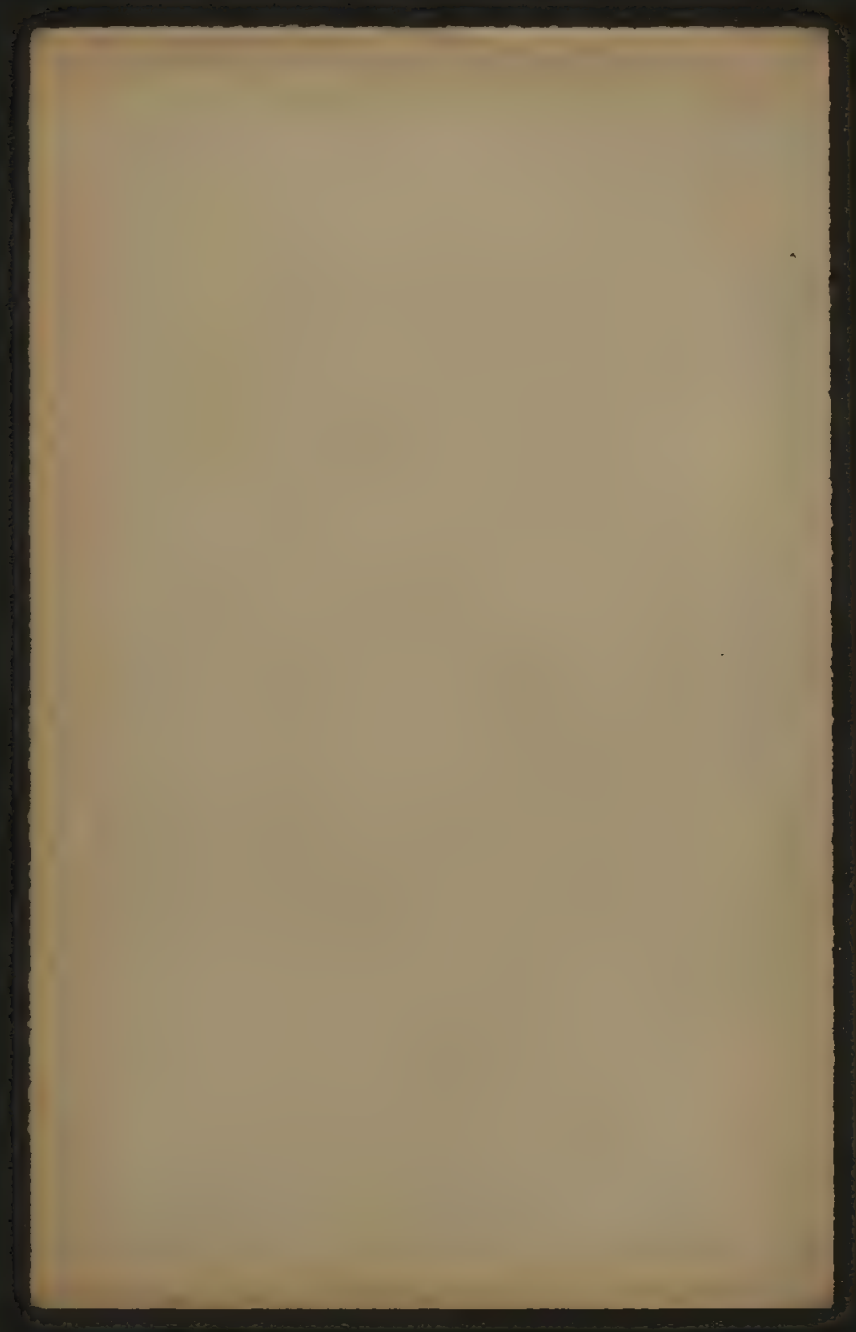
(x) "Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
ce " ib. 83 od Siedu

"Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
ib. 303. wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,

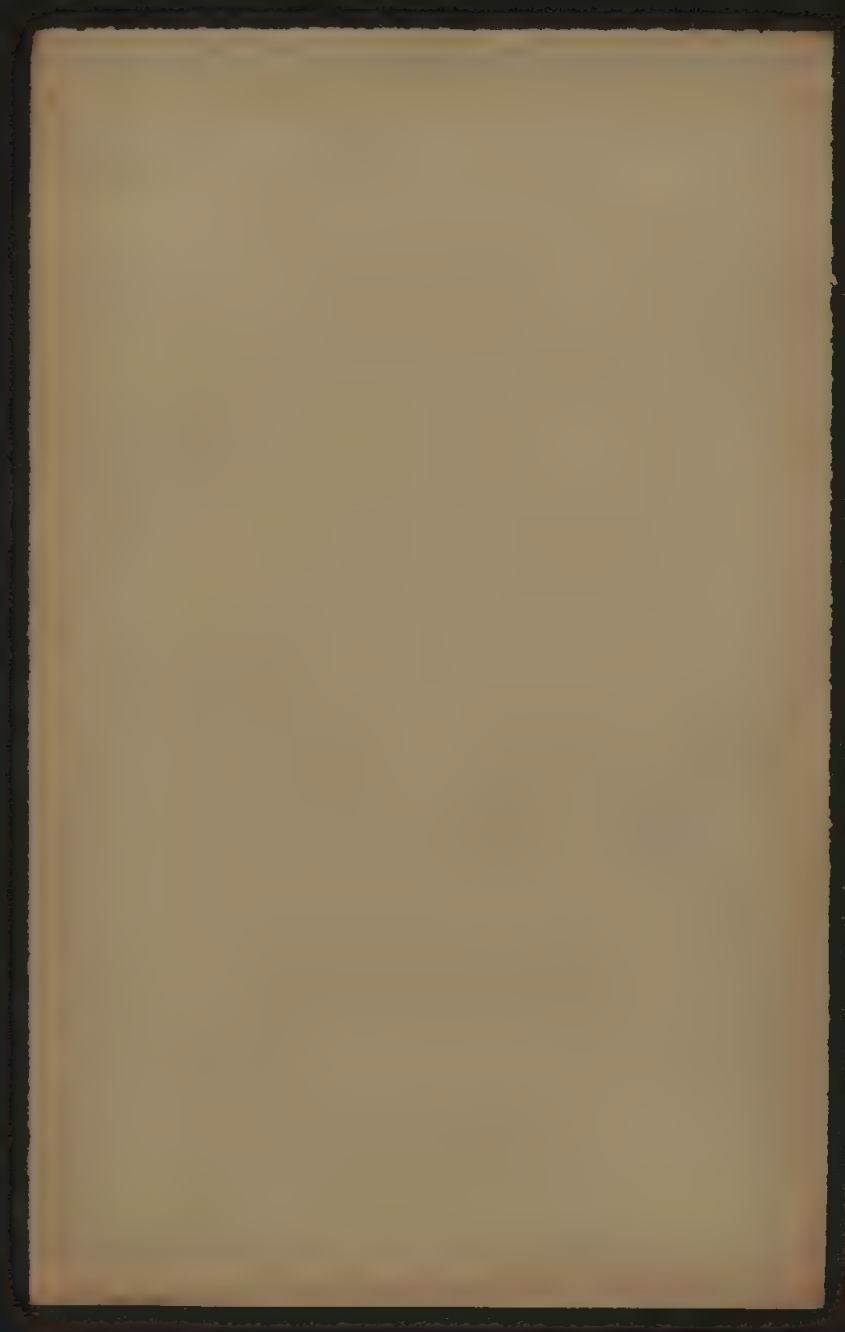
Żdymać wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
"Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,
"Żdymać" wdm. tż. przestawka (ab) l. m: żani,

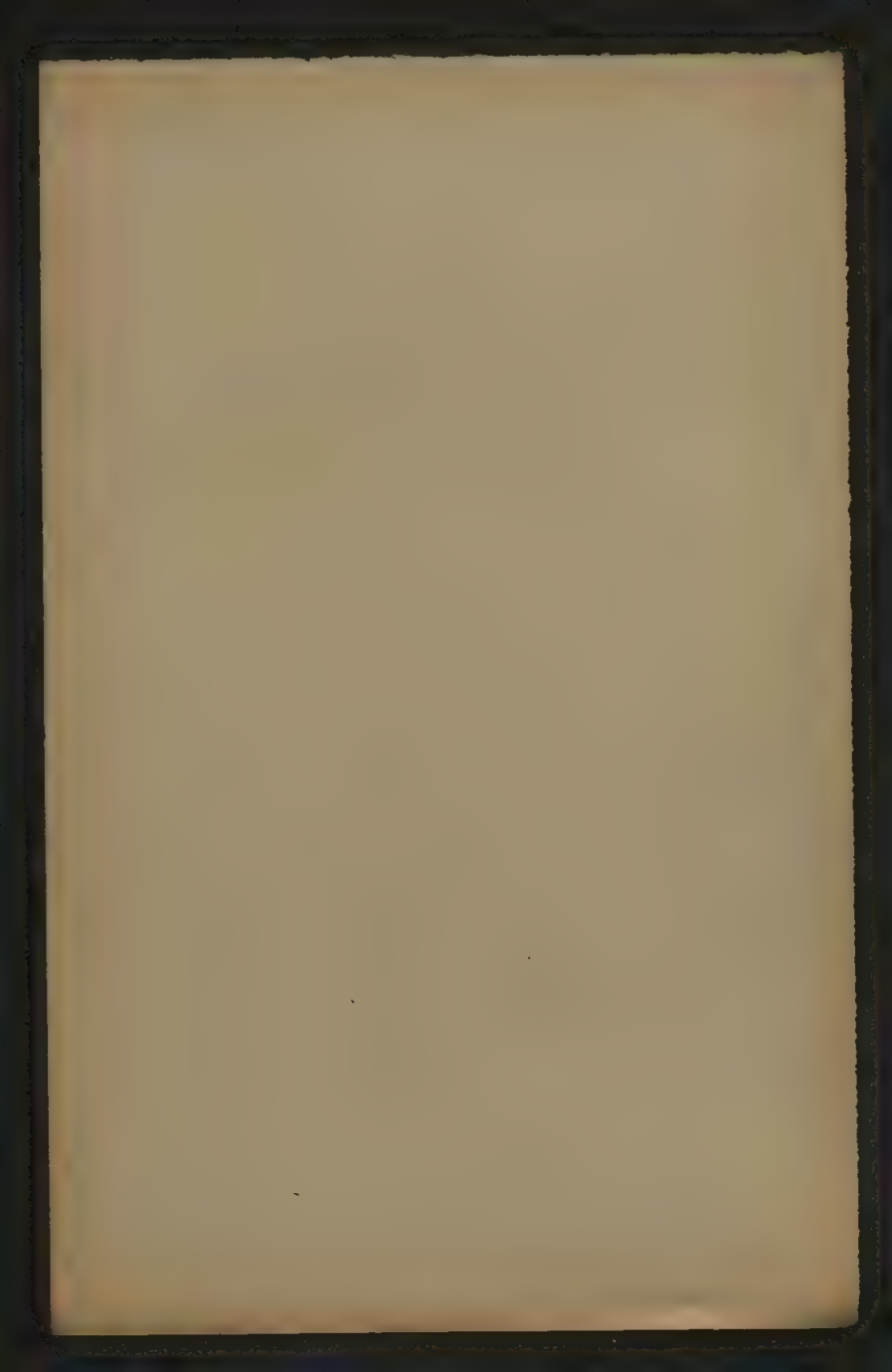
Здержак-а м. ки-оу мн. брѣво, прѣвѣд ма-
жгы кстатт wiellich voruianow gunka,
w kłone kęopatrowe rz wagory na dro-
gę kęlak. Dla miarkowania sily uder-
nia i odporuosi przy ich wzajemnem
potrzęcaniu rz. „Wskazywamy pomiędzy
wagory będzę w ruchu cętem ich sprę-
żenia. pochwycony kstатт przez xдержаки
i zgnęciony” Г. нар. 1885. 223. 2.

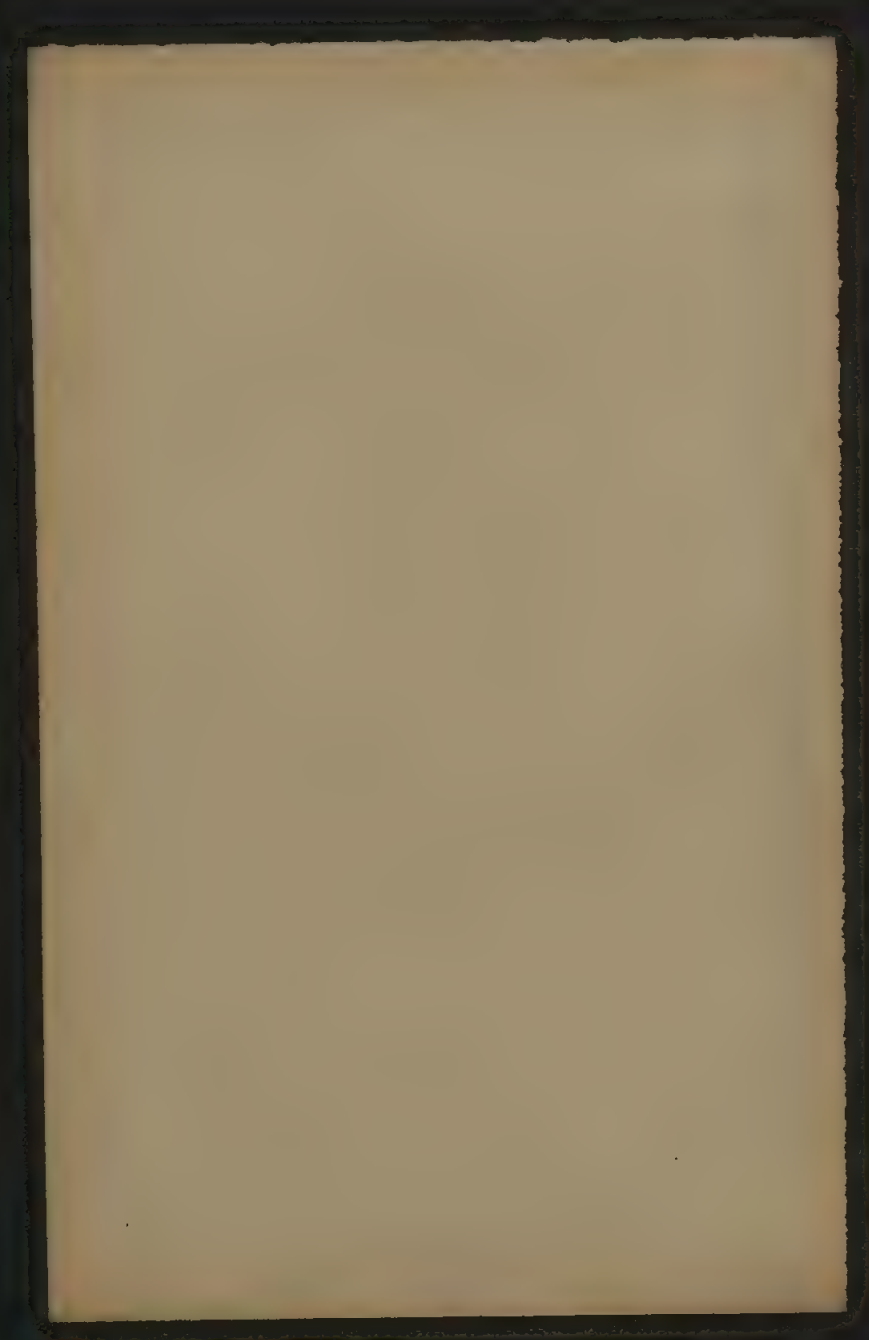
2
Zdjęcie - a. n. b. x 1 cm. Wyprawa słowa zdjęć z
1. ujęcia są zdjęć rysunek z natury ujęto
my z osoby, wzniesienie, plan miejscowości w kierunku
spółki ujęto, „Fotograficzne zdjęcia kraja
nawetgo prowadzone będą dalej bieżące i sta
później... z. ujęto z natury... słowny punkt
pragmatyczny robot ujęto z natury... słowny punkt
ujęto zdjęć... ujęto z natury... 1888. 121. 4

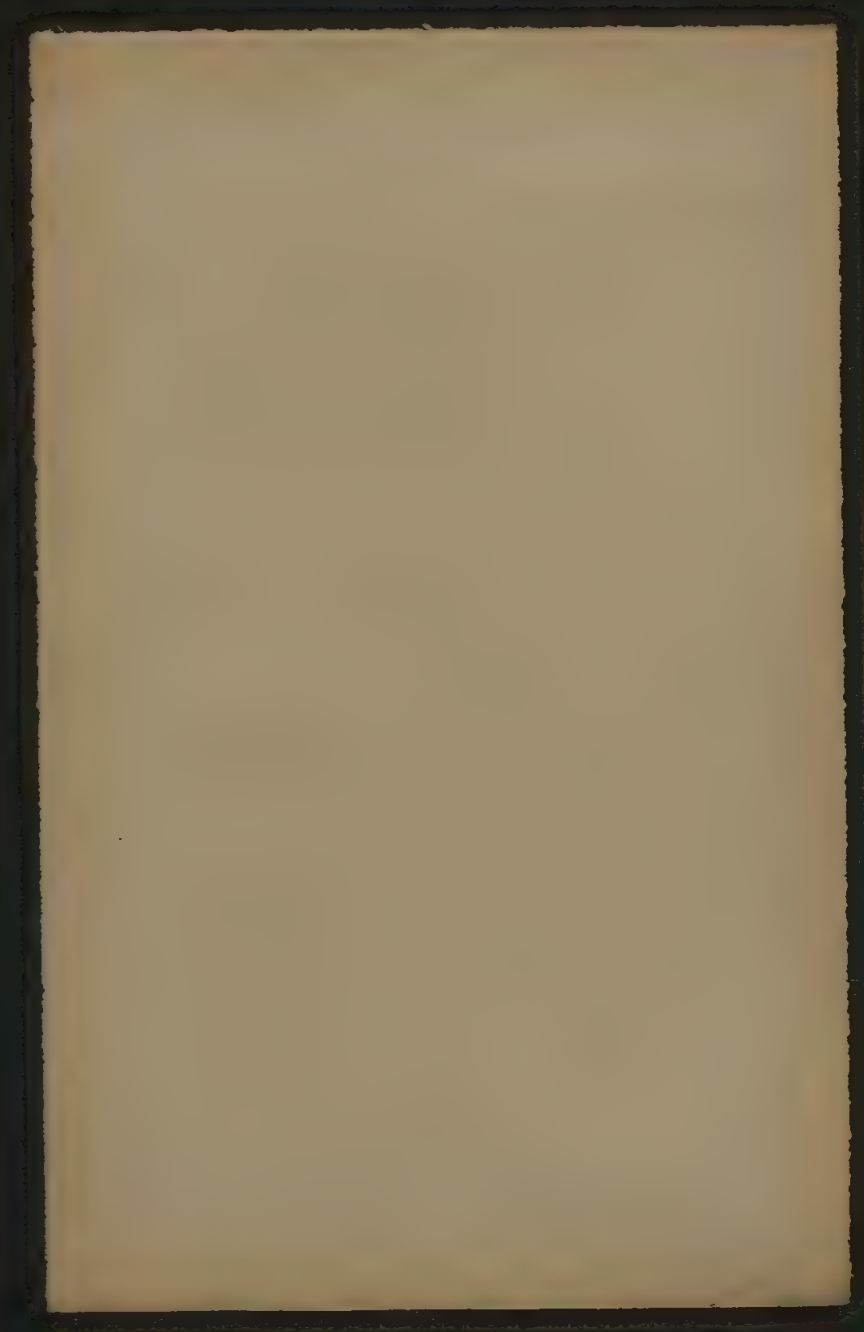
Łódź - ył y st. ex. dku. dowol. od twię, długami obciżyć „Prośno staranie, by się na wiosce utrzymać młoty. ojciec 19 w wainiej Łódź potrzebnie „S. Prun Łódź. w. 2.

Łdognie-it-i st. ca. den. prow. kuj. Dognie mit-
nie gniżę, storsowai gniżę.

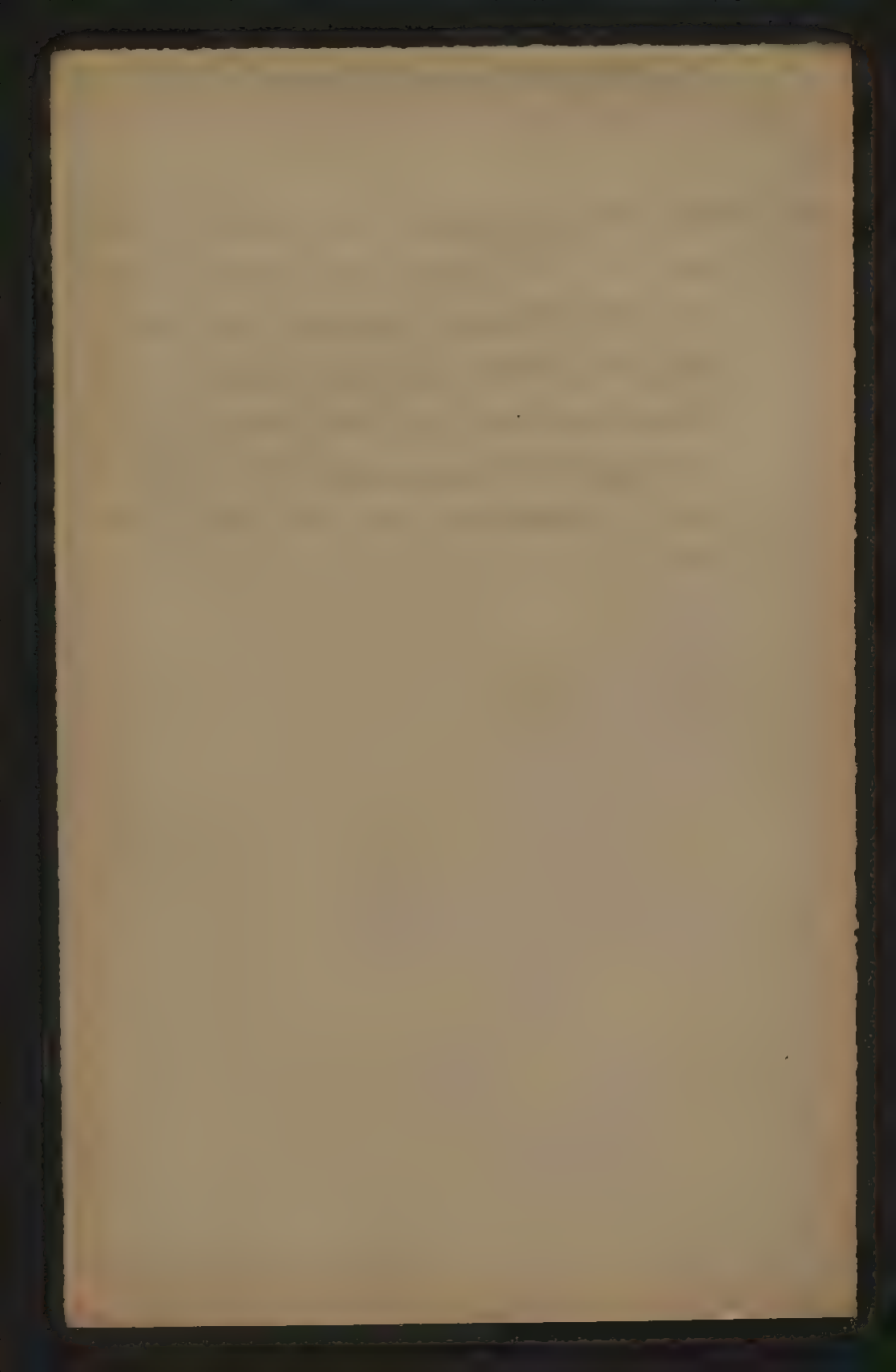

Wdrachugi - af. chwie i uij. dku. prow. wdrdy
guzi' uie, kachugi' uie, Donnie uienite
go uenicia af. wdrachugi' uie „ Patroz
a tu leiy, garci' kachow, byty xbite -
kactanowitem sie - rancitem uogz, wi-
dxiatem tasiemko, „ adrachugatem, „ uij.
staiem kie to kottiem „ oj bepric gwisiec ”
Siedr. 194. w Gherasowio. G. nar. 1882. 283. 3

Зѣрадѣ сл. в. з оканываѣ минуволѣ, выдаваѣ
сѣ з окемѣ "Тамъ прѣмѣ, зѣрадѣ чарактер
вѣале не таковы "О. Вол. Губн. 63. "Люднѣ
афганѣа зѣрадѣа вырѣне нехадовотенѣ
з хадѣо самѣго ениѣа "С. в. 1885. 156. 3. "За
зѣтѣ изъхѣнѣа таменѣа неѣа со зѣрадѣа вѣ
ниѣа выхѣнѣа неѣа вѣаѣа или вѣторѣа "З. Губн.
8. 395.

Зѣрадѣа. з. : Зѣрадѣа. и. : прѣа хам.
зѣрадѣа : зѣрадѣа "Съ изъ хамѣа зѣрадѣа не
бѣа "О. Вол. 1. 244. з. прѣрадѣа.

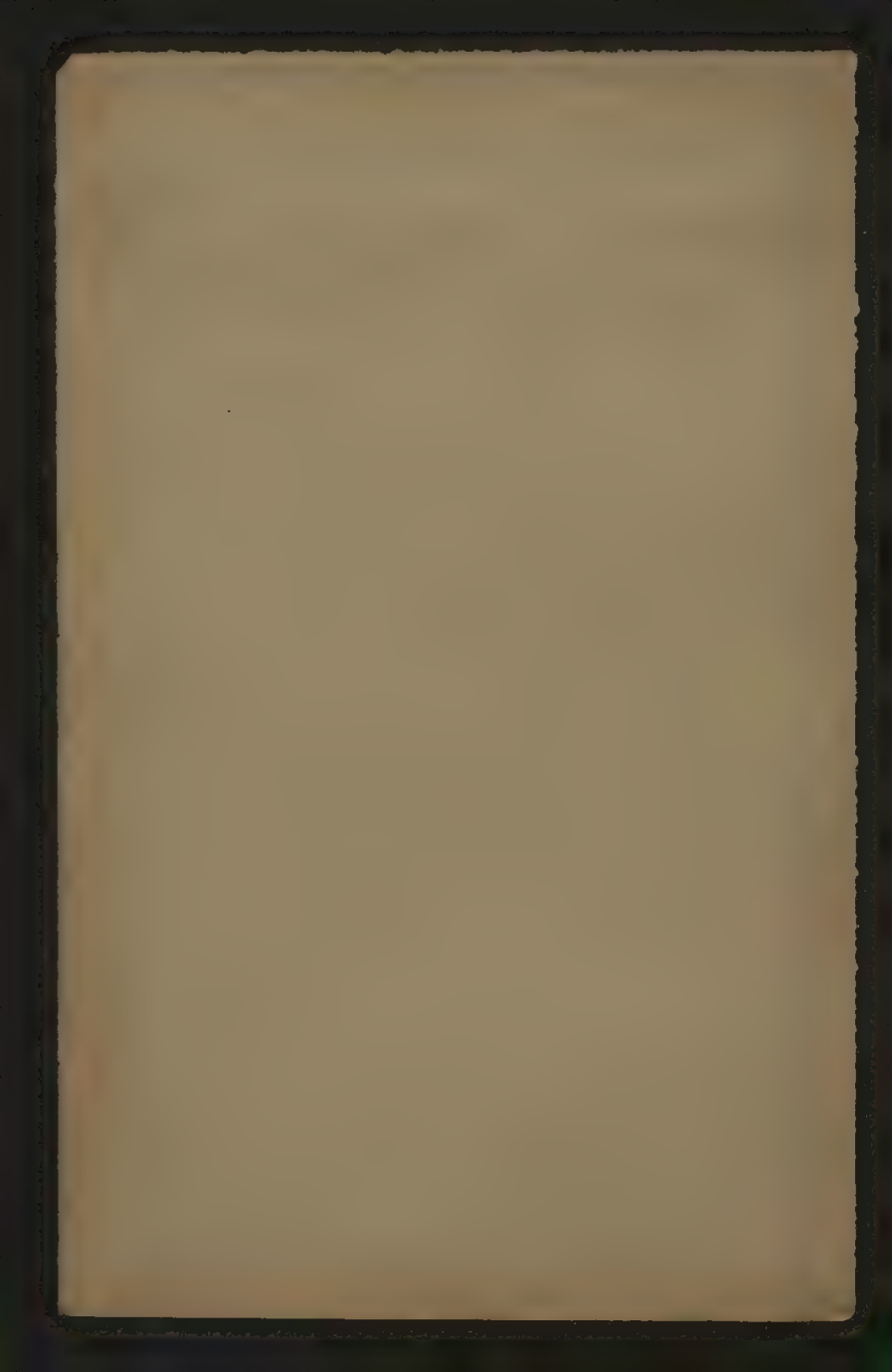

7
Krajczyński i. z. nie-ayum w krajczyńca,
kobieta która zdradziła „Wizję” moją
protokółem słysząc o nim gdzieś. wy-
krywamy bowiem z mojej „malony”
miłości, nie gniejącej nie nawet na
krajczyński, ale postanowiliśmy um-
ownie pomścić nie ma mi „Kraw-
2. 16. 90.

Художница-у. и првог каи. Худецца Худ.
се „Косиница пљуси а бржега си
чирпта, а јасиница Худеца разма-
јеј одрула „С. Кол. 1. бр.“ јасиница Худе-
цз у сто кени „Сигејз“ иб. и првој и

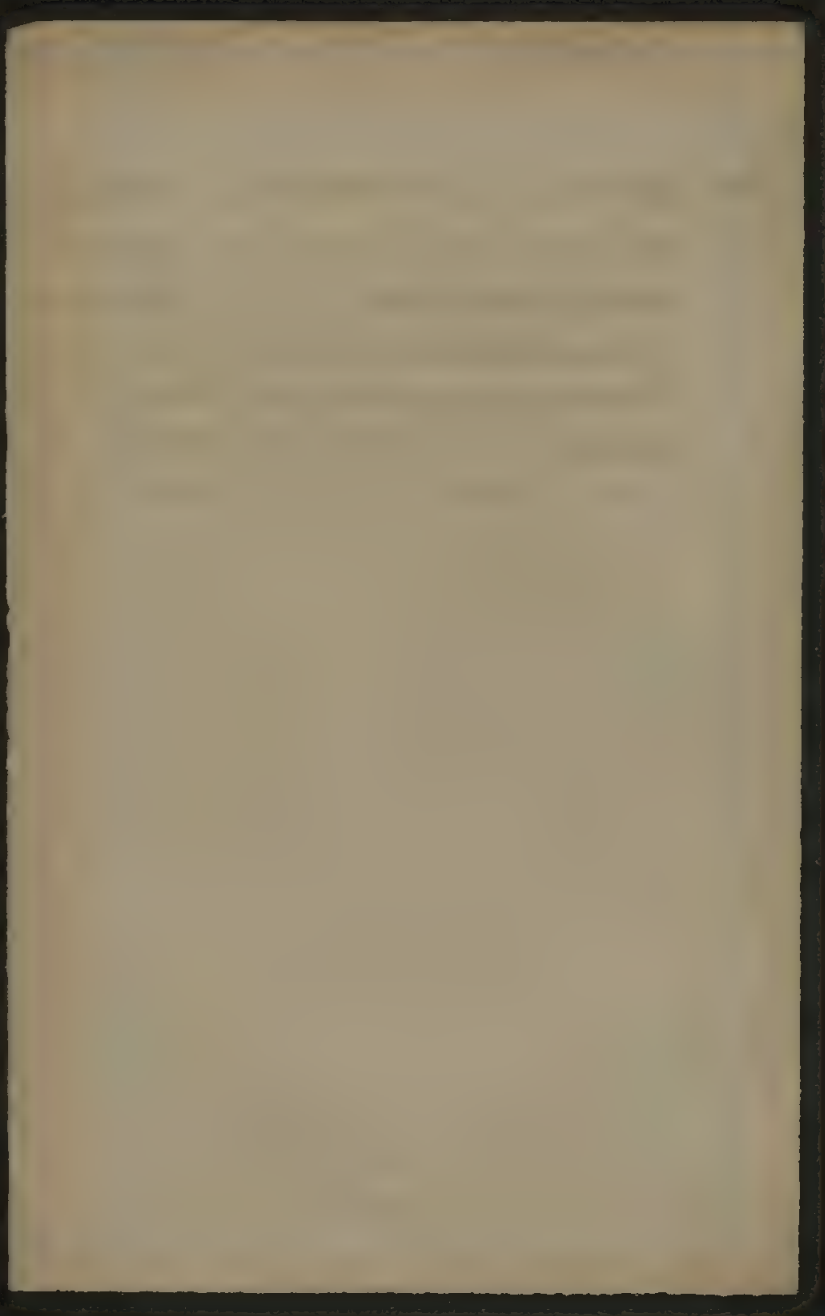
Звоичек. чка. м. дв. дв. дв. „ wrancit
ci je wrancit w zdroicaku gjebocku O. Koll.
Lid / Lica 50. „ I pety dricizghe nosita. ci
e w ten zdroicaku pusita. ib. 157.

Łdrowas, pierwszy wywar Łódzowianinów Awiślski,
go, wywierać substantive, kam. Łdrowas
Mauja, „Doleń: Ojciec nasz, i Łdrowas, i
Wieraz, Dzierżycio, i koronki. „Ad Młik
1. 16 3, „Łdrowas Mauja” u ludu powie-
chue na obwieślenie wielkiej choroby, pa-
dawk; nie chce wymówić jej nazwy,
mówi: „leony na tę chorobę, Łdrowas Ma-
uja”. Łdrowaska - i x. ski siek um, rozp.
Łdrowas Mauja, modlitwa, „Świętym odmo-
wił Łdrowaskę” J. Kwan wiek 1878. 5, „Do-
koiwyt naprzed Łdrowaski, przebiegł
się i drawi utworzył” 16. 39 „O Janu mi-
łosiwy. tak to pamię. a co pan Łdrowa-
siek na wasz kusiwił intencję. „Do 27 let
woj. 2. 169 „Do ciebie dzierżkowata Dozu, a
że inaczey nie umiata, odumawia, jak
awykła była u wielkich wazach, Łdrow-
askę” D. Pol. bnd budy 58. „Ledwie trzy
Łdrowaski wymówić można było, gdy się

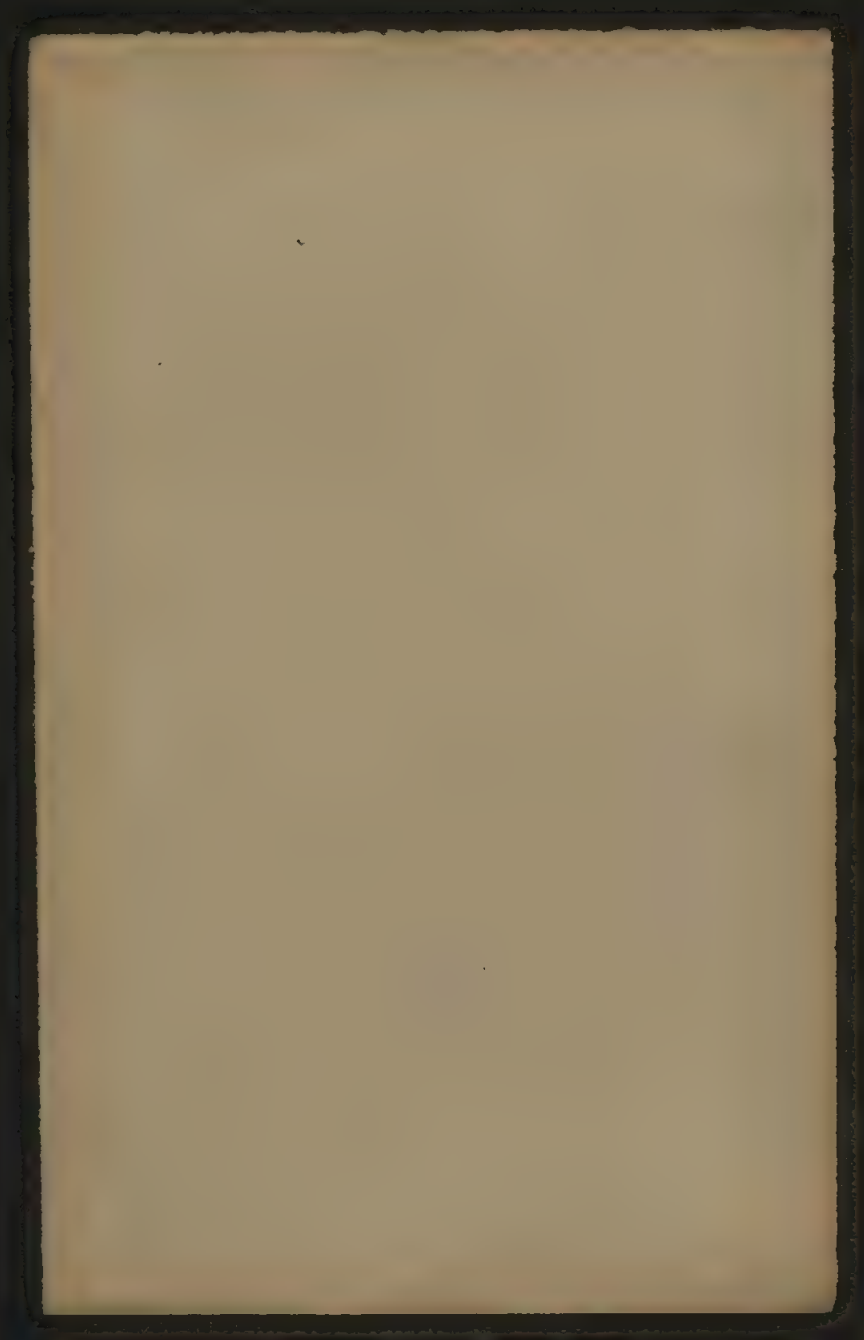
okwały jakies' stapania "Z. Dziwch-8. 21", Wew
pływała struga - nie minęła i Zdrówka, a
rzekie już przestał. "Zal. Chodor. Tyg. powon 1882. 71
i Ojzenara, końca mu uienara, zdrówarski
(powy) do karku, Dziwchono przestawo ber
jensro "popyt. lud. na tych co uienwaruie lub
z rostarguicium pascera mówią. "Gram
tylko na zdrówarski... chuda fara "A. Witor.
woty rob. 172 tj. nie na pieniędze. tytko na
odmawianie zdrówarskich za przegrany, "To
mny, odmawiają jeżure po drodze zdró-
warski, wcazt do domu na śniadanie"
M. Bat. par. Dziwch 139.

Żdrowieckiego-a. n. Żdrowieckiego-a. n. adrb. zdrowie kart. i pouf. „Jakiż zdrowiecko ma nowego prokuratora?” „M. Dół 1 lutego 12. 201
„Ale zdrowiecko widzę dobre” „Ż. Wra. 90. 98.
„Kolemy pan sędzia wygląda doskonale, zdrowiecko widocznie słaby” „Kl. Jan. wiek 1886. 204.
„No, i jakiż tam, wó tam? Żdrowiecko jak widać słaby: pyzio ramię jak jabłuszko” „Wł. Koz. wiek 1888. 19.

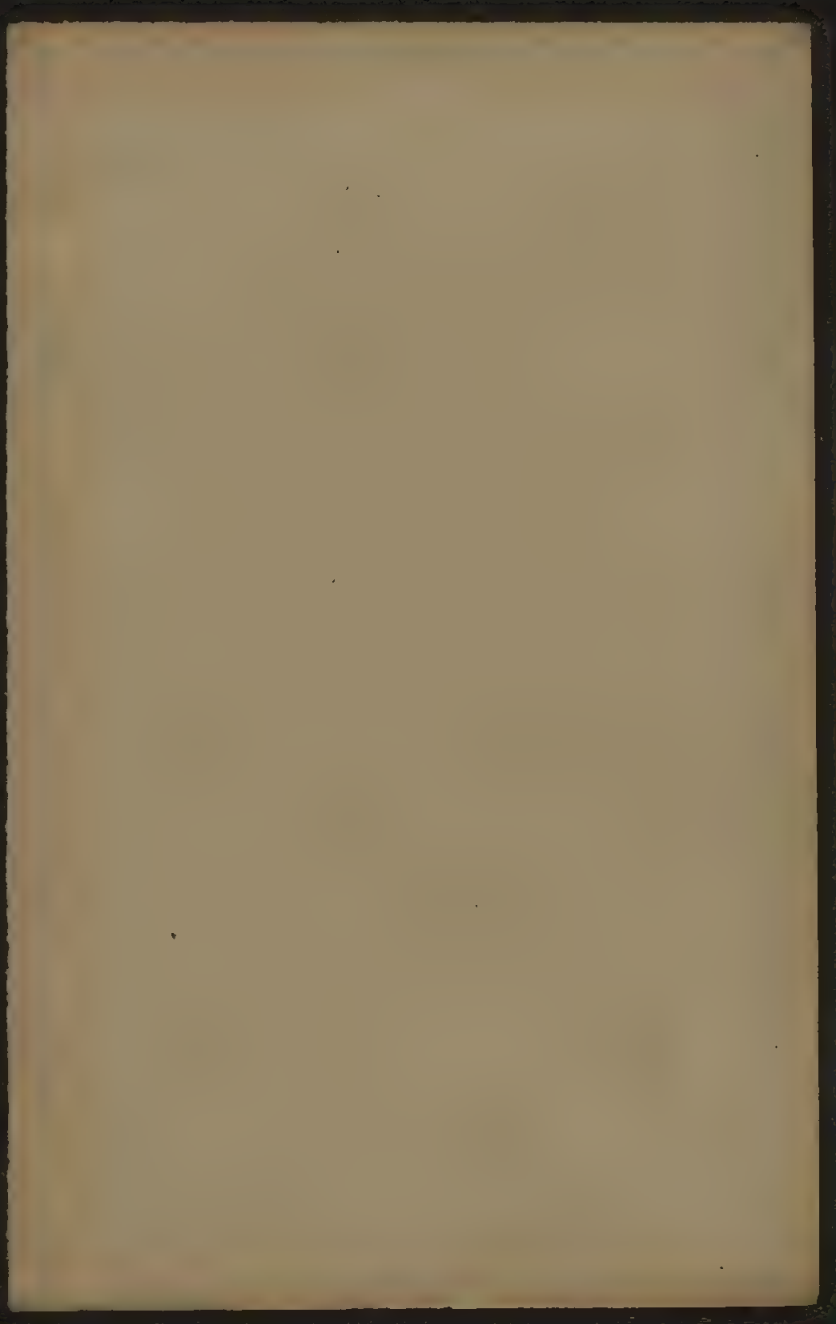

Zdrowotność i stan zdrowia w jakim

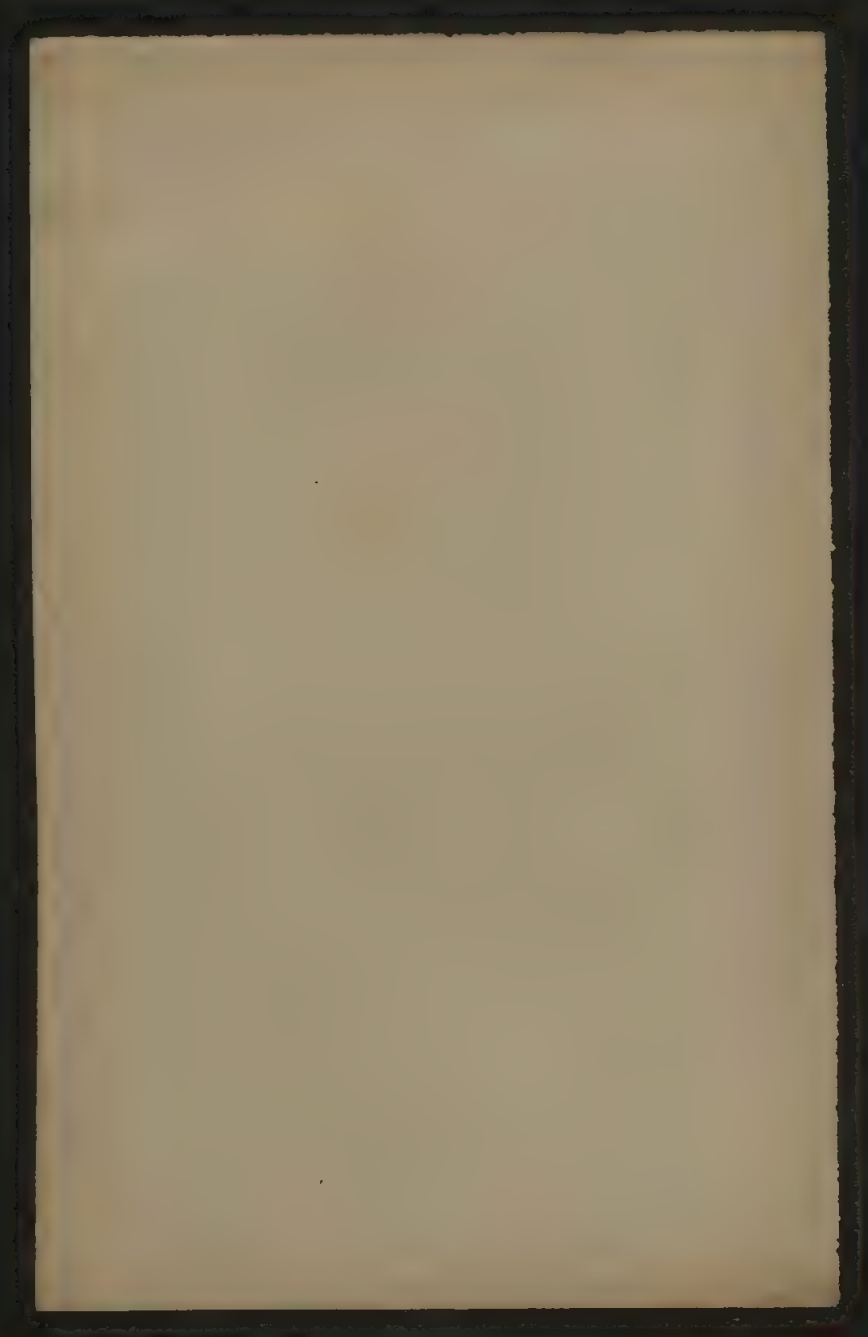
znajduje się ludność kraju, miasta itp.
„Zdrowotność miasta w tym się popro-
wila, iż oddział szpitalny dla chorób
ogólnych został zmniejszony” Now. 1882.
147. 3. „Zdrowotność w mieście, sąprze-
ż z wykaraniem wolnych łóżek w szpitalach
poprawiło się znacznie” ib. 149. 3. 8. „Fi-
ziolog i higienista z usmiechem za-
dowolenia spojrzę na ten rachunek,
popierający ich argumenta i nawoły-
wania do podniesienia zdrowotności
naszego ogółu” Qui Plurim 23. 226.
„Wyprowadzenie śmieci i odpadków z mie-
sta na wskazany przez magistrat
miejscowości na brzeg Widy, nie po-
winno być mieć miejsca, że względu na
zdrowotność miasta” S. u. n. 1885. 125. 3.

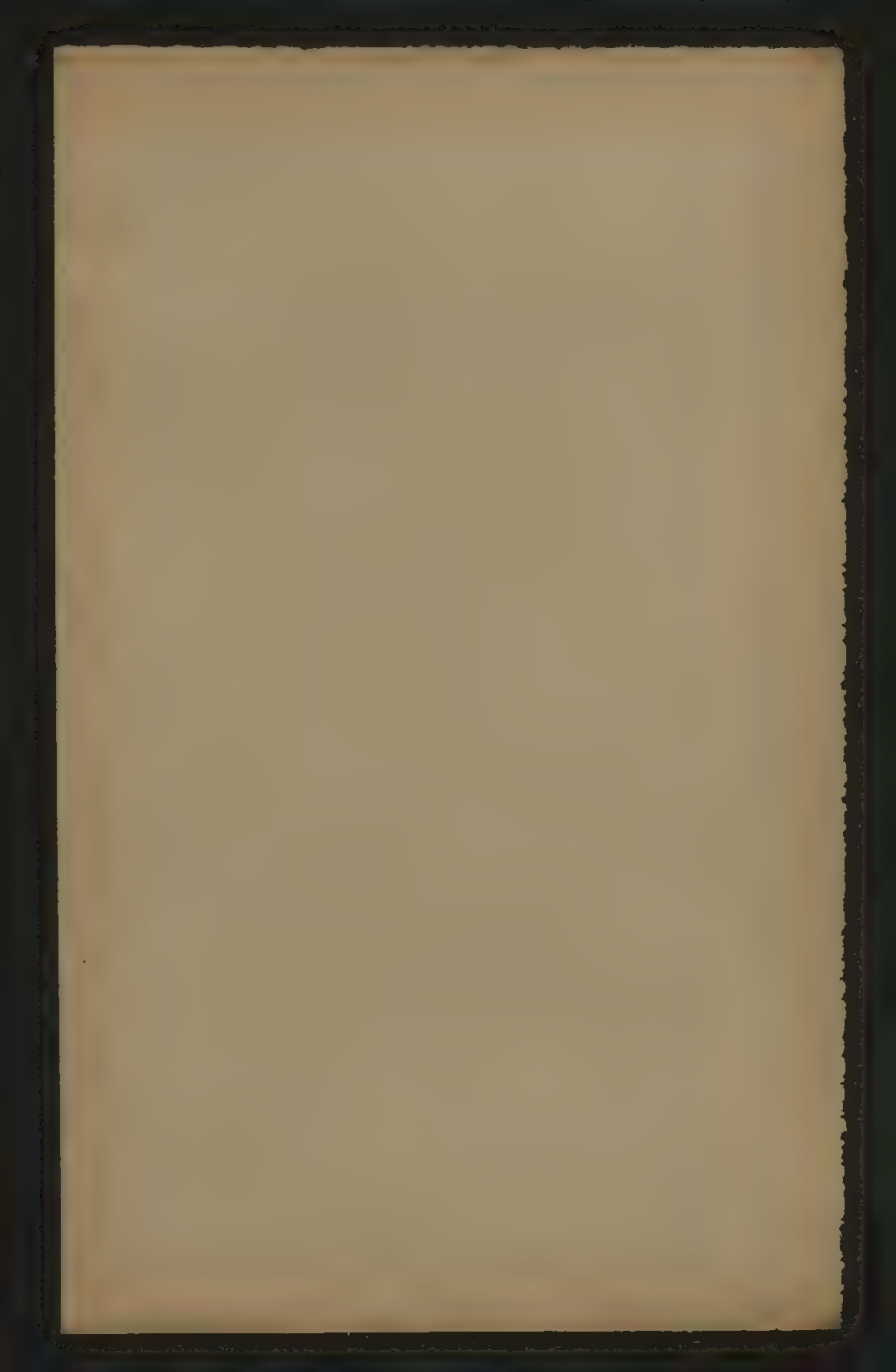
Zdrowotny-a-e, tyżczy iż stam zdrowia, zdrowotności, „Organizm człowieka składa się z pierwiastków organicznego i nieorganicznego pochodzenia, których właściwym stosunkiem utrzymuje rozwój jego i stan zdrowotny w normalnym stanie” „D. J. Skarbn. Natury 23. 142.” Byłoby dobradzijszym dla ludzkości, gdyby każdy nowo narodzony już dom miał dobre urządzenia wentylacyjne. Wartość zdrowotna mieszkań podnieśliśmy już w skutek lepszej wentylacji „Kur. Codz. 88. 241. 2.

Lorkato - a. u. gw. Kwieńcisido. lud. Salęrk. Sib. War.
1849. 3. 348 f. przejrzało

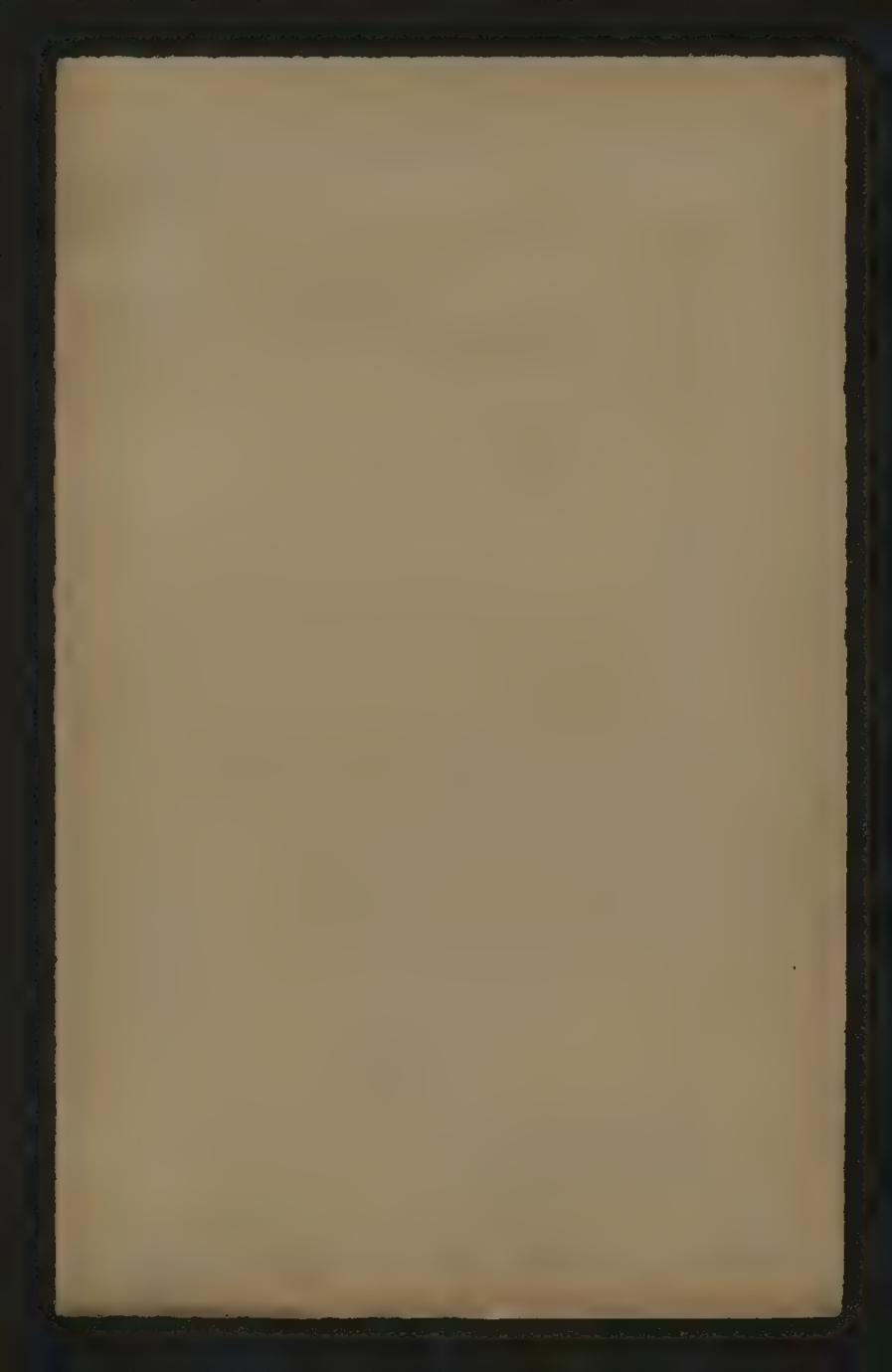

Łdziębdrążka - a. n. Łdziębdrążka - a. n. p. o. p. a. n. b.
łdziębko, trawierka, trawierka "Ja u nich
stwierd, co dzieje go widuję, myśli panu maj
stawa że ja go u najimniejniej rze czy
mam! an łdziębdrążka "D. Dot. Pod bu
na 21.

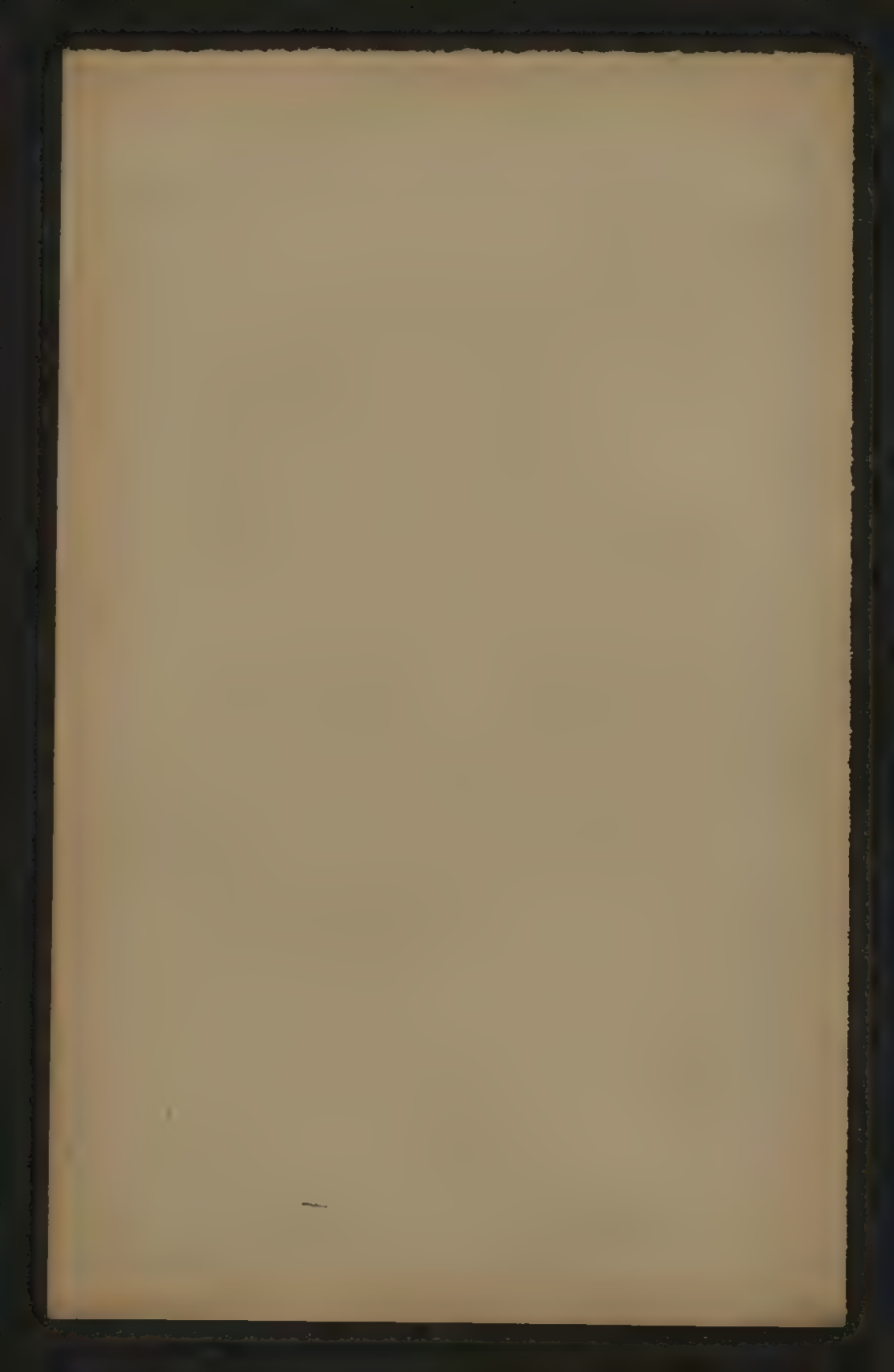

Ždíbelko, Ždíbelko-a n - ^{pop.} & prayslovatstvo.

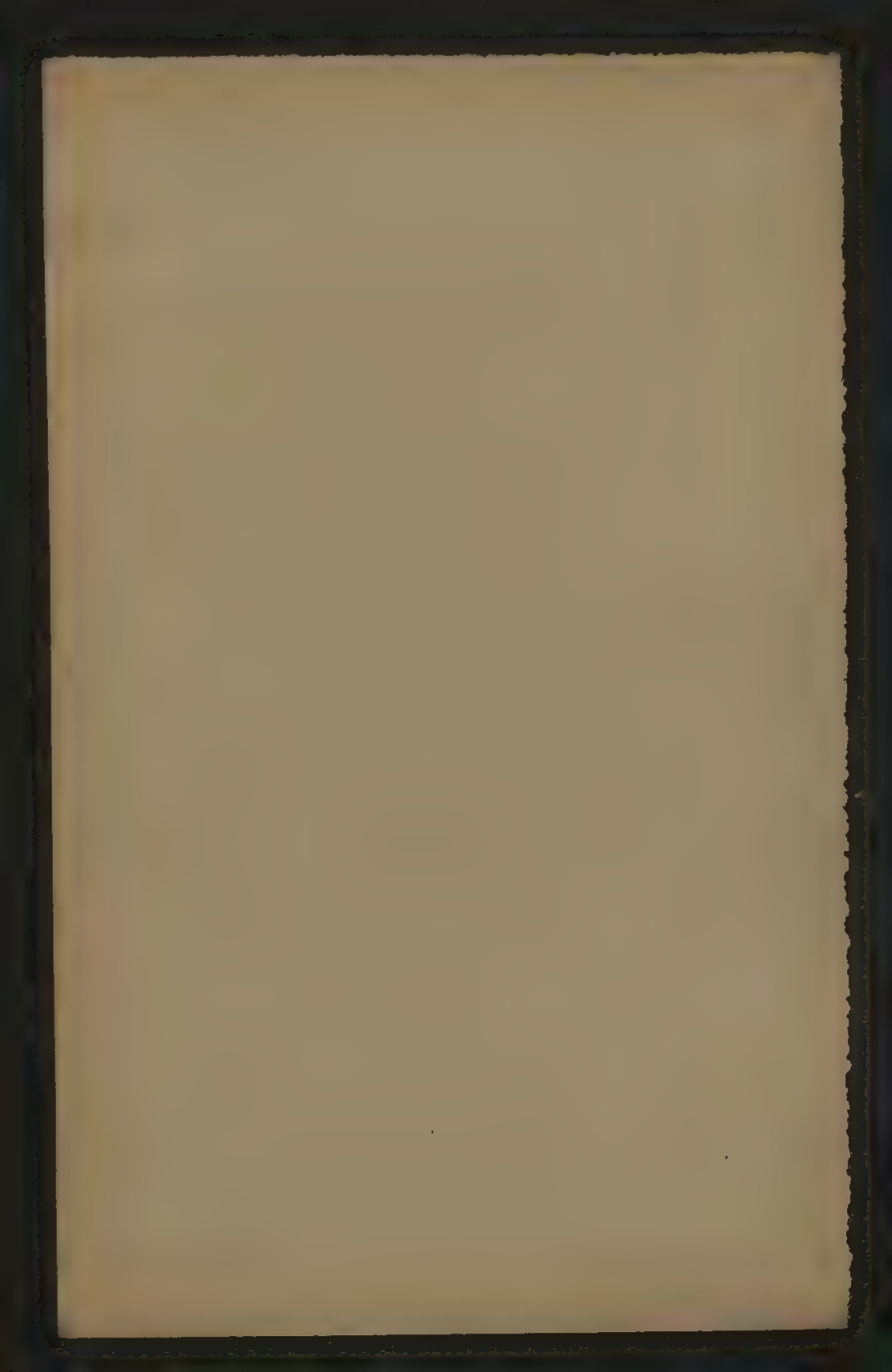
trovaz, trovacz Ždíbeluško adv., kogo
kuchem ždíbeluško a to mu dam jablevico,
kogo kuchem trovacz a to mu dam gru
vazky " O. Koll. Kuj. 2. 213.

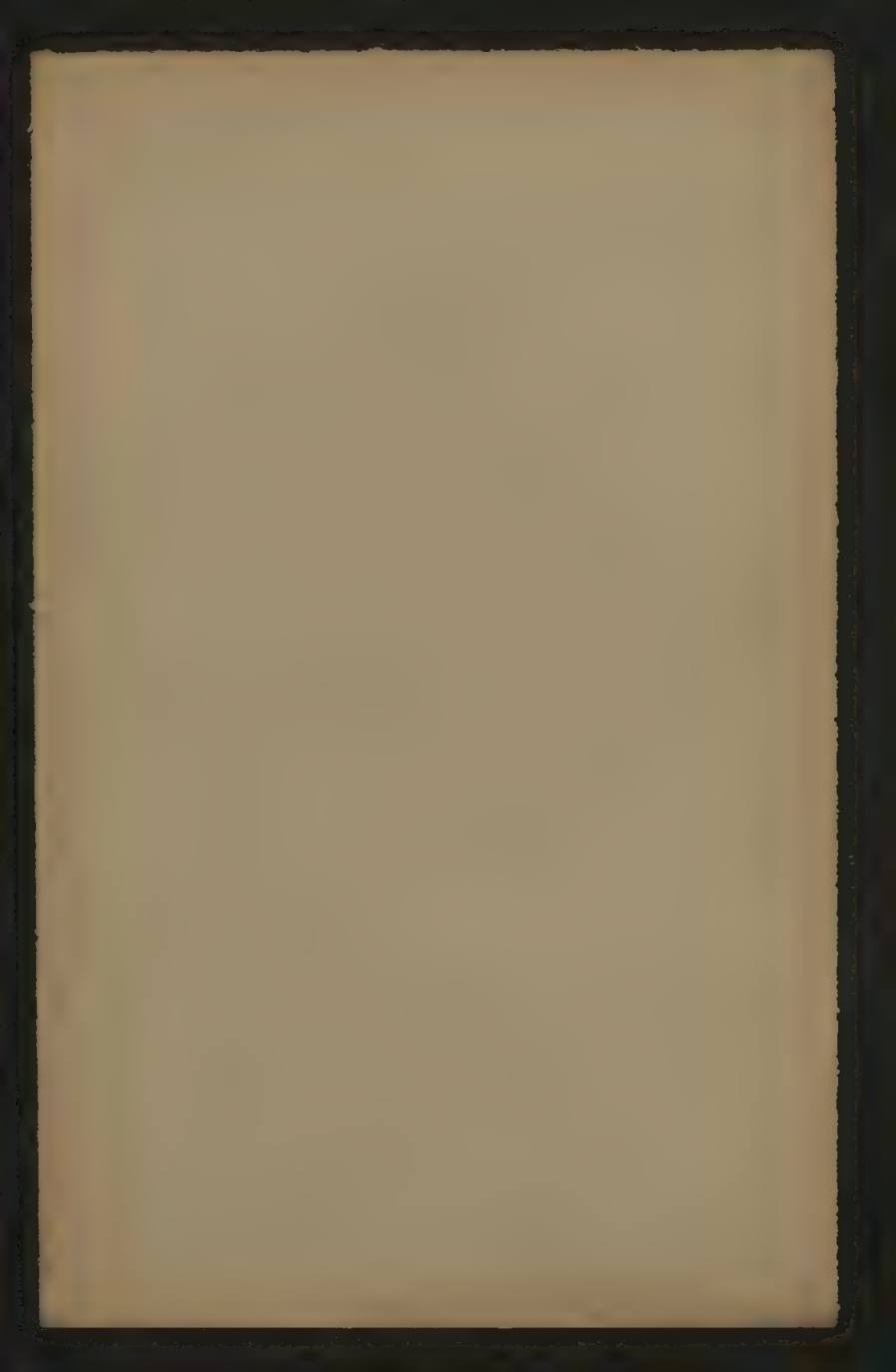
Khicinnienie - a. u. b. t. m. p. p. a. d. i. s. i. e. w
stau podobny do khicinnistwa „Wykly
skinal oblaganie i khicinnienie
Starosiny” J. K. v. Str. 1878 53

Łdxić lić-it i w. m. dnu. p. p. k. w. a. l. i. k. w. p. u. g. i.
u. d. o. w. a. p. u. m. e. n. u. „S. w. a. y. w. t. e. r. m. i. n. i. e
u. w. a. e. w. i. a. . . K. a. j. s. t. e. n. p. o. p. e. d. l. i. m. y. t. o. i.
u. i. o. n. a. k. k. d. x. i. e. l. i. ” A. b. i. w. i. s. t. N. o. w. 1878. 140.
„Ł. a. d. n. o. g. o. k. m. i. e. n. a. n. i. e. n. i. a. p. r. o. w. a. z. w. i. e. t
u. i. o. n. o. g. o. s. a. d. u. n. i. e. b. y. ł. o. j. a. g. o. i. n. o. u.
p. a. p. z. k. d. x. i. e. l. i. t. o. n. a. ” A. b. i. w. i. s. t. 1878. 8

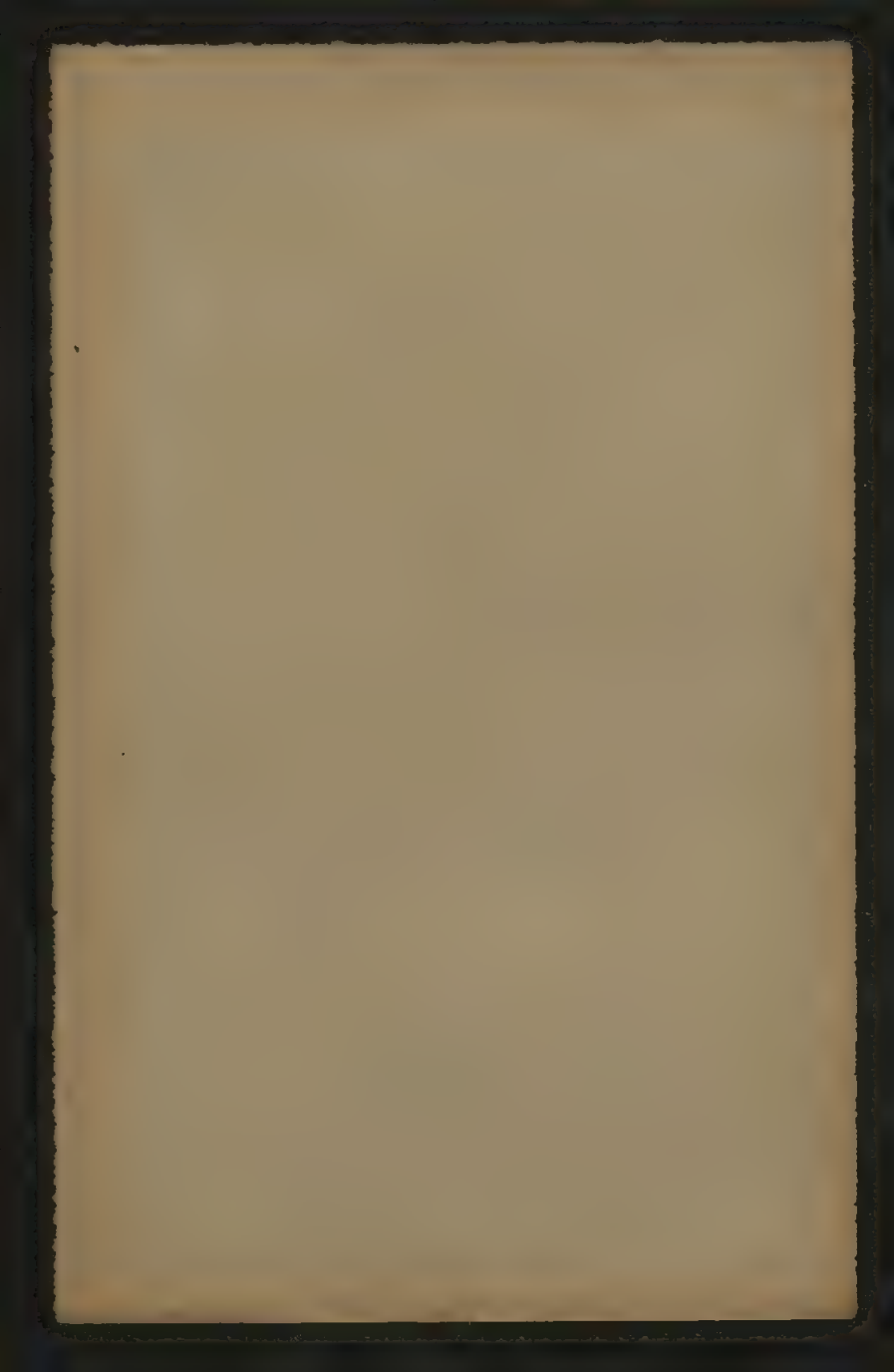

Łódź - a m. adw. i spieraw Łódź - si. m. inig
megkie, slowiańskie of. kłócie "Ł mto
dym Łódźsiem poznatom się na uau
kach będze razem" Łódź. kłó. kłó. 1878. 29
"Ten nasz Łódźsiem zto kłósty kłó-
wa" A. kł. Fr. Dnie 7. 253.

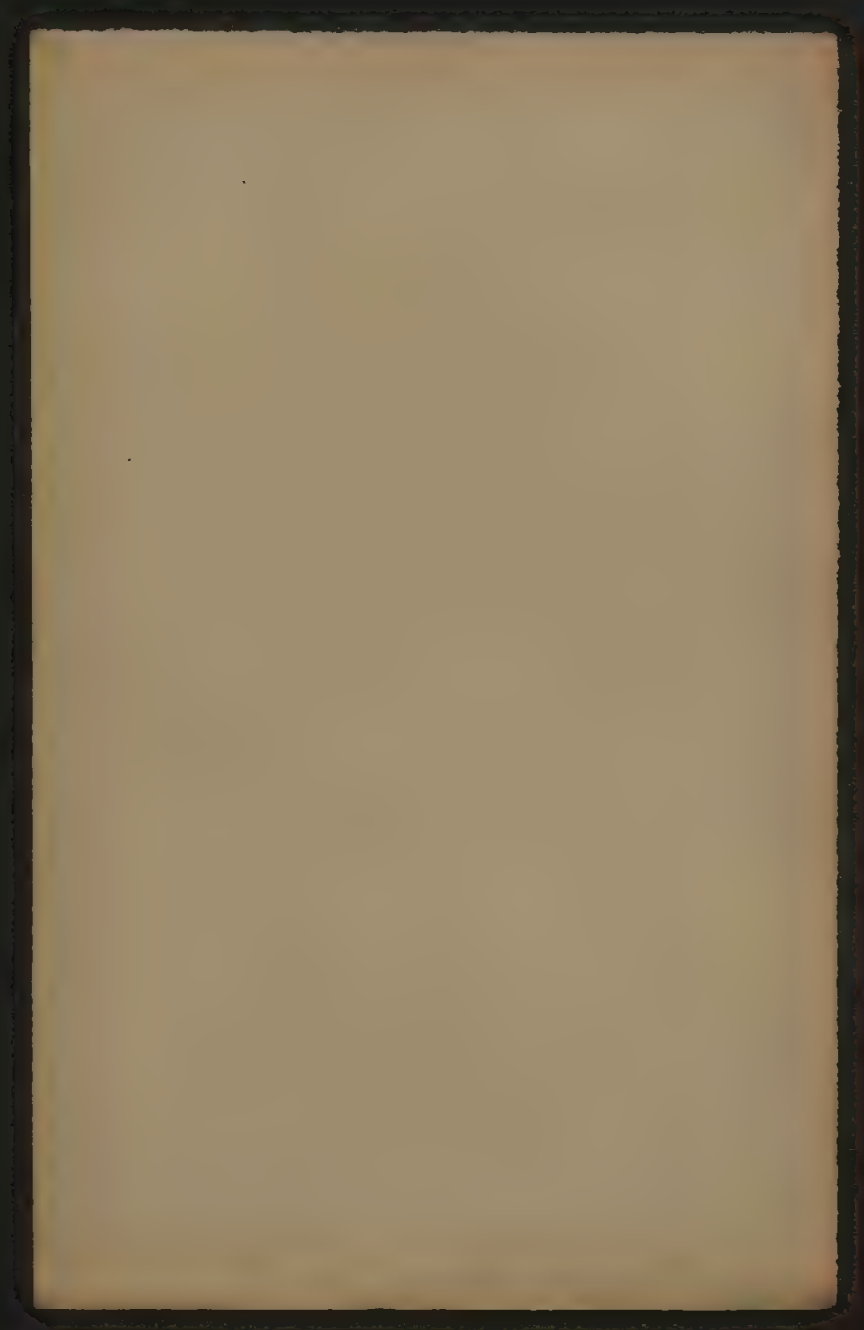

Łdxiwici' i'g - at - a st. xaim. udku. - nad kim, wy-

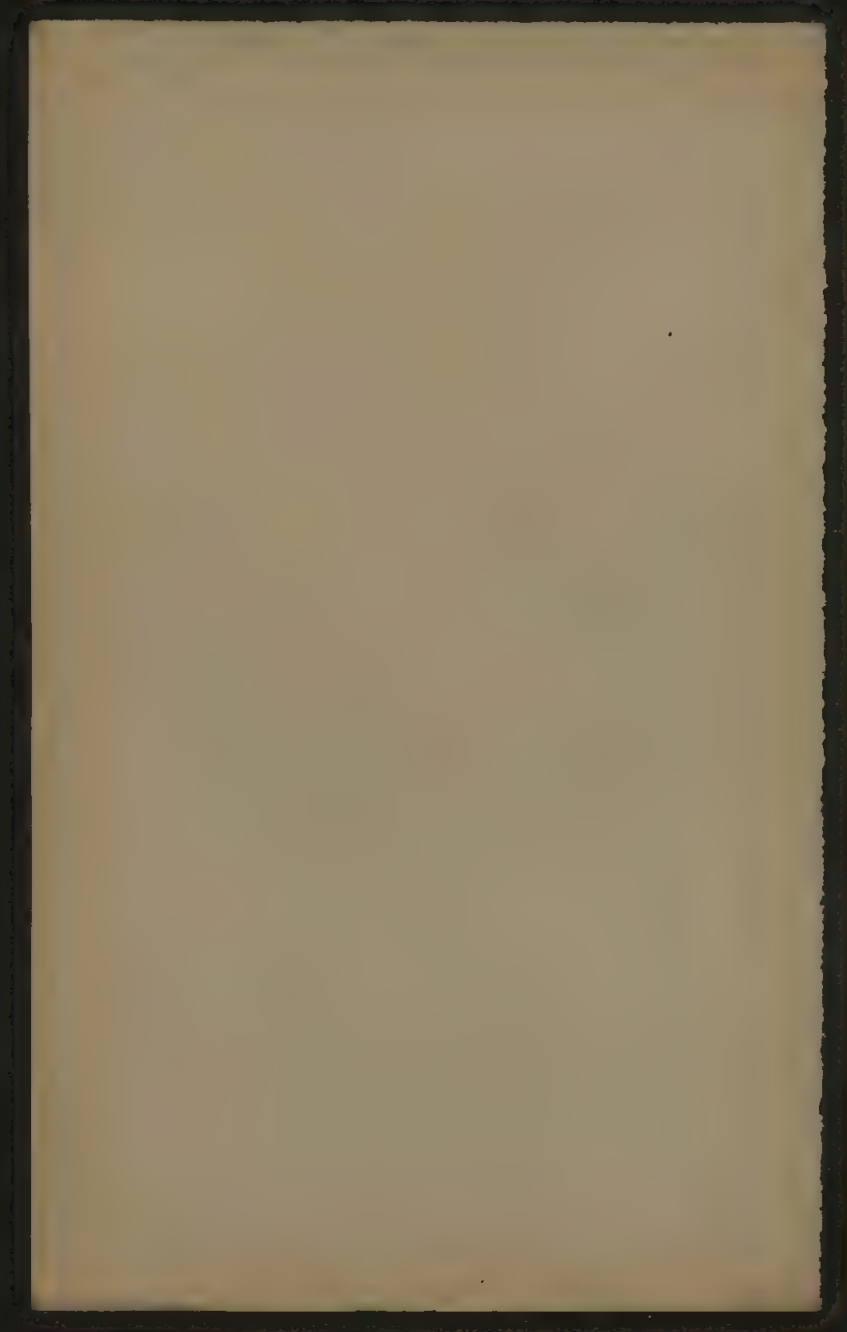
dxiwici' nad kim, Dzwinski' z kogo
strosic', brai' kuzo na kely, Jwa' ja go
namaz, i' pokanie ja jemu, kedy dwa-
pai' owianego walcuica, i' Sieg-ci'
ja owies, jak go mój ojciec siewał,
ale Łdxiwici' i'g nie dam nad moim
podem nikomu, cho'by tén siewał
i' same Dukaty. "Z. Kark. 2. 20." Nikt
nie wprowadzie nie do kucha, nikt nie
nad nim nie Łdxiwici', nikt z niego
nie wyjdzie, ale tén nikt do niego ciele
słowa nie mówi "ib. 66.

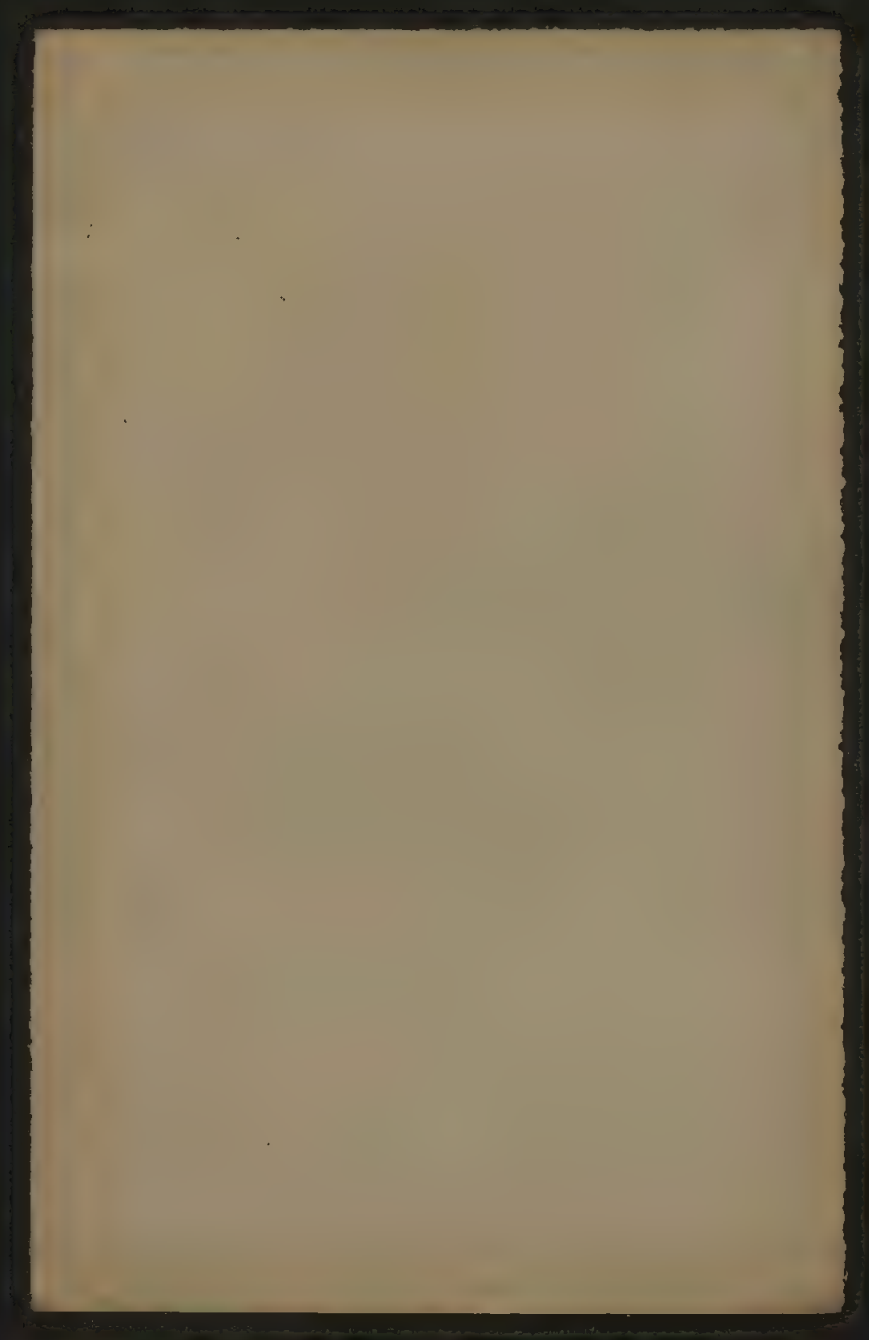
Zbierac' - at. a st. m. udku. z praejnowci, praeu-
kai " Gdy myslat o tem, xal go zbierat
nieumieruy " Z. Kart. 5. 83. brat go xal
od st. brac

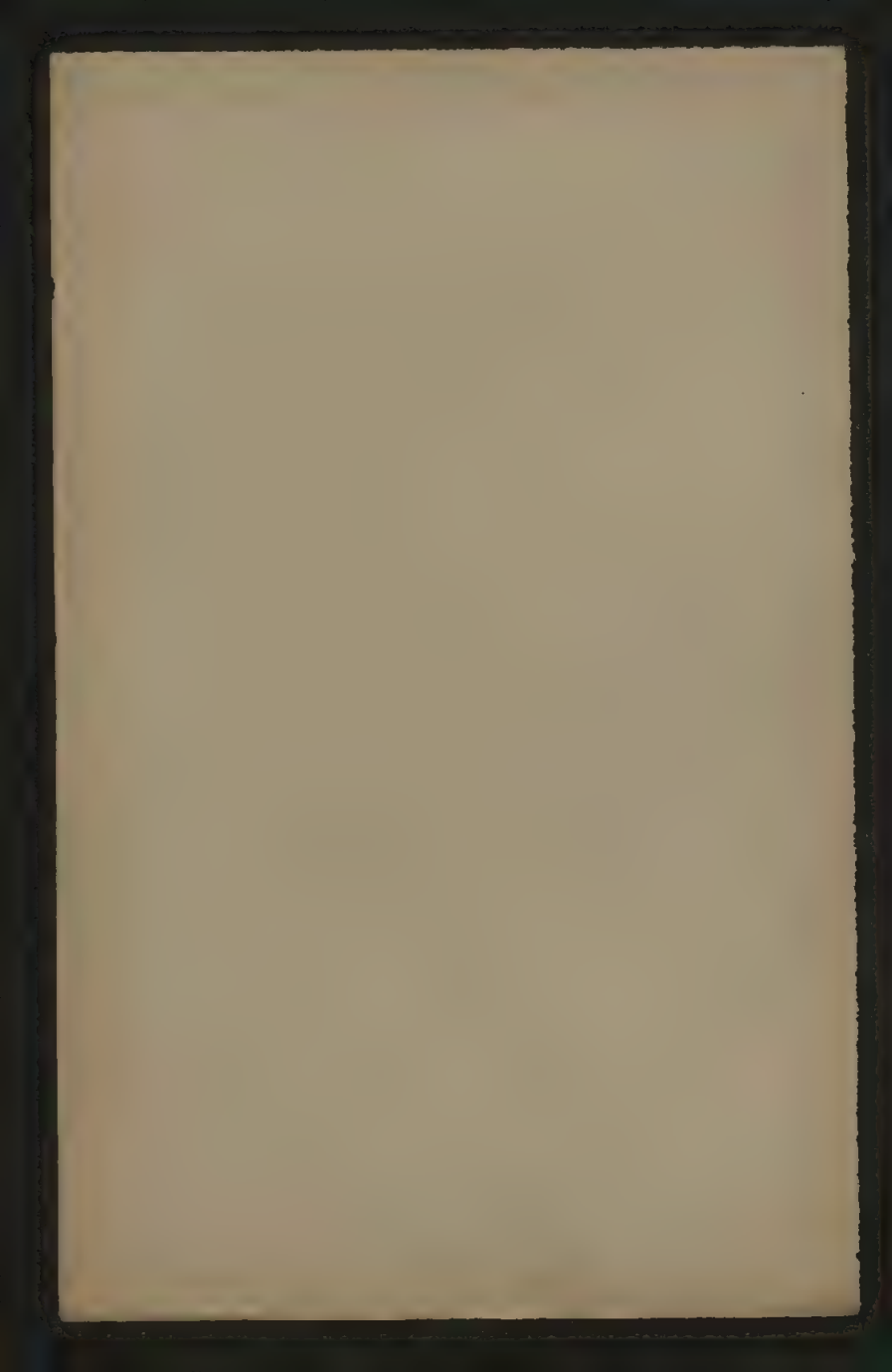
²
Legiermistrz - a. m. prow. z niem. Seigermeister.
nem. kegarmeister „W jednym miejscu
kegievmeister był” Smęty C. Kol. 1. 235.

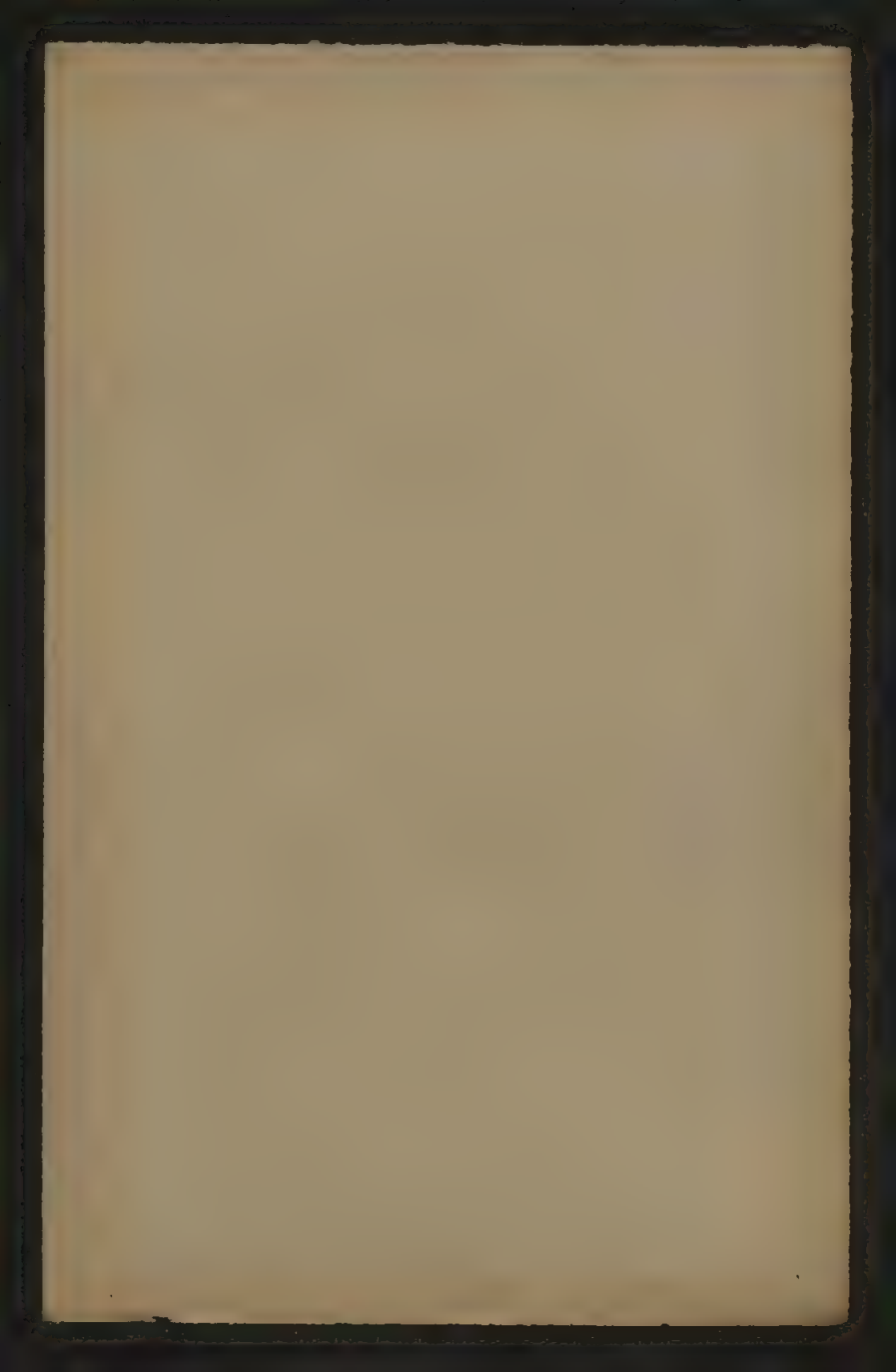
Zemgļec'-āļeje sī. nīj. Dku w nīknej klauē i' u
lūdu pūvss. kam. Zemdlec', kossia listy
w kīgta listow nie kytata, co por'icata
na podpisu padla i' zemglata "c, kol.
1. 268.

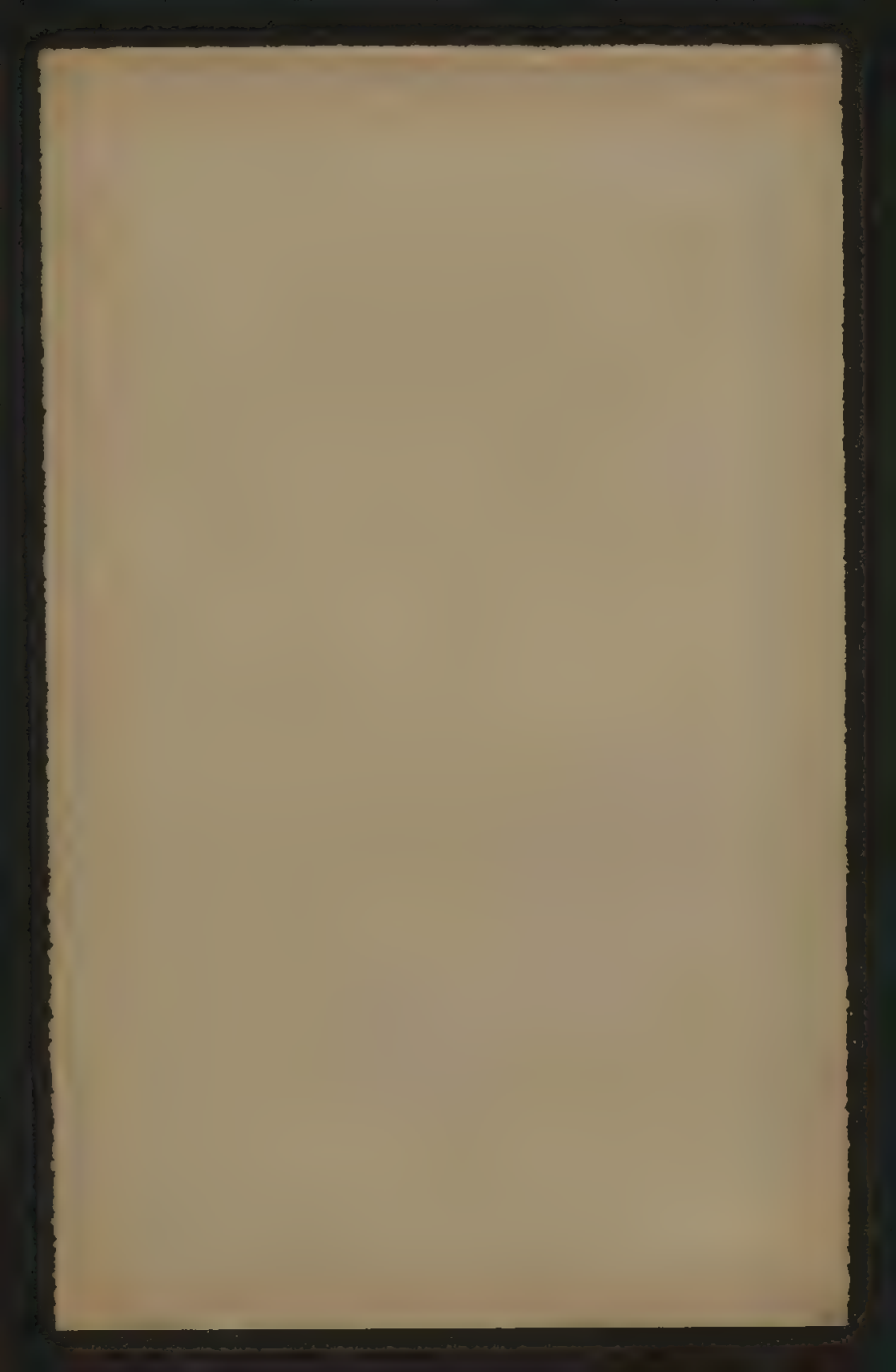
Zemla, Zemelka powst. nem. butka, Daje się
stypni na Sztajskie Dib. war. 1849. 3. 347 i 348.
war. niekiedy w Kuj. Pl.

Zenit - u m. bez l. um. „W astronomii punkt
wierzchołkowy nieba nad głowami
naszemi, z arab. samit, wślc. Droga
prosta; a polem zenit punkt przecie-
legły nadziwowi; od tego samego wy-
razu z poprzedzającym przedimkiem
as-samit pochodzą inną terminów ari-
metyk, argument porównotek „A. M. M. M.
Kłodz. 145. „Mnie gwiazda wspomnienia
zabłyła z zenitu „M. Pawlik. Sam. Kł. 21
z persp. „do zenitu, u zenitu „najwyższy
stopień myślenia, wyuczenia. By-
liśmy wszyscy pijani co się narzywa;
wesołość nasza dowała do zenitu „H.
Siemk. S. pol. 1876. 5. „Srebrszi panny
klasy i nadzijsi para Augusta docho-
dzą do zenitu „J. Korman. 1. 59.

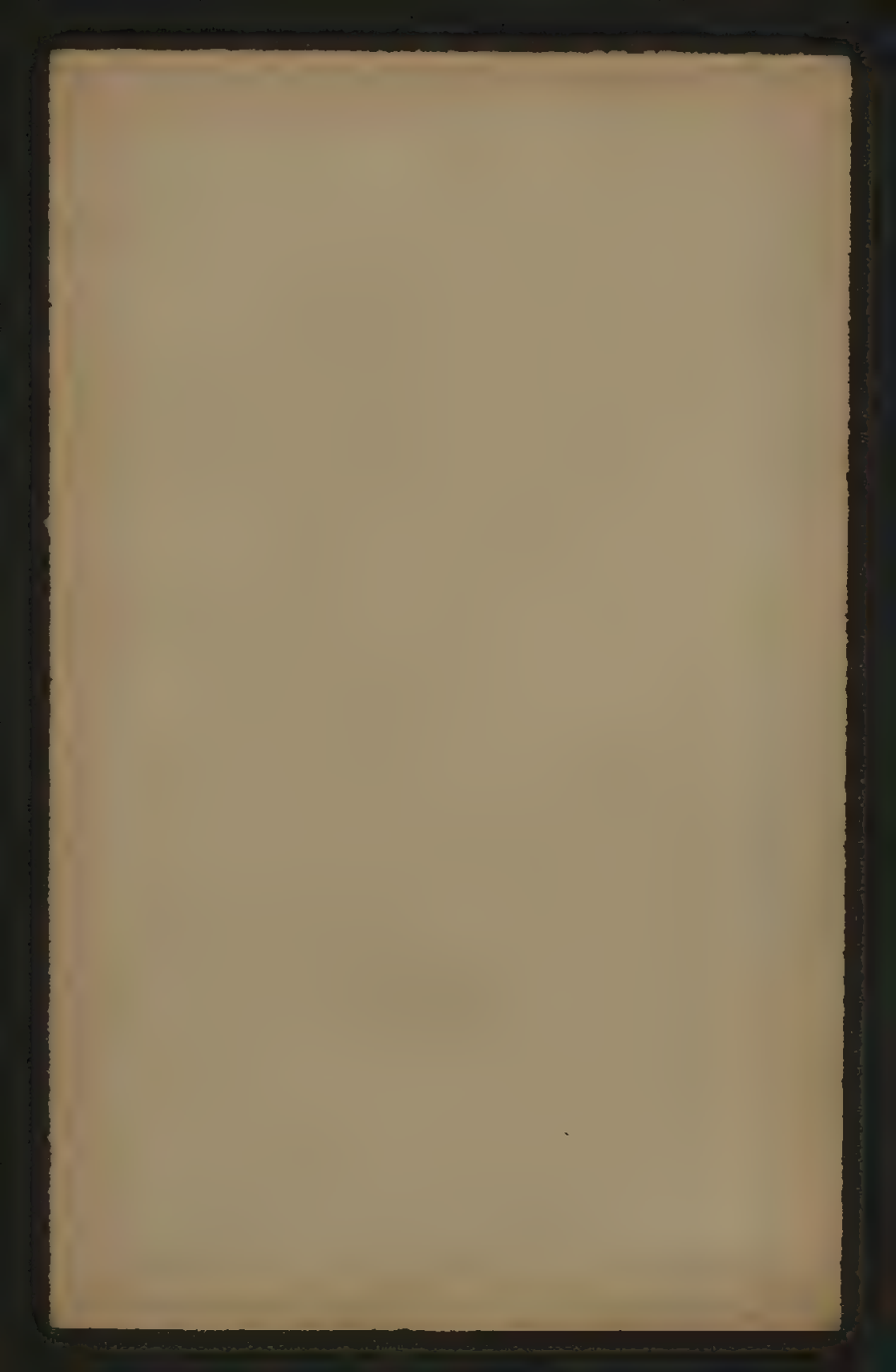

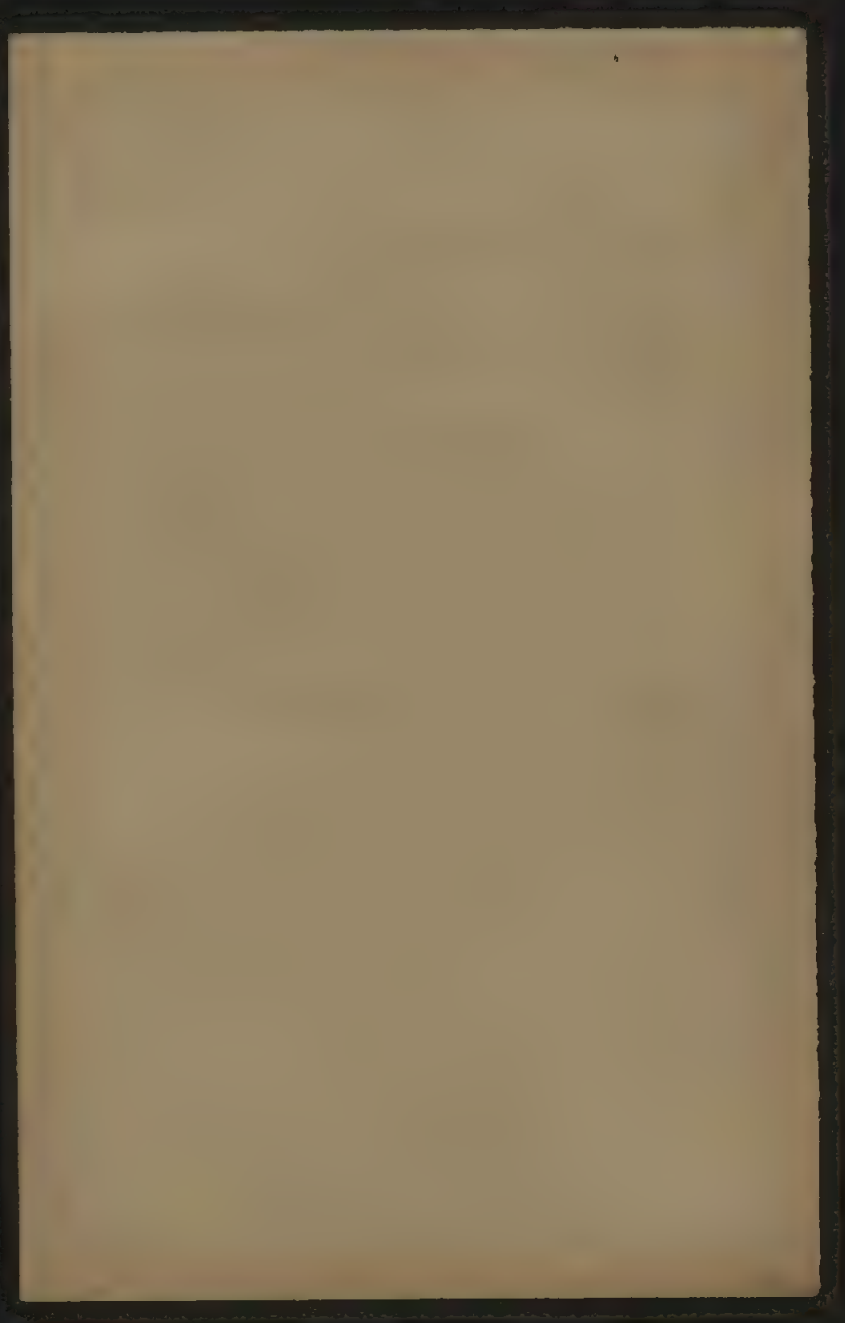
Zenobia - j. z. imis kubice „Podobno pač Ke-
nigraus mišad vidoki na pačuz Ze-
nobia“ J. Kocem. 1. 181

Zenon-a. m. inis myskie „Womajomij wy-
tchika z pamiem Zenonem” T. T. Jęzi
1. 132.

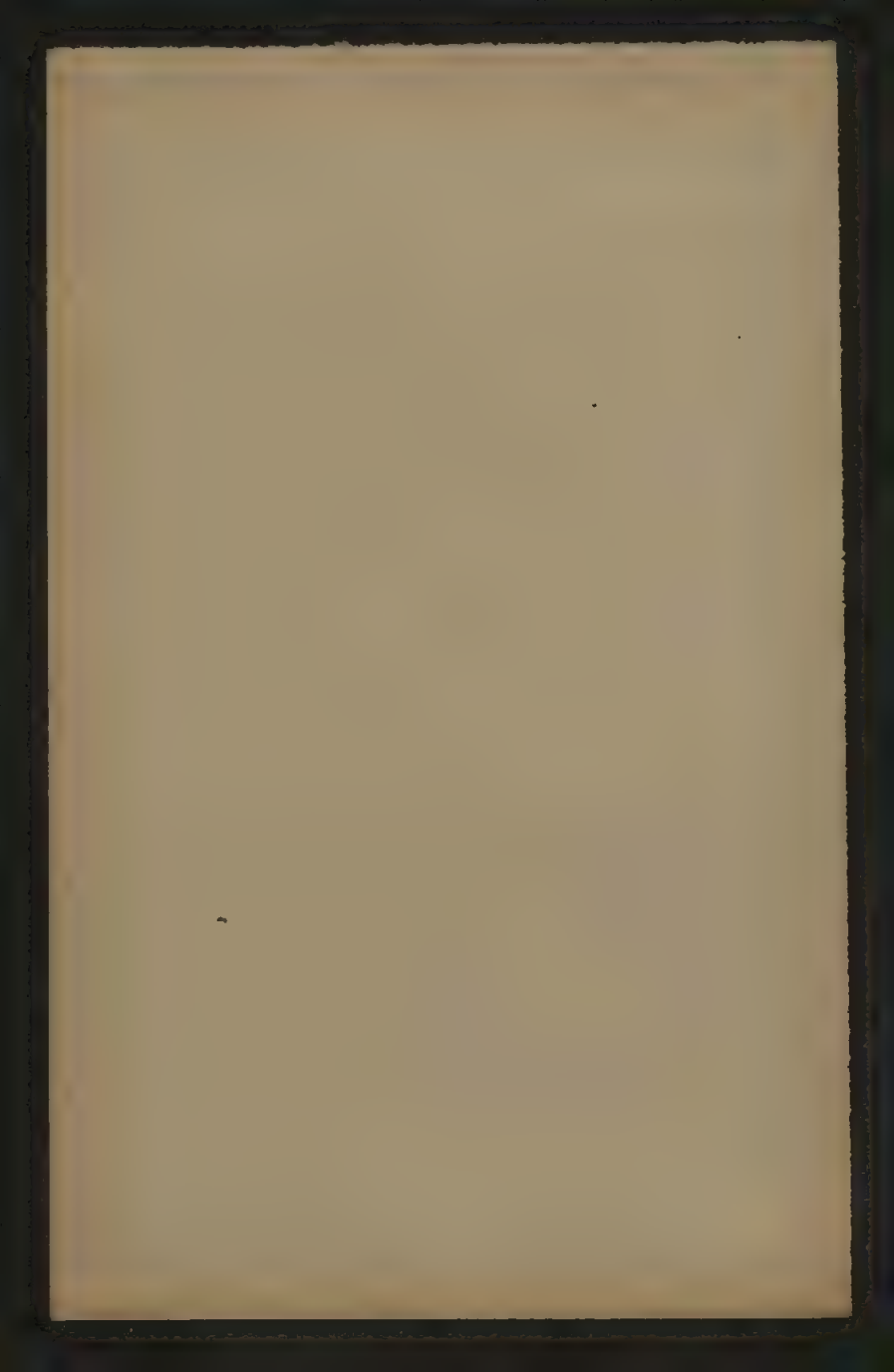
Zenonowa-ej. z. koma Zenona
„Haudhica kmalasta w paui Zenonowej
prawdziwego amista strisa i opichuna”
ib. 193.

Zelga - i z. bez tnuu prow. odwili po urrozech

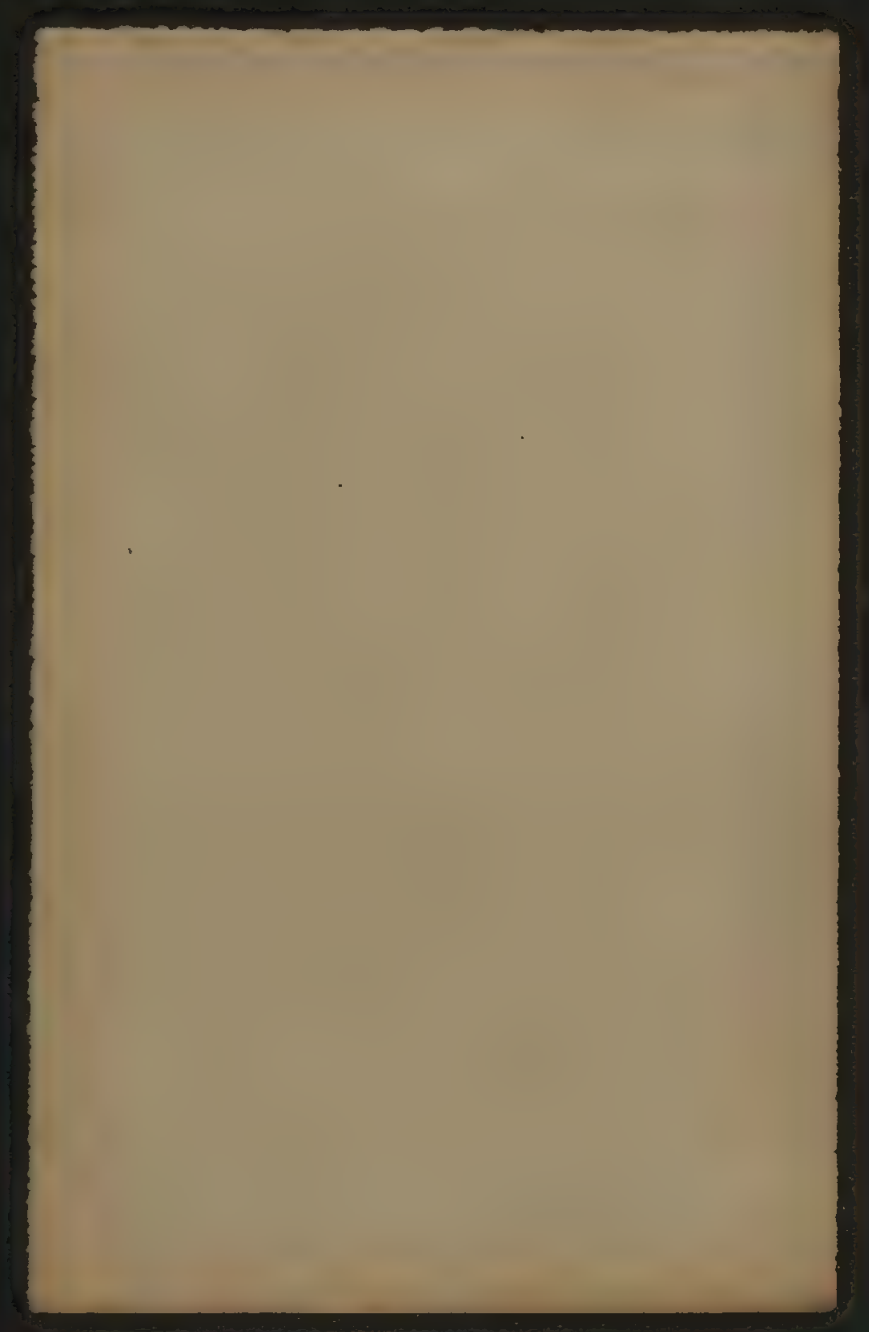
Zelhec' - al - eje st. nij. dnu. mówige o
stanie powietrza, tzejrayne się stai
„mwa zelhat” albo nieobisue, po
tych urrozech jakos zelhat” ciepley,
krosnij się robiło.

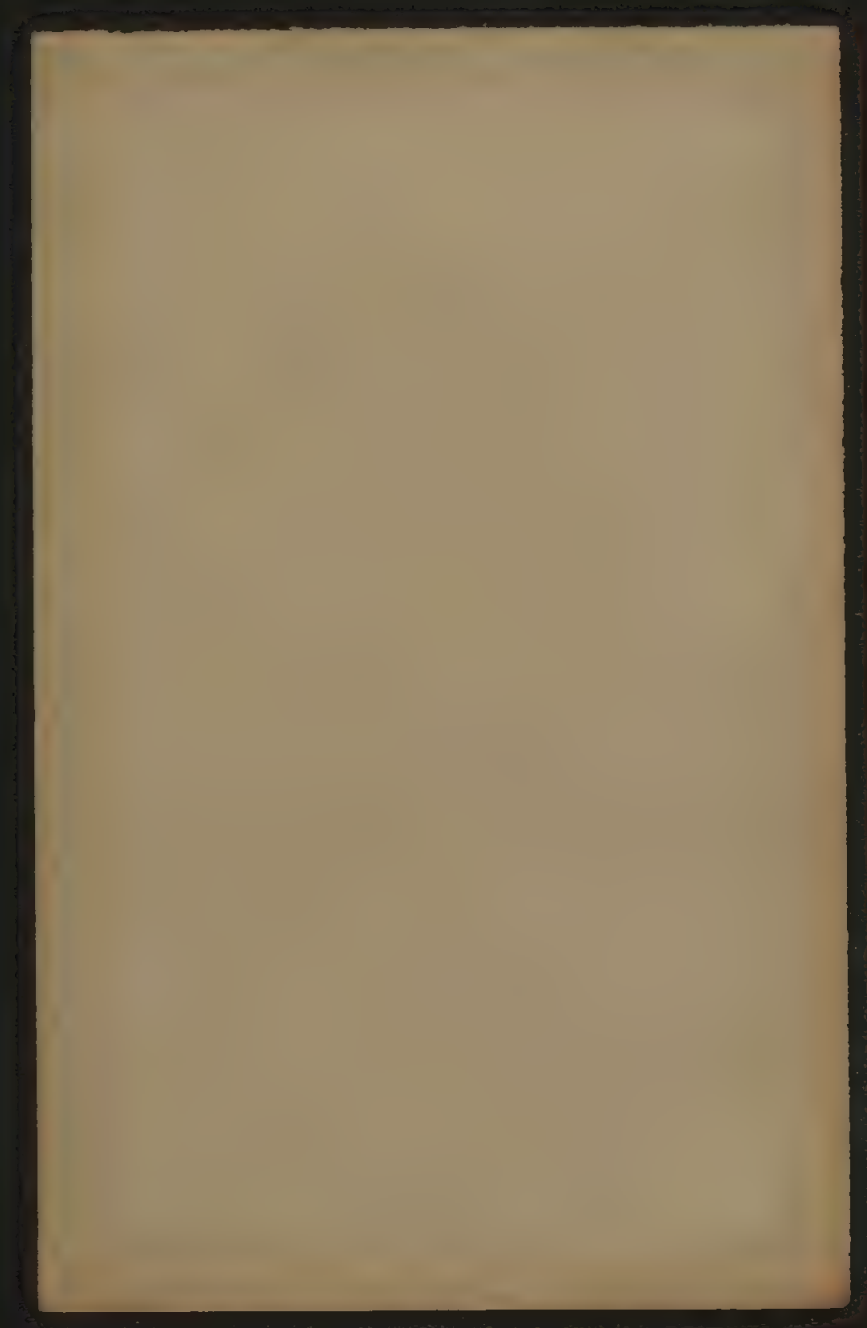
Zyrkai

Zerkai - at - a st. ex. ndkn. Zerknagi - g. t. knie dkn. rus.

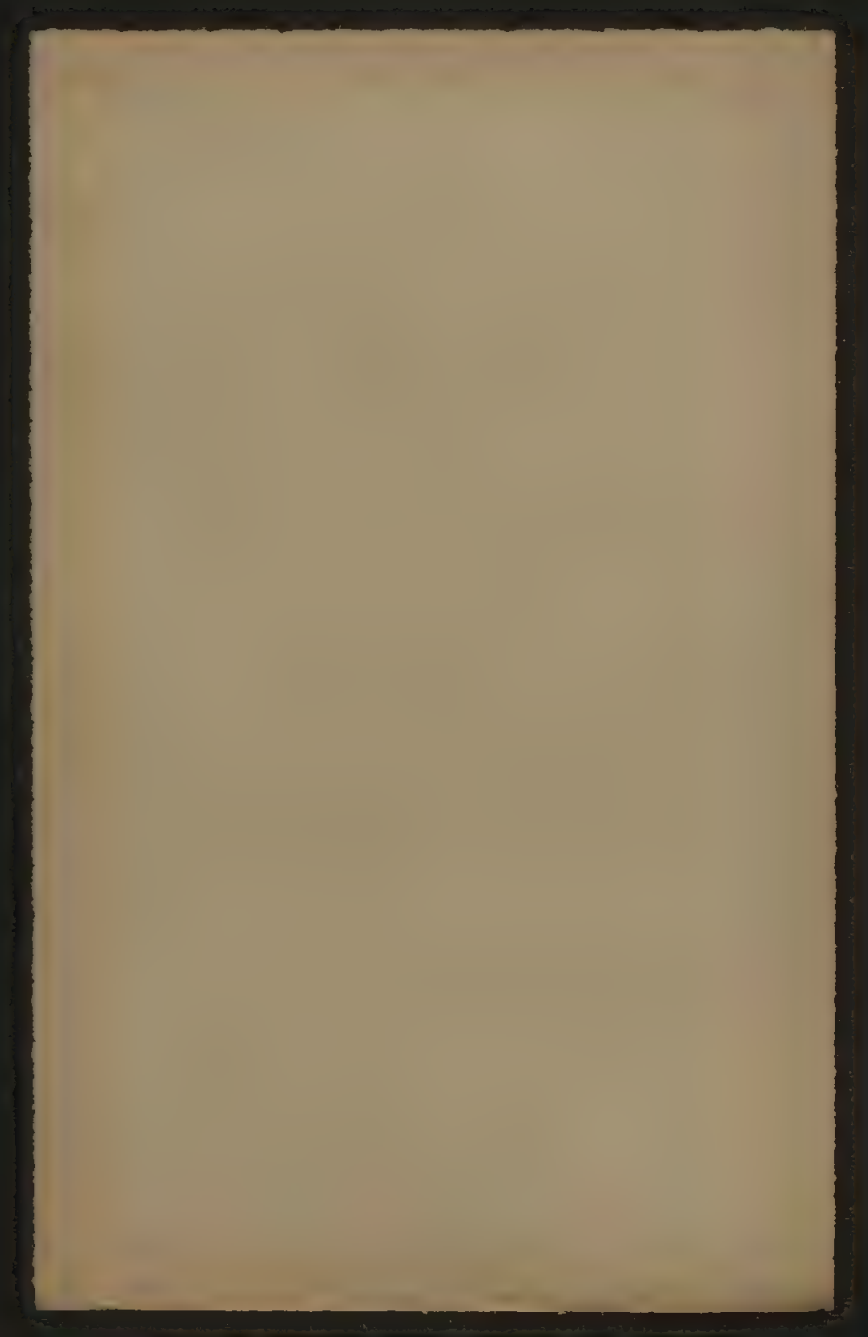
zyzem, a pod oka patrzeć, ~~rozważać~~
spoglądać ukradkiem „Co chwila zerkła
z podłoga na swego towarzysza i radby
zawiązać jakiś rozmowę poufny” Ust.
Łoz. Czar. Matw. 109 „Ces’ straszenie ja
kos’ takomie zerkam na Karię, jakbyś
jś świat potknę” A. Wien. Nad Wiaty 58
„Jak go robarzeli, ino po sobie zerkne-
li” J. Kwak. Tyg. N. 2. 5. 314 „Jaki od ma-
su do czasu zerknąć na dzieciny, a
tu toż byto w szkole studjował taki
u” Kl. Żm. Anan. 1887. 42 „Zyrkai si-
wem i petnem chytrosci okiem” J. Ko-
wacz. 1. 16 „Gdy zerknie wspania czar-
ni jak tawki, to choćbyś w trumnie le-
żał, to cię przejdzie ciawki” Kl. Żm. Anan.
1887. 43.

Zero-a-u. Zero-zer um. mil, w wrytuchyie
cyfra sama proz us ni ne znaezya
„Integralny rachunek nie wiele się
przydaje, zero od zero-zero, przyszedł
od ryda.” W. Syroh. Gaw. 4.99. Ł. chto-
wiek bez żadnego znaczenia, wartości,
wzrostu, nie mający własnego zdania,
którego rachuje us na mi „Znam ich dawno.
Sama pani piękna jęzwe i miła, on
sam - kupelne zero, w grunnie nawet,
nie chy człowiek” J. Kraś. Wiek 1878. 56
„Chyż wam opowiadacie historję, która
bądźcie miała bohaterami zero, a je-
dnakże przewyższają z ciekawością.”
J. Miliński. Tyg. N. 1. 46.

Żerwanie - a. n. nia - wań - um. Domyśla się tu z. sto
sunków, rozbrat, Zachowaj przyjaciół Wa.
ctwa.. Był nagle Żerwanie nówie skanówkę
dla świata roztanie.. "A. hr. Fr. Koru. 2 60.

2
Leringe. or. Dm. & tryw. wybric, ciawiczy

" Powiadanie, że jak raz jechał przez jidie.
a wroceniem po kborie to ja kora, aife "

Śluz. sad. w Oczewie 9. nov. 1882. 285. 3.

& tryw w mocz uwal znowydzia, skrytylu.

uwal & sig st. zaim spic'ie jak bela. jak uo

bohu stworzenie of urazgi'ie, uarazgi'ie

zerrinisty. a c. spity, skuty, urazgi, schlaney

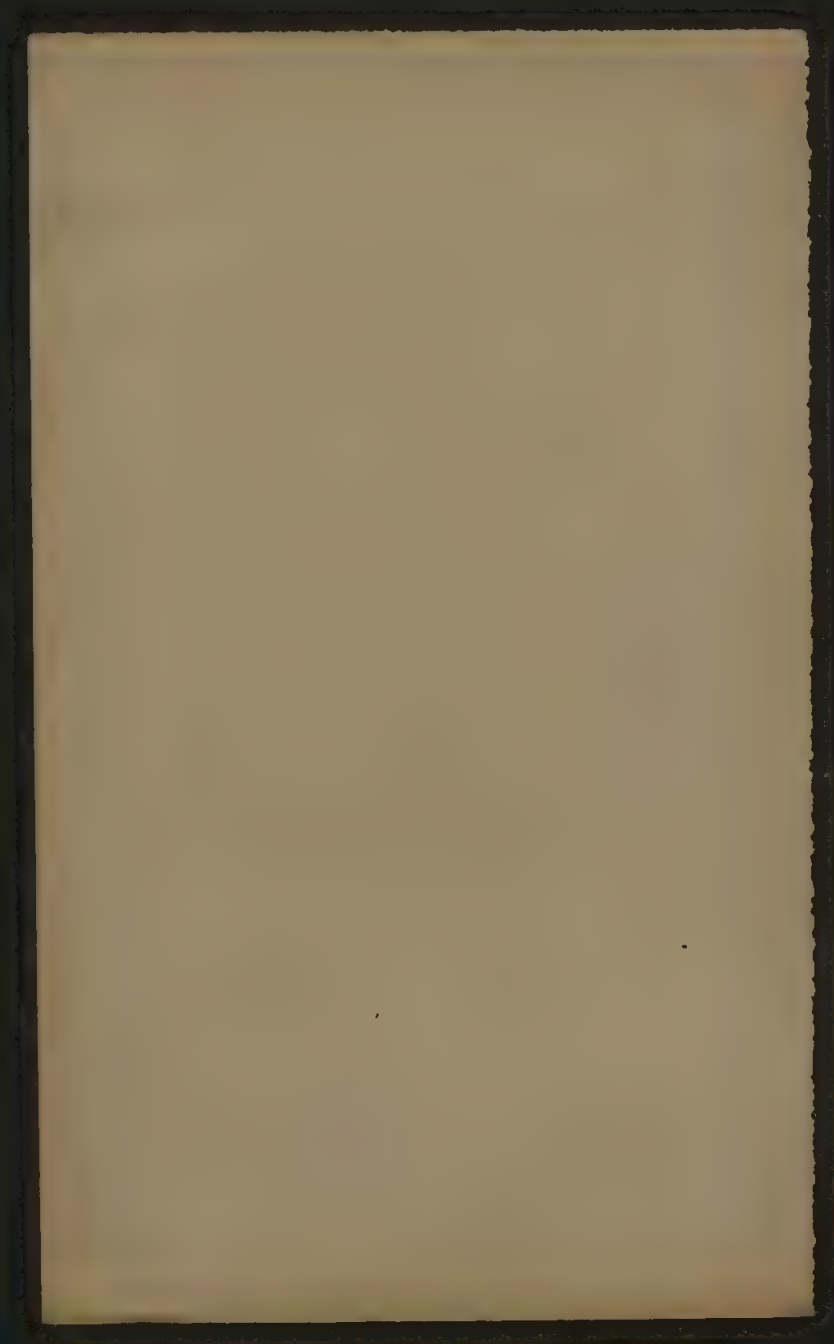
" Zaim powołania do domu zerrinisty " Kur.

Swist. 1871. 67. 1.

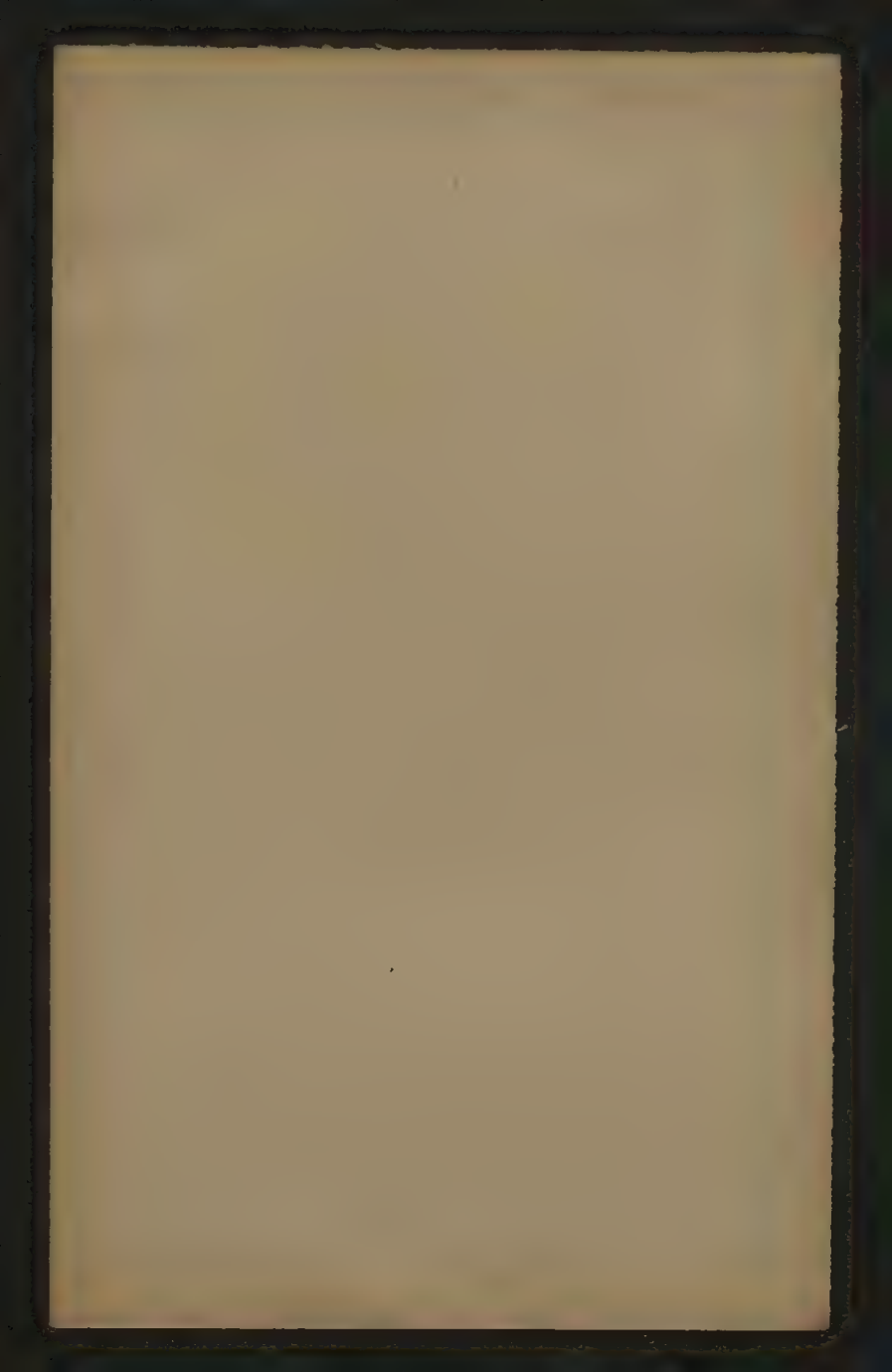
Зестроі́-і́т-і́ ст. о. д. кн. устроі́, убралі́, уыстроі́

„Ледвіе і́сна уыбі́та, нѣ́гѣ́ компані́
уоллѣ́дзі́ зестроі́, оуы „Спусі́ мѣ́ну. 101.

Žestvrelai'at'a iutku.

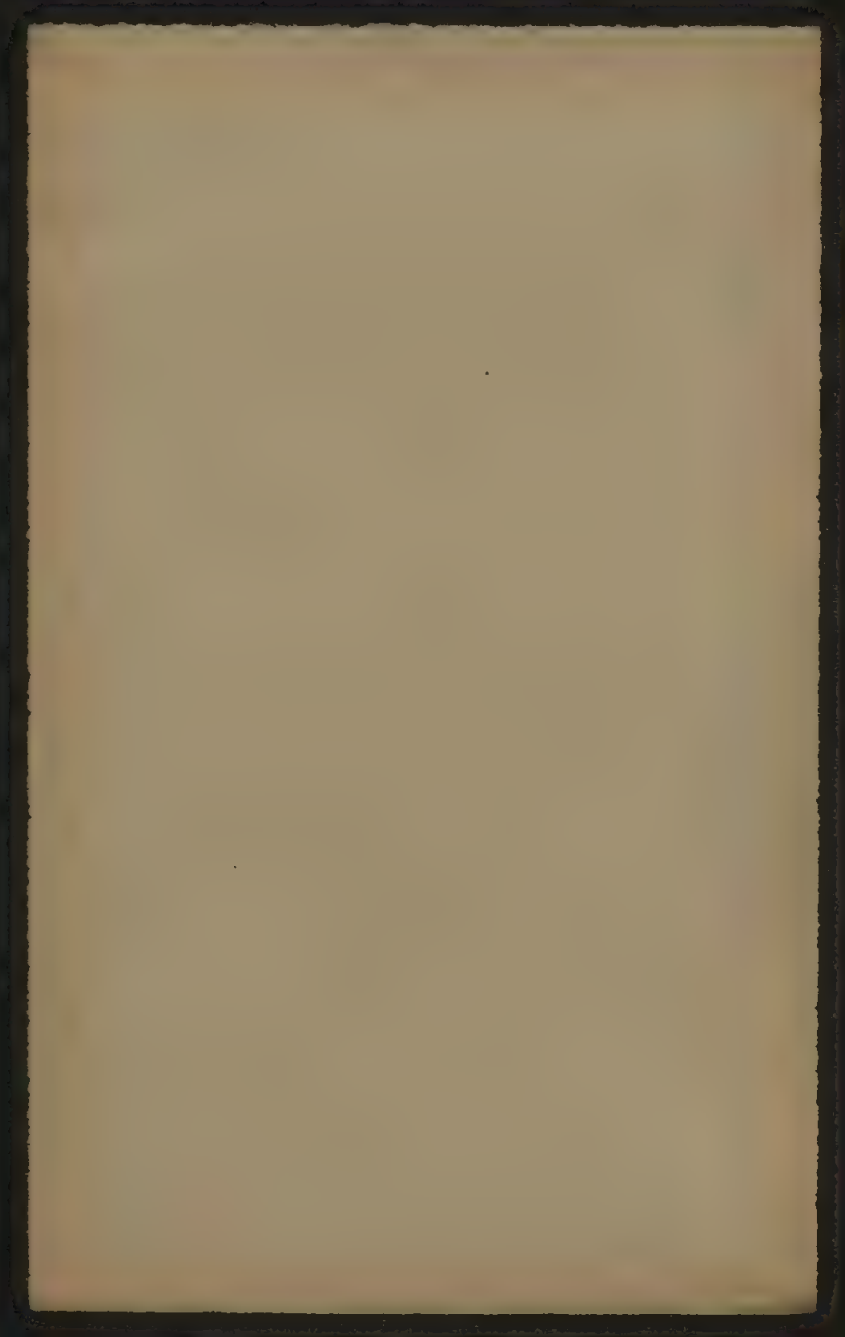
Žestvrelai'it'i st. ex. dku. skupie' w jedynym kierunku,
ku, w jeden wspólny punkt skierować
„Žestvrelai'ny mysl'i" w jedno ognisko,
w jedno ognisko duchy "Ad. Mick. 1. 154
Žestvrelai'at'a st. ex. dku mysl'. postre-
tic' „Žestvrelai'ny kuropatny. Savna po-
sta žestvrelai'ny."

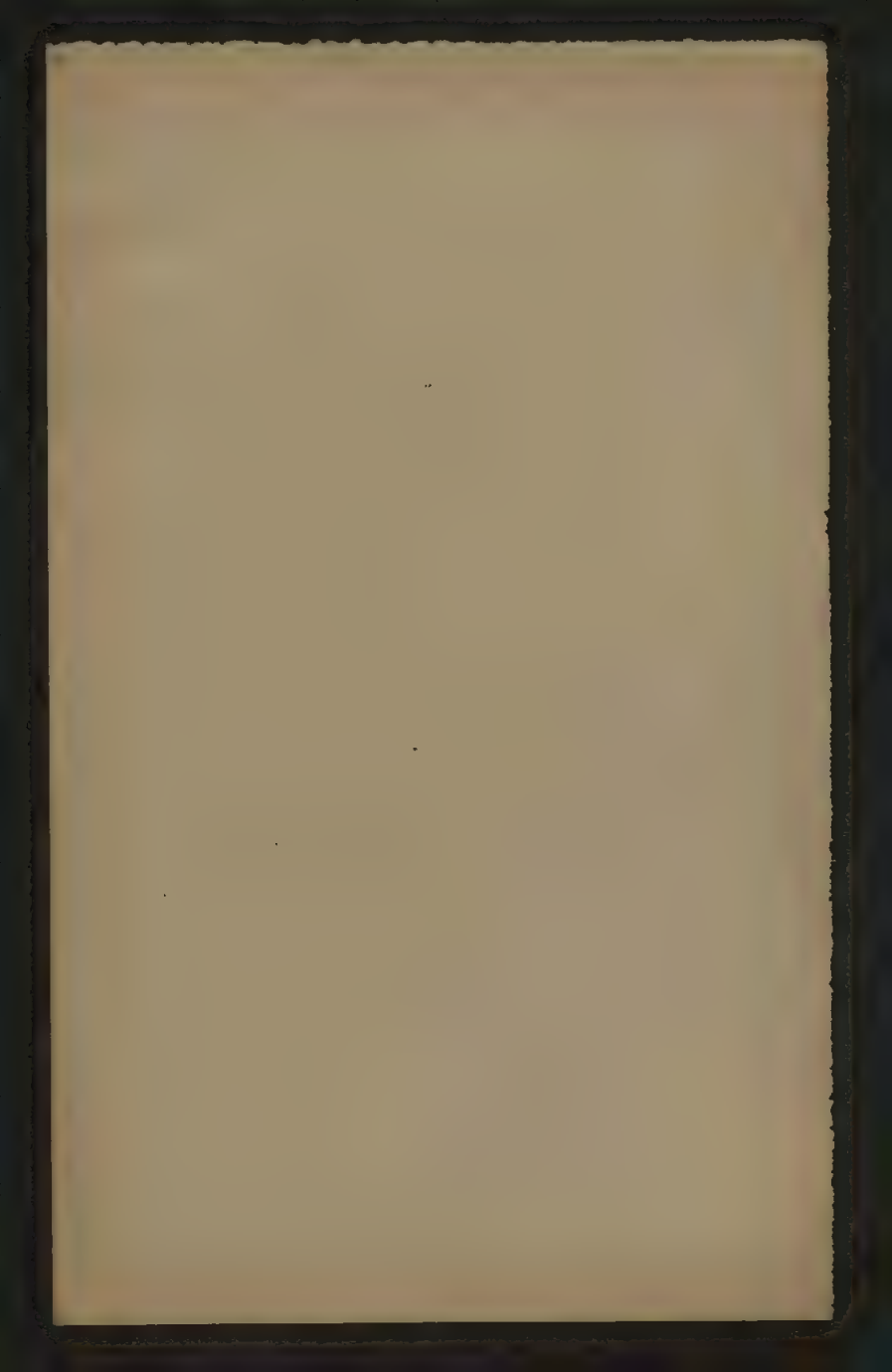
Levke kai - at. a st. m. dkn. (od vuzekai = (gai)
netgeu' „ A predikater' ke unie veruio
ieno rylko z pola kevauiera, a le's
kevauit i poviguet unie sievotie nrat
nuvigrat, a tyj perigt i oviesek, kevure
koles' jank piesek " O, Kol 1. 351.

Zeszyt u. m. ty. ois m. sekretaru, kajet, ~~z~~ kil-
ka arkusz ^{papieru lub} Druków zwrótych razem. Wy-
dopył z pliku papierów spory zeszyt.
A. Wiler. Fot. 1. 201.

Łęśrodkowaci al-kuje st. o. dnu. Łęśrodkowiywai
at-a ndnu. skoncentrowai, scisgugę do
jednego punktu jako do środka & -ię st
zaim. „W nim (w tem miejscu) kęśrodku
wywala się wszelka rzecz publiczna, wst.
ka nuch i brudel całego powiatu” Ł.
Kamk. 2. 213. „Dyła owiana urokiem, kę
ny przemawiał a całej jej postaci wi
siał na wózkach usterekach, siedział
w błękitnych, jak niebo, oknach: igrał
na jagodach, kęśrodkowiyga się w dolbach
które jej na polichkach wzmniech formu
wał” J. T. Jer. 1. 115. „Serce bohaterki naraz
napelniała miłość, albo raczej pragnie
nie miłości, silne ale jęzwe nie narwa
ne, nie kęśrodkowane na jakis' wywan
ny przedmiot” ib. 118.

Żewuqstrz prawi. lub przym. z użycia i z talio w kuc
wskazówka nicodem, świat Żewuqstrz,
kucpudary i z po ka domem, po ka użyc.
sami prubymienia. Korata do domu na
mraz z kachonnicami do użycia o
tani tyllu, ony ten jz kto odwiecki i
prawyście wisi jacha z Żewuqstrz 77.
Kvart. Typ. prawi. 1882. 162. (1)

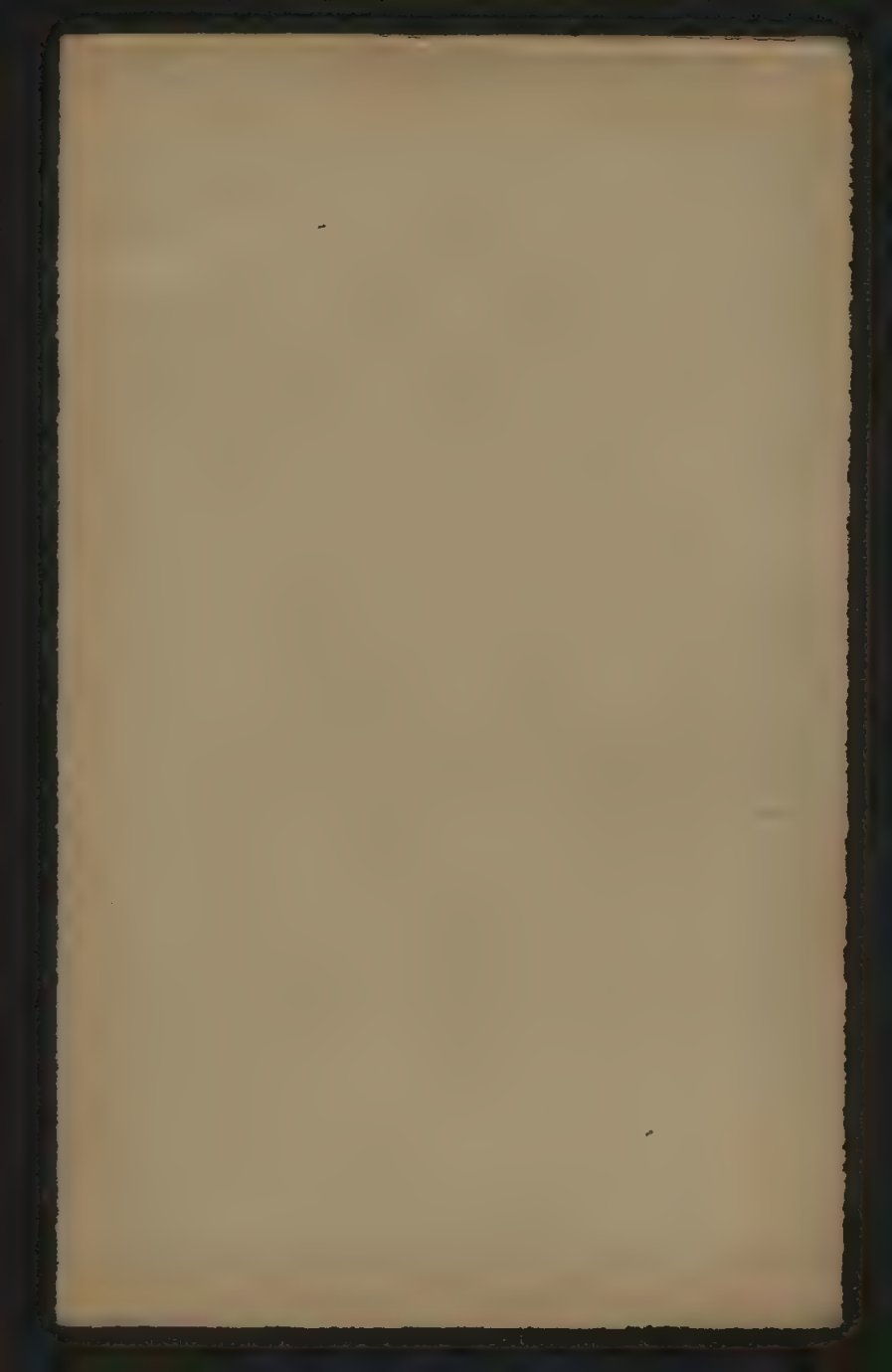
Zwierzęta - a e z powierzenia. Dykta
razu się powierzenia. Dykta
Dla kobiety, której repertuar nie pozwa
la uciekać się do zwierzęcej charakterystyki
styk, jest jedynym instrumentem. z
którego myśliciele musi wycofać się
w psychologiczne przedstawienie
postaci. Wt. Bogus. Tyg. powr. 1887. 76. 1. 1.
do zwierzenia się. powierzenia. Dykta
niezależnie od siebie, przebranie i t. p.

1) „Bonta wprawdzie wystąpiła natę i wice-
domenii propozycjami, lecz i o jej chęci
do samujakcji wątpić wolno dopoty, do-

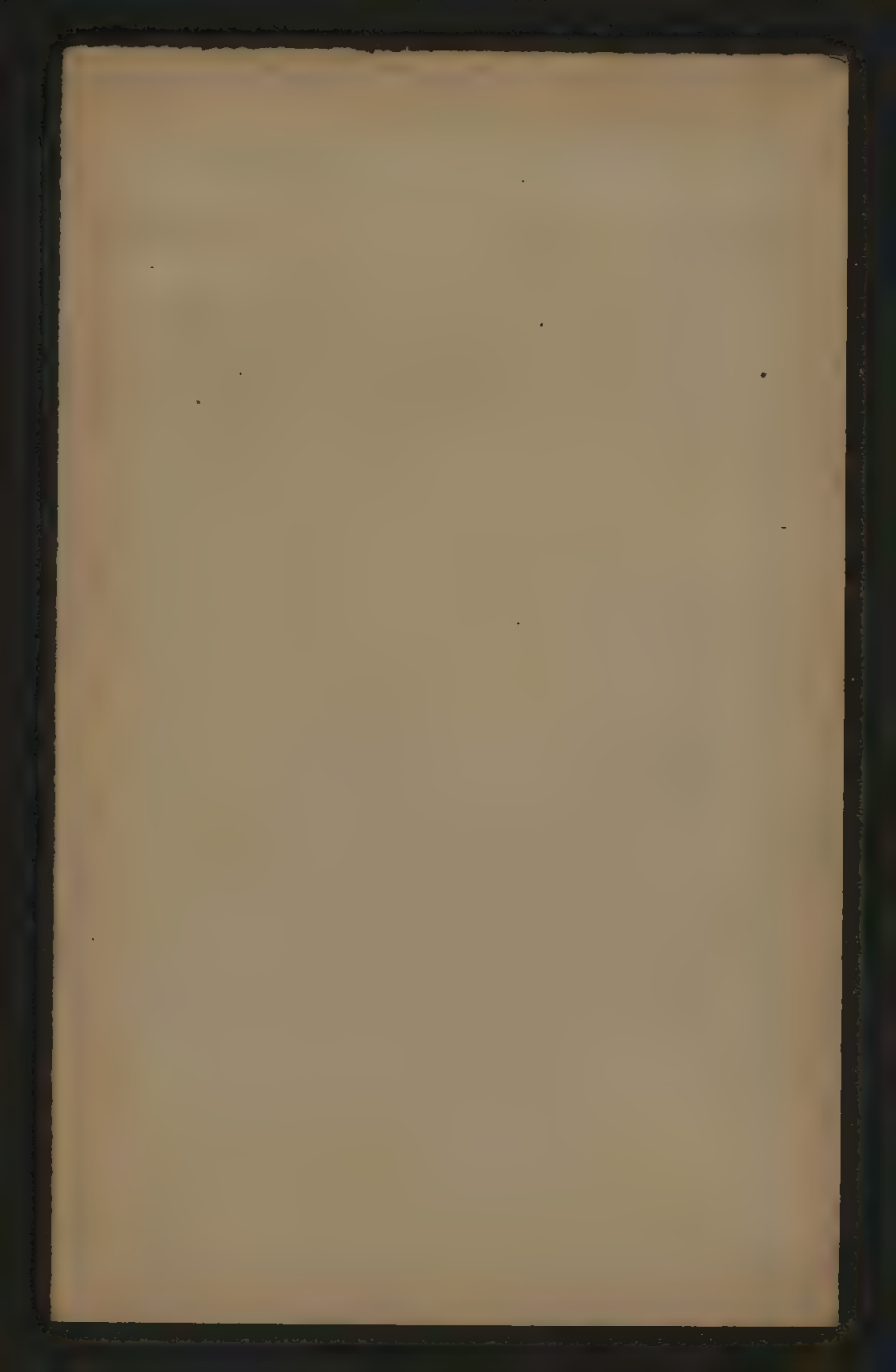
po'ki zrewagotr nie nastapi inicjatywa "Niek
1887. 226. 1.

Zewustrowość - i. z. z prokór zewustrowy czegei,
wygląd, powierachowosc' " Sz. tacy ludzie, ta-
kie finjorowye z którysi umiastowae mo-
zina, że nie umieją, nie mogą być w ryjnie
czem innym jak podwoitkiem. Zewustrowość
pau. kitarzgo miała ko piętuo " Szp. 11to. i
Sta. 2. 69 " Dokór, zewustrowosi, czeremoya -
to iskota bigotery; wypadai r'g poboriny mi-
to cel ripia. bigotew " ib. 60.

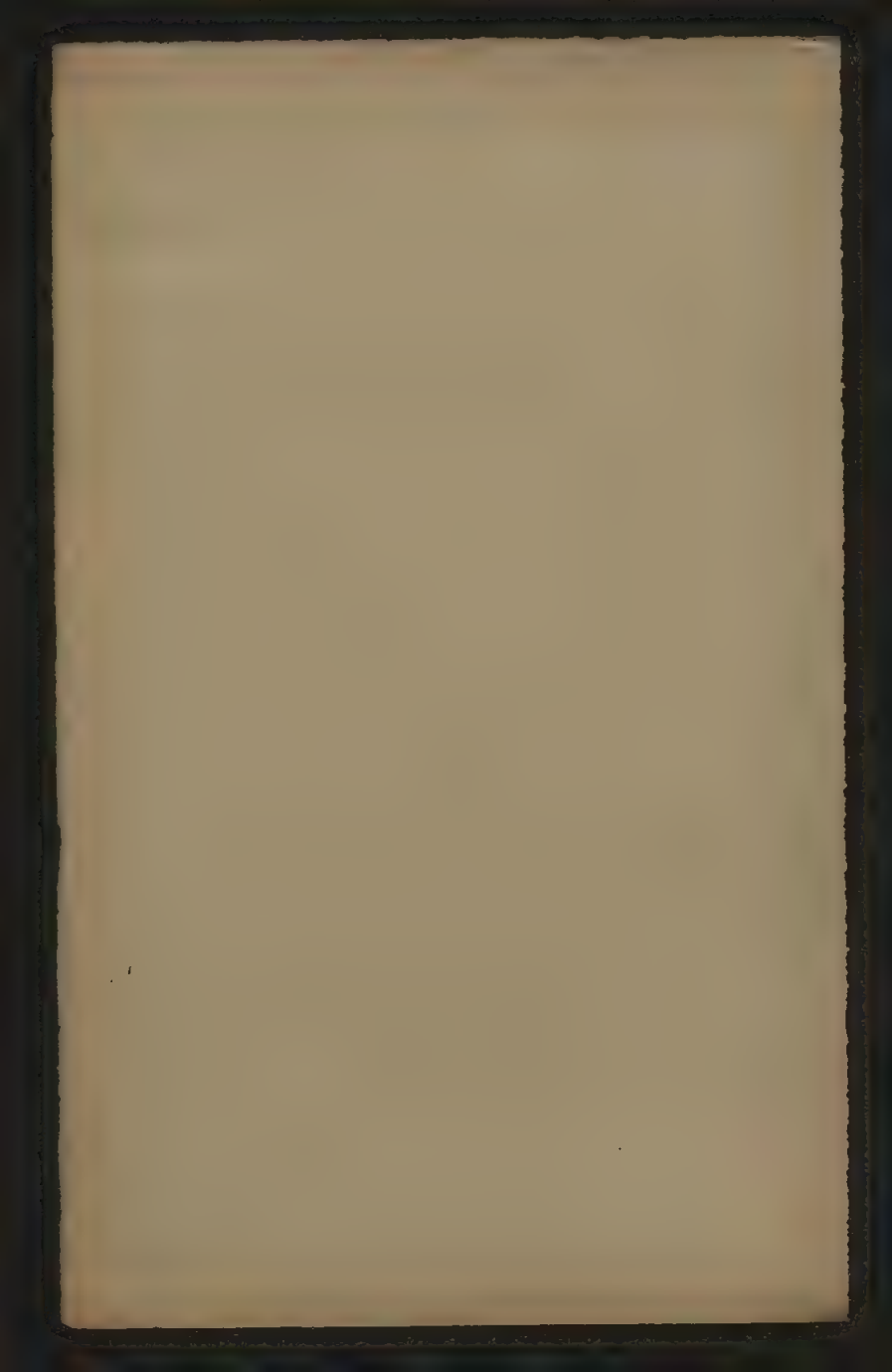
Leżenie się al-a st. kaim. pramo. lud. wykrai' to
jennus, ^{potymu i' do czego} wykrai' nie z sekredu, "la d'no-
wizi' dui' p'odries w to. miejsc. ~~zawiesz~~ p'oi to
jodto to bedries tu uiait p'ienizke i' zony
sie nikomu nie kenna, bo jak sie kenna.
"o umrze" mui' i' uiait pow. Nowosycki
Zawol. Ulaizis 5 lu 88. 145. 2 "Totozka sie
opai tak one go o'kropnie trapi, ze ona ni-
komu nie powie, nikomu nie nie kenna -
a one j'ej miewi. I'it y gupsa d'nochy ja ci
sie kenna ty nie miewi i' miedzi o'kropnie
"Totozka" jak sie j'ej kenna o umyśle i' tak
d'nochy d'nochy nie d'nochy, uiait kenna" i'.

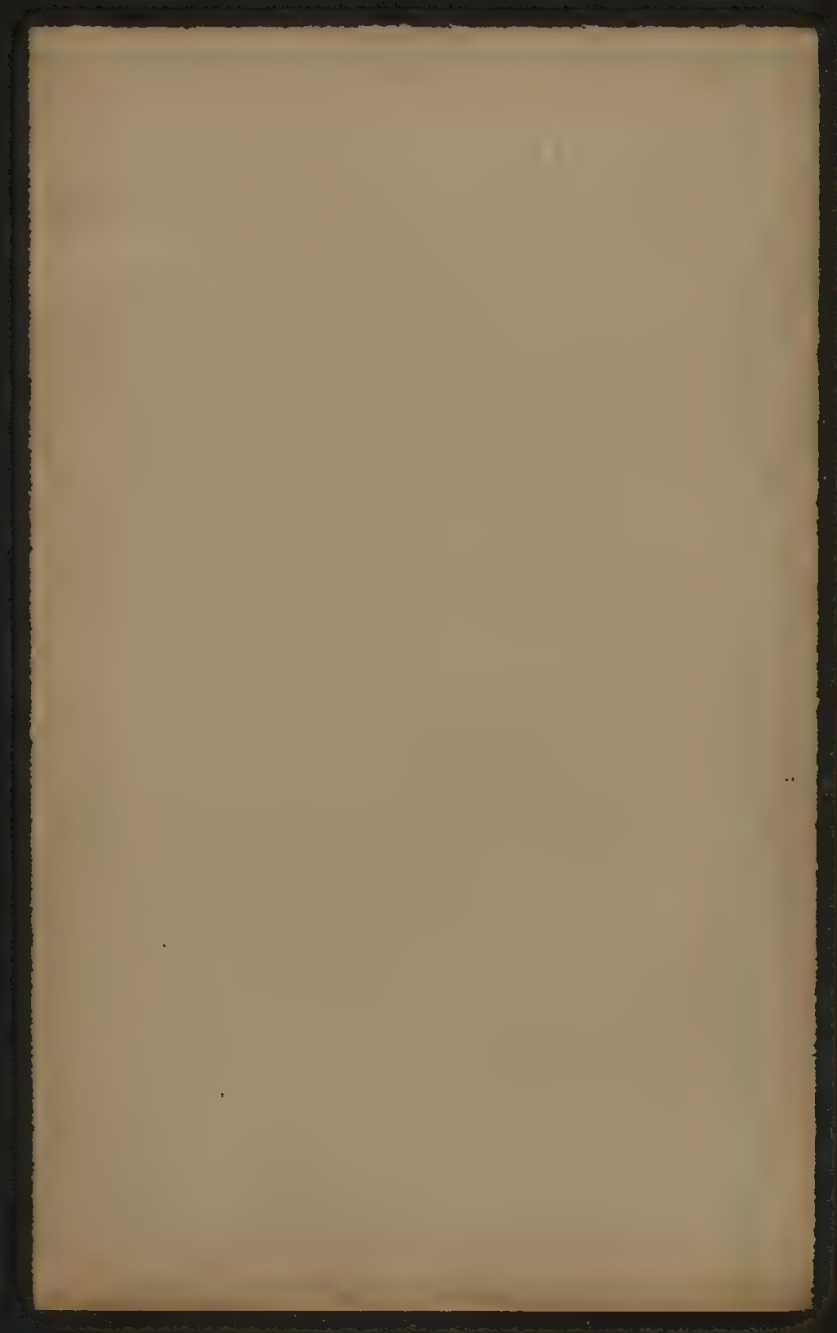
Terować §^{fig.} 11 Odmuży na bok, kalendarz rozpę-
cztę, a już fatalnie pokreślony referat,
z niemiłym wyrazem szorował ku wielmożnej
kardynale niedyktowane wyrażenia i pod
obronywiego prasa papier "A. w. b. S. nar 1885.
137. 1.

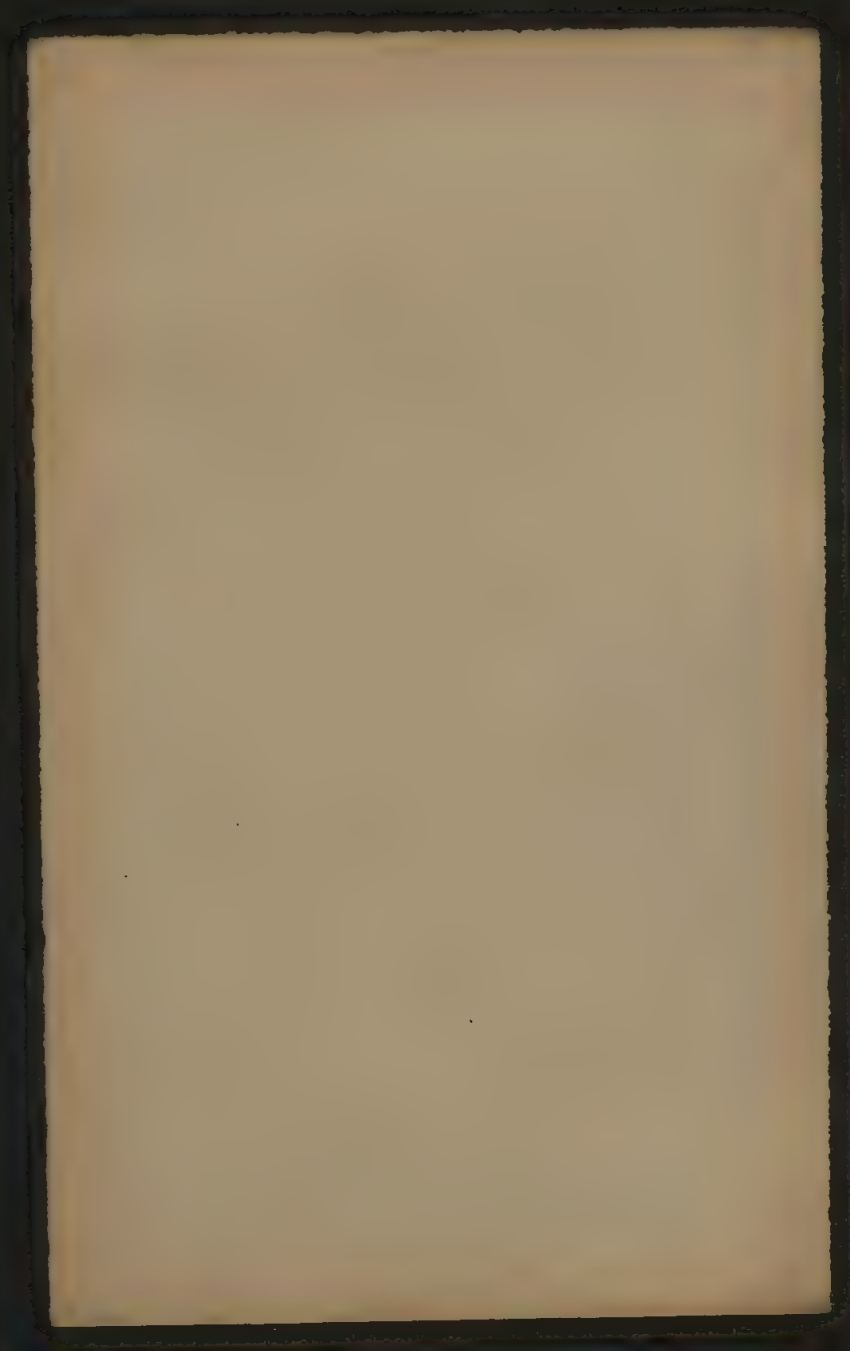
Lexicon et. uie. s. ex. d. u. s. p. r. a. u. l. u. d. u. y. u. x. i.
u. y. u. y. l. u. i. u. b. e. r. a. t. a. r.

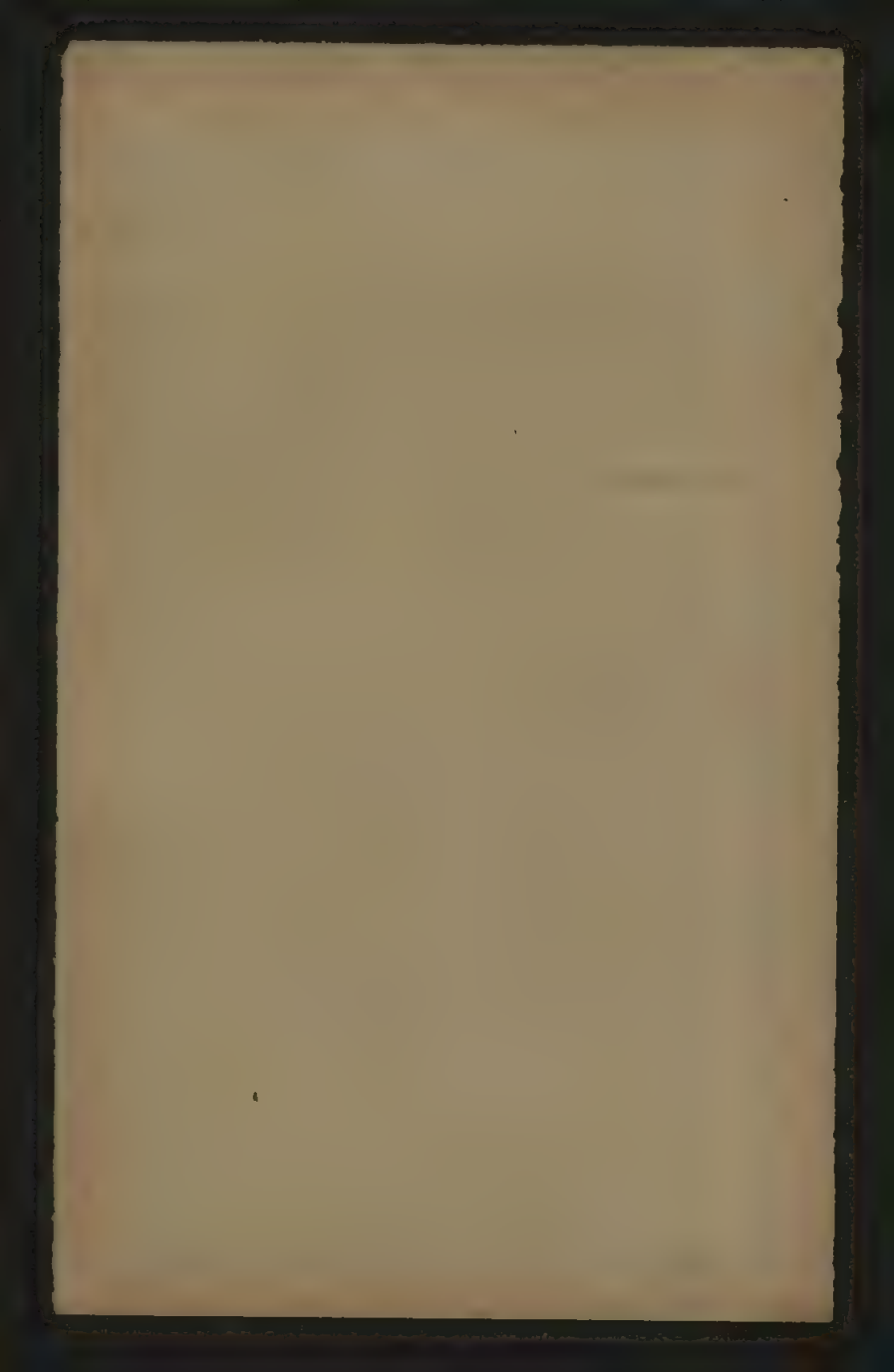
²
Łębowaty a. e, zębaty zębiasty, & zębami
„i Włyn klekuzt i mokska' zębowno
muryt" Ad. Mick. 3. 210.

22
wykładać
zgodnie - a. m. § „ Na kazdym talerzu stawnym
po kilka drzewienek bukwarowych i innych
zastawianych do wykładowania zębów... Te dr.
wienka wolno było każdemu kuberai do swo-
go sklepa, czyli jak go nazywano zgodzina :
drzewienka kai same nazywano iglicami, a po
dobieraniu do takiego uwaradka " z opisu wy-
i o by. z. Augusta III Król. Włowski. Wykłady i
wzory z najcenniejszych poetów i prozatorów
polskich etc p. K. Mecherzynskiego t. 526.

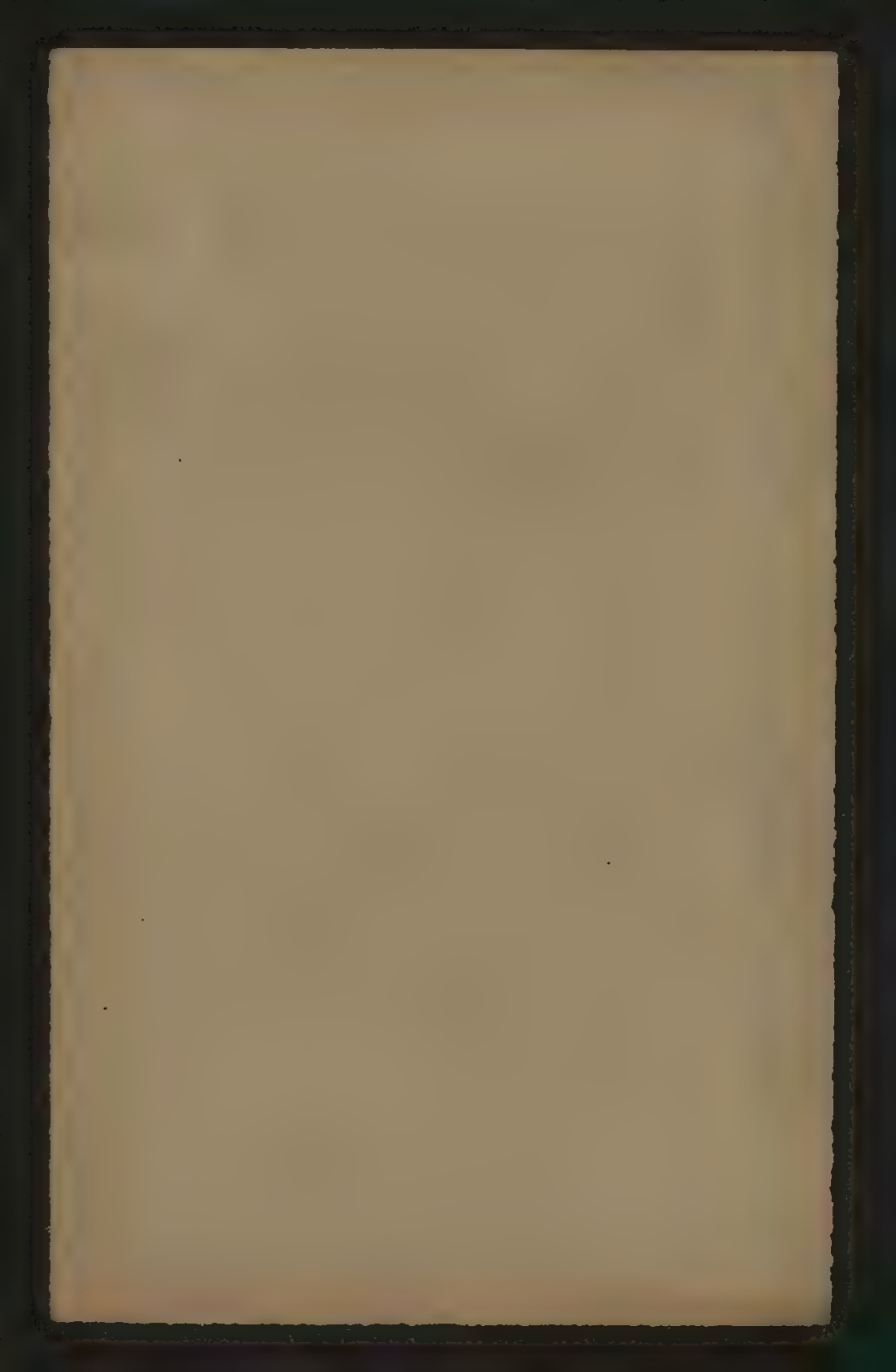

[illegible]

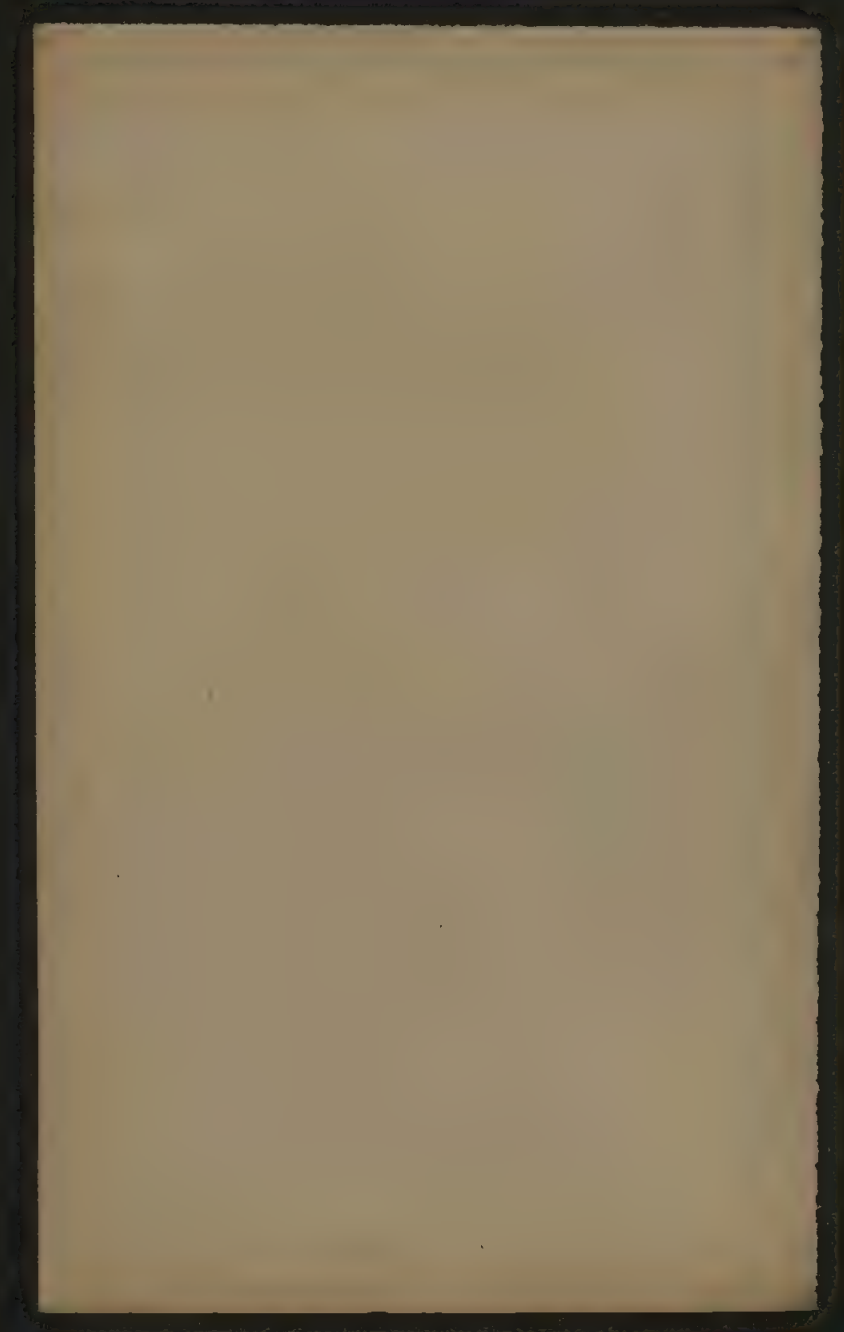

7
Zgangrenowany. a.e. przejęty gangreny -
fig. na wskroś sepsu "Do jakiego stopnia
dochodzi sepsis i zuchwałość u zgan-
grenowanych moralnie warstw społec-
nych przekonujemy się z następującego wypra-
ku" wieś 1882. 284. 3.

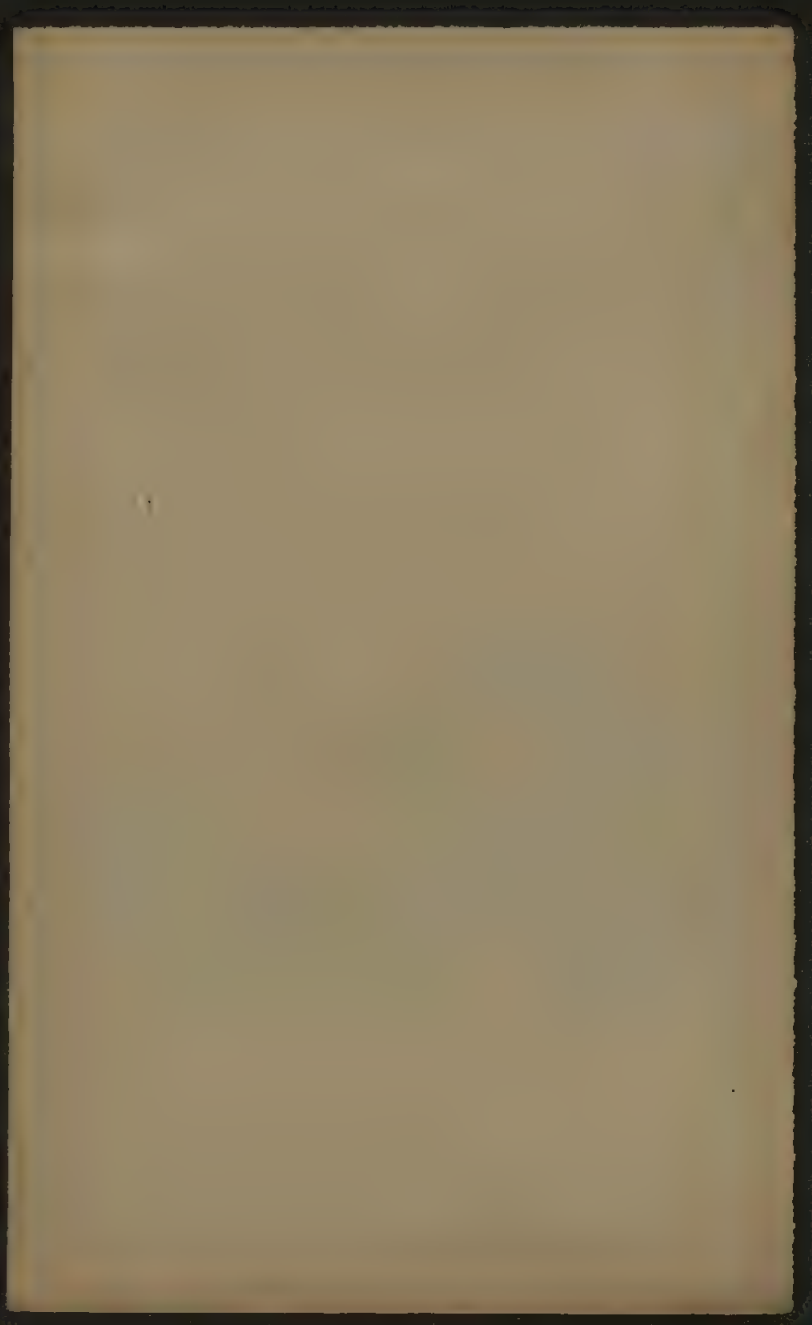
Zgangrenował at naje przejęty gangreny
i fig sepsu na wskroś "Sztacheta duma
prawnicy chłopiec. ale zgangrenowało go
tada jakie myślenie" J. W. 39. 71.

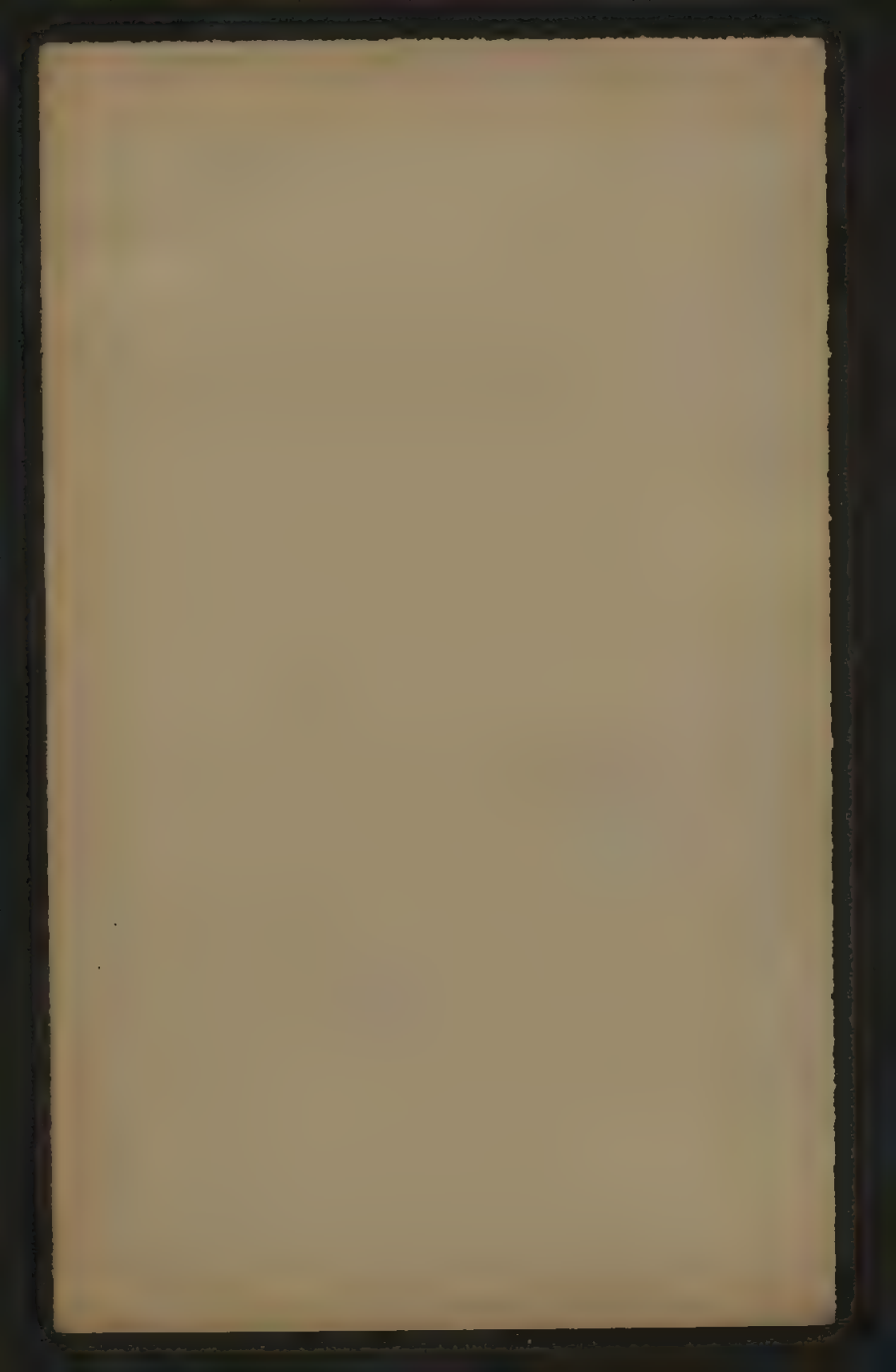
Zgasywai - at - sye st. x. udku. praw. zgasnai,
zarić, i w tej chwili kawał kuje,
nigdy ognia nie zgasuje "C. Kol 1. 234

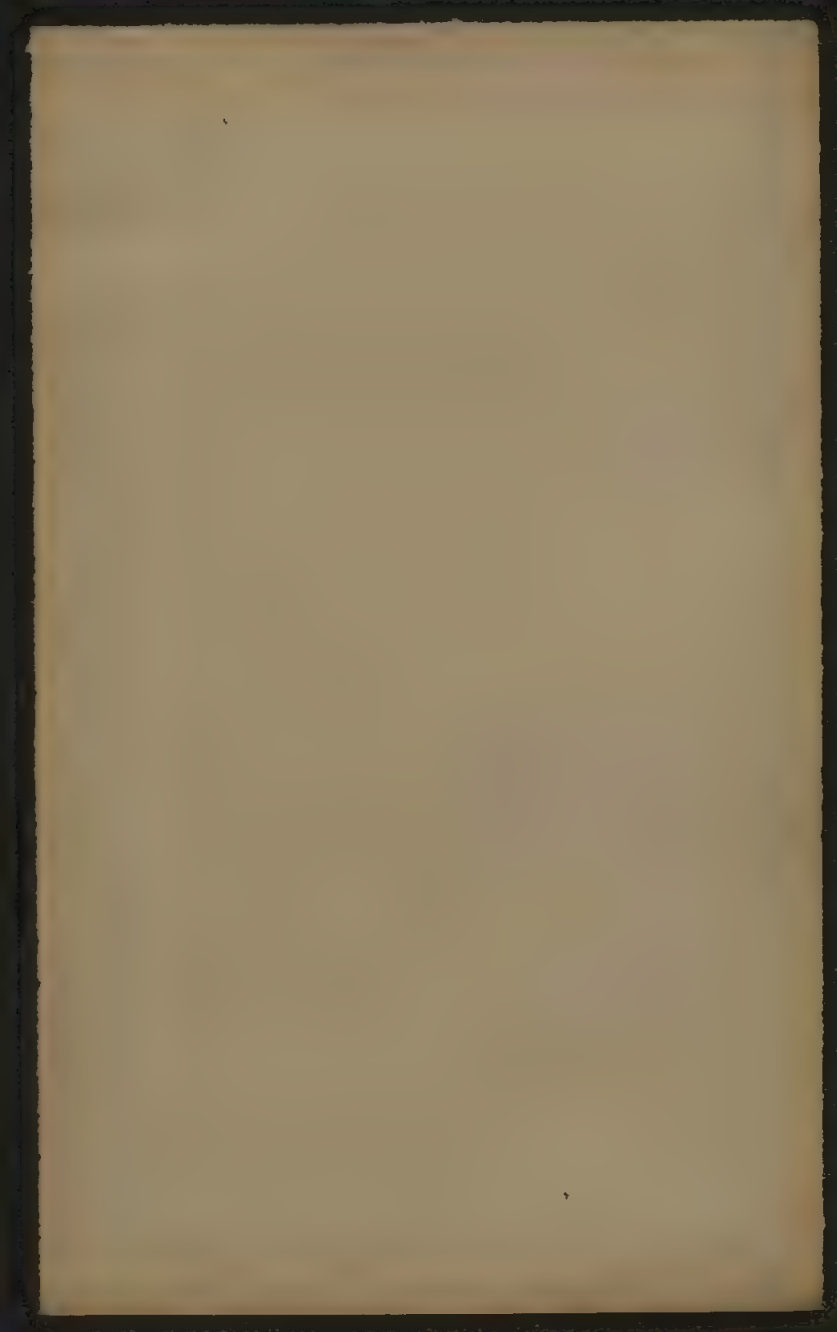
Къіетѣны-а е, ꙗкѣмъ къіетѣмъ, къіетѣліи, бра-
тѣи, въ кѣтѣхъ наветѣхъ не въ-
зѣтъ сіѣхъ къіетѣхъ мѣхъ прѣхъ, не въ
кѣхъ мѣхъ, къіетѣхъ "7. Сѣхъ. №. 131.

Zgodność - i. z. z tożsamość kopji z oryginałem,
zgodzenie się z treścią pisma „Wtamy
ręka podpisano. tak ma stać się: Lucy
feres. A na zgodności Hadravelski
Ad. Mich. 1. 50.

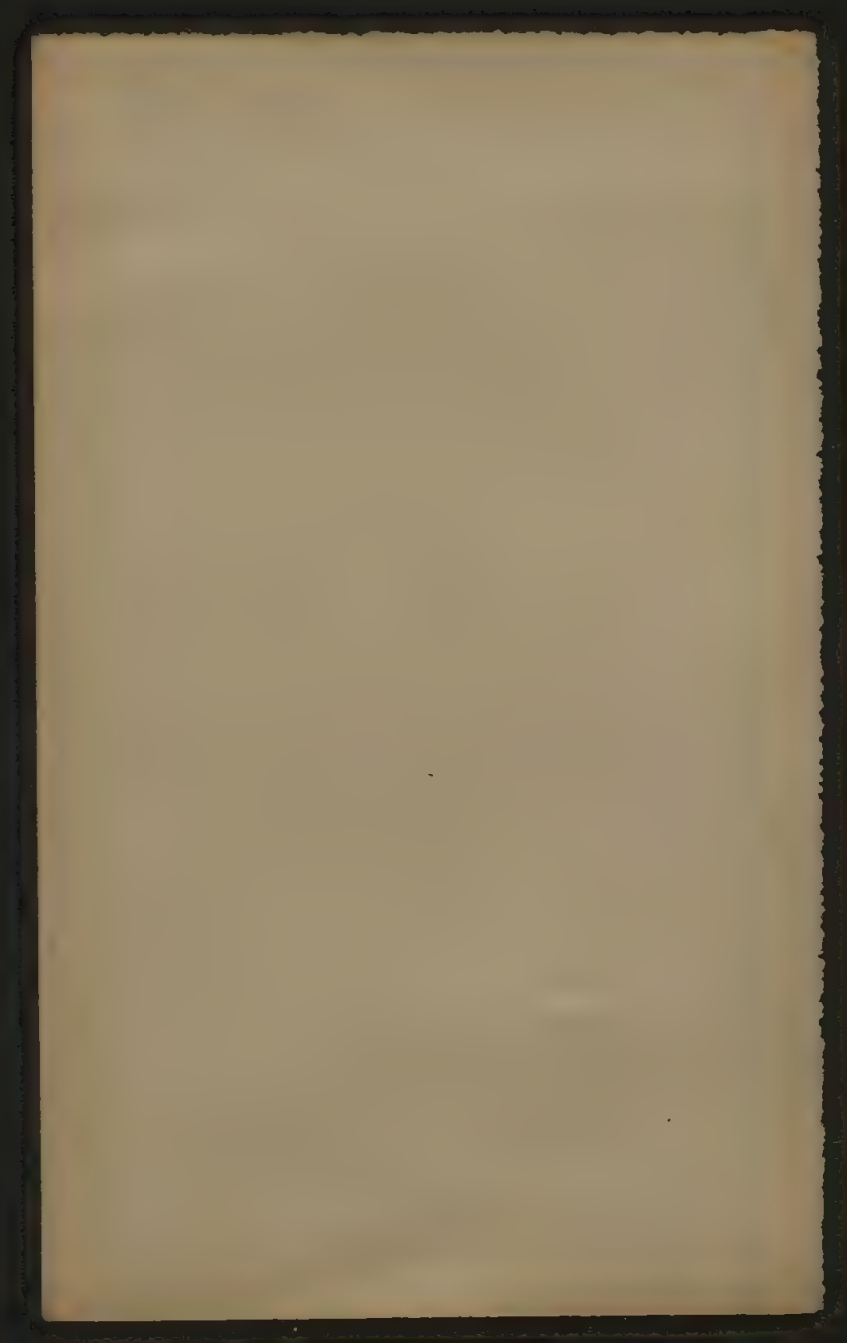

~
Kępcodziwieża u m. ki owo um. poet. harmonija
„Obojano mi, o Boże, jak jedno dzieło
tęch refen, rożnic' się moie, w tym
kępcodziwieżu!” S. Górn. 1. 182.

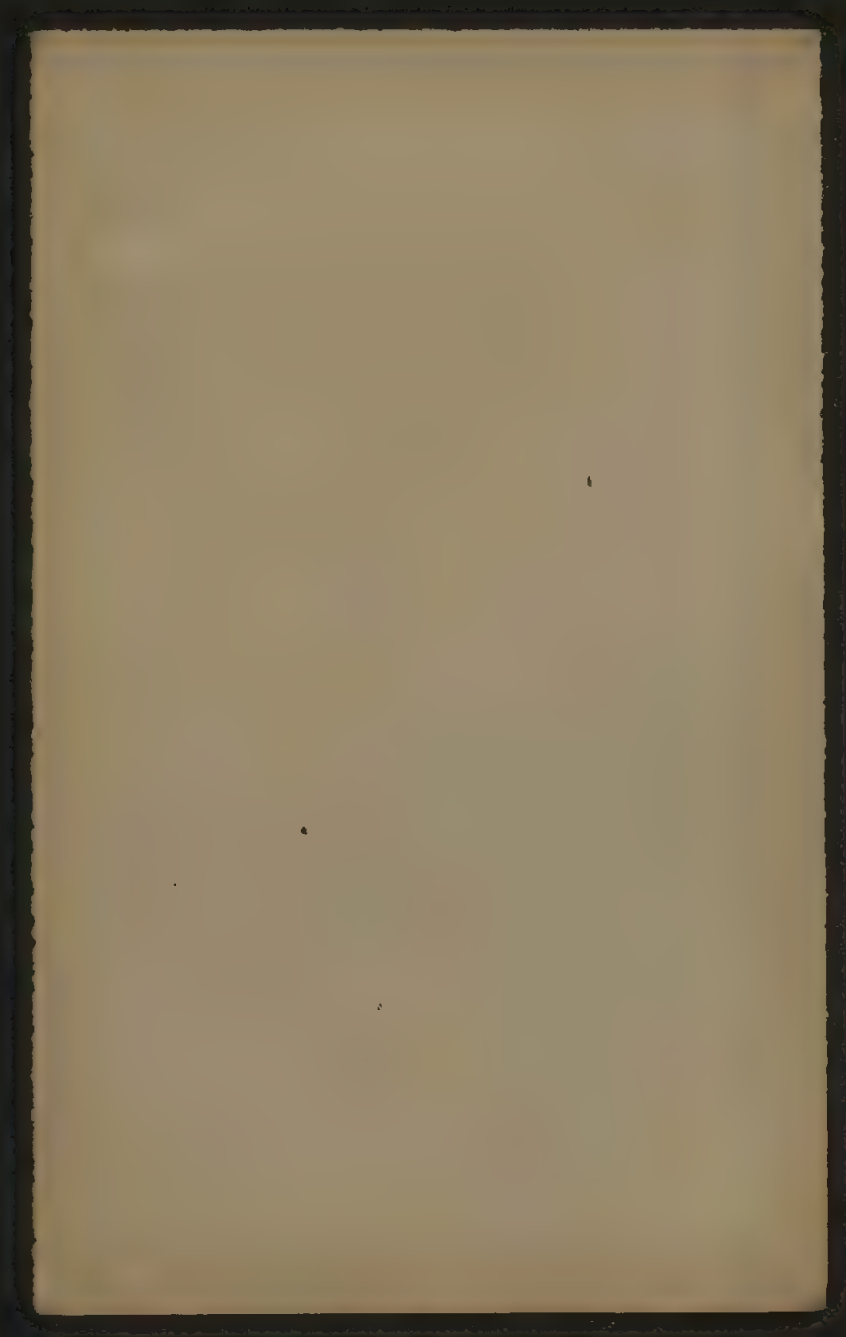

[illegible]

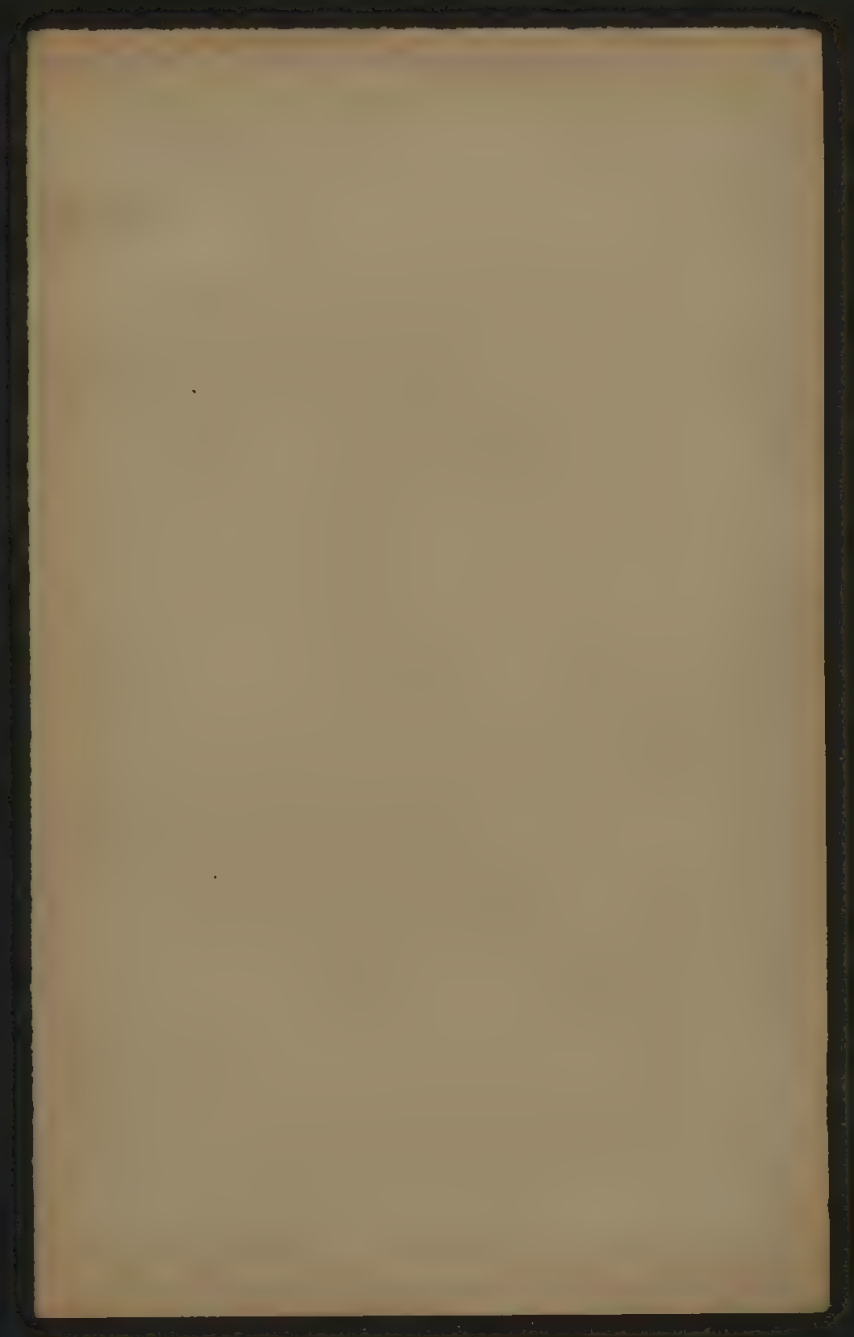
Zgonimiyk - a. m. cy. kow mu. wos. yonig
 cy stado bytla prczmarowu na jarmark
 „ Na rowniznach od wiodla do Ukrainy
 bielaty zgonimie trody bytla, a wiod
 tej masy rogatyj chremiaty to i owdzie
 baranie waphi, kasmarowane dniegiem
 kowale i brudne twadze zgonimiyk
 f. kowale. 1. 86. (1) Na jarmarkach towar
 wiepne) kupowat, a potem zgonimiyk naj-
 mowat i do warszawy pedit " Kł. f. m.
 wiek 1887. 214.

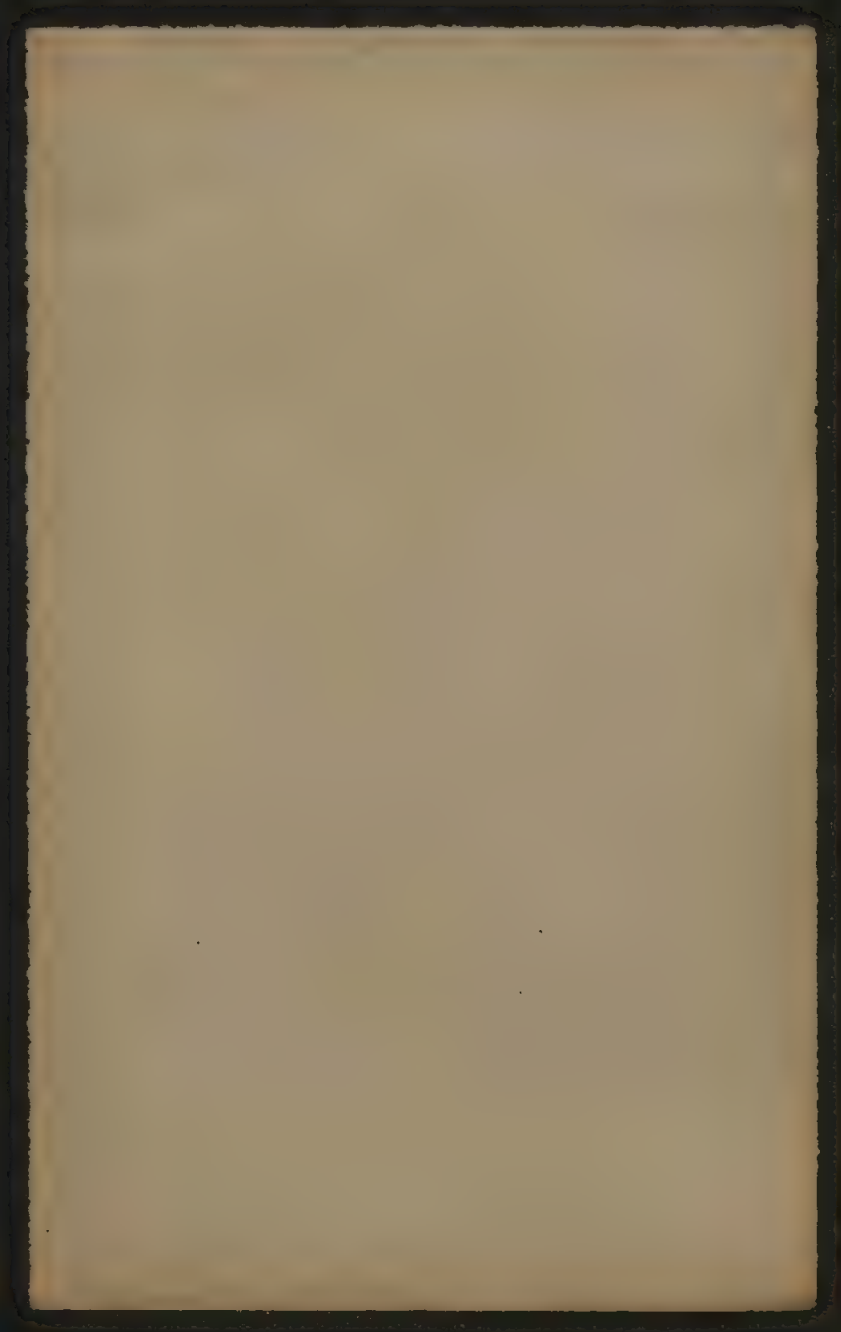
Łgrabniusi-ia-ie, Łgrabniutki-a-ie bardzo
xgrabny „. Twa figurka xgrabniusia
choc' watq wypchana Mucha 1878. 32.

2
Zgroza-y. i ny zgroza um. z miedou. rzech wabu-
drajica zgroza. "Raz trup po drodze
bez głowy iś tu my to knowu głowa
bez ciała roztwierca głę i wytrzymu-
wamy. w głę i w rozach. kar pata... Ka-
idy pódwiny oglydat te zgrozy, i kar-
dy muniat kłq droge." Ad. Mick. 1. 36

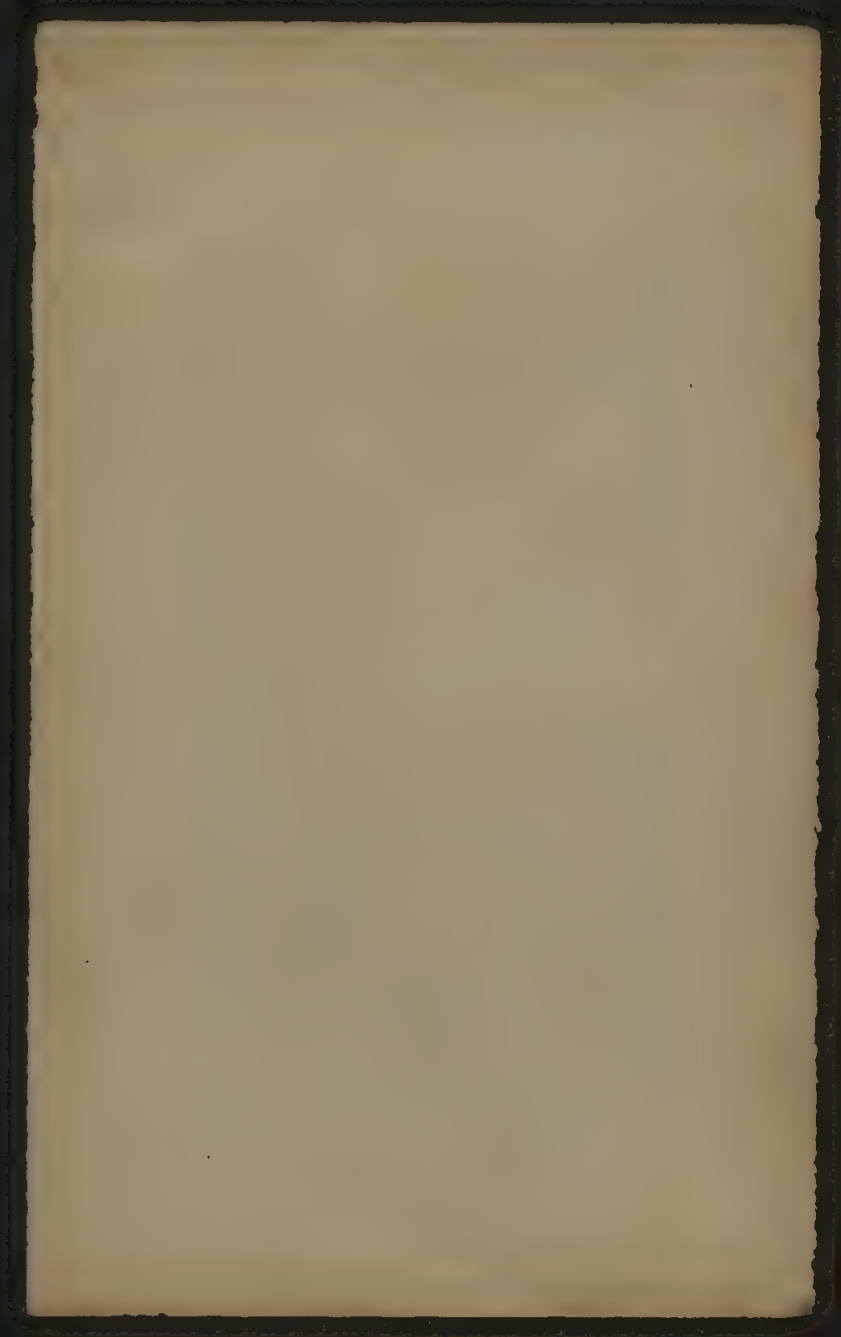
Lhasai-at-a ст.х.дх. з fig. хјендзі, wагі gоng
nad kіie „Dyktator na kаwіdу se-
uіku, starych i kаstуxіnіyх pa-
trіcios khasat.” Ad. Mіk. 1. 242.

Хіавецько-а н охла охл нн. кінб. хіавнко, хіа-
роуко „ W кайде к махоньск хіав
охл олої' ми таке тры братуало " 47.
Міч. 1. 43.

Żieleniec i t. in. wdku. Pokislenie, Okislenie
i t. in. & stawa się stopniowo nie lo-
nym, odróż. od okislenia się „Nawyma
metalowe nie utwierdzają się kryta. okis-
lenia” „Pokislenie, okislenie to al-
o. i t. in.”

Zielonkowy - a - e

Zielonkowy - a - e. trochę mniej niż zielonawy

„Zielonkowy kolor wód przy brzegach prze-
chodzi nieznacznie w kolor niebu” J. Kora.

1. 440 „Zachował swój przedwieczny,
frak tabaczkowy, trykotowe zielonkowe
spodnie, buty ze sztylpani” J. Kora. 46. 12.

Zielonewki - a - ie prow. zielony, zielonutki

„Wiesz siostrze judaszewki na sukienkę
zielonewką” O. Kot. 1. 126 od dołu

Zielony - a - e. 3 „zielony stolik” stolik do
kart, do gry, melon gwa „U mnie wist wie-
czerem cudzieli, przychodzi, a po kółku nie
sigeach rany ci się pozoga i będniesz my
stał tylko o zielonym stoliku” J. Kora

2. 38. 117 „Dawidek trzymał przy zielonym
stoliku” M. Jarwał. Kora. i prow. 8. 387 „Kto

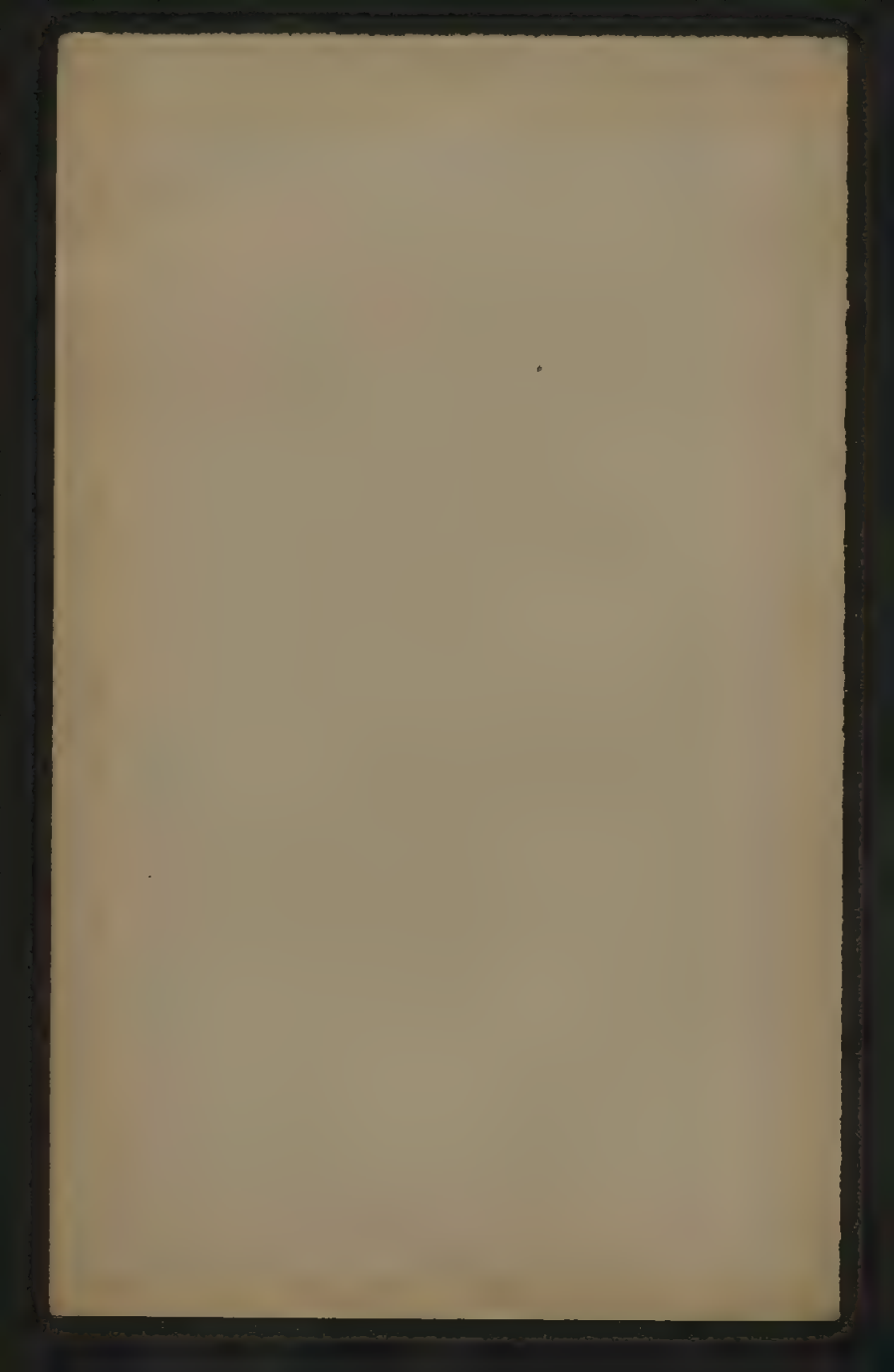
sklonowski nieja zmio wzięty gość i posag
baronowej stopniał na zielonym stoliku”

Echo 1878. 189. 1 Feb. „Dorękat stawa, pierw-

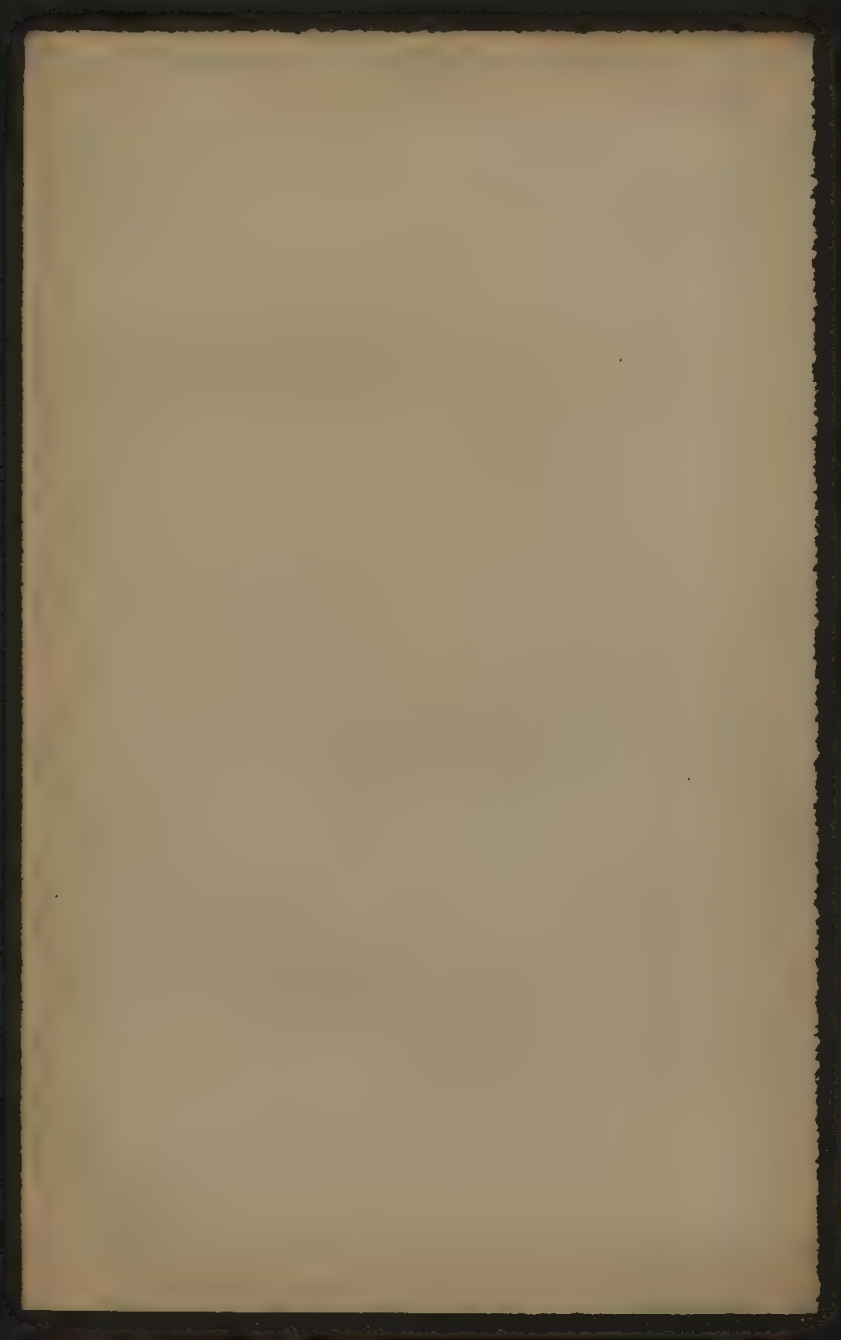
korzystnego i niepokonanego rybaka kie-
łowego stolika, który natchnęł sokoł-
gry w kawy uprawiać z kumisiejągą ...
„wzruszając” wiek 1884 131. 2., „Dyle młodego
nie skowronu rybaka przy kielonim stole.
niezamykający przy butelce...” Z. Kozłowski. 1. 2.
„Kielono wawanki” kielony stolik stolik w kart
„Zedy skot” sprzątnięto rozbitych się kielon
kielonnych skrawek na które wystąpili z
cały kielon, kumisiejącego i kielonowi kumisie-
nicy ib. 89. „Okoł mawanki już nie i miedza
Tyle wawanki prosiłam mawanki kielon i wawanki
kumisiejącego prosiłam kielonnych stolików,
ale mawanki nie chce” ib. 294. § „Kielono”
prosił § - w głowie, miedzawawanki, młode,
głupie, bez rozporozumienia i kumisiejącego -
nie „Do to kielonny młode, a w młodej
głowie kielono” T. J. Jan 1. 185.

Liembli-i-i

Liembla v. Liigbla - i. i. praw. Walyi. Gódołe pod-
rysoha, pokład jesienny pod kasio-
jany t.j. majguy porostai praw kio-
„Z jednej strony zielonita się okiennia
z drugiej kółcaly sieniue, z trzeciej
okieniatá swieco porwana kio-
kwa. 16. 56 „Liembli orai, albo robie-
liembli, maway so jesienni orai roty pod
kasio jany, na prymatá wiosny, nady-
piu majguy”. A. krom. Słou. praw. Gódoł.
Roz. Tow. Nauk. Krok. 41. 253.

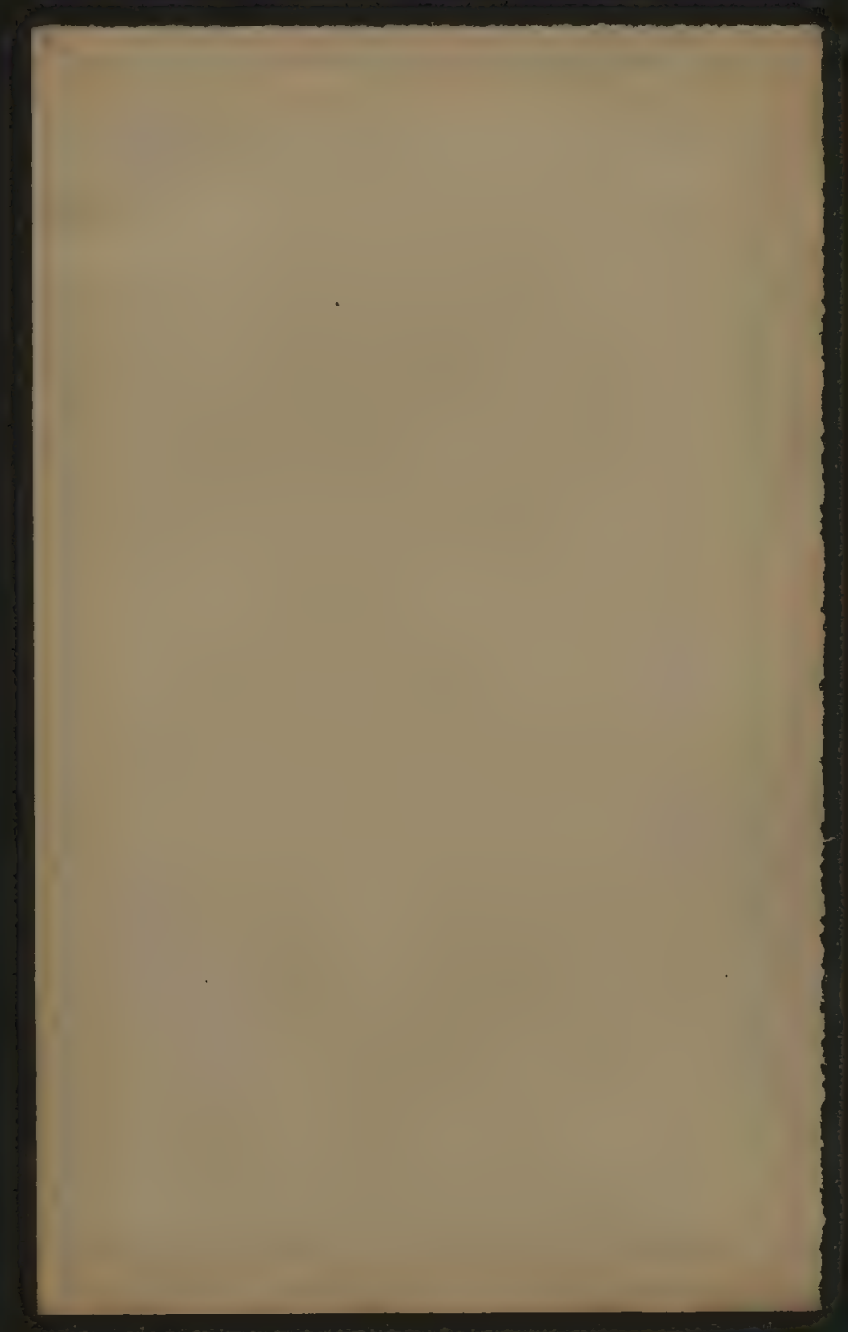

Lienuia - i. z. Sfant-pet. "Kiem" zam. Kiemia, w
niektórych rękach, "Wxasna", i pu-
harem o Kiem Wxasna "W. Pol 9. 18.
"Spocznę na chwile - rzekł - o Kiem
się rzuci" ib. 50.

Ziemlanka i. i. nhi - nek mu. schronienie, mies.

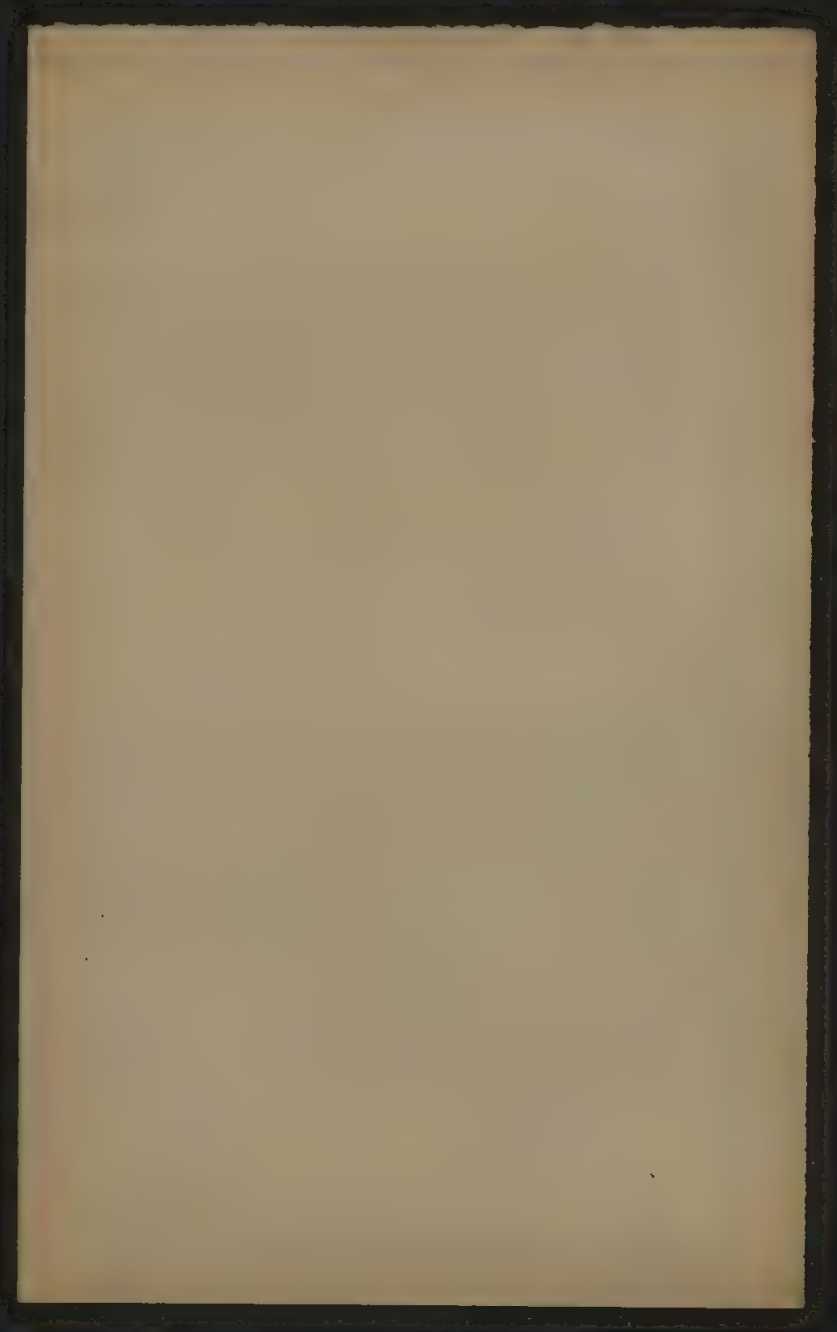
kalna jama w ziemi, "Zameg wykopał
kanal, dannie ją pokrył i pod namiotem
tem znalazła się niepodziemie ziemlan-
ka" J. Kwara 5. 21. "Kopał odrzucając
twardą glinę, zbijając chwasty i oczyszc-
czając kilkolokciowe miejsce na ziemlan-
kę swoją." ib. 52.

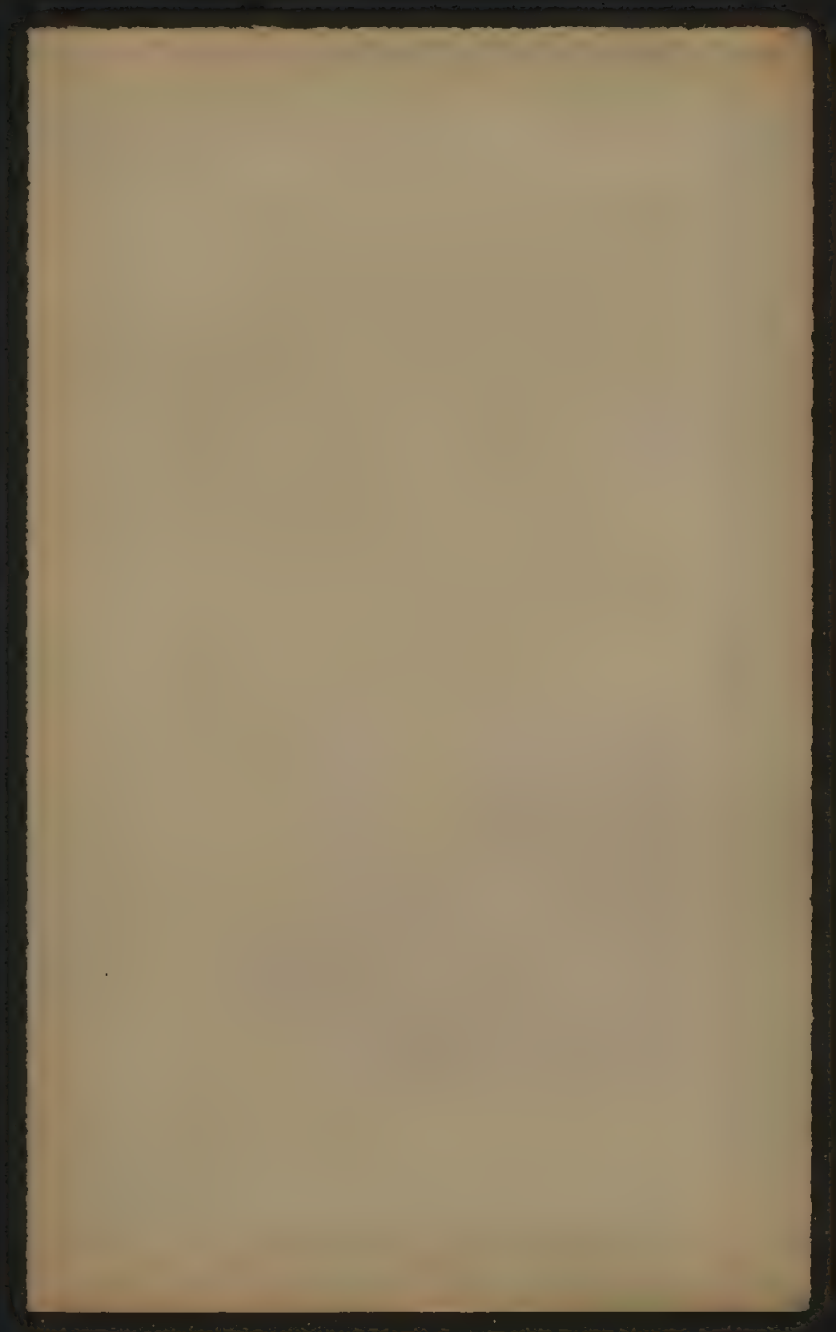

Liencui-at-a w. a. ndhu & fig, k'ant. swie ci' d'hiu.
 rami, n'ic' d'hiu, by' d'hiuawye
 u k'outu na n'ic by' potatany i'
 pas by'hu co si' wawrat potroche, a
 wty k'icwaly 'k. k'wch. 1 352

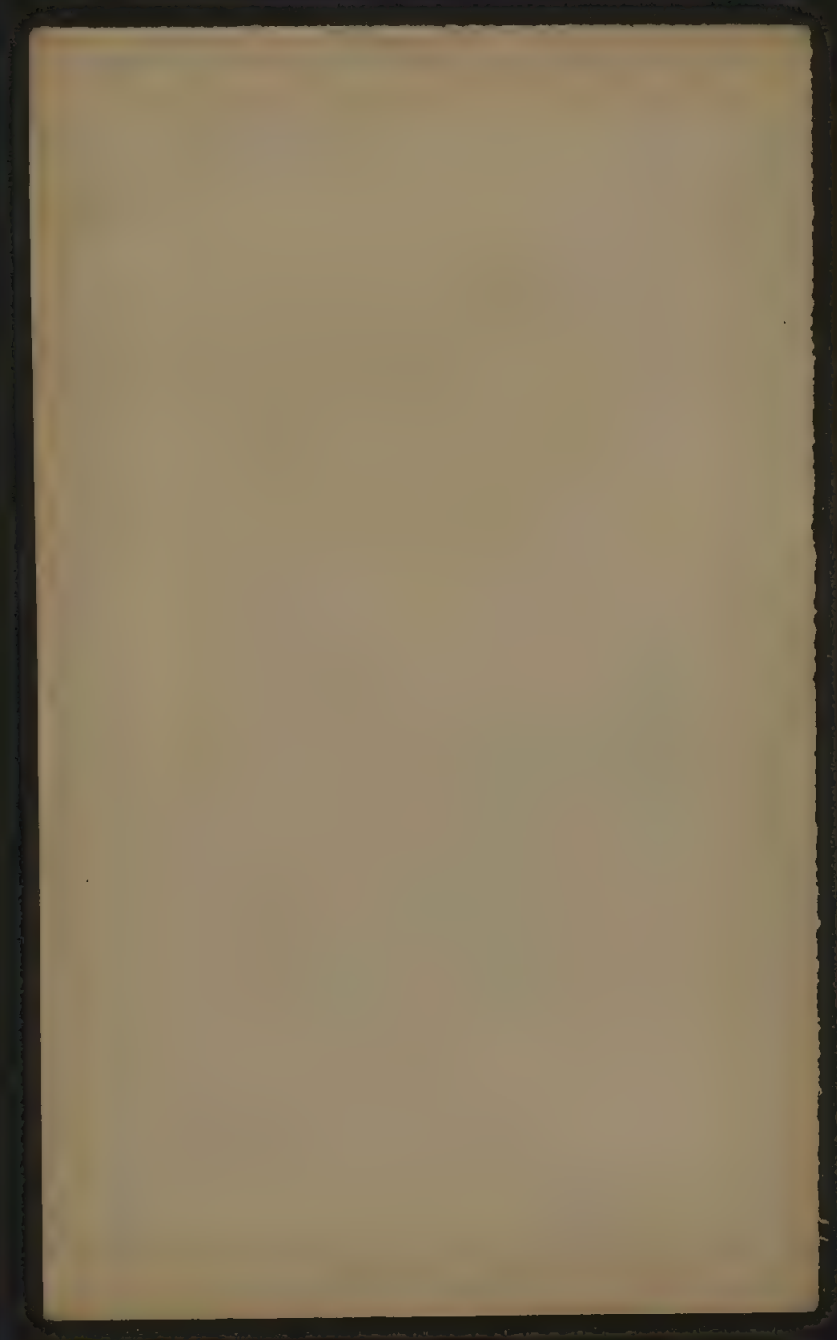

Limny-a-e, zobojęty, limny na keważy, najęty powierzyłowuie na której nie się nie maluje, Limny miot porów i molojstunicy wyrocz twary, jak ci co się o wielkości świata o sievai kmykły i kłomak jęz nie nie dżiwie nie porostrawa, a nie bardzo u sieve nie moie "Zi Kwa. krot i Dow.

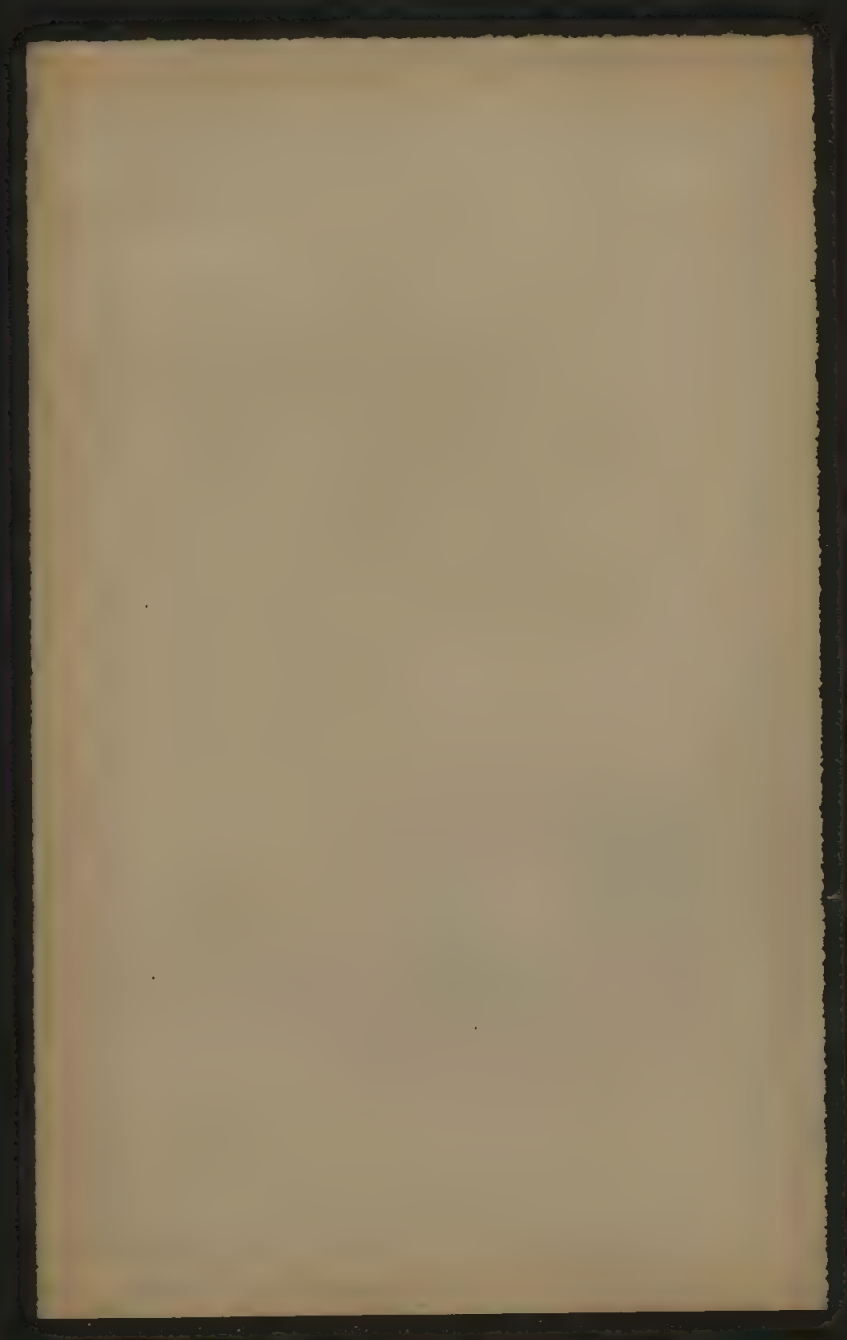

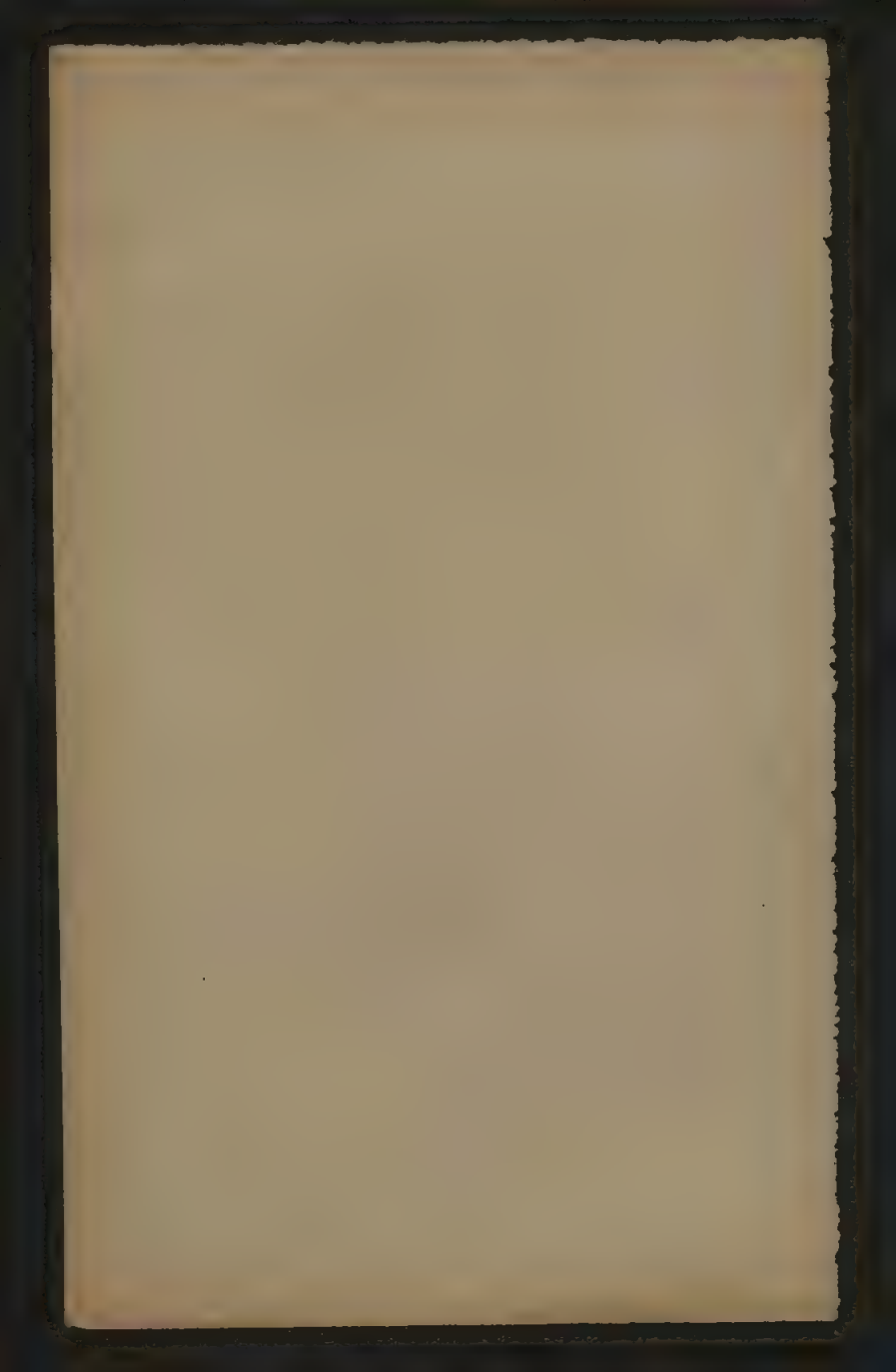
Źródło - it - i w. ca. dku z por. kowymyśłai, xłajai,
knydykowai, xerangi, Tak xwane try
wyjawnie, xjendzenie "niek mianuie Ta.
two do napisania, podobai się xawne
bydnie wytajskiej gawie dsi "Z. l'arn Echo
1878. 220. 1. Lelj.

Żkąd powst. Ż jako wyraz zaprzeczenia, zdziwie-
nia, niedowierzania, to samo, co: jakimś
'posobem? 'to kuowu.' „Dai' to także
jego dziecku, choć o tem nikt nie wie-
dział, ale ja wam powiadam. — E.'
zkądbyś nas'” *Wkras. 72. 34.*

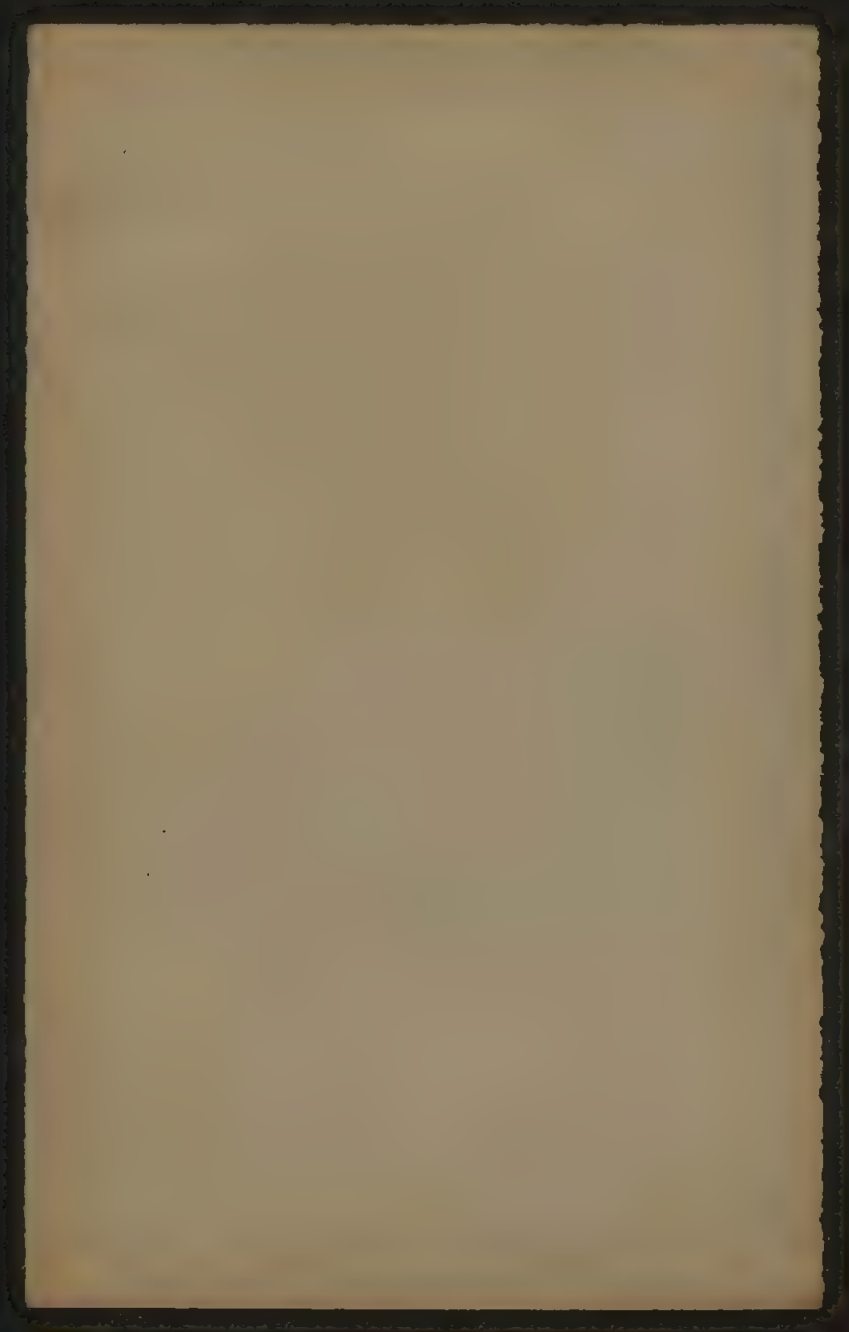

klěc' - klaxt - klěrie w. z. dnu. z u ludu wickiedy
puluw. „ klax „ kam. klěng „ A ja z ku-
nia nie klax, az ja klax zobawez
O. Kol. 1. 179.

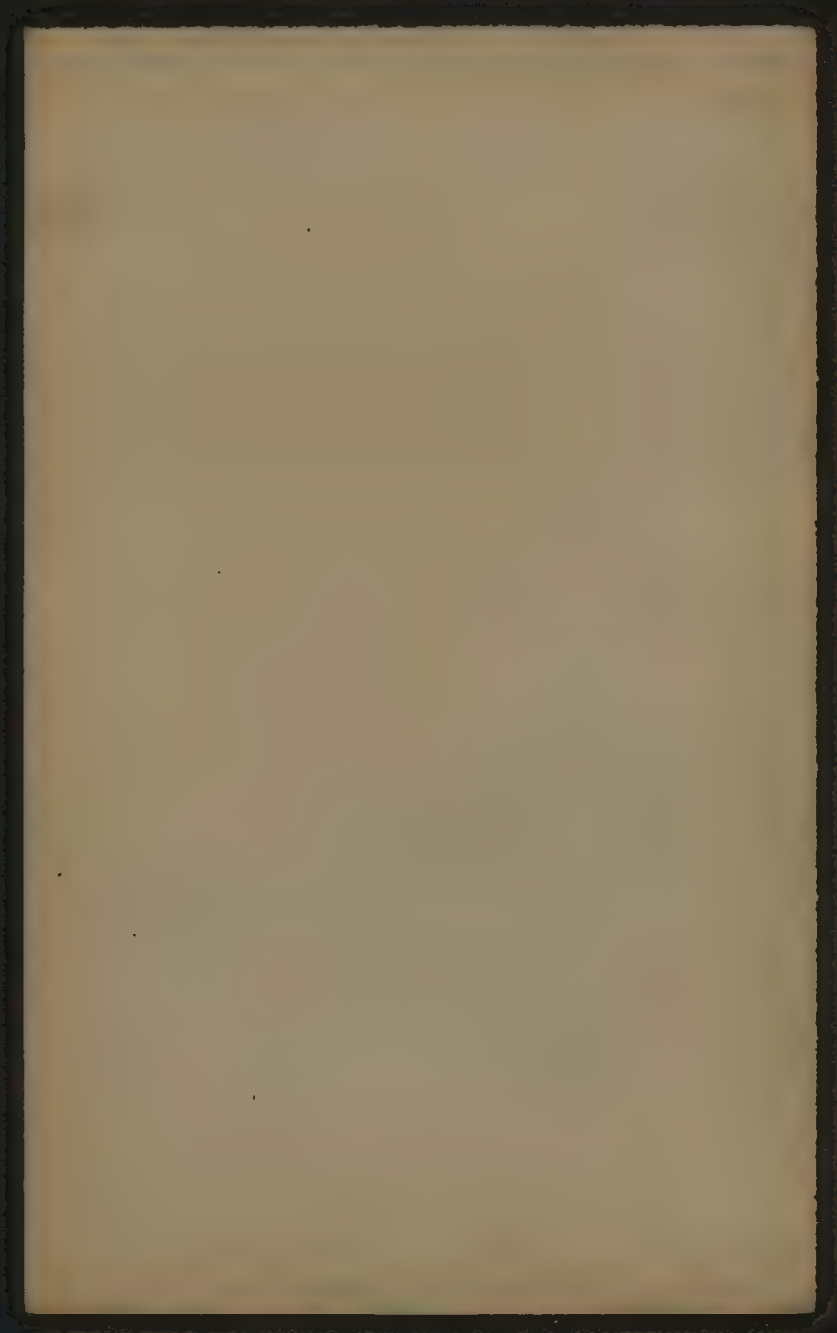

Ułapić - it. i st. w. dku. peruw. lud. utapari, utapic,
 schwyć „I utapit ci' on ję za jej brat.
 to rze... i utapit ci' on ję za jej brato
 Gocuki "O. Kol. 1. 62.

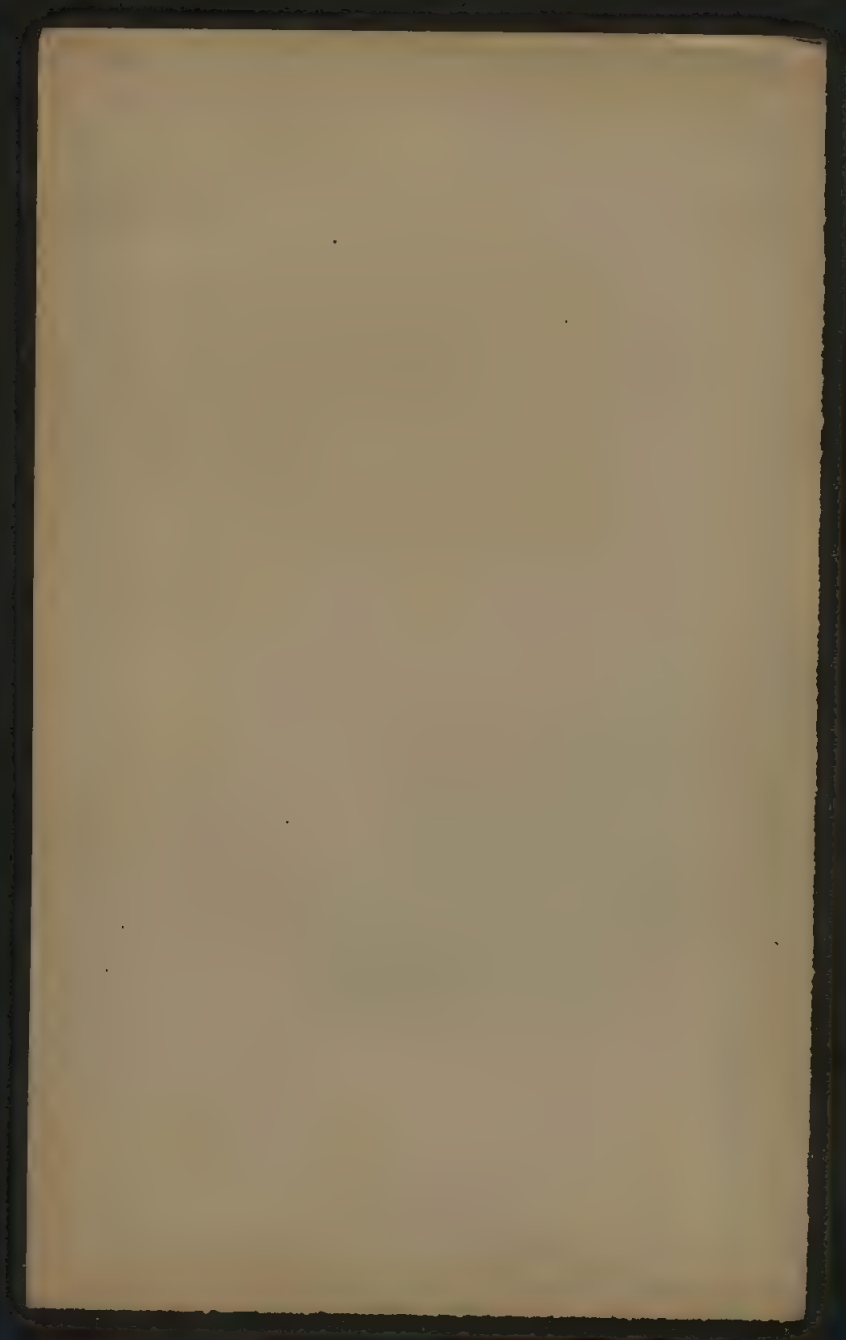
Ułapac - al pie st. w. dku. z n ludu nie-
 kiedy futw. „utapam " zam. utapic, Ucię
 mi nie morisa, ja cię utapam przęko,
 nie siđtem to wędka "O. Kol. 1. 262.

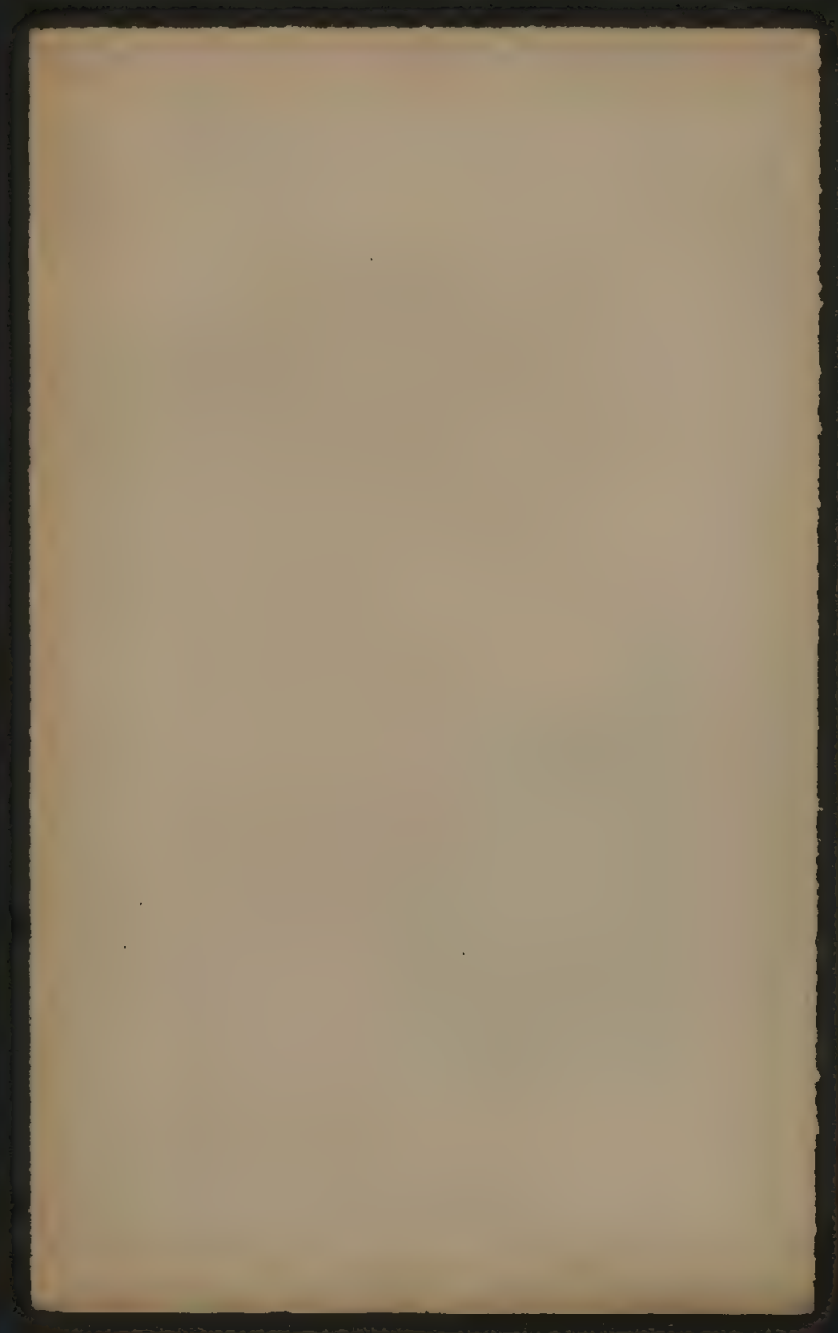
Wetwoic i t i s t e r. d k u z a t a t w i c', s t a d r i c', w y-
 r u n a j e' j i t r o... z p o t r a c b u j a d o u e n t y
 z o p a d e n i... a l y i z w r a y s t k u z t a t u i t o n a
 p r x o d n i e, a n a z w i e r z y c i e n i e b r a k l o i
 m i o d r i e "A. M i c h. z. g.

Złom - u. u. my-ów um. odtam skaty pojedyn-
czo stojący, wielki glaz " Na rtomny
skat, bleskitu wteżu strumieni' się
skat " JWKales. 1.122 " Szare rtomny skat,
tu i wodzie wystaję, pokrywaly się
uchami " JWKraak. 75.9 " Na skalistym
rtomie siedział młody Białowicki " ib.

Łtośliwier - wca. m. wcy-o'o m. & cztowiek kłóci-
wie o wyrzkiem się wyprawy, prapina-
jęcy tatki, wyprawy, starych lub innych.
my ston „Uchodzę na plotkarka, na kłóci-
ca kłócy kłóciemu mnie prapini tatki, kto
ryby coim i matie nie darował i wyspiwał
wraykto sate co o nich wie.” J. Kozan. 1. 52

Злотобраны а-е, маюгы злотэ бранс (хіюіу)
„Грод стане злотобраны, і злото.
wierche чвану драўні бэдэ слон
блэк” Ж.Залес. 4.6

Злотавіерхы-а-е маюгы залты
віерх, аб. павып. прыклад.

Злотобрэжы-а-е, зэ злотамі брэ-
гамі „Сцеписавы трагедзі на выста.
на паперы злотобрэжыны, кнігазат
встапіла вібітка” Ж.Кван 34.41.

Злоты а-е з псп „злота млодзкі” уы
квінтна, цюгаука, у влітлім сівіці
зггга, квіат, уыбоу млодзі а пмала
уы „Утадытау устапіт злотаму па-
нішаві, злоты с зваюі сіві Радзі
уытлоуы ўстаўіччю млоуі” Ж.Зашар,
Віс.літ. 2. 674. (1)

Злотуіччюіч. ічю уы злотуіччюічю-а
звб. у піччюіччюіч. „Злотуіччюічю, зчю

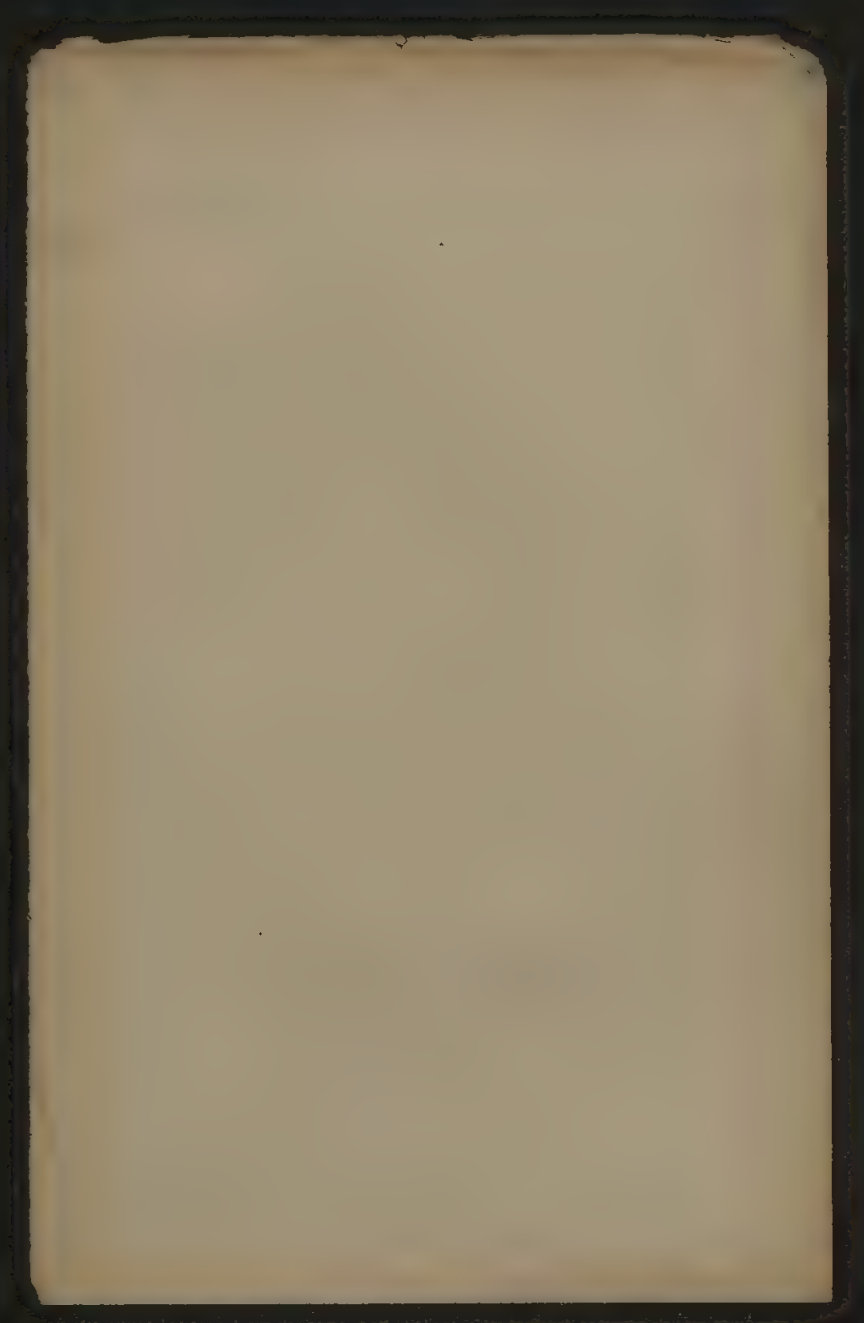
misin'ceńku, ulij'ie mi złoty kubek "

Z. Paub. 5.

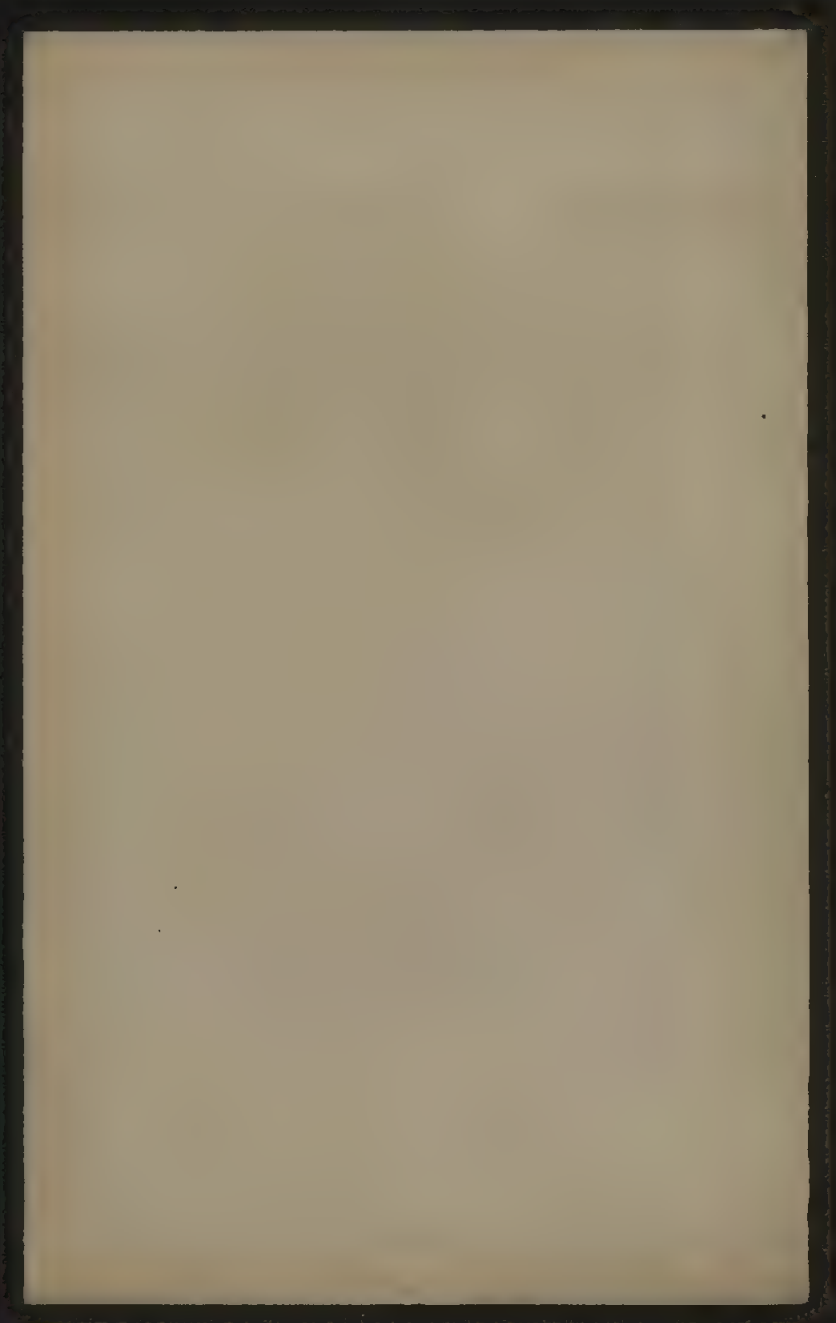
(1) • Żeśmy sakiie misli nowi iu sobie wo-
lano na nas z przeczsem. - "Pawia kowio",
jedwabniku 'złoto łutki'. "Z. Kowak 1. 209.

"Nasi kawalerowie winni w pryncypie, że
"stomiany chłopiec złoty paucy bierze" "J. J.
Zer 1. 106.

Stołodajny - a - e dajęcy stodo, mowią o go-
war, kopalsiach, piasku rzeczonym; Obda-
rzeni są od natury dary bystrym i prze-
nikliwym wzrokiem, aby stołodajny ko-
palnie ujrzeć pod ziemią "Dow. nauk. i liter.
14. 73. z obcięzają wielkie kopyci, co-
ni ta Ameryka wrzuciła na stołodajny
ziemię, pływając mlekiem i miodem nie
wygląda" B. Pol. T. 1. 238

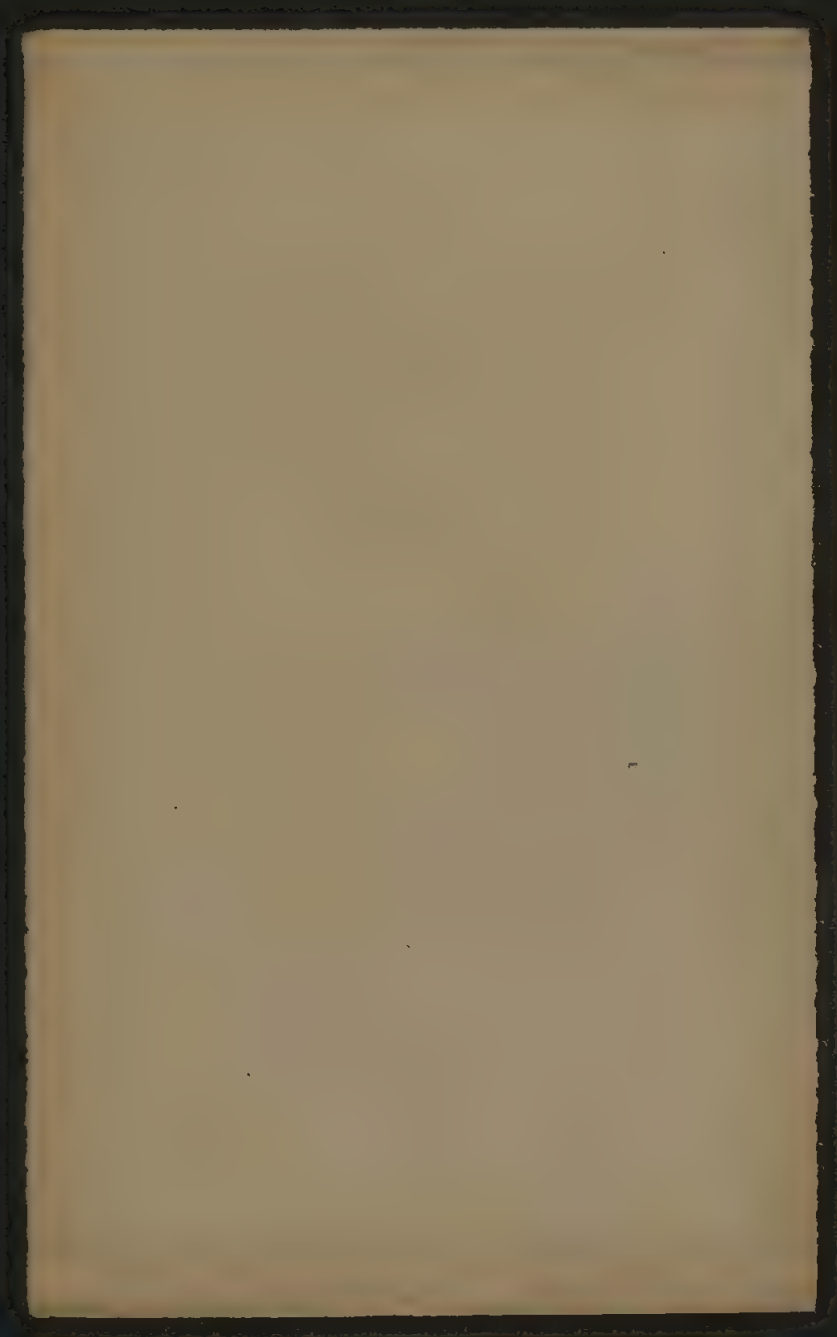

Słowierawy - a - e. słowrogi, przywołany
niezawiesznie, fatalny „Gwałty to wyda-
wały się łagodne, wiek ten wiekiem
słotym, w chwili, gdy się pojawił króć
Alby ze swą kordą. Historia nie ma.
po Filipie II postaci tak słowierawy.”
Blumer 1886. 255.

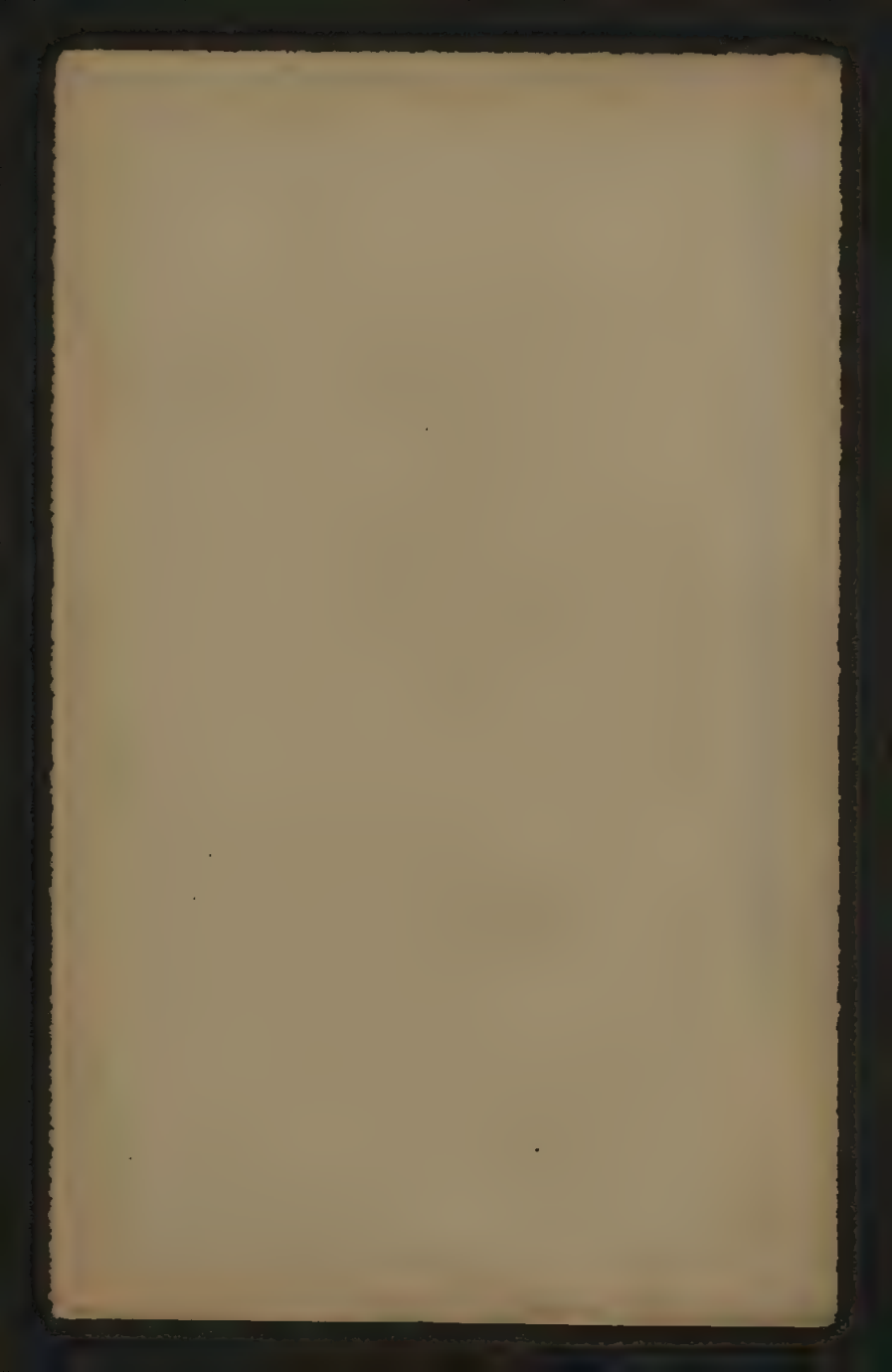

Żłudziwy - a. e, żłudny, żłudazy, żłudziy
„Jeż nadzieję rozprawy i okana
ty mu swą wartość żłudliwą w naj-
supelniejszy miłości” Ż. Kawał. 4. 317.

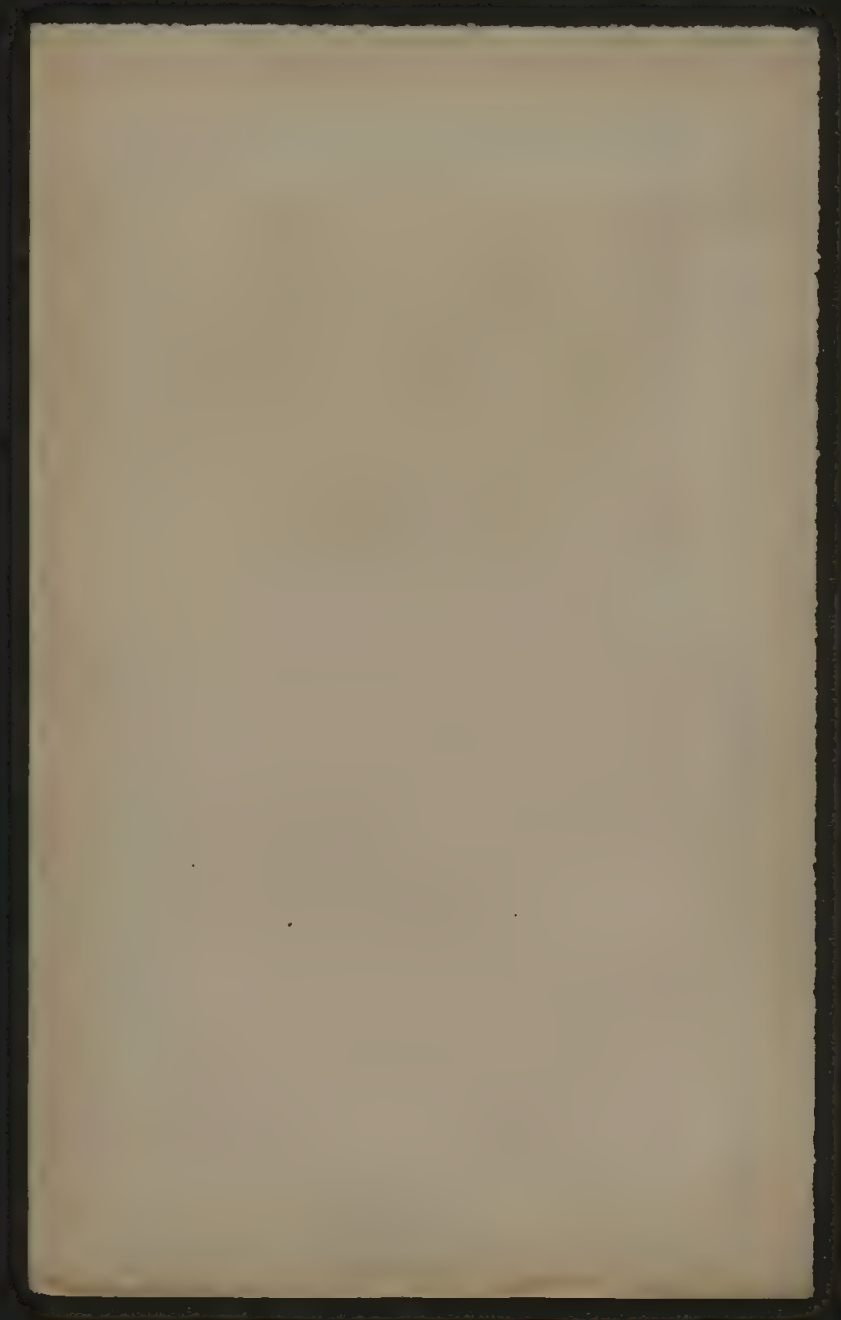
Żłudzenie - a. n. nie - dzeń mu. ożnanie
nie iluzja, żłudny pokor „Wieżoj murko
mici górsieindziej odbili się w insty-
cyach i życiu publicznem narzej. Rne
sąppospolitej pojżenia klasyczne. Lora
wiel ten odtem jętkby zdżisty z anty-
kwis, okazuje się być żłudzeniem op-
tycznem bo staje się odzwierciedleniem
noway. te wstawych a nie rzymskie.
skosun kous..” Ż. Dżbie. Akad. Wilen. 11.

Zmalować sł. cz. dnu. ~~prawa~~ zbroić coś z tego co
pieniędzy nie posiadał się z tego płać kasa a typ
„O! go masz twojego głupiego Janka
iż bodaj umiał coś z tego z. 1. 1.
„Tęto głupota nie posiadał się z tego
iż to nie skapił bez tego z. 1. 1.
67.

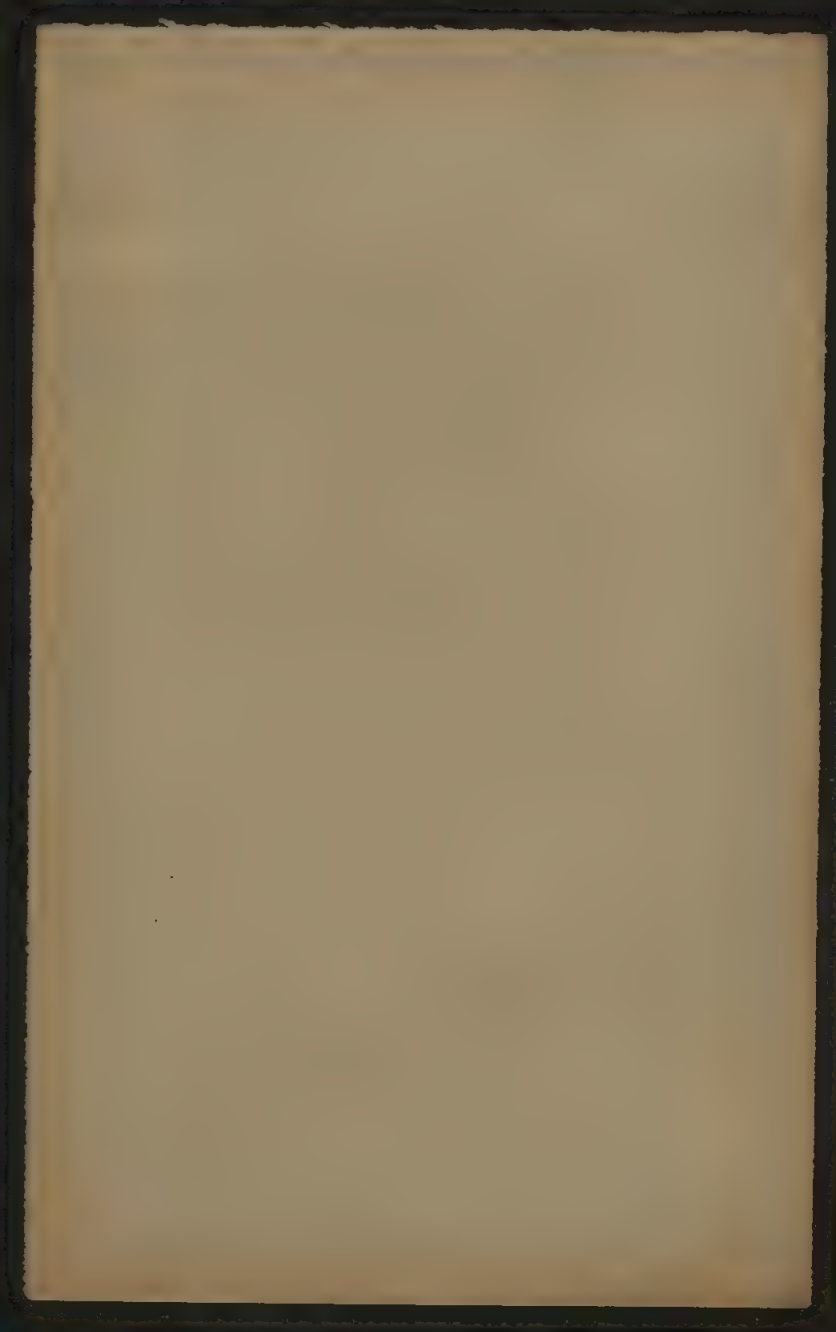

Smalowa 'ca, dkn. zboui' co', dopusci' u'g swa.
 woli, wybrnyku "Cz' ta kolota nowu sma-
 lowata?" *J. Wran. wiek 1878. 8.* "A j'ni to
 ja g'p'etwa nie smalejs." *J. Wran. 15. 78.*
 "Skrawiony chlop st'at przed g'ankiem.
 Oho! j'ni ci smalowate'! - zwolad pan An-
 toni i' wybiedz" *ib. 19. 43.*

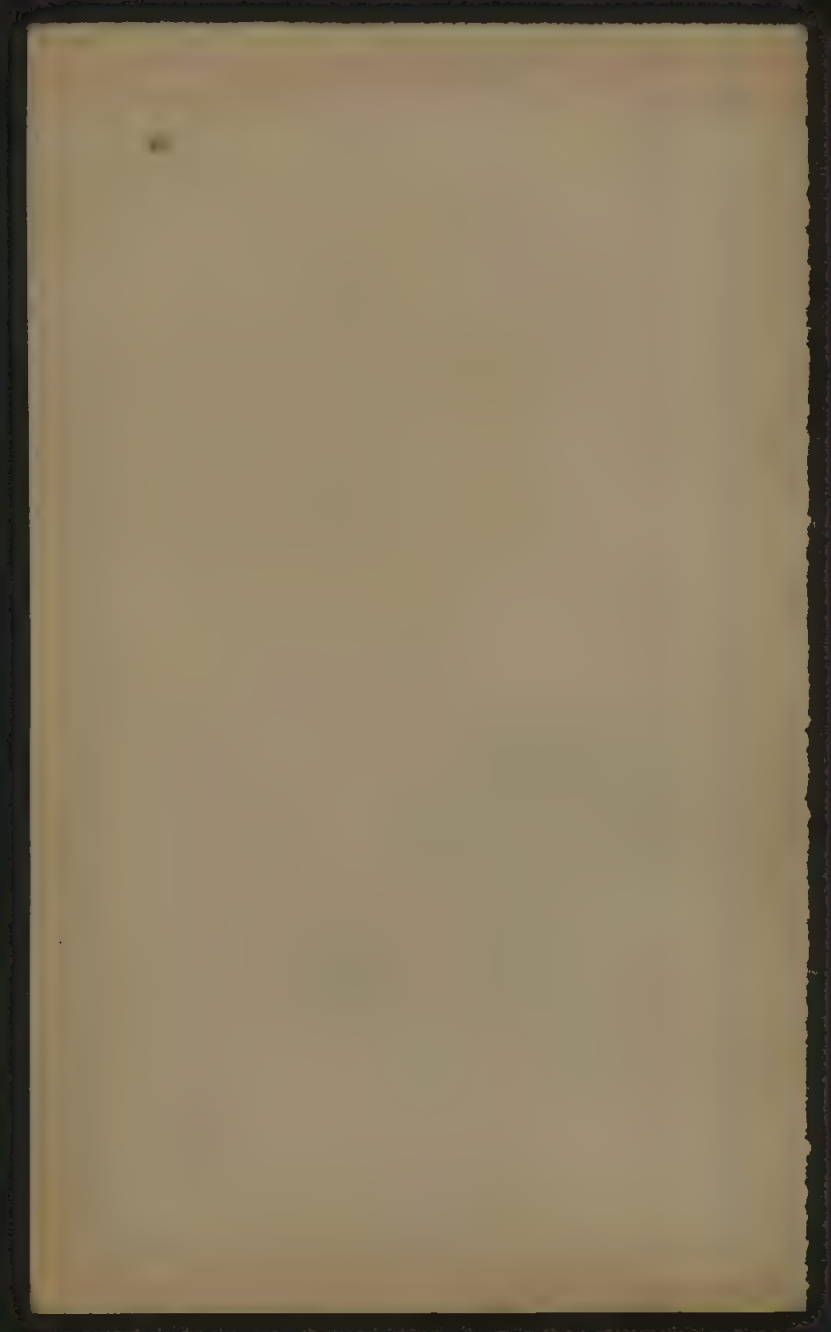

Zmarły-a-e, inst. prze. od w. kurwek z prow., zmar-
ty "cf. zmarły". Zatożyst uż ie pójdzie do
do trupiarui. gdzie stał chłop na chole-
rs zmarły "D. Prus Kur. War. 1878. 245"

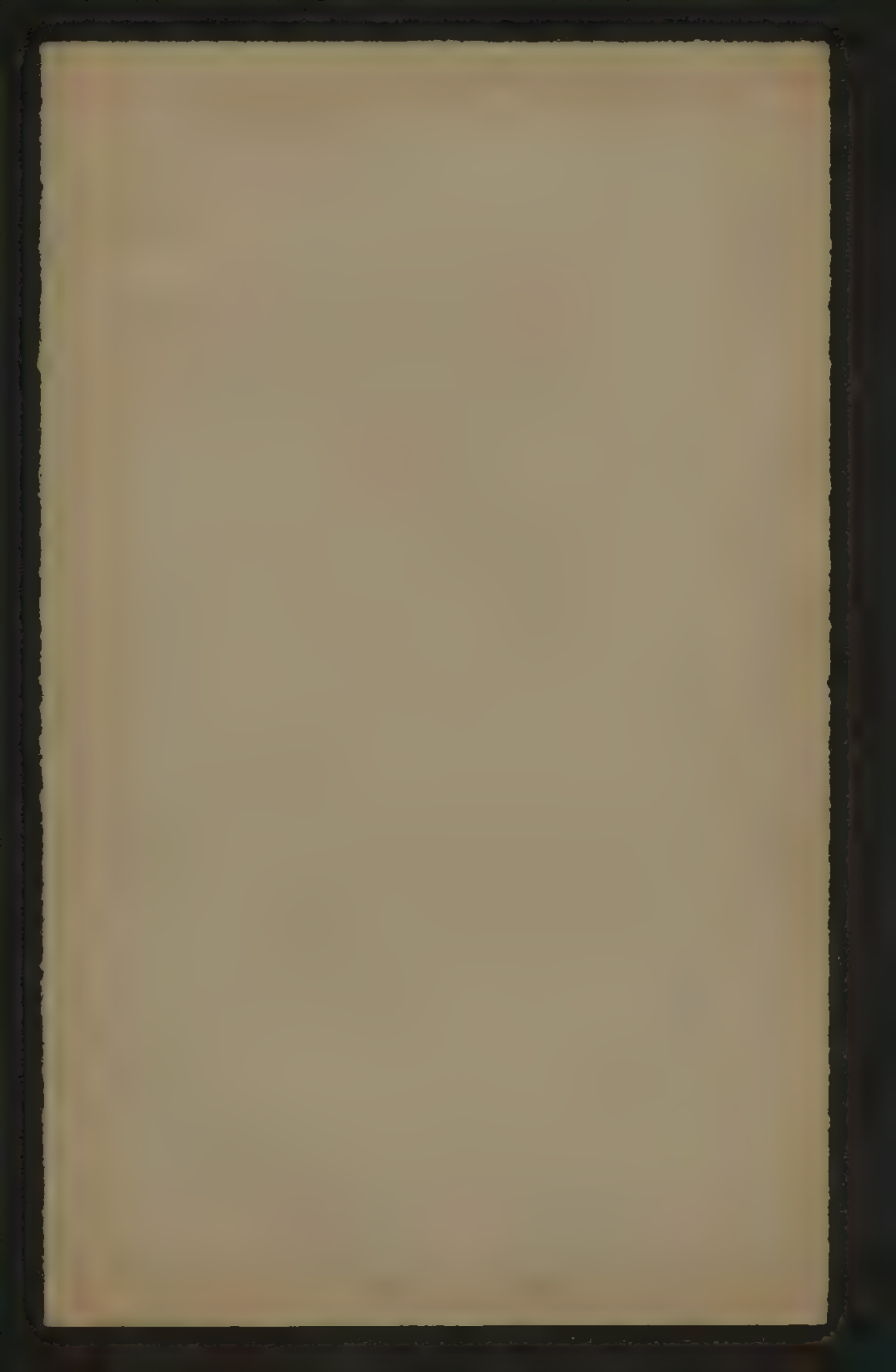
Zmarły-ego m. li-tych m. Zmarły-ej. i.
le-tych m. niebowyż, niebowyżka.
"Postanowił, że obywatelsko byj' musi
liżne, aby przez to sympatyi dowiedto
dla zmarłej" "P. Prus. Tyg. p. w. 1882. 82"

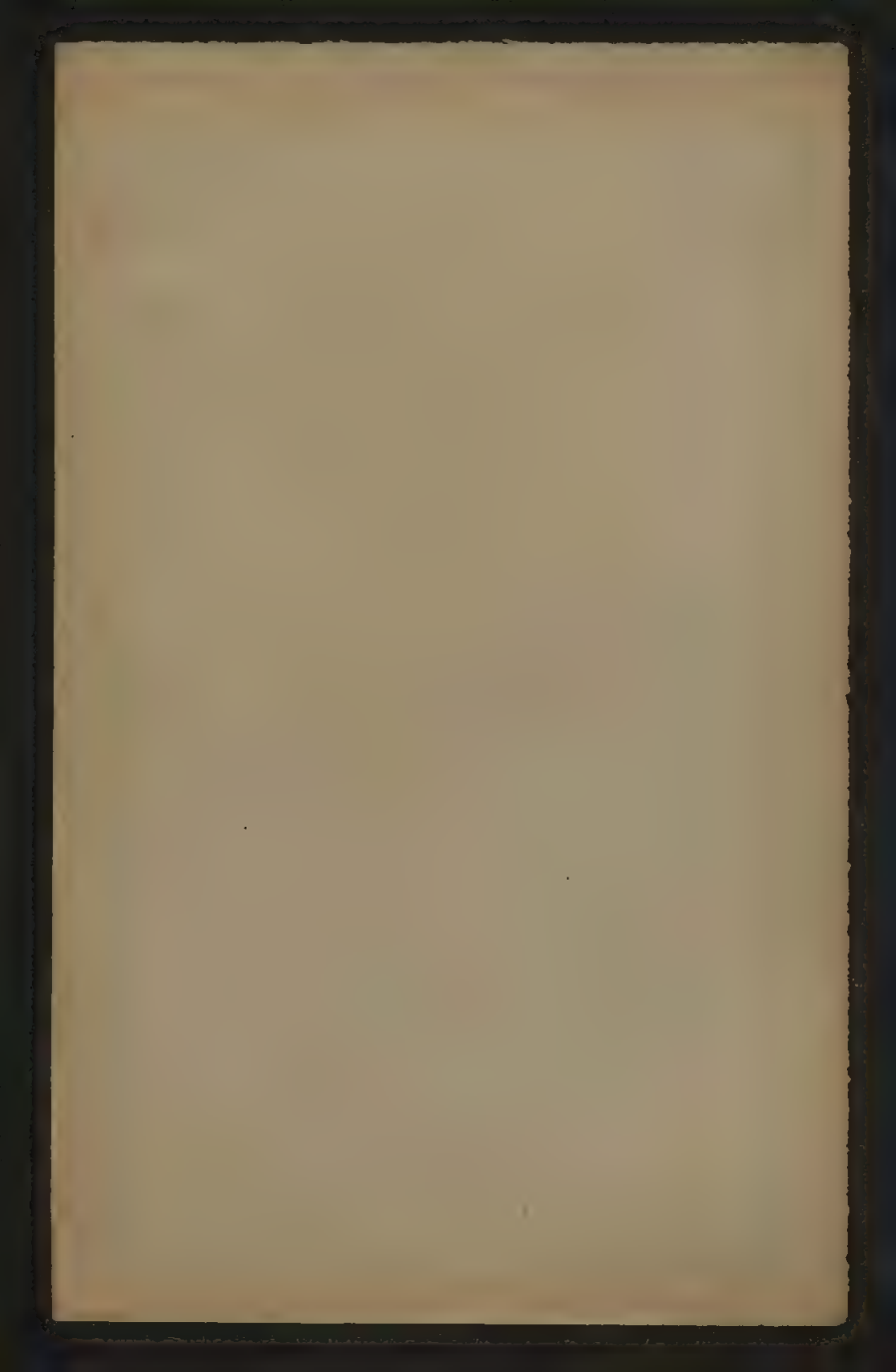
202
Zmaruśc' ad. eję st. iij. dni z posp. kłosa u ludu
„ badaję zmaruśc' badaję na mi wyrud'
„ badaję zmaruśc' „ ornała kłasiwieria,
by sama co: eję kłasiwieria „ to kłasiwieria!
„ badaję zmaruśc' badaję kłasiwieria
ta „ O. kot. i. 425.

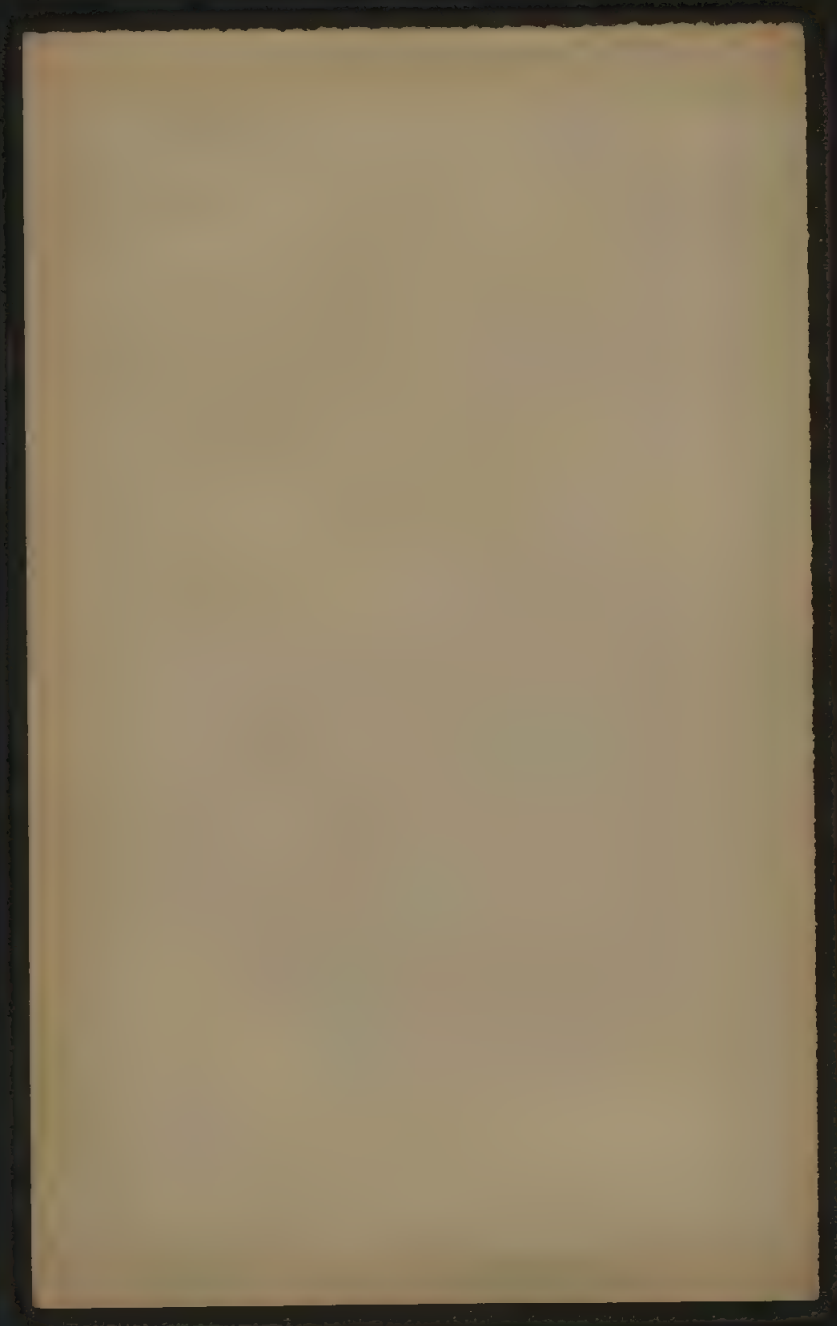
²
Zmarły chprowstanie . a . u . zmarły chprowstanie .
 " Syn twój wyprawny do boju bez chwa-
 ty i do ryżnictwa bez zmarłego chprow-
stania " Ad. Mick. 1. 159.

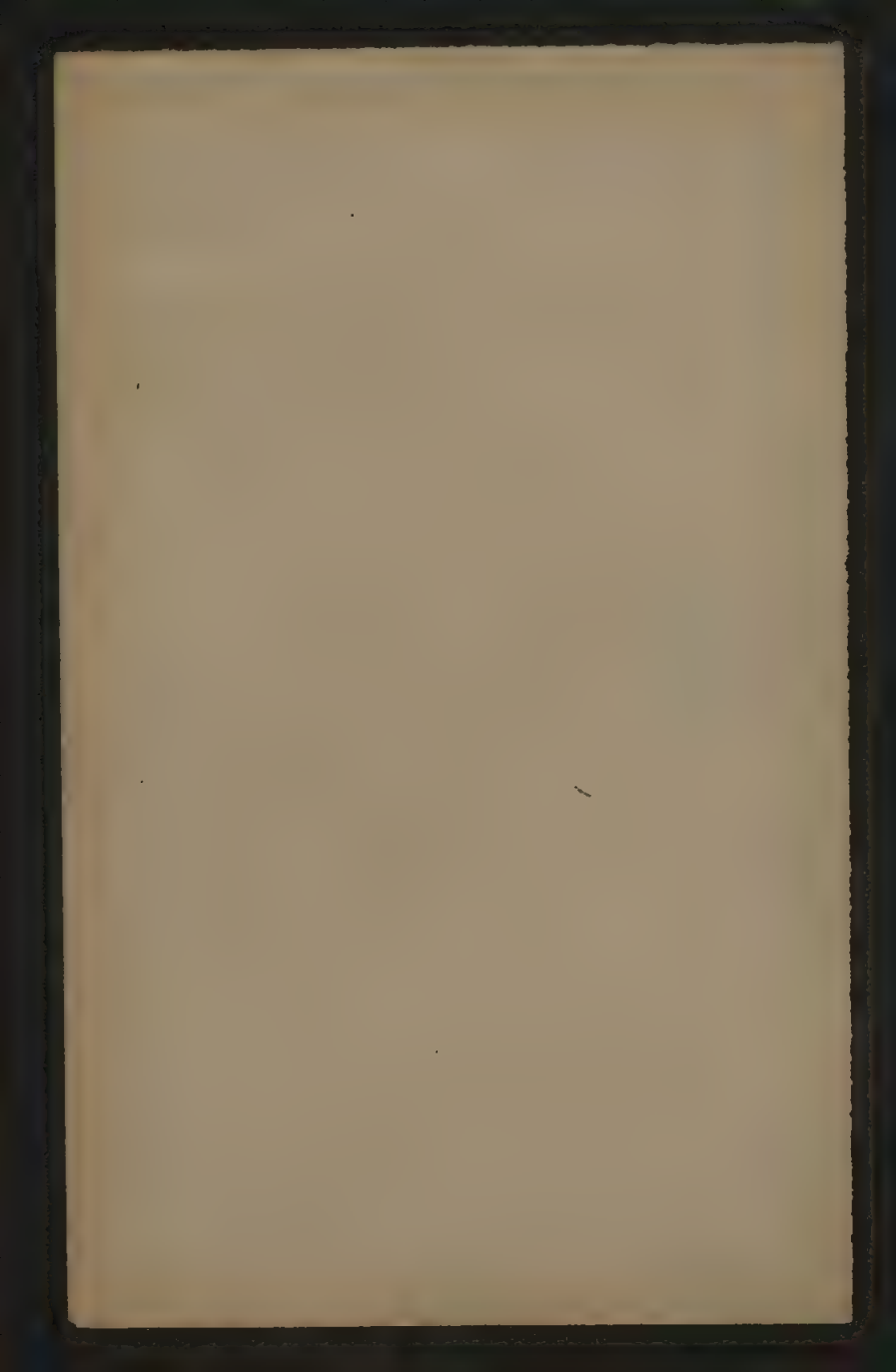
Imzowyc' - yf - y w. x. Dk. 3, "kuzkowa tuara, pino-
gusowa "moyraiajca kuzkowie, no waga
stady pomejci, cierpieci domawych, kuzkowie,
~~to~~ kłonej brach siwiciosci, do biatlej twa-
racyce, wyskokuwaty mnych wysow, nie-
co bładaj i kuzkownej proslaty waty
drugiemia jakies' spawmatyone "J. Kras
kroś i Bond. " Była jenne piżma, two-
wycas miata wdziapan, dwie kuz-
kowne " ib.

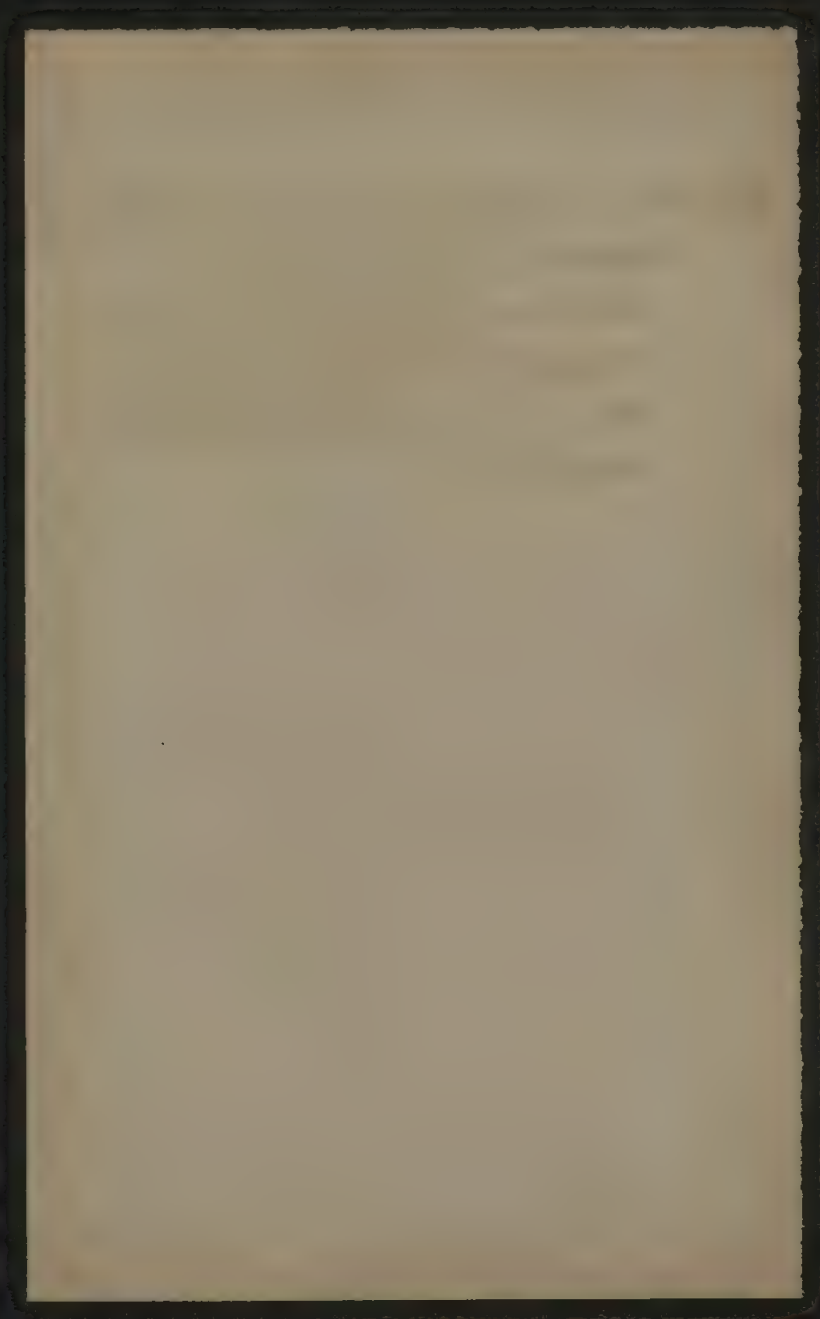
Zmiana - y. z. ny - zmian um. 5 w gospod. karkie
z pół na jakie się dziełi płodowian;
w trypolowie traciła część całego
obwaru „- miał kawałek pola. po
trzydzięci mogło w karku „kt
kark. 1. 78

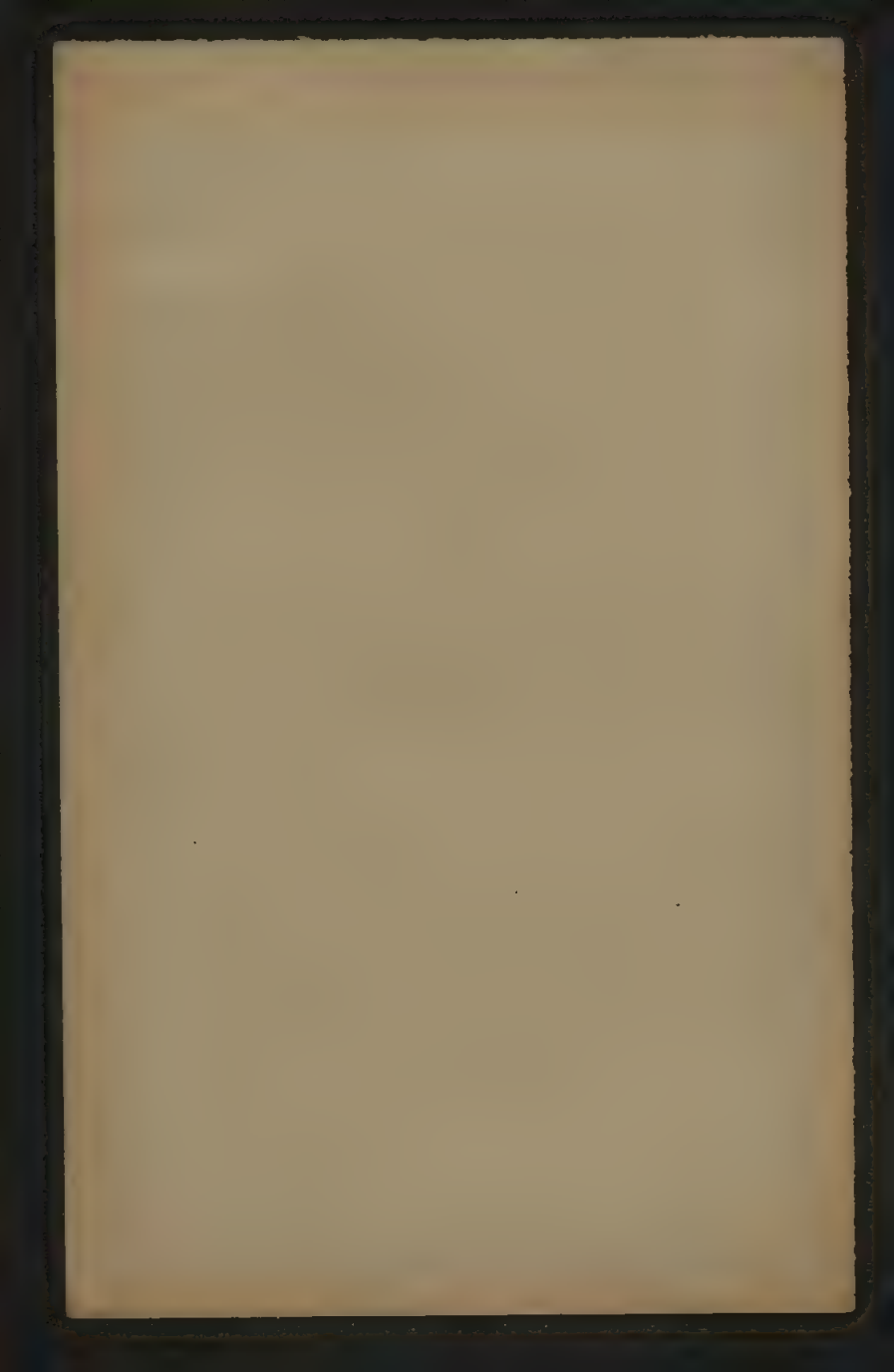
Zmiaraka - i. z. ki. m. owad ziemny - pojawia
się owad ziemny zwany „zmiaraka” (chlo-
ropstaeconipus). który wyrządza dotkliwe
spustoszenia w ziemniokach” G. lwow. 1886
160.3.

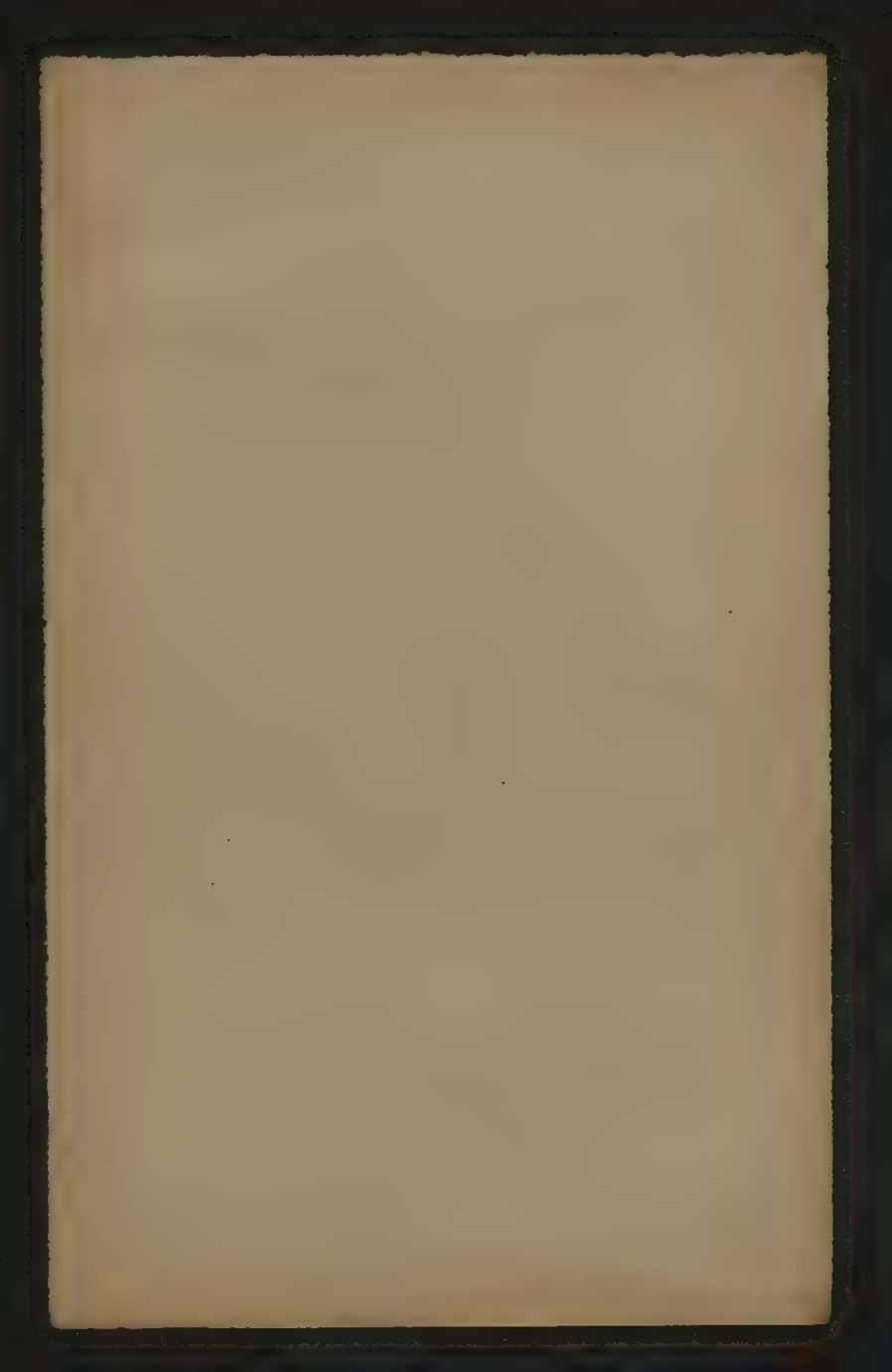
Zmiałe' ca. wdkn. z domypl. z talerza, jesi'
chciwie „W milczeniu nasypat ię karte-
lami, zmiałaję ogromnem powpami
co napędł” J. Kwas. 76. 15 z st. nig. u cie-
kac „wiceb, zmiałaj, bo ktoś idzie”
Mucha 1878. 1.

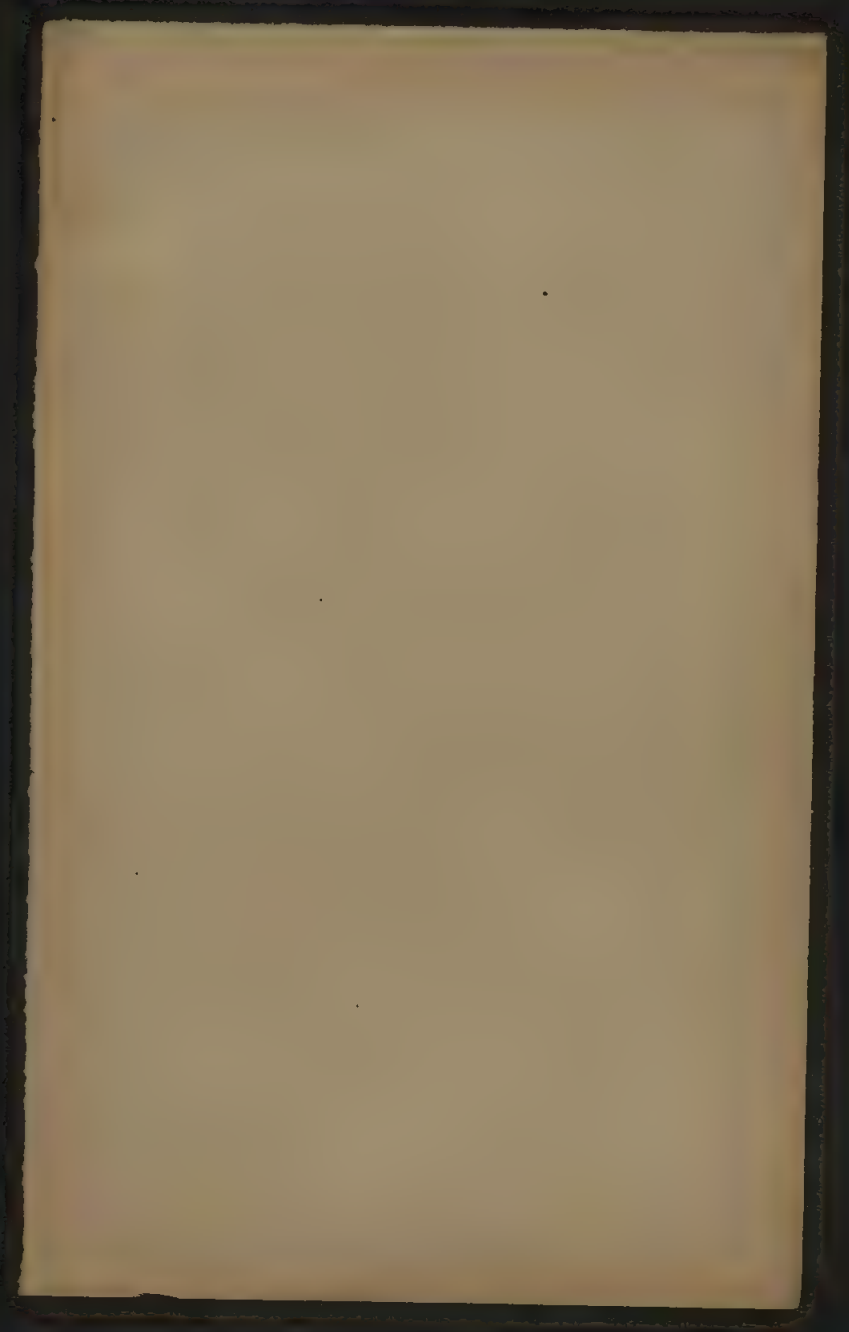
7
Zmierzyć - ył - y st. a. Dm. z pop., zmierzyć kie-
mis "upać potłuczony się, obalić us,
przewozić us " Ciężar je i tak mo-
cno w głowę go uderzył, że ciętym za-
glębieniu mił brzoze ziemiś zmierzają "
k. węgier. 168

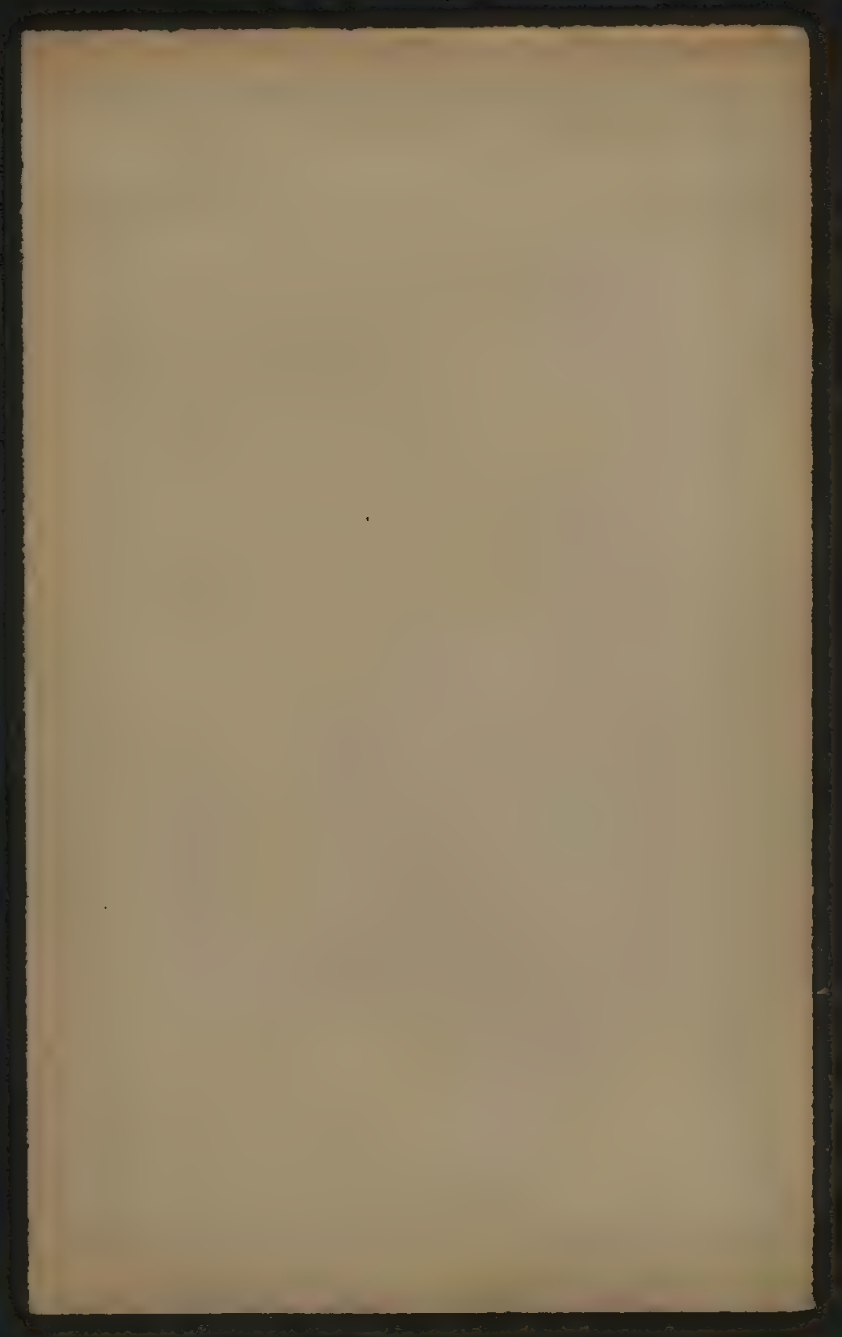
ny
z miescić się-il i st. aiu. dku. z rozp. przystoiwo.
wo. „co się zmięsić ^{bez miary} = dowoli; do syta,
nie kładąc, nie kapiąc, pokwalając so-
bie „Portło podłupło drzewo na kłose
kańdy skowce i wyrzuciła co się tylko
zmięsić” Pra Jyg. 1883. 655 „Że Austrii”
dotanie się, przy tej okazyi / od dziemi-
ku rozsyłając co się zmięsić, o tem
nie potrzebujemy zapewniać” Wiśł
1885. 241. 2. „Możem sobie pieć co ci
się zmięsić” M. Nat. Pańs. dińdy 56.

2
Luritregia' us st. kain. udk. nissany us, maruo
wai us, upadai, Dastatek us Luritregia,
gy rastalam bes usia "W. H. H. 1. 61."

Łmbicek cka m. ski-óio m. praw. Sauc. nio
cek, ten co nioi xboie of. Drastek

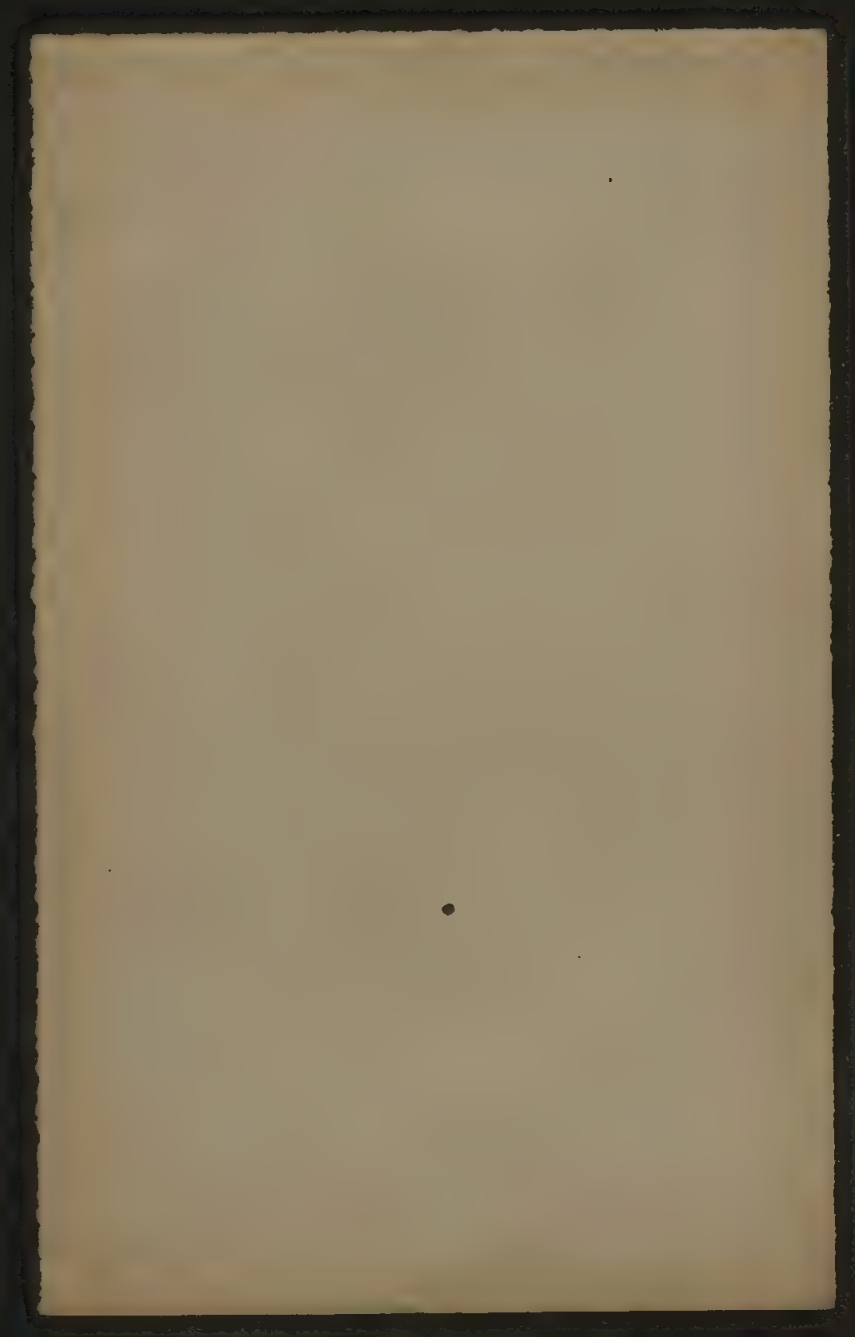

2
Znachor a. m. ry. sio. um. praw. rus. wieśna.

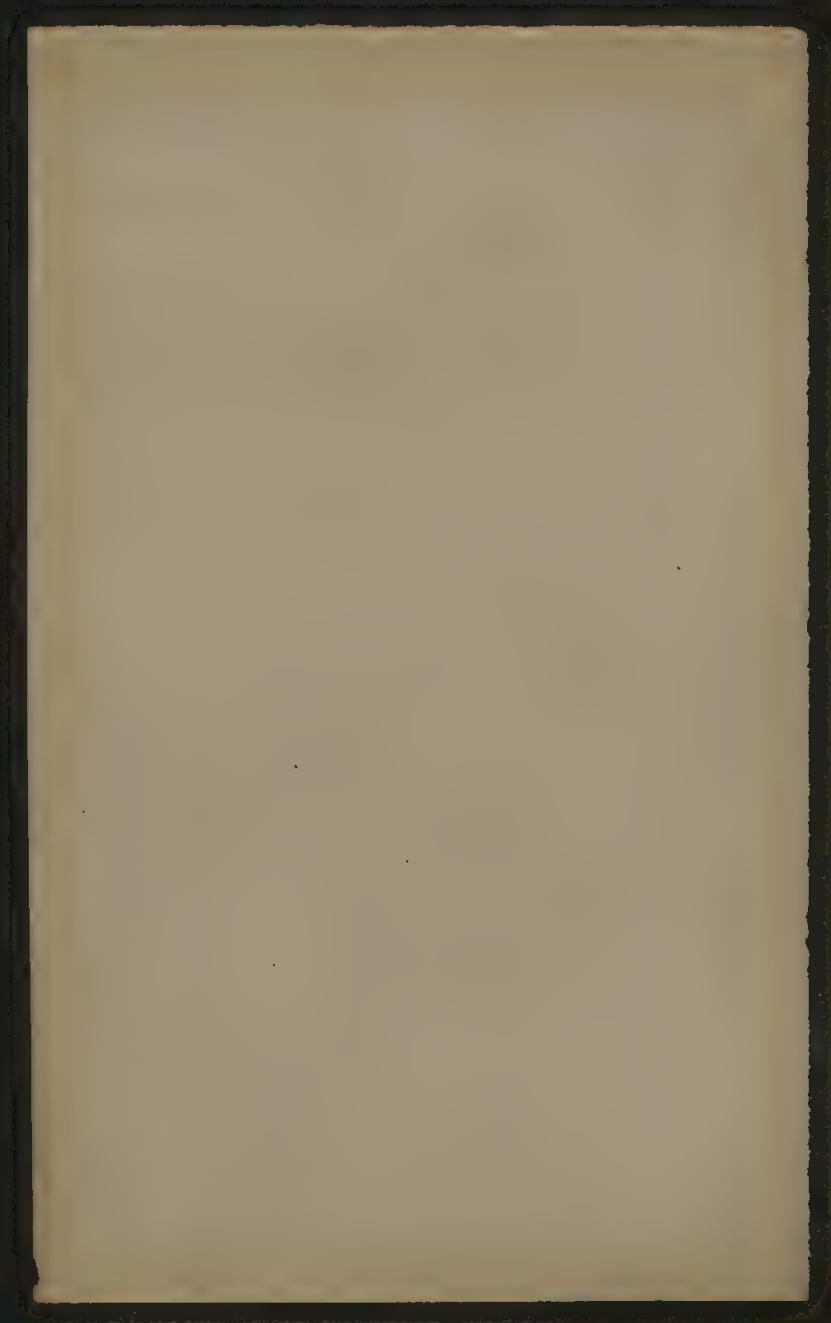
biara, lebara ludowy, zamausia, guslara
„Dyft to kuanu w całej okolicy spiewak,
wrońbit i znachor” Jt. kwar. lub. 1. 202/11

Znachorka - i z. rki rek um. praw. rus.
kobieta wronbiarka, guslarka, lewaga
prow zamausia i gusła „Zwaau ję zna-
chorka, od funkcyi, jaką pełniła. Musiała
szeptać, zamausia, odhadzać, odlewać,
wiedziata co jakieś rękach zlinywać po-
trzeba, miała też na rękach wtańsować i
odszedła pomocy lechowskiej” J. J. Per. Op.
Dow. 1873 355. „Siedli przy chorym, radzą
po swojemu, to rydowki znachorki, to ba-
by co zamausia” Jt. kwar. 5. 60
„Sprawadnich do chorego baby znachorki,
ale nie nie pomagato” ib. 73. 214

(1) „Praytomuoi strait i sity, a co uespro-
wadniali znachorow, co robili, co radzili
nie nie pomagato” Jt. kwar. 72. 14.

Znaczenie st. nij. udku & jako st. wios. uigwa
się porystolowio, w ruc. suai, widor-
nie, widai, pokazuje się... „Mimo na-
tego wzrostu, kusi' ruc. miał grube,
nie kypaste..” D. Pol. Tut. 1. 130.

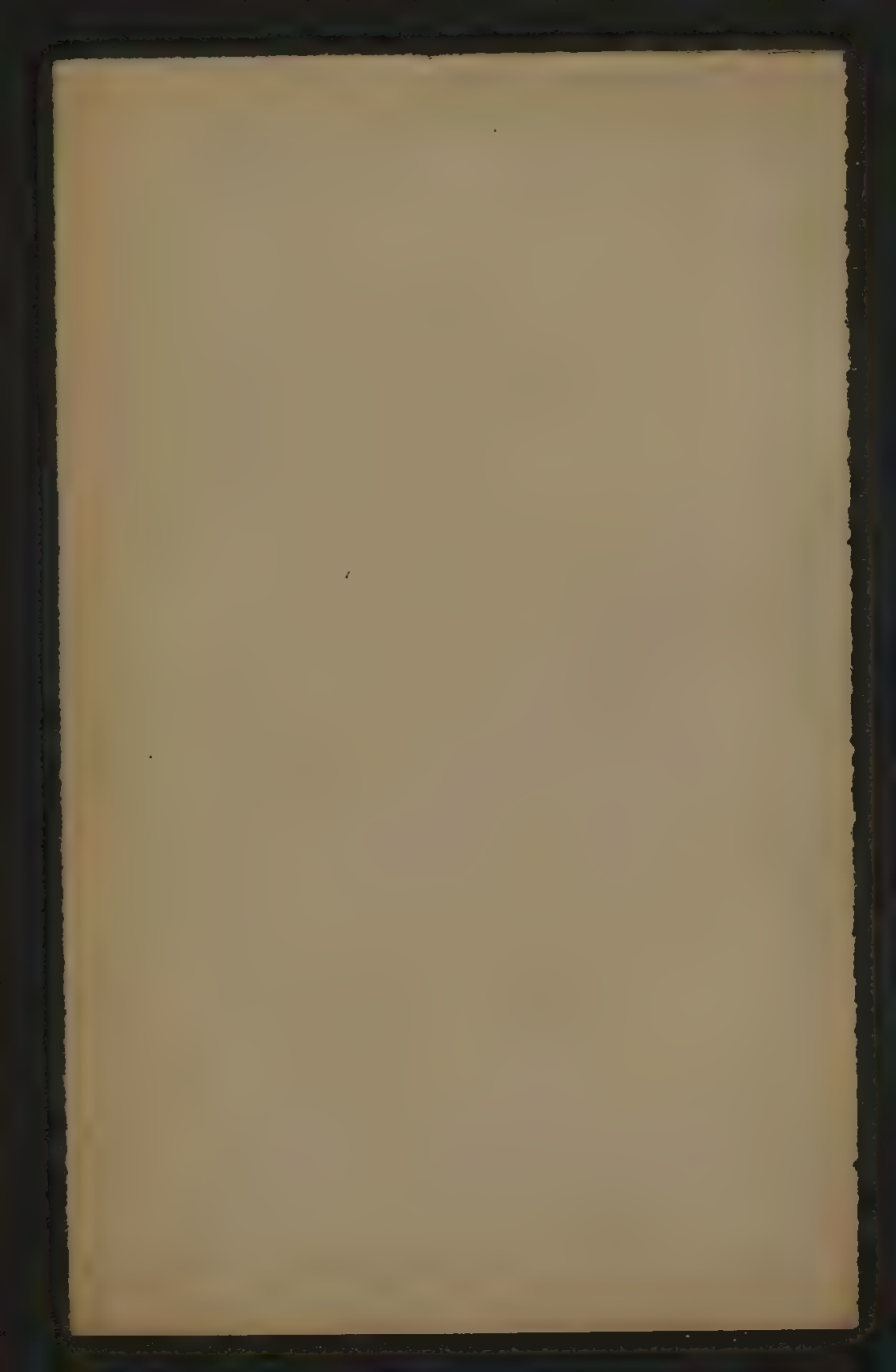
2
Лназгу а с со рѣтѣ, вѣсто сова мнѣважгу.

кажгу нѣ вѣсто домыта ф. мѣвизу

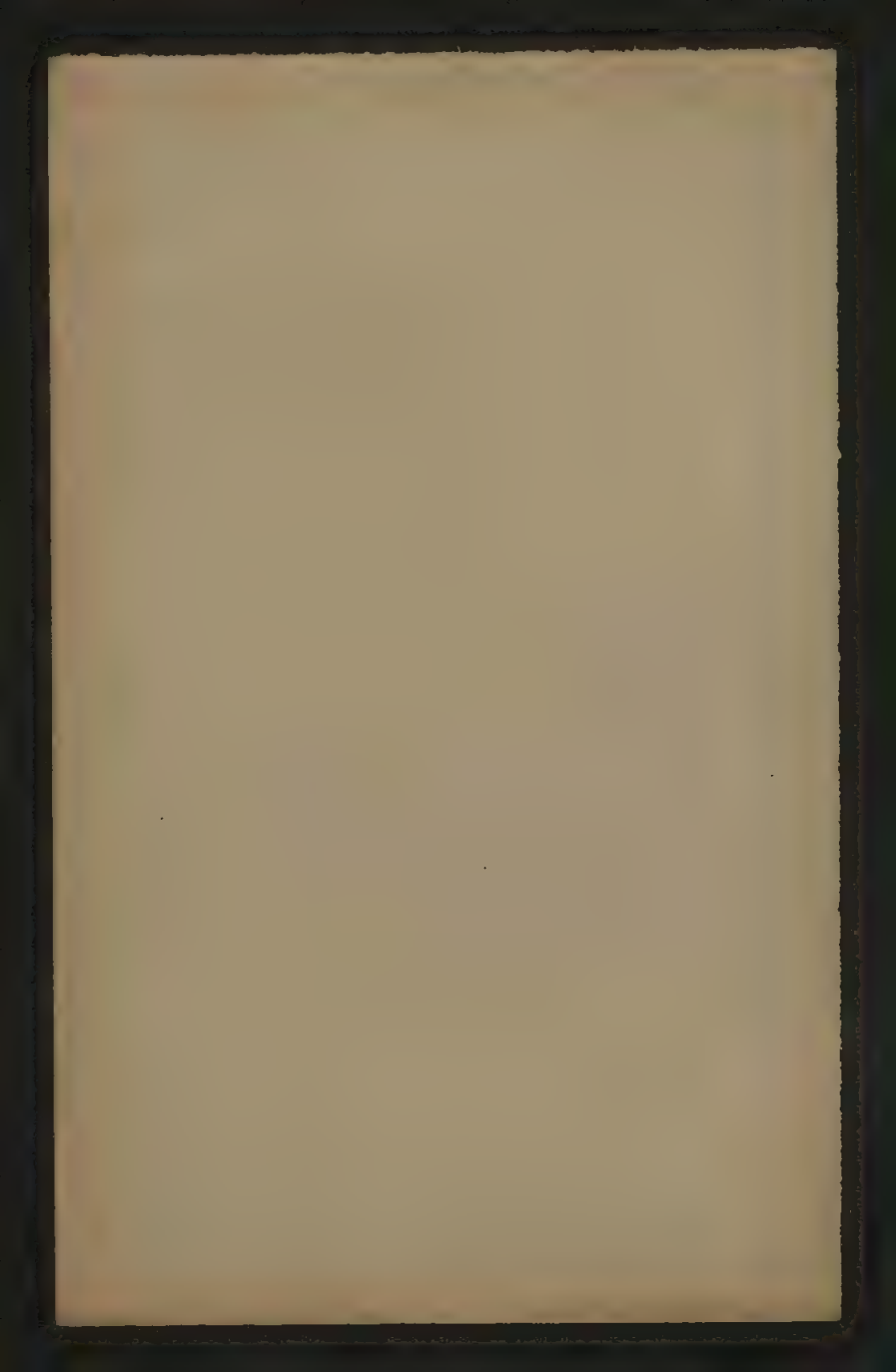
„Данъ бѣдѣмъ нѣ сѣстра, спѣжѣли на
сѣбѣ каажго і' каажѣли" 72. 44.

„Данъ бѣдѣмъ нѣ нѣмѣмъ жѣ
мѣмъ і' спѣжѣли на нѣ, каажго" ib.

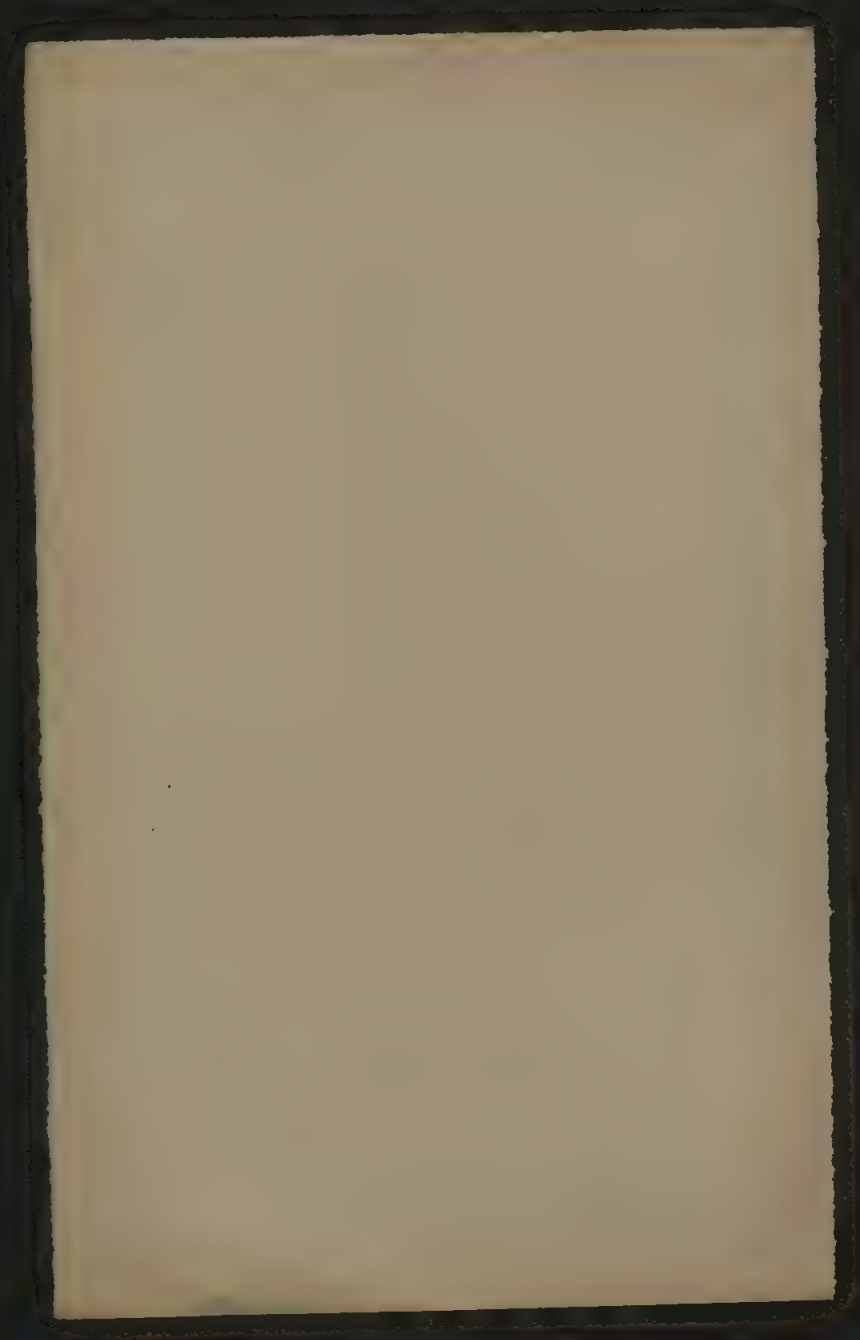
76. 20

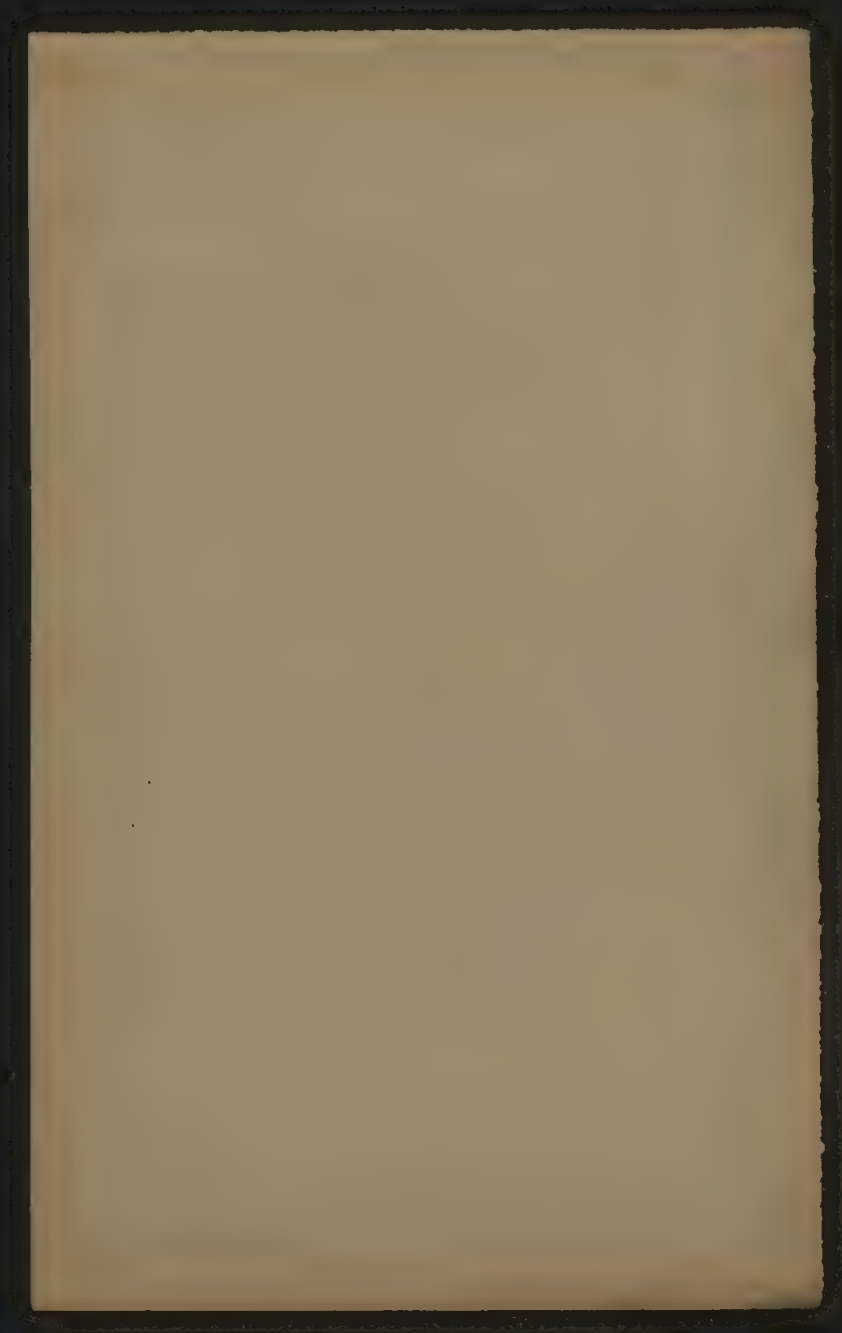
Znajda y. m. dy oio mu. : Znajdek-ska m. dki
v. dhowie-oio mu dkecho kwalenione,
podruntok „ kto go bydzie kielowid - to
go znajdy ^{na} jnt. Turvyń. S. lwow. 1887. 40.

Znajomość i i. i. m. z meton. osoba znajoma,
znajomy, Ma niezbyt kuczny, ma
spryt wielki, dobre znajomości ten wato-
wiek znowi, i inne wielkie karyjny." J. Dzwicki
z. 32.

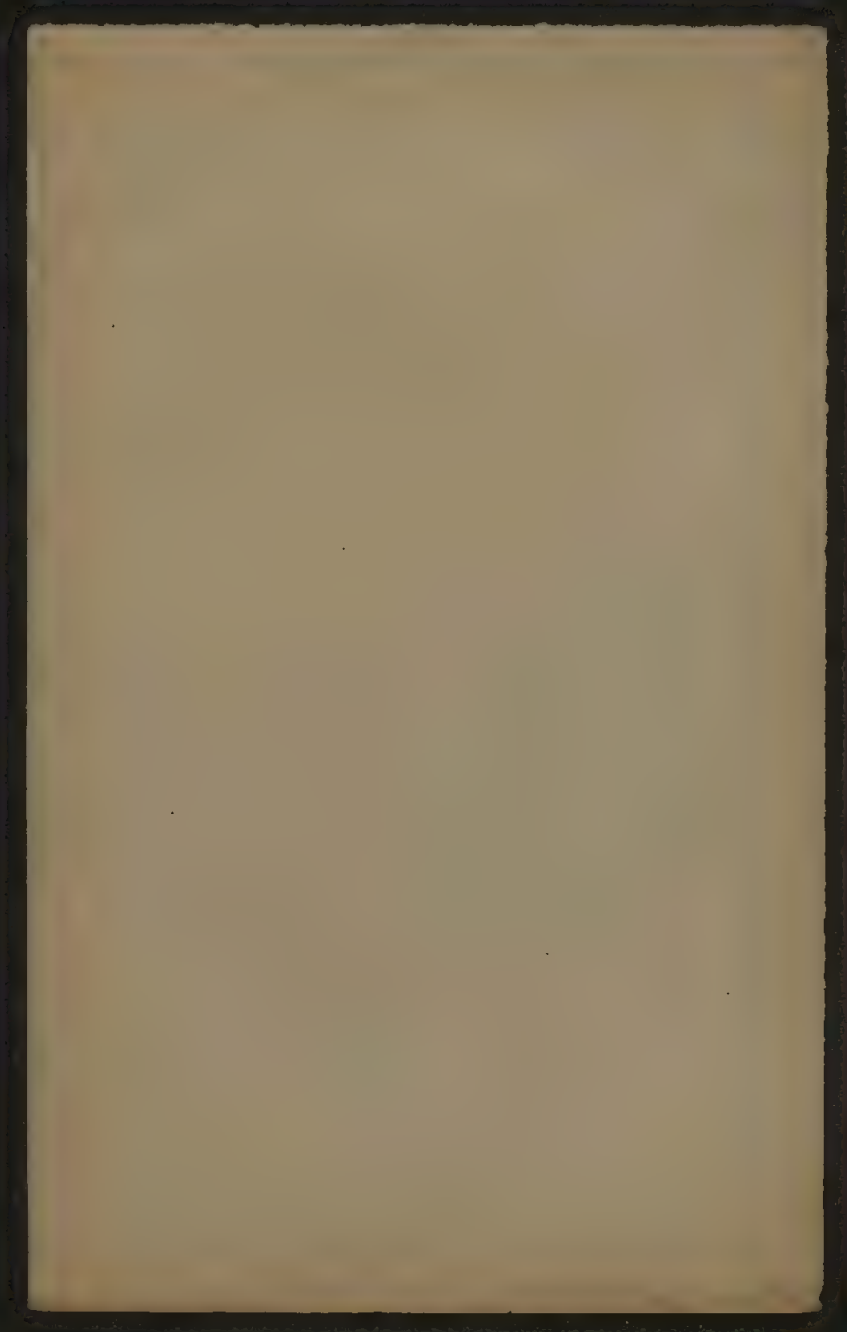

2
Znakomitość i z nią i inn. z osoba znakomito-
ta, odznaczająca się pod jakimkolwiek do-
datkiem względem. Należały tu osoby,
nie pieniężnego kapitału towarzyskiego,
ale czasem bywały i znakomitości "zł.
krowy. 72.100", był także wójcikim do-
putowanemu na sojus, wzięcie i wóden
ciwudni około jichich tam politycznych
kombinacyj i t.p. Stwierdził wyrost na
znakomitości jichich "tworzący grilacyj"
1877. 2. 23. 16. Należały także do
miejsc wielkiego porzucenia dla
innych wzrogiściej i wódenkich zna-
komitości" 2. wick 1878. 13. of. zna-
mienitość", "zdz. 1878 i obywat kartaję
nową znakomitości" Kuj. G. 1887. 163.1

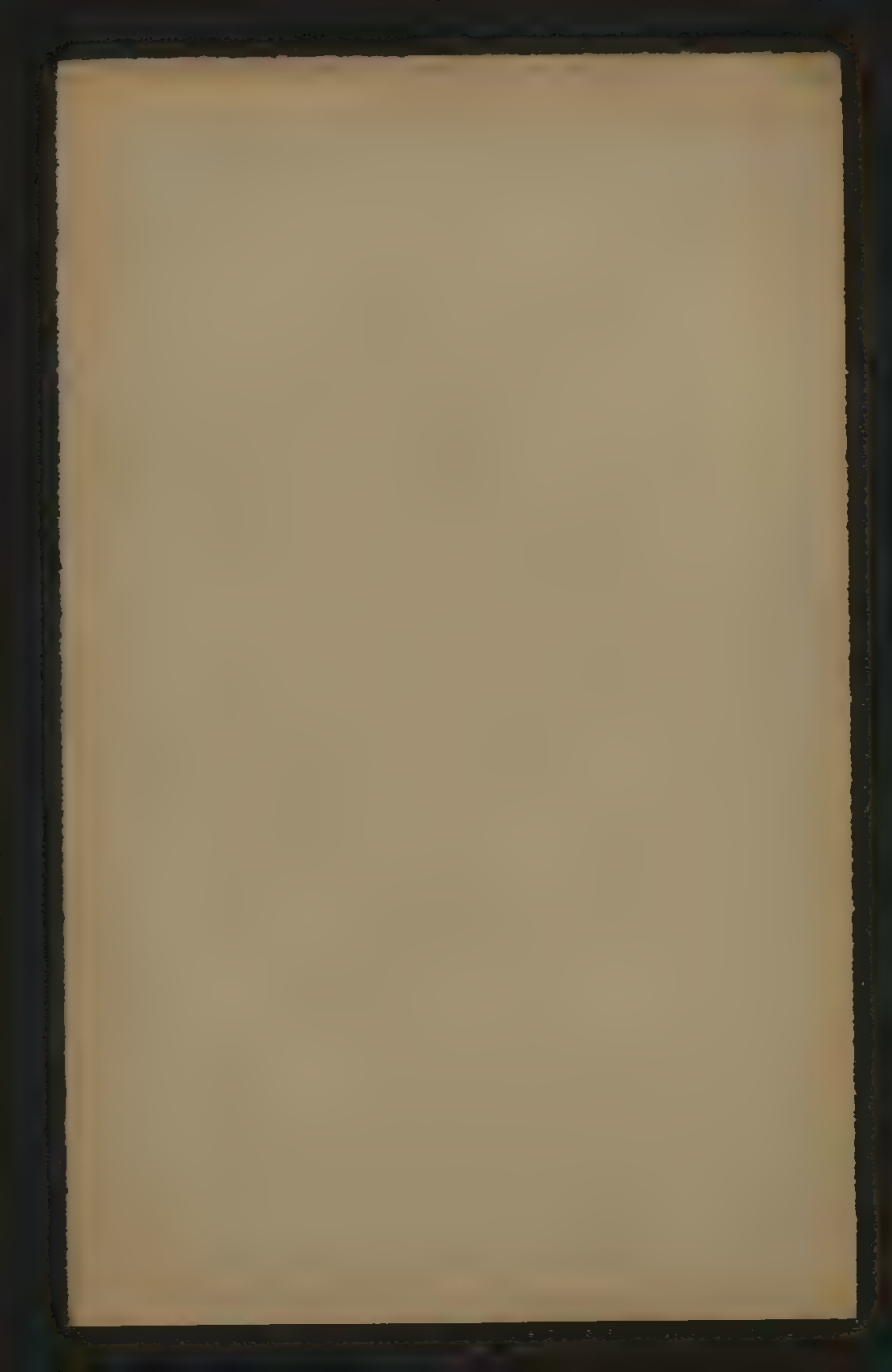

Znaczniki - a - e. cie porst. z krawny, dwy, sde
najzy wielkosc. W ten sporob, w rypst.
kie jui potoncky do budowania koty re.
lanyh bzdzienny miedzi uogli wstano
wynobu pomostawiaje jednoczesnie w
kraju znaczniki kapital "Now. uizw."

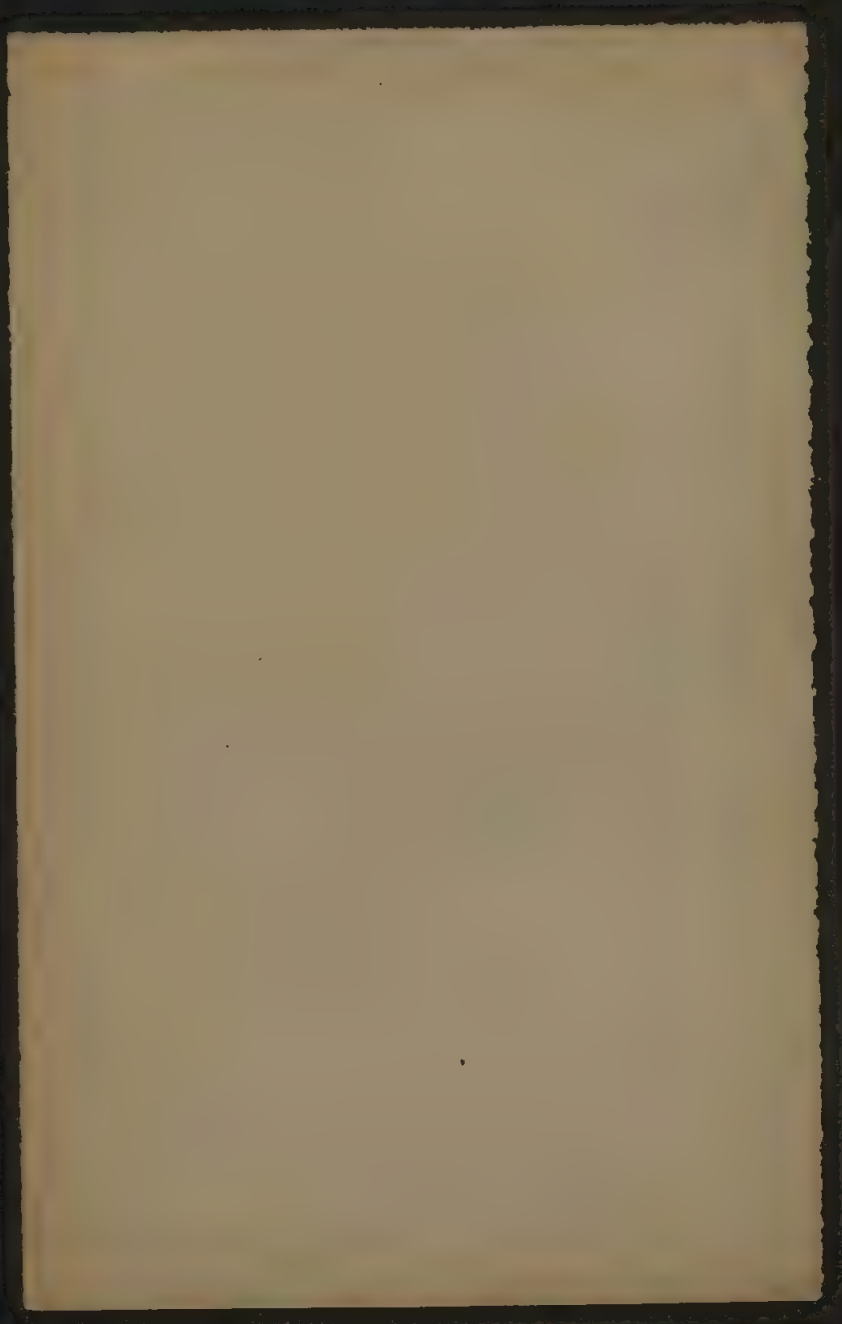
1877. 13.

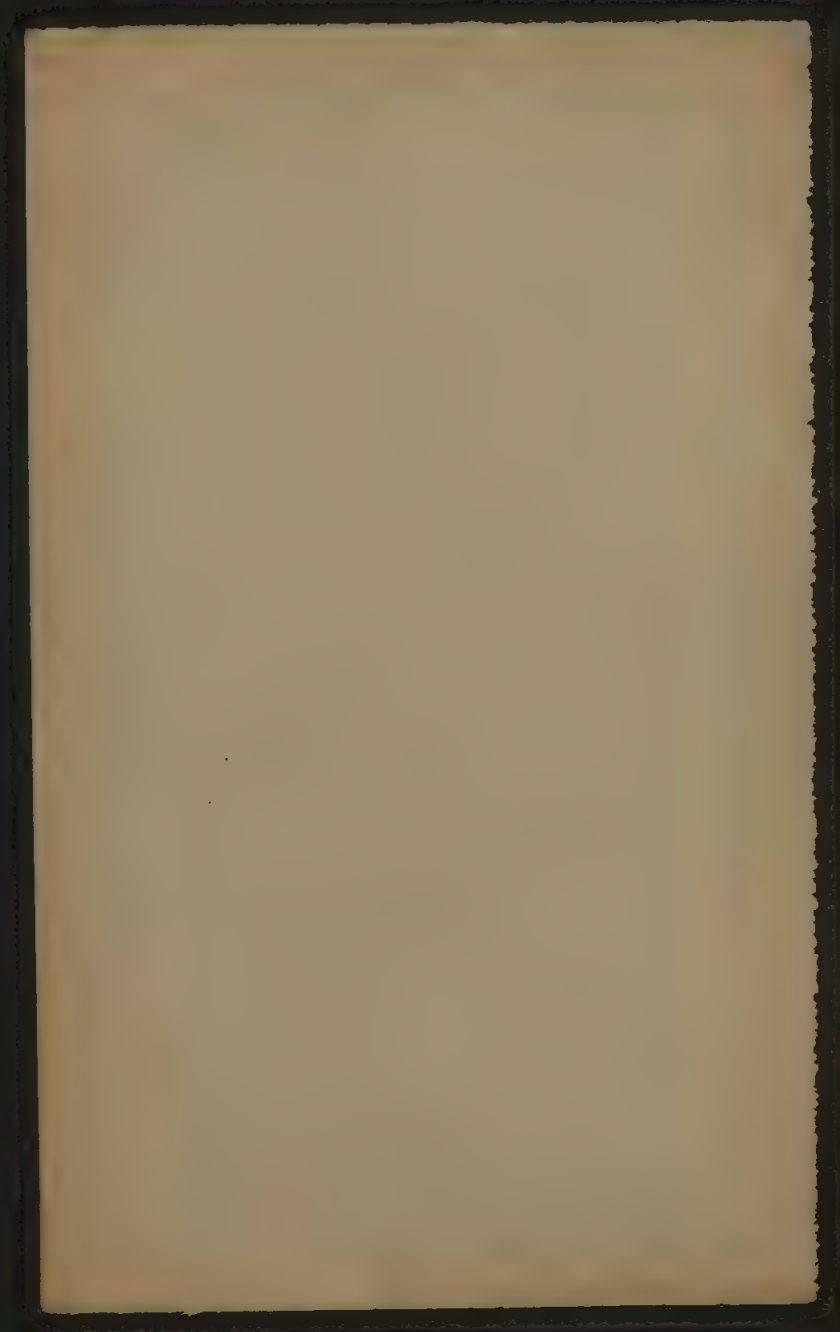
Znalcie' taxt kuajdie st. x. dnu. znalcie wyto
prosz. forma, kuajdie "i" „nalcie” w st.
prosz., kuajit "(kuj)" w st. proz., „nalcie,
znalcie” kom. kuajdie z w Gatiji w
prosz. wytcie „Znachodzie” „w nie
scie znachodzie alge w wspolnej modli-
wie” Z. Kwart. 2. 223. cf. nachodzie

Znalezienie - ani gdzie stracone. Głównie
 tamże jak pobrała „Dziwny był swój
 heroizm znalezienie się” J. K. Kwara.
 73. 155.

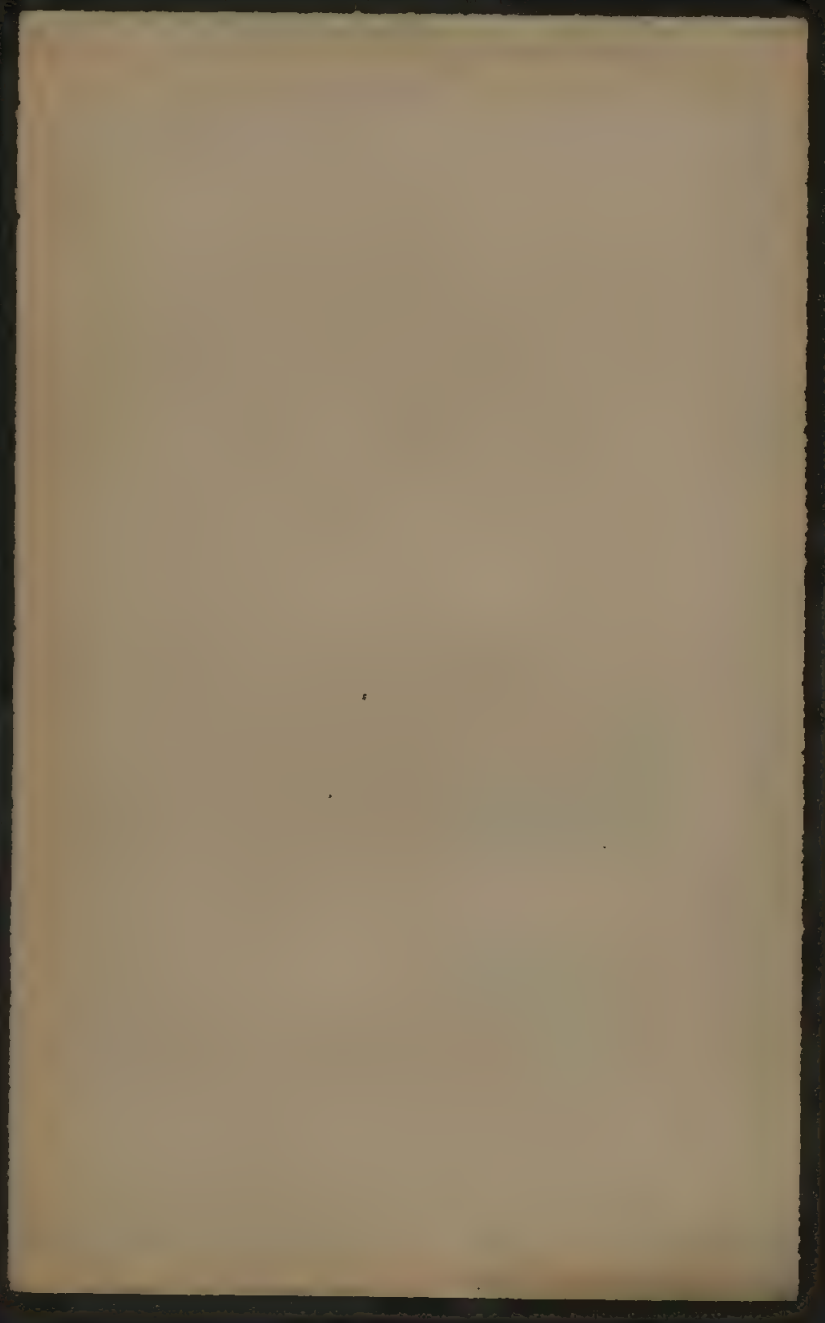

Incunieritosé i. x. scí i mu. & osoba xuanie
nita, xuaneritosí. „Dow křišťálové mas
maltové byl pod uvaždem towaru
skus xbiorem waelkiego rodnaju xua
nieritosí“ Rodz. opow. hist. 158.

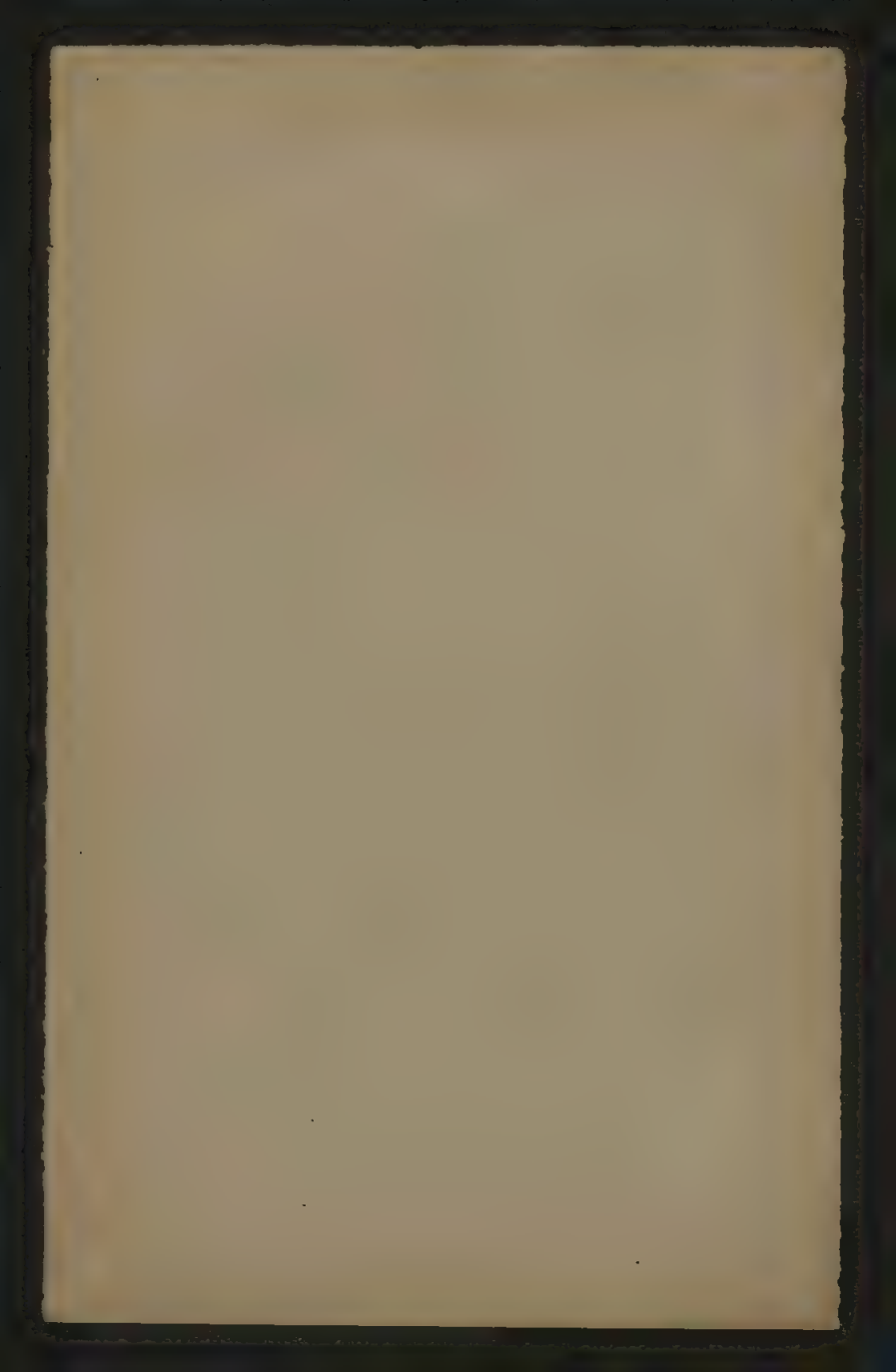

Znawczyńi - i. i. nie um. kobieta znawca, znają-
ca się na czym. „Daty statystyczne zbiera-
ne przez znawców i znawczyńie, tak co do
posługi państwa, jak i życia społecznego, jak naj-
pomysłiwiej wypadają” *S. lwow. 1885. 38. 1*

Znawstwo - a. n. bo i. um. „Rozprawa napisana
z naukowym znawstwem” *Dziennik 1886. 234 rok.*
Lwów. Znamie się na czym, w tych recenzjach,
względem było stylizowane niż znawstwa” *24 go*
rok. Dziennik 1886. 323. „Widzimy w tym tra-
ktacie z nadzwyczajnym znawstwem wapro-
wadzone zagadnienia.” *Dr. Ub. Ogn. Dm. (Lwów)*
4. 178.

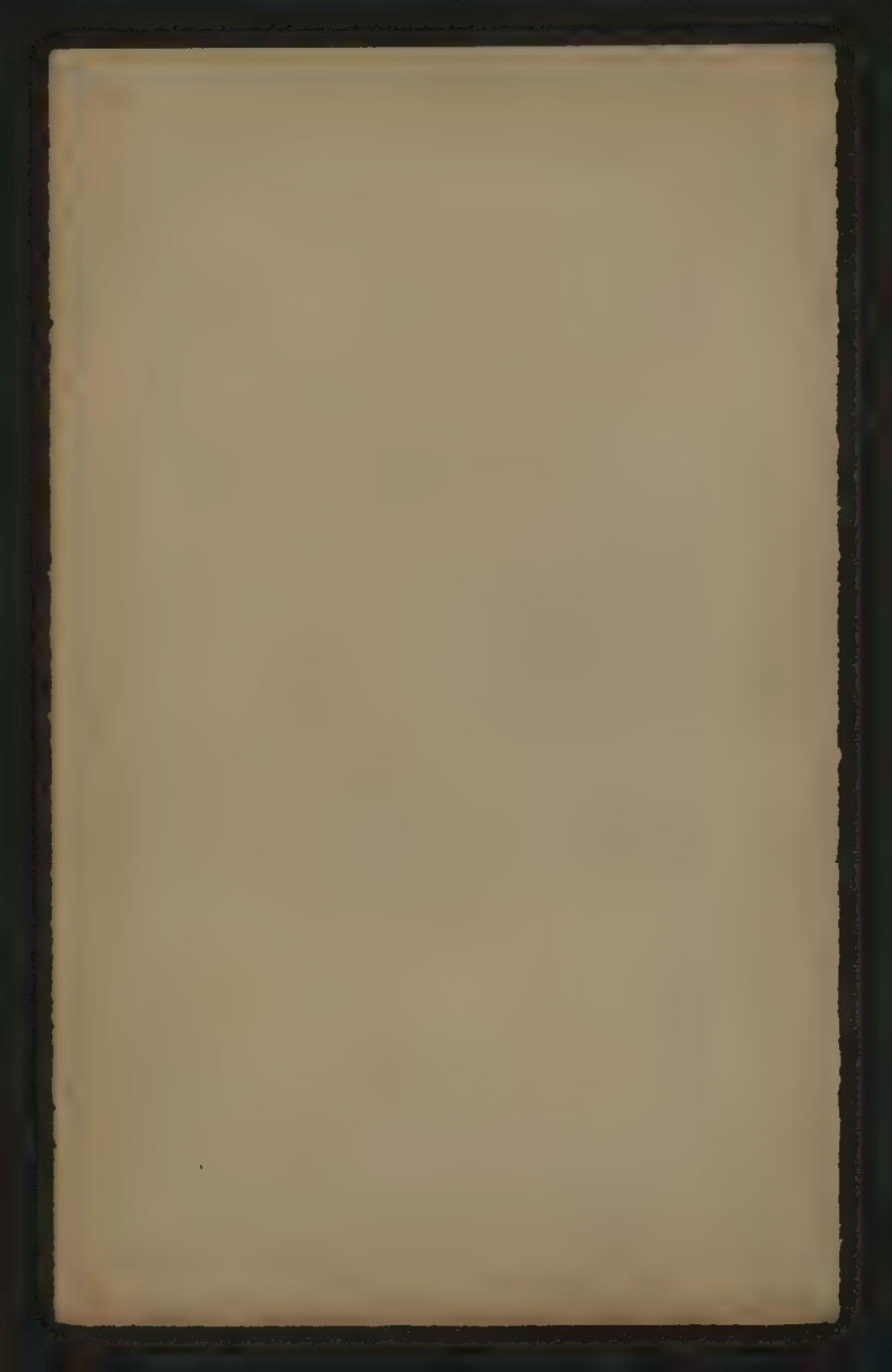

Ingcanie - а н. nia . can' um. v. Ingcanie sig' оуи
noli слова kugrai' sig' . pastwienie' sig' .
dokuvanie' . Nie majze nikogo x' vö-
dauis lub krajomysk obok siebe. do-
kucawat' upokovaei, naigvaucau' sig' i'
kugrai' o' x'lvnyu'cio' x' Ford. Kauk 235

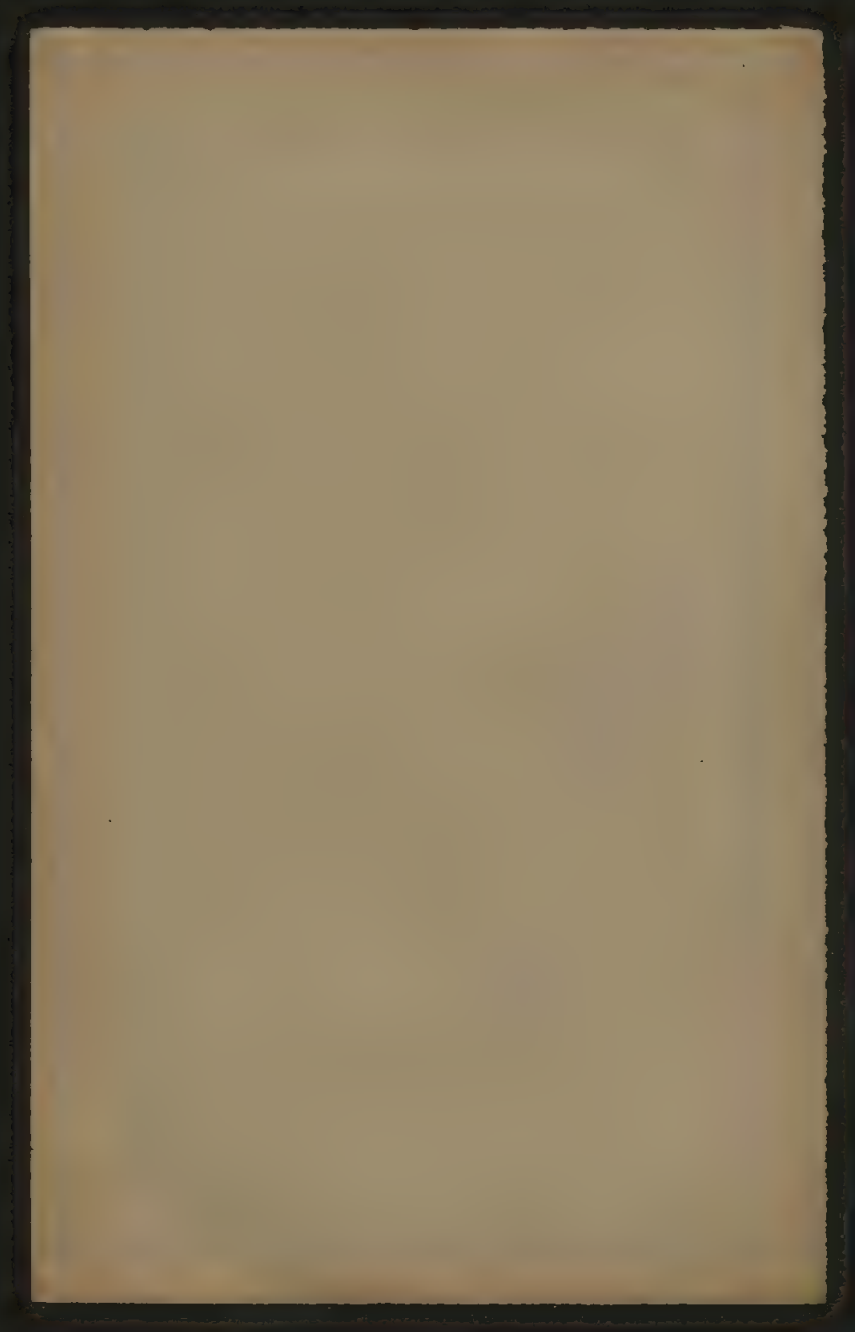

Znieczulać st. a. n. d. k. Znieczulić d. k. wywo-

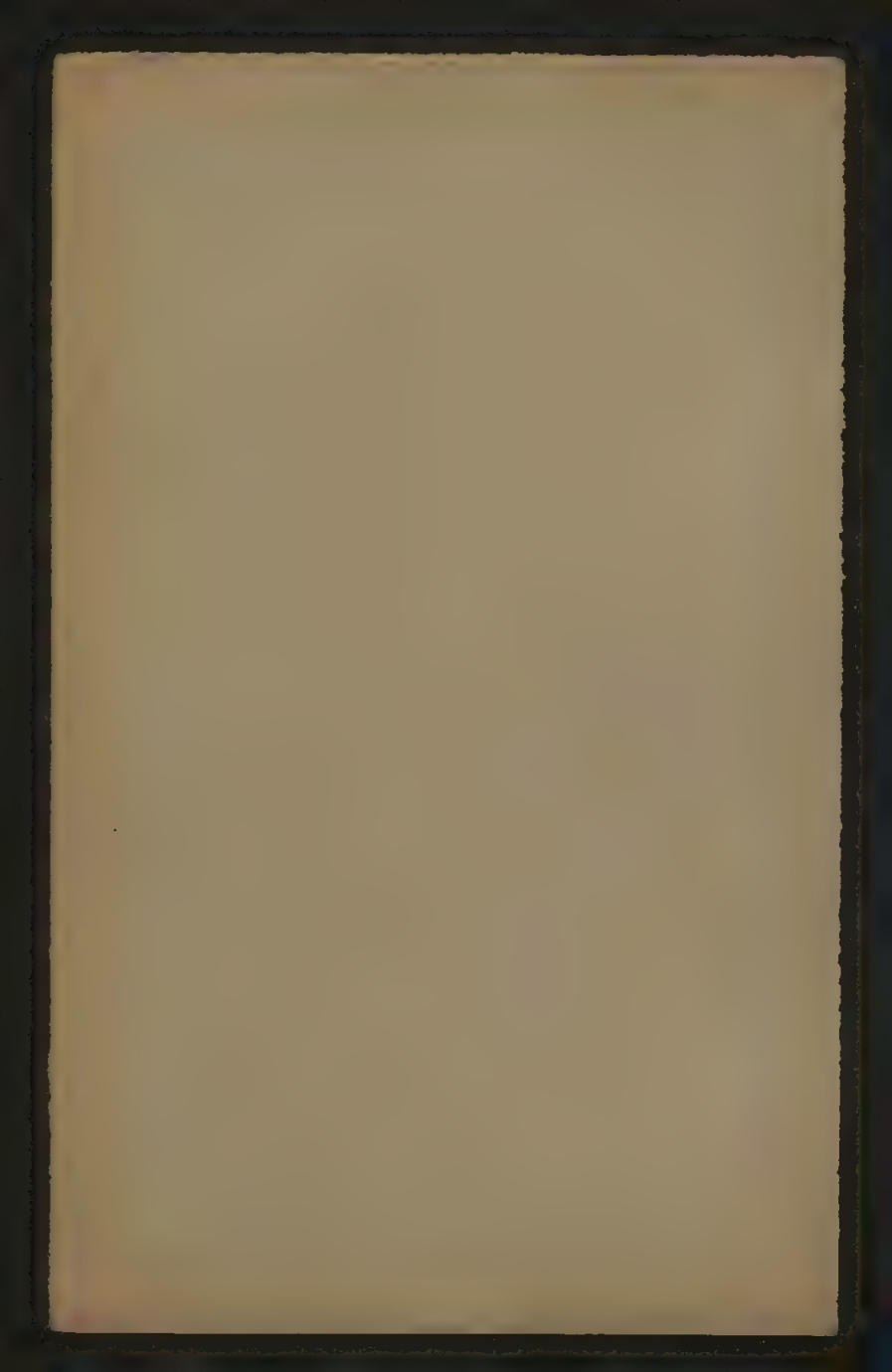
ływać umysłu ~~znieczulić~~ znieczulić człowieka w
celach technicznych, ~~znieczulić~~ znieczulić t. j. w po-
jedynczym celu lub w ogólnie przez
wywołanie snu „Zdawać się więc, że
chory umiera od zbyt wielkiej dawki
znieczulającego pierwiastku”. Now. 1882
102.1. „Oboj, którego chęć zniechu-
lić za pomocą chloroformu” ib. „W
chwili, gdy człowiek się bezwładnie, co jest
dowodem znieczulenia, zaczyna się opa-
rać” ib. „Dlatego to doświadczanie
przerzucenie w trawie, metacholę i
znieczulającą apatję jak dla fizycznego
organizmu człowieka tak dla talentu
poety mogło stać się zgubą” „A. Delik. Now.
nauk. i lit. 15. 409. „Wodochloran kokainy
wtrysnięty, wywołuje miejscowe znieczu-
lenie przy wyznaczeniu zębów” W. Viewiań
Dłus. 23. 232

Łnięprawić - a - a sta. ndm. czyić kogo nie
prawym, popychać do czynów niepra-
wych. "Głód temu się różni od pragnie-
nia, że kiedy ono nieprawda słowie-
ko, to temu go rozumie nary i u Gwał-
town. 22. 395.

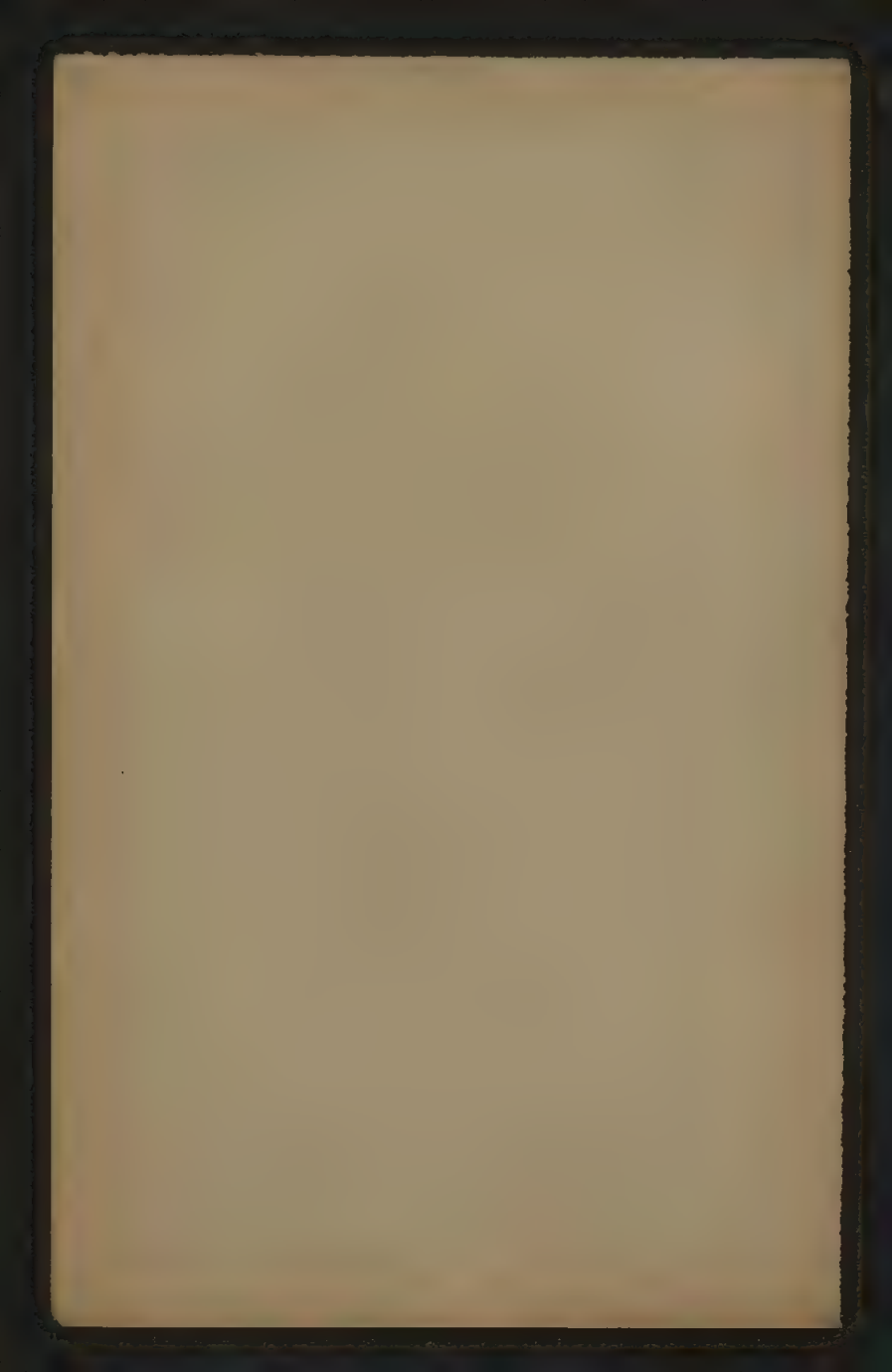
Žnikac'-at-a stíný uikn. & žanikac', uiknigi, uigix
uicé schuqz uikwacimicé „Loh proúie
uigúny a uikac' žanac' uikac' žanac'
i' dñic' i' uic' p'acac' ; w bolesicích jéqz
'da uicé uicé dñic' smicé obudac'ly
wopracac'... Powešt, i' uicé z uicéšic'“
Ad. Mich. 1. 38

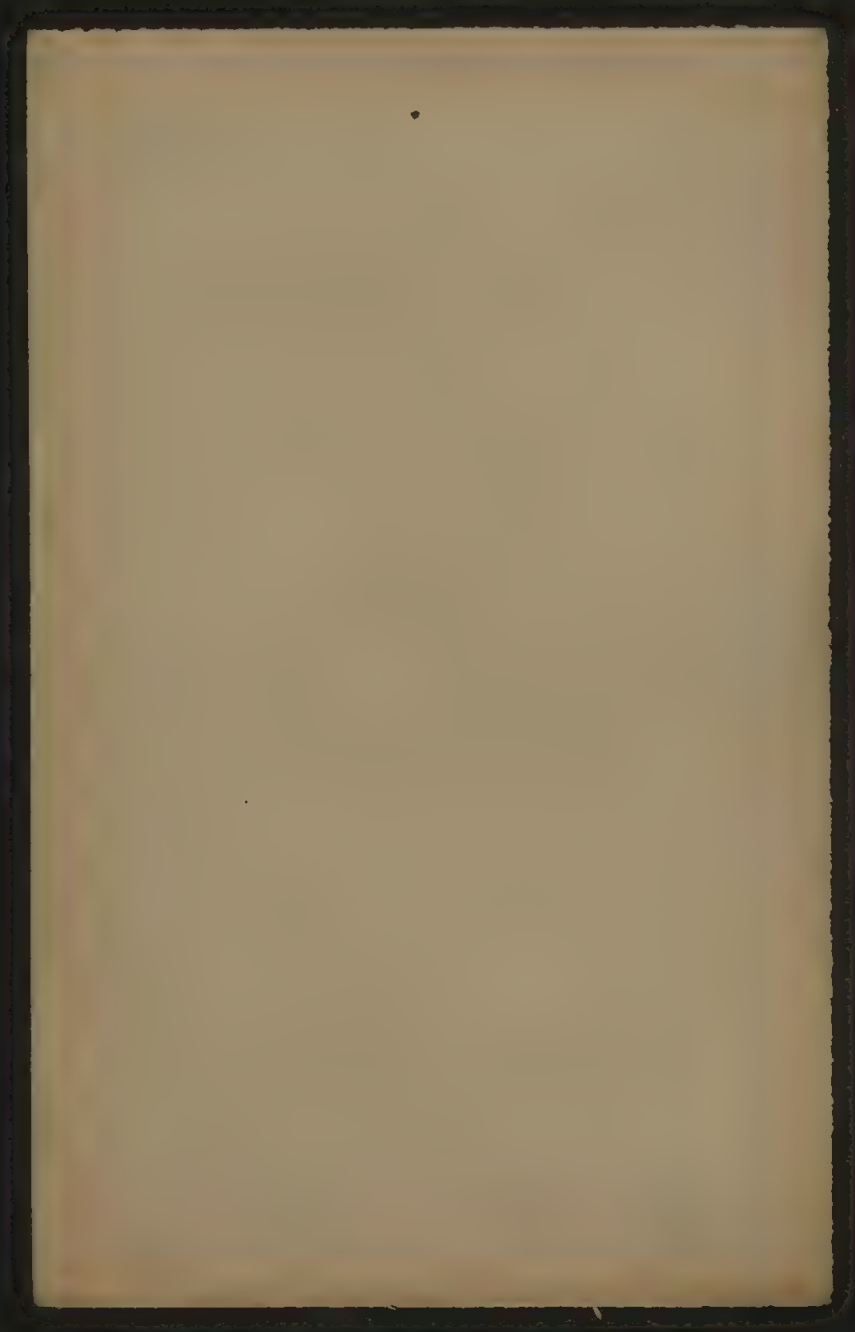
Zmianka - i. t. ^{ziet} kti nie ma obniżenie cen pro

duktów, sprzede kursu przewidy. po
pionio wartości ^{beza}ionych. cf. Kuryka

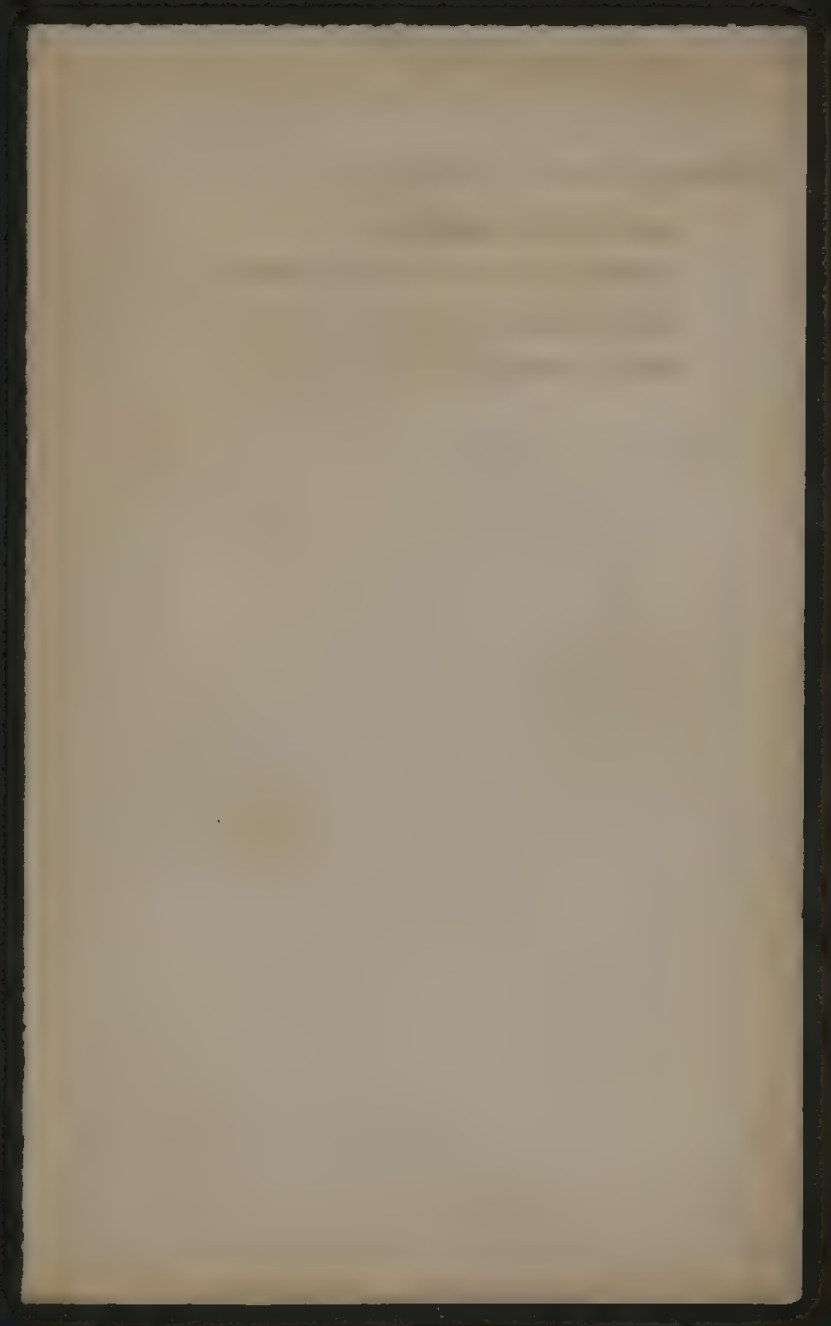
„Skutkiem niekorzystnego usposobie-
nia co do zakupów zboża, ceny artyku-
łów mierzonych w ostatnich tygodniach
kuchennej uległy zmianie” „Wiek 1887. 722. 3

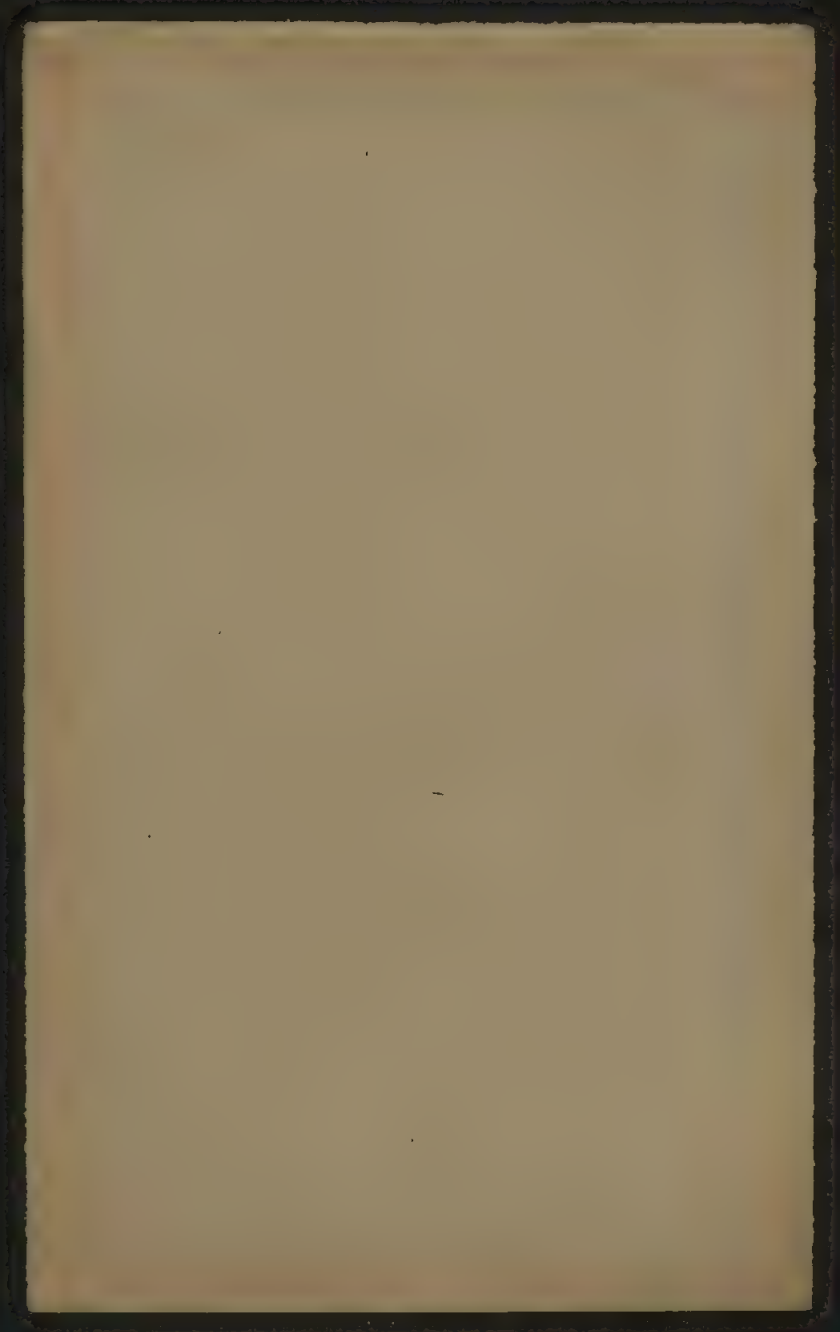
²
Znosetk ska. u. ski' bio mu praw. Delikacii, chu
cchaki, minerał, otłowieczya bichy
nie wypróbowany francyznie „Albq sie
z nich nadają bogatery lub znoski i
potrawy” j. J. Krawa Dolewa 1.65 „Do me
go to podobne to stworzenie! j'akiś
Znosetk.” D. Dot. 2x Ser. 168. Na podole
„Znosetk” „Alb” „mizyuek” „Znosetk”: mych
wamie A. Kraw, Slov. praw. Slov. Sans.
namb. 41. 253

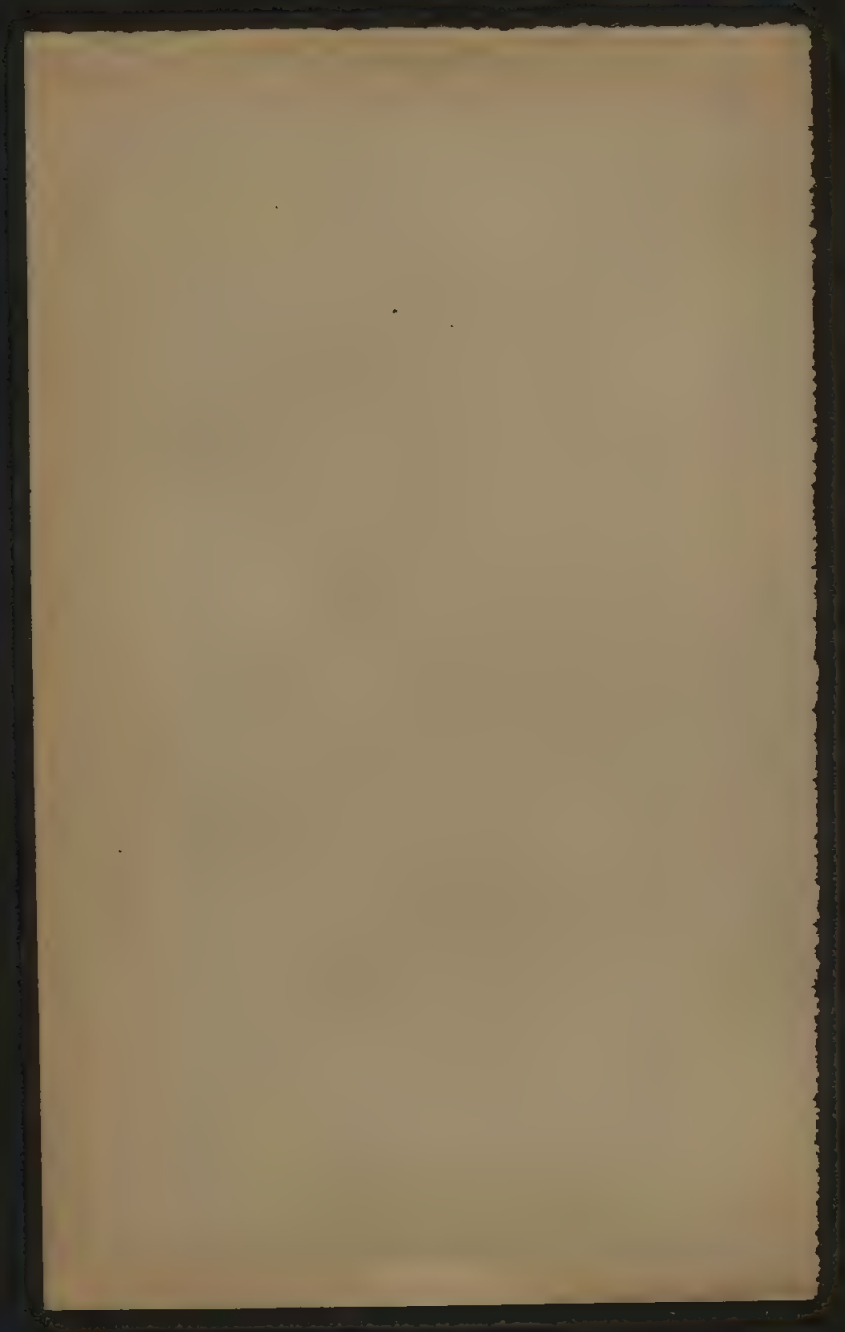
Зобавує' ст. в. дхн з наїте унлаєрме во куасі прррр
лрм' дхн. во оsobіє. Згїї і. р. і м. н, а нїєдєдї і'
во оsobіє Згїї охмаса. погрозїє ур "Зг' бо зо.
бавує" пррр унрррррр донррр. со р а сї' рррр.
або "со то к дєз бїдє на нєтєррррр."

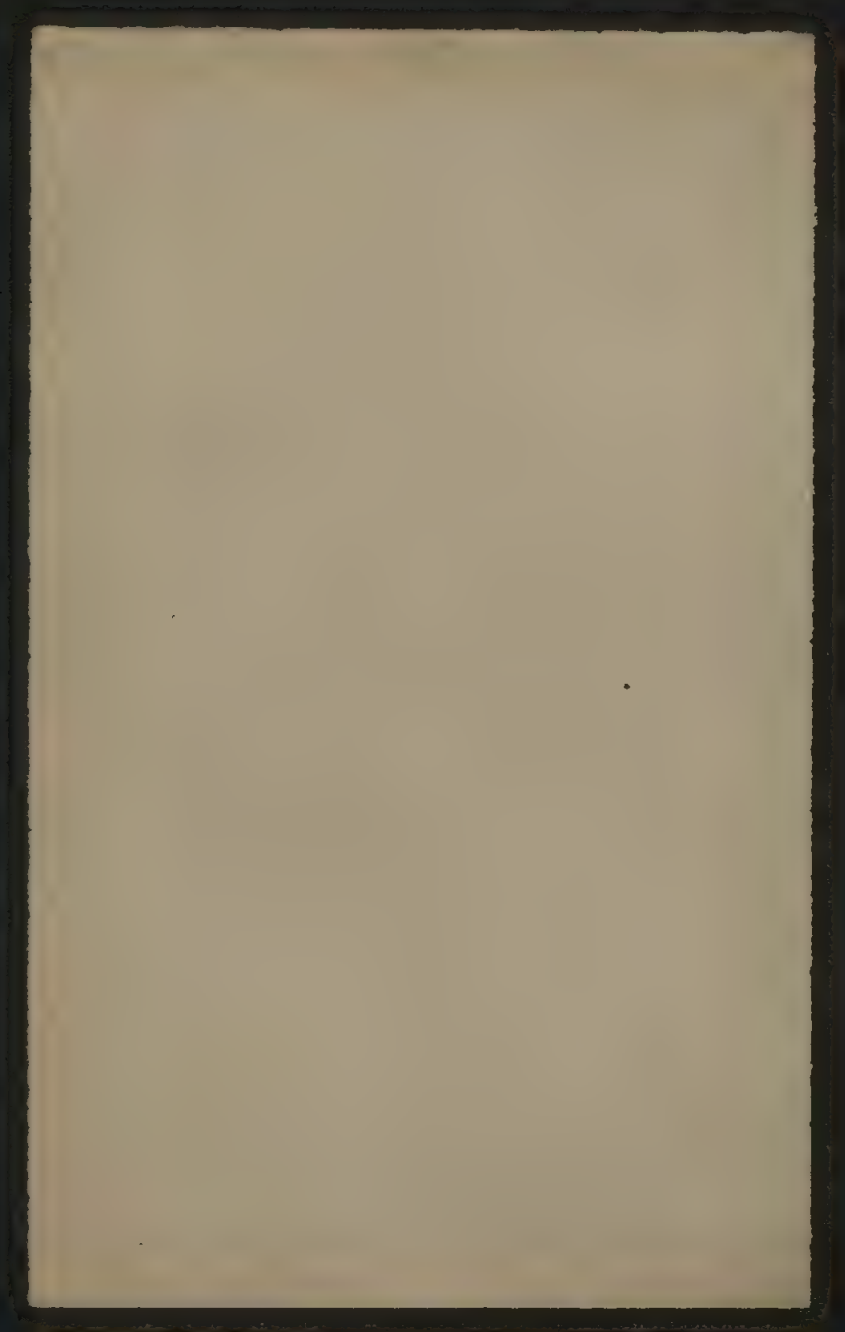
„Zobojętnias' at-a it. z. ndku, Zobojętnic' it i'
dkm. czynn obojętnym, beznadnym,
niezgodliwym w pól i chom neutralizacji,
przebaczas' i kłopotliwoci, Przynaj
mniej do uszłego obrotu pręci, dy
niezmi ten zobojętnia ludzi na ich kłam
stwie" i Jkwa 32. 112 „Myśl jest tak
jak w świecie materji czynnik obecnia
ny klony burzy, oświeca pręci i ta
zobojętnia, ten nigdy nie powstawa nie
przek nas bez skutku" ib. 3. 5.

Żobojętniałość i z. b. s. m. kobojętnienie,
obojętność na wszystko „Trzeba żyć
dłwiej za granicą żyć w ich miastach
i wsiach i z bliska przypatrzyć się temu
wskazywać samolubstwu ich towarów, przy-
ktoż jak u nas skawońskie boryżnia
mieszkańców po głównych ludzi pę-
dzące, na kotłach przy żyłach i innych
sużonych, uważają po ciętach stu-
nowo zgłodniałych trzeba doznać tej
potwornej kobojętności aby umieć
ocenić, ile jeszcze subzyci i prawnicy
żywiłowi miesi się w naszym życiu
społeczeństwie mieszkawie na wsi”
Dziennik 5 26.

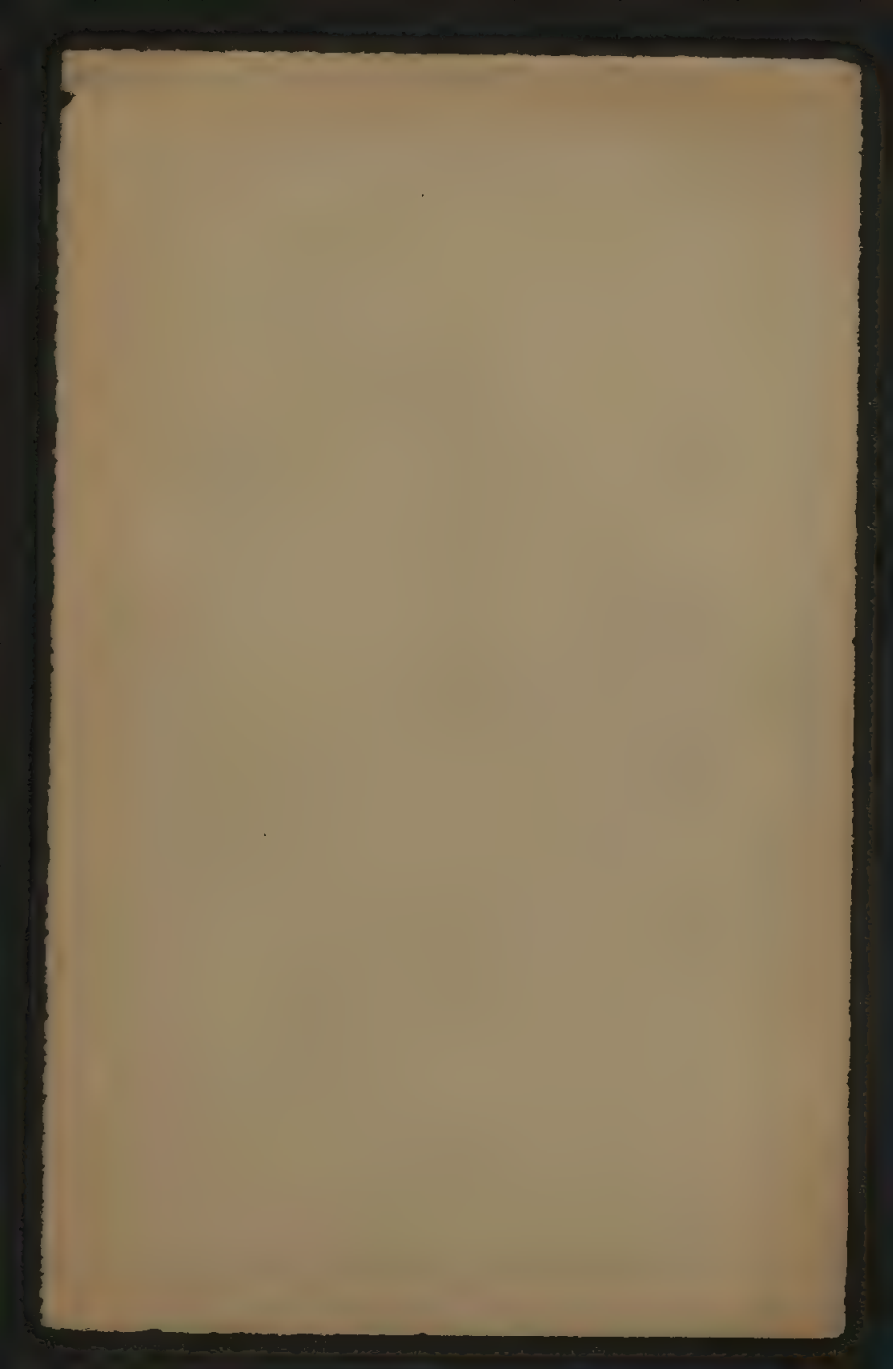

2
Zobojętnienie - a. n. obojętność nie naturalna
lecz nabyta skutkiem osłabienia, „Nie-
wrażliwość to niota z pewną dumą i nie
mał zobojętnieniem, jakie obycie się z
niem nadaje.” J. Krava. Wiek 1878. 4.

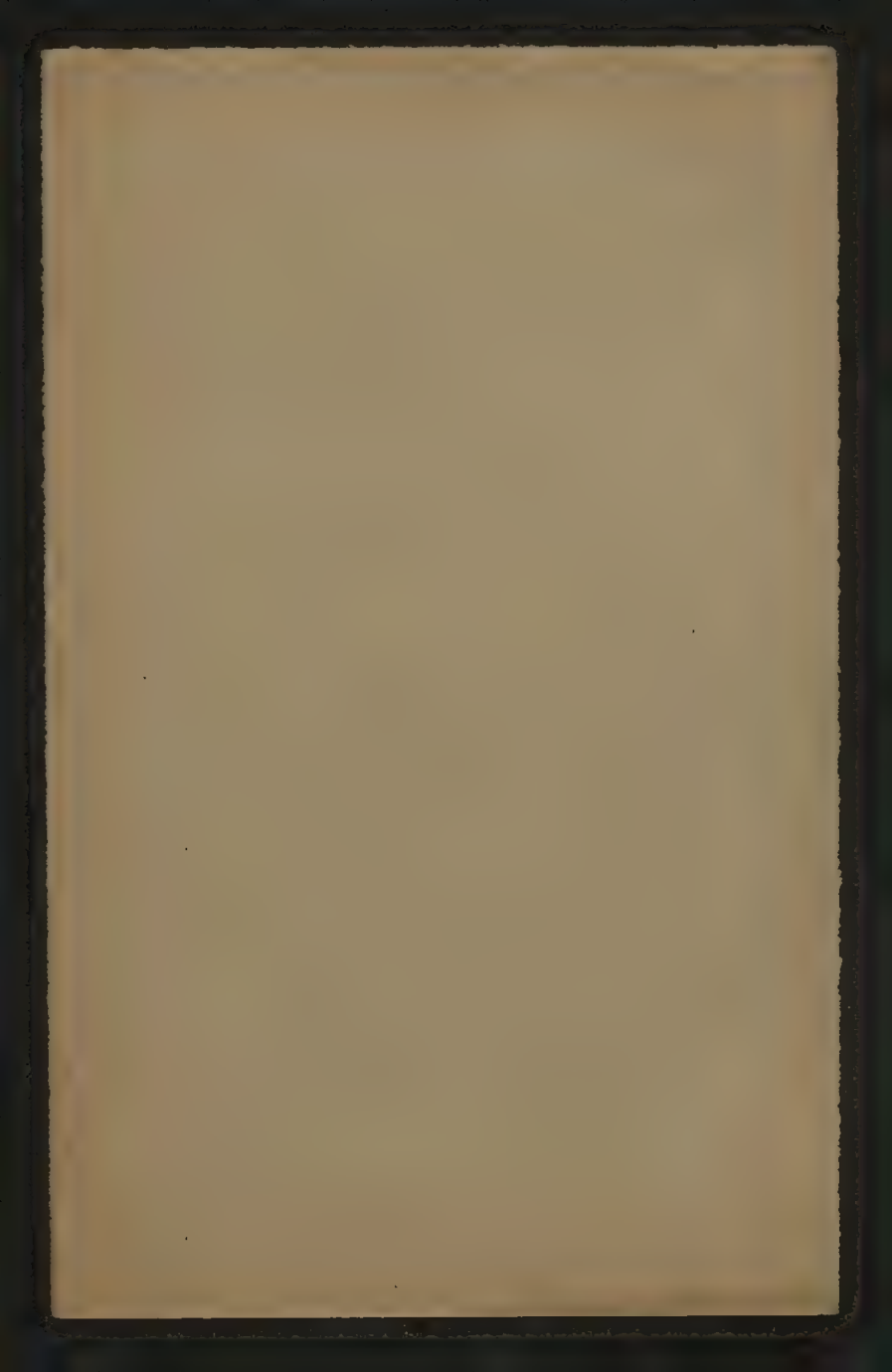

z Łoil-a. m le-ow ^{•lowie} um. od nazwiska Łoilusa słyn-
nego a słowiański kryptika greckiego
posp. człowiek kryptukujący zbyt słow-
nie i potępiający cudze pisma kryptki
polecen kółci „Gdyby kto Łoila umowa,
a słowiańszczyźnie nam za to targnąć us-
prawom...” K. Wegiv. Pisma b.

Łoilowaty a e, nazwał Łoila „jest
on łoilowaty natury, zgryźliwy, ale
widzi janno” J. Kraw. Sita war. 2. 64.
Łoilowski a ie, w słowu Łoilowi.

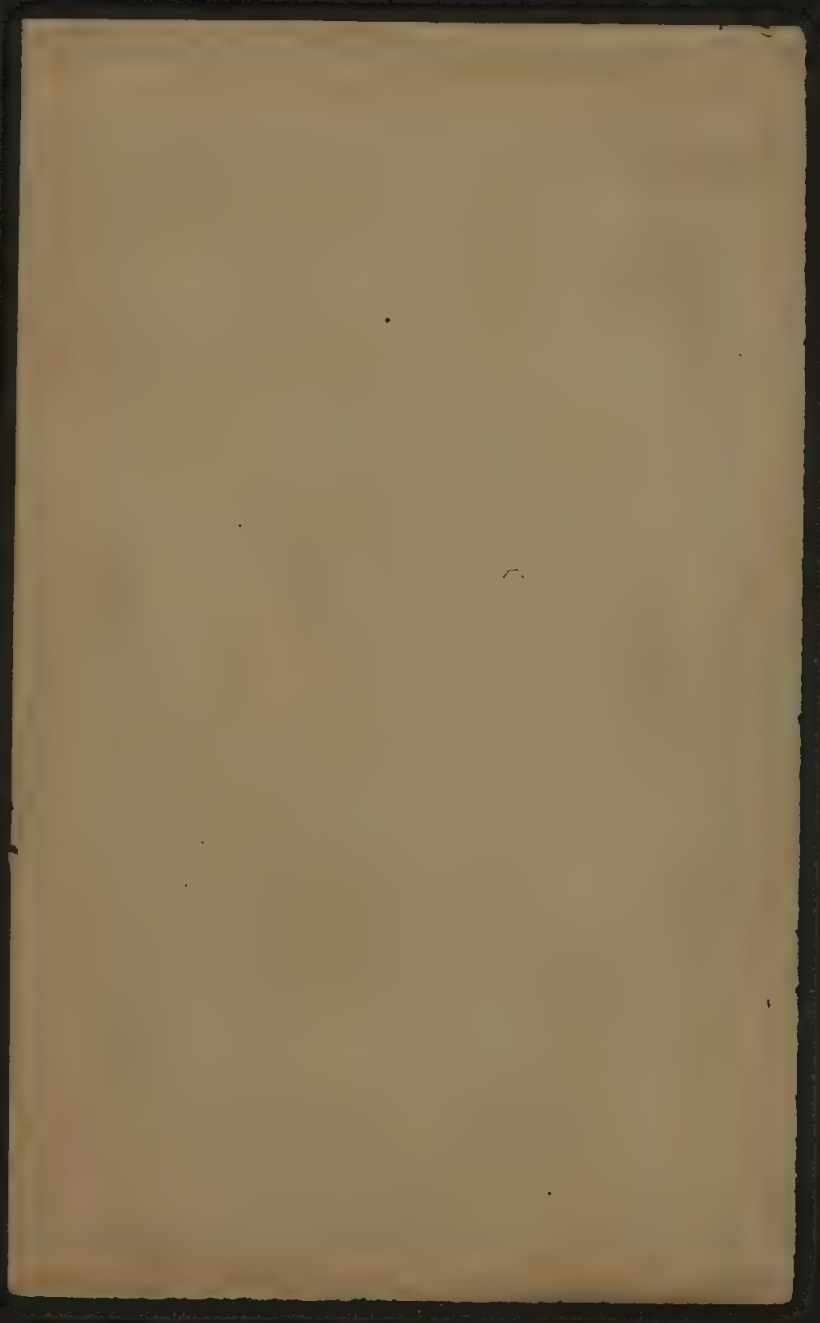
Łusica - i. ż. Łusienka - i. ż. Łuska - i. ż. spiew.
innis kobiece Łusanna, Łusia, Łuska
„Wszystkie panny w wianusku, iio Łu
sienka w czepekku” O. Kol. 1. 159 „Łuska
jego podło niego chłodziła” ib. Łusienka
i. ż. „Łusiu, Łusieniu biegaj przeko po
Doktora” A. m. Fv. Dzieło 8. 230.

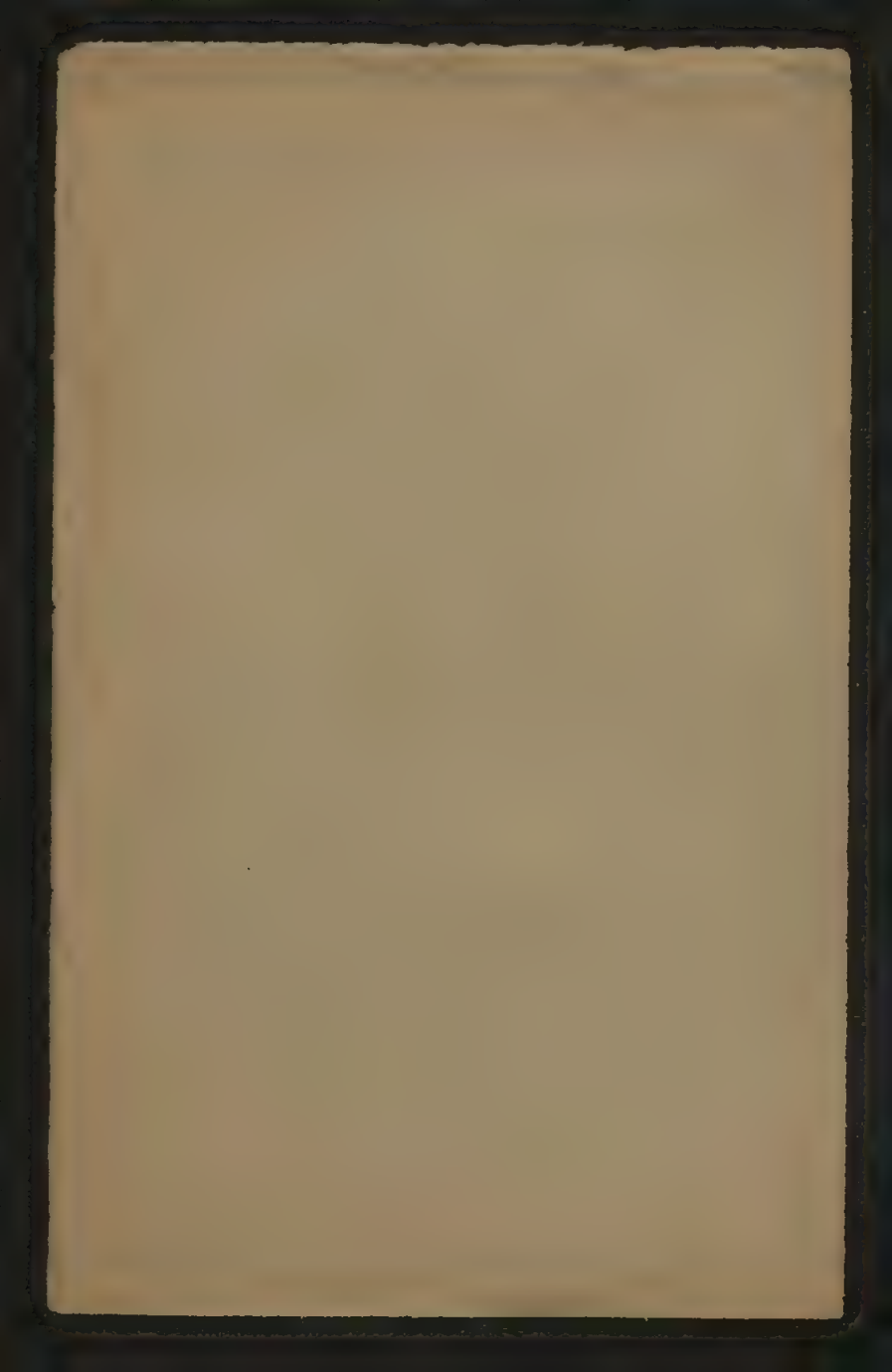
Zwierostan - u. m. stan pod względem ilo-
ści i jakości, warunków i t.p. w jakich
znajduje się zwierostan w danej miejscow-
ości "wiele z nich ma strzelby i polują,
kłusując nawet i w święta; dla tego
teraz zwierostan jest w tej okolicy bar-
dzo lichy" wieś 1886. 216. 3.

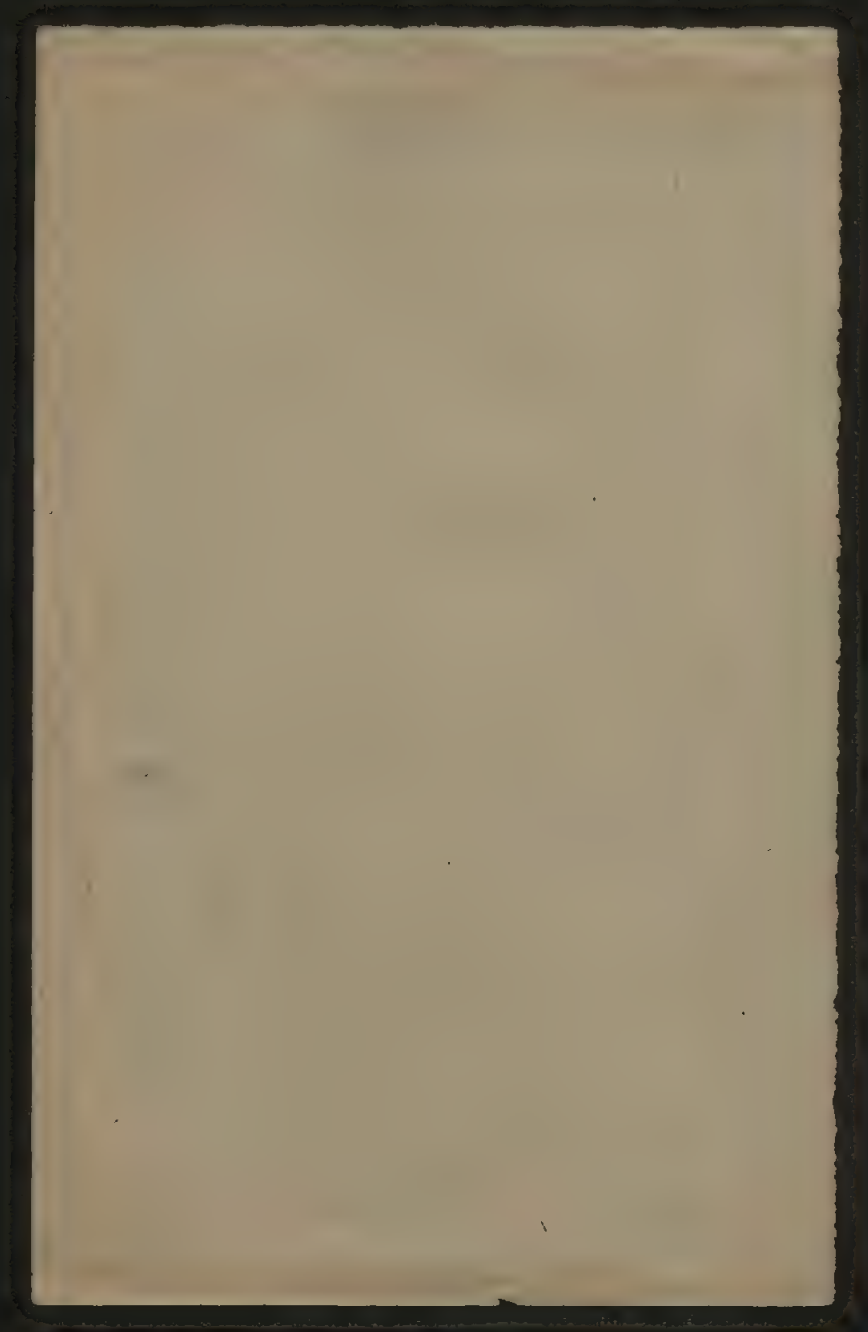
Zygmunt, Zygmunt, Zygmunt - a. m. zdrobu inie
Zygmunt „Idi wrogie gozie ci sie, ada, moj
Zygmunt, tyho nie tam” J. Kras. Wiek 1878 69.
„Ten lotro kawat, Zygmunt” J. Kras. Wiek 1.
22. „Oprawda? jaki to dikh xrobis sie z moje
go tyxia.” M. Dal. prcis. Dixa. 38.

Łaneta - y. i. Łancia - i. i. z franc. Jeannette
imię kobiece. Joanna, Janina, "Namo-
wiono go do ogrodu, usiała tam być
jakiś stawa Łancia" J. K. 73. 150.
"Gwemantka panna Łaneta" c/p uło
i Sta. 2. 51.

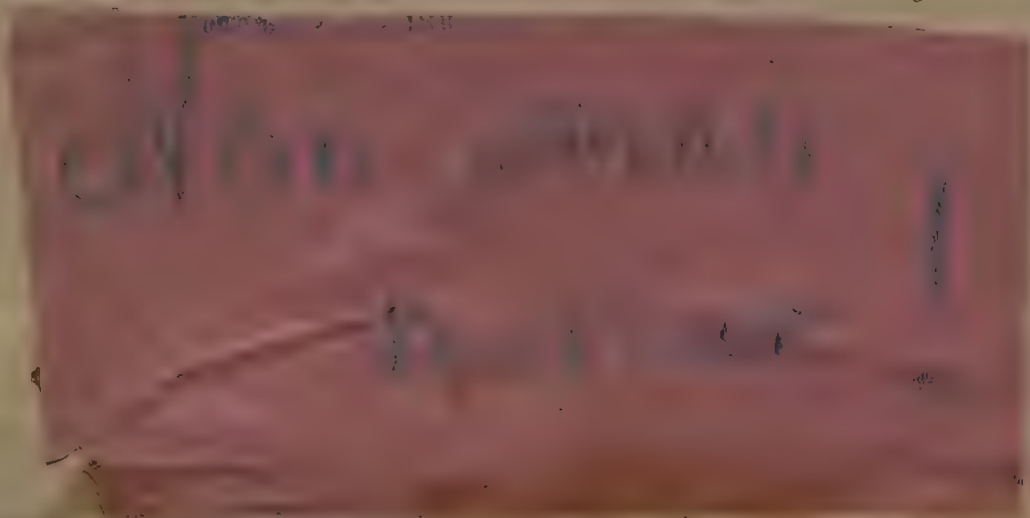

Łuk a. m. ki ów. um. & prow. Podole, wóś.
A. Krem. River Tow. nauk. 41. 253.

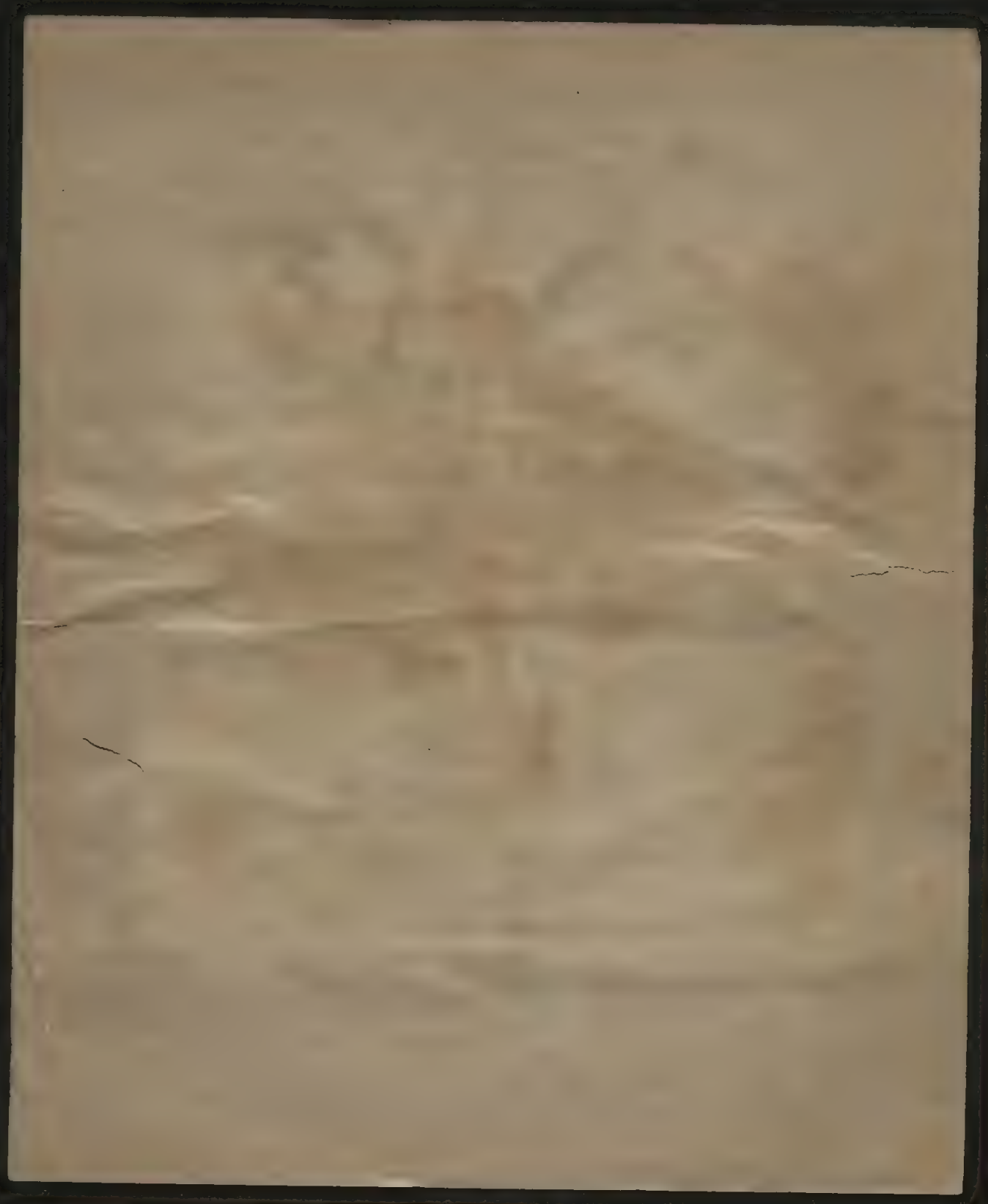
ANALIZA ...

3048. przedstaw. 24/XII 98.

Na konkurs imienia Lin-
dego 1898

~~na rzecz~~ Wgo profesora K.
~~E. Streichera.~~
w Krakowie.

1.

A, jako pierwsza głoska abecadła. 5. od A do Z (zet) = w rękulio, od perzylku do konia, nie nie mylącej, od deski do deski. „Nie ciał mi mowi, ale w boku od A. do Z. wyprawać się z całego dnia” J. W. 55. 22. „Znam od a do z w rękulio” ib. 60. 129. „Pochwalić się, że słama tym razem powiedziała prawda, że całe wyprawienie okienka, było od a do z prawdziwym” Wł. 23. 325. „Zgo nadają wyprawę pisaną. kreska, nie była si od a do z z rękulio dobry kreska” ib. 231. Głosownia. W mowie wyprawionej mianowicie słów. głoski A. z rękulio mianowicie a, jest jednakoż równa, a przyrównując nie przedstawia takich różnic, aby było koniecznym dawać wyprawę kreskowania (a) obecnie kreskowania. W gwarze ludowej nas posiada następujące cechy charakterystyczne: 1. Najbardziej charakterystyczne jest wyprawianie scieżnione, przechodzące w ai, o, a nawet w oi i u (to ostatnie tylko przed spółgłoskami m i n); napotyka się ono w Krakowskim, poznańskim, Podatrze, w części kieleckiej, na Silesii, w całej Wielkopolsce, Makowsku; wkracza wręcz w ziemie chełmińskie, gdzie daje się słyszeć już tylko przed spółgłoskami m i n, lubo jest tyle wyjątków, że stało się prawie na to wyprawianie. sz. niepodobne. Na porównanie obserwacji mowy polskiej w tej części sta nastaje. Porów. O. Kolb. 4. 281 i 282, 8. 293; Tenie mater. do słow. praw. 1. 4 8, 11 i 13. Barylak ib. 1. 58 J. Hamur. Zbiór wiad. do antrop. 8. 249 A. Krasnow. Alb. uł. 287. Uwaga. Z prae etnograficznych jęz. posiadamy nie wiele da się wyćwyczyć przykładów, przynajmniej do słownika, o z wielokrotną nawet dawnożytem nie wiele, w ostatnich bowiem czasach dopiero, zaczęto pilniej zwracać uwagę na głosowni, gdy przedtem zajmowała głównie brzo, a na wyprawę mało zwracano uwagi). „Je chłodem na konin” O. Kolb. 129. „Jestli mnie nie pojmięś, sejszcie mnie nie będzie” ib. 113. „Mato mowa piersza ty mowy, poka jęz. stojoncho” ib. 19. 170. „Najświęta bannienko i ty swięty jęz. ib. „Jakiś do bro zsiadło uł. jako i masłanka. taka dobro prosta dżiłka jako i sł. k. cionka” ib. 13. 139. „Do roboty to nam kreska, kreska, a kreska nam ni o kreska” ib. 91. „W kreska siedziot, - a nie opowiadziot/si, Van jęz. si o

rozśmiał "O. kol. Max. 1. 104. Sam se wód sam sobie wód; starszy duma, sam
se wód, uwija się kole swachnow - kiedyś "ib. 252. "Niesiem maśkę, celug
fogły żeby się druchmy najosty "ib. 260. "Siadaj, siadaj. Manys kołhany
Antrop. 8. 270. "Snuhol jeden parobek słuby i nie mógł nigdzie noleć "O
kol. 3. 145. "Sam miśkoł wól i miot cokol wydawoi za waga "ib. 146. "Na
Siołtawu, pow. N. Sandoc.) o proce kuyłtyg sićsionie bramnego jak o
przed spółgorkami m i n zannieniu i a na z. "Wpad do jaskiń jaskinie i wiał
tem, tam zolnigra, który na warcie stół "Brz. liter. 1885. 9. 7. "Znata, kwanio
i wód i od tego casu, jedne tem pżuawie się tyty "ib. 9. 8. "Raz wypada woj
na z Turkami "ib. "Tem zawsze spiywają jżuili, awieli) a i wżi tsjinyz "ib.
2. "Niekiedy a pżechodzi w e. "Dziśki kawalię oddejtą kobiołke "O. kol. 19. 178
"Zacou się gż prosić: oddejni, oddeji. A on mu powie da. "Antrop. 8. 307. "Wdo
cesat i rozpletot wartoc twój "O. kol. Max. 1. 231. "Dej się na wole kochanku,
dej się na wole "Fenik 13. 152. "Ty się kasin kdwedy nie boj "ib. 1. 244. "wo wchod
"Nawozan i Lubelskim pżechodzi w miśkie i e "Gyżcińska woda, kwanu
głębokie i ogroune piarki "Antrop. 8. 255. "Wypżeniaci, wypżeniaci. (zaskani
(zaskani) "O. kol. 17. 210. "Was co pżewiedzi - powie dż. nie - wieś to cyżien
skwo nie zawodzi "ib. 218. "zaś w pól. Pomozan i w Sionkani pżechodzi w e
zawne pżed spółg (up. "kocholi uawili "kwan. kocholi, uawili. kwanow
"Alb. utode 287. "o pżechodzenie a w e wapotyka się i w klasie oświeconosci.
gdy mowa cedkwa pżybiwa certy afektacji, "Po cżem lożici? - "Poniżny
kwanowaj, ie... materja z Ljonn pchodzi. nie możemy oddzi tanyj jak p
cżeny ruble. - Ah! jakie drago. - "Antur. po cżem nam pżypieć ten objekt?
"Po 3: 80 soluch - widzi pami dobrodajka że prawie bez ryżu "Brz. litg. 9. 96.
3. "Kwanie w gwanie ludowy a upuawia się na pżynatlu wyprawie niekiedy
z pżypiekem jak ha. a cżasiej jawnie kwanowawie jak ja. "Sićsionu w ha
resie "O. kol. 8. 110. "Kwanie wżig w kwanie "ib. 191. "Oj dolina dolina
da pży dolinie kwanpży "ib. 19. 87. "Zest-ci tam pżawienka koby kwaniołce
ib. 187. "A wychodzi kwanowaw: woi ię Maithu do uunie. "ib. 2. 189. "Wyt.

in "Moziek na karcidnie" O. Kol. 13. 172, "jak w kamnie kagrawa, teci' jake dysy"
ib. 6. 117, "aby bylo seji kuni w karcie zedy byli' stredy w jaksamicie" ib. 18. 72.
"Dziener sie piodiat jiantos niebore?" ib. 2. 105, "Na Marowian: jaduwint, jaduwint
(adwent), jaturawie, janniot (aniot), japlycaw, aptokarz" "Antrop. 8. 251, "i anawie:
jagryst agrest" ib. 257, "w kuyawiech uwiez: ~~fuchso fuchso~~ jaguwint, jagryst" 131
rhp. i O. Kol. 3. 114 i 4. 271, "Spiywaja jenieli (anieli)" (Prz. lit. 1885. g. 4. 3. Nosow 9,
na Marowian prieduch' czesto w um lub um, priedeciot siwy goturnobek boz
durnobek, krobke starsy drwbo kole stota porumodka" O. Kol. Mar. 1. 251, "iwinia z
naso panno mioda na draky" ib. 245, "Jakze ich (koniki) zaprzegai, kiedy sie plam
tajz" ib. 250, "Trzebai i doc na niecubke, bpdie miola kumpai corkz" ib. 267, "o
nie miody nie bundz' tabi" ib. 263, "kai w Brusach na kowcu wyprawio prieduch
w u" "Mowiz wige: idu, twojz, su, xamiat idz, twojz, sz." Krasnow. Alb. mlod. 288.

A. spijnik z kawy to samo, co: tea, tytko, ale, jeno, "Mozgt on karax ka wine nie swyz, a
swiuk krewnych" k. Skaj. Pad. i Jag. 1. 210, "Ale bo ja panista nie chie a salashtsi'
jst kran. 73. 116, "W malieuskie nie jachich' tam delicyj, ktore sie latwo priedajz,
a uziwnej spotki dla wychowania dzieci i dxiwigania szizani rywota su-
kano" Tawie Dis. lit. 6. 68, "Nie rezonuj a shichaj" D. Pol. Hybr. 23, "otkazelo sie,
ze nie bylo to twid' narza, a angielka" J. J. Dis. lit. 8. 404, "Co za djabel tam
haladuje? - Nie djabel profesore, a student medycyny" A. J. Rolke i waw. 1886. 279.
"Tak wyppowiadawane, iz zdaje sie, sz to wlosy nie prawdziwe a rezebione" A.
Wilcz. Woty rob. 134, "Nie piodnem kancetanyjsem a pluzgiem orke prawdzi" Wt.
"Mater. Dis. lit. 7. 146, "Weste niego w kadym oborie niema ani serca ani ro-
zumie, a tytko nauriztwie" Wt. Spas. Pol. jachopeta 60, "Sewo uarodu rzadko biada
sie myli, bo ono szdzi nie ze storo a z czyniw" Wt. 1885. 227. 2, "Dyrektor przy-
wocit urzednika na dawne niejsze przykazze, ze nie on, a dyrektora kawi-
nila" Dis. lit. 8. 267, "Nie porzadok dzis panuje, a kumpaj' uwi wntawiska"
Szwant. 1881. 40. 1, "Es nie z piera a z roznia" Kur. Swiat. 1871. 66. 2.

z starych do wzupelnienia obrazu, objaśnienia stanu rzeczy, uwiadomienia
siedziwego charakteru, "Płynęły po morzu chwały wiekhis wyjemne i' stotek

je dem maly rybak. A byl ciez burliwy, jesienny. *Sl. Mich. 4. 16.* a ied syn bo-
ju w rodzinie nagrody a leciat rybko z wiesciami w rowody. *S. Gomer. 2. 119.* a zwa
spolukowo Domaratowych. tworzyta tedy stronickwo wzrociwie dawnej wrothopolu.
wypusie. A powozek takiej Gwyualitow roli' srod Wrothopolu siza czaowio hwoj-
wych od Domarata "k. Skaj. jad. i jag. 2. 77." Gospodara domu w tetnim swiecie z pier-
kiem w kach. A pierko bylo pociorkami ubrane *yt. War. 29. 5.* istem domo
wiewaz. Zgodatem sig setnie, wize wazkiem sig kaxerax, a doeli pumietu jek
gryfki dais gryfki, miedrayki wybowne kumfeliak i rybki "W. Bol. 2. 27." nie dlat
o mi. nie pytat sie o mi na mi nie odpowiadat. A spierayt sig z roboty jakby
twa stat nad nim i napredat "T. T. jez. 1. 143." Niedostatek ten dothliwie ceni
sig nam dat pierwwej kaxer woy po wyptynizim z portu. A byla to uoi gwy-
bwa bawdo" *Swie. Wis. lit. 8. 373.* "Wystupie to wyprawy nastepny woytku, jedni
po drugim a byl w nich jakis dziowy uruk dla woytkich obczuy. k. z Lohor.
Mar. Bor. 10. "A kax... a bylo to jwi w traci roku tego wojego pieszprawyntwa-
powowajego z odprutiu." *L. Kaxk. 2. 378.*

§ Wielekrotnie powtorzone ponizdy wyprawkami okrestajacimi przymioty wy-
jien lub wady, albo wyjer dxiatunie, wyui okrestenie dosadniejsze... A wataku mi-
witali z radosci dymulka, mi chwalii... a dxiow wchane, a mite, z woju, a ja
kie to strojne a jakie stotowane "W. Bol. 3. 26." Wystaw sobie figure w raxawku
wyek wytartych rukniach bledz, awizdla a khamizy z sie do kotru, wrowie, a
powobur wi do wyderetwa prawie a pchlebiy z do impotyencji "yt. War. 13. 30."
"A jakaz przytlosi w gniawderaku ze uchwis i pylow kwiatowych uciwion
wita sig obwoje, a jakie spiewaty jej piesni anielkie" *ib. 58. 29.* Wznowa kabe
nalo ganie, prapromienie, nasunizie przed woy, kaxytanie, Nie chciolby by
wtedy w shwiro Mamy, slwizy fani Waworyncowej, a w tez w shwiro zamego
paua Waworynia, ktonych rozrwyta po calu mistic. A k. iwo lu, z biogmij wy-
wo, a przymies, a sprytnij a kaxieci i t. p." *A. Wih. Wik. 1880. 138.* Zpowalo od
jednej do drugiej kalcia: od wspomniui do wspomniui, od kalcia w caxtosi:
... A kome a dxioci, a straty, z kady, gdzie czego tam pytai, gdzie smieci
jwi rady? "W. Bol. 7. 203."

§ w podobuciu kniaziui i dodatkiem: to, a to i wamnie uadko my.
 skutkowanie karantais poroizho kemu lub czemu, mnozenie trudnosc i p.
 Dziadni karantais wywodzi roine na nuni racy: A to i dawnosci i tuj u-
 nie, - a to: niomnie nijakiej przychylnosci - a to: robie ci sie nie chce. "O. Koz. 2 272"
 "Ktogo my to nie wymagamy od tych biednych artystow! A to ten ale wytluma-
 czyt mysl autora, a to wie sie zrozumial, a ten tu oto - zaproposuje ci atyja
 taluki prau swoj gres "S. Kozem. Alimur 18. 159." Karia w chwalitewne parla-
 mentarza ciggle nie pokazila miodziesi i drugiego pistora. A to panie prowa-
 zely panowie nie trypali, nie spiewali... A to xivio, żeby po zio do domu nie
 wracali i t. d. "Karap 1878. 2. Dod.

§ "A to" w kniaziui: dla tego, z tej przytymy, albo teni dodaje nie prawn-
 temu i podobuciu wyprawnu, dla usprawiedliwienia, wytluaczania po-
 wodu. Kwyble tawiany i nad wielkiet wodka przed obiedem i wierzewy nie
 pijze, a to karowne do kogos chwyty do starego Marcina swego tuzi "J. W. 100. 26."
 "Starsi z tych synow Dobrze pokazali: bo jeden z nich a to wystawny, byt
 skarbunkiem gostynskim" Z. Karak. 1. 59 "Zakonyt oswiadczeniem, ze on i jego
 stronnictwo bzdrie glosowato w mysl jego wnioskow, a to ze wagle dwoi skrak-
 mych" Kuz. Waw. 1886. 155. 1 cf. Ten, ta, to.

§ "A nie" z wyprawnu, jesieli = a jesieli nie, Chie bierze, ale bierze i raz
 na zawrac, caly dury, calum sercem, ryciem catem - a wzejimnie chie dury,
 serca i rycie... chie piniwizemnia bez granic. A nie, to nie bzdrie wczeto bierze."
 J. Waw. 15. 6.

§ Kuczy (a) tyto, co: chwiaia, chwiaia uawet. "Jeden jest tytlo ro. Kuczek
 pewny, a i ze ten nie nraw, wyty uis na kizajem okant rownie prawdzi-
 mym jeli u nas... to dwa a dwa wyimie catem." J. Waw. 60. 139.

§ przed wyprawn bzdarym odpowiedzis na pytanie, a = tak, nie inawet.
 "I pani byla tam kapeune? - A byla. - widziates? - A widziatem" A. W.
 W. Dzieła 7. 133.

§ Na powozku udcenia wiywa sie (a) karantais: czy, czy teni, musi byt sie...
 "A chie pani wiedzie, co ja z tego wnyshniego wrowas?" J. Kozem. 1. 55. (x)

§ Ten a ten, to a to, ob. Ten, ta, to.

§ W piśmiach ludowych często a wstawiana na początku, dodaje się a nie mając żadnego znaczenia i nie służąc do wydatkowania czego bądź tak samo jak: ej, oj, da „A pytał się wsi: syca kaj będiemy stawiać młyn? ku Rytwianom na gorze, tam będzie nam dobrze z młynem” O. Kol. 2. 194 „A są kwiatki nie pole da różnego koloru, oj kwiatki mnie fascynują dla swego koloru” ib. 203 „Kaj to jedzie parobochu? orze na wodę za wodę, pójże mi kaj pozaryć, a bo ja sam nie mogę” ib. 229 „A w niedzielę rano grabał drudek siano” Kęp. Biał. 79.

1X) albo też jako nazwa prostokątnej, odwrotnej się do poprzecznej ośrodkowej, a wózwus poprzeczny wyrażenie takie jak: przenie, wzniesie, jednak, nie uwa to, dla czego, jeżeli i t.p. „A wzniesie już Djonizjusz z Kłakowskim piase, jako na jego pierwsze chrzestie Rzymianin siewili dzień kaleniasa Rzymu” O. Kol. 20. IV przyp.

§ wstawienie wyrażenia: rożka, róg, dąbie, naloganie, karkotę, jest a czasem pośrednim pośrednim spójnikiem a wyrażeniem, a raczej byłoby partykułą, przyrostkiem wyrażającym nazwę „A wsiadał na wóz niegdyś wsiadał, da ci ci nada twoje ptakanie” O. Kol. 2. 47 „A karkotę grai starszy druha karkotę grai, bo ci karkotę starsziny było grai. A karkotę starszy druha karkotę pod karkotę w pod karkotę karkotę” ib. 65 „A wypróbowano panie mło dy karkotę, wypróbowano nam gorzałę w dąbku” ib. 95. Sł. samo w daniach pytań „A gdzieś bęwał Franciszek?” ib. 105

A! jako wyrażenie, wzięte same bez dodatku innego wyrazu albo niekiedy w locznych jeżeli po nim następuje, bywa czasem rozróżnieniem. Wzięte wyraz mały nie powa intencją w twórczym porządkowym wanie odmiennym. § Nadziei, nadawanie. ukontentowanie „Marta dla wypróbowania, mnie karkotę wsi lat czekał na Anisję... będa czekał, a wzniesie... a! o mojem wozie... sicut nie chę nawet marny” J. K. 59. 15. „O! dostanie Bog dał dla mnie. a! wy ja mogła myśleć, że takiego człowieka dostanie... a! karkotę ty mój... co ja jemnie za to? Dwa bym dała” Ostoj. 8. 1885. 149. 2.

3) Podróż uwielbienie - zadziwienie, niespodzianie wzajemnie „A! tam gdzie nad nami turban była tyłko gwiazda: to Czatyrdak” - „A.” „A. Mich. 1. 118
„Widziałem ja raz tyłko i było czasu ile trzeba było aby z niego wziąć słab. - 4. a.” „
A. hr. F. Dzieł 6. 181 „A. - kum? co? - Nic... wyłożył mi zadziwienie, - wrota z krog-
cz” ib. 136 „A. - A. tego nie widziałem” ib. 7. 287. „A. a. - powtórzyła raz jeno
głosami bieżących, bieżących istot; które tyłko na podziwienie zdawały mi się
Ortęja S. Now. 1885. 149.

{ "Domyślenie" przypominanie, ujęcie przekonaniami i^o „A! a! a!” Słowa roz-
mieszczone „A ko. kr. Dział 7. 184.” „Ale słuchajcie państwo... na chlebie starym...” „F. F. 1. 253.” „Wieżę...
czy wieżę?... A!.. zawolał, jakby nagle przypominał sobie „F. F. 1. 253.” „Od tego to list? - pytał baron - od Adolfa - A! - Baron z usieniem kien
powiedział to a!” M. Biał. O kaw. rze. 267 }

§ Oburzenie, zgorzanie, uciśnienie grozy. Oglądał, woy wytrawny i wil.
wie - Aaa, wydobyło się ze ścisłego jego gardła "Zł. Krav. 75. 104.. Zdać się.
nie iż nie umyślem, posądzuję: dość o rzytuiz sympatię dla tego pana Adol-
fa. - Jaleko, pan prapropagandzie? - spytała zgorzawia Srena. - U pańskich w tym
wieku serce jest niechętnie demokratyczne. - Aaa! - W tym uwolnieniu
była dumna, niedowierzenie oburzenie. "M. Bat. O kaw. ziem. 217.

§ Успешство, возмущения, подданіе и зыгирей воли, "за таковыя." - А, а...
проваз мовити "А. в. в. 1. 36.

3. "Dobry, maza, zwatpicienie u nasie kaniie, A. 'nie takie, nie takie noway
linny tyie!" Z. Waw. 1. 31. "Lanuu my jednak do scistego rachunku a choscu
i sitami przyjdziemy - a. 'wiele lat uplynie uwie "Towie Pies. lit. 9. 182.". Ja wie-
ty cielek, dalibog swisty... odpokutowal ja za wprawdzie swoje grzechy, ani do
mnie... a. " Wstoję S. Waw. 1885. 150.

§ posp. gm. „A.o.” wskazyje, oto tu jest. 'widziś? patrz. 'patrujesz tu.
 O. Kot. 17. 210 „Cie to chce? — zapytał. — A.o. — rzeź Małochi kładzie na stole
 skrzyneczki — To niby porytki?” Wiek 1885. 128.1. „Czegoś gapieś jakiejś stoisz
 jak głoc? — Wiedziałem, żeś siowtuz. — Oszulales, czy co? gdzie ty masz siowtuz? —

A-a-i i pokazał palcem "M. Śred. Now. 1882. 90

„A-a-i” głos kłyszania dziecka dla uspienia go „A-a-bri-bria-a. porwał
mnie barana a owieczkę, psi-psi, a ty Jorciu spij spij. A-a-zin-zin-a a z mi-
czono do rana. jak się wyspi, to skasne, jak nie dospi to ptaśno” O. Kol. 4. 63.

„i odgłos kłiewania „A-a-i i raa” poriewai” L. Kank 9. 77

„i wreszcie posp. gni. bywa znakiem zapętania: co? he?” „ny musi być tro-
chę wypłóci... a? idźcie, a to później do chaty nie trafić” Ost. 9. lwow. 1845
149. i. cf. Ha?

Abaxur - a. m. ry-óu m. franc. abat-jour, zastona na świecę i lampy dla przyuci-
nia kłyszawczego blasku „Wry lampie z różowym abaxiurem siedzi widać
osob około stolika” K. Chęd. Sylw. 176 „Ze ja światło lampy wariło zarrucicie na
nie ogromny abaxiur w kwiaty i liście sarrucione” H. Gawat. Row. i pow. 8. 492. Na
tarka różowym abaxiurem przystojista lampka” Alces 5. lwow. 1885. 177. 2

Abbe - ego lub nicodem m. Abbas, Abbas - ^{się} sia m. kłowie-óu m. franc. l'abbé m. rucwa dawa
na dawniej kłiszom lub pseudo kłiszom przybywającym do nas z Francji,
wspólniej w charakterze gubernatorów posp. kłiszyl, kłiszyno, kapotał „Był to
abbé emigrant francuski, niby na prośbę przystany do to chłódne kłofu.”
End. & Lat. Kl. i kw. 326 „Sprawadono abbasię z Francji i powierzone kłofu
kładzie młodziemka jego opiece” J. Lam. Now. 1878. 78 „Podkomorzyński przysła
do Karolka gubernera Francuska, pana de Lurcy, otowicka, co chociaż abu-
siem nie był posiedat jednak, jak abusię, wiadomości encyklopedyczne i
moralność formułkową bez zasad żadnych” J. S. Jęz. 2. 29.

Abcug - u. m. gi-óu m. niem. posp. odciżgnięcie, pociżgnięcie up. kart w grze-tempo,
ruch niarowy „Karta była ciemna - ciżgnę niewiedząc o jakiej idzie - po pę-
ciu abcugach palnę, zaka konwulsyjnie mu tociuchno drgnęła” J. Kwan. 2. 33. 191.
„Dama pikuwa w drugim abcugu przyniosła mi przyzworile sumki” ib. „Latoj
bank ciżgnie... la drugim abcugiem karta wygrywa” L. Wł. Wyw. z wyw. 77 „Lowa
ga postany, chód macyentaty nie kłoczny, słowa rucane, jakby odgłosy bliżaj-
go gromoty, w kłótkich, lech zwaltonych abcugach” H. Lew. Włosy 12 220 „i przy-
kłórowo:” w kłótkich abcugach” - w kłótkim exarrie, przede na przedio nie cke.

kaję nie zwołuje „Nie ma czasu do stracenia. Tę dwa, trzy i pięć
w krótkich abecugach” „*Pr. Wron* 2. 38. 127. „Pomnie się napisać? — No, tak...
kich abecugach... „*Wstawa* 3. 245” „W duchu rad...
ze sobą pogadali... pewnym był niemal weseliska w krótkich...
cugach” „*T. i. J. Now.* 1878. 13. „Przeprze w krótkich abecugach 120 rubli” „*Kur. Świ.*
1867. 18. 3. „W bandzie krótkich abecugach na wachce i wozie karobit prawiło
40,000.” „*ib.* 1880. 1.

Abecadlnik - a. w ki-ów um. krzyżka. z abecadtem dla początkowej nauki czytania,
elementary „Abecadlnik czyli pierwsza nauka czytania polskiego i prawo-
nia literby dla młodziei wiejskiej” „*Extr. Bibliogr.* 1. 2. „Abecadlnik gimnazjalny
czyli nowy sposób nauczania czytania dzieci, oświecająca je i bawiąca wyobrażeniem
romantycznych gier i ćwiczeń ciała” „*ib.* „Czynny wielki niedostatek krzyżek dzie-
cinnych, abecadlników, katechizmów.” „*Dies lit.* 10. 67. Abecadło - a. n. 3

Abecadło - a. n. 3 - albo ABC, fig. wzor, norma, reguła w postępowaniu, elementarne
zasady jakieg' nauki. „Na czele tych naukowych dzieł stoi współpraco-
wnicy oświatowego „*Figara*”; - to mroźne potężne cyrkus i talentu da-
je cechy panyskiej pranie, jest abecadtem sądów krytycznych dla tłumu i dla in-
teligencji, co się powołaniem nauki i sztuki kawałkami” „*Dies lit.* 9. 306 „Trudności
jakie podobnemu przypuszczeniu nartużacji potrafi łada jak znajdy abecadło
filozofii” „*Sz. pow.* 1881. 135. „*Hr. Herbert* edukacji swój dyplomatyczny rozpo-
czął od abecadła i kamini dorwał do dziejowego stanowiska, przemysł wyci-
ł. „*Stopnie kariery*” „*Wieś* 1887. 166. 4. „Nie było aliteroio gotowych, więc z mia-
sta i ze szkół rekrutował swoją trupe, wiódł ich od ABC sztuki aż do tak
świątecznych powycy, które podmi kajiłowali” „*Miwi. Karim. Kwi.* 3.

Abecacja, Abisynja, Abisynijczyk, Abisynka, Abisynski, Abiturjent, Ablogat, Ablo-
ger, Ablognowar, Abnegacja, Abominacja, Abonament, Abonamentowy,
Abonent, Abonować, Abraham, Abrahamo, Absencja, Absentizm, Absento-
wać się, Absolutnie, Absolutny, Absolutny, Absolutyści, Absolutyści, Absolutyści,
Absolutyzm, Absorbować, Absencja, Abstrahować, Abstrakcja, Abstrakcyj-
ny, Abstynencja, Absurd, Absurdyczny, Absynt, Absyntowy, Abraham, Abisty-
fikować się, Abucht, Abutylon, Abu (aby aby).

[illegible]

Kłopoty chętnie przeżywa. „Wysokość ię jęzeka wś pędzonych żyłach z krawi-
 ziemi sítarz i kłótki wicniaków z okolic na piwo... kawałka wyciąta ię z awa. „
 pani Balerowa w swoim żywiole, rozprawiała i gospodarzyła nie przypisadając na
 chwilę. „JTkwat 72 20 „Wśród tych winoś i przódów minister natogowo obracał ię
 ucy swobodniej, karyje ię w swoim żywiole. „Dono 184 24 „Aby satuka trawila i
 cuntu ię w swoim żywiole, w przyjaźniej atmosferze, potrzebuje cwa winiata dylo
 tantoś, znowośio prawdziwych, to znowu nainowie lub nainiętśio zapalonych i
 zapalających ię „St 10cm. 5. lwow. 1886. 4. 1. Żywiołach -tha. m. kłi oś m. i Żywiołach
 i. x. kłi 1cm. ^{prawy} żywiołach, karmisiel, to co żywi, daje pokarm. „Wied jej wody
 trupio, wabił ię jabis płaz w skupio... gonię z żywiołami i nobnizjajego
 plam, to ię wabię to w głębi wali „Ad Mich. 1. 152. „No, coż kuryje ię kuryje ię
 tak cały swój, wóh będnicie bez żywiołki? „Okoja 5 lwow 1885. 146. „Wotaby miś
 pare wiprowo ule wie, że kienka krowy wagnie, i wódnat uicera, jak czerwiemila
 się z kurdnosi. spogłdaję na żywiołki szpiadek „ib. Żywiołki prast. praw. kłi.
 kury. Chętnie. zam. żywiec. „Stak dat ię żywiołki stopai „A 184 24 24 „Wotaby miś
 miś. Alb. 184 24 24 „O. kł. 4. 279 Toż w Lubels. „Żywiołki trapi, wóh. cwa. „ib. 17. 214.
 „Dziwizgi bab spalono żywiołki na środku pola „ib. 3. 103. Żywiołki -a e
 kuryje ię prowadnistwo stawowizjych żywiołki „Wpływa potrzeba sprowa-
 dzenia wielkiej części artykułow żywiołki wprost z Wawraczy „Eko
 1877. 20. 4. Żywiołki -a m. ty-oś m. plot samowodny, ceterowany z kasodo.
 nyk wędem krowośi zwykło kółkastyk lub tabicbie drzewo pracicimnyk
 „Z tego punktu zchrestone było kółk, obrodzone na obwodowej linii wóji
 żywiołki równo prasykajonych gęstych krowośi „JT 1. 62. „Z prawy
 strony na piastach, otworony żywiołki i wiankiem drzew, wóh. cwa. cwa.
 nyk „M. 184 24 24 „Żywiołki -i x. kł. m. wladu żywiołki wóh. cwa.
 jęz. i odwadkajęz. „Wszystki prawie części rożniny obdane z, tak wielka żywot
 wóh. że nawet odizto od ięz. w odpowiednich warunkach szybko stopi ię od-
 da chłemu organizmami „Eko 120 5 siła patnia żyć, nieprzytłosi poro-
 dzenie wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa.
 „kł. i ty ięz. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa. wóh. cwa.

aby o żywotności jego krowiz i ofiarę życia dał przed całym światem, może
 przez swoje świadectwo. Praw. nauk. i lit 14 65. „Porządek demobratyczny dopu-
 sca i powołuje do wykształcenia masy ludu zapewnienie każdej narodowości
 żywotności nieporzeczają. O. Chmiel. Kar. liter. 108. „Trzeba o sobie mieć żyć i działać,
 trzeba żywotności swej świadectwo na forum europejskiego świata przynosić
 aby z liaby żyjących wykresłowanie nie stracił. Długo 23. 173. „Zagładka chętnia
 się przedstawia do wypadku kryje się nie tyle w okolicznościach zewnętrznych,
 ile we własnej jego nieżywotności. Wiek 1846. 35. 2. Żywotny-a. c. 3 w swaw.
 moral. przedstawiający interes pierwszorzędnej wagi budzący myśl, życie. Ka-
 mitowanie do wyzwania wartości ogromnie... dyktulowano, rozprawiono obo-
 czo się o pojęcie i pogląd, jako o rzeczy najżywotniejszej. O. Chmiel. Kar. liter. 70
 „Nie było tu już o samo wyzwanie wykształcenie ale o coś wartościowego i ży-
 wotniejszego, bo o życie samo. ib. 57. „W artykułach wstępnych pominięto Niewa-
 żność pytań nad żywotnych i pominięto błędnych wyznaczenie to które zrobiło
 namie najistotniejsze wrażenie p. t. Działalność naukowa prawuśwa uwzględ. ib. 80

Żyżka-i. i. i. żiżi-kik um. praw. Podole, Typha. A. Wem. Stow. praw. podol. Krow. Tow. nauk.
 41. 253. 3 praw. rus. przy krowach i żyżi paski, obywatela zamiast kotłowni, tem
 się jedynie od żiżi większych odróżnia, że krowka nie z żyżki a z kotłowni.
 krowa wyprzedzająca nosi. J. T. Żyż. 2. 21.

Na Ż, porównaj od:

Żaba-y. i. 3 porp. uawia p. t. pierwsz. pot. uaw. Dawała niezgodnie dźwięku to co uwar-
 kawa, bierze śmiech i żabę, i żabę. Żabstwo-a. n. Żabuchna y. i. „Jako male
 żabstwo a już chodzi. Długo 22. ludu na Podolu i w Galii. „Żaba śliczna, przemiła w
 gronie, zwykle skosowana do kobiety krowy i białej i białej. A Wem...
 Krow. Tow. nauk. 41. 250. O. Waw. Maw. praw. 179. W Ky. Żabobou nie kawa. Dawał tej
 uawę dźwięku, boły nie uwaro. „Dźwięk nie uwaro, jeśli się przez nie prawnie,
 albo w pierwszych Żabuchno powie. O. Kol. 2. 247. 3 lud w ul. pol. i Maw. uwaro
 rozp. „Żaba uwaroł przed uawą (uwaro żaba). „Jak białe uwaro, to z uwaro
 telenia uwaro a z żaby krowy. O. Waw. Krow. waw. antrop. 8. 321.

a żabę uwaro na Żyżce (ob. w.) jest krowa 97.

Salic v. canis - r. m. bot. lat. Canina, u zw. „paciórki” grub-
towskie, roślina okazata z wielkimi liśćmi chodowana
po ogrodach „W naszym klimacie niektóre gatunki pa-
ciórewnika wypadają nasienne” Ed. Janik. kw. nara. ogv. 88

Pałka i. z. n. rozdział do bicia much, kawałek grubej skóry osa-
dzonej na rękojeści z płaszcza z wark. Salię, pałka
„np. do ubijania kapusty w beczce” W. Kos. Mater. do st. praw. 47

Pałka sł. z. udm. malować było razi, marac, klapai farba,
warpen i t.p. pochodne dno., napai kai, wypai kai, zapai
kai” Pałkamina - y. x. pachanie, malowanie było jalu,
maramina „I tam przecie idą domy jak u nas, z cegły
i wapna, a poprzednie i wystrze, bez restauracji
koloru pałkamin” Echo. 1877. 33. 4.

Paupik - u. m. lat. fr. ocean wielki cypli spokojny „W ten sposób
przechodzący wprost do pewnej wielkiej kompanii od Atlan-
tyku do Paupiku” Syg. wieś. Now. 1877. 16-1. Paupika-
tor - a. m. lat. nopolniel, pojedyncza strona nopolniel,
sprawiająca pokój „Którym czasem odgrze w ostatniej
chwili rolę paupikatora, listami uprzejmymi zaprosił
do siebie kilku niewielkich osób, najgłośniejsze z najgło-
śniejszych stanowiska” J. Kw. Id. war. 2. 157.

Paup - y. z. wśw. pace np. „Istotnie widać jest paup - rzeźni wka-
zując rękę na miernikanie rzeźniowe ujęło na wsi-
stym skale” K. S. Dook. opow. hist. 57. „Wzrosty do paup, by
to to miernikanie nie dzie w kwaterie baraty” ib.

Paup - udm. m. paupka „Twierdzą na mroźnej tacy przyniosł
jako paup opisany wamy” J. Kw. 2. 162. Paupowa -
a. m. praw. podol. kontrabandista, przemyślnik, który pa-
ki wozu” A. Kren. Stow. praw. podol. Rocz. Tow. nauk. 3. 18. 221.

Paup - y. Paup - i. z. z. d. w. udm. paupka, malować pa-
cusa (tętno) na dziecie przyniosł wamy” Now. 1882.
230. 3.

Pajac - a. m. włos białym, białym, słowia pokręcony sta-
nie i ciśnie parobimny „Stainny mero przed placem, ~~lana~~
arletim i pajacem wyprawiają, ludowi i grzyba „M. Syrch.
Saw. 4. 85. Chodnie do kasy, uprzącie pajaca, który prze-
stanie łowić i wywala „Kur. św. 1872. 66. z. catowicki biał.
mąsny „Kassio który był wielki pajac i tropis i dachu
jaki kawał wywabiał dziwnie jakeś parobimny i gęsto”
H. Now. i. pol. 1876. 21. Pajacowski - a. r. od pajaca, białni-
m. „Kecara żyje w pajacowskiej skapie i tej samej przy-
rączy, i jakeś pies wyprawia i chatury cięgle do niej
wala „Dziś, lit. 3. 153.

Pajda - y. i. popr. kawał chleba, głon. potem nastawi samowar
i marmurze nam i sobie trzy pądy smacznego chleba”
H. Now. Now. 1877. 15 of a. d. pąrować ię „syci, karmii ię.

Paktyrować i. st. wdm. b. i. fr. układać ię z kim, umawiać, nawie-
wać ię go, gościć ię „Nigdy ośi w najtrudniejszych ośi-
li i ciemnościach nie paktyrowali z nieprzyjaciółmi kraju”
H. S. Now. Opera. hist. 156.

Pakuty - kut i. mu. — z „dawaj ognia i pakut” brasku i b. i.
ca „Wojnia nie kłówać ognia i pakut, bo wiedział,
że go pan za to lubi i za głowę trzaskanie nie jedne
winię darował” H. Wi. 3. 153.

Palafit - u. m. włos. po nim. Pfahlbau, budowla nawodna na pa-
lach i kłach przedhistorycznych, nawodniło „Najogólniej
uż. formę palafitu stanowi podkład z kłód w pewnej odleg-
ści od siebie w dnio jęziwa zagłębionych, a po nad powierzchni
wody wystających” Dzw. p. nauk. 1878. 238

Palarnia - i. i. mąsca w którym się pali dla przeprowadzenia ciepła
no inne mąsca „W ławie przy Chergieru mąsca wybuchł w pa-
larni ognia” S. Now. 1883. 17. 3.

Palawa - y. i. bot. roślina „Palawa flexuosa, Palawa giętka. jest to jedna
z najtrudniejszych roślin używanych na obwoły lub kłapki”
Ed. Jank. Now. Now. 202.

Palca. lca. m. - & przystunowo, "maty palce mi to powiedziad"

Donnydamu sie, przetrnuwam, jekiem prekonany ze tale jak
"Juz as ucho szepat o tem miie miie p... i maty, ze wa
ner. mawa lu jakis z daniami kaboty "Ad. mca. 3. 201. -
& a ludu pop. w l. m. "palce" kam. palce Dl. O. Kol. Kyj. 2. 274.
Palusio - a. m. Palusiusio a. m. Palusio - a. m. spichu.
palusio, wra, wra na ten ciemintunki, na ten, ten, ten na.
ciemintunki palusiusio "A. Fwd. 5. 261 Palusio mca. m. --
& kuch ciemintunki sucha porany podlugiwadzi, & tego ciemintunki
biez us palusio "L. lca. Jed. pral. prap. 165.

Palenka i. i. prow. u gorali Podkalan, goralka, wodka u Ld palam-
ka. J. Gorn. Dzin. pod. do Tat. 132, L. Bzern. Kl. i. kwi 187. Pa-
lenczka. Palenczka - i. i. wra goralka, u Chocholwio
na rynecku piza ctopcy palenczku "O. Kol. Sud i. Bzern. 245

Paleograf - a. m. grec. nauwa i biegly u odkrytywanu pisma sta-
rowitych, Odkryto, ze byt malowidlym paleografem, wy-
tajzlych z latwoz na jstawa manskrypta "Dzin. 19. 37.
Paleografja - ji i. nauka podajza sposoby odkrytywania sta-
rowitych rzeptisnow. Paleografjany - a. e. od paleografji

Palota y. i. - & fig. "lwoicie palotz" - wazie us do mowadwa
"Ora rok bytem u seminarjum, ale ze ten tryb kicia
wydat mi us abyt surowym, chynitem palotz "J. Kwan.
72. 151.

Palatywa y. i. lekarnstwo na zlagodzanie cierpiu wiyuawo u ra-
zek, gdy ksepnie wstawienie jst mienowidlym & fig.
potrowoch "To sie namie nie przyda. Wrazekie to paloty-
tyny uratowal nas nie waga, "J. Kwan. Tyg. II. 2. 11. 162
Palatywany - a. e. od palatywy, ratujzy us potrowokami
"Mnie spolecznostwo wyjdzie z fery dobroczynnowi potrow-
kiny, palatywany, i znowumie, ze dka wadykalnego myle
czemie us potrzeba zmiemni caly ustroj spoleczny "Wieh 1883 IX. 1.

& "palce lraai" zdanie pochwalne,
to sam, co: podobato mi sie, mienowidlym.
Co mi, apetyczna dla miie "Cis, pod-
baly ci us ziewnie huanay u Alhamu
brie? - A! powiedziad ci, palce lraai!
Kur. Swist. 1874 IV. V. - & przystunowo
u fery kicia "Mnie wyjdzie miie
mienowidlym, wazie. Palowac i. u.
wra, na notach mienowidlym, ora-
mnie ktoru palcem mca byt wazie
klawira na fortepianie, Ukad moty-
wowie jst mienowidlym i stawanie opal-
cowany "Kur. Codz. 1882. 200. 5.

Paleontologia - ji i. nauka o
mianicznosciach, jako zabytka
swiata proukistowyanego, Byty
tem rozprawy o wplywie paleon-
tologii na chronologje swiata
El. orn. Kwan 1883. 5. 2.

Palie st. ex. udh. „palczy” - polny, wazny potrzebny
kustakowienie. „Palca kucza mieszca w Warszawie, w ten
lub inny sposob rozwiqzany byl mian” Dn. Tyg. 1874. 240 —
„pal” imp. wzywane jako wykrywacz telegraficzny w
warunkach „pal diabla”, „pal go znow”. „pal go kani” i t. p., „kmitkino
ka co sie kowie”. „Pal je diabla”. Kiedy jesi wiesz to na obie
mogi” J. H. w. 72. 21 „Palnag” st. ex. dhu. - „z wyprawy od va-
zu „palnag” kielich gorzeli” Mater do słow. praw. 47

Palik a m. adon maly pal, koleb wzywany w ogrodnictwie lub
przy przemieszczaniu gromad. „Nasypai” dobrej ziemi na
cale, gdzie rozmieszczone w suchowinie, o tobie utkwie
palik. Nowokolo takiego palika wyli kotka, rob. z nie-
gotka” J. Strum. Og. poln. 1. 316 „Paliny rosnie twate na
gornach lub blizkach w pierwszym oddechu, odznaczajac kam.
czarn miejsca palikami” E. Jank. kw. now. og. 42. Palik
wce st. ex. udh. „zawraci palikami utkwiom” w aie-
mie „opalikowai” Dn.

Palowy a e fram. kolona słony blade kółty „Rzuc kamro
na w palowych zgrawitkach” Nul br. Tyg. 1883. 74

2. Palisander dhu. m. Drewno stref zwrotnikowych, kolony czarnej
wzrostu i czerwieniami ryzkami, wzywane na wykwintne
meble z metou. „palisandry” w l. m. meble z palisandru.
Palisandrowy a e z palisandru „Słirny rzeciwiny pa-
lisandrowy fotel” J. H. w. 71. 88. „Palisandrowe korekto
klebne puch takzdy wypiatat” Au. W. 1. 212.

3. Palisadowa st. ex. udh. palisadz ogrodni „opalisadowai” Dn.
„Czworostrany te palani opalisadowane, byly jakby stopy-
niami do zachowania wznyskiego, co dla mierzonych mia-
to wartosc” K. Lib. Tyg. w pol. 1871. 38.

182
Paliswo - a. n. materiał szorstki na opact, jak drzewo, węgiel, koks,
torf „Sz. Chwilec w kłótych chłopów nie kładź innego pa-
liwa, jak kreskie budyte” O. Kolb. Kuj. t. 81. „Torf jest to wre-
gólny rodzaj paliwa” F. Schub. O szkod. jez. t. 105. Wawran “ku-
stami tyższe kurinie na try tyższe lat na paliwo nieopatrzy-
womnie mieć bętebubie”” Arc. Wł. t. 167.

Pallada y. z. grez. Pallas po łac. Minerva, bogini mądrości, nauk
sztuk i wojny. Palladium n. w l. p. uicodm. t. m. palladja
„Palladium było niewielkie drewniane, podobne Pallady
wzrostu Minervy, które Trojanie jako najświętszą świętostę
sprowadzili i nieba troskliwie przechowywali w świątyni,
mając tę wiarę, iż ona jest ich obrońcą i etkę od wroga” Kt.
15. 196. 3 fig. Świętostę opiecznikowa, wielkość talizman, obrońca

Paluszki sz. palic

Palpitacja - ji. z łac. mowne bicia serca „Dostałam udłosa, spazmów,
serca palpitacji” Ad. Mick. B. 53. „Inwermancie kuno wrociły
palpitacje” J. Kława. 77. 210. „At wronie dostata nie nigia, ale
palpitacji serca ze zamartwienia” A. Włk. Śc. spot. 1. 109.

Palto - a. n. Palton - a. n. Paltol - a. n. obywatel surowy, surowy,
chudo suknie tak uszyte jak kubit „Paltol jest na-
twierdzone grubo watowane, z jasnemi podniewkami, elegancją
paltol” Z. Moll. grek. wian. 15. „Maurycy kazał sobie podać paltol
to” M. Dół. Sak. spot. i lit. t. 151. „Obstawał nowe paltol” Stowa
1882. 269. „Conius zimny w pokoju nie porwałit im
wziąć paltol” Kur. Św. 1877. 9. 3. „Wzięta z głazem mnie
po kłapie od paltol” M. Włk. Rota 1882. 8. 5. „Ubrany w nowy
paltol spawnował po ulicach” Z. Moll. Grek. wian. 17. „Au-
gust stał w paltocie, gotów wsiadać” J. Kława. 32. 97. „Dł to
nieporownany ekstrawaga w opistym paltocie” D. Dół. Nad mior.
Dun. 163. „Chadził młot zalegający gromady prochadza-
jących z rydawał w uksamitnych paltotach” El. Ota. Kwaj

1882. 25. 2. „Mate dnie wyrytke nowe, paltoty spiste
z tyh na pasch „L. Lm. Shumi 1883. 6. 2. 2. Paltocik - a
m. 2. 2. paltot kobiety albo dniecha. Paltociki talie
mura, byc' nozione na flaneli. Paltosak - a. m.
paltos ber stann, nakratalt woska, sakpaltos. A by on
mysli ber ten dniegi paltosak, co par kheinmire praw
driny typ. Kuv. Sm. 1897. 27. 11

Pahusio, Pahusnek ob. palec

Palamar - a. m. rus. szuga cerkiewny, zakonyjski, zepule od
ponamar. A. Kren. Słow. praw. podol. Rocz. Tow. Nauk. 3. 18. 221.
Palamarowa - a. m. rus. szuga cerkiewny, zakonyjski, zepule od
ponamar. A. Kren. Słow. praw. podol. Rocz. Tow. Nauk. 3. 18. 221.
Palamarowa - a. m. rus. szuga cerkiewny, zakonyjski, zepule od
ponamar. A. Kren. Słow. praw. podol. Rocz. Tow. Nauk. 3. 18. 221.
Palamarowa - a. m. rus. szuga cerkiewny, zakonyjski, zepule od
ponamar. A. Kren. Słow. praw. podol. Rocz. Tow. Nauk. 3. 18. 221.

Palatka - i. a. rus. namiot wojenny, w palatkach szereg
gory i staryzna: nowa pora: zaniada do gry. M. Vol. 9. 18.

Paluba - y. i. — z, czapka Drużbina, czepiana lub szu-
miana, która nie ni nakrywa. A. Kren. Słow. praw. podol.
Rocz. Tow. Nauk. 3. 18. 222. — z, „kobieta stara, brzydka, gder-
liwa, atrosliwa, stowem, co diablińskiego w sobie ma
ca” ib. Sali. Drobnych. P. Barylak. Meton. do słow. praw. 13.

Pampit - a. m. — z, wyznik stony bryda masu, gdy nie tam szwiz
wyli jest koxez, staje się pampitem i jest najstarsza kar-
ta w grze masyarowej. Po chudo caemwien karwici;
wyznik sztydny jeraue na chej masyar, piemwera, by-
we grze koxez, ale jwa strauit pampita uofudaz. Dja.
kuiaru Pampit i miznik.

Pandur - a. m. dawniej w Węgrych, Serbji i Chorwacji zwano
pierw; obecnie w wiel. węgierskiem "kandarm, zobowiązuje
miej. sturbs poligrym. "Tędnia obrymawary skay, s. po-
syła dwóch pandurów po upartego artystę" Ż. Now. 1883. 20. 3.
"Kaptal pandurów schwytat podpalania w Rakalmas"
Wiek 1883. 41. 3.

Paniara - a. m. żart. chorujący na pania "niepoczyty na panio", Nie ma
my panio ale panio i panio i panio niekoniecznie wiele "Ż.
Kras. 73. 35" Paniszczko - a. m. praw. kuj. paniszko pierwsz.
s. "moje kochane paniszczko" Wi. Paniniś - a. m. spiera
pan "I ja to mówię paniniś - tożem ja jej matka, znam
ję" Ż. Kras. 34. 55. Panulek - lka. m. Panulecek - cka m.
pierwsz. s. : pan, Panulek, panulecek, słotko, kawotata
fajnowa ufrawny wchodzącego "Husko. 1871. Dod. 14. Pa-
nulo - a. m. posp. pan, Karieta że indywiduum nie w podwór-
ku rozjeżdża? Nie karze panule, bo ja widowa sprządanie"
O. Kol. lud i pierw 239

Panica - a. m. — z a niezłym przeklesem: elegant, wymurkany,
pięknorok, piękny i ptarnek, niotko, Ach to boli, boli, ale
kwita x przyjaźni, kwita, panica "A. Fred. 1. 233. Muraz
to i panica. trochę upokorzyć" ib. 2. 29. s. m. mówię, jeżeli ja
trawnik, panica "zwiąż leśniczy. L. Rawn. Kt. i Kw. 187
Panicek - cka m. — s. w jęz. chłop. zdob. pan, Można tu
popaść, czy dostanie siano? Dościsło wie tworzy panicek
wzrostu tego "Au. Wi. 1. 85. 187. zdob. panicek, syn panicek... 109.
Panicek - a. m. Panicek - a. m. wygładzany na
panicek, delikatny, rozpiętny, "Hkaxata nie postać pa-
niczkowego utrudzenia w świecie wielki" Ż. Kras. 1. 18, "Leby
pani wiedziało jakie to sobie, bony dugo, jakie panicek
Wex kija nie przydruj" Ż. Kras. 1. 18, 1878. 59. Panicek
a. m. roślina panicek, alekaj, do panicek, cęchaj panicek
"Ksenia w panicek w przyjaźni, zakrawata na tajemnicę
isloty" J. F. Fer. Wrec. 65. Panicek - a. m. spiera. lud. panicek
lecharp, dobry, miły O. Kol. kuj. 2. 280.

Panienko - a. m. lud. spiera. pan,
panienka "Wracaj panienko, s.
u pani gości, krawczyk z pania
w krowie" O. Kol. lud i pierw 112.

1) Panicek w podwórku tożem, a
namu, spiera do ożanka krowy: ach
Na boga - pan jedzie O. Kol. lud i pierw
109.

Paninowia - i. z. Paninsia - i. z. Specimen pr
Wt. Kos. ni "Dziennik ni, Paninsia
ie u prawnie, to prawda" J. T. K.
Wiek 1878 58 "Dziennik Paninsia, 60
Dziennik tak do jutra nie dożyła
jeden kłamię" ib. 59. "Dziennik pa
ninsia, 60 zrobi wzięło A. Wila.
Tot. (płot. 7. 33)

Panoplia - j. z. grec. kompletnie ubrójenie, całościowy rynek.
tutek & rozmaitych ongi systematycznie zebrany w krotat.
cie armatury „Panoplia na sciame & teatralnyj gdius gar.
Derovy zapowijczona” J. Kwan. Mich 1878. 50.

Panorama - y. z. albo u. uicodm. grec. malowidlo przedstawiajace kra-
jowosć w ten sposób, że z pomoca środka optycznych robót
danie widoku, rozległości i rozmianowu naturalnych & w umwie
polow. widok rozległy i rozmaity „Siadatem na male udo na-
toka i catemsi duiami wlepiatem wry w kumienicjace nie pa-
nowama, na blonem gwały światła cowa rovine” J. Kwan. Na
cm. na wul. 85. Panoramiowy - a. e. od panowany, na spo-
sób panowania „Mnie odwiecienia i ludnie przeciawajęz
jak wyobrażony charakter, panowanowem światłem wyo-
brawie oświeceni” J. Dziwak. 1. 5.

Panlawista - y. u. zwolennik panlawizmu, w r. z. Panla-
wista - i. Panlawistyca - a. e. od panlawizmu, pre-
sionizmy idea panlawizmu „Stawat uie uie uicini nie-
kiewski terroryzm, a wytkomawny uie do kyping dla inoych
idej panlawistyca” D. Bot. ty. 6. 127 „Jesieli Rosja zechce
na boi odrunge swoje panlawistyca deperia, to suadno
bzdrie nigda porozumiewai uie z Austriję” S. uar. 1883. 19. 1.
„Pact, adawiem, Nowego uiceniem” przekomut uie w Pelen
buzgu, że „panlawistyca brodnie uie sz gromitem, na
ktozji opiera uie polityka rozytka” Słowo 1883. 34. 1. Pan-
lawizm - u. u. teorja polityczna deżura do zjednoczenia
współklesz. Klawizm.

Paristwo - a. u. Paristwoctwo - a. u. male paristwo, urade możygy
swoj sęd uroamchicany „Monacho, paristwo mikroctwo
př uogor gatunku” ugdv. 3. 4. 135 „Kawiza porizmi dla malen-
kich paristwek odhukonych” D. Bot. ty. 6. 163 „Sog z emmichy
w lotyjs zaprowadrow tam w 1664 r. kawito kawar uasta-
dowac w paristwoch degnednich” Opn. Dom. 1871. 1. „Ich dobra
obserwacja uimal paristwoctwo stawowity” J. Kwan. 101. 21.

Pantrować v. m. n. m. pr. w. r. u. s. p. i. n. i. w. a. i. s. z. o. g. o. , s. t. a. n. i. e. u. s. o. k. o. t. o. u. g. o. , w. y. p. a. t. r. y. w. a. i. , s. t. e. d. n. i. A. k. r. e. m. s. t. u. w. p. r. o. w. p. o. d. o. t. R. o. s. s. T. o. w. n. a. u. k. 3. 18. 222 (K. i. n. i. t. u. r. e. w. i. n. i. s. t. e. k. r. o. d. o. t. o. i. o. t. e. g. o. w. y. p. a. r. u. j. e. s. t. r. u. s. k. i. ; c. y. t. o. n. i. e. j. e. s. t. r. a. w. a. j. p. r. e. s. t. a. n. i. e. s. t. u. o. s. „p. r. e. m. e. t. r. o. w. a. i. “?) w. t. e. m. i. e. k. n. a. k. k. o. t. o. D. r. o. h. o. b. y. c. a. V. P. a. n. y. l. a. k. M. a. d. e. v. d. o. s. t. u. w. p. r. o. w. 73.

Panurgowy-a-e, w. m. Panurga j. e. d. n. e. g. o. z. b. o. h. a. t. e. r. o. w. p. o. w. i. e. d. s. i. R. a. b. e. l. a. i. s. z. o. , p. r. a. y. t. o. w. i. t. o. w. o. , n. i. w. i. e. j. e. o. n. a. t. u. r. e. o. w. a. j. u. d. e. j. e. b. i. e. n. y. s. t. u. i. e. z. a. n. i. j. u. p. o. p. z. d. e. m. „N. i. e. o. k. u. j. e. s. i. z. n. i. g. d. y. w. z. a. d. u. k. o. j. d. a. n. y. i. n. i. e. s. t. a. n. i. e. u. s. o. w. a. z. z. P. a. n. u. r. g. o. w. e. g. o. s. t. a. d. a. “ S. O. r. s. K. r. o. j. 1883. 3. 3.

Papec - p. a. i. a. m. p. r. o. w. W. p. o. l. K. u. j. k. a. p. e. c. , p. a. p. u. c. , p. a. n. t. o. f. e. l. , r. o. z. d. i. p. t. a. n. y. t. r. a. m. i. k. , c. h. o. d. a. k. B. l. O. k. o. l. M. a. k. r. d. o. s. t. u. w. p. r. o. w. 20

Papeczka - i. m. P. a. p. c. h. a. - i. m. s. p. i. e. m. u. p. a. p. a. , o. j. a. n. t. e. k. „N. o. u. i. t. a. t. e. c. a. n. u. , o. j. a. n. t. e. k. u. ... p. a. p. e. c. h. a. , p. r. a. y. p. e. k. a. n. “ 2. M. e. l. P. r. s. T. y. j. 1883. 62 „S. y. n. z. a. p. o. r. y. c. a. n. u. p. i. e. n. i. g. d. e. w. y. j. e. c. h. a. t. d. o. W. i. e. d. u. s. i. a. , p. a. p. c. h. a. w. y. p. r. e. i. w. a. u. s. d. o. D. r. e. m. a. “ A. u. W. i. 1. 134.

Papieżyc s. i. z. n. i. m. p. r. o. w. h. u. d. u. g. o. w. a. l. i. P. o. d. h. a. l. a. n. , u. g. r. a. j. u. s. u. a. d. c. r. e. m. , w. y. t. r. a. i. s. i. t. y. , s. i. l. i. c. u. s. „T. a. k. i. e. t. o. t. e. p. r. a. y. t. u. a. n. d. e. , j. a. k. w. a. r. , d. o. z. a. b. i. c. i. a. - n. a. p. a. p. e. z. y. c. u. , u. s. d. o. b. r. e. , n. i. m. p. r. o. s. t. o. b. d. u. e. z. y. c. i. a. “ S. S. o. r. a. n. D. z. i. e. n. p. o. d. r. d. o. T. a. t. a. n. u. 135.

Papier - u. m. - ^{met.} s. i. e. n. i. g. d. e. p. a. p. i. e. r. o. w. y. , w. e. k. s. e. l. , a. k. t. y. a. , l. i. s. t. k. a. r. t. o. w. y. „k. u. r. s. a. p. a. p. i. e. r. o. w. y. p. u. b. l. i. c. y. n. y. c. h. p. r. a. y. s. t. e. d. n. i. k. o. b. r. o. t. a. k. u. w. y. k. a. r. u. j. a. m. a. l. e. o. b. i. e. i. z. k. “ B. i. s. l. i. t. 1. D. a. d. d. o. u. 5. „D. z. i. e. n. i. s. t. o. w. u. w. e. g. i. z. g. l. o. s. z. y. , s. t. o. l. o. p. o. r. e. l. o. w. g. o. r. e. p. a. p. i. e. n. y. s. p. a. d. l. y. “ S. a. n. u. t. 1877 1 s. 74. „N. a. b. y. l. o. k. a. r. u. d. y. d. a. t. e. k. u. i. o. b. y. l. o. d. o. s. t. a. t. u. s. t. a. n. u. j. e. m. u. s. i. n. y. z. n. a. p. a. d. u. P. a. p. i. e. n. y. p. o. d. t. u. p. t. a. n. y. c. h. k. a. w. a. l. e. r. o. w. z. a. m. a. r. n. i. o. p. o. n. i. l. y. w. g. o. r. z. u. a. n. i. e. w. i. e. s. i. e. j. p. i. e. d. z. i. e. n. “ B. P. o. l. t. y. b. r. 145. P. a. p. i. e. r. e. k. - r. a. n. u. s. z. a. s. y. g. n. a. t. a. p. i. e. n. i. g. d. e. p. a. p. i. e. r. o. w. y. „W. y. g. r. a. b. b. y. u. t. a. r. n. i. k. i. l. l. i. m. a. r. n. i. e. p. a. p. i. e. r. u. w. t. y. s. i. z. f. r. a. n. k. o. w. y. c. h. “ B. P. o. l. S. a. n. u. t. 1877. 135. „D. o. s. t. o. z. n. i. e. n. i. o. u. i. n. i. e. j. f. a. b. r. y. k. y. p. a. p. i. e. r. e. k. d. u. o. u. d. z. i. e. d. z. i. e. n. i. e. s. i. e. r. u. b. l. o.

Antoś
Dwór
Jr. Olinicki
Komedjant

wy. — Jak pami ma ten papierek? — zapytano ją — jest on fał-
szywy "Kur. War. 1878. 255". Sturukolowy papierek w wraach
jego podał "D. Brus To i owo 20. z prow. w Sal." papierek — pa-
piełek reńskowy albo jego wartosć, gulden. Turmanowici co
nas uwierit, datem papierek "D. Pol. Sam. Sam. 55". Owa na ma-
jowa kowtaje mnie chwaję tyryzi papierkuw "Harap 1878. 14.
"Dziś nie chce na oblać, jak do starych pieniędzy do wżni, teraz
mam ledurę niecatego papierka. "M. Pol. Wiek 1878. 283. — z
no lud. narzekacz narzekaj wyprawiaj z "papier, papia-
rek". "Co mi zrobicie choc nie namowicie, jeżeli nie bę-
dzie panny do ubioru, jeżeli nie będzie ułtadać papieru" z
pieni wosł. O. Kol. Kyj. 1. 299. "Kto buduje, ma wioski, kto się
pienia, ma papierki" ib. 199. Papierowy — a — z transl. ma-
jący do czynienia z papierami, piorem, piórem, piórnym,
litewski, "Stary ojciec tego pierwotnie dziennikarstwa i
chleba papierowego nie rozumiał" "D. Pol. Nad mied. Dun. 58

Papieros — a, Papiros — a, rdz. Papierosik — a m. cygarętko, tytoń
zawinięty w sibiłkę albo nasypany w tutek z delikatnej
bibuty. Na kwercach pod domkiem palę cygara i papiero-
sy "P. Kras. 73. 168". Zastat ją przy kominku z papierosami w
ustach "ib. 73. 144". Pan Melchior zimał kuzni papierosa
St. Grudz. Echo 1878. 276. "Pan Melchiora wydobyla papierosy i
po wyptowaniu męczył" "A. Wiek Fot. spot. 1. 147.

Papierówka — i. pierw. gatunek jabłka letniego z brzoł szmłk
"Najlepsze jabłko na konserwy z technick. z papierówki"
d. lw. Jed. prakt. przep. 49

Papilot — a. m. — z kuch. owinięte z papieru niektóre podroczaj
pienyszego albo owocu is "warto". "Dzdz ostrzyż, kuciany,
kollceiki w papilotach" "P. S. Pen 2. 247"

Paplanina y i. gadanina, paplanie. "Cała ta paplanina przeciępita
dopu długu zawywała po trawie" "Dziś miedzi majora" "D. Pol.
Grod burz 120". Wyprawaditę gołis a na dnie trawie, kuciany
pierwe nie skuciany swa paplanina "P. Dziś 8. 54.

Рарра. у з. ием. Рарре, пром. В. пол. и. Кн. Теллива. Милослав
на до покынуица Дачио, дом под Рарра. Bl. згб. Па-
писко, Паписко-а. н. в. Томан. Кото Сроды з. В. Колб. Мест.
до стов. пром. 21.

Даровщи и т. посп. идыв. глов. в (т. „даровщи“, посп. прощы од
радужке прощы сываемию збова. з посп. хам. патровщи, иште
ишю змивка „вышлюв помиды збоваки рохадла шови
даровщи хавати“ А. Шук. Кат. Шук. 1853. 958. Даровщи ст.
сх. ишю. посп. патровщи, сываемию змивка змивка змивка змивка

1.) *Kanvix* morosa megodon papirina
mi' 2 ryb' Kras. Slabv Kuv. Hol 1883
82.

1. серпуха - х. propera lucida, а. н. у тѣхъ сзгнскихъ, Т. bigos мн-
жества... а убогы то являе парука до propera "М. Bot. 7. 177.

"Opis: zio zio u Ld. papirny" Papirne, biale, czernione nekoyim
tobom salackich "H. Krav. 64. g." Wyvany polskie popelaty
czadziemiemi; takie papirne majace nie roinemi jety
kami na najiny boinijaz postwy ci marke "An. Wi. 2. 10

Ar. u. m. franc. paiz, ang. peer, z łac. par, równy, zatemże ichy wy-
rzej cypli parow, równowej z przedstawicieli najwyszej szlach-
ty, niegdys w Francji i Anglii, obecnie tylko w tej ostatniej
tytuł dziedziczny spierający na najwyższym i najczciwiejszym
go spadkobiercy „Pochodzin” z dawnej rodziny i należąc do naj-
starszych baronetów w Anglii. Zauważ z wysokości spojrzenia
na parów z szlacheckimi dziedzicami lat. „Stow. 1893. 54. 1. Pa-
rostoo - a. n. godność parów. W Anglii parostwo uchworyło
wraz z najwyższym duchowniństwem pićcowy szlacheckim parastwa-
cie” Enc. Ang. um. 8. 440.

Тав. — и. н. — « травя приваляеца нѣ на оданъ нѣс, овѣ на
 пар, кнѣны на Тодѣи овѣ лѣтѣи на охиринъ » А. Крѣм.
 Рѣч. Тав. наук. 3. 18. 222.

Parada y. i. - z franc. parowanie przy robieniu białej brzozy,
zazwyczaj się, odwrócić ciemne, kiedy związać płótno swoje z ie-
laniem precyzjonistycznym i udzielić parady, mało było takich, któ-
rymby brzozy nie wybrały z nich "K. d. Pałk. Opow. hist. 129.

Paradyż - a m. koni od prawosławna cudowici, Łajędziat jnów
kucioł wótkę paradyżową "Plkars. 90-115", Ł paradyżow
tych wprowadziły w dwa skanogniade ogiery "Słowo 1882-212.3.

Paradoxa - a. m. grec. zdanie sprzeczne z minimumem prawdziwości
przypisanej, albo też zdanie, w którym pierwsze nieodczytane, a
w istocie prawdziwe Paradoxa - a. e. nie prawdziwe. Istnieje
jedyne nieparadoxa, nieodczytane, prawdziwe, prawdziwe. Istnieje
to i paradoxa prawdziwa - lecz, następne prawdziwe "Ruta 1883. 6.12

Paradyż u m. - ob. Paskoŭko & inoŭch rubien u z. brama na i. a.
radypie. Poziomy paradyż kukurk oblaŭien u ni ejsem, u
ktoŭem domykat u z. tawtogo dwurubienika" Tyg. № 3.1. 338.

Pravopisaniec st. nij udku. stowai uż kawi, mianem zawozim para
 fiamistowem, nowonai ock parafiamistich, „żerwe kitta mietig,
 a nie potwars mnie: inknie myje wyjż z mody, ja sam
 zparafianijz” 22. kw. 13. 34. Parafiamowypusa - y. z. para-
 fiamowo, prostacwo, niewkresano”, „dudzi mui kreska i
 stajiwai, inarej umyjt wprednie kwirowanie w ciemnot
 i, miedzi, miedzi 19. 19. 1883. 4 7.

Paralelka. i. x. pow. Salic. w szkole klasa równorzędną, od której
wie niemięcię nazywają Parallelklassen. Dwa oddziały jed-
nej klasy, powierzone w osobnych łabach, jeżeli linia wy-
mów jest tak wielka, iż nie w jednym imię, temu prawnemu
zwrócić nie mogą. Salic klasy, które bardzo często nazywa-
no „równorzędnymi”, w Salici niemal powszechnie nazy-
wają „klasami paralelnymi” albo wcale „paralelkami”. Na-
widnia to dowódzą gęstość użytych słów tych, którym nie chce
się zastanawiać nad znaczeniem w łacinie i przerwaniem
wyprawy parallelus” F. Skob. O kraj-jęz. 2. 17.

Paralotyńska - c. k. dotknięta paraliżem, która zbliznęła się do
"Łódka paralotyńska" K. Chł. Słowo 1842. 278.1.

Paraliżować si. ca. indm. sparaliżować, indm. urazyc paraliżem,
wyrz. tylko w 3 osobie: „sparaliżowało go, sparaliżując go”
i hosprować, przewlekac w wyzniesieniu, przeć, niezwyciężać.

Tanie „Wrytomności” Stasia nie wiedzieć dla czego paraliżowa-
li, z impetum odmienną „płucnicę”, kawa 33 102 „Ciep-
no” „Dus o. Kupa” „płucnicę”, „Ciepno” „płucnicę”, „płuc-
nicę”, „płucnicę”, „płucnicę” „Robert nie paraliżował”
D. Sol. Sam. Sam. 199 „Miał talent nieapteczny, ale paraliżo-
wany lenistwem” J. Kr. 72. 153. „Czy serce myślici mordera, że się
inny Sam i paraliż” „płucnicę”, „płucnicę”, „płucnicę”, „płuc-
nicę”, „płucnicę” D. Sol. Nad mod. Sam. 92

Paranina - y. i. paranie uż, zatrudnienie, uwijanie uż „Dz. mimo
dwojku, patrz, coś ruch nie wyrażają, krotamnia, paranina
i świątobliwość” J. Kwa. 32. 30

Parapet - u. m. — § mur, barijera, galeria przy murze, tarasie i t. p.
bariada w ogniu „Gdy pizna Lina wykonywała swe obowiązki na
koniu, cieszyli się, że siedzą tak blisko, twierdząc parapeku” H.
Sien. Stow. 1883. 57. 2. § metra, w kawa, drzwi parapekowe „Z soko-
mu trzy parapety wychodzą na balkon, z którego widok na
ogród” J. Kwa. 16. 29. Parapetowy - a. e. od parapetu, mówiący
o oknach do samej ziemi stających za drzwiami, wychodzącymi
zwykle na ganek, werandę, ogród „Stala w otwartych drzwiach
parapekowych” J. Kwa. 11. 40.

Parasolka - i. i. maty parasol od stoła, parasoliki „Fe! - przemysła
machajże parasolki z dzianin” A. W. W. Fot. sp. 1. 148 „Niania
otworzyła parasolkę i ze spiżem dziecięciu abliniła uż do pło-
tu” D. Kwa. Kwa. W. 1878. 241. „Pobiegłszy do swego pokoju wrócił
z parasolką w ręku” H. Sien. F. p. 1896. 9. Parasolnik - a. m.
robisz lub naprawiający parasole, w r. i. parasolniczek - i
Parasolowy - a. e. od parasola, karłow. mówiący parasol, Tury-
dadał doudy panowie, którzy w r. i. parasolowy J. Kwa. 75. 83.

Parastaj - a. m. rus. uabie ułkon zatóbue w cokolni na myjż dany ogólny
„prawie parastaj z obciążeniem w fundacji” A. K. K. Sam. 11. 3. 18. 222

Parawan - u. m. Parawanik - a. m. — § fig. sapandula, osłaniający na
Punysia Dzieje uż na jego plecami „Z Agaptem porała do ot-
tara myśli: Sapić wyborny będzie parawanik” Kwa. Sam. 1877.
10. 3. - §. figura na parawan „alto” „z parawanem” „odoba Świątana,

ciudacha kanykata lubna, poniwan na porawan uale
jajz uż roznante figury, nagowuń kanykaty, Jamu
ta jest uicnego, nie będz uż potrzebował na uż wskydai.
Tyłus ten papa. na parawan "J. lly. r. Wiek 1883. 25.

Parcela - i. ż. franc. parcelle, cząstka gruntu mający oddzielny
numer w rejestrach pomiarowych. Parcelacja - i. ż. roz.
drabnienie większych obszarów gruntu na cząstki, w celu
ich rozporządzenia, Parcelacja w właściwym znaczeniu - to
znaczenie dzwazgłue folwarków i pokracanie kazytych
dzis' prawi nie gruntu na drobne osady włościanichio "S.
rol. 1882. 537). Parcelator - a m. parcelujący grunta, Zjawie
się obecnie jabis' parcelator który przy pomocy faktora
wypuszcza włościanom grunta w dzierżawę "Słowo 1883.

33. 2. Parcelować - słow. indhu. rozparcelować - dhu. rozdreb-
niać grunta na drobne części, parcele, Karowizkata się
zółka ziemian, w celu kupowania folwarków, a nastę-
pie parcelowania takich na mniejsze osady "Now.
1882. 72. "Dobra te przed niedawnym czasem rozparcelo-
wane, kausierkate są prawi ludności" zbierana "Wiek 1883. 34. 2.
"Chęci do godni' byin, którzy chcieli by obywat' nie bęć owoj'
ciudowienymy, musimy, że uwinaby tymczasem t.j.
dopóki klos' kprawy nie podu rady parcele nazywai użyst-
kiem, zamiast słowa "parcelować" używai słowa rozczyst-
kowai; parcelowanie nastąpić rozczystkowaniem, a par-
celacyjny up. bank, nazywai rozczystkowuicyu "J. Szob. O skoi. jęz. 2. 69

Parcel - a. m. prisp. lud. pogardliwa nazwa dawana prawi chłopu.
właścicieli. O. kol. Kuy. 2. 274 "Graj parchu' zupłacieny, a
graj - kraykny' mi do ucha par metody / Rozgumieny chłop
potworniki wždy inawnej właściciela nie nazwie, tyłko tym słow-
kiem wywarciu "parchu" "Au. Wi. 3. 268. cf. Ciarach, Rozpót
Parcelowka - i. Parcela - i. ż. prawi. Gali Drohobyc. pogardl. iż.
Dówka. O. Banylak Mater. do słow. prawi. 73.

1) Parcelacyjny a. c. bymogay nie
parcelacji "Ruch parcelacyjny
w Lwowie" w Lwowie
N. Ref. 79 1883. 79. 2

Pargaminowy - e . - & aut. zawięty, który jest pergamin
„Twardy jako miata cenz pergaminowa” J. Kraw. 46. 18. „Per-
gaminowy catowik winielach nie wygadaliwie” W. Na m.
na wulk. 60 „Sprzedate na niego, pragnaz mycytai coś z
tej pergaminowej twary” A. Wilk. Tot. pot. 1. 79.

Panja-ji. m. Panjas-a. m. w Śindjach wschodnich, należący do klasy
buddi poganowskiej, nie należący do żadnej z kast wyjącej praw
obywatelskich. Kto się dotknie panjasa, je potrawę przekleni spow-
dzoną lub przywróci próg użmego jego domostwa, uważany jest
za nieczystego "Śa. Org. ms. 3. 448" - ś fig. otowick w pogardzie; po-
wzięci wstępują. Talwo po obłemu bladcu, kwizdtem, napisku-
waniem głupoty i powziętowości, powuati tych uciężających
panjasa, włożyłszy się nieczysto i powiędział, dla katania troche
rozmian napojem "Z. Kraw. 35. 35" "Dome panja niżyry, uamni" ani
wychowanie, ani talent, ani cnota, ani ni w świecie nie ra-
stąpi dla nas urodzenia" ib. 74. 25 "Jedem panja, który nie ma
nawet najmniejszego otowickiego" Z. Kraw. 4. 80.

Panja-ji. 4. Tol. pow. w zw. p. panio „Tupa w panji permatu” Sier.
rad. w Rucianowie 8 mar. 1882. 285. 3.

Parki - u nas - z ogrodzi znaczących rozmianow na sposób angielski
 uwzględniwszy ukształdziej natury, Dzikie prymeryada, Jaki par
 moryng, albo opiekun zandrowinik w tymie in parku samowym
 jak nakłoty stonnie? "A. M. M. 3. 66." Kamek okolowy posowni,
 w których dnie' rosnę ogromne drzewa... park do wota "S. Pol.
 Cam. Cam. 74." Nadar radze obywatela przechadzi po ulubionym
 parku, potrzebownemu miin d'wiedkaii swęj. mikiu' dla natury".
 J. Kvar. wiek 1878. 14." Budowy te rozmianow diwacznie, do
 bnie i do bity, i uromianicely gęste zielon i ichygo parku "A. M.
 1. 47." Bataung miał park angielski z labiryntem "A. M. M.
 Fot. sp. 1. 140.

Даркові и др. — з парку і, заправляю пожежників, мовляв
 «саміш, бачиш, нежить». Парк — з парку і
 змислюю, куди во. Агивені, пожежні, та й інші, по
 ще ідо в парк, зажеж «К. Пол. 7. 282» в квітці навалі і та
 мого місто, та й ще ідо в парк — іб. 259.

Parlamentaryzm - a. e. nie odd. od parlamentarstwa „W każdym razie, czeka ministra ciężka walka parlamentarna. z Lewicą” Wiek 1883. 37.3. „Do tego co karato, każdy krok więcej na drodze akcji parlamentarnej; przypisywałyby konflikt między dwiema izbami” ib. 40.1. § 39. praprawoty, mówię o sposobie prowadzenia sprawy „Lustracyjnemu najpewniej” na rozkaz nieparlamentarny opuszczenia tych przegranych” F. Cyp. Pismo 19. 45. Parlamentaryzm - a. n. parlamentowanie, oznaczać nie uładowanie z przeciwnikiem, wykonywanie obowiązków parlamentarnych. Nie musi być przypadek, że takiemu się parlamentaryzmu nie powiedzie” J. Kras. Wiek 1878. 39.

Parlamentaryzm - u. n. metoda parlamentarna, bieżący w epoce skurczony i pośrednictwa. Chodzi o klęskę przedsięwzięcia na jakiejś drodze - kawiaryje się i rozwiązała sytuacja, podjęciem - natomiast umożliwia więcej potęgi niż za pomocą sit skibowych i agentury. Jest to rodzaj parlamentaryzmu w przemyśle i handlu” Wiek 1883. 26.3. Parlamentaryzm - a. m. w czasie wojny, wystawia do strony nieprzyjacielskiej dla traktowania o uładowanie „To parlamentaryzm!” nie straszy towarów” F. S. Dost. Opow. hist. 215. § 3 potowienie: pośrednik w uładowaniu „Czy oni nie z tem przyszli? - A! Do nie uładowy!” czy się to ja zdał na parlamentaryzm?” J. Kras. Wiek 1878. 6. „Kiedy parłarstwo ma chwile mieli jakiejś do siebie usady, księżmiu był parlamentaryzmem i uładowanie, co sprawadnie napowrót matrymka zgodę” K. Uład. Sylw. 4. Parlamentaryzm - u. n. uładowanie, traktowanie o uładowanie z nieprzyjacielem, z którym się wojnę prowadzić. § 3 trakt.: „Wywiedzionym sięda podług naszego umyśłu na drugi; ale kiedy uładowanie ma nót na garść, to musi znowu pytać z siebie: „parlamentaryzm” A. Wilek. Fot. spot. 1. 99.

Parlamentaryzm - u. n. - § 39. krajina poezji, „Ten odzyskał z dnia na dzień zrymując się na nie, tu go na nie, tu skurcz, i krajina tytuła - a. n. A. Dost. 1. 271. „Jedną tytuła dursz, i na Parlamentaryzm uładowanie” A. Dost. 1. 189.

Parobkowanie s. k. w. n. o'wyc' ka parobka, p' tui' obowiazani
tegoz „Chlop ka interes musi kwai' natyze arendarskiej,
na polu nobii, parobkowan'” *J. Wran.* 32. 78.

Parochód - u. m. w ogóle wóz albo statek z ustossem parowym do
poruszania się, w pierwszym przypadku używany parowozem,
lokomotywą, w drugim parostatkim, parowcem, statkiem pa-
rowym, po ograniczeniu pierwszemu okazywało się, że użyty pado-
żownie był i ciał i zdrowi. Daleko smutniejszy obraz przedsta-
wiał się okrom na parochodzie. Tu dwie kwalifikacje stary: po-
mownika marynisty i palacza” *Tys. H.* 2. 15. 214.

Parodia - j. i. gr. e. sporób uśladowanie jaliczgoś utworu w celu
wyśmiania go lub ośmieszenia, przez nadanie wyprawni i wy-
słom odmiennego znaczenia cf. travestija. *§ jz.* „Te wyśm-
ki praprem i elegii” stanowią istną parodię dobrego a
nawet miernego gustu” *Prz. Tys.* 1874. 260. Parodjowaci s. k.
w. n. oparodjowaci. *Idm.* pochwatalsi coś us sporób przywra-
cy ujęcie piemwotaj' myśli czy porówniotowi, *Przekładowaci*
siebie kanię samii, niezmiennego parodjajęcia” *M. Kod. Kur.* 1878.
14 „Dawno nie dobrze, protykanio kure, wamowagry uż piest-
mi z pod sukien odmieta” (*Damy pieto, że nie parodjaję*).
Prz. Tys. 1874. 198.

Paroksyzm - u. m. — *§ przem.* „w takich paroksyzmach prazguen
i rozczarowani pruzyla krabina ani do dui' ustatuich” *J. Wran.*
2. 7 lat. wój. 2. 121.

Parol - u. m. Paroliki - u. m. — *§ w grach hazardowych*, podwojenie
stawki w razie piemwotaj' wygranej, co się okazwa przez kala-
manie nogu karty t. k. powiterki, *zamiast zostawie wygranz, ka-*
lamatem parol” *D. Dol. Sam. Sam.* 225. *§ przem.* „kagizi parol na ko-
go lub na o” mii' chętkę, robić plany na kogo lub co, *banuwar.*
kubiecinia dany' mu się podobata, kagizł tudy na niez parol” *M. Kod.*
Dokae. 1. Dol. „Wizę kło w dożgonio wizy ić jvaguie, mch sobi
w myśli paroliki kagiz, a niez-kone-pewnie dostanie” *Kur. Sm.* 1867 1.

Pas. n. uieodm. wyraz franc. wymagania są jak krowa w tynie
„walc na dwa pas albo na trzy pas” „Trzy trzy bata
u” „Z” „nie tanieć, a dwóch pas w polu porządnie
wrobii nie umie” Kuv. Swift. 1874. 44. Dod.

Pasari u. m. franc. przepięcie, przechód były użyte dwiema ulicami
„Kompanja nosi się z zamiarem abudowania na tej przestrzeni
wypomiatęgo passaru, na wóz istniejącego w Medjotanie pas-
saru Wiktora Emmanuela — ponad kłówny urządzone być mają
wielkie sale na koncerty i widowiska” Wieś 1888. 44. 3. z w mu-
zyce: bieżnik pod szybko po robie naktupujących tonów.

Pasariet-a. m. franc. podobny wreszcie jako najmniejszy mięsiec
„niejs, tępa” pierwotnie. powaga. drugi istniejący lub na statku.
„Nakoleś pasariet karkły jest tak powetnym nabytkiem do
hoteli i kapiadów, że w mato go nie roznoszą w stłuki” fak-
tory „Kuv. War. 1878. 185” „Pasarietowie, drągi z bojanki o
ryku, chcieli wrysy na rax karkły mijsie w twóci” Wieś
1883. 46. 3. Pasarietki-a -ie, od pasariet, należący lub
przynależny do wrydku pasarietów „Dandytym rości-
ja się jak za najgorszych karków, pociąg pasarietów i
tomasów bywało napażane i zgrabiane” Słowo 1883. 61. 1.

Pasjans. u. m. franc. rodzaj kabaly uktadanie kart na pewne
splosoby dla karkówki „Ktadta pasjans uctyję wykadai-
losy i odgadnyci swą przyrłość” J. Kraw. 1. 121. „Dobyle
z karkami taljś kart i karkta kark pasjans na stoliku”
D. Hen war. 2. 40 „Do herbani karkta kark pasjans” H. Sim. Spol. 1876. 11.

Pasieksysha -a. n. Pasieka -i. n. mijsie po wygłbanym lesie,
karkoci, karkowisko „Ja ci tai w lesie na pasieksysha
chatz dai moge” J. Kraw. Lub. 1. 209.

Pasjonowai się J. kaim. unosić się pasją, gniewem, unosić
się „H.” karkanku amityj się — karkanku kark — nie pas-
sjonyj się tytko” J. Kraw. 19. 43.

Pasrud. u. m. Gerl. m. prop. lud. paskudstwo, nieczyści, paskudstwo
wreszcie z ran paskudstwa, ropni, maderja of. Pluch. Wypot
maz. paskudnie of. O. Kolb. Mader. do stwa. paskud. 21.

Parunda-y. i. — § „robii' na parundz, „popetiii' spoz.
 not' w mowabnem znaczeniu. prow. Galic. wadowice.
 Wt. Kos. Mater. do słow. prow. 48. Parundry-a-e — §
 „Takomy, podchodzący jado, up. kot parundry” prow.
 Galic. such. it. Parundrii ~~z~~ it. ~~z~~ ca. ndku. — §
 odbywai' naturalnie, potrzeb, fajdai, wai, naparundrie
 dku. § — kogo, pop. lud. bezsensie kogo, wymyślar'
 mu. Parundrii ~~z~~ it. zaim. na co, takomii' ~~z~~ na
 co. prow. Galic. such. Wt. Kos. Mater. do słow. prow. 48. — §
 spramowii' ~~z~~ dopowiadai', „parundrie ~~z~~ i kubiela” pop.
 lud. § parundrii ~~z~~ dku. odbyi' potrzeb, wypajdai' ~~z~~
 wyzwai' ~~z~~.

Paruń-a. m. prow. miszka na kłoniu ~~z~~ bydo parie, partew-
 niki, paruwisko „Chłopcy na paruwisku letnie powz gry-
 waja wzięto w karty” O. Kot. Wuj. 1. 226.

Parowai — § it. niy. pop. przychodzi w samą miarę, storo-
 wai' ~~z~~, by' odpowiednim „Wiera co niezmienna, ten miar-
 taki w głowie jakoś mi nie paruje” Kur. Swift. 1874. 60 Dod.
 „Miech pań obawaj, jak tam w tyle paruje ten kapelusz,
 bo na powódzie to rychły jakby kto grzał w ciepła babka”
 F. Korko. Tyg. II. 2. 11. 68 „Moiśby i wstawił parował do
 sejmu. Caemu nie ' przecie taki, co siedział w magistr-
 cie trzy lata, to mowie i w sejmie siedzi” Szwyt. 1883.
 6.3. Doparowai, przyparowai, pochochae dku.

Passer-a. m. nabywaigry od stolaria rzeźny kwadrans
 „Zerpnąć ~~z~~ skupywaniem rzeźny kwadrans, wy-
 bił był tak sawarym passerem” Słowo 1882. 169. 2. 9.

Passywa-ów. l. m. bez l. p. tal. stam biermy w majstku, de-
 bet, długi „Od powiadaniui do takiego stam wyru-
 go” w nim bitanie, były jęz. passywa „H. Wiew. Rola
 1883. 6.2.

